

Pécsi Tudományegyetem
Állam- és Jogtudományi Kar
Doktori Iskola

Dávid Lilla

**A pártfogó felügyelet szerepe a fiatalkorúak
bűnelkövetésének megelőzésében**

Doktori értekezés

Témavezető:
Tóth Mihály
egyetemi tanár, az MTA doktora

Pécs
2013

TARTALOMJEGYZÉK

BEVEZETŐ	9
I. FEJEZET: NEMZETKÖZI KITEKINTÉS	15
1. A pártfogás fogalma	15
2. A pártfogás gyökerei	16
2.1. Az elítéltek támogatásának kezdetleges formái	16
2.2. Felügyelet és támogatás a szabadságelvonás helyett	18
2.3. A fiatalkorúak büntetőjogának és a pártfogásnak a fejlődése	22
3. A büntetőjog leveti középkori köntösét	24
3.1. A szabadságelvonás mindenhatóságába vetett hit megingása	25
3.2. A szankciórendszer átalakulása	27
4. A pártfogás, mint állami vagy társadalmi feladat – az önkéntesektől a hivatásos pártfogókig	32
5. Pártfogás az Európai Unió új tagállamaiban	34
6. Jogsabályi háttér	35
7. A szervezetek célkitűzései és alapelvei	36
8. A pártfogó szolgálatok tevékenységi körei	38
8.1. Pártfogói tevékenységek a büntetőeljárás egyes szakaszaiban	38
8.2. Jelentések készítése	40
8.3. Végrehajtás és felügyelet	41
8.4. Közösségi szankciók	42
8.5. Pártfogás: segítség és támogatás	45
8.6. Áldozatsegítés és mediáció	46
8.7. Bűnmegelőzés	47
9. A pártfogó felügyelet szabályozása a büntető törvénykönyvekben	48
9.1. A pártfogó felügyelet tartama	48
9.2. Alkalmazásának kötelező és lehetséges esetei	49
9.3. A pártfogó felügyelet tartalma	51
9.4. A magatartási szabályok, kötelezettségek megszegéséhez fűződő joghátrányok	53
10. A pártfogó szolgálatok szervezeti felépítése	54

11. Európai Pártfogó Szövetség	57
II. FEJEZET: A PÁRTFOGÁS HAZAI FEJLŐDÉSÉNEK TÖRTÉNETE	60
1. Rabsegélyezésből patronázs	60
2. Az I. Büntető Novella után sem tudott „gyökeret verni” a próbára bocsátás	64
3. A szocialista korszak	68
4. 1975. évi 20. törvényerejű rendelet a szabadságvesztésből szabadult személyek utógondozásáról	71
5. A pártfogó felügyelet és az utógondozás törvényi szétválasztása	74
5.1. A pártfogó felügyelet	74
5.2. Az utógondozás	80
6. Rendőrhatósági felügyelet és bűnmegelőzési ellenőrzés mint a pártfogó felügyelet „rokonai”	82
6.1. A rendőrhatósági felügyelet	82
6.2. A bűnmegelőzési ellenőrzés	84
6.3. Hasonlóságok és különbségek	86
7. Reform előtt: válság az 1990-es években	89
7.1. Pártfogás és/vagy felügyelet?	89
7.2. Szervezeti elhelyezkedés, a büntetőeljárás mellőzött szereplője	91
7.3. A pártfogó felügyelők képzettsége	93
8. A reform	94
III. FEJEZET: A PÁRTFOGÓ FELÜGYELŐI SZOLGÁLAT TEVÉKENYSÉGE	97
1. A Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal	97
2. A Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenysége	98
2.1. A pártfogó felügyelői vélemény	100
2.2. A környezettanulmány	102
2.3. A közérdekű munka végrehajtásának szervezése és ellenőrzése	106
2.4. Az utógondozás	109
2.5. A büntető ügyekben alkalmazott közvetítői tevékenység	111
3. A pártfogó felügyelet végrehajtásának általános szabályai	113
3.1. A pártfogó felügyelet elrendelésének esetei	114
3.2. A pártfogó felügyelet tartama	118
3.3. A pártfogó felügyelet tartalma	121
3.4. A pártfogó felügyelet végrehajtásában közreműködők	126

3.5. A fiatalok pártfogó felügyeletére vonatkozó speciális szabályok	128
3.6. A pártfogó felügyelet végrehajtási rendje	129
3.6.1. A végrehajtás előkészítése	129
3.6.2. A pártfogolt értesítése és tájékoztatása	130
3.6.3. A pártfogó felügyelői terv	131
3.6.4. A pártfogó tájékoztatási kötelezettségei	133
3.6.5. A pártfogó jelentési/javaslattételi kötelezettsége	134
3.6.6. A végrehajtás befejeződése	137
4. Az új Btk. pártfogó felügyeletre vonatkozó szabályai	137
IV. FEJEZET: A FIATALOK PÁRTFOGÓ FELÜGYELETE A GYAKORLATBAN – EGY BARANYAI KUTATÁS EREDMÉNYEI	140
1. Az elkövetők	141
1.1. Nemek és életkor szerinti megoszlás	141
1.2. Iskolai végzettség	142
1.3. Iskolai magatartás	143
1.4. Iskola intézkedése	144
1.5. Tanulmányok folytatása	146
1.6. A tanulmányokat már nem folytató pártfogoltak	150
1.7. Tanuláshoz/munkához való hozzáállásuk	152
1.8. Lakóhelyük	153
1.9. Kivel élnek együtt a pártfogoltak?	154
1.10. Lakhatási körülményeik	156
1.11. Családi állapotuk	156
1.12. Van-e gyermekük?	157
1.13. Családi hátterük	157
1.14. A pártfogoltak anyagi helyzete	160
1.15. A pártfogoltak édesanyjára vonatkozó adatok	161
1.16. A pártfogoltak édesapjára vonatkozó adatok	163
1.17. A pártfogoltak szabadidős elfoglaltsága	165
1.18. Korábban elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés	166
2. Bűncselekménnyel kapcsolatos adatok	166
2.1. Az elkövetett bűncselekmény	166

2.2. Elkövetői alakzat	168
2.3. Az elkövetés oka	169
2.4. Elkövetéskori életkor	171
3. A pártfogó felügyelet intézkedése	171
3.1. A pártfogó felügyelet időtartama	171
3.2. A pártfogó felügyelet megállapításának esetei	172
3.3. Előírt speciális magatartási szabályok	172
3.4. A pártfogó felügyelői terv	176
3.5. A kapcsolattartás gyakorisága	180
3.6. Az intézkedés eredményessége a pártfogók összegző véleménye alapján	181
3.7. A magatartási szabályok betartása	182
3.8. A pártfogolt együttműködő készsége	183
3.9. A pártfogolt életében/körülményeiben bekövetkezett változás az intézkedés tartama alatt	184
3.10. Az intézkedés kontroll funkciójának megnyilvánulása	185
3.11. A pártfogó felügyelet támogató funkciójának megnyilvánulása	186
3.12. Pártfogolt részvétele csoportos tréningen, kezelésen	187
3.13. Eredménytelenség esetén ennek oka – az intézkedés korábbi befejezése	187
4. A bűnismétlés valószínűsége	187
5. Bűnismétlés a bűnügyi nyilvántartás 2011-es adatai alapján	190
V. FEJEZET: A FIATALKORÚAK BŰNÖZÉSE	191
1. A fiatalkorúak büntetőjogának fejlődése	191
1.1. Nemzetközi kitekintés	191
1.2. A fiatalkorúak büntetőjogának hazai alakulása	193
2. A fiatalkorúak bűnözésének fő jellegzetességei	196
3. A fiatalkorúak bűnelkövetésének okai	198
4. A fiatalkorúak bűnözésének megelőzése, kezelése	201
VI. FEJEZET: A FIATALKORÚAK PÁRTFOGÓ FELÜGYELETÉNEK BŰNMEGELŐZŐ TARTALMA	205
1. A Pártfogó Felügyelői Szolgálattal szembeni elvárások a bűnmegelőzés terén	205

2. A pártfogó felügyelet tartalmának lényege	206
3. A magatartási szabályok csoportjai	208
4. Kockázatértékelés	212
5. A pártfogó felügyelői esetkezelés	214
5.1. Egyéni esetkezelés	217
5.2. Csoportos esetkezelés	221
6. Közösségi foglalkoztatók Magyarországon	223
7. A csoportos foglalkozások	227
7.1. A csoportos foglalkozások egyes típusai	227
7.2. Az egyes csoportokba belépők szűrésének módszerei	230
7.3. Aggression Replacement Training (ART)	232
VII. FEJEZET: A FIATALKORÚAK PÁRTFOGÓ FELÜGYELETÉNEK JÖVŐJE	237
MAGYARORSZÁGON: TERVEK ÉS JAVASLATOK	
1. A csoportos foglalkozásokba belépők szűrésének tökéletesítése	237
2. A közösségi foglalkoztatók profiljának lehetséges bővítési irányai	239
2.1. Emmaüs-kezdetek	240
2.2. Az Emmaüs szervezetek tevékenysége	241
2.3. Az Emmaüs szemlélet közösségi foglalkoztatók profiljába integrálása mellett szóló érvek	243
3. A megelőző pártfogás	244
3.1. Miben álljon a megelőző pártfogás „megelőző”-tartalma?	245
3.2. A „megelőző pártfogás” hazai és külföldi történeti előzményei	246
3.3. A gyermekek és fiatalok hatályos szabályozás szerinti védelembe vétele	246
3.4. A megelőző pártfogás vonatkozásában megfogalmazott igény	252
3.5. A megelőző pártfogás szabályozásának lehetséges módja	254
3.6. A megelőző pártfogás szabályozása vagy a hatályos szabályozás tökéletesítése	255
3.7. Be kell-e illeszteni a fiatalok pártfogásának intézményét a gyermekvédelem rendszerébe?	258
VIII. FEJEZET: MEGÁLLAPÍTÁSOK, KÖVETKEZTETÉSEK	260
1. A fiatalok pártfogó felügyeletének szükségessége	260
2. Alkalmos-e az intézkedés a kitűzött célok elérésére?	261

3. Megfelel-e az intézkedés hazai szabályozása és gyakorlata az Európa Tanács pártfogási szabályokról szóló ajánlásának?	265
4. Az intézkedés hatékonyabbá tétele érdekében megfontolandó javaslatok	266
4.1. A külföldi büntető törvénykönyvek tanulságai	266
4.2. Az egyéni esetkezelés	268
4.3. A megelőző pártfogás intézménye	270
5. A jogalkotás területén hasznosítható kutatási eredmények, javaslatok	270
6. A jogalkalmazás területén hasznosítható kutatási eredmények, javaslatok	271
ABSTRACT	273
FELHASZNÁLT IRODALOM	275
EGYÉB FORRÁSOK	284
FELHASZNÁLT JOGSZABÁLYOK	288
MELLÉKLET	293

„Szemünkre vetik, hogy dédelgetjük a romlottakat és a büntetéseket, kedvezményben részesítjük a züllöttet, a becsületes elhanyagolásával.”¹

/Balogh Jenő/

„Meg kell győzni a társadalom legszélesebb rétegeit, hogy a patronage nem tiszta humanizmus, hanem önvédelem, mert bár emberbaráti motívumból segélyezzük, támogatjuk és gondozzuk a bűnözés veszélyeinek kitett egyént, de ezt téve egyszersmind a magunk javára is dolgozunk, mert akit sikerült a bűnre vezető úttól távoltartanunk, vagy arról letérítenünk, az nem töri meg ezentúl a társadalmi együttélés szabályait.”²

/Angyal Pál/

---

¹ BALOGH Jenő: A patronage-egyesületek szervezésének irányelvei. Jogállam 1909. 8. sz. 587. o.

² ANGYAL Pál: A patronage. Jogállam 1909. 7. sz. 488-489. o.

BEVEZETŐ

Fontos jogintézmény bemutatására törekszik a dolgozat, amelynek elődjét, a patronázst Finkey Ferenc a régi korok és a XX. század büntetőjoga közötti fő különbség egyik mutatójaként használta: „míg a régi világ büntetőjoga a büntetőeljárásra kimerítettnek vélte az állam büntető hatalmát (...) addig a modern büntetőjog, körülbelül egy évszázad óta a büntető igazságszolgáltatás szerves kiegészítő részéül tekinti a patronage-t”³. A társadalmi bűnmegelőzés⁴ nemzeti stratégiája⁵ mind a gyermek- és fiatalkori bűnözés csökkentése, a városok biztonságának fokozása, a családon belüli erőszak, az áldozattá válás megelőzése, mind a bűnisméltés megakadályozása terén számít a Pártfogó Felügyelői Szolgálatra (a továbbiakban: Szolgálat). A kormány 2011-ben feladatként határozta meg a megelőző pártfogás rendszerének kidolgozását, valamint a fiatalkorúak pártfogása intézményének a gyermekvédelem rendszerébe illesztését.⁶ A 2013 júliusában hatályba lépő új Büntető Törvénykönyv indokolása⁷ szerint a tíz évvel ezelőtt újjászervezett Szolgálat beváltotta a hozzá fűzött reményeket, a pártfogó felügyelők teljesítménye egyenletesen fejlődik⁸, így a törvény a jövőben is felelősségteljes szerepet szán a pártfogó felügyelet intézkedésének. Az Európa Tanács 2010-ben ajánlást adott ki tagállamai számára a pártfogás szabályairól.⁹ Idén, 2013 októberében sor kerül az Európai Pártfogó Szövetség¹⁰ szervezésében a pártfogás első világkongresszusának¹¹ megtartására.

Nem csak hazánkban van tehát múltja, jelene és tervezett jövője a pártfogásnak. Hogy a fiatalkorúak pártfogó felügyeletének jogintézménye előtt álló lehetséges utak és irányok helyességét mérlegelni tudjuk, mások által kitaposott ösvényeket ajánlhassunk számára, elengedhetetlen a múlt és a jelen alapos vizsgálata. Látnunk kell, hogy honnan, merre tart, mikor, milyen körülmények között, milyen tartalommal, eszközrendszerrel kellett a

³ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 6. o.

⁴ Hazánkban a társadalmi bűnmegelőzés „nem kampány és nem is ’háború a bűnözés ellen’, hanem a társadalompolitika szerves része, azon belül pedig önálló szakpolitika.” [GÖNCZÖL Katalin: Kriminálpolitika és bűnözéskontroll Magyarországon. Reformok 2002-2009. Kriminológiai Tanulmányok 47. 2010. 74. o.]

⁵ A társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája (Melléklet a 115/2003. (X. 28.) OGY határozathoz) 7. pont

⁶ A Kormány 1430/2011. (XII. 13.) Kormányhatározata a Nemzeti Társadalmi Felzárkózási Stratégiáról, valamint végrehajtásának a 2012-2014. évekre szóló kormányzati intézkedési tervéről (a továbbiakban: kormányhatározat) I/9. pont

⁷ Az új Btk. részletes indokolása a 69. §-hoz.

⁸ GÖNCZÖL Katalin: Kriminálpolitika és bűnözéskontroll Magyarországon. Reformok 2002-2009. Kriminológiai Tanulmányok 47. 2010. 78. o.

⁹ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. sz. Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól.

¹⁰ Európai Pártfogó Szövetség (Conférence Permanente Européenne de la Probation: CEP)

¹¹ A World of Probation: Perspectives on Community Justice

http://www.worldcongressonprobation.org/default.asp?page_id=372

társadalmi és jogalkotói elvárásoknak megfelelnie, milyen kihívásokkal kellett/kell megküzdenie és kudarcai felróhatók-e neki – annak köszönhetőek, hogy a meglévő eszközeit nem megfelelően alkalmazza: vagyis nem él a pártfogás és a felügyelet együttese által biztosított meglévő lehetőségekkel – vagy eszköztelenségéből erednek.

„A XXI. században egyértelmű, hogy a fiatalokúak igazságszolgáltatási rendszerének középpontjában a pártfogó felügyelő áll. Felmér, azonosít, osztályoz, koordinál, tanácsot ad, biztat és kényszeríti is a fiatal elkövetőket annak érdekében, hogy a bűnismétlés kockázatai csökkenjenek, hogy felelősséget ébresszen bennük tetteikért, támogassa jólétüket, növelje esélyeiket.”¹² A menedzsment szemléletnek a büntető igazságszolgáltatás területén történő megjelenése megköveteli az alkalmazott szankciók hatékonyságának értékelését. A leghatékonyabb beavatkozás pedig akkor várható, ha a speciálpreventív szempontokat figyelembe véve élünk az egyéniesítés lehetőségével. A fiatal elkövetők szükségleteinek és a bűnismétlés kockázatainak elemzésével a pártfogó felügyelők orientálhatják a bíróságot a büntetés kiszabása során, valamint a pártfogói esetkezelés alkalmával felbecsülhetetlen és elmulaszthatatlan lehetőségük nyílik az egyéni beavatkozási pontok megcélzására.

Hazánkban a pártfogás fejlődése a XX. század második felében eltért a nemzetközi tendenciától. Amikor több évtizednyi lemaradása után újjáéledőben volt, akkorra a világ kapitalista felében megbukott a rehabilitáció gondolata¹³, ami lassította felzárkózásunkat. A felzárkózás olyan nehézkesnek bizonyult, hogy a rendszerváltás környékén a pártfogás válságáról író szerzők részben még az Angyal Pál, Balogh Jenő és Pollák Illés XX. század eleji „rabsegélyezés vagy patronázs”- dilemmája során felvetett orvosolandó problémák megoldását sürgették, és átfogó reformra az ezredforduló után került csak sor. Angyal Pál a patronázs egyesületek kezdeti sikereit az individualizáció lehetőségének megteremtésében látta, szemben az egyéniesítést teljes mértékben mellőző rabsegélyezéssel, életképességét pedig az abban való társadalmi részvétel fokától tette függővé.¹⁴ Ennek ellenére a harmadik patronázs kongresszus 1911-ben már e tevékenység állami feladatként való ellátása mellett döntött¹⁵, ám az erre irányuló törekvéseket az első világháború megtörte¹⁶, valamint

---

¹² SCHWALBE, Craig, S., – MASCHI, Tina: Investigating Probation Strategies with Juvenile Offenders: The Influence of Officers's Attitudes and Youth Characteristics. *Law and Human Behavior*, 2009. 33. 357. o.

¹³ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): *A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 201. o.*

¹⁴ ANGYAL Pál: *A patronage. Jogállam 1909. 7. sz. 488. o.*

¹⁵ VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyleteink és a modern patronázs munka. (1. rész) *Bűnügyi Szemle 1913. 6. sz. 275. o.*

¹⁶ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: *Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 36. o.*

megakadályozta a negyedik kongresszus megtartását is, amely már a pártfogó tisztviselői létszám növelését és a pártfogók képzését tűzte napirendre.¹⁷

A mai pártfogó felügyelet előfutáraként az 1908. évi XXXVI. törvénycikk, az I. Büntető Novella rendelkezett három esetben a fiatalok speciális felügyeletéről, de a „pártfogó felügyeletet” a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyve, az 1961. évi V. törvény szabályozta először. Dávid Ferenc a jogintézményt nem tartotta sikeresnek, véleménye szerint csak a fiatalok eseti botlásánál volt hatékony, amikor a fiatal családi, környezeti viszonyai egyébként is valószínűsítették, hogy nem fog újabb bűncselekményt elkövetni.¹⁸

A pártfogó felügyelet végül az utógondozás keretében kifejlődve 1976 januárjától vált általánossá büntetőjogunkban, felnőtt korú elkövetőkkel szemben is alkalmazhatóvá¹⁹, majd 1978-ban vált külön az utógondozástól, mikor a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény a pártfogó felügyeletet mint jogkövetkezményt szabályozta az intézkedések között²⁰, amivel „nagykorúsította”²¹ e jogintézményt. Mivel azonban a fiatalok és a felnőttek pártfogóinak elkülönülten működő szervezetére eltérő jogi szabályozás és szakmai iránymutatás vonatkozott, nem alakultak ki egységes szakmai standardok, ügymenet, nyilvántartási rendszer és az információcsere sem volt hatékony.²² „Az intézményes segítségnyújtás tárgyi körülményének hiánya” elszíntelenítette „a pártfogó felügyeletet, s a tevékenység punitatív vonása” erősödött fel.²³ Eszköztelensége miatt az ítélkező bírák nem szívesen rendelték el²⁴, a magatartási szabályok végrehajthatatlansága és ellenőrizhetetlensége miatt komolytalanná vált.²⁵

„Ha elkülönítünk és izolálunk, hogyan készíthetjük fel az elítélteket a szabadsággal való élés elfogadott formáira? Némi iróniával szólva, nem lehet a pilótajelölteket repülni tanítani tengeralattjáróban.”²⁶ Denis Szabo a szabadságelvönés hátrányait hangsúlyozva hívta fel a figyelmet arra, hogy a reszocializáció megvalósításához alternatív megoldásokhoz kell

¹⁷ FINKEY Ferenc: A patronage a háború alatt és a háború után. Bűnügyi Szemle 1915. 9. sz. 385. o.

¹⁸ DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. Magyar Jog 1968. 12. sz. 725. o.

¹⁹ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi Minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 50. o.

²⁰ Ezzel a pártfogói tevékenységet a büntető igazságszolgáltatás formális rendszeréhez kapcsolta – írja Kerezi Klára 2002-ben. [Kerezi Klára: A hazai pártfogó szolgálatok átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 188. o.]

²¹ PONGRÁCZ Zsolt: Egy „pártfogós-konferencia” margója. Jogpolitika 1988. 5. sz. 17. o.

²² KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 11. o.

²³ KEREZSI Klára: A pártfogás dilemmája: kontroll vagy segítő kapcsolat? Esély 1990. 5. sz. 57. o.

²⁴ VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 27. o.

²⁵ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 31. o.

²⁶ Denis SZABO: Kriminológia és kriminálpolitika. (Ford.: Szabó András) Gondolat Kiadó, Budapest, 1981. 274. o.

folyamodnunk, mivel a szabadságelvonás évei inkább „társadalmi tériszony”²⁷ kialakulását valószínűsítik. Ám még 2002-ben is megállta a helyét a kritika, miszerint a jogalkotó úgy emelte be a szabadságelvonással nem járó szankciókat a büntetési rendszerünkbe, és úgy várta el minél gyakoribb alkalmazásukat, hogy elmulasztotta megteremteni a működéshez szükséges szakmai, gazdasági és infrastrukturális feltételeket. A pártfogó felügyelet vonatkozásában ez azt jelentette, hogy a pártfogókra hárította a reintegráció feltételeinek megteremtését, aminek azonban – érthető módon – nem tudtak megfelelni.²⁸

A pártfogó felügyelet jogintézményét az 1183/2002. (X. 31.) Kormányhatározat szándékozta kilendíteni a válságból. Melléklete előírta, hogy az egységes szakmai irányítás megteremtése érdekében egy szervezetbe kell integrálni a felnőttekkel és a fiatalkorúakkal foglalkozó pártfogó felügyelőket, létre kell hozni az igazságügyminiszter irányítása alatt álló Pártfogó Felügyelői Szolgálatot, és megfogalmazta a pártfogó felügyelői szállások és foglalkoztatók kialakításának szükségességét is. A 2003. évi XIV. törvény emelte ki a felnőtt korúak pártfogóit a megyei (fővárosi) bíróságok büntetés-végrehajtási csoportjából, valamint a fiatalkorúak pártfogóit a megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalok szervezetéből, és megszüntette a társadalmi pártfogó intézményét is. A Szolgálat „Missziója” a közös célokat így fogalmazza meg: *„A Pártfogó Felügyelői Szolgálat célja a bűnisméltés kockázatának csökkentése. A pártfogó felügyelő az alternatív büntetések végrehajtásával, az elkövető szükséges mértékű és következetes ellenőrzésével elősegíti a büntetőjogi következmények maradéktalan érvényesülését, a közösség védelmének erősítését; támogató tevékenységével növeli az elkövető társadalmi integrációjának esélyét. A Pártfogó Felügyelői Szolgálat a helyreállító igazságszolgáltatás elve alapján működik. Célja, hogy az elkövető szembesüljön tettének következményeivel, s hogy az áldozat, a megsértett közösség és a bűnelkövető közötti közvetítéssel a bűncselekmény okozta károk mérséklődjenek.”*²⁹

A válságkezelés hatékonyságának értékeléséhez – annak érdekében, hogy világosabban lássuk, milyen problémákat sikerült végleg orvosolnia, és milyen régi nehézségek maradtak megoldatlanul, illetve hogy a XXI. század milyen új elvárásokat és kihívásokat tartogat – elengedhetetlen a nemzetközi kitekintés. Vizsgálni kell a szabadságelvonás, majd az alternatív szankciók mindenhatóságába vetett hit megingását, a szankciórendszer átalakulását, a rabsegélyezés patronázssá, majd pártfogó felügyeletté

²⁷ VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XIX. 1982. 115. o

²⁸ KERESZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálat átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 188. o.

²⁹ A pártfogó felügyelői tevékenységre vonatkozó jogforrások, definíciók, ügymenetmodell, válogatott szakbibliográfia és iratminták tára. Az Igazságügyi Hivatal Pártfogó Felügyelői Szolgálatának munkatársai számára. 2009. Igazságügyi Hivatal (A továbbiakban: ügymenetmodell.)

fejlődésének tendenciáit, ennek folyamatában az állami és a társadalmi szerepvállalás arányának változását. E kitekintés fényében értelmezhető a vonatkozó magyar jogszabályokon és szakirodalmon alapuló történeti elemzés, ami előkészíti a jelen jogszabályi háttérének és gyakorlatának vizsgálatát, mindezek együttesen pedig megágyaznak a jövőre irányuló elképzelések elemzésének, javaslatok megfogalmazásának.

Egyetemi kötelező jogi gyakorlatom egy részét a Baranya Megyei Igazságügyi Hivatal Pártfogó Felügyelői Szolgálatánál töltöttem a fiatalkorúak pártfogó felügyeletét végrehajtó pártfogók mellett. Az egyetemi tankönyvek a szankciórendszer tárgyalása során nem szentelnek kellő figyelmet ennek az intézkedésnek, annak ellenére, hogy végrehajtásának hatékonysága kihatással van a vádemelés elhalasztásának, a próbára bocsátásnak, a szabadságvesztés felfüggesztésének, a feltételes szabadságra bocsátásnak és a javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátásnak a sikerességére is. A gyakorlati hetek ideje mindössze arra volt elég, hogy ráébredjek a pártfogó felügyelettel kapcsolatos tájékozatlanságomra és a bennem megfogalmazódott kételyek kérdésekké alakuljanak:

- Szükség van-e a fiatalkorúak pártfogó felügyeletére?
- Alkalmas-e ez az intézkedés a számára meghatározott célok elérésére?
- Megfelel-e a magyar szabályozás az Európa Tanács pártfogási szabályokról szóló ajánlásának?
- Hatékonyabbá tétele érdekében megfontolhatjuk-e korábbi magyar vagy jelenlegi külföldi megoldások integrálását a jogintézmény formai, tartalmi, anyagi, eljárási jogi vagy végrehajtási jogi vonatkozású megújítására?

A dolgozat célja tehát ezeknek a kérdéseknek a megválaszolásán keresztül annak vizsgálata, hogy a fiatalkorúak pártfogó felügyeletének jogintézménye hogyan látja el jelenleg a bűnmegelőzésben neki szánt feladatokat, illetve a jövőben miként lehetne képes szerepe tökéletesebb betöltésére.

A pártfogó felügyelet 2003. évi reformjának tizedik évfordulója önmagában is indokoltta tehetné a jogintézmény hatékonyságának vizsgálatát, azonban a témaválasztást újabb tervezett „reform” teszi aktuálisabbá. A Nemzeti Társadalmi Felzárkózási Stratégia végrehajtásának a 2012–2014. évekre szóló kormányzati intézkedési terve az 1430/2011. (XII. 13.) Kormányhatározat mellékletében a következő feladatokat írta elő: „Ki kell dolgozni a megelőző pártfogás rendszerét, és be kell illeszteni a fiatalkorúak pártfogásának intézményét

a gyermekvédelem rendszerébe a gyermekkorú és fiatalkorú szabálysértést, bűncselekményt elkövetők szocializációjának és reszocializációjának elősegítése érdekében.”³⁰

A fiatalkorúak bűnelkövetésének, bűnismétlésének megelőzése örökzöld témaként szintén kimeríthetetlen lehetőséget kínál a kutatásra. Különösen az új Büntető Törvénykönyvnek a büntethetőségi korhatárt módosító rendelkezései hívják fel figyelmünket az e téren való vizsgálódás szükségességére. A dolgozat fókuszában e két terület metszéspontja áll: arra keresi a választ, hogy a kérdéses intézkedésnek milyen kihasznált mozgástere és kiaknázatlan lehetőségei vannak a fiatalkorúak bűnmegelőzése körében.

A kutatási téma feldolgozásához a történeti, dogmatikai, jogszociológiai elemzés és összehasonlító módszer alkalmazása elengedhetetlen. Ennek során szükséges:

- a vonatkozó magyar és külföldi szakirodalom, valamint a nemzetközi dokumentumok áttekintése, elemzése;
- a külföldi és magyar jogszabályok, a pártfogói munka mindennapjait meghatározó ügymenetmodell, valamint az ügycsoport végrehajtását is összefoglaló éves beszámolók elemzése.

Annak érdekében, hogy a fenti anyagok tanulmányozása után azok tanulságait gyakorlati tapasztalatok fényében értékelhessem, szükségesnek tartottam a jogintézmény közvetlen vizsgálatát is. 2008-ban és 2009-ben a Baranya Megyei Igazságügyi Hivatal Pártfogó Felügyelői Szolgálatánál tanulmányoztam háromszázhárom pártfogó felügyeleti aktát³¹, ami e fiatalok intézkedés hatálya alatt töltött éveit, életét tárta elém. Nélkülözhetetlen volt látnom a jogszabályok személytelen rendelkezéseinek megelevenedését, hogy a jogintézmény életképességéről véleményt formálhassak. Az eredményesség vizsgálata során fontos mutatóul szolgált e háromszázhárom pártfogolt utánkövetéses ellenőrzése is a bűnügyi nyilvántartás 2011-es adatai alapján.

---

³⁰ Kormányhatározat I/9. pont

³¹ A továbbiakban: baranyai kutatás.

I. FEJEZET

NEMZETKÖZI KITEKINTÉS

1. A pártfogás fogalma

A „probation”³² kifejezés jelentése az idők során folyamatosan alakult: minden tevékenységre vonatkozott a büntető igazságszolgáltatás területén, ami bűnmegelőző beavatkozást, közösségi szankció végrehajtását, büntetés-végrehajtási intézetben végzett tevékenységet, ellenőrzést, vagy szankcióként végrehajtott pártfogást, környezettanulmány és egyéb jelentés készítését, illetve büntetés kiszabásának vagy végrehajtásának elhalasztását takart. Definiálhatjuk szankcióként, szervezetként vagy eljárásként.³³ Szankcióként egy bírói intézkedést jelent, amely az elkövető számára olyan jogi státuszt teremt, ami nem vonja el, csak korlátozza szabadságát és aláveti a pártfogó szervezet felügyeletének, valamint a bíróság által meghatározott feltételeknek. Szervezetként a „probation” egy olyan hivatal, amely segíti a bíróság munkáját és bizonyos szolgáltatásokat nyújt a büntető igazságszolgáltatás által kitűzött feladatok megvalósulása érdekében. Eljárásként egyesíti magában az elkövető bűnösséggel való szembesítését, valamint a pártfogó felügyelő által ellátott felügyeletét a közösségben.

Az Európa Tanács 2010-ben a pártfogást a közösségi szankciók közé tartozó, jogszabályban meghatározott, bűnelkövetővel szemben alkalmazott összetett jogintézményként definiálta, amelynek célja egyrészt a társadalom védelme, másrészt az elkövető (re)integrációja a felügyelet és a támogatás számos eszközével.³⁴

A pártfogás mára világszerte létezik, jóllehet eltérő tartalommal és szervezeti keretek között. 1878³⁵ és 1920 között Észak-és Dél-Amerika, Európa, Afrika és Ázsia országainak

---

³² KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 3. o.

³³ CARTER, Robert – WILKINS, Leslie: Probation and Parole. 1970. John Wiley & Sons, Inc. New York, London, Sydney, Toronto. 15. o.

³⁴ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. sz. Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól

³⁵ 1878-ban Massachusetts-ben bevezették a felfüggesztett büntetés mellett fiatalkorúakkal szemben alkalmazható intézkedésként a pártfogást, melyet a fiatalkorúak bírósága nem egyszerű felügyeletként értelmezett, hanem egyfajta „gondnokságként”, mely hozzáállás, elvárás megteremtette a pártfogó felügyelő szerepét. [PETERS, Clark: Social Work and Juvenile Probation: Historical Tensions and Contemporary Convergences. Social Work 2011. 56/4. 356. o.]

törvénykönyveibe is beemelték.³⁶ Teljesen eltérő politikai és társadalmi berendezkedésű országok büntető igazságszolgáltatási rendszerének lett része, mint Chile, Japán, Franciaország vagy Oroszország. Viszonylag rövid idő alatt, a XIX. század végén és a XX. század elején került erre sor,³⁷ a történeti előzmények felidézése során azonban egészen a római jogig visszatekinthetünk.

2. A pártfogás gyökerei

2.1. Az elítéltek támogatásának kezdetleges formái

A római jog³⁸ több intézményében fellelhető a rászorulóknak segítségének igénye³⁹, ám ebből a korból inkább elnevezésbeli, mint tartalmi örökséget kaptunk. A patronázs munka – majd pártfogás – közelebbi őseinek az őskereszténység korában szokássá vált börtönlátogatást és a rabok gyámolítását tekintjük. Az elítéltek pártfogolása kezdetben csak a szegénygondozás keretében ruhával, étellel való ellátásukat jelentette.⁴⁰ A III. században az egyház a diakonusok és diakonisszák kötelességévé tette e feladatok ellátását, majd a niceai zsinat 325-ben „szegények gondozója” néven (procuratores pauperum) létesített gondozó hivatalt.⁴¹

A nyomorban élő, züllés veszélyének kitétt gyermekek, fiatalok felkarolására a XVI. századtól kezdve alakultak intézetek, árvaházak, fenyítő- és javítóházak. A javítóintézetek igazi elődjeként az Amszterdamban 1595-ben megnyitott fenyítőházat tartják számon, mert

---

³⁶ A történészek eltérő eredményei ellenére a kronológiai sorrend nagyjából így állítható fel: 1885. Michigan, 1886. Új-Zéland és Queensland, 1887. Dél-Ausztrália és Victoria, 1888. Belgium, 1889. Kanada, 1891. Ceylon, 1892. Luxemburg, 1893. New York, Portugália és Franciaország. 1894. Maryland és Norvégia, 1895. Németország, 1897. Missouri, Nyugat-Ausztrália, 1898. Vermont, Tasmania, Mauritius, 1899. Minnesota, Illinois, 1900. Rhode Island, Svájcól öt kanton, 1901. Hollandia, New Jersey, 1903. Bulgária, 1905. Dánia, Kalifornia, Connecticut, Michigan, Maine. 1906. Cape Colony, Svédország, 1907. Olaszország, 1908. Spanyolország, Magyarország, Egyesült Királyság, 1910. Svédország, 1911. Görögország, 1916. Uruguay. [VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology 2008. 6. sz. 737-738. o.] Horvátország 1916-ban, Ausztria 1920-ban vezette be a feltételes elítélést. [Hans-Heinrich JESCHECK: A Nemzetközi Büntetőjogi Egyesület és a Nemzetközi Büntetőjogi Társaság hatása a modern kriminálpolitika nemzetközi fejlődésére. Jogtudományi Közlöny 1982. július, 539-540. o.]

³⁷ VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology 2008. 6. sz. 737. o.

³⁸ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 4. o.

³⁹ Így például a felszabadított rabszolgák, a libertinusok korábbi uraiktól, patronusuktól nevet, lakhelyet és örök nyughelyet kaptak; az ügyvédet is patronusnak nevezték a rómaiak. [FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 6. o.]

⁴⁰ A középkorban alamizsnagyűjtés céljából gyakran a város főterére vitték őket, és az így befolyt összeget fordították az ellátásukra. [TÖRZS Edit: A pártfogó felügyelet rövid története, <http://www.kih.gov.hu/alaptev/partfogo/bemutakozas/tortenet/tortenet.html>]

⁴¹ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 5. o.

ide a csavargókon kívül tisztességes családból származó, ám tévútra tévedt gyermekeket is befogadtak⁴², de 1557-ben, Londonban létesült az első dologház a szegények, csavargók, koldusok számára.⁴³ Az 1703-ban Rómában, XI. Kelemen pápa által alapított San Michele-intézet már kifejezetten fiatalok megjavítására vállalkozott.⁴⁴

A XVIII. század végén börtönreformerek keltek a rabok védelmére, – különösen John Howard és Elisabeth Fry – nekik köszönhetően Európa-szerte elterjedtek a fogházmissziót teljesítő szervezetek.⁴⁵ Európa első rabsegélyező egylete 1797-ben alakult Dániában, Odense városában.⁴⁶ A vallási impulzusok nagy hatással voltak a XIX. században a büntetési rendszer reformjára és a pártfogói rendszer fejlődésére, különösen az evanglikál mozgalom⁴⁷, mivel aktív, hatni akaró vallásnak mondható: képviselői a szociális problémák elleni küzdelem során a börtönreformokat is sürgették. John Howardra, Elizabeth Fry-ra és Mary Carpenter-re is az evanglikál mozgalom nézetei hatottak.⁴⁸ Angliában John Howard nevéhez fűződik az „emberbaráti társaság” (Philanthropic Society 1788.), valamint az első „farm-iskola”⁴⁹ (Reformatory School 1792.) alapítása, amivel e téren Anglia szolgált példával az európai államoknak.⁵⁰ A bedfordshire-i John Howard⁵¹ külföldi utazásai során tanulmányozta a büntetési feltételeket. Különösen a genti Maison de Force, valamint a római, XI. Kelemen által alapított Hospice of San Michel volt rá nagy hatással.

A bebörtönzöttek érdekeinek képviseletére, a feltételek javításának szorgalmazására jótékonyági szervezetek létesültek: 1787-ben Philadelphiában, 1826-ban Bostonban, valamint 1845-ben New Yorkban.⁵²

---

⁴² FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 9. o.

⁴³ A dologházakban szörnyű körülmények uralkodtak, de közülük néhány jelentős újításokat vezetett be. Az 1773-ban Belgiumban Jean Jacques Phillipe Vilain által felállított Maison de Force már elkülönítette a súlyos bűncselekményeket elkövetőket, valamint a nőket és a gyermekeket a férfiaktól. [CARNEY, Louis: Probation an Parole: legal and social dimensions. McGraw-Hill Book Company. 1977. 5-6. o.]

⁴⁴ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 9. o.

⁴⁵ VÓKÓ György, Utógondozás, Belügyi Szemle 1996. 2. sz. 50–62. o.

⁴⁶ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 12. o.

⁴⁷ „Evangelical”: evangéliumi kereszténység.

⁴⁸ MAIR, George – BURKE, Lol: Redemption, Rehabilitation and Risk Management. A history of probation. Routledge. London and New York, 2011. 8. o.

⁴⁹ Finkey fordítása szerint [FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 9. o.]

⁵⁰ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 9. o.

⁵¹ CARNEY, Louis: Probation an Parole: legal and social dimensions. McGraw-Hill Book Company. 1977. 6. o.

⁵² CARNEY, Louis: Probation an Parole: legal and social dimensions. McGraw-Hill Book Company. 1977. 6. o.

2.2. Felügyelet és támogatás a szabadságelvonás helyett

Féligazság, hogy a pártfogás az Egyesült Államokból ered. Törvényi keretek között valóban ott működött először, de a jogintézmény őseit máshol is megtaláljuk. Az a common law gyakorlat, mely szerint a bíróság jogosult ideiglenesen felfüggeszteni a büntetést, angol hagyomány volt.⁵³ Massachusetts állam és Anglia osztozik tehát az őket a pártfogás „kifejlesztéséért” megillető dicsőségen.⁵⁴

A fejlődés másik iránya tehát – a rabsegélyezés mellett – a szabad élet körülményei között történő felügyelet és támogatás szorgalmazása volt, méghozzá a börtönbüntetés alternatívájaként. Ennek jogi lehetőségét az angolszász jogrendszerben kialakult felfüggesztett szabadságvesztés és próbára bocsátás jogintézményének bevezetése adta meg.⁵⁵

A pártfogás különböző formáinak megteremtőitül más-más személyt jelölnek meg a szerzők. Nem fér kétség viszont ahhoz, hogy Amerikában John August, az Egyesült Királyságban Matthew Davenport Hill tekinthető a mai angolszász modellnek nevezett típus atyjának – ráadásul szinte ugyanabban az időben, 1841-ben fedték fel újjátási szándékukat.⁵⁶

John August⁵⁷ tizennyolc évig folytatta munkáját a bostoni bíróság mellett. Első pártfogoltja egy alkoholista⁵⁸ férfi volt. A bíróság engedélyével vállalta, hogy figyelemmel kíséri a férfit, és kezeskedik jó magaviseletéért.⁵⁹ Első ezerszáz pártfogoltja közül mindössze egyet nem sikerült jó útra térítenie. Majdnem húsz évvel halála után – 1878-ban – törvényesítették a felnőtt korúak pártfogását Massachusetts-ben. A törvény olyan személyek pártfogásának elrendelését szorgalmazta, akikről feltételezhető volt, hogy büntetés nélkül is megjavíthatók. Más korlátozást nem tartalmazott a szabályozás, így a pártfogás Boston

---

⁵³ CARNEY, Louis: Probation and Parole: legal and social dimensions. McGraw-Hill Book Company. 1977. 75. o.

⁵⁴ CARTER, Robert – WILKINS, Leslie: Probation and Parole. 1970. John Wiley & Sons, Inc. New York, London, Sydney, Toronto. 11. o.

⁵⁵ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest, 2009. 198. o.

⁵⁶ VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology 2008. 6. sz. 736. o.

⁵⁷ John August cipész volt Bostonban.

⁵⁸ A 19. században a bűnözés és az alkoholizmus szoros összefüggést mutatott Angliában is. A század közepén a bűnözés fő okának tartották. [MAIR, George – BURKE, Lol: Redemption, Rehabilitation and Risk Management. A history of probation. Routledge. London and New York, 2011. 13. o.]

⁵⁹ John August 1841 augusztusában a bíróságon találkozott a rossz megjelenésű alkoholista férfival. Az ítélethozatal előtt váltott vele néhány szót, melyből kiderült, hogy a férfiben – annak ellenére, hogy kinézete alapján ezt senki sem gondolta volna róla – van javulási szándék. Állította, hogy ha megmenekülhetne a büntetéstől, sosem inna többet. A hangjában és a tekintetében olyan eltökéltséget érzett August, hogy úgy döntött, segít rajta. 1858-ig, élete végéig ezerkilencszáznegyvenhat személyért vállalt „kezeséget”. [CROMWELL, Paul Frank: Probation and Parole in the Criminal Justice System. 1987. West Publishing Company. St. Paul, New York, Los Angeles, San Francisco. 22. o.]

városában elérhető volt férfiak és nők, bűncselekményt és szabálysértést elkövetők, fiatalok és felnőttek esetében is, tekintet nélkül az elkövetett cselekmény súlyára.⁶⁰ Fontos megjegyezni az 1878-as szabályozásról, hogy ez még nem hozta létre a pártfogás jogintézményét, nem létesített új bírói jogkört, csak gondoskodott e feladatra kijelölt speciális hivatalnokok kinevezéséről és fizetségükről,⁶¹ ráadásul csak Boston városában teremtette meg a pártfogás lehetőségét: Boston polgármestere évente kinevezhetett egy fizetett pártfogó felügyelőt, aki a bostoni büntetőbíróságok mellett tevékenykedett. Egy 1880-as törvény az egész államra kiterjesztette a pártfogó felügyelő kinevezésének lehetőségét. 1957-re pedig minden államban elfogadták a pártfogással kapcsolatos jogszabályokat.⁶²

Matthew Davenport Hill⁶³ már az 1820-as években – amikor még ügyvédként dolgozott – megfigyelt egy szokatlan gyakorlatot az angol bíróságon. A fiatalok elkövetőket jelképes, egynapos büntetésre ítélték, azzal a feltétellel, hogy ekkortól kezdve egy, a bíróság által jóváhagyott személy – szülő vagy gyám – gondoskodása alá kerülnek. Ez nem a büntetés felfüggesztését, de mérséklését jelentette a fiatalok esetében, és ezzel együtt a felügyeletüket, ami ekkor még speciális feltételek meghatározása nélkül folyt. 1841-ben Hill már bíróként kezdte meg saját elképzeléseinek megvalósítását. Ahelyett, hogy a fiatalok bebörtönzését rendelte volna el, felügyelet alá helyezte őket. Hitt abban, hogy ez a rendelkezés sokkal jobban szolgálja a rehabilitációjukat, mint a büntetés – ő a jelképes szankció kiszabását is elhagyta.

Európa vallási, kulturális, nyelvi, szociális sokszínűségét tükrözi a pártfogás története és mai megjelenési formáinak változatossága. Annak ellenére, hogy egyes országokat néhány közös vonás alapján egy csoportba sorolhatunk a pártfogói rendszerük fejlődésére tekintettel – volt szocialista országok, common-law országok –, legtöbbször e csoportokon belül is nagy különbségeket⁶⁴ fedezhetünk fel.

A legtöbb európai országban a pártfogói tevékenység csirái a XIX. század első felében jelentek meg. Az első holland⁶⁵ – kereskedők által alapított – pártfogó szervezet 1823-ban kezdte meg működését. Céljük az elítéltek viselkedésének javítása volt, melyet szabadulásuk

---

⁶⁰ CROMWELL, Paul Frank: Probation and Parole in the Criminal Justice System. 1987. West Publishing Company. St. Paul, New York, Los Angeles, San Francisco. 11. o.

⁶¹ CROMWELL, Paul Frank: Probation and Parole in the Criminal Justice System. 1987. West Publishing Company. St. Paul, New York, Los Angeles, San Francisco. 20. o.

⁶² CARNEY, Louis: Probation and Parole: legal and social dimensions. McGraw-Hill Book Company. 1977. 81-82. o.

⁶³ CARNEY, Louis: Probation and Parole: legal and social dimensions. McGraw-Hill Book Company. 1977. 79. o.

⁶⁴ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen, 2008. 3-42. o.

⁶⁵ KALMTHOUT, Anton – TIGGES, Leo: Netherlands. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen, 2008. 679. o.

utáni oktatással, vallási, erkölcsi tanításokkal, anyagi támogatással kívántak elérni. Franciaországban⁶⁶ a XIX. század második felében keresztény jótékonyági szervezetek segítették a fogvatartottakat és a szabadult rabokat. E szervezetek 1885-től állami juttatásban is részesültek.

A pártfogói munkának ilyen kezdetleges formáit Skandináviában is megtaláljuk, Dániában például 1843-tól, Finnországban 1870-től keresztény jótékonyági szervezetek önkéntesei segítették a rabokat vallási iránymutatásokkal és oktatással.⁶⁷

Angliában – a Hill által támogatott gyakorlattól eltekintve – 1876-tól beszélhetünk pártfogói tevékenységről, amikor az Anglikán Egyház fellépett az alkoholizmussal szemben. Misszionáriusai elkezdtek tevékenykedni a bíróságokon, elsősorban az alkoholista büntettek megmentése érdekében.⁶⁸ Londoni gyakorlat szerint a bíróság eltekintett az elítélt bebörtönzésétől, ha az vállalta a misszionáriusok iránymutatásainak követését. 1887-től törvény ösztönözte a bírákat e gyakorlatra az első büntényesek esetében.⁶⁹ 1879-ben Angliában és Wales-ben a Summary Jurisdiction Act tette lehetővé, hogy az elkövetőt – akit kisebb súlyú bűncselekményért ítétek el – feltételesen büntetés nélkül bocsássák el, ha ígéretet tesz arra, hogy jelentkezési kötelezettségének eleget tesz és törvénytisztelő életmódot fog folytatni.⁷⁰

1907-ben a Probation of Offenders Act hozta létre a pártfogó szolgálatot Angliában és Wales-ben, ekkor született meg a hivatásos pártfogás.⁷¹ E törvény⁷² alapján az új pártfogó felügyelet végrehajtásának hajtóerejét egyrészt az elkövető ehhez való hozzájárulása képezte, másrészt az a lehetőség, mely szerint újra bíróság elé kellett állnia, ha nem tartotta be az előírt feltételeket. A törvény sem életkor, sem az elkövetett bűncselekmény típusának meghatározása által nem korlátozta a pártfogás elrendelését, de felsőbb bíróságok gyakorlata szerint csak szabadságvesztéssel fenyegetett cselekmények esetén volt elrendelhető – így emberölés és hazaárulás esetén nem. A pártfogó felügyelő máig érvényes alapvető

---

⁶⁶ PELISSIER, Bruno – Perrier, Yves: France. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen, 2008. 351. o.

⁶⁷ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen, 2008. 3. o.

⁶⁸ MCCARVA, Roger: England and Wales. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen, 2008. 257. o.

⁶⁹ HATVANI Erzsébet: A magyar Pártfogó Felügyelői Szolgálat szervezete és feladatai. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest, 2009. 198. o.

⁷⁰ BOCHEL, Dorothy: Probation and After-care: its development in England and Wales. 1976. Scottish Academic Press. Edinburgh and London. 3. o.

⁷¹ MAIR, George – BURKE, Lol: Redemption, Rehabilitation and Risk Management. A history of probation. Routledge. London and New York, 2011. 7. o.

⁷² KING, Joan: The Probation Service. Butterworth & Co. Ltd. London 1958. 8. o.

kötelezettségeit⁷³ így fogalmazta meg a törvény: „segítsd, támogasd a pártfogoltat, miközben felügyeled és ellenőrzöd, hogy betartja-e a feltételeket, melyeket kötelességgként írt elő számára a bíróság, látogasd meg, és számoljon be viselkedéséről a bíróságnak”. Ez a törvény nem csak az Egyesült Királyság pártfogói rendszerének alapját teremtette meg, hanem számtalan más hasonló jogszabályét világszerte.

Belgiumban⁷⁴ 1888-ban vezette be az igazságügyi miniszter a felfüggesztett szabadságvesztést, melynek célja az volt, hogy az arra érdemes első bűntényeseket megvédje a börtönártalmaktól és a visszaeséstől. A miniszter emellett nem látta szükségesnek felügyeletük elrendelését, hitt abban, hogy számukra elég e lehetőség a megjavuláshoz. Csak 1912-től felügyeltek rájuk önkéntesek.⁷⁵

Abban, hogy a pártfogás fejlődésére és alkalmazására viszonylag rövid idő alatt került sor a XIX. század végén és a XX. század elején, szintén nagy szerepet játszottak a nemzetközi konferenciák és azok a tanulmányútnak is nevezhető utazások, melyek közvetítették a fejleményeket a kontinensek között.⁷⁶ 1904-ben például Lucy Bartlett⁷⁷ szorgalmazására vezették be Olaszországban – Rómában – a feltételes szankciók alkalmazását a „Council of Patrons” párhuzamos felügyeletével. Római mintára hasonló szervezetet hoztak létre 1908-ban Milánóban, Firenzében és Torinóban is. Lucy Bartlett angol volt, ám tapasztalatait – melyre Boston, Chicago, New York és Philadelphia pártfogói rendszerének tanulmányozása során tett szert – Olaszországban is kamatoztatta. Különösen az önkéntesek munkájára építő indianapolisi gyakorlat ragadta meg, melyet Olaszországba is átültetett. Emellett hazájában is nagy szerepet játszott a pártfogás fejlődésében.

Howard Vincent⁷⁸, miután nyugdíjba vonult a Scotland Yard-tól, beutazta Amerikát és a Brit Birodalmat. Tanulmányozta a pártfogói rendszert Bostonban, majd az itt látottakat továbbította Új-Zélandra, Tasmániába, Victoriába és Queenslandbe is.

1890-ben Antwerpenben került sor nemzetközi patronage-kongresszusra, melynek határozata szerint a patronage-egyletek tagjai állandóan látogathatták a börtönöket, az 1903-as marseille-

---

⁷³ KING, Joan: The Probation Service. Butterworth & Co. Ltd. London 1958. 9. o.

⁷⁴ VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology 2008. 6. sz. 739. o.

⁷⁵ Ezt a változást az 1905-ben Amerikába látogató német íróknak tulajdonítják a történészek, nekik volt köszönhető, hiszen beszámoltak a gyermekekről való gondoskodás vonatkozó amerikai gyakorlatáról.

⁷⁶ VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology 2008. 6. sz. 741. o.

⁷⁷ VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology, 2008. 6. sz. 742. o.

⁷⁸ VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology, 2008. 6. sz. 743. o.

i kongresszus pedig a pártfogoltaknak adandó gyermeknevelésre vonatkozó tanácsok szükségességére hívta fel az egyletek figyelmét.⁷⁹

2.3. A fiatakorúak büntetőjogának és a pártfogásnak a fejlődése

A korábbi évszázadokban a gyermekeket kis felnőtteknek tekintették, a XIX. század elején kezdték őket külön bánásmódban részesíteni. Ekkor fogalmazódott meg a társadalmi igény a felnőtt és fiatal elkövetők elkülönítése iránt.⁸⁰ Mary Carpenter ösztönzésére vezette be például Anglia és Wales a „reformatory school”-okat 1854-ben, ahol azokat a tizenhat éven aluli elkövetőket helyezték el, akiket legalább két hétre megfosztottak a szabadságuktól. Ezt követte az „industrial school” bevezetése 1857-ben, ahol a bűnelkövetés szempontjából veszélyeztetettnek tekintett hét és tizennégy év közöttieket helyezték el.⁸¹ Az 1854-es Reformatory Schools Actet követő tíz évben a reformatory iskolák számának emelkedésével együtt a gyermekek bebörtönzésével és annak létező alternatíváival szembeni elégedetlenség is nőtt, ugyanis a reformatory school sem vált be minden esetben. Az első büntényesek, vagy a kisebb súlyú bűncselekményt elkövetők esetében túlzottan súlyos büntetésnek bizonyult.⁸²

A Nemzetközi Büntetőjogi Egyesület⁸³ különválasztotta a fiatakorúak büntetőjogát a felnőtt korúak büntetőjogától. Legfontosabb reformtétellei e kérdéskört illetően: a vétőképeség korhatárának tizennégy évre való felemelése, a büntetés végrehajtásának próbaidőre történő felfüggesztése ellenőrzés melletti neveléssel, fiatakorúak bíróságának létrehozása, külön büntetés-végrehajtási intézetek létesítése a fiatalok számára. A fiatakorúak büntetőjoga sok országban e célkitűzések mentén, megfogalmazásuk alapján, annak hatására alakult ki.⁸⁴

⁷⁹ ENGELBERG: A büntetendő cselekmények megelőzése különös tekintettel a patronage-ra. (Ford.: Bogsch Árpád) In: Büntetőjogi Értekezések 1909. szeptember és október. 78. o.; 82. o.

⁸⁰ MAIR, George – BURKE, Lol: Redemption, Rehabilitation and Risk Management. A history of probation. Routledge. London and New York, 2011. 12. o.

⁸¹ MAIR, George – BURKE, Lol: Redemption, Rehabilitation and Risk Management. A history of probation. Routledge. London and New York, 2011. 13. o.

⁸² BOCHEL, Dorothy: Probation and After-care: its development in England and Wales. 1976. Scottish Academic Press. Edinburgh and London. 2. o.

⁸³ 1889-ben a német Franz von Liszt, a belga Adolph Prins és a holland Gérard van Hamel alapította. Működésének az első világháborút megelőző első huszonöt évében az európai gondolkodás számos irányzatát egyesítette és „adott eszmei fegyvereket és erőt a büntetőjog idejétmúlt intézményeinek az átalakításához és a humán-és társadalomtudományokon alapuló ésszerű kriminálpolitika kidolgozásához”. [Hans-Heinrich JESCHECK: A Nemzetközi Büntetőjogi Egyesület és a Nemzetközi Büntetőjogi Társaság hatása a modern kriminálpolitika nemzetközi fejlődésére. Jogtudományi Közöny 1982. július 539. o.]

⁸⁴1908. évi angol Children Act, 1911. évi portugál gyermekvédelmi törvény, 1912. évi francia törvény, mely létrehozta a fiatakorúak bíróságát, 1918-as fiatakorúak bíróságáról szóló horvát, szlovén, dalmát, 1923-as német törvények. [Hans-Heinrich JESCHECK: A Nemzetközi Büntetőjogi Egyesület és a Nemzetközi Büntetőjogi Társaság hatása a modern kriminálpolitika nemzetközi fejlődésére. Jogtudományi Közöny 1982. július 541. o.]

Hollandiában már az 1881-es büntető törvénykönyv modern rendelkezéseket tartalmazott a fiatalok vonatkozásában, majd 1901-ben külön törvény született a fiatalok büntetéseiről, amelynek alapján a kényszernevelésre szoruló fiatalokat nem sújthatták a szokásos büntetésekkel, hanem erkölcsi átalakításukról, jobbá tételükéről kellett gondoskodni. Minden tizenhét évnél fiatalabb esetben lehetősége volt a bíróságnak a javító-nevelés elrendelésére. Az individualizáció elve alapján a törvény lehetővé tette, hogy a törvényben szabályozott javító intézkedések közül azt alkalmazza a bíró, amelyiket a fiatal erkölcsi megmentése érdekében a legalkalmasabbnak vélt (dorgálás, pénzbüntetés, javító iskolába utalás, fogházbüntetés, kényszernevelés, próbára bocsátás).⁸⁵

Néhány területen a pártfogás kifejlődése speciálisan a fiatalok vonatkozásában indult meg, mint például 1873-ban Michiganben, ahol a hatóság minden megyében felállított egy hivatalt, amely felügyelőinek az volt a feladata, hogy a fiatalokat a szabad életben tartsák, terelgessék – ehhez a fiatal környezetéből önkéntesek segítségét is igénybe vehették. Később, Massachusetts-ben – amikor a tevékenységük kiterjedt a felfüggesztett büntetések végrehajtására – a felnőttekkel kapcsolatban is ellátták e feladatokat. Ezt követően számos állam kísérletet tett a felügyelet ilyen formájának bevezetésére, ám 1898-ig erre nem került sor. Ekkor viszont Vermont követte Massachusetts példáját, és bevezette minden megyéjében egy pártfogó felügyelő kötelező kinevezését a megyei bíró által. A kezdeti elvek egyike volt, hogy nem az elkövetett bűncselekmény, hanem az elkövető személyisége alapján kell dönteni, a büntetést felfüggeszteni, a felügyeletet elrendelni.⁸⁶

Engelberg⁸⁷, a német börtönügyi tisztviselők egyletének elnöke 1909-ben a fiatalok patronázsának szükségességével kapcsolatban a következő gondolatmenet alapján érvelt. Gondolhatnánk, hogy a fiatalok ügyeiben kevésbé szükséges a patronázs, mivel „szüleikben és gondnokaikban vannak természetes védőik és föltehető, hogy ezek, ha ilyen félrelépés előadta magát, kétszeresen éberek lesznek”. Továbbá azt is feltételezhetnénk, hogy a fiatal esetben a büntetés „tartós nyomokat hágy és hogy a büntetés kiállása után nem fog ismét egykönnyen letérni a helyes útról”. Nem lennének azonban helyesek e feltevések – teszi hozzá. A visszaesés arányának – fiataloknál is megfigyelhető – emelkedését azzal magyarázta, hogy „a büntettségé vált fiatalok vagy fejletlen, együgyű és puha jellem, a mely menthetetlenül áldozatul esik minden kísértésnek, vagy pedig kifejezetten makacs és rosszra

---

⁸⁵ FINKEY Ferenc: A fiatalok büntetése és a modern törvényhozás. Jogállam 1909. 9. sz. 652. o.

⁸⁶ VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology 2008. 6. sz. 740. o.

⁸⁷ ENGELBERG: A büntetendő cselekmények megelőzése különös tekintettel a patronage-ra. (Ford.: Bogsch Árpád) In: Büntetőjogi Értekezések 1909. szeptember és október 78. o.

hajló jellem, melyre a szülőknek nincs befolyásuk. Meg aztán ritkán is lehet a szülőkre számítani. (...) Sok esetben különben is elvesztettek már minden befolyást gyermekeikre, mire föleszmélnek. (...) Mindenkép indokolt ilykép, hogy a fiatalok büntetéseivel is foglalkozzék a patronage.”⁸⁸

3. A büntetőjog leveti középkori köntösét

A pártfogói tevékenység kezdetleges formái mind vallási, erkölcsi színezetűek voltak, és szinte kivétel nélkül önkéntesek tevékenységén alapultak. Olaszországban például az egyház kiemelkedő szerepet játszott a fiatalok igazságszolgáltatásának fejlődésében.⁸⁹

Ez a jellegzetesség a XX. század kezdetén megfakult. A büntetőjogi gondolkodásban bekövetkezett változás azt eredményezte, hogy az eredeti középkori szemlélethez képest a büntett helyett az elkövető került a középpontba.⁹⁰ A bűncselekmény problémáját elkezdték a segítségre és támogatásra szoruló egyének és családok problémáján túl a közösségek problémájaként értelmezni. A bűncselekményt tünetként fogták fel, a beavatkozás megkezdésének okaként, de nem a pártfogó felügyelő ténykedésének központi „szereplőjeként”.⁹¹

Egyre több figyelmet szenteltek az egyének, a rehabilitációjának⁹², a bűnmegelőzésnek. Ez az egész Európában megfigyelhető változás előkészítette a modern szankciórendszer

---

⁸⁸ ENGELBERG: A büntetendő cselekmények megelőzése különös tekintettel a patronage-ra. (Ford.: Bogsch Árpád) In: Büntetőjogi Értekezések 1909. szeptember és október. 84. o.

⁸⁹1703-ban XI. Kelemen pápa javítóintézetet hozott létre. 1870-ben a harmincegy javítóintézetből huszonkettő egyházi alapítású volt. [VANSTONE, Maurice: The international origins and initial development of probation. The British Journal of Criminology 2008. 6. sz. 742. o.]

⁹⁰ Cesare Beccaria 1764-ben „A bűnökről és a büntetésekről” című művében megjelent tézisei hívták fel a figyelmet a változás szükségességére, ami azonban lassan indult meg és sokáig tartott. Beccaria már 1764-ben olyan büntetések és alkalmazási módjaik előnyben részesítését szorgalmazta, melyek a legmélyebben és legtartósabban hatnak az emberek lelkére. Felhívta a figyelmet arra, hogy jobb a bünteteket megelőzni, mint büntetni, valamint a bűnmegelőzés legbiztosabb, de legnehezebb eszközének a nevelés tökéletesítését említette. [Cesare BECCARIA: A bűnökről és a büntetésekről. Eötvös József Könyvkiadó. Budapest, 1998.]

⁹¹ KLAUS, Jon: Handbook on probation services. United Nations Interregional Crime & Justice Research Institute. Rome, London. 1998. 10. o.

⁹² A rehabilitáció azt jelenti, hogy helyreállítunk egy normális életet, egy korábbi pozíciót a társadalomban. Megtanítjuk azokat a szociális készségeket, melyek elengedhetetlenek a törvénytisztelő életmód folytatásához, és átváltoztatjuk a bűnözői önképet egy törvénytisztelő állampolgárra. A legfontosabb lépés a rehabilitáció során az önkép visszaváltoztatása, az, hogy magára már ne bűnözőként tekintsen. Cél azonban az is, hogy e változást ne csak az elkövető, hanem a környezete is észlelje, a társadalom se bűnözőnek lássa. [KOLSTAD, Arnulf: Imprisonment as Rehabilitation: offenders' assessment of why it does not work. Journal of Criminal Justice 1996. 4. sz. 332. o.]

kialakulását, a fiatalok szankciórendszerét és kettős nyomtávú büntetőpolitikát eredményezett. Mindez kiemelkedő fontosságú volt a pártfogás fejlődésében is.⁹³

Finkey Ferenc a XX. század és a régi korok büntetőjoga közötti fő különbséget abban látta, hogy „míg a régi világ büntetőjoga a büntetőeljárásra kimerítettnek vélte az állam büntető hatalmát (...) addig a modern büntetőjog, körülbelül egy évszázad óta⁹⁴ a büntető igazságszolgáltatás szerves kiegészítő részéül tekinti a patronage-t.”⁹⁵ Az elítéltekről való gondoskodással kiegészített feltételes elítélés formáinak általános elterjedése jelzi Jescheck szerint azt a történelmi fordulópontot, amikor a büntetőjog elfordult a tisztán megtorló jellegű büntető igazságszolgáltatástól a büntetés társadalmi funkciója felé.⁹⁶

3.1. A szabadságelvönés mindenhatóságába vetett hit megingása

A szabadságvesztés büntetési nemmé válásának feltétele a szabadság értéként történő elismerése volt. Ennek megtörténte – a francia forradalom – után válhatott uralkodó büntetési nemmé Európában. A korai kapitalizmus felismerése volt, hogy az életben hagyott rab többet ér a kivégzettnél, a megcsönkítetttnél: munkaereje felhasználható. E feltételek indították útjára a mai börtönügyet Nyugat-Európában a XVI-XVII. században.⁹⁷ A XVIII-XIX. század fordulóján a régi szegényjogi ellátórendszer már nem tudott megbirkózni a tömeges nyomorral: a veszélyes néptömegek kezelésének leggazdaságosabb megoldásaként az intézetben végrehajtott büntetés merült fel.⁹⁸ „A szabadságvesztés a pozitivisták felfogásában érte el a legnagyobb kiteljesedését a személyiséget átformáló program keretében és biztonsági intézkedésként.”⁹⁹

A szabadságvesztés hatékonyságába vetett hit megingása részben annak volt köszönhető, hogy eredményességét eleve túlértékelték. Hitték, hogy felfedezték azt a büntetési módszert, melynek alkalmazása révén sikerül visszaszorítani a bűnözést a

⁹³ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen, 2008. 5. o.

⁹⁴ 1943-ban írja ezt Finkey.

⁹⁵ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalok Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 6. o.

⁹⁶ Hans-Heinrich JESCHECK: A Nemzetközi Büntetőjogi Egyesület és a Nemzetközi Büntetőjogi Társaság hatása a modern kriminálpolitika nemzetközi fejlődésére. Jogtudományi Közöny 1982. július hó 540. o.

⁹⁷ LUKÁCS Tibor: Szervezett dilemmánk: a börtön. Magvető Kiadó, Budapest 1987. 49. o.

⁹⁸ KEREZSI Klára: A közösségi büntetések. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest, 2009. 167. o.

⁹⁹ A pozitivisták büntetőtan felfogásában olyan határozatlan tartamú szankcióvá vált, amelyet már nem a bűnösség, hanem a társadalomra veszélyesség miatt alkalmaznak. [LŐRINCZ József: Büntetőpolitika és börtönügy. Rejtjel Kiadó, Budapest 2009. 14. o.]

társadalmilag elfogadható szintre.¹⁰⁰ Ez a túlzott bizalom Földvári József szerint nem volt teljesen alaptalan, mivel olyan értéktől való megfosztásról van szó, melynek fontosságában a társadalom tagjainak többsége nem kételkedik.¹⁰¹ A kiábrándultság azonban nem pusztán haszontalanságának¹⁰² megállapítását eredményezte, hanem annak kimondását is, hogy többet árt, mint amennyit használ.

„A megjavítás vagy reszocializálás céljai, hiába tulajdonítottak nagy fontosságot nekik, az elszigeteltség körülményei között gyakorlatilag megvalósíthatatlanoknak bizonyultak,¹⁰³ mivel a rehabilitáció nem azt jelenti, hogy megtaníttjuk hogyan kell elméleti síkon megfelelő módon viselkedni a társadalomban, hanem tanítani, gyakoroltatni a helyes viselkedést.¹⁰⁴ „Ha elkülönítünk és izolálunk, hogyan készíthetjük fel az elítélteket a szabadsággal való élés elfogadott formáira? Némi iróniával szólva, nem lehet a pilótajelölteket repülni tanítani tengeralattjáróban.”¹⁰⁵ Fény derült tehát e büntetési nem hátrányaira, a börtönfertőzésre, az önállótlanná válásra és az elidegenedésre. „Veszélyforrása: a börtönfertőzés, amely abban áll, hogy az elítélt olyan konok bűnözők, megátalkodottan antiszociális elemek befolyása alá kerül, amely a továbbiakban reszocializáció helyett bűnisméltléshez vezet.”¹⁰⁶ „A sokévi elszigeteltség (...) azt a veszélyt hordozza magával, hogy az elítélt kapcsolatai feloldódnak, elveszti családi, baráti, munkatársi és egyéb összeköttetéseit. A társas együttélésnek ezek a nélkülözhetetlen feltételei a személyiség teljességének olyan alapvető tényezői, amelyek felbomlása a személyiség leépüléséig elvezethet és a tartós társadalmi tériszony kialakulását eredményezheti.”¹⁰⁷

A börtön tehát nem váltotta be a hozzá fűzött reményt az elkövetők megjavítása, reszocializálása terén, valamint a felügyelet nélkül alkalmazott felfüggesztett büntetések sem váltak be kielégítő lehetőségként. Ez vezetett a szabadságvesztés alternatívái és a pártfogás fejlődéséhez.¹⁰⁸

---

¹⁰⁰ FÖLDVÁRI József: Kriminálpolitika. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1987. 133. o.

¹⁰¹ FÖLDVÁRI József: Kriminálpolitika. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1987. 134. o.

¹⁰² A hasznosságával kapcsolatos kételyeinek – a statisztikákra hivatkozva – Franz Exner már 1931-ben hangot adott. [FÖLDVÁRI József: Kriminálpolitika. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1987. 134. o.]

¹⁰³ DENIS SZABÓ: Kriminológia és kriminálpolitika. (Ford.: Szabó András) Gondolat Kiadó, Budapest 1981. 267. o.

¹⁰⁴ KOLSTAD, Arnulf: Imprisonment as Rehabilitation: offenders' assessment of why it does not work. Journal of Criminal Justice 1996. 4. sz. 333. o.

¹⁰⁵ DENIS SZABÓ: Kriminológia és kriminálpolitika. (Ford.: Szabó András) Gondolat Kiadó, Budapest 1981. 274. o.

¹⁰⁶ VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XIX. 1982. 114. o.

¹⁰⁷ VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XIX. 1982. 115. o.

¹⁰⁸ CROMWELL, Paul Frank: Probation and Parole in the Criminal Justice System. 1987. West Publishing Company. St. Paul, New York, Los Angeles, San Francisco. 10. o.

3.2. A szankciórendszer átalakulása

Az úgynevezett kettős nyomtávú büntetőpolitika lényege, hogy szabadságvesztés alkalmazására elsősorban a súlyos bűncselekményt elkövetőkkel szemben kerül sor, míg az enyhébb bűncselekmények esetén diverziós megoldások és alternatív szankciók is elegendőek.¹⁰⁹

A „szabadságelvonással nem járó”, az „alternatív” és a „közösségi” szankciók körének elhatárolásához¹¹⁰ a következő jellemzőket kell figyelembe venni.

A szabadságelvonással nem járó szankció megjelölés csupán arra a jellegzetességre utal, hogy a szankció végrehajtására nem intézetben kerül sor,¹¹¹ vagyis nem szinonimája az alternatív szankció elnevezés, mivel az alternatív jelző több értelmet is takar.¹¹² Az alternatív¹¹³ szankció fogalom már többletként tükrözi e szankció börtönnépeség-csökkentő hatását, vagyis azt, hogy olyan szabadságelvonással nem járó szankcióról van szó, ami a rövid tartamú szabadságvesztés kiváltására szolgál.¹¹⁴ A közösségi szankció fogalomban pedig a hangsúly azon van, hogy a végrehajtása során közösségi forrásokra¹¹⁵ épít a büntetőpolitika alakítója.¹¹⁶ A szabadságelvonással nem járó szankciók köréből a következő három jellemzővel¹¹⁷ rendelkezőket sorolhatjuk a közösségi szankciók közé: a végrehajtásuk a közösségben zajlik, szabadságkorlátozó és támogató elemet egyaránt tartalmaznak, a végrehajtás tartama alatt

---

¹⁰⁹ HATVANI Erzsébet: A magyar Pártfogó Felügyelői Szolgálat szervezete és feladatai. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest, 2009. 187. o.

¹¹⁰ Kerezi Klára egy kifejező ábrán szemlélteti a szankciók e három csoportjának közös halmazait „Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája” című monográfiájának 217. oldalán.

¹¹¹ KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006. 207. o.

¹¹² Jelentheti az adott ügy bíróság elé vitelét megelőző eljárást, melynek célja, hogy az elkövető bírósági felelősségre vonását elkerüljék; vagy a szabadságvesztés végrehajtása előtt vagy során alkalmazott eljárási cselekményt, amely a szabadságvesztés káros hatásainak megelőzésére, csökkentésére irányul; vagy a bíróság által alkalmazott olyan szankciót, mely nem jár szabadságelvonással. Vókó György csak ez első értelmezést tekinti valódi alternatívának. [VÓKÓ György: Szabadságvesztéssel nem járó büntetések végrehajtásáról. Magyar Jog 1998. 11. sz. 660. o.]

¹¹³ Az „alternatív” szankció megjelölés relatív, korfüggő, hiszen egykor a szabadságvesztés a halálbüntetés, a testcsonkító büntetések, kényszermunka alternatívájaként lépett színre. A XIX. és a XX. század fordulóján azonban az alternatíva a rövid tartamú szabadságvesztés kiváltására szolgált. [KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006. 207. o.]

¹¹⁴ KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006. 207. o.

¹¹⁵ „A közösség elköteleződése, és bevonódása a végrehajtásba a sine qua non-ja a közösségi szankcióknak.” [KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006. 217. o.]

¹¹⁶ KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006. 207. o.

¹¹⁷ KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006. 216. o.

folyamatos és aktív (személyes) kapcsolat van a büntető igazságszolgáltatás valamely szereplőjével¹¹⁸.

A közösségi büntetéseket Kerezsi Klára a szabadságvesztés és a pénzbüntetés között helyezi el. A közösségi büntetéseket a szabadságvesztéstől úgy különbözteti meg, hogy azok szabadságelvonást nem, csak szabadságkorlátozó elemeket tartalmaznak. A pénzbüntetéstől pedig úgy tartja elhatárolhatónak a közösségi büntetéseket, hogy az utóbbiak esetében fennáll az aktív kapcsolat¹¹⁹ a büntető igazságszolgáltatás valamely szereplőjével a szankció végrehajtása alatt, és a végrehajtáshoz a közösségi források bevonása szükséges.¹²⁰

„A közösségi szankciók nem a valamitől megfosztást tűzik ki célul, hanem felelős alanynak tekintik az elkövetőt. Közösségben végrehajtott és különböző szintű szabadságkorlátozással kombinált felügyeletet jelentenek, amelyek a reintegrációhoz szükséges támogatást is nyújtják az elkövetőnek. Mögöttük azonban mindig ott áll a szabadság elvesztésének lehetősége.”¹²¹

Kerezsi Klára a következőket emeli ki annak alátámasztására, miért is fontos alkalmazásukhoz az elkövető beleegyezése: „Ha építeni akarunk az önkéntes szervezetek közreműködésére a közösségi szankciók végrehajtása során, akkor figyelembe kell venni, hogy ezek a szervezetek az önkéntességre alapítják a támogatási filozófiájukat. A beleegyezés megadása jelzés a közösség és az igazságszolgáltatás számára az elkövető változtatásra irányuló szándékáról. (...) A közösségi szankció vállalásával az elkövető további kötelezettségeket vállal, nem pusztán elszenvedi a jogkövetkezmény végrehajtását, hanem azt vállalja, hogy aktív módon közreműködik abban.”¹²² Az ENSZ szabadságelvonással nem járó intézkedésekre vonatkozó minimumszabályai¹²³ szükségesnek tartják az elkövetői beleegyezést az intézkedés alkalmazásához, valamint az Európa Tanács 2010-es ajánlása is úgy fogalmaz, hogy amennyire lehetséges, a pártfogó felügyelői szolgálatok törekedjenek arra, hogy az intézkedéseket az elkövetők beleegyezésével fogantossítsák.¹²⁴ Az Európa

---

¹¹⁸ Jellemzően a pártfogó szolgálattal – mint az ilyen szankciók végrehajtásáért felelős hagyományos szervezettel – vagy egyéb szereplőkkel.

¹¹⁹ Mivel az elektronikus felügyeletnél és a házi őrizetnél az utóbbi feltétel hiányzik – és a büntető igazságszolgáltatás szereplőjével való kapcsolat sem kétoldalú, aktív, hanem egyoldalú, passzív magatartás: az ellenőrzés túrése – Kerezsi Klára nem is tekinti ezeket a szankcióformákat közösségi büntetésnek.

¹²⁰ KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006. 217. o.

¹²¹ VÓKÓ György: A pártfogó felügyelő szerepe a bűnügyi tudományokban. Ügyészek Lapja 2006. 6. sz. 71. o.

¹²² KEREZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálat átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 185. o.

¹²³ United Nations Standard Minimum Rules for Non-custodial Measures (The Tokyo Rules). Az ENSZ Közgyűlésének 1990. december 14-én elfogadott 45/110. számú határozata (3.4 pont)

¹²⁴ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. sz. Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 6. pont

Tanács 2010-ben így definiálta a közösségi szankciókat: szabadságot korlátozó büntetések és intézkedések, amelyek az elkövető közösségben tartását célozzák.¹²⁵

Az alternatív szankciók¹²⁶ három hullámban¹²⁷ kerültek be a büntető igazságszolgáltatás rendszerébe. A XIX-XX. század fordulóján átalakult a fiatalok igazságszolgáltatási rendszere, középpontba került a patronázs és a javító eszme. A szabadságelvonással nem járó szankciók első típusai – a pártfogó felügyelet és a pénzbüntetés – ekkor jelentek meg. A második hullám az 1970-es évekre tehető, elsősorban az ekkor tapasztalható krízis hatására. Az új megoldások iránti igényt a börtönbüntetés nevelő hatásával kapcsolatos kiábrándulás és a magas börtönnépeség ösztönözte. Ekkor váltak népszerűvé a szabadságvesztés alternatíváiként a felfüggesztett szabadságvesztés és a közérdekű munka. Az 1980-90-es évekhez köthető a szankciók harmadik hulláma. Ezekben az években bukkantak fel a felügyeleti- és kontrollelemek érvényesítő új szankcióformák (házi őrizet), majd az ellenőrzés egyre kifinomultabb formái (elektronikus felügyelet). Ekkorra a büntető igazságszolgáltatás területén is teret nyert a menedzsmentszemlélet, vagyis kötelezővé vált a szankciók hatékonyságának értékelése. Az 1990-es években a közösségi büntetések új generációja jelent meg. A szabadságelvonással nem járó szankciók végrehajtásában megerősödtek a kontrollelemek, és gyakoribbá vált a szabadságelvonással nem járó szankciók különböző formáinak együttalkalmazása. Ebben az időszakban a rehabilitáció eszméje elhomályosult.¹²⁸ Az alternatív szankciók megjelenése után száz évvel világossá vált, hogy az elkövetők rehabilitációjával kapcsolatos remények nem a vártak szerint teljesülnek és ez a csalódottság annak kimondásáig „fajult”, hogy e téren „semmi sem működik”.¹²⁹ Úgy tűnt, mintha a világ újra a börtönbüntetés kizárólagosságának hasznában

---

¹²⁵ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. sz. Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól

¹²⁶ Az alternatív szankciókkal kapcsolatos szabályozásban a legújabb fejlemény, hogy a korábban önálló néven szabályozott alternatív szankciókat (pártfogó felügyelet, közérdekű munka) a jogalkotó egyetlen elnevezéssel illeti: közösségi szankció néven önálló büntetési nemként szabályozza. Így például az Egyesült Királyságban a 2003. évi Büntető Igazságszolgáltatási Törvény által szabályozott közösségi szankció keretében vált lehetővé közérdekű munkavégzés elrendelése, felfüggesztett szabadságvesztés és magatartási szabályok előírása. [KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006. 218. o.]

¹²⁷ KEREZSI Klára: A közösségi büntetések. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest, 2009. 170. o.

¹²⁸ KEREZSI Klára: A közösségi büntetések. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest, 2009. 172. o.

¹²⁹ Robert Martinson „What Works? Questiones and Answers about Prison Reform” című, 1974-ben megjelent cikkében – kettőszázharmincegy tanulmány elemzése alapján – jutott arra a következtetésre, hogy a bűnelkövetők rehabilitációja teljes mértékben hasztalan. [MILLER, Jerome: The Debate on Rehabilitating Criminals: Is it True that Nothings Works? Washington Post 1989. (március) <http://www.prisonpolicy.org/scans/rehab.html>]

szeretett volna hinni.

Újra megtörtént azonban a felismerés: a szabadságelvönás nem mindenható.¹³⁰ A börtön nincs hatással a bűnözés alakulására. A fogvatartottak számának növekedésével együtt nő a bűncselekmények száma is.¹³¹ Kolstad a bebörtönzés utáni visszaesés arányát 1996-ban hetven százalék körülnek mondta az egész világon.¹³²

A Robert Martinson nevéhez fűződő szkepticizmus – mely szerint a bűnözők rehabilitációja reménytelen – enyhülni látszott. Már csak azért is, mert Martinson 1979-ben visszavonta öt évvel korábban tett – „nothing works” – nyilatkozatát. Számos tanulmány igazolta egy-egy módszernek a visszaesés csökkentésére való alkalmasságát. A szociális készségfejlesztő tréningeknek például már a hetvenes években komoly sikereket tulajdonítottak.¹³³ A visszaesés mérséklésében a hatékonyabb módszerek húsz-negyven százalékkal jobb eredményeket értek el, mint a szabadságelvönás. Ennek ellenére az országok többségében a „nothing works” ideológia sokáig tartotta magát – azt Martinsonnak nem sikerült visszavonnia a köztudatból.¹³⁴ Ugyanakkor megjelent a helyreállító igazságszolgáltatás¹³⁵ eszméje, lehetőséget adva a reszocializáció új értelmének¹³⁶ kialakítására.¹³⁷ A „semmi sem működik” doktrínát az Európa Tanács fiatalokú bűnelkövetőkre vonatkozó

---

¹³⁰ Fogvatartotti vélemények alapján fejt ki Arnulf Kolstad a szabadságvesztés rehabilitáló és visszaesést megakadályozó hatását. Beszámol arról, hogy akik a büntetésüket a börtönben töltötték, sokkal ellenségesebbek voltak a társadalommal szemben és tízből kilencen gondolták úgy, hogy a börtön a „bűnözők iskolája”. [KOLSTAD, Arnulf: Imprisonment as Rehabilitation: offenders' assessment of why it does not work. Journal of Criminal Justice 1996. 4. sz. 323. o.]

¹³¹ KOLSTAD, Arnulf: Imprisonment as Rehabilitation: offenders' assessment of why it does not work. Journal of Criminal Justice 1996. 4. sz. 324. o.

¹³² KOLSTAD, Arnulf: Imprisonment as Rehabilitation: offenders' assessment of why it does not work. Journal of Criminal Justice 1996. 4. sz. 326. o.

¹³³ KOLSTAD, Arnulf: Imprisonment as Rehabilitation: offenders' assessment of why it does not work. Journal of Criminal Justice 1996. 4. sz. 324. o.

¹³⁴ KOLSTAD, Arnulf: Imprisonment as Rehabilitation: offenders' assessment of why it does not work. Journal of Criminal Justice 1996. 4. sz. 325. o.

¹³⁵ Olyan alternatív igazságszolgáltatási módszernek nevezi Walgrave, mely elsősorban a bűncselekmény következtében az egyén, a kapcsolatok és a közösség által elszenvedett károk helyreállítását célozza. A szerző szerint a resztoratív szemlélet és módszerek hosszú távon ki is válthatják a jelenlegi büntető szemléletű rendszert. [Lode WALGRAVE: Lehetőségek és főbb kérdések a helyreállító igazságszolgáltatással kapcsolatban. In: Gyökös Melinda, Klopfer Judit, Lányi Krisztina (Szerk.): A helyreállító igazságszolgáltatás európai jó gyakorlatai a büntetőeljárásban. Konferenciakötet. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2010. 30. o.]

¹³⁶ Közvélemény-kutatások eredménye szerint az állampolgárok a szankciók végrehajtásakor az alábbiakat várják el: az elkövetők értsék meg és érezzék felelősséget az általuk okozottakért, ismerjék be és kérjenek bocsánatot tettükért, állítsák helyre, javítsák ki, amit lehet. [KEREZSI Klára: A közösségi büntetések. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 173. o.]

¹³⁷ KEREZSI Klára: A közösségi büntetések. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 172. o.

igazságszolgáltatási rendszerről szóló 2003-as ajánlásának¹³⁸ kommentárja is tévesnek minősítette.¹³⁹

Az elmúlt harminc-negyven évben a szankciórendszer átalakult. A szankciólista olyan büntetésekkel egészült ki, mint az intenzív pártfogás, a közérdekű munka, a kompenzáció, a helyreállítás, a mediáció, vagy a vezetői engedély visszavonása, képzési kurzusok, tréningprogramok. A szankciórendszer részévé váltak a felügyeletet és részvételt előíró, pártfogói szálláson és nappali foglalkoztatásban való tartózkodást előíró szankciók, a házi őrizet, az elektronikus felügyelet, valamint a kombinált intézkedések (az előbbiek két vagy több eleméből).¹⁴⁰

Főleg ezeknek az új szankcióknak a bevezetése váltotta ki a pártfogó szervezet lehetőségeinek bővülését. Abban a folyamatban, mely az elmúlt évtizedekben a pártfogást az igazságszolgáltatás egyik kulcsszereplőjévé tette, nem becsülhető le a közösségi szankciók hangsúlyosabbá válása. Különösen az ügyészség és a bíróságok szabadságelvonással nem járó szankciók iránti figyelme növekedésének köszönhetően javult a pártfogás szerepe, fontossága a büntető eljárásban. Az állami pártfogó szervezet Angliában és Walesben való 1971-es bevezetése óta majdnem minden európai állam beillesztette a pártfogó felügyeletet a szankciórendszerébe – önálló alkalmazásának sikere pedig előkészítette a terepet az elítéltekkel való foglalkozás egyéb lehetőségeinek fejlődésére. Az Európa Tanács ajánlásai¹⁴¹ és különböző civil szervezetek ösztönzésére az európai államok igyekeztek szankciórendszerüket közösségorientáltabbá tenni, mely felhatalmazza – és kötelezi is – a közösséget a szankciók végrehajtásában való komolyabb szerepvállalásra.¹⁴²

---

¹³⁸ Rec(2003)20 of the Committee of Ministers to member states concerning new ways of dealing with juvenile delinquency and the role of juvenile justice.

¹³⁹ LÉVAY Miklós: Az Európa Tanács Rec (2003) 20. számú ajánlása a fiatalkorú bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről. Család, Gyermek, Ifjúság 2005. 3. sz. 25. o.

¹⁴⁰ KERESZI Klára: A közösségi büntetések. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 173. o.

¹⁴¹ Az Európa Tanács Miniszteri Bizottság R (92) 16. számú Ajánlása a közösségi büntetésekről és Intézkedésekről; az Európa Tanács Miniszteri Bizottság R (2000) 22. számú Ajánlása a közösségi büntetések és intézkedések európai szabályainak fejlesztéséről; A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól

¹⁴² KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen, 2008. 7. o.

4. A pártfogás, mint állami vagy társadalmi feladat – az önkéntesektől a hivatásos pártfogókig

Az 1800-as évektől a mai napig azon munkálkodnak a „pártfogó felügyelők”, hogy megjavítsák, átalakítsák, helyes irányba tereljék az elkövetők életét, hogy becsületes, törvénytisztelő állampolgárok maradjanak – vagy újra azzá váljanak. Ez volt a célja az első önkéntes pártfogónak, John Augustnak is. A második világháború után került azonban sor azoknak a lépéseknek a megtételére, melyek a mai pártfogó felügyelet modern és komplex rendszerének kialakulását eredményezték.¹⁴³

Számos országban – például Angliában, Walesben és Hollandiában – teljes mértékben privát szervezetekre hagyták a pártfogói feladatok ellátását, melyet ezek saját elképzeléseik szerint láttak el, főleg az oktatási és a szociális munkára koncentrálnak. Azokban az országokban, ahol ez a privát kezdeményezési készség nem létezett, vagy visszafogottabb volt, állami szerepvállalással történt e tevékenység ellátása, irányítása, ezek a szervezetek azonban nem működtek olyan lelkesedéssel, mint az egyéni kezdeményezéseken, privát szervezetek munkáján alapuló pártfogói tevékenység más államokban.¹⁴⁴

Németországban a XIX. században a pártfogást teljes mértékben az önkéntesek vitték a vállukon, és habár a professzionalizmus irányába már a XX. század első évtizedeiben megindult a fejlődés, szervezeti keretekben ez csak az 1950-es években nyilvánult meg.¹⁴⁵ Az állami patronage németországi bukásáról így számolt be Engelberg 1909-ben: „Mint már említettük, az állam részéről kezdeményezett és folytatott patronage hajótörést szenvedett, mivel a bürokratikus intézmény iránt nem volt meg a rabokban a bizalom és mivel az önfeláldozó munkálkodás elengedhetetlen tényezőjét nélkülözte.”¹⁴⁶

Általánosságban azt mondhatjuk, hogy a nyugati országokban a pártfogás sokáig a jótékonyasági szervezetek önkénteseinek tevékenysége maradt. Hollandiában 1910-ig, Norvégiában 1980-ig önkéntesek munkálkodtak e területen, de mára már Dániában¹⁴⁷ is csekély a szerepük.

---

¹⁴³ KLAUS, Jon: Handbook on probation services. United Nations Interregional Crime & Justice Research Institute. Rome, London 1998. 9. o.

¹⁴⁴ KALMTHOUT, Anton – DURNESEU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 5-6. o.

¹⁴⁵ KALMTHOUT, Anton – DURNESEU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 9-10. o.

¹⁴⁶ ENGELBERG: A büntetendő cselekmények megelőzése különös tekintettel a patronage-ra. (Ford.: Bogsch Árpád) In: Büntetőjogi Értekezések 1909. szeptember és október 73. o.

¹⁴⁷ Summary information on probation in Denmark

http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Denmark.pdf

Néhány országban a kezdetektől – Csehországban a XX. század elejétől, Spanyolországban, Írországban 1922-től, Svédországban 1918-tól – állami feladatként kezelték a pártfogói tevékenységet, de a legtöbb európai államban a XX. század során vált azzá. Luxemburgban már 1884-ben, Spanyolországban 1908-ban, de Németországban erre csak a második világháború után került sor, Portugáliában 1956-ban, Máltán 1961-ben, Belgiumban 1964-ben, Dániában 1973-ban. Ritkaság a privát szervezetek e téren gyakorolt máig tartó uralma. Így van ez Hollandiában, annak ellenére, hogy a második világháború óta az igazságügyért felelős minisztérium egyre nagyobb befolyással bír.¹⁴⁸

Franciaországban¹⁴⁹ különleges a helyzet. Itt a második világháború óta mind az állami, mind a privát terület hangsúlyos. Míg az állami alkalmazottak száma e területen a négyezer főt sem éri el, az önkénteseké meghaladja a tízezret. Lengyelországban¹⁵⁰ még magasabb az önkéntesek aránya, meghaladja a harmincezer főt – a hivatásos pártfogóké ötezer körüli.

Írország első állami alkalmazottai 1940 és 1950 között kezdték meg működésüket. Olaszországban¹⁵¹ az önkéntes tevékenység még ma is jelentős, annak ellenére, hogy elég korán sor került a fiatalok ügyeiben hivatásos pártfogók alkalmazására – felnőttekkel kapcsolatban azonban csak 1975-től. Spanyolországban, ahol – a többi nyugati országgal összehasonlítva – a pártfogás fejlődése kezdetleges szakaszában van, az önkéntesek néhány pártfogói munkában kifejezetten meghatározó szerepet játszanak.¹⁵²

Más országokban az önkéntesek szerepvállalását már korán háttérbe szorította a hivatásos pártfogói munka. Belgiumban az állami pártfogó szolgálat felállítására az I. világháború idején került sor. Angliának és Walesnek a XX. század első évtizedei óta fizetett pártfogói vannak – emellett azonban a szervezet szorosan együttműködik az önkéntesekkel.¹⁵³

Ebben a vonatkozásban Franciaország és Svájc külön említést érdemelnek. Svájcban a pártfogói tevékenység önkéntes munkaként kezdődött – például jótékonyági nőegyletek rabsegélyezése formájában. A decentralizált kantonokban számos helyi kezdeményezés látott napvilágot: egyes kantonokban meghatározó a tevékenységük, máshol azonban nem töltenek

---

¹⁴⁸ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 5-6. o.

¹⁴⁹ Summary information on probation in France

http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20France.pdf

¹⁵⁰ Summary information on probation in Poland

http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Poland.pdf

¹⁵¹ GANDINI, Luisa – ZINNA, Sebastiano: Italy. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008.

¹⁵² KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 9-10. o.

¹⁵³ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 10. o.

be fontos szerepet. Franciaországban¹⁵⁴ nincsenek kifejezetten a pártfogói tevékenység körében működő önkéntesek, de a pártfogó szervezet nagyban támaszkodik az önkéntesek munkájára, különösen a szociális ellátások és a szenvedélybetegségek kezelése valamint az áldozatsegítés terén.

Ahogy Közép- és Kelet-Európa felé közeledünk, megfigyelhető, hogy a legtöbb országban elenyésző, vagy nincs is hagyománya az önkéntes munkának, vagyis a pártfogói tevékenységet mindig is hivatásos pártfogók látták el. Jó példa erre Csehország, de ellenpéldát itt is találunk: Észtországban maga a vonatkozó törvény biztosított önkéntesi részvételi lehetőséget e területen.¹⁵⁵

Az Európa Tanács 2010-es ajánlása szerint a pártfogó felügyelet végrehajtása abban az esetben is közhatalmi szerv feladata, ha egyes kapcsolódó szolgáltatásokat önkéntesek vagy egyéb szervezetek nyújtanak. Az ajánlás szerint a pártfogó felügyelői munka egyes feladatainak ellátásához sor kerülhet önkéntesek bevonására.¹⁵⁶

5. Pártfogás az Európai Unió új tagállamaiban

Az Európai Unió új tagállamai pártfogói rendszerének fejlődése¹⁵⁷ külön említést érdemel. Annak ellenére, hogy a pártfogói tevékenység néhány kezdetleges formája már a II. világháború előtt létezett¹⁵⁸, a további fejlődés megrekedt a hidegháború időszakában. A II. világháború utáni szovjet befolyás az 1980-as évek végéig, 1990-es évek elejéig meghatározó volt. A Szovjetunióban nem létezett a nyugati értelemben vett professzionális szociális munka. A szovjet uralom alá került országokban ez idő alatt nem sokat fejlődött az alternatív szankciók köre és a pártfogói tevékenység.

Bulgária, Csehszlovákia, Észtország és Lengyelország már a II. világháború előtt ismerte a felfüggesztett büntetéseket és a feltételes szabadság intézményét, de Nyugat-Európához képest ezen ügyek többségében nem pártfogók kísérték figyelemmel a végrehajtás alatt a terheltek viselkedését – ezt a feladatot a rendőrség látta el.

---

¹⁵⁴ PELISSIER, Bruno – Perrier, Yves: France. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008.

¹⁵⁵ KALMTHOUT, Anton – DURNESEU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 9-10. o.

¹⁵⁶ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 9. és 34. pont

¹⁵⁷ KALMTHOUT, Anton – DURNESEU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 8. o.

¹⁵⁸ Például Csehszlovákiában, Bulgáriában, Litvániában.

A Vasfüggöny lehullása után a volt szovjet államok megkezdték szankciórendszerük megújítását, számos nemzetközi és civil szervezet által biztatva, melyek támogatták a pártfogást, a közösségi szankciók fontosságát, a mediációt és a sértetti jóvátételt. Csehország¹⁵⁹ volt az első (1991-ben), melyet a pártfogás eszméje megragadott. Más közép- és kelet-európai országban is egy szervezetben egyesítették a mediációt és az áldozatsegítést – például Romániában, 2002-ben.

A jelenlegi helyzetet tekintve megállapítható, hogy az új EU tagállamokban – Szlovénia kivételével – sikerült igen rövid idő alatt kiépíteni a pártfogói szervezetet. Szlovéniában a különböző törvény által meghatározott feladatokat nem egységes szervezet látja el.¹⁶⁰

6. Jogszabályi háttér

Az utóbbi tíz-tizenöt évben az európai pártfogás jelentős változásokon esett át. Azon országok, melyek nem rendelkeztek pártfogói szervezettel, létrehozták azt (Románia, Bulgária, Moldova, Szlovákia, Csehország), ahol pedig történelmi gyökerei vannak e tevékenységnek, ott újjászervezték (Anglia és Wales, Finnország, Hollandia). Horvátországban¹⁶¹ 2009 novemberében alakult meg a pártfogó szervezet igazgatósága, valamint 2009 decemberében megszületett a pártfogói tevékenységet szabályozó törvény is. Szlovéniában máig nincs önálló szervezet. A jogalkotó a pártfogói feladatok ellátásával a szociális ellátórendszert bízta meg, különös hangsúlyt fektetve ezek fontosságára a fiatalokkal kapcsolatban.¹⁶²

A jogszabályi háttér kialakulásában, fejlődésében jelentős szerepet játszott az ENSZ és az Európa Tanács is. Az ENSZ a szabadságelvonással nem járó intézkedésekről szóló minimumszabályokban¹⁶³, az Európa Tanács pedig a közösségi szankciókkal, majd 2010-ben

---

¹⁵⁹ A „Bíróságon kívüli alternatívák fiataloknak”-kísérlet a fiatalok elkövetők ügyeit a mediáció segítségével kívánta megoldani, egyesítette a klasszikus értelemben vett pártfogói tevékenységet a helyreállító igazságszolgáltatás eszméjével. Ez a program eredményezte a Nemzeti Pártfogó és Mediációs Szolgálat 2001-es megalakulását (PMS). A legtöbb nyugat-európai országtól eltérően a PMS ügyfelei a felnőtt és fiatalok elkövetőkön kívül a sértettek is.

¹⁶⁰ KALMTHOUT, Anton – DURNEȘCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 8. o.

¹⁶¹ Summary information on probation in Croatia

http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Croatia.pdf

¹⁶² KALMTHOUT, Anton – DURNEȘCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 10-12. o.

¹⁶³ United Nations Standard Minimum Rules for Non-custodial Measures (The Tokyo Rules). Az ENSZ Közgyűlésének 1990. december 14-én elfogadott 45/110. számú határozata.

speciálisan a pártfogás szabályaival kapcsolatban ajánlásaiban¹⁶⁴ fogalmazta meg iránymutatásait.

A pártfogói tevékenységgel kapcsolatos anyagi jogi szabályokat szinte mindegyik európai államban a büntető törvénykönyvben találjuk (Belgium, Észtország, Csehország, Franciaország, Lettország, Moldova, Hollandia, Norvégia, Svédország, Svájc, Románia¹⁶⁵), vagy egyéb büntető törvényekben (Írország, Anglia és Wales). A pártfogó felügyelői szervezet igazságszolgáltatási rendszerben betöltött helyét és szerepét a büntetőeljárás kódexek határozzák meg, a funkcionális és szervezeti részleteket pedig a büntetés-végrehajtási vagy egyéb törvények, rendeletek. A konkrét pártfogói feladatok, napi teendők megjelölésére körleveleket (Dánia, Románia), szabványokat (Csehország, Észtország), utasításokat (Spanyolország) vagy miniszteri rendeletet (Észtország, Bulgária, Lettország) használnak.¹⁶⁶

7. A szervezetek célkitűzései és alapelvei

A pártfogói tevékenységgel kapcsolatos alapelvek minden országban tükrözik az aktuális politikai háttér szemléletét, a kriminálpolitikai célkitűzéseket. Ha azonban jobban szemügyre vesszük a konkrét feladatokat, tevékenységi köröket, azok tekintetében nem sok lényeges eltérést¹⁶⁷ láthatunk az egyes szervezetek között. A különbség főként abban rejlik, hogy melyik tevékenységi körre helyezik a hangsúlyt. Néhány országban a társadalom védelme, a kockázatcsökkentés és a szankciók eredményes végrehajtása a cél (Anglia és Wales, Észtország és Hollandia), míg például a Cseh Pártfogói és Mediációs Szervezet elsősorban arra törekszik, hogy megoldja az elkövető és a sértett közötti konfliktust, és erősítse a jogállamiságba és a büntetőeljárásba vetett bizalmat, emellett fontos szerepet szánnak e szervezetnek a bűnmegelőzésben és a visszaesés kockázatának csökkentésében is.

---

¹⁶⁴ Az Európa Tanács Miniszteri Bizottság R (92) 16. számú Ajánlása a közösségi büntetésekről és intézkedésekről; az Európa Tanács Miniszteri Bizottság R (2000) 22. számú Ajánlása a közösségi büntetések és intézkedések európai szabályainak fejlesztéséről; A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól.

¹⁶⁵ Romániában a 2009-ben elfogadott új büntető törvénykönyv kiterjesztette a közösségi szankciók körét, melynek hatására a pártfogó szolgálat szerepének növekedése várható. [Summary information on probation in Romania http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Romania.pdf]

¹⁶⁶ KALMTHOUT, Anton – DURNEȘCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 10-12. o.

¹⁶⁷ KALMTHOUT, Anton – DURNEȘCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 12-14. o.

A cseh alapelvekkel ellentétben a román¹⁶⁸ pártfogó szolgálat célkitűzései nem utalnak szerepére, feladataira, célkitűzéseire, aminek többek között az az oka, hogy – hasonlóan más országokhoz – Romániában e szervezetet azért hozták létre, hogy mérsékeljék a büntetés-végrehajtási intézetek túlszűfoltóságát.

Hollandiában¹⁶⁹ a visszaesés kockázatának csökkentését szolgálja a hatékony felügyelet, az eredményorientált közérdekű munka és a célorientált tanácsadási programok. Más országokban – Svédországban, Angliában és Walesben – a célkitűzések azon szervezeti egység, minisztérium általános célkitűzéseiből származnak, melyhez a pártfogó szervezet tartozik.

Két vezérelv irányítja ma az európai pártfogói munkát: megvédeni a közösséget, és elősegíteni az elkövető társadalmi beilleszkedését. Néhány szervezet túllép e célokon, és a sértettet is a pártfogás „haszonélvezőjeként” kezeli (Ausztria, Bulgária, Katalónia, Románia, Skócia). Más országokban (Csehország, Szlovákia) nem csak támogatják a sértettet, hanem segítenek a közte és az elkövető között fennálló konfliktus feloldásában is – itt a büntetőjogi mediációt is a pártfogó szolgálat végzi.¹⁷⁰

Összevetve az alapelveket, számos hasonlóságot fedezhetünk fel. Ez különösen az olyan alapelvekre vonatkozik¹⁷¹, mint az ügyfél tisztelete, az önrendelkezési jog tiszteletben tartása, a segítség önkéntes igénybevételének és a szükséges beavatkozásnak az elve, a más szervezetekkel való együttműködés és a terhelt aktív részvételre való ösztönzésének szükségessége.

Az európai szolgálatok tehát e téren megfelelnek az Európa Tanács 2010-es ajánlásának, mely szerint a pártfogó felügyelői szolgálatok elsődleges célja a bűnismétlés megelőzése, ennek eszköze az elkövetővel kiépített támogató kapcsolat – ami a szükséges ellenőrzést is magában foglalja –, a segítségnyújtás és a sikeres társadalmi beilleszkedés elősegítése.¹⁷²

---

¹⁶⁸ DURNESCU, Ioan: Romania. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 875-877. o.

¹⁶⁹ KALMTHOUT, Anton – TIGGES, Leo: Netherlands. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008.

¹⁷⁰ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 12-14. o.

¹⁷¹ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 14. o.

¹⁷² A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 1. pont

8. A pártfogó szolgálatok tevékenységi körei

A pártfogó szolgálatok feladatát minden európai államban a büntetőeljárás szerkezete és a szankciórendszer felépítése határozza meg. Az elmúlt évtizedekben mindkét terület fejlődött, ami jelentős hatással volt a pártfogásra és annak az igazságszolgáltatás rendszerében betöltött szerepére. Ez a fejlődés nem csak néhány országban ment végbe – bár korábban és erőteljesebben mutatkozott meg például Angliában és Walesben, Franciaországban és Hollandiában. Annak ellenére, hogy a nemzeti törvényhozás és szankciórendszer terén óriási különbségek mutatkoznak, a nemzeti határok egyre inkább halványulnak. Idővel az országok magukévá teszik a szomszédai által bevezetett, bevált újításokat. Ha össze akarjuk vetni azon szankciókat és tevékenységeket, melyek terén a pártfogó szervezet szerepet játszik, célravezető ezt tartalmi jellemzőik alapján tenni.¹⁷³

8.1. Pártfogói tevékenységek a büntetőeljárás egyes szakaszaiban

Hosszú időn keresztül a pártfogó szolgálatok tevékenysége¹⁷⁴ a tárgyalási és a végrehajtási szakra koncentrált a büntetőeljárásban. Ezalatt a legtöbb szolgálat környezettanulmányok és pártfogó felügyelői vélemények készítéséért volt felelős, valamint azért, hogy támogassa, ellenőrizze, vagy útmutatással lássa el az elkövetőket a fogvatartásuk alatt és után.

A nyomozati szakban korlátozott volt a szolgálat szerepe – néhány ország gyakorlatától eltekintve, ahol az elkövetők és családjuk támogatása a letartóztatással megkezdődött. Katalóniában, Angliában és Walesben, Hollandiában és Skóciában a korai beavatkozás, támogatás ilyen formáját ma is biztosítják. Általában azonban a szolgálatok szerepe az eljárás e szakaszában a környezettanulmány és a pártfogó felügyelői vélemény előkészítésére korlátozódik.

Az elterelés és a helyreállító igazságszolgáltatás koncepciója – mely az elkövetőkkel való foglalkozás új lehetőségeinek bevezetését tűzte ki célul – sokat változtatott a nyomozási

---

¹⁷³ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 15. o.

¹⁷⁴ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 16-17. o.

szakaszon. Ez vezetett olyan új eljárások kialakulásához, melyek lehetővé tették akár a bírósági szakasz elkerülését is.¹⁷⁵

A pártfogói tevékenység általában véget ér azzal, hogy az elkövető letölti a büntetését. Néhány ország nyújt ezen túlmenően – a büntetés-végrehajtási jogviszony megszűnését követően – utógondozást (Ausztria, Németország, Svájc), felügyeletet (Franciaország), vagy akár támogatást az elkövető családjának¹⁷⁶ (Luxemburg). Angliában, Walesben és Skóciában a pártfogoltak közösségi foglalkoztatókba látogathatnak az elbocsátás utáni szakaszban, a szolgálat így felügyeli és támogatja is őket.

Az egyes pártfogó szolgálatok feladatai és kötelességei kiemelik az országok egyéniségét¹⁷⁷. Katalónia, Csehország, Dánia, Anglia és Wales, Németország, Hollandia és Skócia pártfogóinak széles a feladatköre, szinte valamennyi ország szervezete részt vesz a büntetőeljárás minden szakaszában. Észtországból, Finnországból és Olaszországból viszont a szervezet szerepe hangsúlyosabb a közérdekű munka végrehajtásában, a feltételes szabadságra bocsátás során szükséges felügyelet terén és a környezettanulmányok, valamint pártfogó felügyelői vélemények készítésében. Egyes tevékenységeket csak néhány ország pártfogói végeznek, így különösen a terhelt családjának támogatását Luxemburgban és Katalóniában, vagy a büntetés-végrehajtási intézetekbe látogató önkéntesek munkájának szervezését.

A különbségek ellenére számos közös feladat, kötelezettség rajzolódik ki. Az elítéltek fogvatartás alatti támogatása és a tanácsadás már nem tartozik ezek közé, vagyis a feladat, amiből a legtöbb ország pártfogói tevékenysége ered, mára csak az európai országok felénél lelhető fel. E folyamatot leírhatjuk úgy is, hogy a pártfogói tevékenység terepe a büntetés-végrehajtási intézetekből kihelyeződött a társadalomba.

Összehasonlítva a szervezetek tevékenységét, az alábbi fő feladatok¹⁷⁸ nevezhetők meg.

---

¹⁷⁵ Két tényező stimulálta az alternatív megoldások iránti igényt. Egyik a bűnözés növekedése, főleg a kisebb súlyú (leginkább vagyon elleni) bűncselekmények terén, mely a büntető igazságszolgáltatás leterheltségéhez vezetett, a másik pedig az előzetes letartóztatottak viszonylag magas száma. A legtöbb ország arra törekedett, hogy csökkentse a nyomást a túlterhelt igazságszolgáltatási rendszerén, valamint a túlsúlyolt büntetés-végrehajtási szervezeten, és elterelje az erre érdemes elkövetőket a stigmatizáló büntető eljárás útjáról és az előzetes letartóztatástól.

¹⁷⁶ Az Európa Tanács az elkövető családjával végzett munkaként a következőket fogalmazza meg: a nemzeti joggal összhangban, ahol szükséges, a pártfogó felügyelői szolgálatok közvetlenül vagy más partnerszervezeteken keresztül az elkövetők családjainak támogatást, tanácsot és információt nyújtanak. [A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 56. pont]

¹⁷⁷ KALMTHOUT, Anton – DURNEȘCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 19-20. o.

¹⁷⁸ KALMTHOUT, Anton – DURNEȘCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 19-20. o.

1) Olyan információval és elemzésekkel látják el a hatóságokat, melyek nélkülözhetetlenek a döntésük meghozatalában, a megfelelő szankció kiválasztásában (környezettanulmány és pártfogó felügyelői vélemény készítése).

2) Szankciók végrehajtása, kikényszerítése és felügyelete.

3) Közösségi szankciók végrehajtásának szervezése és felügyelete.

4) Pénzügyi, szociális, pszichológiai és gyakorlati segítségnyújtás a terhelteknek.

E tevékenységek mellett két olyan területet említhetünk még, mely nem tartozik szorosan a megszokott pártfogói teendők közé, de ahol ezt a pártfogók végzik, ott meghatározó feladatnak számít:

5) Áldozatsegítés és mediáció,

6) Bűnmegelőzés.

8.2. Jelentések készítése

„A kriminológia végül is behatol a tárgyalótermekbe és a büntetőbíró tudásának ugyanolyan szerves része lesz, mint ahogy a polgári bírónak tájékozottnak kell lennie az ügyletkötéssel kapcsolatos egyéb szakismeretekben. (...) Ma már nem lehet törvényt ülni a büntett és a büntettes társadalmi, pszichológiai, gazdasági és politikai jellegzetességeinek figyelmen kívül hagyásával.”¹⁷⁹ A XIX. században a büntetések kiszabásánál figyelembe veendő szempont lett a bűnelkövető személye. Az elkövető veszélyességének értékelése iránymutatásul szolgál egyrészt a megfelelő büntetés kiválasztásához, másrészt a pártfogói esetkezelés felépítéséhez. A bíróság informálása az elkövető körülményeiről már korán a pártfogói tevékenységek körébe tartozott.¹⁸⁰

Szinte mindegyik szolgálatnál a jelentések készítése a fő pártfogói tevékenység. Ezek a jelentések sokfélék lehetnek, attól függően, hogy milyen célból, mely hatóság számára készülnek, az eljárás mely szakaszában, és milyen formában készítik őket: környezettanulmányként, pártfogó felügyelői véleményként, pszichológiai véleményként vagy egyéb jelentésként. Egyes országokban a pártfogói feladatok részét képezik az általános kockázatkezelési és társadalomvédelmi politikának, ami egy új jelentési forma kifejlődését eredményezte, melynek célja a visszaesés kockázatának felmérése. Ilyen jelentéseket

---

¹⁷⁹ Denis SZABO: Kriminológia és kriminálpolitika. (Ford.: Szabó András) Gondolat Kiadó, Budapest, 1981. 288-289. o.

¹⁸⁰ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 204-206. o.

alkalmaznak Angliában és Walesben, Finnországban, Észak-Írországon és Hollandiában is.¹⁸¹

Az Európa Tanács Miniszteri Bizottságának 2010-es ajánlása¹⁸² szerint a terheltek számára lehetővé kell tenni, hogy aktívan vegyenek részt a pártfogó felügyelői vélemény tartalmának formálásában, véleményüket meg kell jeleníteni a pártfogó felügyelői véleményben és annak tartalmát ismertetni kell velük.

8.3. Végrehajtás és felügyelet

Kevés az olyan szankció ma, amelynek végrehajtásában a pártfogó szolgálat nem vesz részt – ilyen például a pénzbüntetés, vagy a végrehajtásában felfüggesztett, pártfogó felügyelet nélküli szabadságvesztés. A szabadságvesztés végrehajtása nem tartozik a szolgálat feladatkörébe, de a szervezet készíti fel az elítélteket a kinti életre, a szabadulásra, a feltételes szabadságra.¹⁸³ Több országban¹⁸⁴ szerepet játszik a szolgálat az elektronikus felügyelet¹⁸⁵ végrehajtásában is.

A felügyeleti intézkedésekkel kapcsolatban az Európa Tanács 2010-es ajánlása¹⁸⁶ a következőket emeli ki. A nemzeti jognak megfelelően a szolgálatok látják el a terhelt felügyeletét az ítélet, illetve határozat meghozatalát megelőzően, a tárgyalási szakasz során, és az ítélet vagy határozat meghozatalát követően. Így például a próbára bocsátás, az óvadék, a vádemelés elhalasztása, a felfüggesztett vagy feltételes elítélés és a feltételes szabadságra bocsátás esetében. A felügyelet azonban nem tekinthető pusztán az ellenőrző funkció gyakorlásának, ki kell terjednie az elkövető támogatására, segítésére és motiválására is. A felügyeletet szükség esetén össze kell kötni más, a pártfogó felügyelői vagy egyéb szolgálatok által végzett beavatkozásokkal – tréningekkel, készségfejlesztő foglalkozásokkal, foglalkoztatási lehetőségekkel, kezeléssel.

---

¹⁸¹ KALMTHOUT, Anton – DURNEȘCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 21-22. o.

¹⁸² A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 44. pont.

¹⁸³ KALMTHOUT, Anton – DURNEȘCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 22-23. o.

¹⁸⁴ Ausztriában, Belgiumban, Katalóniában, Dániában, Angliában és Walesben.

¹⁸⁵ Az Európa Tanács 2010-es ajánlása szerint, ha az elektronikus nyomon követést a pártfogó felügyelet részeként alkalmazzák, össze kell kötni a rehabilitációt a visszaesést akadályozó beavatkozásokkal, és az elektronikus felügyelet szintje nem lehet magasabb, mint ami a bűncselekmény súlya szerint feltétlenül indokolt. (57-58. pont)

¹⁸⁶ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 53-55. pont

Ezen elvárások ellenére az angolszász modellt követve egyre több ország pártfogó felügyeleténél szorítja háttérbe a kontroll és a felügyelet az eredeti támogatást, tanácsadást (Anglia és Wales, Írország, Hollandia). Ez a tendencia nem azt jelenti, hogy a hagyományos támogató feladatok teljesen eltűnnének, de a hangsúly érezhetően áttevődik. A hatóságok által megfogalmazott feltételek teljesítésének ellenőrzése és ennek megtörténtéről a vádhatóság vagy a bíróság tájékoztatása a fő feladat. Több esetben ez az ellenőrzés magában foglalja a végrehajtást is: az előkészítést, a pártfogolttal és a végrehajtási szervvel való egyeztetést, a teljesítés ellenőrzését. Ez általában szabadságelvonással, korlátozással nem járó köteleességteljesítés kapcsán valósul meg, de a szolgálatok egyre gyakrabban vesznek részt a szabadságelvonással járó és szabadságelvonással nem járó terápiás intézkedések szervezésében és végrehajtásában, mint a kábítószer- és alkoholfüggőség-kezelés, pszichiátriai kezelés vagy gondnokság alá helyezés.¹⁸⁷

Az Európa Tanács 2010-es ajánlásában¹⁸⁸ a társadalomba való visszailleszkedés támogatása kapcsán a következő gyakorlatot szorgalmazza. Ha a pártfogó felügyelői szolgálatok felelősek a büntetés-végrehajtási intézetből szabadult elkövetők szabadulás utáni felügyeletéért, együtt kell működniük a büntetés-végrehajtási szervezettel, az elkövetőkkel, a családjaikkal és a közösséggel a szabadulás előkészítése és a társadalmi reintegráció érdekében. Ezt elősegítendő engedélyezni kell számukra, hogy az elítélttel kapcsolatba léphessenek, és segíthessék a szabadulás előkészítését és a visszailleszkedés megtervezését. A feltételes szabadságra bocsátást követő felügyeletnek olyan, az elkövető visszailleszkedéshez kapcsolódó szükségletei kielégítésére kell irányulnia, mint a munkába állás, lakhatás vagy tanulás.

8.4. Közösségi szankciók

A pártfogó szervezetek növekvő jelentősége a büntetőeljárásban jórészt a közösségi szankciók¹⁸⁹ és intézkedések bevezetésének és fejlődésének köszönhető, ami elsődlegesen a

---

¹⁸⁷ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 22-23. o.

¹⁸⁸ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 59-61. pont

¹⁸⁹ A közösségi szankciókat többféleképpen csoportosítják a szerzők. Durnescu kiemeli Worrall felosztását, aki „self-regulatory” (például a figyelmeztetés) és „supervisory” (mint a pártfogó felügyelet vagy a közösségi munka) büntetések között tesz különbséget. Kalmthout és Derks klasszifikációját Durnescu egyértelműbbnek tartja, ez ugyanis a közösségi szankciókat két csoportra osztja: „front-end” és „back-end” szankciókra. Előbbiek a nyomozati, míg a „back-end” szankciók a tárgyalási szakban alkalmazandók. Ezen felosztás előnye, hogy illeszkedik a büntetőeljáráshoz. [DURNESCU, Ioan: Some Reflections on Community Sanctions and Measures in Europe. Varstvoslovje, Journal of Criminal Justice and Security 2009. 4. sz.]

börtönnépesség csökkentését, és a szabadságelvonás alternatívájának megteremtésével a büntető igazságszolgáltatás költségeinek mérséklését kívánta szolgálni. Szükség volt olyan szankciókra, melyek a szabadságvesztésnél eredményesebbek az elkövető társadalomba való visszavezetésében. Ez a folyamat a közérdekű munka bevezetésével vette kezdetét, ami olyan ígéretesnek bizonyult, hogy mára szinte az összes európai állam szankciórendszerében helyet kapott.¹⁹⁰

A legtöbb ország büntetései és intézkedései között számos szabadságelvonással nem járó szankciót találunk: figyelmeztetés, felfüggesztett szabadságvesztés, próbára bocsátás, közérdekű munka, tevékeny megbánás a közvetítői eljárás keretében, különböző – személyiségfejlesztő, önismereti, agressziókezelő – tréningekre utalás, közösségi foglalkoztatókban¹⁹¹, vagy „probation hostel”¹⁹²-ben történő elhelyezés, pártfogó felügyelet, házi őrizet és elektronikus felügyelet. A feltételek, melyek a feltételes szabadságra bocsátáshoz, felfüggesztett büntetéshez vagy intézkedésekhez kapcsolódhatnak, szintén sokfélék.

A közösségi szankciók jelentősége, hogy hozzájárulnak az elkövetők társadalmi reintegrációjához. Felelősségérzetük és szociális készségeik fejlesztése mellett szembesítik őket tetteik következményeivel, és biztatják őket a károk lehetséges mérséklésére, jóvátételére – a többi szankciótól eltérően a társadalomból való kivonás helyett itt a társadalomba való visszavezetés a cél. E szankciók elterjedése óta a pártfogó szolgálatok felelősségteljesebb szerepet töltenek be: ekkortól kezdve munkájuk nem jelentések készítésére és tanácsadásra, támogatásra, felügyeletre szorítkozik. Fontos feladatukká vált a közösségi szankciók előkészítése, szervezése, ellenőrzése, melynek során szorosan együttműködnek a civil és állami szervezetekkel.¹⁹³

A munka a középkor óta büntetésként is funkcionált. A 70-es években ismerték fel újra a nyugati társadalmak a benne rejlő lehetőségeket. A „modern verzió” szerint azonban nem kényszeríthető az elítélt a munkára, annak elrendeléséhez hozzájárulása szükséges.¹⁹⁴ Amerikában 1966-ban került sor először önállóan a közérdekű munka elrendelésére,

---

¹⁹⁰ DURNESCU, Ioan: Some Reflections on Community Sanctions and Measures in Europe. *Varstvoslovje, Journal of Criminal Justice and Security* 2009. 4. sz.

¹⁹¹ Itt közösségi programokkal próbálnak hasznos időtöltést biztosítani a fiataloknak, máshol az idősebbeket megcélözva egészségügyi ellátásukat, szociális helyzetüket kívánják javítani.

¹⁹² A probation hostel-ekben való tartózkodás elrendelésének oka lehet, hogy a bíróság az óvadék ellenében való szabadulás feltételül írja elő, közösségi szankcióként alkalmazza, esetleg a büntetés-végrehajtási intézetből való szabadulás feltételként írja elő. [<http://www.westmerciaprobation.org.uk/probation/hostels.html>]

¹⁹³ DURNESCU, Ioan: Some Reflections on Community Sanctions and Measures in Europe. *Varstvoslovje, Journal of Criminal Justice and Security* 2009. 4. sz.

¹⁹⁴ KLAUS, Jon: *Handbook on probation services*. United Nations Interregional Crime & Justice Research Institute. Rome, London 1998. 21. o.

kezdetben ittas vezetőkkel szemben. Németországban 1969-től, Angliában és Walesben az 1970-es évek közepétől, Hollandiában 1981-ben, Dániában, Franciaországban és Írországon 1982-ben, Portugáliában 1983-ban, Norvégiában pedig 1984-ben vezették be.¹⁹⁵ Mind a közvélemény¹⁹⁶, mind az igazságszolgáltatás rendszere jól reagált feltűnésére, mely köszönhető a szankcióként benne rejlő értékeknek, valamint annak, hogy kiküszöböli a rövid tartamú szabadságvesztéssel járó hátrányokat.

Az Európa Tanács 2010-es ajánlása¹⁹⁷ szerint a közérdekű munka olyan közösségi büntetés vagy intézkedés, amely a pártfogó felügyelői szolgálat által szervezett és felügyelt, a közösség javára, a bűnelkövető által okozott sérelem valóságos vagy szimbolikus jóvátételeként végzett ingyenes munkát jelent.

Ha megvizsgáljuk a büntetési gyakorlatot, kitűnik, hogy a közérdekű munka nagy szerepet játszik a rövid tartamú szabadságvesztés kiváltásában. Európa szerte harmadik leggyakrabban alkalmazott alternatívája a rövid tartamú szabadságvesztésnek a pénzbüntetés és a végrehajtásában felfüggesztett büntetés után. Évről-évre növekszik a közérdekű munkára ítélték száma – különösen Angliában, Franciaországban és Hollandiában. A többi nyugat-európai országban (Belgiumban, Katalóniában, Luxemburgban, Észak-Írországon, Portugáliában, Skóciában, Svédországban és Svájcban) ahol – Dánia, Írország és Norvégia kivételével – a közösségi szankciók bevezetésére később került sor, szintén egyre többször alkalmazzák. Közép- és Kelet-Európában az alternatív szankciók bevezetésére és a pártfogó szolgálatok felállítására általában egy átfogó büntetőjogi reform keretében került sor. E térség országaiban többnyire szintén emelkedik a vádemelés elhalasztásának, a felfüggesztett büntetés és a közérdekű munka, valamint a mediáció alkalmazásának aránya. Ez különösen Csehországra igaz, ahol a közérdekű munkát 1996-ban vezették be, de Lettországon, Lengyelországon, Romániában és Szlovéniában szintén jelentős növekedés figyelhető meg.¹⁹⁸

---

¹⁹⁵ KLAUS, Jon: Handbook on probation services. United Nations Interregional Crime & Justice Research Institute. Rome, London 1998. 22-23. o.

¹⁹⁶ Kerezsi Klára felidézi azt a kutatások által megalapozottnak talált tény, hogy az amerikai polgárok messze nem kívánják olyan mértékben súlyos büntetések alkalmazását, mint azt a politikusok feltételezik. Egy tanulmányból idézi viszont azokat a szankcióval szemben támaszott elvárásokat: értsék meg, fogják fel az elkövetők az általuk okozott következményeket; ébresszen bennük felelősséget a szankció; ismerjék be, hogy amit tettek az rossz; kérjenek bocsánatot; állítsák helyre az okozott kárt. [KEREZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálat átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 186. o.]

¹⁹⁷ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 47. pont (Az 52. pont szerint az elkövetőkkel egyeztetni kell az általuk végezhető munkák típusairól.)

¹⁹⁸ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 23-25. o.

8.5. Segítség és támogatás

A XX. század elején Engelberg titkos kormánytanácsos, a német Börtönügyi Tisztviselők Egyletének elnöke így érvelt a pártfogók segítő, támogató feladatainak a fontossága mellett: „És ha már ránk nézve is, kik pedig hivatásszerűen foglalkozunk e rendszabályokkal, bajos volt a köztük való eligazodás, a bukottakra nézve éppenséggel lehetetlen. Elutasíthatatlan követelmény hát, hogy annak, ki a lejtőre jutott vagy éppen máris elbukott, megmutassák azt az utat, mely egyedül üdvös és áldásos.”¹⁹⁹

A pártfogói tevékenység e téren igen sokszínű: információszolgáltatás, tanácsadás, anyagi és egyéb problémák megoldásához nyújtott segítség, más szervezetekkel való kapcsolatfelvétel előmozdítása. A segítségnyújtás mai napig e szervezetek meghatározó feladata, mivel ez minden pártfogói tevékenységet összekötő közös kiindulópontnak tekinthető, mely számos anyagi (lakhatás, munka) és egyéb probléma (szociális, érzelmi) megoldását szolgálja. A szolgálatok beavatkozási formái mindig az adott helyzethez, a terhelt igényeihez igazodnak. Külön említést érdemel a büntetés-végrehajtási intézetekben végzett munka, amit néhány szervezet még mindig fő feladatának tart. Ilyen például a rendőrségi őrizetbe vétel után, vagyis a büntetőeljárás kezdetén nyújtott támogatás Csehországban, Finnországban, Németországban, Máltán és Hollandiában, vagy a külföldön fogvatartottaknak nyújtott segítség Angliában, Walesben és Hollandiában.

Egyes szervezeteknél (Angliában és Walesben, Ausztriában, Írországon és Luxemburgban) az elítéltekkel való foglalkozás szabadon bocsátás után is fontos feladata a pártfogónak, máshol azonban (Hollandiában, Finnországban, Olaszországban, Máltán, Norvégiában és Skóciában) az utógondozói tevékenységet szociális munkások végzik, aminek hátránya az lehet, hogy ők nem rendelkeznek elegendő információval és szakértelemmel, hogy felismerjék a szabadon bocsátottak igényeit.²⁰⁰

---

¹⁹⁹ ENGELBERG: A büntetendő cselekmények megelőzése különös tekintettel a patronage-ra. (Ford.: Bogsch Árpád) In: Büntetőjogi Értekezések 1909. szeptember és október 71. o.

²⁰⁰ KALMTHOUT, Anton – DURNECU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 25. o.

8.6. Áldozatsegítés és mediáció

A pártfogói tevékenység eredetileg a terheltekre koncentrált, azonban az utóbbi években megfigyelhető a szervezetek áldozatsegítő profiljának²⁰¹ kibontakozása, áldozatsegítő szervezetekkel való együttműködésük. Elfogadott módszer az elkövetők rehabilitációja során a cselekményeik következményeivel való szembesítés. Hasznosnak bizonyul arra készíteni őket, hogy igyekezzenek helyrehozni, mérsékelni az okozott sérelmet. Egyre több országban testesül meg az áldozatok támogatása a közvetítői eljárásban, mediációban, melynek nagy előnye, hogy lehetővé válik az áldozat azonnali kompenzálása, rövidül az eljárás a kisebb súlyú bűncselekmények esetén, a bűncselekményre való reakció emberközelibb, mint a hatósági szankció, és az elkövető társadalomból való kivonása helyett a visszailleszkedést szolgálja. A mediációval kapcsolatos gyakorlat igen eltérő²⁰². Ausztriában a legfontosabb és leggyakrabban alkalmazott elterelési mód, míg máshol – mint például Hollandiában – ritkán élnek vele.

A pártfogó szolgálatok többsége arra törekszik a jelentései készítésekor, hogy az áldozat érdekeit is figyelembe vegye. Néhány országban (Írországon és Máltán) a szolgálat tájékoztatja a bíróságot az áldozatot ért sérelmekről is. Skóciában, Angliában és Walesben a pártfogó szervezetek részét képezik annak a védelmi mechanizmusnak, mely az erőszakos és szexuális bűncselekmények elkövetőivel kapcsolatos kockázatok felmérésére és mérséklésére hivatott. Ez a „multiagency public protection arrangements” (MAPPA) hozzájárul a potenciális áldozatok védelméhez is. A szolgálatok egyes bűncselekmények esetén kötelesek tájékoztatni a sértettet, ha felmerül az elkövető szabadon bocsátásának lehetősége.

Ausztriában és Katalóniában a szolgálat egyik feladata, hogy informálja és az eljárás során jogsegélyt nyújtson a sértetteknek, esetleg a védett tanúknak. Speciális szolgáltatások szükségessége esetén pszichológiai vagy pszichiátriai kezelésre, tanácsadásra irányítják őket a megfelelő állami intézményekhez – ez a gyakorlat Belgiumban, Észtsországon, Katalóniában, Lettországon és Luxemburgban – vagy civil szervezetekhez, mint Ausztriában, Csehországon, Franciaországon, Németország egyes részein, Moldovában, Észak-Írországon, Szlovéniában és Szlovákiában. Kivételt képez Románia, ahol a szolgálat maga

---

²⁰¹A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 3. pont: Amennyiben a szolgálatok bűncselekmények áldozataival is foglalkoznak, úgy az ő jogaikat és szükségleteiket is tiszteletben kell tartani.

²⁰² Az egyes országok gyakorlata közötti különbségek a mediáció terén tanúskodnak arról, hogy nincs egy kizárólagosan helyes út, az alkalmazott módszer a legfontosabb, mivel annak vissza kell tükröznie a nemzeti jogi és kulturális sajátosságokat, valamint a közvetítők hozzáállását, értékrendszerét. [KLAUS, Jon: Handbook on probation services. United Nations Interregional Crime & Justice Research Institute. Rome, London 1998. 21. o.]

részesíti speciális ellátásban (például pszichológiai tanácsadás) az egyes erőszakos bűncselekmények áldozatait.²⁰³

8.7. Bűnmegelőzés

A pártfogó szolgálatokkal szemben az 1990-es években fogalmazódott meg az elvárás, hogy vállaljanak általános szerepet a bűnmegelőzésben. A közösség mobilizálása nehézségeket okozott ezen a téren²⁰⁴, ám az kétségtelen, hogy a bűnisméltés megelőzése tevékenységük elsődleges célja. Néhány szolgálat tekinti csak feladatának az elsődleges bűnmegelőzésben való szerepvállalást, ami főként a fiatalokat veszi célba, és kimerül a helyi szociális, önkéntes szervezetekkel, a helyi közösséggel és a rendőrséggel helyi szinten folytatott konzultációba való bekapcsolódásban. Összehasonlítva a tíz évvel ezelőtti helyzettel, a szolgálatok a primer bűnmegelőzés terén is növekvő aktivitást mutatnak. Ez főleg annak köszönhető, hogy egyre több ország kriminálpolitikájában válik hangsúlyosabbá a közbiztonság.

A skandináv országokban az elsődleges bűnmegelőzés is kiemelt feladat. Finnországban a szolgálat közreműködött a nemzeti bűnmegelőzési program kidolgozásában, helyi hivatalai pedig szorosan együttműködnek a helyi hatóságokkal a bűnmegelőzésben. Svédországban a pártfogók aktívan részt vesznek egy speciális megelőzési – „Law and Justice” elnevezésű – programban, mely része az iskolai tananyagoknak, ám tevékenységükben még mindig hangsúlyosabb a másodlagos és harmadlagos megelőzés.

A bűnmegelőzés egyre több figyelmet kap azokban az új EU-tagállamokban is, amelyek nemrég hozták létre pártfogó szolgálatukat. Szlovákiában és Szlovéniában a bűnmegelőzés a kriminálpolitika fontos stratégiai része. A megelőző programokat itt többnyire a civil szervezetek és szociális intézmények hajtják végre. Észtországban és Bulgáriában a kormány külön szervezeti infrastruktúrát állított fel a bűnmegelőzés számára. Bulgáriában e hivatalok fő feladatai, hogy elemezzék a fiatalok által elkövetett bűncselekmények okait és körülményeit; iskolalátogatásokon vegyenek részt, és teremtsenek kapcsolatot a pedagógusokkal; tartsanak előadást a gyermekeknek és szüleiknek; vegyenek részt a közös

---

²⁰³ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 26-27. o.

²⁰⁴ KLAUS, Jon: Handbook on probation services. United Nations Interregional Crime & Justice Research Institute. Rome, London 1998. 31. o.

bűnmegelőzési programokban más civil és nemzetközi szervezetekkel. A felnőtt pártfogoltakkal kapcsolatban a visszaesés megakadályozása a legfőbb feladatuk.²⁰⁵

9. A pártfogó felügyelet szabályozása a büntető törvénykönyvekben

9.1. A pártfogó felügyelet tartama

A Code Pénal szerint a pártfogó felügyelet tartama vétség miatti elítélés esetén legfeljebb tíz év, büntett esetén húsz év lehet.²⁰⁶

A román büntető törvénykönyv szerint a büntetés kiszabásának elhalasztása²⁰⁷ melletti felügyeleti időszak két évig²⁰⁸ tart. A büntetés-végrehajtás felügyelet alatti felfüggesztésének²⁰⁹ időtartama is felügyeleti időszakot képez az elítélt számára, ami kettőtől négy évig terjedhet.²¹⁰ Az életfogytig tartó szabadságvesztésből való feltételes szabadságra bocsátás időpontjától az elítélt tíz évig áll felügyelet alatt.²¹¹ Határozott ideig tartó szabadságvesztésből való feltételes szabadságra bocsátás esetén a feltételes szabadságra bocsátás és a büntetés időtartamának letelte közötti időszak a felügyeleti időszak.²¹²

A svéd büntető törvénykönyv szerint a feltételes szabadságra bocsátott, felügyelet alá helyezett személy felügyelete megszűnik, miután a próbaidőből egy év eltelt.²¹³ A próbára bocsátás mellett kötelezően kiszabandó felügyelet szintén akkor telik le, amikor a próbaidőből egy év eltelt.²¹⁴ Feltételes ítélet²¹⁵ esetén is lehetőség van arra, hogy az elítélt – ha közösségi szolgálatot köteles végezni – felügyelet alatt álljon a közösségi szolgálat befejezéséig. Felügyelet alá helyezésére azt követően kerülhet sor, hogy a próbaidőből egy év eltelt, de a felügyelet legfeljebb a próbaidő végéig tarthat.

---

²⁰⁵ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 28-30. o.

²⁰⁶ Francia Btk. 131-36-1 cikk

²⁰⁷ Román Btk. 83. cikk

²⁰⁸ Román Btk. 84. cikk (1)

²⁰⁹ Román Btk. 91. cikk

²¹⁰ Román Btk. 92. cikk (1)

²¹¹ Román Btk. 99. cikk (3)

²¹² Román Btk. 100. cikk (6)

²¹³ Svéd Btk. 26. fejezet 11. szakasz

²¹⁴ Svéd Btk. 28. fejezet 5. szakasz

²¹⁵ Svéd Btk. 28. fejezet 5a. szakasz

A szerb törvény alapján a büntetés végrehajtásának felfüggesztése esetén pártfogó felügyelet alá helyezheti a bíróság a pártfogoltat a próbaidő tartamára.²¹⁶ A próbaidő legalább egy, legfeljebb öt évig tarthat.²¹⁷

A német büntető törvénykönyv lehetővé teszi a büntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejére, vagy annak egy részére az elítélt pártfogó felügyelet alá helyezését.²¹⁸ A próbaidő tartama nem lehet rövidebb két évnél, de nem haladhatja meg az öt évet.²¹⁹

A szlovén büntető törvénykönyv szerint a pártfogó felügyelet egyetlen esete a felfüggesztett büntetés pártfogó felügyelettel.²²⁰ A felfüggesztés időtartamára – ami legalább egy, legfeljebb öt évig tarthat – vagy meghatározott időszakára lehetőség van az elítélt pártfogó felügyelet alá helyezésére.²²¹

A német²²², a szerb²²³, a szlovén²²⁴ és a svéd²²⁵ büntető törvénykönyv is lehetővé teszi az intézkedés megszüntetését a megszabott idő letelte előtt is, ha úgy értékeli, hogy az többé már nem szükséges, mivel célja megvalósult.

9.2. Alkalmazásának kötelező és lehetséges esetei

A német büntető törvénykönyv a büntetés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejére²²⁶ lehetővé teszi az elítélt pártfogó felügyelet alá helyezését. Erre rendszerint akkor kerül sor, ha a bíróság kilenc hónapot meghaladó tartamú szabadságvesztést szabott ki és az elítélt nem töltötte be huszonhetedik életévét.²²⁷ A pártfogó felügyelet alkalmazásának feltételei²²⁸ a következők: olyan bűncselekmény miatt, amely vonatkozásában a törvény lehetővé teszi a pártfogó felügyelet elrendelését, legalább hat hónap szabadságvesztés kiszabására kerül sor, valamint tartani kell attól, hogy a terhelt ismételten bűncselekményt követ el. A törvény az egyes bűncselekmények tényállásának megfogalmazását követően rendelkezik a pártfogó felügyelet alkalmazhatóságáról. Lehetővé teszi többek között lopás²²⁹,

---

²¹⁶ Szerb Btk. 71. szakasz (1)

²¹⁷ Szerb Btk. 65. szakasz (1)

²¹⁸ Német Btk. 56d. §

²¹⁹ Német Btk. 56a. § (1)

²²⁰ Szlovén Btk. 56. cikkely (1)

²²¹ Szlovén Btk. 50. cikkely (2)

²²² Német Btk. 68e. § (1)

²²³ Szerb Btk. 75. szakasz (4)

²²⁴ Szlovén Btk. 57. cikkely (2)

²²⁵ Svéd Btk. 26. fejezet 11. szakasz

²²⁶ Német Btk. 56d. §; 56. §

²²⁷ Német Btk. 56d. § (2)

²²⁸ Német Btk. 68. §

²²⁹ Német Btk. 242. §

rablás²³⁰, kitartottság²³¹, emberkereskedelem²³², szemérem elleni erőszak és erőszakos közöszülés²³³ vagy terrorista csoport alakítása²³⁴ esetén.

A pártfogó felügyelet elrendelésének kötelező esete az intézkedés végrehajtásának felfüggesztése: a felfüggesztés ideje alatt a terhelt pártfogó felügyelet alatt áll.²³⁵

Ha a szabadságvesztést az egyidejűleg elrendelt intézkedést megelőzően hajtják végre, a végrehajtás befejezése előtt a bíróság megvizsgálja, hogy szükséges-e még az intézkedés. Amennyiben úgy találja, hogy nem, annak végrehajtását felfüggeszti és pártfogó felügyeletet rendel el.²³⁶ Az intézetben végrehajtandó intézkedések végrehajtását is felfüggesztheti a bíróság, ami mellett pártfogó felügyeletet kell elrendelni.²³⁷

A francia büntető törvénykönyv úgy rendelkezik, hogy a törvényben meghatározott esetekben a bíróság pártfogó felügyeletet rendelhet el.²³⁸ Vétség esetén főbüntetésként is elrendelhető²³⁹, de nem alkalmazható felfüggesztett börtönbüntetés mellett.²⁴⁰

Erőszakos közöszülést²⁴¹, kiskorú veszélyeztetésének egyes alakzatait²⁴² vagy emberölés azon alapesetét vagy minősített esetét megvalósító terhelt, aki e bűncselekmények során erőszakos közöszülést, kínzást vagy kegyetlenkedést követett el²⁴³, pártfogó felügyelet – vagy ahogy a törvény utal rá: „társadalmi-igazságszolgáltatási nyomon követés” – alá helyezhető²⁴⁴.

A román büntető törvénykönyv szerint a büntetés kiszabásának elhalasztása esetén a terhelt két éven át felügyelet alatt áll.²⁴⁵ Felügyeletének elrendelése nem mérlegelhető. A büntetés kiszabása elhalasztásának törvényi feltételei között szerepel, hogy büntetés azonnali alkalmazása nem szükséges, de meghatározott időre felügyelni kell magatartását.²⁴⁶ Büntetés végrehajtásának felügyelet alatti felfüggesztése²⁴⁷ és feltételes szabadságra bocsátás esetén is felügyelet alatt áll az elítélt.²⁴⁸

---

²³⁰ Német Btk. 249. §

²³¹ Német Btk. 181a. §

²³² Német Btk. 180b. §

²³³ Német Btk. 177. §

²³⁴ Német Btk. 129a. §

²³⁵ Német Btk. 67b. §

²³⁶ Német Btk. 67c. § (1)

²³⁷ Német Btk. 67d. § (2)

²³⁸ Francia Btk. 131-36-1 cikk

²³⁹ Francia Btk. 131-36-7 cikk

²⁴⁰ Francia Btk. 131-36-6 cikk

²⁴¹ Francia Btk. 222-48-1. cikk

²⁴² Francia Btk. 227-31. cikk

²⁴³ Francia Btk. 221-9-1. cikk

²⁴⁴ „sui vi socio-judiciaire”

²⁴⁵ Román Btk. 84. cikk (1)

²⁴⁶ Román Btk. 83. cikk (1) d) pont

²⁴⁷ A Román Btk. ebben az esetben is hasonló feltételeket állapít meg, mint büntetés kiszabásának elhalasztása esetén: a büntetés kiszabása elégséges, ennek végrehajtása nélkül is valószínűsíthető, hogy az elítélt nem követ el

A svéd büntető törvénykönyv szerint a feltételes szabadságra bocsátott személy felügyelet alá helyezésére csak akkor kerül sor, ha ez szükségesnek mutatkozik²⁴⁹, a próbára bocsátott felügyelete azonban kötelező.²⁵⁰ Feltételes ítélet esetén lehetőség van arra, hogy az elítélt – ha közösségi szolgálatot köteles végezni – a közösségi szolgálat befejezéséig felügyelet alatt álljon.²⁵¹

A szerb büntető törvénykönyv alapján csak a büntetés végrehajtásának felfüggesztése esetén áll pártfogó felügyelet alatt az elítélt.²⁵² Különösen akkor indokolt ez, ha személyiségére, előéletére, a bűncselekmény elkövetése utáni magatartására, a sértetthez való viszonyára és a cselekmény körülményeire tekintettel valószínű, hogy a pártfogó felügyelet jobban szolgálja a büntetés végrehajtásának felfüggesztésével elérni kívánt célt.²⁵³

A szlovén büntető törvénykönyv szerint a bíróság dönthet úgy, hogy a felfüggesztett büntetésben részesített elkövetőnek a felfüggesztés időtartama alatt meghatározott időre pártfogó felügyeletnek kell alávetnie magát.²⁵⁴

9.3. A pártfogó felügyelet tartalma

A büntető törvénykönyvek érzékeltetik a pártfogó felügyelet tartalmának, funkciójának kettős jellegét. A Code Pénal a pártfogó felügyelet felügyeleti és támogató intézkedéseit „visszaesés megelőzését szolgálónak” nevezi.²⁵⁵ A német büntető törvénykönyv szintén az újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzése érdekében teszi lehetővé az elítélt pártfogó felügyelet alá helyezését²⁵⁶, valamint kimondja, hogy a bíróság akkor rendeli el, ha bűnisméltéstől kell tartani²⁵⁷, a pártfogó feladatoként pedig a pártfogolt ellenőrzését valamint segítségét és tanácsokkal való ellátását nevezi meg.²⁵⁸ A szerb büntető törvénykönyv a pártfogó felügyelet tartalmát a következőképpen jellemzi: segítségnyújtást, gondoskodást, ellenőrzést és védőintézkedéseket foglal magában.²⁵⁹

---

más bűncselekményt, de meghatározott időre magatartásának felügyelete szükséges. [Román Btk. 91. cikk (1) d)]

²⁴⁸ Román Btk. 99. cikk (3); 100. cikk (6)

²⁴⁹ Svéd Btk. 26. fejezet 11. szakasz

²⁵⁰ Svéd Btk. 28. fejezet 5. szakasz

²⁵¹ Svéd Btk. 27. fejezet 2a. szakasz; 28. fejezet 5a. szakasz

²⁵² Szerb Btk. 71. § (1)

²⁵³ Szerb Btk. 72. § (1)

²⁵⁴ Szlovén Btk. 56. cikkely (1)

²⁵⁵ Francia Btk. 131-36-1 cikk

²⁵⁶ Német Btk. 56d. § (1)

²⁵⁷ Német Btk. 68. § (1)

²⁵⁸ Német Bt. 68a. §

²⁵⁹ Szerb Btk. 71. szakasz (2)

A szlovén törvény úgy jellemzi a pártfogó felügyeletet, hogy az a törvény által rendelt segítségnyújtással, felügyelettel és pártfogással jár,²⁶⁰ a pártfogó felügyelő kötelességei között pedig a segítségnyújtást, a felügyeletet, valamint a bíróság utasításainak teljesítéséhez való útmutatást és gyakorlati tanácsadást nevezi meg.²⁶¹ A svéd büntető törvénykönyv szerint ha a feltételes szabadságra bocsátott személyt felügyelet alá helyezik, a helyi börtön és próbaidő igazgatóság felügyelet, támogatás és segítség nyújtása révén törekszik annak biztosítására, hogy ne kövessen el újabb bűncselekményt, és előmozdítsa a közösségbe való beilleszkedését.²⁶²

A francia törvény tartalmaz kötelező ellenőrző intézkedéseket és lehetséges előírható magatartási szabályokat. A pártfogó felügyelet alá helyezett elítélt köteles alávetni magát a következő ellenőrző intézkedéseknek: megjelenési és – főként lakóhelye, munkahelye változására vonatkozó – tájékoztatási kötelezettségének eleget kell tennie, hogy ellenőrzése lehetséges legyen.²⁶³ Ezeken kívül kötelezhető a pártfogolt magatartási szabályok²⁶⁴ betartására is, így különösen arra, hogy

1. foglalkozást gyakoroljon, tanulmányokat folytasson vagy szakképzésben vegyen részt;
2. meghatározott helységben telepedjen le;
3. a bűncselekménnyel okozott kárt térítse meg;
4. meghatározott helyeken való megjelenéstől tartózkodjon;
5. bizonyos személyekkel való kapcsolattartástól tartózkodjon.

Lehetősége van a bíróságnak vagy a büntetés-végrehajtási bírónak magatartási szabályként azt is előírni, hogy a pártfogolt tartózkodjon meghatározott jármű vezetésétől, vagy olyan foglalkozástól, melynek gyakorlásakor vagy felhasználásával a bűncselekményt elkövette.²⁶⁵ Ennek lehetőségét a törvény amellettt teremti meg, hogy a járművezetéstől²⁶⁶ és a foglalkozástól eltiltást²⁶⁷ is szabályozza.

A német büntető törvénykönyv nem tartalmaz általános, minden pártfogoltra vonatkozó kötelezettségeket, a bíróság számára viszont hasonló külön magatartási szabályok előírását teszi lehetővé, mint a francia törvény – sor kerülhet például a járművezetéstől való

---

²⁶⁰ Szlovén Btk. 56. cikkely (2)

²⁶¹ Szlovén Btk. 59. cikkely (2)

²⁶² Svéd Btk. 26. fejezet 14. szakasz

²⁶³ Francia Btk. 132-44. cikk

²⁶⁴ Francia Btk. 132-45. cikk

²⁶⁵ Francia Btk. 132-45. cikk 7. és 8. pont

²⁶⁶ Francia Btk. 131-6. cikk 1. és 2. pont

²⁶⁷ Francia Btk. 131-6. cikk 11. pont

tartózkodás előírására is.²⁶⁸ A bíróság a felsoroltakon kívül további utasításokat is adhat az elítélt számára képzésére, munkájára, szabadidejének eltöltésére, vagyoni viszonyai rendezésére vagy tartási kötelezettségének teljesítésére vonatkozóan.²⁶⁹ A törvény a magatartási szabályok megállapítását lehetővé teszi a pártfogó felügyelet teljes tartamára vagy annál rövidebb időre is.²⁷⁰

A román büntető törvénykönyv általános, minden pártfogoltra vonatkozó felügyeleti intézkedésként sorolja fel a pártfogolt megjelenési, együttműködési és tájékoztatási kötelezettségeit²⁷¹ valamint a bíróság ezeken kívül egy vagy több speciális kötelezettség végrehajtását is elrendelheti.²⁷² Így különösen megtilthatja bizonyos járművek vezetését, vagy annak a foglalkozásnak a gyakorlását, amelyet az elkövetéshez felhasznált.²⁷³ Büntetés alkalmazásának elhalasztása esetén a bíróság elrendelheti, hogy a terhelt végezzen harminc naptól hatvan napig tartó időszakban közérdekű munkát²⁷⁴. Büntetés végrehajtásának felfüggesztése esetén a felügyeleti időszakban kötelező hatvan naptól százhusz napig terjedő időszak alatt ilyen munkát végeznie.²⁷⁵

9.4. A magatartási szabályok, kötelezettségek megszegéséhez fűződő joghátrányok

A bíróság utasításainak súlyos és ismételt megszegése esetén, valamint ha az elítélt a pártfogó felügyelet alól tartósan kivonja magát, és a magatartási szabályokat súlyosan és ismételten megszegi, a német törvény alapján a bíróság visszavonja a büntetés végrehajtásának felfüggesztését.²⁷⁶

A román büntető törvénykönyv szerint, ha a felügyeleti időszak alatt olyan körülmények állnak be, melyek új kötelezettségek elrendelését vagy a már meglévő végrehajtási feltételek súlyosbítását – vagy akár az enyhítését – indokolják, a bíróság elrendeli a módosítást annak érdekében, hogy a felügyelt személynek nagyobb esélyt biztosítson a javulásra.²⁷⁷

A svéd törvény alapján figyelmeztetésben részesíthető, vagy a próbaidő letelte utáni időszakra is felügyelet alá helyezhető²⁷⁸ a feltételes szabadságra bocsátott felügyelet alatt álló személy,

---

²⁶⁸ Német Btk. 68b. § (1)

²⁶⁹ Német Btk. 68b. § (2)

²⁷⁰ Német Btk. 68b. § (1)

²⁷¹ Román Btk. 85. cikk (1); 93. cikk (1); 101. cikk (1)

²⁷² Román Btk. 85. cikk (2); 93. cikk (2); 101. cikk (2)

²⁷³ Román Btk. 85. cikk (2) g) pont, j) pont

²⁷⁴ Román Btk. 85. cikk (2) b)

²⁷⁵ Román Btk. 93. cikk (3)

²⁷⁶ Német Btk. 56f. § (1)

²⁷⁷ Román Btk. 87. cikk (1); 95. cikk (1); 103. cikk (1)

²⁷⁸ Svéd Btk. 26. fejezet 18. szakasz

amennyiben nem teljesíti kötelezettségeit. Ha azokat súlyosan megszegi, feltételes szabadsága is megvonható.²⁷⁹ Ha az elkövető a feltételes ítélet által előírtaknak nem tesz eleget, szintén figyelmeztetésben részesíthető, esetleg sor kerülhet a feltételes ítélet visszavonására és más büntetés kiszabására.²⁸⁰ Hasonlóak a jogkövetkezmények, ha a próbára bocsátott szegi meg kötelezettségeit.²⁸¹

A szerb büntető törvénykönyv kimondja, hogy amennyiben a pártfogolt nem teljesíti a kötelezettségeit, a bíróság figyelmeztetheti, kötelezettségeit módosíthatja, meghosszabbíthatja felügyeletét, vagy elrendelheti a felfüggesztett büntetés végrehajtását.²⁸²

A szlovén törvény arra az esetre, ha az elkövető nem tesz eleget az utasításoknak, vagy kerüli a kapcsolatot a pártfogó felügyelővel, figyelmeztetését, a rá vonatkozó utasítások módosítást, a pártfogó felügyelet meghosszabbítását vagy a felfüggesztett büntetés visszavonását teszi lehetővé.²⁸³

Önálló bűncselekménynek minősül a pártfogó felügyelet szabályainak megsértése az ukrán törvény²⁸⁴ szerint. Aki egy éven belül két alkalommal szegi meg a pártfogó felügyelet szabályait, hat hónaptól két évig terjedő szabadságvesztéssel, vagy ugyanilyen tartamú javító-nevelő munkával büntethető. Súlyosabban büntetendő a lakhely önkényes elhagyása abból a célból, hogy a pártfogolt kivonja magát a pártfogó felügyelet alól, valamint a megjelenési kötelezettség nyomós ok nélküli megszegése.

A német törvénykönyv is önálló bűncselekményként rendeli büntetni a pártfogó felügyelet szabályainak megszegését: aki a pártfogó felügyelet tartama alatt egy rá vonatkozó utasítást megszegve veszélyezteti az intézkedés célját, egy évig terjedő szabadságvesztéssel vagy pénzbüntetéssel büntethető.²⁸⁵

10. A pártfogó szolgálatok szervezeti felépítése

Számos általános tényező említhető, mely meghatározó jelentőségű a pártfogói rendszerek kialakulásánál. A szervezeti felépítést²⁸⁶ elsősorban az államterület nagysága, valamint a tevékenységi kör kiterjedtsége befolyásolja. A szolgálatokat országuk földrajzi

---

²⁷⁹ Svéd Btk. 26. fejezet 19. szakasz

²⁸⁰ Svéd Btk. 27. fejezet 6. szakasz

²⁸¹ Svéd Btk. 28. fejezet 7. szakasz

²⁸² Szerb Btk. 76. szakasz

²⁸³ Szlovén Btk. 60. cikkely

²⁸⁴ Ukrán Btk. 196. szakasz

²⁸⁵ Német Btk. 145a. §

²⁸⁶ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers Nijmegen 2008. 30-32. o.

fekvése szerint nevezhetjük „északiaknak” vagy „délieknek”. Az északi országok szolgálatai nem hierarchizált szervezetűek²⁸⁷ míg a „déliek” hierarchizáltak, az alá-fölé rendeltség elve szerint épülnek fel. Fő szempont, amely alapján még csoportosíthatók, hogy centralizáltak vagy decentralizáltak, illetve állami vagy magán szervezetek.²⁸⁸

Az állami pártfogó szervezet többnyire egy centralizált, az igazságügyi minisztérium alá rendelt szervezet. Ebben az esetben független nemzeti intézmény – mint Írországbán, Romániában, Moldovában, Portugáliában –, vagy a büntetés-végrehajtásával azonos szervezeti egységbe foglalt – Bulgáriában, Dániában, Észtországban, Finnországban, Franciaországban, Olaszországban, Litvániában, Norvégiában, Spanyolországban, Svédországban, Angliában és Walesben²⁸⁹.

Kivételes a helyzet Luxemburgban, ahol a pártfogó szolgálat az ügyészi szervezet része, valamint Skóciában, ahol a helyi hatóságok látják el e feladatokat. Sajátos megoldás él Olaszországban is, ahol a börtön és pártfogó szolgálatok a belügyminisztérium felügyelete alá tartoznak. Katalóniában és Svájcban a pártfogói tevékenységeket a pártfogó szolgálat és más, a büntető igazságszolgáltatási rendszerhez tartozó szociális szervezetek között osztják fel. Nincs centralizált pártfogó szervezete Németországnak²⁹⁰ sem: szövetségi szinten csak a pártfogók hatáskörét szabályozzák a jogszabályok, a szolgálatok szervezeti felépítésének meghatározása már tartományi jogosultság, így eltérő a gyakorlat. Van, ahol a bírósági, van, ahol az ügyészi szervezet része a szolgálat, illetve harmadik megoldásként előfordul, hogy közvetlenül az igazságügyi minisztérium alá rendelt.

Az országok harmadik csoportjában – mint Hollandiában és Ausztriában²⁹¹ – a pártfogói tevékenységet magánszervezetek²⁹² látják el – ezeket az igazságügyi minisztérium koordinálja és finanszírozza.

Néhány kivételtől (Dánia, Románia) eltekintve, a pártfogó szervezetek felépítése háromszintű: központi, regionális és helyi. A szolgálatok regionális és helyi szervezete többnyire a bírósági rendszer felépítését követi Bulgáriában, Észtországban, Lettországbán, Romániában, a

---

²⁸⁷ „flat organizations”

²⁸⁸ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 30-32. o.

²⁸⁹ 2001-ben került közvetlen kormányzati irányítás alá a National Probation Service keretében újjászervezett tevékenység. [MAIR, George – BURKE, Lol: Redemption, Rehabilitation and Risk Management. A history of probation. Routledge. London and New York 2011.]

²⁹⁰ Summary information on probation in Germany

http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Germany.pdf

²⁹¹ PÖLZL, Viktoria: Bewährungshilfe in Österreich. Facultas Verlags- und Buchhandels AG, Wien 2007. 37. o.

²⁹² Summary information on probation in Austria

http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Austria.pdf

rendőrségét Dániában, és egyszerre a bírósági és a büntetés-végrehajtási rendszerét Franciaországban, Belgiumban és Olaszországban.

Az európai pártfogó felügyelők²⁹³ szinte kivétel nélkül köztisztviselők. Ahol a pártfogó szervezet jelentős börtönszolgálatot is végez, létezik egy szociális munkásokból álló külön stáb – például Franciaországban. Oktatási követelmények tekintetében a pártfogó felügyelőktől általában BA szintű végzettséget várnak el, pszichológiai, pedagógiai, jogi ismereteket.

1997-ig a brit pártfogó felügyelőket²⁹⁴ a szociális munkásokkal együtt képezték. Azóta önálló, a korábbi három helyett kétéves, de speciális képzés lépett életbe, ami a szakirodalom szerint az elmúlt évek tapasztalatai alapján hatékonyak és életképesnek bizonyult.

Amerikában a pártfogó felügyelők közötti szociális munkások arányának emelését szorgalmazza Peters²⁹⁵. Azzal érvel, hogy a szociális munkások szakértelmére van e területen a legnagyobb szükség, hiszen a pártfogó felügyelet többet jelent egyszerű hatósági felügyeletnél, az elsődlegesen mindig szociális munka. Colcordot idézi 1919-ből, aki szerint a pártfogó felügyelet szociális munka a jog mögöttes álló kényszerítő erejével.²⁹⁶

Az Európa Tanács²⁹⁷ szorgalmazza, hogy a pártfogók kiválasztása előzetesen kidolgozott feltételek szerint történjen, amelyben központi jelentőségű a munkatársak feddhetetlensége, az emberiség, a szakmaiság és a személyes alkalmasság.

Néhány szervezetnél a jelölteknek munkatapasztalatra is szükségük van. A szolgálathoz való csatlakozást követően az új munkavállalók Írországban például két hét bevezető képzésben vesznek részt azzal a céllal, hogy megismerkedjenek a sajátos feladatokkal. A legtöbb európai országban a bevezető kurzust egy év felügyelt, mentorált munka követi. A bevezető programon felül a pártfogók szervezetén belüli, a speciális feladatokra – mint a függőségek kezelésére vagy a közérdekű munka végrehajtására – felkészítő képzésben vesznek részt. Egy-egy kurzust az igazságügyi minisztérium vagy a büntetés-végrehajtás szervezésében, másokat egyetemeken, posztgraduális vagy mesterképzés keretében tartanak. A szervezetén belüli továbbképzés konferenciákon, a mentori tevékenység működésén és szakmai

---

²⁹³ KALMTHOUT, Anton – DURNESEU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 30-32. o.

²⁹⁴ GREGORY, Marilyn: Probation Training: Evidence from Newly Qualified Officers Social Work Education. Social Work Education 2007. 1. sz.

²⁹⁵ PETERS, Clark: Social Work and Juvenile Probation: Historical Tensions and Contemporary Convergences. Social Work 2011. 4. sz. 355. o.

²⁹⁶ PETERS, Clark: Social Work and Juvenile Probation: Historical Tensions and Contemporary Convergences. Social Work 2011. 4. sz. 356. o.

²⁹⁷ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 22. pont

kollégiumokon keresztül is megvalósul. Az Európa Tanács is szükségesnek tartja a kezdő oktatást és a továbbképzést.²⁹⁸

Szinte mindegyik szolgálatnál három kategóriába sorolhatók a foglalkoztatottak: vezetők, pártfogó felügyelők és az adminisztratív személyzet. Negyedik csoportként említhetők az önkéntesek, akik általában fontos segítséget jelentenek a pártfogói munkában. Jelentéseket készítenek, tartják a kapcsolatot a pártfogoltakkal – ezt Dániában fizetéssel, Svédországban csak egy szerény összeggel honorálják.

11. Európai Pártfogó Szövetség²⁹⁹

1981 óta létezik egy nemzetközi szervezet, amely a pártfogói tevékenységek kapcsán professzionális háttérintézményként biztosítja az európai pártfogó szolgálatok, pártfogók és kutatók tapasztalatcseréjét.

Anglia és Wales, Franciaország, Hollandia és Németország pártfogó szervezetei alapítóként hozták létre e szervezetet, amely azóta huszonhat³⁰⁰ tagúvá bővült. 1981-ben Dánia és Írország, 1982-ben Svédország, Olaszország, Ausztria és Norvégia, 1983-ban Portugália és Luxemburg, 1984-ben Belgium, 1986-ban Svájc, 1987-ben Észak-Írország, 1995-ben Észtország, 1997-ben Málta, 1999-ben Románia csatlakozott. 2001-ben Finnországgal, Skóciával, 2004-ben Magyarországgal, Lettországgal, 2005-ben Spanyolországgal, 2007-ben Litvániával és Lengyelországgal, 2009-ben pedig Csehországgal, Szlovéniával és Bulgáriával bővült a CEP.

Az Európai Pártfogó Szövetség³⁰¹ célja a terheltek társadalmi beilleszkedésének támogatása a közösségi szankciók segítségével. A páneurópai együttműködés, tapasztalatcsere és professzionalizmus lehetőségét teremti meg konferenciák szervezésével, az ezekről készült jelentések közzétételével, elektronikus újság kiadásával – mindez a közösségi szankciók fejlődéséhez is hozzájárul.

---

²⁹⁸A munkatársak számára biztosítani kell a továbbképzés lehetőségét. Valamennyi munkatársnak egy kezdő oktatáson kell részt vennie a szolgálathoz történő belépést megelőzően annak érdekében, hogy az alapvető készségekkel, ismeretekkel és értékekkel tisztában legyen. A munkatársak tudását és szakmai képességét folyamatosan támogatni és fejleszteni kell, elsősorban belső tréningek és képzések útján. [A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. számú Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól 23-25. pont]

²⁹⁹ Európai Pártfogó Szövetség (Conférence Permanente Européenne de la Probation: CEP)

³⁰⁰ The European Organisation for Probation http://www.cep-probation.org/default.asp?page_id=58

³⁰¹ The European Organisation for Probation – Organisation
http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=54

A pártfogó szervezeteken kívül érdeklődő magánszemélyek is tagjai lehetnek. A CEP tehát összehozza a gyakorlati szakembereket, pártfogó felügyelőket, a vezetőket, a kutatókat, valamint mindenkit, aki bármilyen módon részt vesz Európában a pártfogói tevékenységben, vagy a büntető igazságszolgáltatás munkájában, közös céljuk pedig annak meghatározása, hogyan védhető meg a társadalom szabadságelvonás alkalmazása nélkül.

A CEP tagság³⁰² lehet teljes jogú („full membership”), valamint társult-tagság („associate membership”). Teljes jogú tagságot a pártfogói tevékenységet végző állami vagy privát szervezetek szerezhetnek, társult-tagságot viszont azok is, akik csak támogatják a tevékenységek végzését: egyetemek, valamint magánszemélyek, akik elkötelezett támogatói a CEP által kitűzött céloknak. A tagok³⁰³ részt vehetnek a CEP nemzetközi értekezletein, konferenciáin – évente négy-nyolc alkalom –, betekintést nyerhetnek a szervezet mindennapi működésébe: kézhez kapják a „European magazine for probation” folyóiratot, mely publikációs lehetőséget is biztosít számukra.

A CEP végtelen kapcsolatteremtési lehetőséget nyújt a világ összes pártfogójával. A pártfogói tevékenységgel szemben az utóbbi években mind az Európai Unió, mind az Európa Tanács elvárásai megnöttek. Ebből kifolyólag a nemzeti pártfogó szervezetek érdekeltek a nemzetközi tapasztalatcserében³⁰⁴, a jó gyakorlatok, módszerek megismerésében. Hozzájárul ehhez a nemzetközi szakértői nyilvántartás³⁰⁵, melynek segítségével az információcsere egyszerűbbé válik. A konzultáció³⁰⁶ lehetőségének ilyen színvonalú és korlátlan lehetőségeket magában rejtő megvalósítása rengeteg pénzt és időt takarít meg a szervezetek számára.

A CEP társszervezetei³⁰⁷ az ICPA, az APPA, a NAPE és a PACCOA. Az ICPA³⁰⁸ egy non-profit szervezet, melynek célja, hogy egészségesebbé és biztonságosabbá tegye a közösségeket a jobb korrekciós gyakorlat szorgalmazásával, mind a büntetés-végrehajtási intézetekben, mind azokon kívül. Az APPA³⁰⁹ amerikai és kanadai pártfogással, feltételes szabadságra bocsátással és közösségi szankciókkal foglalkozó szervezet. Az 1981-ben

---

³⁰² The European Organisation for Probation – Types of membership

http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=125&name=About%20CEP%20Membership

³⁰³ The European Organisation for Probation – Why would I become a member?

http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=70&name=Becoming%20a%20CEP%20Member

³⁰⁴ The European Organisation for Probation – Why would I become a member?

http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=70&name=Becoming%20a%20CEP%20Member

³⁰⁵ CEP international Register of Experts <http://www.cep-probation.org/page/126/register-of-experts>

³⁰⁶ http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=126

³⁰⁷ The European Organisation for Probation – Affiliate members of CEP

http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=60

³⁰⁸ International Corrections and Prisons Association

³⁰⁹ American Probation and Parole Association

alapított NAPE³¹⁰ egy szintén amerikai szakmai szerv, amely a helyi, megyei és állami szintű pártfogói hivatalok vezetőit tömöríti. A PACCOA³¹¹ ausztrál non-profit szervezet, mely a közösségi szankciók szorgalmazása mellett a pártfogók szakmai továbbképzésének elősegítéséért munkálkodik.

Hosszú az út, mely a pártfogás történeti gyökereitől az egyes államok sikereinek egymással való megosztásán át az e tevékenység köré szerveződő CEP megalakulásáig vezetett. A fejlődés iránya és eredményessége biztató, a CEP biztosította háttérrel és lehetőségekkel az európai államok képesek lesznek pártfogó szolgálatukat a nemzeti sajátosságaikra és a nemzetközi tapasztalatokra figyelemmel tökéletesíteni.

2000-ben megalakult a helyreállító igazságszolgáltatás európai szakmai szervezete is. Az „Európai Fórum a Resztoratív Igazságszolgáltatásért” célja, hogy szorgalmazza a helyreállító igazságszolgáltatási módszerek alkalmazását képzések szervezésével, kutatások ösztönzésével és a jó gyakorlatok közvetítésével.³¹²

---

³¹⁰ National Association of Probation Executives

³¹¹ Probation and Community Corrections Officers Association

³¹² European Forum for Restorative Justice <http://www.euforumrj.org/about-the-forum/origins-of-the-forum/>

II. FEJEZET

A PÁRTFOGÁS HAZAI FEJLŐDÉSÉNEK TÖRTÉNETE

1. Rabsegélyezésből patronázs

A pártfogó felügyelet jogintézményének kikristályosodási folyamatát is megnehezítették a történelmi események, az 1848-as forradalom, az első, majd a második világháború, valamint a szocializmus időszaka. Ha fellapozzuk Angyal Pálnak, Balogh Jenőnek vagy Pollák Illésnek a rabsegélyezés és a patronázs továbbfejlesztésére vonatkozó több mint száz évvel ezelőtti javaslatait, azt gondolhatnánk, hogy a mai pártfogó felügyelet jogintézményének létrejöttéhez elég volt néhány évtized, vagy legalábbis biztosan nem írt senki 1992-ben a válságáról, illetve szervezeti hátterének – már a XX. század első felében megfogalmazott szempontok szerinti – megreformálására biztosan nem az ezredforduló után került sor.

Már az 1795-ös büntető javaslatban megfogalmazódott a magyar börtönügy emberiessé tételének igénye, ám a történelmi események alakulása miatt még a következő század első felében sem sikerült kibontakozniuk az elítéltek támogatását, segítségét célzó törekvéseknek.³¹³

1867 után éledt fel újra a rabsegélyezés gondolata, de a hangsúly ekkor sem az elítéltek segítségén, inkább hatósági ellenőrzésükön volt. 1873-ban alakult meg Budapesten az első rabsegélyező egyesület, majd a századfordulóig még huszonegy egyesület felállítására került sor, melyek koordinálására létrejött az Országos Patronage-Tanács, valamint 1909-ben megalakult a Patronage-Egyesületek Országos Szövetsége is.³¹⁴

A rabsegélyezésről az 1878. évi V. tc., a Csemegi kódex rendelkezett először, 27. §-a alapján a pénzbüntetések összege az elbocsátott szegény elítéltek segélyezésére és a fiatal elítéltek számára javító intézetek felállítására és fenntartására volt fordítandó. Ez a törvényi lehetőség azonban tíz évig sem állt fenn. 1887-re ez az összeg a negyedére csökkent, majd 1921-ben

---

³¹³ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 34. o.

³¹⁴ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 35. o.

teljesen megszűnt.³¹⁵ Átmeneti otthont, „menházat” először a budapesti – 1884-től –, majd a pécsi rabsegélyező egyesület működtetett.³¹⁶

A rabsegélyező tevékenység társadalmi megítélése a kezdetektől kedvezőtlen volt, hiszen akik nem szorultak rá, abban csak az érdemtelenek hiábavaló támogatását látták: „Szemünkre vetik, hogy dédelgetjük a romlottakat, és a büntetéseket, kedvezményben részesítjük a züllöttet, a becsületes elhanyagolásával.”³¹⁷ Angyal Pál 1909-ben a következőkkel érvelt e hozzászólás ellen: „meg kell győzni a társadalom legszélesebb rétegeit, hogy a patronage nem tiszta humanizmus, hanem önvédelem, mert bár emberbaráti motívumból segítjük, támogatjuk és gondozzuk a bűnözés veszélyeinek kitett egyént, de ezt téve egyszersmind a magunk javára is dolgozunk, mert akit sikerült a bűnre vezető úttól távoltartanunk, vagy arról letérítenünk, az nem töri meg ezentúl a társadalmi együttélés szabályait.”³¹⁸

Balogh Jenő 1909-ben a rabsegélyezési tevékenység feladatainak, módszereinek bővítésére, és ezzel együtt a komplexebb tevékenység patronázs munkaként való elnevezésére szólította fel és kérte a Rabsegélyező Egyesületek vezetőit és tagjait, hogy a „szabadult rabok mellett, ezeken felül másokra is terjesszék ki pártfogó tevékenységüket. Így az elítéltek családtagjain felül, kiknek támogatását szintén nem lehet a szűkebb értelemben vett rabsegélyezés fogalma alá venni, különösen a züllött és büntetett, de fogházbüntetésre nem ítélt fiatalokéira.”³¹⁹

Angyal Pál az 1909-ben megtartott második³²⁰ Országos Patronage Kongresszus egyik fontos elvi kérdéséről így ír: „a régi pénzosztogató rendszert tartjuk-e fenn, vagy áttérjünk az egyéniesítő módszerre?”³²¹ A rabsegélyező egyesületek konzervatív és a patronage egyesületek modern hívei a tanácskozáson belátták, hogy közös célért küzdenek, felismerték az átalakulás lehetőségét és szükségességét. „Az újítók meggyőződtek arról, hogy a rabsegélyező egyesületek a nehéz viszonyok között megtették minden tőlük telhetőt s habár tevékenységük, mely 30 éven át abban állott, hogy a letartóztatási intézetekből szabadultaknak pénzadományt nyújtottak, nem is volt kielégítő, sőt, sokkal többet ártott, mint használt. Annyiban sok érdemet szereztek, hogy megtörték a jeget s ráirányították a

³¹⁵ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 40. o.

³¹⁶ Itt a szabadultaknak lakhatást, ellátást és munkát biztosítottak, ez a két ház is megszűnt azonban az első világháború alatt. 1938-tól Debrecenben működött a „Reménység Háza” nevű otthon, ez azonban csak néhány évig. [NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 41. o.]

³¹⁷ BALOGH Jenő: A patronage-egyesületek szervezésének irányelvei. Jogállam 1909. 8. sz. 587. o.

³¹⁸ ANGYAL Pál: A patronage. Jogállam 1909. 7. sz. 488-489. o.

³¹⁹ BALOGH Jenő: A patronage-egyesületek szervezésének irányelvei. Jogállam 1909. 8. sz. 592. o.

³²⁰ Az első, még „rabsegélyező” elnevezéssel illetett kongresszust 1907-ben tartották.

³²¹ ANGYAL Pál: Benyomások a második Országos Patronage Kongresszusról. Jogállam 1909. 8. sz. 606. o.

társadalom figyelmét e kevésbé rokonszenves feladatra; a régi rendszer hívei viszont belátták, hogy immár rá kell lépniük a haladás útjára s nemcsak az eljárás módján kell változtatniuk, hanem ki is kell bővíteniük eddigi munkakörüket.”³²² A rabsegélyezés patronázzsá fejlődésével megkérdőjelezhetlenné vált e – jogintézménynek még nem nevezhető – tevékenység létjogosultsága.

A munkakör kiterjesztésének gondolata a segítségre szoruló köre kiszélesítésének szükségességével egyidejűleg jelentkezett. A bűnösség közvetlen tényezői „nemcsak a büntetését kitöltött egyént, hanem ennek legtöbbször tehetetlen családtagjait, az elhanyagolt nevelésű gyermekeket, a koldusokat, csavargókat, alkoholistákat, prostituáltakat, a feltételesen elítélteket, stb. is mind közelebb sodorják a bűnösség örvényéhez, melytől ezek csak úgy tarthatók távol, ha őket gyámolítjuk, azaz ha a gyengék ellenálló erejét erkölcsi s anyagi eszközök segítségével fokozzuk.”³²³ Ezt az erőpótlást, erőfokozást is patronáznak nevezi Angyal Pál, ami tehát nem merülhet ki a büntetett egyének gyámolításában.

A másik fontos kérdés, mely a második Országos Patronage Kongresszuson vita tárgyát képezte, az volt, hogy e tevékenységet társadalmi – esetleg felekezeti – vagy állami feladatként kell-e értelmezni. Angyal szerint a bürokratikus és teljesen hivatalos jellegű, egyéniesítést mellőző rabsegélyező egyesületek eredménytelen működéséből kiindulva – és tekintve, hogy az individualizáció jegyében született patronage egyesületek milyen sikereket értek el – „a patronage ügy fejlődése és életképessége attól függ, milyen mértékben vesz abban részt a nagy társadalom.”³²⁴ Ezzel szemben Pollák Illés az állami szerepvállalás fontossága mellett érvelt: „A világ fejlődése a tagoltságból a nagy közösségek felé visz. Ne akarja az állam azt, ami az ő elsőrangú feladata, albérletbe adni.”³²⁵

„Azokban a mozgalmakban, melyek az egész társadalmat érdeklik, sőt – miként a patronage-ban – : kötelezik, az államot illeti meg a cselekvés, de nem a felekezeteket.”³²⁶ Ezért elvetendőnek tartja e feladatok felekezetekre való ráhagyását, annak elkerülésére szólít fel, hogy „mint a honvédlóvakat soványító kúrára adjuk ki a felekezeteknek”.³²⁷

1911-ben Kassán, a harmadik patronage kongresszuson már egységes igényként fogalmazódott meg e tevékenység állami feladatként való ellátása – mivel a tapasztalatok azt mutatták, „hogy a magyar társadalom nem képes a patronázs terén reá háramló feladatnak

---

³²² ANGYAL Pál: Benyomások a második Országos Patronage Kongresszusról. Jogállam 1909. 8. sz. 606. o.

³²³ ANGYAL Pál: A patronage. Jogállam 1909. 7. sz. 482. o.

³²⁴ ANGYAL Pál: A patronage. Jogállam 1909. 7. sz. 488. o.

³²⁵ POLLÁK Illés: Állam vagy felekezet? Utóhang a Patronage kérdéshez. Jogállam 1909. 9. sz. 642. o.

³²⁶ POLLÁK Illés: Állam vagy felekezet? Utóhang a Patronage kérdéshez. Jogállam 1909. 9. sz. 641. o.

³²⁷ POLLÁK Illés: Állam vagy felekezet? Utóhang a Patronage kérdéshez. Jogállam 1909. 9. sz. 643. o.

eleget tenni”³²⁸ – ám az erre irányuló törekvéseket ezúttal az első világháború törte meg³²⁹, valamint megakadályozta a Kolozsvárra összehívott negyedik országos patronage kongresszus megtartását is, mely foglalkozott volna a pártfogó tisztviselői létszám növelésével és alapos kiképzésükkel.³³⁰

A rabsegélyezés patronázsa alakítása terén csak néhány egyesület ért el sikereket, amiben nagy szerepe volt annak, hogy sok helyen nem volt vállalkozó az önkéntes munkára.³³¹

Varga Nagy István a Patronázs Egyesületek Országos Szövetségének 1911. évi évkönyve alapján a két leghíresebben működő patronázs egyesületként a brassóit és a pécsit említette.

A Brassói Rabsegélyező egyesület akként kezdte meg az átalakulást³³², hogy a hozzájuk tartozó két vármegye területén összegyűjtötték a züllésnek indult, erkölcsi romlás veszélyének kitett gyermekek, feltételesen elítéltek és próbára bocsátott fiatalok nevét, valamint azokat is, akik önként vállalkoztak a pártfogói feladatokra. Az érintetteket a pártfogók havonként látogatták, ellenőrizték.³³³ Fiatalok büntetőeljárásának megindulása esetén az egyesület – amint erről értesítést kapott – felkért egy pártfogót a környezettanulmány elkészítésére, valamint a bírósági ítélet függvényében az egyesület további gondozásba, felügyelet alá vette a próbára bocsátottakat, és ha kellett, az országos patronázs munkaközvetítő útján iparosoknál keresett nekik munkát, a felügyelet alól pedig csak akkor bocsátották el őket, amikor azok „magaviselete a javulásra már biztos reményt”³³⁴ nyújtott. A brassói segélyező tevékenység helyes irányba változott: a szabaduló rabok útiköltség finanszírozáson kívül csak kivételesen kaptak segítyt, ám a környezettanulmányok alapján az arra érdemes családok csaknem mindig. A brassói egyesület egy rabiskolát is működtetett, külön a fiatalok és a felnőttek részére, amelynek akkor harmincegy fiatal és kilencvenhárom felnőtt hallgatója volt.³³⁵

---

³²⁸ VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyesületeink és a modern patronázs munka. (1. rész) Bűnügyi Szemle 1913. 6. sz. 275. o.

³²⁹ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 36. o.

³³⁰ FINKEY Ferenc: A patronage a háború alatt és a háború után. Bűnügyi Szemle 1915. 9. sz. 385. o.

³³¹ VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyesületeink és a modern patronázs munka. (3. rész) Bűnügyi Szemle 1913. 8. sz. 387. o.

³³² Az egyesület, felismerve azt a jelenséget, hogy a fiatalok büntetendő cselekményeit sokszor szesz ital élvezete okozza vagy mozdítja elő, a két vármegye alispánjának megkeresése útján elérte, hogy a tizennyolc éven aluliakat tiltsák el a kávéházak, vendéglők, kocsmák látogatásától.

³³³ VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyesületeink és a modern patronázs munka. (2. rész) Bűnügyi Szemle 1913. 7. sz. 329. o.

³³⁴ VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyesületeink és a modern patronázs munka. (2. rész) Bűnügyi Szemle 1913. 7. sz. 329. o.; 330. o.

³³⁵ VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyesületeink és a modern patronázs munka. (2. rész) Bűnügyi Szemle 1913. 7. sz. 329. o.; 331. o.

2. Az I. Büntető Novella után sem tudott „gyökeret verni” a próbára bocsátás

A mai pártfogó felügyelet jogintézményének előfutáraként az első vonatkozó hazai törvényi szabályozást az 1908. évi XXXVI. törvénycikk, az I. Büntető Novella tartalmazta, amelynek 17. §-a lehetővé tette a próbára bocsátást³³⁶ a „javulékony, de veszélyeztetett”³³⁷ fiatalokkal szemben.³³⁸ Ebben az időben a segítségnyújtás kevésbé volt hangsúlyos, a törvény is úgy fogalmaz, hogy „szigorú szabályokhoz kötött felügyelet mellett” és „a felügyelettel megbízott a fiatalok magaviseletét állandóan ellenőrzi”. A törvény két esetben rendelkezett még a fiatalok speciális felügyeletéről³³⁹: a javító intézetből való kísérleti kihelyezés és a feltételes szabadon bocsátás eseteiben.³⁴⁰

A Novella alapján próbára bocsátás esetén a fiatal felügyeletével megbízható volt törvényes képviselője is, de ha erkölcsi fejlődése úgy kívánta, rábízható volt egy gyermekvédő egyesületre, menhelyre vagy más hivatalra. A szűkebben értelmezett utógondozási esetekben – javító intézetből való kísérleti kihelyezés, feltételes szabadon bocsátás – szigorúbb volt a felügyelet. Az elbocsátó intézet igazgatója gyermekvédő egyesületek vagy erre a célra szervezett hivatalok útján gondoskodott a felügyeletről. A Novella ezen rendelkezéseinek végrehajtására alkotott igazságügyminiszteri rendelet (27.100/1909. I. M. sz. r.) kétféle pártfogót ismert: a társadalmi pártfogókat – gyermekvédő egyesületek tagjai közül toboroztak – és a hivatásos pártfogókat, pártfogó tisztviselőket.³⁴¹ A fiatalok terheltek egyéniségére és életviszonyaira vonatkozó adatok megszerzésében, a fiatalok terheltek felügyeletében, elhelyezésében és gondozásában a bíróságnak pártfogók segítettek.³⁴² Azokhoz a bíróságokhoz, amelyeknél erre a fiatalok terheltek nagyobb számánál vagy egyéb oknál fogva szükség volt, a pártfogói tennivalók ellátására az igazságügyminiszter hivatásos pártfogót nevezett ki.³⁴³ A pártfogó tisztviselő feladatait így határozta meg a rendelet: beszerzi a környezettanulmányt; jelen van a fiatalok terhelt ügyeinek

³³⁶ „21. § A próbára bocsátás abban áll, hogy a bíróság a fiatalkorut ítélethozatal nélkül, megfelelő figyelmeztetés után egy évi próbaidőre szigorú szabályokhoz kötött felügyelet mellett feltételesen szabadlábon hagyja. Próbára bocsátás nem alkalmazható, ha a fiatalok egy hónapot meghaladó szabadságvesztéssal már büntetve volt.”

³³⁷ KEREZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálat átalakítása. *Belügyi Szemle* 2002. 2-3. sz. 188. o.

³³⁸ KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 7. o.

³³⁹ E két utóbbi esetben az intézeti igazgató gondoskodott az elkövető elhelyezéséről, állandóan felügyelni kellett annak magaviseletét – gyermekvédő egyesületek, vagy e célra szervezett hivatalok segítségével – és ha a fiatal az előírt szabályokat megszegte, a felügyelő hatóságnak jelentést kellett tennie.

³⁴⁰ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: *Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet* 10. 1985. 41. o.

³⁴¹ DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. *Magyar Jog* 1968. 12. sz. 728. o.

³⁴² 27.100/1909. I. M. sz. r. 6. §

³⁴³ 27.100/1909. I. M. sz. r. 10. §

tárgyalásánál; eljár a fiatalkorú elhelyezésének, átszállításának ügyében a bírósági döntés függvényében (fogházba, állami gyermekmenhelyre stb.); ellátja a házi felügyelet alá helyezett vagy próbára bocsátott fiatalok feletti felügyeletet; felügyel a kísérletileg kihelyezett és a feltételes szabadságra bocsátott fiatalkorúak magaviseletére; ellenőrzi, hogy a kirendelt pártfogók a fiatalkorúak felett a felügyeletet szabályszerűen gyakorolják-e; ha bármi módon arról értesül, hogy valamely kiskorú környezetében az erkölcsi romlás veszélyének van kitéve vagy züllésnek indult, jelenti a gyámhatóságnak; ha a pártfogására bízott fiatalkorúak javító nevelőintézetben, állami gyermekmenhelyben, valamely jótékony egyesület intézetében vagy más megbízható helyen való elhelyezése volna szükséges, intézkedik ezek ügyében.³⁴⁴

A fiatalkorúak felügyelő hatóságát is a Novella hívta életre. A Novella 31. §-a alapján felügyelő hatóságot minden javító intézet és fiatalkorúak befogadására szolgáló fogház mellett fel kellett állítani, melynek közvetlen feladata³⁴⁵ három irányú volt:

- a) az erkölcsi romlásnak, züllésnek kitétt és bűnelkövető gyermekek, fiatalok ügyeinek felügyelete (vagyis a hatóságnak kapcsolatba kellett lépnie sok esetben a tág értelemben vett patronázs, a szociális patronázs intézményeivel: a gyermekvédelemmel és a családvédelemmel foglalkozó hatóságokkal, intézményekkel, és velük együttműködve minél hatékonyabb munkát kellett végeznie);³⁴⁶
- b) a fogházmisszió felügyelete, irányítása – ez teljes egészében a hatóság munkaterülete volt;
- c) a javítónevelő intézetekből és a fiatalkorúak fogházából kibocsátottak utógondozása.³⁴⁷

A felügyelő hatóság tagjainak feladata volt a próbára bocsátott, a javítóintézetekből és a fiatalkorúak fogházából kísérletileg kihelyezett fiatalkorúak ügyeinek elbírálása, és javaslatadás a kísérleti kihelyezésre vagy annak megtagadására, a szabadságra méltatlannak bizonyult fiatalok javítónevelő intézetbe való visszaküldésére, valamint az, hogy a fiatalkorúak fogházában javíthatatlannak tűnő fiatalok javítónevelő intézetbe szállítását javasolják az igazságügyi miniszternek. Előfordult, hogy a hatóság tagjainak tényleges pártfogói munkát is teljesíteniük kellett: a fiatalkorú egyéniségének és környezetének

---

³⁴⁴ 27.100/1909. I. M. sz. r. 13. §

³⁴⁵ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 7. o.

³⁴⁶ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 8. o.

³⁴⁷ A fiatalkorúak utógondozása kedvezőbben alakult, mint a felnőtteké, mert a Büntető Novella végrehajtási rendelete előírta, hogy a javítóintézetekből kísérletileg kihelyezett fiatalkorúak elhelyezése érdekében az igazgató tartsa nyilván azokat a munkaadókat, akik foglalkoztatásukra vállalkoznak. A növendékek elhelyezése érdekében így az igazgató e munkaadókhoz, vagy a patronázs és más jótékony egyesületekhez, a fiatalkorúak felügyelő hatóságához, munkaközvetítőkhöz vagy a közigazgatási hatóságokhoz fordult. Finkey 1943-ban elégedetten állapította meg, hogy a javítónevelő intézetek igazgatói e feladatuknak sikeresen eleget tesznek. [FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 15. o.]

feltérképezésére felkérhette a tagokat az elnök, vagy a tanácselnök. „Ilyenkor úgy járt el, mint a fiataikorúak bírása által kirendelt pártfogó vagy pártfogó tisztviselő.”³⁴⁸

A fiataikorúak ügyeiben 1913-tól az 1913. évi VII. tc. alapján felállított fiataikorúak bírása³⁴⁹ járt el a gyermek vagy fiatal egyéniségének, környezetének, veszélyeztettségének gondos szem előtt tartása mellett. E törvénycikk megjelölte azokat a módokat, ahogy a bíró a fiatal egyéniségét megállapíthatta, és eldönthette, hogy a nevelés rendes eszközeivel megjavítható-e, vagyis igyekezett megteremteni az egyéniesítés legteljesebb lehetőségét.³⁵⁰

Az 56.000/1913. I.M. sz. rendelet rendelkezett arról, hogy ha a bíróság, ügyészség vagy más hatóság tudomást szerzett egy gyermekről vagy bűncselekmény elkövetésével nem gyanúsított tizennyolcadik évét be nem töltött fiatalról, aki züllésnek volt kitéve, veszélyeztetett volt – például szülei házassági bontópere miatt, vagy ahogy Alföldy Dezső³⁵¹ még ajánlotta: szülője letartóztatása esetén – és sürgős intézkedésre volt szükség érdekében, akkor a fiataikorúak bíróságát kellett értesítenie, és a fiataikorúak bírása az 1913. évi VII. tc. 66. §-ában foglalt intézkedéseket³⁵² tehette meg. A hatóságok a fiataikorúak felügyelő hatóságait is megkereshették a bíróság helyett, ami sokszor hatékonyabb intézkedést eredményezett, mert a felügyelő hatóság gyorsabban intézkedett a nagy számban rendelkezésre álló pártfogói útján, mint a leterhelt bíróság.³⁵³ A felügyelő hatóság ilyenkor valamelyik tagját, vagy más kijelölt pártfogót küldött, aki felkereste a fiatal otthonában, és véleményes jelentést készített: vagyis környezettanulmányt adott a felügyelő hatóságnak. A felügyelő hatóság ekkor a következő szükséges intézkedéseket tehette meg: az anyát foglalkozáshoz juttathatta, a gyermeket bölcsődében, óvodában helyezhette el, vagy iskolaköteles korú gyermek esetén ellenőriztethette a pártfogóval, hogy jár-e iskolába. A nagyobb fiúkat, lányokat foglalkozáshoz juttathatta. A felügyelő hatóság valamely

---

³⁴⁸ FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiataikorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 11. o.

³⁴⁹ A törvénycikk 1. §-a alapján minden kir. törvényszéknél, amelynek büntető hatásköre volt, fiataikorúak bíróságát kellett alakítani, valamint az igazságügyminiszter ilyen bíróságot alakíthatott a kir. törvényszék székhelyén kívül levő egyes kir. járásbíróságoknál is, amelyeknél arra a fiataikorú terheltek nagyobb száma miatt vagy más fontos okból szükség volt.

³⁵⁰ BENKE Nándor: A környezetükben romlás veszélyének kitétt fiataikorúaknak magánegyénekkel való elhelyezése. Bűnügyi Szemle 1917. 2. sz. 51. o.

³⁵¹ ALFÖLDY Dezső: Bíróság és patronázs. Magyar Jogi Szemle 1943. 7. sz. 205. o.

³⁵² A fiataikorúak bírása: 1. figyelmeztethette a szülőt, hogy gyermekére szigorúbban ügyeljen; 2. utasíthatta is, hogy a kiskorút megfenyítse, iskolalátogatási kötelességének pontos teljesítésére kényszerítse, az erkölcsi fejlődésére veszélyes környezettől, foglalkozástól vagy életmódtól visszatartsa; 3. a kiskorú nevelésének ellenőrzése és felügyelete végett ideiglenesen pártfogót rendelhetett ki; környezetéből őt eltávolíthatta és ideiglenesen az állami gyermekmenhelyen helyezhette el, gondozását megbízható hozzátartozójára, vagy valamely gyermekvédő, patronázs-egyesületre bízhatta.

³⁵³ ALFÖLDY Dezső: Bíróság és patronázs. Magyar Jogi Szemle 1943. 7. sz. 205. o.

patronázsegyesület útján a gyermek részére, vagy érdekében a szülőnek anyagi támogatást is nyújthatott – az intézkedései érvényesítéséhez azonban nem voltak kényszerítő eszközei.³⁵⁴

„A próbára bocsátás még mindig nem tud gyökeret verni sem a büntető bírók, sem a nagy közönség felfogásában. Idegenkedik annak alkalmazásától a büntető bíró és vonakodik a próbárabocsátott felügyeletével járó kötelezettség teljesítésétől a kirendelt pártfogó”³⁵⁵, írja sajnálattal Bakonyi Kálmán 1913-ban, holott szerinte a „közönséges mindennapi élet ... a maga küzdelmeivel és változataival sokkal jobb és helyesebb javító és nevelő iskola, mint a javító intézet és fogház mindazokra nézve, akiket a gondos felügyelet és szeretetteljes vezetés a jó útra téríteni és becsületes munkás emberré alakítani képes.”³⁵⁶ Már 1913-ban is jónak mondja a próbárabocsátás eredményességét, annak ellenére, hogy ez sokszor nem a pártfogók érdeme volt, mert kötelességüket csak kevesen teljesítették, inkább a fiatalok saját jó érzése, a büntetéstől való félelem, a bírói figyelmeztetés terelhetette őket a jó útra. Tehát a pártfogói kötelességek maradéktalan teljesítése mellett az eredményesség még jobb lesz – jósolta. „A legtöbb gyermekben és fiatalkorúban ugyanis kellő gondozás mellett testileg egészséges, értelmileg fejlett, erkölcsileg erős egyéniség nevelhető. Mindezek átérzése vezetett arra a jogi közfelfogásra, hogy a gyermekek és fiatalkorúak bűnügyeiben ne a megtorló igazságosság szabályai nyerjenek alkalmazást, hanem a nevelés, a megmentés szempontjai legyenek irányadók a velük szemben teendő intézkedéseknél.”³⁵⁷

Az első világháború hatására csökkent a bűncselekmények száma, így csökkent a klasszikus értelemben pártfogásra szorulóknak száma is. A patronázs szervezeteket és intézményeket ezekben az években a háború szolgálatába állították. Javító és nevelőintézetek növendékei javítási, ápolási feladatokat láttak el, vagy elmaradt mezsei munkáknál segítettek.³⁵⁸ Három új munkakörrel³⁵⁹ bővítették a háborús körülmények a patronázs munkát: a sebesültek ápolásával, gondozásával, a hadsegélyezéssel, valamint a hadifoglyok segélyezésével és gyámolításával. Finkey Ferenc 1915-ben a háború patronázs munkát fellendítő hatásáról így írt: „Semmiel se tudtuk volna békés időben ennyire megkedveltetni, népszerűvé tenni a patronage tevékenységet, mint tette a háború a maga borzalmaival.”³⁶⁰

---

³⁵⁴ ALFÖLDY Dezső: Bíróság és patronázs. Magyar Jogi Szemle 1943. 7. sz. 206. o.

³⁵⁵ BAKONYI Kálmán: A próbárabocsátás. Bűnügyi Szemle 1913. 8. sz. 390. o.

³⁵⁶ BAKONYI Kálmán: A próbárabocsátás. Bűnügyi Szemle 1913. 8. sz. 390. o.

³⁵⁷ ALFÖLDY Dezső: Bíróság és patronázs. Magyar Jogi Szemle 1943. 7. sz. 200. o.

³⁵⁸ FINKEY Ferenc: A patronage a háború alatt és a háború után. Bűnügyi Szemle 1915. 9. sz. 387. o.

³⁵⁹ FINKEY Ferenc: A patronage a háború alatt és a háború után. Bűnügyi Szemle 1915. 9. sz. 388. o.

³⁶⁰ FINKEY Ferenc: A patronage a háború alatt és a háború után. Bűnügyi Szemle 1915. 9. sz. 391. o.

A világháború alatti munkaerőhiány kedvezett a környezetükben romlásnak kitett fiatalok családoknál való elhelyezésének, a cselédhiány arra ösztönözte például a háziasszonyokat, hogy leányotthonban keressenek maguknak cselédet.³⁶¹

Nem volt azonban tartós a patronázs tevékenység népszerűsége. 1933-ban még megalakult a Patronázs Szövetségek Magyar Egyesülete, azonban ennek lendületét a II. világháború törte meg, és a visszaesők magas számát Finkey 1943-ban az utógondozás tökéletlen működésével magyarázta. „A kibocsátott elítéltekkel szemben sem az állam, sem a társadalom nem helyesen, sőt mostohán, szűkkeblűen s ki merem mondani, oktalanul és könnyelműen járnak el.”³⁶² A társadalom elítéltektől való irtózkodása, és a napok alatt felélhető rabkeresmény egyenes utat biztosított az éhhalálhoz vagy a visszaeséshez, hisz munkát nem kapott a szabadult, vagy ha kapott is, ha értesültek múltjáról, elbocsátották.

3. A szocialista korszak

Hazánkban a pártfogás fejlődése a XX. század második felében eltért a nemzetközi tendenciától, több évtizednyi lemaradást szenvedett el. A szocialista korszak „teljes körű foglalkoztatottság” eszméje nem tartott igényt az utógondozásra, melynek következtében az az 1950-es években teljesen megszűnt. Ami a gondoskodásból megmaradt: szabadulást megelőző beszélgetések, ételmelegítés- és ruhatámogatás.³⁶³ A kommunista ideológia alapján a kapitalista társadalmi viszonyok felszámolásának a bűnözés felszámolásához kellett volna vezetnie – e remények azonban nem váltak valóra, így e felismerés az 1960-as években először az utógondozás, majd a pártfogó felügyelet szükségességének elismeréséhez vezetett. Amikor Magyarországon a pártfogás újjáéledőben volt, akkorra a világ kapitalista felében megbukott a rehabilitáció gondolata.³⁶⁴

Az 1951. évi 34. tvr. a helyi tanácsok végrehajtó bizottságainak kezébe adta a fiatalok ellenőrzésének és gondozásának feladatát – háttérbe szorítva ezzel a civil

---

³⁶¹ BENKE Nándor: A környezetükben romlás veszélyének kitett fiataloknak magánegyéneknél való elhelyezése. Bűnügyi Szemle 1917. 2. sz. 53. o.

³⁶² FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalok Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 13. o.

³⁶³ BOGSCHÜTZ Zoltán: A Pártfogás kialakulása, külföldi fejlődése. Miskolci Egyetem ÁJK Deák Ferenc Doktori Iskola, Doktoranduszok Fóruma, 2003. november 6. Miskolc 2004. 63. o.

³⁶⁴ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 201. o.

tevékenységet, és magát a pártfogást is.³⁶⁵ A Büntetésvégrehajtási Szabályzat kiadásáról rendelkező 1.105/1954. /XII.17./ sz. Minisztertanácsi határozat volt e korszak első jogszabálya, melynek utógondozási vonatkozása volt. Előírta, hogy a szabadlábra helyezettek foglalkoztatásáról gondoskodni kell.³⁶⁶ Az első, kifejezetten utógondozásról rendelkező jogszabály egy 1960-as kormányrendelet³⁶⁷ volt, ami szintén a szabadultak munkába állítását szabályozta, melyet a tanácsok hatáskörébe utalt, de nem írt elő magatartási szabályokat és nem rendelkezett a szabadultak ellenőrzéséről, felügyeletéről sem. A szabályozás legfőbb hiányossága az volt, hogy csak a szabadult kérelme alapján volt lehetőség az utógondozásra.³⁶⁸

A Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyve, az 1961. évi V. törvény szabályozta a pártfogó felügyeletet. Az I. büntető Novella által bevezetett három klasszikus esetét 100. §-a³⁶⁹ bővítette a javító-nevelő munka és a felfüggesztett szabadságvesztés eseteivel – szintén csak fiatalokéakra vonatkozóan, kötelező jelleggel. 1968-ban Dávid Ferenc az akkor hatéves jogintézményt nem tartotta sikeresnek, értékelése alapján csak a fiatalok eseti botlási ügyeinél volt hatékony, amikor a fiatal családi, környezeti viszonyai egyébként is megfelelőek voltak.³⁷⁰ Az eredménytelenség egyik okaként a pártfogó felügyelet rövid időtartamát említette, és javasolta a jogalkotónak a néhány hónap helyett főszabályként az egy évi felügyelet előírását.³⁷¹ A nevelő tevékenység szankciós lehetőségek nélküli súlytalanságának hangsúlyozása mellett szorgalmazta a kötelező magatartási szabályok előírásának lehetőségét a pártfogó felügyelet valamennyi esetében.³⁷² Megoldásként javasolta még a Btk. 100. §-ának módosítását, a második bekezdés kiegészítését a véglegesen szabaduló fiataloké pártfogó felügyeletének kötelező előírásával. A feltételes szabadulásra nem jogosult fiataloknak legalább akkora – ha nem nagyobb – szüksége lett volna szerinte a segítségre, mint a feltételesen szabadulóknak. Ezt a hiányosságot nem pótolta a „szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról” szóló 12/1965. (VII. 11.)

---

³⁶⁵ KEREZSI Klára – GOSZTONYI Géza – BOGSCHÜTZ Zoltán – ÉLIÁS Dávid: Hungary. In: Kalmthout, Anton – Roberts, Jenny – Vindig, Sandra (Szerk.): Probation and probation services in the EU accession countries. Wolf Legal Publishers, 2003. 140. o.

³⁶⁶ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 44. o.

³⁶⁷ 55/1960. (XII. 22.) Korm. rendelet

³⁶⁸ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 45. o.

³⁶⁹ 100. § (3) A pártfogó felügyelet tartama alatt a fiataloké a kijelölt pártfogó személy felügyelete alatt áll, és köteles a számára előírt magatartási szabályokat megtartani.

³⁷⁰ DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. Magyar Jog 1968. 12. sz. 725. o.

³⁷¹ DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. Magyar Jog 1968. 12. sz. 726. o.

³⁷² DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. Magyar Jog 1968. 12. sz. 728. o.

Korm. rendelet³⁷³ sem, hiszen az elsősorban a munkába állítás biztosítására szolgált. A fiatalok védelmével és pártfogó felügyeletével kapcsolatos minden tennivaló megszervezése a gyámhatóságok hatáskörébe tartozott, akik e téren rendelkeztek tapasztalattal, míg a 12/1965. (VII.) Korm. rendeletben meghatározott intézkedések végrehajtása a szociálpolitikai ügyintézők feladata volt, akik utógondozói tevékenysége még annyira sem volt hatékony, mint a gyámhatóságoké.³⁷⁴ A tanácsi szervek nem tudták sem a tárgyi, sem a személyi feltételeket biztosítani a rendelet maradéktalan megvalósítása érdekében, tevékenységük így kimerült a munkaközvetítésben és némi segély juttatásában.³⁷⁵

A fiatalok elkövetőkkel foglalkozó pártfogó szolgálat megalakítására 1970-ben került sor a 131/1970. (M.K. 15.) MM utasítással.³⁷⁶ Ekkor ez a gyermekvédelem rendszerébe került.³⁷⁷ Az utasítás az 1961-es Btk.-ban szabályozott pártfogó felügyelet ellátására hivatásos pártfogó szervezetet állított fel a társadalmi pártfogók munkája mellé. Megyénként a pedagógus képesítésű hivatásos pártfogók számát három-hat, a fővárosban nyolc-tizenkettő főben állapította meg. Irányításuk, továbbképzésük biztosítása a megyei – fővárosi – gyermek-és ifjúságvédő intézet igazgatójának a feladata lett.³⁷⁸

Az 1975. évi 20. tvr. az utógondozás állami összefogásának feladatát a bíróságokhoz utalta, és a felnőtt korúak hivatásos pártfogói hálózatát is létrehozta.³⁷⁹ Az 1975-ös törvényerejű rendelet értelmében az utógondozás a tágabb kategória, mely magában foglalta a pártfogó felügyeletet. E szabályozás is egyértelművé teszi, hogy a pártfogó felügyelet az utógondozás keretében fejlődött ki, 1976 januárjától általánossá vált a büntetőjogunkban: már nem csak a fiatalok, hanem a felnőttek esetében is alkalmazható lett.³⁸⁰

---

³⁷³ A kormányrendelet érdeméért említendő, hogy lehetőséget teremtett arra, hogy az utógondozásban a társadalom újra részt vegyen. Ezt a lehetőséget ragadta meg az ELTE Kriminológiai Tudományos Diákköre, mely 1965. és 1985. között végzett önkéntes utógondozói tevékenységet. [BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 200. o.]

³⁷⁴ DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. Magyar Jog 1968. 12. sz. 726. o.

³⁷⁵ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 46. o.

³⁷⁶ KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 7. o.

³⁷⁷ VÓKÓ György: Elmélkedés a pártfogó felügyeletről. Börtönügyi Szemle 2003. 1. sz.

³⁷⁸ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 59. o.

³⁷⁹ KEREZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálatok átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 188. o.

³⁸⁰ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 50. o.

4. 1975. évi 20. törvényerejű rendelet a szabadságvesztésből szabadult személyek utógondozásáról

Az utógondozás céljaként³⁸¹ már a szabadságvesztésből szabadult személyek utógondozásáról szóló 1975. évi 20. törvényerejű rendelet is a társadalomba való megfelelő beilleszkedést és az ehhez szükséges szociális feltételek biztosítását nevezte meg. Ez a törvényerejű rendelet hozta létre a felnőtt korúakkal foglalkozó hivatásos pártfogó felügyelő intézményét – feladatuk ekkor még csak az utógondozás volt.³⁸²

Az utógondozás tartalmaként³⁸³ a törvényerejű rendelet az arra rászoruló szabadultak segítségét, támogatását, valamint az olyan szándékosan elkövetett bűncselekmények miatt elítéltek ellenőrzését és felügyeletét jelölte meg, akiknél tartani kellett attól, hogy újabb bűncselekményt követnek el. Új jogintézményt vezetett be ez utóbbi rendelkezéseivel a törvényerejű rendelet, a felnőtt utógondozottak pártfogó felügyeletét, melynek tartalma eltért az 1961-es Btk.-ban a fiatakorúak esetére szabályozottól.³⁸⁴

Az utógondozás állami összefogása a bíróságok feladata lett. A fővárosi és megyei bíróságok mellett hivatásos és társadalmi pártfogók működtek.³⁸⁵ A hivatásos pártfogók közvetlenül végeztek utógondozási teendőket, irányították az utógondozásban közreműködő társadalmi pártfogók munkáját és összehangolták azoknak a szervezeteknek és szervezeteknek a tevékenységét, amelyek utógondozással kapcsolatos feladatokat láttak el.

Az utógondozottak segítése és támogatása érdekében a büntetés-végrehajtási intézet az elítélt szabadulása előtt köteles volt³⁸⁶ megállapítani, hogy az elítélt szabadulása után hol kíván letelepedni és rendszeres munkát végezni, köteles volt elősegíteni, hogy a szabadulás utáni letelepedésével és munkába állásával kapcsolatos ügyeit rendezhesse, ebből a célból levelezhetett, személyesen érintkezhetett családtagjával, pártfogójával vagy leendő munkáltatójával.³⁸⁷ Annak érdekében, hogy a szabaduló lakhatása mindenképpen biztosított legyen, a megfelelő munkahellyel vagy szállással nem rendelkezők olyan vállalatnál

---

³⁸¹ 1975. évi 20. tvr. 1. § (1)

³⁸² VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XIX. 1982. 126. o.

³⁸³ 1975. évi 20. tvr. 1. § (2)

³⁸⁴ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 49. o.

³⁸⁵ 1975. évi 20 tvr. 2. § (4)

³⁸⁶ 1975. évi 20. tvr. 3. §

³⁸⁷ A munkáltató szervezet vezetőinek is kötelezettségként írta elő a törvényerejű rendelet, hogy segítsék a szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állását. Alkalmazását nem tagadhatták meg büntetett előlétele miatt, kivéve, ha ez a munkakör betöltésénél kizáró ok volt. [1975. évi 20. tvr. 4. §]

(szövetkezetnél) való elhelyezkedését rendelte támogatni a törvényerejű rendelet³⁸⁸, mely szállást is biztosított, és egyben gondoskodott az utógondozottak támogatásáról.

Az olyan szabaduló személyről, akinek a munkahelye vagy szállása nem volt biztosított, vagy aki szociális segélyre szorult, a büntetés-végrehajtási intézet értesítette az illetékes helyi tanácsot és megyei bíróságot a szükséges intézkedés³⁸⁹ megtétele végett. A helyi tanács és a megyei bíróság akkor is intézkedett – így különösen munkahely biztosítása, szállás biztosításához való segítségnyújtás, szociális segély vagy kölcsön nyújtása végett – ha a szabaduló személy maga kért segítséget.

A bíróság³⁹⁰ pártfogó felügyelet alá helyezte³⁹¹ azt a szabadságvesztésből szabaduló személyt, akit szigorított őrizetből bocsátottak el, aki kitiltás hatálya alatt állt, vagy akivel szemben az újabb bűnelkövetés megelőzése érdekében kötelező magatartási szabályok előírására és felügyeletre volt szükség. A pártfogó felügyelet hosszát a bíróság legfeljebb a szabadulástól számított három évben állapíthatta meg. A pártfogó felügyelet alatt álló utógondozott köteles volt a jogszabályban vagy bírósági határozatban számára előírt kötelezettségeket megtartani, a pártfogó felügyelővel rendszeresen kapcsolatot tartani és az életvezetését érintő kérdésekben részére felvilágosítást adni.

A pártfogó felügyelet alatt álló utógondozott személy „a pártfogó felügyelet szabályainak megszegése”³⁹² szabálysértést követte el, ha jogszabályi vagy a bíróság által előírt kötelezettségeit megszegte.

A törvényerejű rendelet nem érintette a fiatalkorúak pártfogó felügyeletére és utógondozására vonatkozó rendelkezéseket, de jó irányba fordította az utógondozás-pártfogás fejlődését, különösen az igazságügyhöz való kapcsolását, valamint a hivatásos pártfogói szervezet létesítését – emeli ki pozitívumként Nagy Ferenc.³⁹³

---

³⁸⁸ 1975. évi 20. tvr. 4. § (2)

³⁸⁹ 1975. évi 20. tvr. 5. §

³⁹⁰ A bíróság a pártfogó felügyeletről szóló határozatában azt is elrendelhetette, hogy a büntetés-végrehajtási intézet az utógondozott keresményének a szabadulás idejére tartalékolt részét vagy annak meghatározott hányadát, illetve a munkahely az utógondozott munkabérének a pártfogó felügyelőnek utalja át, melyet így az utógondozott csak a pártfogó felügyelő engedélyével használhatott fel. [1975. évi 20. tvr. 8. §] Ha a bíróság elrendelte, hogy a pártfogolt munkabérének meghatározott hányadát a hivatásos pártfogó kezelje, a munkáltató az összeget a hivatásos pártfogó székhelye szerint illetékes bírósági gazdasági hivatal letéti számlájára küldte meg. A pártfogolt a letétet csak a hivatásos pártfogó engedélyével használhatta fel. [7/1979. (VI. 29.) IM rendelet 6. §]

³⁹¹ 1975. évi 20. tvr. 6. §

³⁹² 1968. évi I. törvény 97/A. § Az 1975. évi 20. tvr. iktatta a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvénybe e tényállást, mely a törvény 2000. március 1. napjával történő hatályon kívül helyezéséig hatályban volt. Az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet 16. §-a rendelte ezt követően szabálysértésként szankcionálni a pártfogó felügyelet szabályainak megszegését. Ezt 2003. augusztus 2. napjától helyezte hatályon kívül a 117/2003. (VII. 30.) Korm. rendelet.

³⁹³ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 50. o.

A rabsegélyezés, utógondozás, pártfogó felügyelet szabályozásának az 1978-as büntető törvénykönyv hatályba lépése előtti fontosabb állomásait az 1. számú táblázat foglalja össze.

1. számú táblázat³⁹⁴

A rabsegélyezést, utógondozást, pártfogó felügyeletet szabályozó fontosabb jogszabályok az 1978-as Btk. előtt

Jogszabályok	FELNŐTT KORÚAKRA vonatkozó rendelkezések	FIATALKORÚAKRA vonatkozó rendelkezések
Csemegi kódex	27. § „A pénzbüntetések, elbocsátott szegény foglyok segélyezésére és ifjú foglyok számára rendelt javító intézetek felállítására, és fentartására fordítandók.”	
I. Büntető Novella (1908. évi XXXVI. tc.) 17. §	-	Fiatalkorúak speciális felügyeletét vezeti be: - próbára bocsátás, - javítóintézetből való kísérleti kihelyezés és - feltételes szabadon bocsátás esetén.
1.105/1954. Minisztertanácsi határozat	A szabadlábba helyezettek foglalkoztatásáról gondoskodni kell.	-
55/1960. Kormányrendelet	A szabadultak munkába állítását szabályozta.	-
1961. évi V. tv.	-	Pártfogó felügyelet a Novella által szabályozott 3 eseten túl: - javító nevelő munka és - felfüggesztett szabadságvesztés esetén is.
1975. évi 20. tvr.	- szabadságvesztésből szabadult személy utógondozása - utógondozott pártfogó felügyelete, ha szigorított őrizetből elbocsátott, - kitiltás hatálya alatt áll, - akivel szemben magatartási szabályok előírására és felügyeletre volt szükség.	-

³⁹⁴ Saját szerkesztés a vonatkozó jogszabályok alapján.

5. A pártfogó felügyelet és az utógondozás törvényi szétválasztása

5.1. A pártfogó felügyelet

A két jogszabály, az 1975. évi 20. tvr. és az 1978. évi IV. törvény hatálybalépése között eltelt három és fél évben – 1976. január 1. és 1979. június 1. között – a pártfogó felügyelet intézménye olyan eredményeket ért el, melyek alapul szolgáltak a továbbfejlesztéséhez. Beváltotta a jogintézmény a hozzá fűzött reményeket. Pécsvárady László e korszak legnagyobb eredményét abban látta, hogy „a társadalom tudatában kezd meggyökerezni az a gondolat, hogy a bűnözőket nem elkülöníteni kell, hanem beépíteni a társadalom egészséges egyedei közé, így semlegesítve a bennük rejlő negatív tulajdonságokat.”³⁹⁵

A jogalkotó 1978-ban választotta külön az utógondozást a pártfogó felügyeletről. A Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény³⁹⁶ a pártfogó felügyeletet, mint jogkövetkezményt szabályozta az intézkedések között³⁹⁷, amivel „nagykorúsította”³⁹⁸ e jogintézményét.

A bíróság mérlegelésére bízta a törvény a pártfogó felügyelet elrendelését felnőtt korúak³⁹⁹ próbára bocsátása, felfüggesztett szabadságvesztése, valamint feltételes szabadságra bocsátása esetén. Kötelező volt viszont az elrendelése szigorított őrizetből való ideiglenes elbocsátás esetén.⁴⁰⁰ A fiatalkorúak⁴⁰¹ azonban a fenti három esetben, valamint javítóintézetből való ideiglenes elbocsátás esetén is – mérlegelés nélkül – pártfogó felügyelet alatt álltak.⁴⁰² A büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet⁴⁰³ 93. §-a kimondta, hogy a Btk.-ban foglaltakon kívül kivételesen pártfogó felügyelet alá helyezheti a bíróság azt az elítéltet, aki a szabadságvesztést kitöltötte, illetve akit a szigorított őrizetből véglegesen elbocsátottak, amennyiben az újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzése és a társadalomba való beilleszkedése érdekében

³⁹⁵ PÉCSVÁRADY László: A pártfogó felügyeleti szabályok, mint a bírói ítékezés új elemei. Magyar Jog 1982. 10. sz. 903. o.

³⁹⁶ A továbbiakban: Btk.

³⁹⁷ Ezzel a pártfogói tevékenységet a büntető igazságszolgáltatás formális rendszeréhez kapcsolta – írja Kerecsi Klára 2002-ben. [KEREZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálatok átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 188. o.]

³⁹⁸ PONGRÁCZ Zsolt: Egy „pártfogós-konferencia” margója. Jogpolitika 1988. 5. sz. 17. o.

³⁹⁹ Btk. 82. §

⁴⁰⁰ Btk. 79. §

⁴⁰¹ Btk. 119. §

⁴⁰² Az 1961. évi Btk. rendelkezéseitől annyiban különböznek az 1978-as Btk. fiatalkorúakra vonatkozó pártfogó felügyeleti szabályai, hogy az nem rendelkezik a javító-nevelő munka melletti pártfogó felügyeletről.

⁴⁰³ A továbbiakban: Bv. tvr.

irányítására és ellenőrzésére van szükség. Vermes Miklós szerint vitatható volt ezekben az esetekben a megszorítás: mert így azoknak az elítélteknek egy jelentős része elkerülte a reszocializáláshoz szükséges utógondozást, akiket többszörös visszaeső jellegük, büntetés-végrehajtás alatti magatartásuk alapján nem tartottak alkalmasnak a feltételes szabadságra bocsátás, vagy a szigorított őrizetből való ideiglenes elbocsátás kedvezményére. A sikeres reszocializáció érdekében éppen a hosszabb szabadságvesztés büntetést kitöltött elítéltek számára van szükség az utógondozásra, illetve a pártfogó felügyeletre.⁴⁰⁴

A pártfogó felügyelet alatt álló köteles volt a jogszabályban és bírósági határozatban előírt magatartási szabályokat megtartani, a pártfogóval kapcsolatot tartani és neki a szükséges felvilágosítást megadni. A magatartási szabályok kötelezettségeket és tilalmakat írtak elő annak érdekében, hogy a pártfogolt képessége szerint dolgozzon és törvénytisztelő életmódot folytasson.⁴⁰⁵ Az általános, minden pártfogoltra vonatkozó kötelezettségeket a Bv. tv. 96. §-a határozta meg, míg a speciális magatartási szabályokat – melyek közül a még teljesebb egyéniesítés érdekében választhatott a bíró – a törvényerejű rendelet 97. § -a sorolta fel, de csak példálózó jelleggel⁴⁰⁶. 2005. szeptember 1-je óta maga a Btk. sorolja fel az előírható külön magatartási szabályokat, melyek az évek során néhányszor módosultak, kiegészültek.⁴⁰⁷ Az általános magatartási szabályokat továbbra is a Bv. tv. végrehajtásra vonatkozó rendelkezései rögzítik.

A Bv. tv. határozta meg a pártfogás tartalmát, végrehajtását⁴⁰⁸, célját pedig a következőkben jelölte meg: az elkövető ellenőrzésével és irányításával annak megakadályozása, hogy ismételten bűncselekményt kövessen el, segítségnyújtás a társadalomba való beilleszkedéshez, az ehhez szükséges szociális feltételek megteremtéséhez.⁴⁰⁹ A Bv. tv. 92. §-ának (2) bekezdése szerint a pártfogoltakat megillették azok a jogok, amelyeket a törvényerejű rendelet az utógondozottaknak biztosít.

---

⁴⁰⁴ VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIX. 1982. 126. o.

⁴⁰⁵ Btk. 82. § (2)-(3)

⁴⁰⁶ Elrendelhetette, hogy a pártfogolt meghatározott helységben tartózkodjék; meghatározott munkahelyen dolgozzék; folytasson tanulmányokat; bizonyos nyilvános helyeket ne látogasson; nyilvános helyen ne fogyasszon szeszes italt. Előírhatta, hogy szabadságvesztésből, illetve szigorított őrizetből szabadulás idejére tartalékolta keresményét, illetve letéti pénzét vagy annak egy részét a hivatásos pártfogó kezelje; munkabérének a levonások után fennmaradó részét, de legfeljebb ötven százalékát a hivatásos pártfogó kezelje. Kötelezhette, hogy meghatározott helyen és időközönként bizonyos szervnél vagy személynél jelentkezzen; megtilthatta, hogy meghatározott személyekkel kapcsolatot tartson.

⁴⁰⁷ A 2005. évi XCI. tv. helyezte hatályon kívül a korábban ezeket tartalmazó 97. §-t a Bv. tv.-ből.

⁴⁰⁸ A pártfogó felügyelet végrehajtásának részletes szabályairól a 7/1979. (VI. 29.) IM rendelet rendelkezett.

⁴⁰⁹ A hivatásos és a társadalmi pártfogó a pártfogoltnak közvetlenül vagy az illetékes szervek útján segítséget nyújt a társadalomba való beilleszkedés terén felmerült nehézségek megoldásához, indokolt esetben a pártfogolt jogainak védelme érdekében is felléphet. A pártfogolt egyébként igénybe veheti az utógondozás keretében biztosított támogatást és segítséget is. [7/1979. (VI. 29.) IM rendelet 12. §]

A pártfogó felügyeletet a bíróság hajtotta végre, de a végrehajtásában a rendőrség közreműködött, és közbiztonsági szempontból ellenőrizte⁴¹⁰ a pártfogolt magatartását. A pártfogó felügyelet végrehajtásával kapcsolatos rendőri feladatokról a Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 22/1983. számú utasítása rendelkezett, mely hatályon kívül helyezte a 7/1977. számú BM utasítást, ami a pártfogó felügyelet alá helyezett utógondozottakkal kapcsolatos rendőri feladatokról szólt. Az 1983-as utasítás részletesen felsorolta, hogy a rendőrkapitányságok igazgatásrendészeti, bűnügyi, valamint közbiztonsági szerveinek milyen pontos feladatai vannak a pártfogó felügyelet kapcsán.

Kimondta a Bv. tvr., hogy a pártfogó felügyelet végrehajtásában az állami szervek, a szövetkezetek és a társadalmi szervezetek is közreműködnek, és a pártfogó felügyelet végrehajtásában közreműködő szervek munkáját az állampolgárok segítik és támogatják.

A pártfogó felügyelet végrehajtására a megyei (fővárosi) bíróságok büntetés-végrehajtási csoportjain hivatásos pártfogók működtek. A hivatásos pártfogó közvetlenül végezte a pártfogó felügyelet ellátásával kapcsolatos teendőket, irányította a társadalmi pártfogók munkáját és összehangolta a pártfogó felügyelet végrehajtásában közreműködő szervek tevékenységét.

Társadalmi pártfogók segítették a pártfogó felügyelet végrehajtásában a hivatásos pártfogókat. A hivatásos pártfogó⁴¹¹ volt jogosult ellenőrizni, hogy a pártfogolt eleget tesz-e állampolgári, valamint a bíróság által megállapított kötelezettségeinek, milyen magatartást tanúsít a munkahelyén és a lakóhelyén. Életkörülményeiről beszámoltathatta a pártfogoltat.

A hivatásos pártfogó adott megbízást a társadalmi pártfogónak, akit lehetőség szerint a pártfogolt munkahelyén dolgozó vagy a lakóhelyén lakó személyek közül választott ki. Ha a pártfogolt munkahelye és lakóhelye nem azonos helységben volt, a hivatásos pártfogónak mindkét helyen lehetősége volt társadalmi pártfogót megbízni.⁴¹² A társadalmi pártfogó⁴¹³ rendszeres kapcsolatot tartott a pártfogolttal, ellenőrizhette a munkahelyén és a lakóhelyén.

A Btk. 82. §-ában meghatározott pártfogó felügyelet tartama⁴¹⁴ azonos volt a feltételes szabadság, a próbaidő, illetőleg az ideiglenes elbocsátás tartamával, a Bv. tvr. 93. §-a⁴¹⁵

---

⁴¹⁰ A rendőrség közreműködése során például egyes magatartási szabályok megtartását ellenőrizte (pl. meghatározott helységben tartózkodik-e; meghatározott nyilvános helyek látogatásától tartózkodik-e; nyilvános helyen való szeszes ital fogyasztásától tartózkodik-e); javasolhatta a pártfogó felügyelet tartamának és az előírt magatartási szabályoknak a megváltoztatását; tájékoztatta a bíróságot a pártfogolt ellenőrzése során szerzett tapasztalatokról.

⁴¹¹ 7/1979. (VI. 29.) IM rendelet a pártfogó felügyelet végrehajtásának és az elítéltek utógondozásának részletes szabályairól 5. §

⁴¹² 7/1979. (VI. 29.) IM rendelet 5. § (2)

⁴¹³ 7/1979. (VI. 29.) IM rendelet 5. § (3)

⁴¹⁴ Bv. tvr. 98. §

alapján elrendelt pártfogó felügyelet legrövidebb tartama egy év, leghosszabb tartama három év volt. A bíróság a pártfogó felügyelet tartamát években határozta meg, és azt a pártfogolt magatartásától és életvezetésétől függően meghosszabbíthatta, illetőleg a pártfogó felügyeletet megszüntethette, mielőtt tartama letelt. A tartam a hosszabbítás esetén sem haladhatta meg a három évet.

Az 1980-as évek közepéig viszonylag eredményesen működő pártfogói tevékenység az elkövetőket könnyen vissza tudta illeszteni a társadalomba⁴¹⁶ – formálisan legalábbis mindenképpen eredményesebbnek tűnt, még ha tartalmilag nem is volt az.

Vermes Miklós a pártfogó felügyelet intézkedésként való szabályozottságának első évéről készített összefoglaló kutatásában⁴¹⁷ már beszámolt a hivatásos pártfogó felügyelők nagy munkaterhéről: egy hivatásos pártfogó felügyelőre országos átlag alapján hetven, míg a fővárosban száznyolcvan felnőtt jutott. Ilyen pártfogolti létszám mellett a hivatásos pártfogók tevékenysége adminisztratív feladatokban merült ki, nem jutott idejük, hogy érdemben, személyesen foglalkozzanak a pártfogoltakkal, közvetlenül nem vettek részt támogatásukban, magatartásuk ellenőrzésében, így kénytelenek voltak a társadalmi pártfogó felügyelők írásbeli jelentéseire hagyatkozni.

A társadalmi pártfogók kijelölése⁴¹⁸ terén a hivatásos pártfogók a következő gyakorlatot folytatták: levélben vagy telefonon fordultak a pártfogolt munkahelyéhez és tőlük kérték a leendő pártfogó megjelölését. Általában így a pártfogolt valamelyik munkahelyi vezetőjére esett a választás, ami rendkívül előnyösnek mutatkozott a munkahelyi ellenőrzés szempontjából, de annál kevésbé volt az a munkahelyen kívüli magatartás felügyeletét tekintve. Az ebből eredő hiányosságok kiküszöbölésére előfordult – különösen akkor, ha a pártfogó munkahelye és lakása különböző helységeken volt –, hogy a lakhely szerinti tanács szociális osztályának megkeresése útján a pártfogolt lakóhelyén is megbízást adott a hivatásos pártfogó felügyelő egy társadalmi pártfogónak.

Mivel általánosságban az érdemi, tartalmi tevékenységet a társadalmi pártfogó felügyelők végezték, olyan személyek kijelölésére volt – vagy lett volna – szükség, akik a pártfogoltak

---

⁴¹⁵ 93. § A bíróság a Btk. 82. §-ának (1) bekezdésében foglaltakon kívül kivételesen pártfogó felügyelet alá helyezheti azt az elítéltet, aki a szabadságvesztést kitöltötte, illetve akit a szigorított őrizetből véglegesen elbocsátottak, amennyiben az újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzése és a társadalomba való beilleszkedése érdekében irányításra és ellenőrzésre van szükség.

⁴¹⁶ KERESZI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 11. o.

⁴¹⁷ VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XIX. 1982. 120. o.

⁴¹⁸ VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XIX. 1982. 120. o.

személyéből adódó differenciált követelményeknek képesek megfelelni és képesek elérni a pártfogolt közreműködését.⁴¹⁹ Ezen elvárásokat figyelembe véve Vermes Miklós nem tartotta elfogadhatónak a társadalmi pártfogók ötletszerű kijelölésének gyakorlatát.

A fiatalok pártfogó felügyeletét⁴²⁰ továbbra is a gyámhatóság látta el a mellette működő hivatásos és társadalmi pártfogók közreműködésével – abban az esetben is, ha annak tartama alatt töltötte be a pártfogolt tizennyolcadik életévét. A végrehajtásról külön jogszabály rendelkezett, a fiatalok pártfogó felügyeletéről, a javítóintézeti nevelésről és egyes eljárási rendelkezésekről szóló 6/1980. (VI. 24.) OM sz. rendelet.⁴²¹

Dávid Ferencnek⁴²² az 1968-ban – az 1961-es Btk.-ban szabályozott pártfogó felügyelettel kapcsolatban – megfogalmazott kritikáit alapul véve azt mondhatjuk, hogy az 1978-as Btk. orvosolta a problémák egy részét. Ugyan a véglegesen szabaduló fiatalok esetén ezt követően sem vált kötelezővé az intézkedés elrendelése, de a végrehajtási rendelet csak abban az esetben adott lehetőséget ennek mellőzésére, ha a fiatal büntetés-végrehajtási intézetben tanúsított magatartása és rendezett családi körülményei alapján feltételezhető volt, hogy pártfogó felügyelet nélkül is képes a beilleszkedésre.⁴²³ A pártfogó felügyelet általa 1968-ban kifogásolt – néhány hónapos – időtartamát – főszabályként legalábbis – már egy évben határozták meg a rendelkezések⁴²⁴. Szorgalmazta a szerző azt is, hogy pártfogó felügyelet minden esetében legyenek a pártfogoltnak általános magatartási szabályai, ne csak „a számára előírt magatartási szabályokat” kelljen betartania – amennyiben egyáltalán ilyenek megfogalmazására sor kerül. Az 1978-as Btk. már nem csak „számára”, határozatban előírt szabályok betartási kötelezettségét említi, hanem az általános, „jogszabályban” előírt magatartási szabályokét, melyeket a Bv. tvr. 96. §-a sorolt fel.

A pártfogó felügyelet általános és fiatalokra vonatkozó elrendelése lehetséges és kötelező eseteinek változását mutatja be a 2. számú táblázat, melyből egyértelműen kitűnik, hogy az 1978-as Btk. megteremtette e jogintézmény stabilnak bizonyuló vázát.

---

⁴¹⁹ Vermes Miklós érdeklődésként említi egy pártfogó javaslatát, mely szerint a társadalmi pártfogó kijelölése tárgyában ki kellene kérni a pártfogolt hozzájárulását is, ami ugyan szerinte is túlzásnak tűnik, mégis felhívja a figyelmet arra, hogy körültekintően kell eljárni a társadalmi pártfogó felügyelő kijelölésekor – nem megfelelő a formális, levél vagy telefon útján való közvetett kijelölési módszer. [VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XIX. 1982. 122. o.]

⁴²⁰ Bv. tvr. 103. §

⁴²¹ NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 60. o.

⁴²² DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. Magyar Jog 1968. 12. sz.

⁴²³ 6/1980. (VI. 24.) OM rendelet a fiatalok pártfogó felügyeletéről, a javítóintézeti nevelésről és egyes eljárási rendelkezésekről 9. § (2)

⁴²⁴ Kivételként szerepelt a szabályozásban, ha a javítóintézetből ideiglenesen elbocsátott fiatal egy éven belül töltötte be tizenkilencedik életévét, mert ebben az esetben a pártfogó felügyelete ezzel megszűnt. 6/1980 (VI. 24.) OM rendelet 10. § (2) A pártfogó felügyelet (...) javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátás esetén pedig egy évig, de legfeljebb a tizenkilencedik életév betöltéséig tart.

2. számú táblázat⁴²⁵

A pártfogó felügyelet elrendelése/megállapítása lehetséges és kötelező eseteinek változása az 1978-as Btk.-ban

A pártfogó felügyelet elrendelésének lehetséges és kötelező esetei			
általános szabályok		fiatalkorúakra ⁴²⁶ vonatkozó eltérések	
1979. július 1-től	<ul style="list-style-type: none"> - feltételes szabadságra bocsátás - próbára bocsátás - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése - szabadságvesztés kitöltése után⁴²⁷ - szigorított őrizetből való végleges elbocsátás⁴²⁸ - szigorított őrizetből való ideiglenes elbocsátás 	1979. július 1-től	<ul style="list-style-type: none"> - feltételes szabadságra bocsátás - próbára bocsátás - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése - javítóintézetből ideiglenes elbocsátás
1985. január 1-től	<ul style="list-style-type: none"> - feltételes szabadságra bocsátás - próbára bocsátás - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése - szabadságvesztés kitöltése után - szigorított őrizetből való végleges elbocsátás - szigorított őrizetből való ideiglenes elbocsátás - próbára bocsátás visszaeső esetén⁴²⁹ 		
1989. december 29-től ⁴³⁰	<ul style="list-style-type: none"> - feltételes szabadságra bocsátás - próbára bocsátás - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése - szabadságvesztés kitöltése után - próbára bocsátás visszaeső esetén 		
1993. április 15.	<ul style="list-style-type: none"> - feltételes szabadságra bocsátás - próbára bocsátás - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése - szabadságvesztés kitöltése után⁴³¹ 		

⁴²⁵ Saját szerkesztés a vonatkozó jogszabályok alapján.

⁴²⁶ Btk. 107. § (2) bekezdése alapján a pártfogó felügyeletre vonatkozó rendelkezéseket a fiatalkorúakra vonatkozó fejezetben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni fiatalkorúak esetén.

⁴²⁷ A Bv. tvr. 93. §-a 1979. július 1-től a következő lehetőségeket biztosította: *A bíróság a Btk. 82. §-ának (1) bekezdésében foglaltakon kívül kivételesen pártfogó felügyelet alá helyezheti azt az elítéltet, aki a szabadságvesztést kitöltötte, illetve akit a szigorított őrizetből véglegesen elbocsátottak, amennyiben az újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzése és a társadalomba való beilleszkedése érdekében irányításra és ellenőrzésre van szükség.*

⁴²⁸ Bv. tvr. 93. §-a alapján.

⁴²⁹ 1984. évi 19. tvr. vezette be.

⁴³⁰ A szigorított őrizet intézkedését hatályon kívül helyező 1989. évi LIV. törvény helyezte hatályon kívül a szigorított őrizetből való ideiglenes elbocsátás esetére kötelezően vonatkozó pártfogó felügyelet esetét.

⁴³¹ 1993. évi XXXII. törvény iktatta be a Btk.-ba: 82. § (2) A bíróság az (1) bekezdésben foglaltakon kívül kivételesen pártfogó felügyelet alá helyezheti azt az elítéltet, aki a szabadságvesztést kitöltötte, ha újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzése és a társadalomba való beilleszkedése érdekében irányításra és

	- próbára bocsátás visszaeső esetén		
1993. május 15.	- <i>feltételes szabadságra bocsátás</i> - <i>próbára bocsátás</i> - <i>szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése</i> - <i>szabadságvesztés kitöltése után</i> - próbára bocsátás visszaeső esetén - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése visszaeső esetén ⁴³²		
		1995. szeptember 1-től	- feltételes szabadságra bocsátás - próbára bocsátás - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése - javítóintézetből ideiglenes elbocsátás - vádemelés elhalasztása ⁴³³
1999. március 1-től	- <i>feltételes szabadságra bocsátás</i> - <i>próbára bocsátás</i> - <i>szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése</i> - <i>szabadságvesztés kitöltése után</i> - próbára bocsátás visszaeső esetén - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése visszaeső esetén - vádemelés elhalasztása ⁴³⁴		
2002. április 1-től ⁴³⁵	- <i>feltételes szabadságra bocsátás</i> - <i>próbára bocsátás</i> - <i>szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése</i> - próbára bocsátás visszaeső esetén - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése visszaeső esetén - vádemelés elhalasztása		
2009. augusztus 9-től ⁴³⁶	- <i>feltételes szabadságra bocsátás</i> - <i>próbára bocsátás</i> - <i>szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése</i> - <i>vádemelés elhalasztása</i> - próbára bocsátás visszaeső esetén - szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése visszaeső esetén - feltételes szabadságra bocsátás visszaeső esetén		

5.2. Az utógondozás

1979. július 1. napjától kezdve a Bv. tvr. szabályozza az utógondozást, melynek célja⁴³⁷ már 1979-ben is az volt, hogy a szabadságvesztésből szabadultaknak segítséget nyújtson a társadalomba való beilleszkedéshez, és az ehhez szükséges szociális feltételek

---

ellenőrzésre van szüksége. Ekkortól ezt a kivételes lehetőséget nem a Bv. tvr., hanem a Btk. biztosította – 2002. április 1-ig.

⁴³² 1993. évi XVII. törvény vezette be.

⁴³³ 1995. évi XLI. törvény vezette be.

⁴³⁴ 1998. évi LXXXVIII. törvény vezette be.

⁴³⁵ A 2001. évi CXXI. törvény szüntette meg a lehetőségét annak, hogy a bíróság kivételesen pártfogó felügyelet alá helyezhesse azt az elítéltet, aki a szabadságvesztést kitöltötte. Akkor volt erre lehetőség, ha újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzése és a társadalomba való beilleszkedés érdekében irányításra és ellenőrzésre volt szüksége a szabadulónak.

⁴³⁶ Módosította a 2009. évi LXXX. törvény.

⁴³⁷ Bv. tvr. 113. §

megteremtéséhez. Különösen a munkába álláshoz, letelepedéshez, szállás biztosításához és megkezdett tanulmányai folytatásához kérhetett – kérhet – segítséget a szabadult elítélt.⁴³⁸

Az utógondozást a hivatásos pártfogó végezte a tanácsai szervek segítségével, állami szervek, szövetkezetek és társadalmi szervezetek közreműködésével – 1993. április 15-től a helyi önkormányzatok, munkáltatók segítségével⁴³⁹. A munkáltató szervek – vállalatok, szövetkezetek – vezetőinek elő kellett segíteniük a szabadultak munkába állását. Az alkalmazásukat nem tagadhatták meg a jelentkező büntetett előélete miatt – kivéve, ha az a munkakör betöltésénél kizáró ok volt. Ha a szabaduló nem rendelkezett munkahellyel és szállással, elő kellett segíteni olyan vállalatnál történő elhelyezkedését, mely szállást is biztosított, és a hivatásos pártfogóval, valamint a büntetés-végrehajtási szervekkel együttműködve támogatta a szabadult elítéltek társadalmi beilleszkedését.⁴⁴⁰

A 7/1979. (VI. 29.) IM rendelet szabályozta az utógondozás részletes szabályait 2003 júniusáig, melynek 14. §-a szerint a hivatásos pártfogó még az elítélt szabadulása előtt megbízást adhatott a társadalmi pártfogó részére. A társadalmi pártfogó a büntetés-végrehajtási intézetben felkereshette az elítéltet és tanácsokat adhatott a társadalomba való beilleszkedéséhez, valamint a hivatásos pártfogóval együttműködve segítséget nyújthatott az elítélt munkába állásához, illetőleg letelepedéséhez. Szükség esetén segítette a családi kapcsolatok helyreállítását.

A szervezett utógondozás intézményéről Vermes Miklós 1982-ben a következő jellemzést adta: „abban áll, hogy egyes nagyvállalatok⁴⁴¹ a szabadságvesztésből szabadultak számára munkára való képzést, munkáltatást és szállást biztosítanak és nevelőszemélyzet foglalkozik a munkaidőn kívüli körülmények megfelelő alakításában”.⁴⁴² Pozitívum volt, hogy a beilleszkedéshez szükséges leglényegesebb anyagi feltételeket megteremtették, viszont kedvezőtlen körülmény volt a néhai elítéltek együttélése. A munkásszállásokról való eltávozások jelentős száma jelezte ennek, valamint a beilleszkedésnek a nehézségeit.⁴⁴³

---

⁴³⁸ Bv. tvr. 114. § (1)

⁴³⁹ 1993. évi XXXII. tv. módosítása.

⁴⁴⁰ Bv. tvr. 114. § (2), 115. §

⁴⁴¹ Elsőként 1976-ban a székesfehérvári megyei bíróság kötött együttműködési megállapodást a Székesfehérvári Könnyűfémű Vállalattal. Ennek értelmében a vállalat szabaduló elítélteket alkalmazott, képezte őket, munkásszállást biztosított számukra, valamint a pártfogó felügyeletről is a vállalat keretében gondoskodtak. 1978-ban a Csepel Autógyárral kötött hasonló együttműködési szerződést. [VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIX. 1982. 131. o.]

⁴⁴² VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIX. 1982. 131. o.

⁴⁴³ VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIX. 1982. 131. o.

6. Rendőrhatalósági felügyelet és bűnmegelőzési ellenőrzés mint a pártfogó felügyelet „rokonai”

Az utógondozás és a pártfogó felügyelet szétválasztása ellenére is kétségtelen a két jogintézmény közötti hasonlóság: alkalmazásukra bűncselekmény elkövetése után kerül sor a bűnisméltés megelőzése érdekében; a velük járó feladatokat a pártfogó felügyelők hajtják végre. Míg azonban pártfogó felügyelet esetén büntetés-végrehajtási jogviszony áll fenn, melynek keretében az intézkedés hivatalból végrehajtandó és ki is kényszeríthető, addig az utógondozás önkéntes, gyakorlatilag felügyelet nélküli pártfogás, amelynek esetén nem áll fenn büntetés-végrehajtási jogviszony.⁴⁴⁴ A pártfogoltnak minden esetben vannak kötelezettségei, ezek ellenőrzésére szolgál a „felügyelete”, míg az utógondozottat nem terhelik magatartási szabályokban megfogalmazott kötelezettségek.⁴⁴⁵

Létezett még két jogintézmény, amelyek pártfogó felügyelethez hasonló vonásainak említéséről nem feledkezhettünk meg: a rendőrhatalósági felügyelet és a bűnmegelőzési ellenőrzés.

6.1. A rendőrhatalósági felügyelet

A m. kir. belügyminiszter 1939. évi 760. számú rendelete⁴⁴⁶ a *kitiltásra, valamint a rendőrhatalósági felügyeletre és az őrizet alá helyezésre vonatkozó részletes szabályok megállapításáról* teremtette meg a rendőrhatalósági felügyelet jogintézményét, melynek tartalmán az ezt a rendeletet hatályon kívül helyező 1/1957. (III. 19.) BM rendelet érdemben nem módosított.⁴⁴⁷ Az 1957-es szabályozás szerint a megyei (budapesti) rendőrfőkapitányság vezetője az állam- és közbiztonságra vagy a szocialista társadalmi együttélésre veszélyes,

⁴⁴⁴ SZÜK László: Helyzetkép a pártfogó felügyeletről. Belügyi Szemle 1985. 1. sz. 34. o.

⁴⁴⁵ VÓKÓ György: Utógondozás. Börtönügyi Szemle 1996. 2. sz. 61. o.

⁴⁴⁶ Már az 1939-es rendelet is tartalmazta a meghatározott terület elhagyásának tilalmát, a lakásról való eltávozás tilalmát, a lakóhelyváltozás bejelentésének kötelezettségét, valamint a jelentkezési kötelezettséget. A jelentkezésre vonatkozó szabályok akkoriban még így szóltak: „nem kívánható gyakrabban, mint naponként kétszer, és nem történhetik ritkábban, mint hetenként egyszer”. Az 1939-es rendeletben még szereplő tilalmak, korlátozások voltak: a felügyelet alatt álló nem adhatott fel táviratot, postai küldeményei pedig rendőrhatalósági ellenőrzés alatt álltak. E rendelet lehetőséget biztosított arra, hogy a felügyeltet eltiltsák attól, hogy a „rendes környezetéhez tartozó” személyeken kívül mással érintkezzen.

⁴⁴⁷ „A pozitivisták reformtörekvései kedvező politikai fogadtatásban részesültek. A parlamentek a klasszikus büntetőjog rendszerébe sorra – rendre becsempészték a pozitivisták biztonsági intézkedéseit, sorra jelentek meg a határozatlan tartamú – a megjavulástól függővé tett – szabadságelvonást kimondó törvények a munkakerülő, az iszákosok, a koldusok és csavargók ellen 1881-ben Belgiumban, 1900-ban Norvégiában, 1903-ban Svájcban. Hasonló szabályozást vezettek be a megrögzött, konok bűnözőkkel, a visszaesőkkel kapcsolatban 1902-ben Norvégiában, 1908-ban pedig Angliában.” [LŐRINCZ József: Büntetőpolitika és börtönügy. Rejtjel Kiadó. Budapest 2009. 14. o.]

esetleg más fontos állami érdek szempontjából aggályos, vagy gazdasági okokból káros személyt rendőrhatósági felügyelet alá helyezhette.⁴⁴⁸

A 4/1976. (VII. 24.) BM rendelet a rendőrhatósági felügyelet (rendőri felügyelet) alkalmazásának feltételeit így határozta meg: azzal szemben, aki az állam belső rendjét, a közbiztonságot vagy a közrendet rendszeresen, vagy folyamatosan veszélyeztető magatartást tanúsít.⁴⁴⁹ Ez a rendelet a kényszerintézkedés alkalmazásának céljaként határozta meg a bűncselekmény elkövetésének megelőzését, valamint az érintett személynek a törvények tiszteletére és a társadalmi együttélés szabályainak megtartására való nevelését.

Az 1976-os rendeletet a 4/1985. (VII. 20.) BM rendelet helyezte hatályon kívül, mely a kényszerintézkedés alkalmazásának célját ugyanúgy határozta meg, mint elődje, ám rendkívül részletesen rendelkezett annak meghatározásáról, hogy különösen kivel szemben rendelhető el. Négy csoportban határozta meg a vagylagos feltételeket – bűncselekményeket, alkalmazott szankciókat⁴⁵⁰ – ám konjunktív feltételként szerepelt a rendeletben, hogy „az életviteléből megállapítható, hogy magatartásának megváltoztatása, bűncselekmény, vagy újabb szabálysértés elkövetésének megelőzése érdekében” szükséges a rendőri felügyelet.

Az elrendelés kizáró okai között szerepelt 1976-tól, ha az érintettet pártfogó felügyelet alá helyezték.⁴⁵¹ Ez a tilalom késztetett arra sokakat, hogy kisebb súlyú bűncselekmény elkövetésével kiprovokált büntetőeljárás, majd szabadulás után kérje a pártfogó felügyelet alá helyezését, és ezzel mentesüljön⁴⁵² a korábbi rendőrhatósági felügyelet alól.⁴⁵³ Asztalosné Ferenczi Flóra 1987-ben arról számolt be, hogy a legtöbb rendőrhatósági felügyelet elrendelés pártfogó felügyelet alá helyezés miatt hiúsult meg.⁴⁵⁴

A rendőrhatósági felügyelet alá helyezettre az 1957-es rendelet még több kötelező korlátozást, tilalmat írt elő, mint az 1976-os, mely például a jelentkezési kötelezettség

---

⁴⁴⁸ 1/1957. BM rendelet 1. §

⁴⁴⁹ 4/1976. (VII. 24.) BM rendelet 1. §

⁴⁵⁰ Pl.: akit két éven belül tiltott kéjelgés, garázdaság, verekedés szabálysértése miatt legalább két ízben, vagy közveszélyes munkakerülés miatt legalább egy esetben elzárással sújtottak. [4/1985. (VII. 20.) BM rendelet 2. §]

⁴⁵¹ 4/1976. (VII. 24.) BM rendelet 2. § e); 4/1985. (VII. 20.) BM rendelet 4. § j) pont

⁴⁵² A jogszabályok adta lehetőségek alapján nem feltétlenül kellett enyhébbnek lenni a pártfogó felügyeletnek, mint a rendőrhatósági felügyeletnek, mivel az 1979. évi 11. tvr. 97. § (2) és (3) harmadik bekezdése alapján olyan magatartási szabályok előírására kerülhetett sor, amit a 4/1976. (VII. 24.) BM számú rendelet nem tett lehetővé pl.: munkavégzési, vagy tanulmányok folytatásának kötelezettségét. [HORVÁTH András – POLCZ Gyula: A rendőrhatósági kényszerintézkedések és a pártfogói felügyelet összhangjáról. Belügyi Szemle, 1985/10. 65-67. o. 66. o.]

⁴⁵³ Asztalosné FERENCZI Flóra: A rendőrhatósági felügyelet új szabályainak alkalmazása Hajdú-Bihar megyében. Belügyi Szemle 1987. 7. sz. 86. o.

⁴⁵⁴ Asztalosné FERENCZI Flóra: A rendőrhatósági felügyelet új szabályainak alkalmazása Hajdú-Bihar megyében. Belügyi Szemle 1987. 7. sz. 85. o.

előírását már lehetőségként említi, ám ez újra kötelezővé vált az 1985-ös rendelet alapján.⁴⁵⁵ A tilalmak, korlátozások nem akadályozhatták a felügyeltet a foglalkozása gyakorlásában. Aki a rendőrhatalósági felügyeletre vonatkozó szabályokat megszegte, az a „rendőrhatalósági felügyelet szabályainak megszegése” szabálysértést⁴⁵⁶ követte el, mely szabálysértést az 1990. évi XXII. törvény helyezte hatályon kívül.

A rendőrhatalósági felügyelet alá helyezés az 1957-es rendelet alapján hathónapi időtartamra szólt, mely háromszor újabb hat hónapra meghosszabbítható volt, az 1976-os rendelet pedig már egy évben határozta meg, mely legfeljebb három ízben, újabb egy évre meghosszabbítható volt. Az 1985-ös rendelet két évben határozta meg, mely további egy évvel volt meghosszabbítható.⁴⁵⁷

Asztalosné Ferenczi Flóra 1987-ben gyakorlati tapasztalatként⁴⁵⁸ arról számolt be, hogy mivel a rendőrhatalósági felügyelet szabályait a rendőri állomány jobban ismeri, és szigorúbban követeli meg, mint a pártfogó felügyeletét, ezért a rendőrhatalósági felügyelet visszatartó hatása erősebb.

A rendőrhatalósági (rendőri) felügyelet jogintézményét a 9/1989. (XII. 19.) BM rendelet helyezte hatályon kívül, így az 1989. december 19-től kikerült a magyar jogrendszerből.

6.2. A bűnmegelőzési ellenőrzés

A rendőrhatalósági felügyelet 1989-es hatályon kívül helyezése után négy évvel újra bevezetésre került egy hasonló jogintézmény a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvénnyel: a bűnmegelőzési ellenőrzés.⁴⁵⁹ A kezdeti szabályozás lehetőséget adott a rendőrségnek arra, hogy bűnmegelőzési célból ellenőrizze azt, aki szándékos bűncselekmény elkövetése miatt kiszabott legalább kétévi szabadságvesztésből, vagy visszaesőként elkövetett bűncselekmény miatt kiszabott szabadságvesztésből szabadult. Ezt az ellenőrzést a szabadulást követő egy év elteltével meg kellett szüntetni. A törvény indokolása szerint a

---

⁴⁵⁵ A felügyelet alatt állók elszámoltatása minden alkalommal megtörtént, mikor eleget tettek megjelenési kötelezettségüknek, de ellenőrzésükre lakásukon, váratlanul is sor került. [Asztalosné FERENCZI Flóra: A rendőrhatalósági felügyelet új szabályainak alkalmazása Hajdú-Bihar megyében. Belügyi Szemle 1987. 7. sz. 86. o.] 1/1957. BM rendelet 6. § (1) b) valamint a 4/1976. (VII. 24.) BM rendelet 6. § (2) a), 4/1985. (VII. 20.) BM rendelet 8. § (1) a) pont

⁴⁵⁶ 1968. évi I. törvény 97. § (1) b) pont

⁴⁵⁷ 1/1957. BM rendelet 7. §, 4/1976. (VII. 24.) 4. §, 4/1985. (VII. 20.) BM rendelet 3. § (1) a) pont

⁴⁵⁸ Asztalosné FERENCZI Flóra: A rendőrhatalósági felügyelet új szabályainak alkalmazása Hajdú-Bihar megyében. Belügyi Szemle 1987. 7. sz. 85. o.

⁴⁵⁹ Rtv. 35. §

„potenciális bűnelkövetők” ezen „ellenőrzéssel fenyegetettség” által várható volt a bűnüldözés hatékonyságának javulása.

Az eredeti rendelkezéseket a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról szóló 1999. évi LXXV. törvény⁴⁶⁰ módosította, és – annak ellenére, hogy a módosítással megszüntette annak lehetőségét, hogy a visszaesés ténye önmagában alapul szolgáljon az ellenőrzéshez – létrehozott ezzel egy aggályos, határozatlan intézkedést.

1999. szeptember 1-től lehetővé vált tehát annak a személynek a bűnmegelőzési célból való ellenőrzése⁴⁶¹, aki háromévi szabadságvesztésből szabadult. Az ellenőrzés feltétele volt az újabb bűncselekmény elkövetésének valószínűsége, és emellett az, hogy az elkövetett bűncselekmény vonatkozásában valamelyik alábbi körülmény fennállását megállapították: nemzetközi bűnözéssel kapcsolatba hozható; gyermekkorú ellen irányul; sorozatban vagy szervezett elkövetéssel valósul meg; kábítószerrel vagy kábítószernek minősülő anyaggal kapcsolatos; pénz- vagy értékpapír-hamisítással kapcsolatos; fegyveres elkövetéssel valósul meg; terror vagy terror jellegű; a közbiztonságot súlyosan megzavarja.⁴⁶²

A bűnmegelőzési ellenőrzést a rendőr-főkapitányság kezdeményezésére a büntetés-végrehajtási bíró rendelte el,⁴⁶³ melynek tartama a szabadságvesztésből szabadulást követő legfeljebb egy év volt.⁴⁶⁴ Nem vonatkozott azonban szabály arra, hogy a tartamát napokban vagy hónapokban kell-e megállapítani.

A végrehajtás az ellenőrizendő személy lakóhelye szerint illetékes megyei rendőr-főkapitányság bűnügyi igazgatója, illetve a budapesti rendőrfőkapitány bűnügyi helyettese által kijelölt bűnügyi szolgálat hatáskörébe tartozott.⁴⁶⁵

Az intézkedés súlyos jogkorlátozó jellegére utalt, hogy az elrendelése és folytatása okot adott valamennyi rendőri intézkedés, illetve a bírói engedélyhez nem kötött titkosszolgálati eszközök alkalmazására.⁴⁶⁶ Az ellenőrzés alá vont személy jogait és kötelezettségeit azonban sem az Rtv., sem a vonatkozó rendelet nem szabályozta. A kötelezettségek szabályozásának elmulasztása szintén aggályos volt, hiszen ezáltal még csak nem is körvonalazódtak azok az esetek, amikor a hatóság beavatkozása indokolt lehetett, amikor nem volt aránytalan a jogkorlátozás.

---

⁴⁶⁰ A törvény indokolása szerint e módosítások tették „életképessé” a jogintézményt.

⁴⁶¹ Rtv. 35. §

⁴⁶² Rtv. 69. § (3) a)-h) pontok

⁴⁶³ Rtv. 35/A. § (1)

⁴⁶⁴ Rendelet szövege: 28/1999. BM 5. § (1)

⁴⁶⁵ 28/1999. BM. 3. §

⁴⁶⁶ Rtv. 35/B. §

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bűnmegelőzési ellenőrzésre vonatkozó szabályok kidolgozatlansága tág teret adott az önkényes jogértelmezésnek, mely kiszámíthatatlanná és ellenőrizhetetlenné tette e jogintézményt, ami a jogbiztonság követelményének súlyos sérelmét idézte elő, így a vonatkozó szabályozást – annak alkotmányellenes volta miatt – megsemmisítette.⁴⁶⁷

6.3. Hasonlóságok és különbségek

A pártfogó felügyelet, a rendőrhatalósági felügyelet és a bűnmegelőzési ellenőrzés nem létezett párhuzamosan. Közös vonásaik azonban, hogy a potenciális elkövetőt megakadályozzák az újabb bűncselekmény elkövetésének megelőzésében, így érdemes összevetni, hogy ezt milyen eszközökkel, hogyan kívánták elérni.

A rendőrhatalósági felügyelet a legrégebb: 1939-től ötven éven keresztül elrendelhető volt. Bűnmegelőzési ellenőrzésre 1994. október 1-jétől 2003. október 26-ig volt lehetőség. E két jogintézmény közös tulajdonsága, hogy azt a rendőrség hajtotta végre, szemben a pártfogó felügyelettel, amely a pártfogó felügyelők hatáskörébe tartozott – igaz, a rendőrségnek is akadtak ezen intézkedéssel kapcsolatos feladatai. Így például, ha a pártfogó felügyelet ellátása a pártfogolt magatartása miatt különös nehézségbe ütközött, a pártfogó a rendőrség segítségét igénybe vehette.⁴⁶⁸ A hivatásos pártfogó a pártfogolt szabálysértés⁴⁶⁹ miatti felelősségre vonása végett a rendőrkapitánysághoz fordult, ha a pártfogolt a magatartási szabályokat megszegte. A pártfogó felügyelet és a rendőrhatalósági felügyelet közötti összhang hiányát annak tulajdonították a szerzők⁴⁷⁰, hogy míg a rendőrhatalósági felügyelet elrendelése előtt a területileg illetékes rendőrök végezték az előkészítő eljárást, addig a pártfogó felügyeleti ellenőrzésre történő felhívást készen kapták meg, és emiatt kevésbé érezték szívügyüknek a pártfogó felügyelettel kapcsolatos rendőri teendőket.

Pártfogó felügyelet alá helyezhető volt az olyan elítélt is, aki szabadságvesztését kitöltötte: erre 1979. május 14-től 2002. március 31-ig volt lehetőség. A pártfogó felügyeletnek ez az esete hasonlított legjobban a rendőrhatalósági felügyelethez és a bűnmegelőzési ellenőrzéshez. Legfőbb jellemzőik összevetését a 3. számú táblázat szemlélteti.

---

⁴⁶⁷ 47/2003. (X. 27.) AB határozat

⁴⁶⁸ 7/1979. IM rendelet 5. § (3)

⁴⁶⁹ „A pártfogó felügyelet szabályainak megszegése” szabálysértést az 1975. évi 20. tvr. iktatta be a szabálysértésekről szóló 1968. évi I. törvénybe.

⁴⁷⁰ HORVÁTH András – POLCZ Gyula: A rendőrhatalósági kényszerintézkedések és a pártfogói felügyelet összhangjáról. Belügyi Szemle 1985. 10. sz. 67. o.

3. számú táblázat⁴⁷¹

A rendőrhatalmának felügyelet, a bűnmegelőzési ellenőrzés, valamint a szabadságvesztés kitöltése után alkalmazott pártfogó felügyelet esetének összevetése

	Rendőrhatalmának felügyelet	Bűnmegelőzési ellenőrzés	Szabadságvesztés kitöltése után alkalmazott pártfogó felügyelet
Hatálya:	1939-1989.	1994-2003.	1979- 2002.
Időtartama:	Legfeljebb 24 hó ⁴⁷² ; Legfeljebb 4 év ⁴⁷³ ; Legfeljebb 3 év ⁴⁷⁴	1 év	1-3 év ⁴⁷⁵ 1-2 év ⁴⁷⁶
Elrendelője:	Rendőrség	Rendőrség kezdeményezésére a büntetés-végrehajtási bíró	Büntetés-végrehajtási bíró
Végrehajtója:	Rendőrség	Rendőrség	Hivatásos pártfogók – társadalmi pártfogók segítségével és a rendőrség közreműködésével
Célja:	Bűnmegelőzés és nevelés	Bűnmegelőzés	Bűnmegelőzés és segítség a beilleszkedéshez, az ehhez szükséges szociális feltételek megteremtéséhez
Kivel szemben volt alkalmazható:	„Aggályos”, „káros” személlyel szemben ⁴⁷⁷ ; Veszélyeztető magatartást tanúsítóval szemben ⁴⁷⁸ ; Akiről megállapítható (különösen bizonyos bűncselekmények elkövetése, szankciók alkalmazása esetén), hogy az újabb elkövetés megelőzése	Szándékos bűncselekmény miatt 2 évi szabadságvesztésből vagy visszaesőként szabadult személlyel szemben ⁴⁸⁰ ; 3 évi szabadságvesztésből szabadult személy, aki súlyos (törvényben	Kivételesen kerülhetett rá sor felnőtteknél, ha - bűnmegelőzés és - beilleszkedés érdekében irányításra és ellenőrzésre volt szüksége. Fiatalkorúak esetén viszont csak akkor volt mellőzhető, ha:

⁴⁷¹ Saját szerkesztés a vonatkozó jogszabályok alapján.

⁴⁷² 1/1957. (III. 19.) BM rendelet alapján.

⁴⁷³ 4/1976. (VII. 24.) BM rendelet alapján.

⁴⁷⁴ 4/1985. (VII. 20.) BM rendelet alapján.

⁴⁷⁵ 1993. április 15. előtt a Bv. tv. szabályozása alapján.

⁴⁷⁶ 1993. április 15-től a Btk. szabályozása alapján.

⁴⁷⁷ 1/1957. (III. 19.) BM rendelet alapján.

⁴⁷⁸ 4/1976. (VII. 24.) BM rendelet alapján.

	érdekében szükséges a rendőri felügyelete ⁴⁷⁹	meghatározott körülmények egyikével jellemezhető) bűncselekményt követett el, és valószínűsíthető a bűnismétlése ⁴⁸¹	- magatartása, - családi környezete alapján feltehető volt, hogy enélkül is képes beilleszkedni.
Jogkorlátozó jellege, tartalma:	Előírt tilalmak, kötelezettségek betartásának ellenőrzése. Megszegőjük „rendőrhatósági felügyelet szabályainak megszegése” szabálysértést követett el.	Elrendelése lehetőséget adott valamennyi rendőri intézkedés és bírói engedélyhez nem kötött titkosszolgálati eszköz alkalmazására; konkrét tilalmak, kötelezettségek előírása nélkül.	Előírt tilalmak, kötelezettségek betartásának ellenőrzése és segítségnyújtás. Szabályok, kötelezettségek megszegője: „pártfogó felügyelet szabályainak megszegése” ⁴⁸² szabálysértést követte el.

Tartalmát tekintve e három jogintézményben érdekesen alakul az ellenőrző és a támogató funkció jelenléte.

A pártfogó felügyelet tartalmazta – szankció jellege ellenére – a legtöbb segítséget: hiszen megillették a pártfogoltat az utógondozott jogai is. A pártfogolt által betartandó magatartási szabályok előírása is segítséget, „szamárvezetőt” adott a pártfogoltnak ahhoz, hogy sikeresen beilleszkedjen a társadalomba. Ez elmondható a rendőrhatósági felügyeletről is, amely szintén konkrét kötelezettségekkel, tilalmakkal koordinálta a felügyeltet, tehát ennyiben segítette is. Ezzel szemben a bűnmegelőzési ellenőrzés során az ellenőrzött beilleszkedésének sikere nem volt szempont. Útmutatóul nem került sor számára szabályok megfogalmazására, egyedüli feladat az ellenőrzése volt, amelynek semmilyen célt nem kellett szolgálnia – annyit írt elő mindössze a törvény, hogy azt úgy kell végrehajtani, hogy az ellenőrzött társadalomba való beilleszkedését ne akadályozza⁴⁸³ – „törekedni” kellett arra, hogy környezete ne értesüljön az ellenőrzésről.

⁴⁸⁰ 1999. évi LXXV. törvény módosítása előtt.

⁴⁷⁹ 4/1985. (VII. 20.) BM rendelet alapján.

⁴⁸¹ 1999. évi LXXV. törvény módosítása után.

⁴⁸² 1968. évi I. törvény 97/A. §(1), majd 2000. március 1-től a 218/1999. Kormányrendelet tartalmazta e szabálysértést 2003. augusztus 1-ig. A 117/2003. (VII. 30.) Kormányrendelet helyezte hatályon kívül e szabálysértést. „Az a szabadságvesztésből véglegesen szabadult személy, aki a pártfogó felügyelet szabályait megszegi...”. Szabálysértési felelősség nem kapcsolódott a pártfogó felügyelet egyéb eseteiben történő magatartási szabályok megszegéséhez.

⁴⁸³ Rtv. 35/C. §

A létjogosultságot egyedül a pártfogó felügyelet esetében igazolta az idő, hiszen 2003 óta a három közül egyedül ez utóbbi intézkedés alkalmazható, azonban 2002. április elsejétől a szabadságvesztés kitöltése után alkalmazott pártfogó felügyelet lehetősége megszűnt.

7. Reform előtt: válság az 1990-es években

A folyamatos fejlesztés, és a társadalmi változásokra való reagálás hiánya mind a felnőttek, mind a fiatalok felügyeletét ellátó pártfogói szervezetnél színvonalcsökkenést eredményezett, amely az 1990-es évekre ellehetetlenítette működésüket. Az elkülönülten működő két szervezet léte több problémát eredményezett: eltérő jogi szabályozás és szakmai irányítás vonatkozott a szervezetre és a munkavégzésre, nem alakulhattak ki a pártfogói munka szakmai standardjai, nem volt egységes ügymenet, nyilvántartási rendszer, és a két szervezet közötti információcsere sem volt hatékony.⁴⁸⁴

A kilencvenes években számos építő jellegű kritikát fogalmaztak meg a szerzők a jogintézmény funkcionálására, az infrastrukturális hiányosságokra, a szervezeti felépítésre és a pártfogók képzettségére vonatkozóan.

7.1. Pártfogás és/vagy felügyelet?

Máig dilemmája e jogintézménynek, hogy a „pártfogó felügyelet”⁴⁸⁵ – az elnevezés Angyal Pál javaslatára honosodott meg⁴⁸⁶ – mennyiben jelent pártfogást és mennyiben felügyeletet.

Dér Mária⁴⁸⁷ a fiatalok bűnelkövetőkkel foglalkozó hivatásos pártfogó rendszer működésének húsz évét⁴⁸⁸ 1990-ben a következő szavakkal értékelte: „Úgy tűnik a pártfogói rendszer szemléletében és szervezetében az elmúlt két évtized alatt tévúton járt. Segítés helyett magatartást akart szabályozni. A fiatalok társadalmi beilleszkedését

⁴⁸⁴ KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 11. o.

⁴⁸⁵ „Vajon nem lenne helyesebb, ha a pártfogó felügyeletet ellátó személy megnevezése pártfogó felügyelő lenne?” teszi fel a kérdést egy hivatásos pártfogó 1986-ban, azzal érvelve, hogy a hivatásos pártfogó elnevezésből nem tűnik ki, hogy szankcionáló tevékenységet folytat az illető, míg a pártfogó felügyelő megnevezés a jogintézménynek a támogatás melletti joghátrányt okozó tartalmát is kifejezésre juttatja, és az elnevezés megváltoztatása a munka persztízisét is növelné. [FEHÉR Csaba: A pártfogó felügyelet ellentmondásai. Jogpolitika 1986. 1. sz. 4. o.]

⁴⁸⁶ KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 10. o.

⁴⁸⁷ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 25-32. o.

⁴⁸⁸ 1970-ben a 131/1970. (MK 15.) MM utasítással került sor a fiatalok elkövetőkkel foglalkozó pártfogó szolgálat létrehozására.

fenyegetettséggel, büntetésekkel akarta elérni. (...) E szervezet nem átallja magát és valódi tevékenységét álszent elnevezéssel álcázni; noha a leghumánusabb, amit gyerek érdekében valaha is tehetett pártfogás címén, az az volt, ha sorsára hagyta és nem léptette működésbe ellene a büntetés-végrehajtás vagy egyéb hivatali apparátus gépezetét.”⁴⁸⁹

A Bv. tvr. szerint a pártfogoltat megilletik azok a jogok, amelyek az utógondozottakat. Kerezsi Klára 1990-ben már felhívta a figyelmet e rendelkezés nehezen értelmezhető voltára, hiszen ezek nem kikényszeríthető, nem követelhető jogok. „Az intézményes segítségnyújtás tárgyi körülményének hiánya elszínteleníti a pártfogó felügyeletet, s a tevékenység punitatív vonása felerősödik.”⁴⁹⁰ Míg korábban az állami vállalatokkal kötött együttműködési megállapodások biztosították a szabaduló elítéltek munkahelyét, szállását, ezek megszűntével a pártfogókra egyre nehezebb, sokszor megoldhatatlan feladat hárul.⁴⁹¹ Egy pártfogó szavait idézi Vathy Ákos 1992-ben: „Az elítéltek elhelyezésének problémájával a pártfogó teljesen magára maradt egy olyan időszakban, amikor a büntetlen, szakmával rendelkező emberek foglalkoztatása is probléma a társadalom számára.”⁴⁹²

A rendszerváltást követően a civil önszerveződésekkel⁴⁹³ való együttműködésben rejlő lehetőségeket a pártfogók hamar felismerték. Pénzsegélyt, ruhaneműt, szállást, ingyenes étkezést biztosíthattak segítségükkel a pártfogoltaknak. A problémát az jelentette, hogy ezen a területen sem intézményesen történt a kapcsolatok kiépítése, hanem a pártfogók elhatározásától függően, egyénileg. A megfelelő koordináció és tájékozottság hiányában ingyenkonyháról, hajléktalan szállásról újságokból értesültek.

1992-ben Ördögh László is a pártfogói rendszer válságáról, a pártfogoltak számának csökkenéséről írt. A bíróságok nem rendelték el, a szabadulók pedig nem kérték a pártfogó segítségét – különösen miután megszűnt a rendőrhatalmi felügyelet intézménye. A bíróságok nem rendelték el⁴⁹⁴, mert Ördögh szerint nem látták értelmét.⁴⁹⁵ „Az ítélkező bírák egy része pedig a pártfogói felügyelet eszköztelenségére hivatkozva tartotta szükségtelennek a pártfogó felügyelet alá helyezést: ilyen helyzetben ezt bürokratikusnak, a felügyelet alá helyezett felesleges zaklatásának vélték.”⁴⁹⁶

⁴⁸⁹ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 25. o.

⁴⁹⁰ KEREZSI Klára: A pártfogás dilemmája: kontroll vagy segítő kapcsolat? Esély 1990. 5. sz. 57. o.

⁴⁹¹ VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 27. o.

⁴⁹² VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 28. o.

⁴⁹³ Például: Máltai Szeretetszolgálat, Menhely Alapítvány, A Szeretet Misszionáriusai, Teréz Anya Ingeny Konyhája, A Fiatalok Önszervező Egyesülete, A Hontalanok Gondozási Központja.

⁴⁹⁴ „A feltételes elítélések pártfogó felügyelettel való kombinációja ellen hat a hivatásos pártfogói hálózat úgyszólván teljes eszköztelensége, amiről egyébként az ítélkező bírák is tudnak.” [VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 24. o.]

⁴⁹⁵ ÖRDÖGH László: Gondolatok a pártfogó felügyeletről. Magyar Jog 1992. 2. sz. 95. o.

⁴⁹⁶ VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 27. o.

A pártfogás stigmatizáló⁴⁹⁷ voltára hívta fel a figyelmet Dér Mária. Ha a pártfogolt iskolájának, munkahelyének, lakókörnyezetének tudomására hozzák pártfogolt voltát, ezzel az intézkedés célját, a társadalmi térben való mozgását, a beilleszkedését nehezítik meg.⁴⁹⁸

A magatartási szabályként előírtak végrehajthatatlanságáról, vagy ellenőrizhetetlenségéről, és emiatt az intézkedés komolytalanná válásáról valamennyi, a témával foglalkozó szerző ír. „Egyéb ellenőrizhetetlen és képtelen elvárások erőszakolásával csak arra alkalmas, hogy felkeltse az ellenállást a rendszer működésével, vagy annak képviselőjével szemben.”⁴⁹⁹

A magatartási szabályok előírásával, kikényszerítésével kapcsolatos, már 1990-ben megmutatózó problémák miatt 2002-ben Kerecsi Klára a magatartási szabályokkal kapcsolatos ördögi körről írt: a bíróság és az ügyészség azért nem ír elő speciális magatartási szabályokat, mert a pártfogó szolgálat képtelen végrehajtani ezeket, a pártfogó szolgálat pedig nem kínál speciális magatartási szabályok végrehajtására alkalmas programokat, hiszen a jogalkalmazók úgysem alkalmazzák azokat.⁵⁰⁰

2002-ben Kerecsi Klára fogalmazta meg azt a kritikát, miszerint a jogalkotó úgy emelte be a szabadságelvonással nem járó szankciókat a büntetési rendszerünkbe, és úgy várta el minél gyakoribb alkalmazásukat, hogy elmulasztotta megteremteni a működéshez szükséges szakmai, gazdasági és infrastrukturális feltételeket. A pártfogó felügyelet vonatkozásában ez azt jelenti, hogy a pártfogókra hárította a reintegráció feltételeinek megkeresését, megteremtését, amelynek azonban – érthető módon – nem tudtak megfelelni.⁵⁰¹

7.2. Szervezeti elhelyezkedés, a büntetőeljárás mellőzött szereplője

Említik a szerzők, hogy a deklarált célok ellátására alkalmatlan pártfogói szervezet problémái egyrészt a szervezeti felépítés, elhelyezkedés okozta skizofrén helyzetből, másrészt abból erednek, hogy a vezérelvek nélküli – néha túlzott önállóságot engedő – működés önellentmondásokat eredményezett.

---

⁴⁹⁷ Az intézkedés végrehajtását és az azzal kapcsolatos rendelkezéseket a rendőrség jegyezte be a pártfogolt személyi igazolványába az 1979. évi 11. sz. tvr. alapján. E bejegyzés pártfogoltra gyakorolt hátrányos hatása miatt annak elhagyását javasolta Vathy Ákos 1992-ben, azonban a jogszabály módosítására majdnem tíz évvel később, csak az 1999. évi LXXII. törvénnyel került sor. 2001 januárjától a Bv. tvr. 96. §-ának f) pontja alapján az intézkedés tartama alatt a pártfogolt köteles a pártfogó felügyeletet elrendelő határozatot magánál tartani, és ha a rendőrség igazoltatja, a határozatot a személyazonosító igazolvánnyal együtt bemutatni.

⁴⁹⁸ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 31. o.

⁴⁹⁹ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 31. o.

⁵⁰⁰ KEREZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálat átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 189. o.

⁵⁰¹ KEREZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálat átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 188. o.

A fiatalok pártfogó felügyelete nem tudta feloldani azt az ellentétet, amit az ifjúságvédelemben való beágyazottsága és a büntetés-végrehajtási funkciók együttes jelenléte teremtett. Dér Mária hiányosságként említi egy közös cél megfogalmazását is, mivel ha a pártfogók egymástól függetlenül önálló célokat tűznek ki, az ezen téren mutatkozó szabadság zavarokat eredményezhet: előfordulhat, hogy egyesek személyiségváltozást kívánnak elérni, míg mások kisebb szerepet szánva a szociális teendőknek, kemény büntetőjogi eszközökkel kívánnak hatni.⁵⁰²

A fiatalok pártfogó rendszerének működése nem integrálódott kellően a bírósági és büntetés-végrehajtási rendszer működésébe. Az információáramlás kívánivalókat hagyott maga után, az ítélkezés nem épített a pártfogói tudásra, a pártfogói rendszer érdeklődési köréből hiányzott a pártfogás szempontjából potenciálisan legintenzívebb szakasz: a vádemelési, a bírói szakasz, a tárgyalás. E folyamat váltotta ki a pártfogói rendszer végrehajtó szerevezetté degradálódását, amely azt tartotta feladatának, hogy teljesítse a bírósági vagy a büntetés-végrehajtási előírásokat.⁵⁰³

Vathy Ákos 1992-ben a pártfogók véleményét tolmácsolva arról ír, hogy hiányzik a munkájuk országos szintű koordinációja, s miután ez a fővárosi, megyei bíróságok keretében nem valósult meg⁵⁰⁴, magukra maradtak. A Fővárosi Bíróság hivatásos pártfogói hitték, hogy feladataikat a jövőben is a bírósági szervezetben fogják tudni a legeredményesebben ellátni. Egyesek szerint a rendőrségi szervezetbe tagolódva a pártfogó felügyelet ellenőrző, irányító, kényszerítő elemei váltak volna hangsúlyosabbá a szociális, segítő funkcióval szemben, más intézményekhez csatolás esetén pedig az ellenőrző, kényszerítő funkció szorult volna háttérbe.⁵⁰⁵

Vathy Ákos is az igazságügyi szervezetben való meghagyást szorgalmazta, de felhívta a figyelmet arra, hogy a leoptimalisabb szervezeti hovatartozásról csak akkor lehet megnyugtatóan dönteni, ha ismert a pártfogó felügyelet célja, hatásköre, eszköztartalma, az igazságszolgáltatáshoz való kapcsolódási pontjai és teendői a szociális védőhálón belül. Ezek

---

⁵⁰² DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz.

⁵⁰³ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 29. o.

⁵⁰⁴ „Itt kell megjegyezni, hogy a mai pártfogó szervezetnek a megyei (fővárosi) bírósági szervezetbe történő integrációjára a mai napig nem került sor. Ennek sok oka lehet, ami közül én csupán kettőt emelnék ki: az egyik a pártfogó felügyeleti munka korábban már említett sajátos kettőssége, amelyben a szociális-segítő funkció csak közvetetten kapcsolódik a büntető igazságszolgáltatáshoz; a másik pedig az, hogy a hivatásos pártfogók jelenleg (1992) a büntetés-végrehajtásban fejtik ki tevékenységüket, bizonyos fokig elkülönülve az ítélkező bíróságoktól.” [VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 31. o.]

⁵⁰⁵ VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 31. o.

a tényezők viszont 1992-ben egy szükségesnek ítélt reform előtt nem voltak ismertek számára.⁵⁰⁶

7.3. A pártfogó felügyelők képzettsége

Vermes Miklós⁵⁰⁷ a hivatásos pártfogó felügyelők szakmai képzettségéről 1982-ben a következő adatokat szolgáltatta: hatvankilenc pedagógus, három pszichológus és tizenhárom jogász. A pszichológusok alacsony létszámát és a szociológusok teljes hiányát kifogásolta. A pártfogó felügyeleti tevékenységhez szükséges általános szakmai irányítás a hivatásos pártfogóké, míg a speciális, konkrét életvitel, magatartás figyelemmel kísérése, segítése és támogatása a társadalmi pártfogók feladata volt. A társadalmi pártfogók a legkülönbözőbb szakmai képzettséggel⁵⁰⁸ rendelkeztek, esetükben sokkal színesebb volt a paletta, mint a társadalmi pártfogóknál.

„A küldetéses elhivatottságra apelláló szakmai követelményeket nem támasztó intézmény ideológiája szerint a pártfogó felügyelő teljesen szabadon dolgozik; valójában ösztönös pedagógiai érzékére hagyatkozva, kontroll és segítő szakmai háttér nélkül, magára maradvá szakmai és lelkiismereti terheivel.”⁵⁰⁹ Dér Mária hangsúlyozta, hogy az elhivatottság nem állja meg helyét a pártfogói feladatok ellátásának egyetlen eszközeként. A pártfogó felügyelő autodidakta módon képezte magát.⁵¹⁰ „Szakember elvértve vetődik a területre, az ambiciózusabb és pallérozottabb elmék elhagyják a pályát.”⁵¹¹

Ördögh László szorgalmazta, hogy a pedagógiai főiskola vezessen be pártfogói képzést két-négy félév időtartamban, amely pedagógiai, pszichológiai és szociológiai ismereteken túl jogi és kriminológiai ismereteket nyújtana, és a gyakorlati képzést a büntetés-végrehajtási intézetek, bíróságok, pártfogói csoportok biztosítsák. A megfelelő alapképzésen túl a folyamatos továbbképzés szükségességét is hangsúlyozta.⁵¹²

---

⁵⁰⁶ VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 31. o.

⁵⁰⁷ VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIX. 1982. 123. o.

⁵⁰⁸ Vermes Miklós 1982-es elemzése alapján azt a következtetést vonta le, hogy a társadalmi pártfogók között lényegében minden foglalkozási kategória képviselve van. Az értelmiségi foglalkozásúak között: orvos, mérnök, jogász, tanár, tanító, vállalati vezető, tanácselnök, párttitkár és egyetemi hallgató is. Háromnegyedük az akkori felmérések alapján fizikai dolgozó volt. „Lényegében az egész dolgozó társadalom képviselve van”, írja. [VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIX. 1982. 125. o.]

⁵⁰⁹ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 27. o.

⁵¹⁰ VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 30. o.

⁵¹¹ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 27. o.

⁵¹² ÖRDÖGH László: Gondolatok a pártfogó felügyeletről. Magyar Jog 1992. 2. sz. 96. o.

Tíz-tizenkét évvel később, 2002-ben Kerezi Klárának még mindig ugyanazokról a problémákról kellett beszámolnia: a megfelelő alapfelkészültség és a továbbképzés hiányáról, valamint a pártfogó felügyelők eszköztelenségéről és a támogató intézményrendszer teljes hiányáról.⁵¹³

8. A reform

Hatvani Erzsébet szerint a reformnak három szakasza⁵¹⁴ volt. Az első, előkészítő szakasznak részét képezték azok a Gönczöl Katalin és Kerezi Klára nevéhez fűződő kutatások, melyek végül 2002-ben hozzájárultak a pártfogó felügyelői munka megújításához.

A második szakaszt a Pártfogó Felügyelői Szolgálat felállításának és működésének szabályozási elveiről szóló 1183/2002. (X. 31.) Kormányhatározat jelentette, amely felhívta az igazságügyminisztert, hogy a Szolgálat létrehozásához és működésének megkezdéséhez szükséges jogszabályokról 2002. november 15. napjáig nyújtson be előterjesztést.

A kormányhatározat melléklete megfogalmazta a követelményt, mely szerint az egységes szakmai irányítás megteremtése érdekében egy szervezetbe kell integrálni a felnőttekkel és a fiatalokkal foglalkozó pártfogó felügyelőket, és létre kell hozni az igazságügyminiszter irányítása alatt álló Pártfogó Felügyelői Szolgálatot, annak országos és megyei hivatalait. A kormány megfogalmazta a pártfogó felügyelői tevékenység egységes gyakorlata kialakításának és a szakmai követelmények – alapképzés, folyamatos továbbképzés – kidolgozásának szükségességét. Pártfogolti limitet is előírányzott a határozat a hatékonyabb munkavégzés érdekében: fiatalok pártfogó felügyelője esetén negyvenöt, felnőtt korúak pártfogó felügyelője esetén hatvanöt fő pártfogó felügyeletében maximálta a munkaterhet. Megfogalmazta a pártfogó felügyelői szállások és foglalkoztatók kialakításának szükségességét is.

A 2003. évi XIV. törvény módosításai alapozták meg a reformot. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 1997. évi LXVI. törvény 94. §-ának módosításával kiemelte a felnőtt korúak pártfogóit a megyei (fővárosi) bíróságok büntetés-végrehajtási csoportjából, valamint a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi

---

⁵¹³ KEREZI Klára: A hazai pártfogó szolgálat átalakítása. *Belügyi Szemle* 2002. 2-3. sz. 189. o.

⁵¹⁴ HATVANI Erzsébet: Reform közben. In: *Kriminológiai Közlemények* 62. A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja. Budapest 2006. 7. o.

XXXI. törvény módosításával a fiatalok pártfogóit választotta el a megyei (fővárosi) közigazgatási hivatalok szervezetétől⁵¹⁵.

Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény módosítása által nyert szabályozást a pártfogó felügyelők jogállása igazságügyi szolgálati jogviszonyként [1. § (1)], valamint a módosított törvény 13. §-ának (2) bekezdése előírta, hogy pártfogó felügyelőnek milyen szakképesítéssel rendelkező személy nevezhető ki. Az igazságügyminiszter a 19/2003. (VI. 24.) rendeletben szabályozta az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői Szolgálatánál foglalkoztatottak képzésének követelményeit, munkaköri elnevezését és ügyviteli vizsgáját.⁵¹⁶

A Bv. tvr.-t is módosította a 2003. évi XIV. törvény: a pártfogó felügyelői vélemény elrendelésének eseteiről és elkészítéséről is rendelkezett, valamint a 95. §-ának (2) bekezdése felsorolta a pártfogó felügyelő feladatait.⁵¹⁷

A 2003. évi XIV. törvény szüntette meg a társadalmi pártfogó intézményét, amelynek következtében a jogszabályokból kikerült a „társadalmi” és a „hivatásos” pártfogó fogalom: egységes kategóriaként a hivatásos pártfogó helyébe lépett a „pártfogó felügyelő” elnevezés. A társadalmi pártfogás eltűnésével, a hálózat felszámolásával évekre megszűnt a jogintézmény eredményességét nagyban erősítő közösségi elem. Újragondolt tartalommal, korszerűbb megnevezéssel önkéntesként, segítőként, kortárs-és sorstárs segítőként, exkriminálisként, napjainkban került be ismét a szakmai közgondolkodásba.

A kormány a pártfogó felügyelői tevékenységgel kapcsolatos egységes szakmai irányítás megteremtésére, valamint a pártfogó felügyelői feladatok ellátására Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői Szolgálat Országos Hivatala (a továbbiakban: Hivatal) elnevezéssel 2003. július 1-jével országos illetékességű központi hivatalt hozott létre az igazságügyminiszter irányításával és szakmai felügyeletével.⁵¹⁸ A Hivatal területi szerveiként megyei hivatalok jöttek létre. Ez az új szervezet az életkori sajátosságoknak megfelelően

---

⁵¹⁵ A módosítás előtti szabályozás így szólt az 1997. évi XXXI. törvény 15. §-ának (5) bekezdésében: „A gyermekvédelmi rendszer része a (...) fiatalok pártfogó felügyelete.”

⁵¹⁶ A pártfogó felügyelői szolgálatnál működő pártfogó felügyelők, kormánytisztviselők és kormányzati ügykezelők ügyviteli vizsgájára vonatkozó szabályokat a 22/2010. (XII. 28.) KIM rendelet módosította.

⁵¹⁷ „(2) A pártfogó felügyelő: a) a fiatalok terheltekről környezettanulmányt készít, b) ellátja a pártfogó felügyelet végrehajtásával járó teendőket, c) a pártfogó felügyelet végrehajtásáról pártfogoltanként pártfogó felügyeleti tervet készít, d) összehangolja a pártfogó felügyelet végrehajtásában közreműködő szervek és szervezetek tevékenységét, e) a magatartási szabályok meghatározása és a bíróság döntésének megalapozása érdekében pártfogó felügyelői véleményt készít.”

⁵¹⁸ 72/2003. (V. 28.) Korm. rendelet

differenciált szakmai követelmények alapján integrálta a felnőtt és a fiatalkorú elkövetőkkel kapcsolatos feladatok végrehajtóit.⁵¹⁹

A Hivatal elnevezése a 254/2003. (XII. 24.) Korm. rendelet módosításai következtében 2004. január 1-jétől (a jogi segítségnyújtó tevékenység integrálódásával) Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálat Országos Hivatala⁵²⁰ lett, amelynek 2006. január 1-jétől Igazságügyi Hivatalra⁵²¹ változott a neve.

Az Igazságügyi Hivatal egységes szervezetrendszere 2011. január 1-jén szűnt meg. Általános jogutódként ekkor jött létre a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálata (KIMISZ) és ekkor kezdték meg működésüket a fővárosi és megyei kormányhivatalok. Az Igazságügyi Hivatal területi szervei, a megyei igazságügyi hivatalok a kormányhivatalokba integrálódtak szakigazgatási szervekként.⁵²²

A reform harmadik szakaszának nevezte Hatvani Erzsébet a személyi és infrastrukturális háttér további bővítését a feladatok ellátásához szükséges megfelelő körülmények biztosítása érdekében. Ez a szakasz ma is tart.

---

⁵¹⁹ BOGSCHÜTZ Zoltán: A Pártfogás kialakulása, külföldi fejlődése. Miskolci Egyetem ÁJK Deák Ferenc Doktori Iskola, Doktoranduszok Fóruma, 2003. november 6. Miskolc 2004. 65. o.

⁵²⁰ A Hivatal 2004. január 1-től két szakmai terület irányításáért felelt: a pártfogó felügyelői szolgálatért, valamint a jogi segítségnyújtó szolgálatért.

⁵²¹ A Központi Kárrendezési Irodának és területi kirendeltségeinek (KKI) megszűnésével a KKI általános jogutódként a Hivatal lett. A 144/2005. (VII. 27.) Korm. rendelet részletesen meghatározta a Hivatal pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtó és a kárpótlási feladatokkal kapcsolatos feladatait.

⁵²² A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálata 2011. évi beszámolója. 2. o.

III. FEJEZET

A PÁRTFOGÓ FELÜGYELŐI SZOLGÁLAT TEVÉKENYSÉGE

1. A Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal

A Kormány 177/2012. (VII. 26.) Korm. rendelete a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatalról, valamint a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal és az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő létrehozásával kapcsolatos egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 178/2012. (VII. 26.) Korm. rendelete alapján Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal⁵²³ néven működik tovább 2012. augusztus 16. napjától a Wekerle Sándor Alapkezelő, amelybe beleolvadt a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat, az ECOSTAT Kormányzati Hatásvizsgálati Központ, valamint a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Vagyonkezelő Központja. A Hivatal igazságügyi, jogi segítségnyújtással összefüggő, áldozatsegítéssel kapcsolatos, támogatáskezelői- és közvetítői, elemzői és személyügyi igazgatási feladatokat lát el, továbbá pártfogói felügyelői szolgálatként és kárpótlási hatóságként működik.⁵²⁴

2012. augusztus 16-tól a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatal⁵²⁵ gyakorolja az igazságügyi szolgálatok feletti szakmai irányító szerv jogköreit, igazságügyi feladatai körében ellátja a pártfogó felügyelői tevékenységgel, jogi segítségnyújtással, áldozatsegítéssel és kárpótlással kapcsolatos feladatokat.⁵²⁶ A megyei kormányhivatalok igazságügyi szolgálata keretében működnek a Jogi Segítségnyújtó Szolgálat, Áldozatsegítő Szolgálat és a Pártfogó Felügyelői Szolgálat területi szervei.

A Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységét 2003. július 1. napjától a 17/2003. (VI. 24.) IM rendelet⁵²⁷ szabályozza. Tevékenységei közé tartozik a pártfogó felügyelet és az

---

⁵²³ A Hivatal a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter irányítása alatt álló központi hivatal. [177/2012. (VII. 26.) Korm. rendelet 1. § (1)]

⁵²⁴ <http://kih.gov.hu/archiv>

⁵²⁵ 177/2012. (VII. 26.) Korm. rendelet 3. §

⁵²⁶ A 2010. év végére az alaptevékenységek közül a lobbizgatás a lobbitevékenység törvényi szabályozásának 2011. január elsejével történő hatályon kívül helyezésével megszűnt, valamint lezárult az életüktől és a szabadságuktól politikai okból jogtalanul megfosztottak kárpótlásáról szóló törvényben meghatározott határidők ismételt megnyitásáról és a kárpótlás lezárásáról szóló 2006. évi XLVII. törvény végrehajtása is. [Az Igazságügyi Hivatal 2010. évi beszámolója. 2. o.]

⁵²⁷ A Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről, valamint ehhez kapcsolódóan egyes igazságügyminiszteri rendeletek módosításáról szóló 17/2003. (VI. 24.) IM rendelet (a továbbiakban: Pfr.)

utógondozás végrehajtásán kívül⁵²⁸ a pártfogó felügyelői vélemény és a környezettanulmány elkészítése, a közérdekű munka végrehajtásának szervezése és ellenőrzése, valamint 2007. január 30-tól a közvetítői eljárás lefolytatása⁵²⁹ is.

A 2003-as jogszabályi változások kibővítették a pártfogó felügyelők feladatkörét, hiszen korábban csak az ítélet meghozatala után kapcsolódtak be a büntetőeljárás folyamatába, a reform óta viszont részt vesznek annak előkészítésében is. Tevékenységüknek az Igazságügyi Minisztérium irányítása alá helyezése Bogschütz Zoltán szerint 2005-re már azt eredményezte, hogy a pártfogók nagyobb befolyással bírtak a jogi közgondolkodásra.⁵³⁰ Egységes szakmai irányítás és felügyelet alá került az egységes szervezet, és a pártfogók napi munkáját ügymenetmodell is segíti.⁵³¹ Megvalósultak tehát a feltételei annak az elvárásnak⁵³², hogy a pártfogó felügyelők országosan egységes célok és szakmai elvárások szerint végezzék a munkájukat.

2. A Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenysége

A „Pártfogó Felügyelői Szolgálat Missziója” a következő: *„A Pártfogó Felügyelői Szolgálat célja a bűnisméltés kockázatának csökkentése. A pártfogó felügyelő az alternatív büntetések végrehajtásával, az elkövető szükséges mértékű és következetes ellenőrzésével elősegíti a büntetőjogi következmények maradéktalan érvényesülését, a közösség védelmének erősítését; támogató tevékenységével növeli az elkövető társadalmi integrációjának esélyét. A Pártfogó Felügyelői Szolgálat a helyreállító igazságszolgáltatás elve alapján működik. Célja, hogy az elkövető szembesüljön tettének következményeivel, s hogy az áldozat, a megsértett közösség és a bűnelkövető közötti közvetítéssel a bűncselekmény okozta károk mérséklődjenek.”*⁵³³

A pártfogó felügyelet jogszabályi alapjainak vizsgálata előtt indokolt áttekinteni a Szolgálat egyéb feladatait is, különösen a pártfogó felügyelői vélemény és a környezettanulmány készítésével kapcsolatos tevékenységet.

---

⁵²⁸ A pártfogó felügyelet és az utógondozás közötti hasonlóság történelmi előzményeik közös volta miatt feltűnő, de lényeges különbségeik folytán egy szervezet tevékenységi körében jól elkülöníthető feladatként nyertek szabályozást. [VÓKÓ György: Elmélkedés a pártfogó felügyeletről, Börtönügyi Szemle 2003. 1. sz.]

⁵²⁹ Az 1/2007. (I. 25.) IRM rendelet iktatta be.

⁵³⁰ BOGSCHÜTZ Zoltán: A pártfogó felügyelet fejlődése. Collega 2005. 2. sz.

⁵³¹ OPÓCZKY László: A pártfogó felügyelet reformja. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 252. o.

⁵³² HATVANI Erzsébet: Reform közben. In: Kriminológiai Közlemények 62. A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja. Budapest 2006. 7. o.

⁵³³ Ügymenetmodell 17. o.

A Szolgálat 2011-ben összesen 96.011 ügyet látott el, ami a 2010-es ügyforgalomhoz⁵³⁴ képest 7,88 százalékos növekedés. 2011-ben 3.277 ügyben⁵³⁵ került sor pártfogó felügyelői vélemény, 15.033 ügyben környezettanulmány készítésére⁵³⁶, mediációval kapcsolatos feladatokat 5.980 ügyben⁵³⁷, pártfogó felügyeletet 41.417 ügyben⁵³⁸, közérdekű munka büntetéssel kapcsolatos feladatokat 27.853 ügyben⁵³⁹, valamint börtönpártfogást és utógondozást 2.451 ügyben⁵⁴⁰ láttak el a pártfogók.

Az ügyszámok folyamatos emelkedése mellett a pártfogó felügyelők létszáma sajnos csökkent.⁵⁴¹ 2011-ben a 2010-es évhez képest 9,2 százalékkal kevesebb pártfogó⁵⁴² dolgozott annak ellenére, hogy a Szolgálat már 2010-ben is teljes kihasználtsággal működött a beszámoló szerint.⁵⁴³ Az átlagos, éves szinten egy főre jutó ügyszám 2011-re 227-ről 270-re⁵⁴⁴ emelkedett.⁵⁴⁵

A Pártfogó Felügyelői Szolgálat felállításának és működésének szabályozási elvei körében az 1183/2002. (X. 31.) Kormányhatározat melléklete⁵⁴⁶ úgy rendelkezik, hogy a fiatalok pártfogója egyidejűleg legfeljebb negyvenöt, a felnőtt korúak pártfogó felügyelője maximum hatvanöt fő pártfogó felügyeletét lássa el. Ehhez képest a gyakorlatban a felnőttek pártfogó felügyeletével foglalkozó pártfogók egy főre jutó leterheltsége 2010-ben 70,7 fő, 2011-ben 75,4 fő volt, a fiatalok pártfogó felügyelői 2010-ben 51,2 fő, 2011-ben 58,5 fő pártfogó felügyeletét látták el. Ez fiatalok esetében 13,5, felnőttek esetén 10,4 üggyel több, mint az ajánlott.⁵⁴⁷

---

⁵³⁴ 2010-ben 88.998 ügyet látott el a Szolgálat. [A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 31. o.]

⁵³⁵ Ez a teljes ügyciklus 6,2 százaléka.

⁵³⁶ Ez a teljes ügyciklus 15,65 százaléka.

⁵³⁷ A teljes ügyciklus 5 százaléka.

⁵³⁸ A teljes ügyciklus 43,1 százaléka. 2010-ben a pártfogó felügyelet végrehajtása az összes ügy 43 százalékát tette ki.

⁵³⁹ Ez a teljes ügyciklus a 29 százaléka.

⁵⁴⁰ A teljes ügyciklus 2,55 százaléka.

⁵⁴¹ 2006 és 2010 között a pártfogói létszám stagnálása volt megfigyelhető. [A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 22. o.]

⁵⁴² A fiatalok ügyeit ellátó pártfogók létszáma nagyobb mértékben, 12,4 százalékkal lett kevesebb.

⁵⁴³ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 21. o.

⁵⁴⁴ Három megyében a leterheltség jelentősen meghaladta az átlagot. Borsod-Abaúj-Zemplén megyében 334,5 fő, Pest megyében 352,9 fő, Somogy megyében 359,3 fő volt a pártfogók leterheltsége 2011-ben. [A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 25. o. 8. sz. ábra]

⁵⁴⁵ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 22. o.

⁵⁴⁶ Melléklet az 1183/2002. (X. 31.) Kormányhatározathoz 7. pont

⁵⁴⁷ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 23. o. 5. sz. ábra.

2.1. A pártfogó felügyelői vélemény

A magyar pártfogók 2003 júliusa óta készítenek pártfogó felügyelői véleményt. E jelentés lényege abban ragadható meg, hogy a terhelt személyét, életkörülményeit, a bűncselekmény elkövetéséhez vezető folyamatot olyan szemszögből vizsgálja, melyre az eljáró hatóságnak nem nyílik lehetősége, segítségével azonban a büntetőeljárás során hatékonyabb, a speciálpreventív szempontokat szem előtt tartó szankció kiszabására kerülhet sor. A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény⁵⁴⁸ a pártfogó felügyelői véleményt a szakértői vélemények körébe vonta.⁵⁴⁹ A dokumentumot a pártfogó felügyelő készíti el⁵⁵⁰, de lehetősége van arra, hogy ehhez a terhelt lakóhelye/tartózkodási helye szerint illetékes rendőrkapitányság együttműködését kérje.⁵⁵¹

A vélemény beszerzését a bíróság vagy az ügyész rendelheti el, amelyben a megválaszolandó kérdéseket is felteszi.

A pártfogó felügyelői vélemény a szakértői véleménnyel szemben támasztott követelményeken⁵⁵² kívül a Pfr.⁵⁵³ előírásainak megfelelően épül fel. Négy fő része közül az első az ügyre és a terheltre vonatkozó adatokat tartalmazza. A második a pártfogó által alkalmazott vizsgálati módszereket⁵⁵⁴ és eljárásokat ismerteti: a terhelt vagy más személy meghallgatása, tanulmányozott iratok felsorolása, a lakóhely megtekintése. A vélemény harmadik részében⁵⁵⁵ a pártfogónak a terhelt személyiségére, életviszonyaira és életvitelére – így különösen családi körülményeire, baráti kapcsolataira, egészségi állapotára, káros szenvedélyére, lakhatási körülményeire, iskolai végzettségére, munkahelyére, szaktudására, tanulmányai folytatására, szabadidő-eltöltési szokásaira, jövedelmi, vagyoni viszonyaira –, a cselekmény elkövetésekor jellemző és azóta bekövetkezett változásokra kell kitérnie. Amennyiben a pártfogó felügyelői vélemény közérdekű munka indítványozásával vagy alkalmazásával kapcsolatban készül, a szakmai ténymegállapítások körét ki kell egészítenie⁵⁵⁶ a pártfogónak a terheltre – adottságai, egészségi állapota, szakképzettsége, alkalmassága – és a terhelt foglalkoztatását vállaló intézményre vonatkozó megállapításokkal.

---

⁵⁴⁸ A továbbiakban: Be.

⁵⁴⁹ Be. 114/A. § [Be. VII. fejezet (a bizonyítás), IV. cím (a szakvélemény)]

⁵⁵⁰ Be. 114/A. § (1)

⁵⁵¹ A pártfogó felügyelői tevékenységgel kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtásáról szóló 21/2007. (V. 23.) IRM rendelet (továbbiakban: IRM rendelet) 1-2. §

⁵⁵² Be. 108. § (2)

⁵⁵³ Pfr. 3-6. §

⁵⁵⁴ Pfr. 4. §

⁵⁵⁵ Pfr. 5. §

⁵⁵⁶ Pfr. 7. §

A vélemény negyedik részében⁵⁵⁷ az elrendelő hatóság által feltett kérdések megválaszolására kerül sor. Így különösen javaslatot tehet a pártfogó egyedi magatartási szabály elrendelésére, feltárhatja annak valószínűségét, hogy ezeket a terhelt képes, illetve hajlandó lenne-e teljesíteni, tájékoztathat a terhelt jóvátételi hajlandóságáról, valamint javaslatot tehet pszichiátriai, alkohol- vagy kábítószer-függőséget gyógyító, illetve más egészségügyi kezelésen, ellátáson, szolgáltatáson, vagy életvezetési, más felvilágosító programon való részvételére.

A pártfogó felügyelői vélemény beszerzését két esetben teszi kötelezővé⁵⁵⁸ a törvény: fiatalkorú ellen folyó büntetőeljárásban vádemelés elhalasztása előtt⁵⁵⁹, valamint a közérdekű munka⁵⁶⁰ végrehajtási helyének kijelölését megelőzően - erre sor kerülhet az elítélt első munkahelyének kijelölését megelőzően, vagy más/új munkahely kijelölése előtt is.⁵⁶¹

A pártfogó felügyelői vélemény beszerzésének már nem kötelező, csak lehetséges esete⁵⁶², ha az ügyész vádemelés elhalasztása mellett magatartási szabályok megállapítását vagy kötelezettség előírását látja szükségesnek.⁵⁶³ Mérlegeli a vélemény beszerzését a bíróság vagy az ügyész közvetítői eljárásra utalás előtt⁵⁶⁴, vagy büntetés, intézkedés alkalmazása előtt⁵⁶⁵, valamint a feltételes szabadságra bocsátásról szóló határozat meghozatala előtt⁵⁶⁶, a

---

⁵⁵⁷ Pfr. 6. §

⁵⁵⁸ A beszerzését kötelezővé teheti a törvény. [Be. 114/A. § (1)]

⁵⁵⁹ Be. 459. § (2)

⁵⁶⁰ A közérdekű munkával kapcsolatos pártfogó felügyelői vélemény elkészítésére vonatkozó speciális szabályt a Pfr. 7. §-a tartalmazza: a pártfogó a terhelt adottságainak, alkalmasságának, egészségi állapotának, szakképzettségének, szaktudásának megfelelő munkalehetőségeket és a munkáltatását vállaló intézményt vagy gazdálkodó szervezetet mutatja be. Olyan munkalehetségre tesz javaslatot, mely alkalmas arra, hogy a társadalommal szembeni jóvátétel megvalósuljon.

⁵⁶¹ Bv. tvr. 60. § (1) 2013. július 1-től megszűnik a pártfogó felügyelői vélemény beszerzésének ez a kötelező esete is. A Bv. tvr. 2013. július 1-től hatályos 62. § (1) bekezdése szerint a munkahely kijelölése előtt a pártfogónak meg kell hallgatnia az elítéltet, valamint iskolai végzettségére, szakképesítésére és az egészségi állapotára vonatkozó iratok bemutatására kell felhívnia. E módosítás szükségességét a Szolgálat 2011-es beszámolójában jelezte: „Szakmai véleményünk szerint az ilyen ügyekben nem indokolt pártfogó felügyelői vélemény készítése, elégséges lenne, ha a Pártfogó Felügyelői Szolgálat – az elítélttel és a munkahellyel való egyeztetés után – önállóan határozhatná meg a közérdekű munka végrehajtása során a letöltőhelyet. Ezzel a pártfogó felügyelőknél (és a büntetés-végrehajtási bíráltnál is) munkakapacitás szabadulna fel, továbbá várhatóan az eljárások is lerövidülnének.”

⁵⁶² A 2011. évi LXXXIX. törvény 12. §-ának módosítása alapján 2011. július 13-tól.

⁵⁶³ Be. 224. § (1)

⁵⁶⁴ Be. 114/A. § (1); A közvetítői eljárásra utalást megelőző pártfogó felügyelői vélemény készítésének külön szabályairól: Pfr. 6/A. § (1). Ha az ügyész, illetve a bíróság az ügy közvetítői eljárásra utalására vonatkozó döntés meghozatala előtt pártfogó felügyelői vélemény beszerzését rendeli el, a pártfogó felügyelő a szakmai ténymegállapítások keretében elsősorban azt mutatja be, hogy a terhelt vállalja-e és képes-e a bűncselekménnyel okozott sérelmet jóvátenni, a sértett hajlandó-e ezt elfogadni, a terhelt és a sértett is hozzájárul-e a közvetítői eljárás lefolytatásához, a terhelt és a sértett kész-e együttműködni a közvetítői tevékenységet végző pártfogó felügyelővel, és mindezek alapján javaslatot tesz az ügy közvetítői eljárásra utalására vagy annak mellőzésére.

⁵⁶⁵ Be. 114/A. § (1)

⁵⁶⁶ Bv. tvr. 8. § (1); 13. § (2); 13. § (4) *A pártfogó felügyelet kötelező alkalmazása esetén a büntetés-végrehajtási intézet a feltételes szabadságra bocsátás tárgyában megtett előterjesztéshez kapcsolódóan a feltételes szabadságra bocsátás lehetséges időpontja előtt legalább három hónappal előterjesztést tehet a büntetés-*

közérdekű munka szabadságvesztésre történő átváltoztatása során⁵⁶⁷, esetleg sor kerülhet rá a bíróság által előírt magatartási szabályok módosítása esetén⁵⁶⁸, és a felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelését megelőzően⁵⁶⁹, valamint kegyelmi ügyben hozott döntés előtt.⁵⁷⁰ A közérdekű munka, valamint a pénzbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés megkezdésére vonatkozó halasztás engedélyezése előtt a büntetés-végrehajtási bíró vélemény beszerzését rendelheti el.⁵⁷¹

A pártfogó felügyelő köteles⁵⁷² a vélemény elkészítése során megtekinteni a terhelt lakó- vagy tartózkodási helyét, meghallgatni őt és tanulmányozni az ügy iratait.⁵⁷³ Ha a vélemény fiatalkorú terhelttel kapcsolatban készül,⁵⁷⁴ a pártfogónak a fiatalkorúval együtt élő szülő, vagy gyám, illetve gondozó meghallgatására is sort kell kerítenie, valamint szükség szerint tájékozódnia kell az illetékes gyermekjóléti szolgálatnál, területi gyermekvédelmi szakszolgálatnál a fiatalkorú jelenlegi, vagy korábbi gondozásával, gyermekvédelmi gondoskodásban részesítésével kapcsolatos tapasztalatokról is.

2.2 A környezettanulmány

A környezettanulmány elkészítése 2003. július 1-je előtt a rendőrség hatáskörébe tartozott.⁵⁷⁵ A rendőrség által készített tanulmányok minősége nagyon eltérő volt, valamint tartalmuk sem volt egységes, ezzel szemben a szolgálat iratai már standardizáltak.⁵⁷⁶

A környezettanulmány a fiatalkorúakkal szembeni⁵⁷⁷ büntetőeljárás egyik kötelezően beszerzendő bizonyítási eszköze.⁵⁷⁸ A nyomozó hatóság, ügyész vagy a bíróság

---

végrehajtási bíróhoz - külön magatartási szabály előírása érdekében - pártfogó felügyelői vélemény beszerzése iránt, ha ez az eredményesebb megelőzés érdekében szükséges. [hatályos 2013. július 1. napjától]

⁵⁶⁷ Bv. tvr. 64. § (2)

⁵⁶⁸ Bv. tvr. 100. §

⁵⁶⁹ Bv. tvr. 101. § (2)

⁵⁷⁰ A büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról szóló 9/2002. (IV. 9.) IM rendelet (a továbbiakban: Bhr.) 105. § (2)

⁵⁷¹ Bv. tvr. 11/A. § (6); Bv. tvr. 11/C. § (6) [hatályos 2013. július 1-től.]

⁵⁷² Pfr. 4. § (3)

⁵⁷³ A pártfogó felügyelői vélemény beszerzését elrendelő a végzéssel együtt az ügynek azokat az iratait is megküldi a pártfogónak, melyek ismerete szükséges a vélemény elkészítéséhez. A pártfogó az elrendelő végzéssel együtt általában a büntetőügy terheltre vonatkozó iratait is megkapja. [Ügymenetmodell: 80.]

⁵⁷⁴ Pfr. 9. §

⁵⁷⁵ A pártfogók már a XX. század elején készítették környezettanulmányt. [VARGA NAGY István: Régi rabegyező egyleteink és a modern patronázs munka. (2. rész) Bűnügyi Szemle 1913. 7. sz. 329- 330. o.] Már a 27.100/1909. I. II. sz. rendelet tartalmazott a mai környezettanulmány felépítéséhez hasonló formanyomtatványt. [KUN Béla – MARSCHALKÓ János – ROTTENBILLER Fülöp (Szerk.): A fiatalkorúak támogatására hivatott jótékonycélú intézmények Magyarországon.

http://mtdaportal.extra.hu/books/a_fiatalkoruk_tamogatasara_hivatott_jotekonycelu_intezmenyek.pdf

⁵⁷⁶ HATVANI Erzsébet: Reform közben. In.: Kriminológiai Közlemények 62. A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja. Budapest 2006. 10. o.

elrendelésére⁵⁷⁹ a pártfogó felügyelő⁵⁸⁰ a fiatalok terheltekről környezettanulmányt készít⁵⁸¹, melynek elkészítéséhez⁵⁸² igénybe veheti a rendőrség közreműködését.

Beszerzésétől csak abban az esetben lehet eltekinteni, ha intézetben – a gyermekvédelem intézményeiben – nevelkedő fiatalokról van szó. Ilyenkor elegendő lehet egy írásos gyámi vélemény beszerzése, de ha az elrendelő ragaszkodik a környezettanulmányhoz, eleget kell tenni a megkeresésnek.⁵⁸³

A környezettanulmány tartalma vonatkozásában a Be. előírja, hogy annak tartalmaznia kell az oktatási intézmény által a fiatalokról nyilvántartott és kezelt adatokat vagy a munkahely által adott tájékoztatást.⁵⁸⁴ Az iskola a tanuló, a szülő adatairól és a tanulói jogviszonyról ad tájékoztatást: magatartásáról, szorgalmáról, tudásáról, fegyelmi ügyeiről, sajátos nevelési igényeiről, beilleszkedési, tanulási nehézségeiről.⁵⁸⁵

A részletszabályokat a Pfr. 5. § (1) és a 8. § (2) bekezdése tartalmazza, vagyis a rendelet a pártfogó felügyelői vélemény harmadik részének tartalmára utal vissza. Ennek kapcsán is kiemelendő, hogy a környezettanulmány elkészítésekor a fiatalokkal együtt élő szülő, gyám, vagy gondozó meghallgatására is sort kell keríteni, és a pártfogó ilyenkor is – szükség szerint⁵⁸⁶ – tájékozik a fiatalok családjánál, törvényes képviselőjénél, az illetékes gyermekjóléti szolgálatnál, területi gyermekvédelmi szakszolgálatnál a fiatalok jelenlegi, esetleges korábbi gondozásának, gyermekvédelmi gondoskodásban részesítésének tapasztalatairól, illetve a fiatalok védelme érdekében a Be. 447. § (2) bekezdése értelmében szükség esetén gyermekvédelmi intézkedést kell kezdeményeznie. A környezettanulmányban

---

⁵⁷⁷ „Nem alkalmazhatók a Be. XXI. Fejezetének rendelkezései azzal a gyanúsítottal szemben, aki az eljárás alapjául szolgáló bűncselekményt (bűncselekményeket) részben a tizennyolcadik életévének betöltése előtt, részben azt követően követte el.” [A belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól szóló 23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet (a továbbiakban: Nyor.) 144. §

⁵⁷⁸ Be. 453. § (2)

⁵⁷⁹ A környezettanulmány elkészítése érdekében a nyomozó hatóság – ha annak beszerzése elmaradt, a büntetőeljárás későbbi szakaszában az ügyész vagy a bíróság is – intézkedik. [Ügymenetmodell: 60. o.]

⁵⁸⁰ A terhelt lakóhelye/tartózkodási helye szerint illetékes megyei/fővárosi igazságügyi szolgálat pártfogó felügyelője készíti el a környezettanulmányt. [Pfr. 8. § (1)]

⁵⁸¹ Be. 453. § (2); Bv. tvr. 95. § (2) a); Pfr. 8. § (1)

⁵⁸² Be. 453. § (2) A pártfogó felügyelő az érintett helyszín megtekintése és meghatározott személy biztonságos meghallgatása érdekében kérheti a rendőrség segítségét. [Nyor. 152. § (4)]

⁵⁸³ Ügymenetmodell: 62. o.

⁵⁸⁴ A Nyor. 152. §-a (2) bekezdés e) pontja alapján kizárt az iskolai és munkahelyi tájékoztatás beszerzése már megszűnt tanulói és foglalkoztatási jogviszonyok vonatkozásában. [Ügymenetmodell 62. o.]

⁵⁸⁵ Ügymenetmodell: 63. o.

⁵⁸⁶ A „szükség szerint” kitétel az ügymenetmodell szerint azt jelenti, hogy a tájékoztató csak abban az esetben mellőzhető, ha bizonyítottan nincs ilyen információ. [Ügymenetmodell 64. o.]

rögzítenie kell azt is, hogy észlelt-e veszélyeztetettségre, családon belüli erőszakra utaló jeleket, és ha igen, milyen intézkedéseket tett.⁵⁸⁷

2005. július 1-jétől a fiatalok felkészítő részlegbe való helyezésekor a büntetés-végrehajtási intézetnek be kell szereznie a környezettanulmányt⁵⁸⁸, mely szükséges a jó nevelési terv elkészítéséhez. Előfordulhat, hogy a környezettanulmány büntetőeljárás során történő készítése és a felkészítő részlegbe való befogadás között kevesebb, mint három hónap telik el. Ebben az esetben a korábbi környezettanulmány csak akkor használható fel, ha a pártfogó felügyelő meggyőződött arról, hogy a körülmények lényegesen nem változtak. A három hónapnál régebben készült környezettanulmány teljes körű felülvizsgálatára van szükség: új környezettanulmányt kell készíteni.⁵⁸⁹

Szabadságvesztés félbeszakítása⁵⁹⁰ iránti kérelem indokoltságának⁵⁹¹ ellenőrzése⁵⁹² érdekében a büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka kérheti környezettanulmány elkészítését. Ilyenkor a pártfogó felügyelő feladata az, hogy az elítélt kérelmét megalapozó közérdek, személyi, családi körülmény vagy más méltányolható ok fennállását vizsgálja, valamint azt, hogy közbiztonsági és bűnméltélségi szempontból alkalmasak-e a körülmények az elítéltnak a félbeszakítás ideje alatti tartózkodására.⁵⁹³

Kegyelmi eljárás során is sor kerülhet környezettanulmány beszerzésére, de a Bhr. ilyen ügyekben pártfogó felügyelői vélemény elkészítését is lehetővé teszi, így amennyiben a megkeresésből nem derül ki, hogy milyen irat elkészítését várja az elrendelő, az ügymenetmodell pártfogó felügyelői vélemény készítését javasolja.⁵⁹⁴

Környezettanulmány beszerzésére az államot illető bűnügyi költség és rendbíróság megfizetését elengedő döntés előkészítése során⁵⁹⁵, valamint együttműködési megállapodás keretében⁵⁹⁶ is sor kerülhet. Előfordult, hogy az első fokú bíróságok nem csak a terheltekre

---

⁵⁸⁷ Ügymenetmodell: 59. o. (Szükség esetén a fiatalok érdekében gyámhatósági beavatkozás elrendelését, valamint a fiatalok nevelését, gondozását vagy felügyeletét elmulasztó személlyel szembeni intézkedést kell kezdeményezni. [Be. 447. § (2)])

⁵⁸⁸ A szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól szóló 6/1996. (VII. 12.) IM rendelet [a továbbiakban: Bvr.] 209. § (1)

⁵⁸⁹ Ügymenetmodell: 66. o.

⁵⁹⁰ Bv. tvr. 2. § (5)

⁵⁹¹ Ha az elítélt kérelmezi szabadságvesztésének félbeszakítását (erre csak fontos okból: személyi, családi körülmények, egészségi állapot miatt kerülhet sor), a Bvr. 179. §-ának (1) bekezdése szerint igazolnia kell kérelme valós indokát, melynek alaposágát a bv. intézet ellenőrizheti, vagyis megkeresheti az illetékes szolgálatot a környezettanulmány elkészítése céljából.

⁵⁹² Bv. tvr. 179. § (1)

⁵⁹³ Ügymenetmodell: 66. o.

⁵⁹⁴ Például környezettanulmányt kér az elrendelő, de célzott kérdéseket is feltesz. Ügymenetmodell: 67. o.

⁵⁹⁵ Be. 599. § (2)

⁵⁹⁶ Jogszabályi felhatalmazás hiányában a pártfogó felügyelő abban az esetben készíthet környezettanulmányt, ha a büntetés-végrehajtási intézet enyhébb végrehajtási fokozatba helyezés, enyhébb végrehajtási szabályok vagy az elítélt rövid tartamú szabadságra bocsátása kapcsán keresi meg, és csak akkor, ha az adott megyei/fővárosi

kivetett rendbírság kapcsán, hanem más fizetésre kötelezett kérelmező – például a tanú – ügyében is kérték a szolgáltatótól a környezettanulmány elkészítését, e kérésnek azonban a szolgáltatók jogszabályi felhatalmazás hiányában nem tehettek eleget. A Be. 599. §-a módosításának köszönhetően azonban 2012. január 1. napjától más fizetésre kötelezett esetében is készíthető részleges környezettanulmány.⁵⁹⁷

Az ügyészégi és bírói döntéshozatalt előkészítő kvázi szakértői tevékenység keretében évente átlagosan tizenötezer környezettanulmány⁵⁹⁸ és háromezer pártfogó felügyelői vélemény készítésére kerül sor.⁵⁹⁹ A környezettanulmányok többsége – 2011-ben 91,76 százalékuk – fiatalkorúak ügyében készült.⁶⁰⁰

A környezettanulmány és a pártfogó felügyelői vélemény készítése folyamatának közös vonásait hivatott érzékeltetni a 4. számú táblázat.

4. számú táblázat⁶⁰¹

Folyamatábra környezettanulmány (KT) és pártfogó felügyelői vélemény (PFV) készítéséről

KT	PFV
A nyomozóhatóság/ügyész/bíróság/bv. intézet megkeresi a szolgáltatót KT elkészítése érdekében.	Az ügyész/bíróság határozata/megkeresése és szükséges mellékletei megküldésével felhívja a szolgáltatót PFV elkészítésére.
A szolgáltató a kezdőiratot érkezteti, nyilvántartásba veszi, előzményt keres, szükség szerint konzultál az elrendelővel a határidő módosítása érdekében, szignálja az ügyet a pártfogó felügyelőre, akinek bemutatják az iratot.	

igazságügyi szolgáltató a környezettanulmányt kérő büntetés-végrehajtási intézettel erre vonatkozó együttműködési megállapodást kötött. [Ügymenetmodell: 67. o.] A bv. intézetek igényt tartanak arra, hogy az intézetet más okból (például eltávozás, kimaradás) elhagyók esetében is rendelkezésükre álljon a környezettanulmány, ám az ilyen esetekben érkező megkereséseket a szolgáltatóknak általában el kell utasítani – kivéve, ha készült erre vonatkozó együttműködési megállapodás. [A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 38. o.]

⁵⁹⁷ A bíróság beszerzi a fizetésre kötelezettnek a döntéshez szükséges személyes adatait (vagyoni és jövedelmi helyzetére vonatkozó adatokat is), valamint a fizetésre kötelezett személyi körülményeit, vagyoni és jövedelmi helyzetét feltáró részleges környezettanulmányt, amit a pártfogó felügyelő készít el. [Be. 599. § (4)-(5)]

⁵⁹⁸ A környezettanulmányok számának változása: 2003-ban 4.937 tanulmány, míg egy évvel később már a mai értékeket megközelítő számú, 13.866 készült. [A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 34. o.]

⁵⁹⁹ http://kih.gov.hu/partfogo-felugyeloi-szolgalat/-/asset_publisher/4frusdbuyVxX/content/partfogo-felugyeloi-szolgalat?redirect=http%3A%2F%2Fkih.gov.hu%2Fpartfogo-felugyeloi-szolgalat%3Fp_p_id%3D101_INSTANCE_4frusdbuyVxX%26p_p_lifecycle%3D0%26p_p_state%3Dnormal%26p_p_mode%3Dview%26p_p_col_id%3Dcolumn-2%26p_p_col_count%3D1

⁶⁰⁰ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 35. o.

⁶⁰¹ Az ügymenetmodell 72. és 95. oldalán található táblázatok alapján.

<p>Irattanulmányozás, iratok, mellékletek, adatok, információk megkérése, szükség esetén konzultáció az elrendelővel, tájékoztatás, tájékozódás, más hivatal, rendőrség együttműködésbe vonása. A meghallgatások, interjúk lefolytatásának, lakókörnyezet megtekintésének előkészítése.</p>	
<p>Meghallgatások, interjúk lefolytatása, lakókörnyezet megtekintése, iratok tanulmányozása.</p>	<p>Meghallgatások, interjúk lefolytatása, lakókörnyezet megtekintése, iratok tanulmányozása, mellékletek, nyilatkozatok beszerzése, javaslatok megtétele.</p>
<p>KT/PFV írásba foglalása, az irat és mellékletei továbbítása (vagy az elrendelő tájékoztatása az elkészítés akadályáról), az irat ügyviteli lezárása.</p>	
<p>A pártfogó felügyelő tanúként történő meghallgatása a tárgyaláson.</p>	
<p>(az elkészült KT/PFV felhasználása más ügycsoportban)</p>	

2.3. A közérdekű munka végrehajtásának szervezése és ellenőrzése

Az önálló munkabüntetés szabályozására hazánkban 1950-ben került sor: a Büntető Törvénykönyv Általános részéről szóló 1950. évi II. törvény vezette be a javító-nevelő munkát. A szigorított javító-nevelő munka 1984-ben⁶⁰² került a büntetések közé, a közérdekű munka pedig 1993. május 15-től⁶⁰³ maradt egyedüli munkabüntetésként a Btk.-ban.⁶⁰⁴

A közérdekű munka végrehajtásával kapcsolatos feladatokat a jogalkotó a pártfogó felügyelőkre bízta: felkutatják a lehetséges munkahelyeket, megszervezik a büntetés letöltését, valamint folyamatosan ellenőrzik a végrehajtást. 2003. július 1-je előtt a megyei (fővárosi) bíróságok büntetés-végrehajtási csoportjaiban működő pártfogók látták el a teendőket.⁶⁰⁵

Az ügymenetmodell a közérdekű munka végrehajtásának öt szakaszát különbözteti meg. Az első az előkészítő, ítélező bírósági vagy büntetés-végrehajtási bírói szakasz, a második az első munkahely kijelölésére irányuló pártfogó felügyelői vélemény szakasza, a harmadik a munkahely kijelölésének szakasza. A negyedik a közérdekű munka végrehajtásának, ötödik pedig az ügy befejeződésének szakasza.⁶⁰⁶

⁶⁰² 1984. évi 19. sz. tvr.

⁶⁰³ 1993. évi XVII. tv.

⁶⁰⁴ Már az 1987. évi III. törvény módosította a javító-nevelő munka szabályozását: a javító-nevelő munkára ítélt köteles volt az ítéletben kijelölt munkahelyen meghatározott munkát vagy közérdekű munkát végezni.

⁶⁰⁵ Ügymenetmodell: 93. o.

⁶⁰⁶ Ügymenetmodell: 94. o.

Az ítéletről az ítélező bíróság értesítőlapot állít ki, és azt, valamint az ítéletet megküldi az elítélt lakóhelye – kérelem alapján tartózkodási helye – szerint illetékes büntetés-végrehajtási csoportnak.⁶⁰⁷ Amennyiben nem áll fenn fogamatba vételt kizáró ok, a büntetés-végrehajtási bíró az értesítőlapot és az egyéb iratokat megküldi az illetékes igazságügyi szolgálatnak, azzal, hogy harminc napon belül készítse el a pártfogó felügyelői véleményt a munkahely kijelölése érdekében.⁶⁰⁸

A második szakasz során a pártfogó felügyelő tanulmányozza az iratokat, intézkedik esetleges pótlásukról, megvizsgálja, hogy a végrehajtásnak nincs-e kizáró oka, akadály. Ha nincs, kiadja a felhívást⁶⁰⁹ a pártfogó előtti megjelenésre.⁶¹⁰ Az eljárás rendes menetében a pártfogó felügyelő jegyzőkönyvet⁶¹¹ vesz fel az elítélt meghallgatásáról, és ismételten tájékozódik a kizáró okok esetleges fennállásáról.⁶¹²

Ezt követően a kijelölésre javasolható munkahely⁶¹³ nyilatkozatát⁶¹⁴ szerzi be, majd elkészíti a pártfogó felügyelői véleményt⁶¹⁵, melyhez csatolja a jegyzőkönyvet, egyéb rendelkezésre álló iratokat, a munkahely nyilatkozatát és ezeket a büntetés-végrehajtási bíró elé terjeszti.

A munkahely kijelölés szakasza⁶¹⁶ a pártfogó felügyelői vélemény elkészítésétől és postázásától a munkahely kijelölő végzés jogerőre emelkedéséig tart. A büntetés-végrehajtási bíró ekkor megvizsgálja a vélemény, valamint a többi irat adatait és a munkahely kijelölés⁶¹⁷ előtt meghallgatást is tarthat. A munkahelyet⁶¹⁸ harminc napon belül jelöli ki. Az erről szóló végzést a pártfogó felügyelőnek is megküldi.⁶¹⁹

---

⁶⁰⁷ Bhr. 55. § (2) és 57. § (1).

⁶⁰⁸ Bhr. 63. § (2)

⁶⁰⁹ Ügymenetmodell: 100. o.

⁶¹⁰ A pártfogó már ekkor, az elítélt meghallgatása előtt tájékozódhat a lehetséges munkahelyeknél, hogy megtudja, hajlandóak-e újabb elítéltet foglalkoztatni. [Ügymenetmodell 101. o.]

⁶¹¹ A jegyzőkönyvnek különösen a közérdekű munka végrehajthatóságát befolyásoló információkra kell kitérnie. Például mikor tud eleget tenni a kötelezettségének: egybefüggően, vagy csak munkaszüneti napon. [Ügymenetmodell: 102. o.]

⁶¹² Bhr. 63. § (4)

⁶¹³ Bhr. 63. § (4)

⁶¹⁴ Ha az elítélt lakóhelyén/tartózkodási helyén vagy a közeli településeken egyetlen munkahely sem vállalja az elítélt foglalkoztatását, erről a büntetés-végrehajtási bírót tájékoztatni kell, és négy hónap elteltével újra kísérletet kell tennie megfelelő munkahely felkutatására. [Ügymenetmodell: 104. o.]

⁶¹⁵ Ha a vélemény elkészítése akadályba ütközik (pl.: az elítélt büntetés-végrehajtási intézetben van; lakóhelye megváltozott; egészségi állapotában tartós változás következett be), megteszi az akadály megszüntetése érdekében szükséges intézkedéseket. [Ügymenetmodell: 104-112. o.]

⁶¹⁶ Ügymenetmodell: 112. o.

⁶¹⁷ 2013. július 1. napjától a Bv. tvr. 62. §-ának (1) bekezdése szerint a közérdekű munka végrehajtására szolgáló munkahelyet az illetékes pártfogó felügyelő fogja kijelölni, miután az elítéltet meghallgatta. A munkahely kijelölése előtt foglalkoztathatósági szakvélemény kiadása érdekében kezdeményezi az elítélt foglalkoztathatósági vizsgálatát. [Bv. tvr. 2013. július 1-jétől hatályos 62. § (4).]

⁶¹⁸ Bhr. 63. § (5)

⁶¹⁹ Bhr. 63. § (6)

A negyedik szakasz a közérdekű munka végrehajtásának ellenőrzése. A büntetés tényleges letöltése a munkahelyet kijelölő végzés jogerőre emelkedését követően kezdődhet csak meg.⁶²⁰ A pártfogó felügyelő a végzés kézhezvételét követően megküldi a nyilvántartó lapot, a jelenléti ívet és az egyéb nyomtatványokat a munkahelynek. A munkahely a büntetés letöltésének megkezdéséről – vagy arról, hogy a munkakötelezettségének az elítélt nem tesz eleget – harminc napon belül köteles értesíteni⁶²¹ a pártfogót.⁶²²

A pártfogó felügyelő a közérdekű munka megkezdését követő harminc napon belül helyszíni ellenőrzést⁶²³ tart a munkahelyen, melynek során törekednie kell arra, hogy a munkavégzésről személyesen is meggyőződjön, ennek alkalmával az elítéltet is meghallgassa. Ha szükségesnek ítéli, újabb ellenőrzést tarthat. Észrevételeit jegyzőkönyvben⁶²⁴ rögzíti. Ha az általa észlelt hibákat határidőre nem szüntették meg, erről értesíti a büntetés-végrehajtási ügyészt.⁶²⁵ Ha az eredetileg kijelölt munkahelyen nem hajtható végre a büntetés⁶²⁶, új munkahely kijelölése válik szükségessé.⁶²⁷ Az új munkahely kijelölése ügyében a pártfogó akkor is pártfogó felügyelői véleményt készít, ha az új kijelölést a munkahely vagy az elítélt kéri.⁶²⁸

Az utolsó szakasz az ügy befejeződése. Ha az elítélt a büntetést letöltötte, vagy annak végrehajthatósága megszűnt, a büntetés-végrehajtási bíróság az ügyet aláírásával zárja le.⁶²⁹

Az ügy rendes menete esetén, amennyiben az elítélt letöltötte büntetését, a pártfogó bekéri a munkáltatói iratokat, jelentést készít és megküldi azt a büntetés-végrehajtási bírónak és ügyésznek, valamint az első fokon eljáró bíróságnak⁶³⁰, amivel a közérdekű munka végrehajtása a szolgálatnál befejeződik.⁶³¹

A pártfogó felügyelők évente átlagosan huszonnégyezer folyamatban lévő ügyben látják el az elítéltek munkavégzésének szervezését és felügyeletét.⁶³²

---

⁶²⁰ Ügymenetmodell: 113. o.

⁶²¹ Ha a munkahely harminc napon belül nem küld értesítést a közérdekű munka végrehajtásának megkezdéséről, ennek okáról a pártfogó felügyelő tájékoztodik. [Pfr. 10. § (3)]

⁶²² Ügymenetmodell: 115. o.

⁶²³ Pfr. 14. §

⁶²⁴ Pfr. 14. § (4)

⁶²⁵ Pfr. 14. § (5)

⁶²⁶ Például a munkahely kijelölését követően büntetés-végrehajtási intézetbe került; az elítélt egészségi állapotában változás következett be.

⁶²⁷ Pfr. 17. §, Bhr. 69. §

⁶²⁸ Bhr. 69. § (2)

⁶²⁹ Bhr. 64. § (5)

⁶³⁰ Ügymenetmodell: 126. o.

⁶³¹ Pfr. 11. § (7)

⁶³² http://kih.gov.hu/partfogo-felugyeloi-szolgalat/-/asset_publisher/4frusdbuyVxX/content/partfogo-felugyeloi-szolgalat?redirect=http%3A%2F%2Fkih.gov.hu%2Fpartfogo-felugyeloi-szolgalat%3Fp_id%3D101_INSTANCE_4frusdbuyVxX%26p_p_lifecycle%3D0%26p_p_state%3Dnormal%26p_p_mode%3Dview%26p_p_col_id%3Dcolumn-2%26p_p_col_count%3D1

A szabadságvesztésre átváltoztatott ügyek aránya 2009-ben húsz százalék fölé emelkedett, majd a növekedés a következő évben is folytatódott. Az Igazságügyi Hivatal 2010. évi beszámolója⁶³³ szerint a tapasztalatok alapján ez főként arra vezethető vissza, hogy egyre több olyan elítéltet ítélnék a bíróságok közérdekű munkára, akik – egészségügyi, mentális, szociális okok miatt – munkavégzésre egyáltalán nem, vagy kevéssé alkalmasak, illetve képzettségük, gyakorlatuk kevés, vagy nincsen.

2.4. Az utógondozás

Az utógondozás történeti előzményei összefonódnak a pártfogó felügyeletével, így ennek kifejtésére a II. fejezetben került sor.

Az ügymenetmodell⁶³⁴ az utógondozást jellege szerint segítő tevékenységnek nevezi, tartalmi jegyeiben pedig a szociális munkához való hasonlóságát emeli ki. Célja, hogy a szabadságvesztésből szabadultaknak segítséget nyújtson a társadalomba való beilleszkedéshez és az ehhez szükséges szociális feltételek megteremtéséhez.⁶³⁵

A tág értelemben vett utógondozásnak két szakasza⁶³⁶ van, a börtönpártfogolás és az utógondozás. A börtönpártfogolás⁶³⁷ a büntetés-végrehajtási intézetből való szabadulás várható időpontja előtt legalább hat, a javítóintézetből történő elbocsátás várható időpontja előtt legalább két hónappal kezdődik és a szabadításig, valamint az elbocsátásig tart. A szűken értelmezett utógondozás⁶³⁸ ezzel szemben ekkor kezdődik: a büntetés-végrehajtási intézetből történő szabadlábba helyezést és a javítóintézetből való végleges elbocsátást követően. Ebben az ügykörben a pártfogó felügyelő feladata az elítéltet ért börtönártalmak felismerése és kezelésük érdekében kompetens szakemberek bevonása.⁶³⁹

A börtönpártfogolást és az utógondozást a pártfogó felügyelő⁶⁴⁰ végzi.⁶⁴¹ Pártfogó felügyelői segítségre jogosultak: a büntetés-végrehajtási intézetben szabadságvesztés büntetésüket töltő elítéltek⁶⁴²; a szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátás mellett

---

⁶³³ Az Igazságügyi Hivatal 2010. évi beszámolója 42. o.

⁶³⁴ Ügymenetmodell: 338. o.

⁶³⁵ Bv. tvr. 113. §

⁶³⁶ Ügymenetmodell: 339. o.

⁶³⁷ Pfr. 39. § (2)

⁶³⁸ Bv. tvr. 113. § (1)

⁶³⁹ Ügymenetmodell: 358. o.

⁶⁴⁰ A büntetés-végrehajtási intézetben büntetésüket töltő elítéltek, valamint a javítóintézeti nevelés alatt állók gondozása az intézet székhelye szerint illetékes megyei/fővárosi szolgálat pártfogójának, míg utógondozás esetén az elítélt lakóhelye/tartózkodási helye szerint illetékes szolgálat pártfogójának a feladata. [Pfr. 39. § (1)]

⁶⁴¹ Bv. tvr. 114. § (2)

⁶⁴² Pfr. 39. §

szabadultak, akik nem állnak pártfogó felügyelet alatt; a szabadságvesztés tartamának kitöltése után szabadultak⁶⁴³; a javítóintézeti neveltek és a javítóintézetből véglegesen elbocsátottak.⁶⁴⁴

A büntetés-végrehajtási intézet parancsnoka és a javítóintézet igazgatója az illetékes szolgálatot tájékoztatja azokról, akik szabadításának, elbocsátásának várható időpontjáig legalább hat/két hónap van hátra.⁶⁴⁵

A börtönpártfogolás keretében sor kerül az elítélt tájékoztatására elveszett iratainak pótlásáról, ha szükséges, egészségügyi, szociális intézményi ellátásának vagy elhelyezésének lehetőségeiről, munkavégzésének, tanulmányai folytatásának, letelepedésének, szállásának, lakhatásának, tanácsadó vagy felvilágosító programokon való részvételének lehetőségeiről, szabályairól, valamint családjának, gondozójának felkészítésére az elítélt lehetőség szerinti visszafogadására.⁶⁴⁶ Az intézkedése eredményéről a pártfogó még az elítélt szabadulása előtt tájékoztatja a büntetés-végrehajtási intézetet.⁶⁴⁷

A szabadságvesztésből szabadult elítélt különösen a munkába állással, letelepedéssel, lakhatással, tanulmányok folytatásával és gyógykezeléssel kapcsolatban kérhet segítséget.⁶⁴⁸

A pártfogó már a büntetés-végrehajtási intézetben felkeresheti az elítéltet és tanácsot adhat a társadalomba való beilleszkedéshez⁶⁴⁹, szükség esetén családi kapcsolatai helyreállításához.⁶⁵⁰

A pártfogó segítségét az elítélt a szabadulást követő egy éven belül kérheti.⁶⁵¹

Az utógondozás befejezésekor a pártfogó jelentést készít a szabadító büntetés-végrehajtási- vagy javítóintézet felé.⁶⁵²

A sikeres társadalmi visszailleszkedés elősegítése érdekében a pártfogók évente átlagosan háromezer ügyben nyújtanak segítséget a szabadságvesztésből szabadulóknak – esetenként a családjuknak is.⁶⁵³ Az utógondozás a legkisebb ügycsoport: 2011-ben az összes ellátott 96.011 ügy három százalékát tette ki (2451 ügy).⁶⁵⁴ Az utógondozási ügyek számának

---

⁶⁴³ Bv. tvr. 114. § (1)

⁶⁴⁴ Pfr. 39. § (1)

⁶⁴⁵ Ügymenetmodell: 374. o.

⁶⁴⁶ Pfr. 39. § (2)

⁶⁴⁷ Bv. tvr. 114/A. § (3)

⁶⁴⁸ Bv. tvr. 114. § (1)

⁶⁴⁹ Bv. tvr. 114/A. § (2) a)

⁶⁵⁰ Bv. tvr. 114/A. § (2) c)

⁶⁵¹ Pfr. 41. § (1)

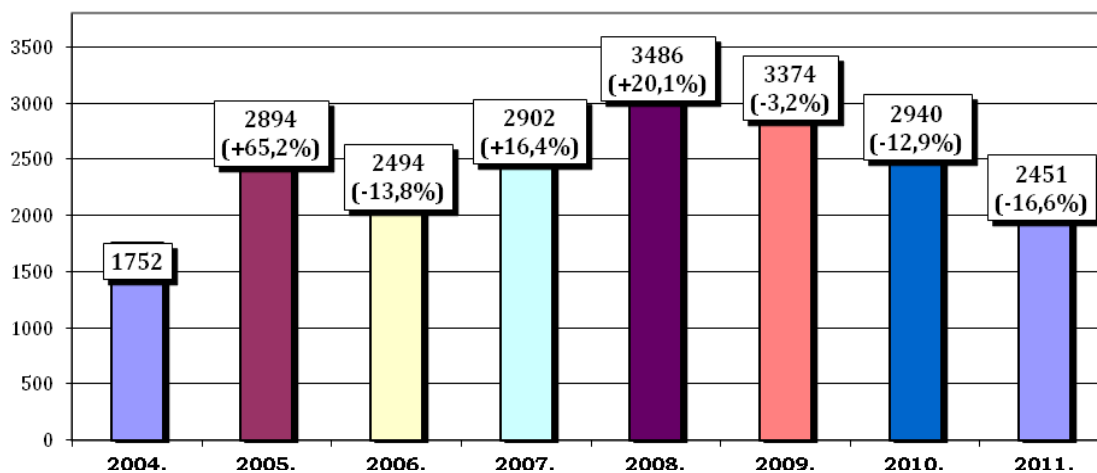
⁶⁵² Ügymenetmodell: 375. o.

⁶⁵³ http://kih.gov.hu/partfogo-felugyeloi-szolgalat/-/asset_publisher/4frusdbuyVxX/content/partfogo-felugyeloi-szolgalat?redirect=http%3A%2F%2Fkih.gov.hu%2Fpartfogo-felugyeloi-szolgalat%3Fp_p_id%3D101_INSTANCE_4frusdbuyVxX%26p_p_lifecycle%3D0%26p_p_state%3Dnormal%26p_p_mode%3Dview%26p_p_col_id%3Dcolumn-2%26p_p_col_count%3D1

⁶⁵⁴ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 87. o.

2004. és 2011. közötti alakulását szemlélteti a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolójának 66. számú ábrája.⁶⁵⁵

Folyamatban volt utógondozás ügyszámainak változása 2004-2011. között

A beszámoló a 2008-ig tartó emelkedést az önálló Pártfogó Felügyelői Szolgálat stabilizálódásával, a létszámfejlesztéssel és a tevékenységet racionalizáló képzésekkel magyarázza. A fogvatartotti létszám növekedése ellenére az ezt követő években mért utógondozói ügycsökkenés kapacitási problémára vezethető vissza. A más ügycsoportokban megmutatkozó leterheltség mellett a pártfogó felügyelők egyre kevesebb egyéni meghallgatást és csoportos foglalkozást tartanak a büntetés-végrehajtási és a javítóintézetekben, így csökken a valószínűsége annak, hogy az elítéltek kérelmezik az utógondozói támogatást.⁶⁵⁶

2.5. A büntető ügyekben alkalmazott közvetítői tevékenység

A büntető ügyekben alkalmazható közvetítői eljárás 2007. január 1-jétől való hazai bevezetése a helyreállító igazságszolgáltatási szemlélet térnyerésének bizonyítéka.

A sértett jogállásáról szóló 2001. március 15-i 2001/220/IB tanácsi kerethatározat a mediáció nemzeti jogrendbe való átültetését kötelezettséggként fogalmazta meg, azt azonban a tagállamok mérlegelésére bízta, hogy mely bűncselekmények esetén teszik lehetővé a közvetítést.

A közvetítői eljárás a bűncselekmény elkövetésével kiváltott konfliktust kezelő eljárás. Célját a büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről szóló 2006. évi CXXIII.

⁶⁵⁵ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 88. o.

⁶⁵⁶ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 89. o.

törvény⁶⁵⁷, valamint a Be.⁶⁵⁸ is meghatározza: a büntetőeljárást lefolytató bíróságtól, illetőleg ügyésztől független harmadik személy, a közvetítő bevonásával írásbeli megállapodás jöjjön létre. A mediáció lehetőséget ad a terheltnek és a sértettnek a személyes találkozásra, ahol az okozott sérelmek és a cselekmény minden hatása felszínre kerülhet, az elkövető pedig szembesülhet tettének következményeivel, felelősséget vállalhat értük. A folyamat csúcspontja általában a bocsánatkérés, a megbocsátás.⁶⁵⁹

Közvetítői eljárásra személy elleni⁶⁶⁰, közlekedési vagy vagyon elleni vétség vagy háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűntett miatt indult büntetőeljárás során van lehetőség.⁶⁶¹ A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény⁶⁶² is a tevékeny megbánás jogintézményének büntethetőséget megszüntető okként való szabályozásával nyújt lehetőséget az eredményes mediáció büntetőeljárás során történő értékelésére.

A közvetítői eljárást a közvetítő⁶⁶³ folytatja le, aki általában a büntető ügyekben eljáró bíróság vagy ügyész székhelye szerint illetékes pártfogó felügyelői szolgálat közvetítői tevékenységet végző pártfogó felügyelője, de 2008. január 1-jétől a pártfogó felügyelői szolgálatként kijelölt szervvel szerződésben álló ügyvéd is közvetíthet. A közvetítőnek pártatlanul, lelkiismeretesen kell közreműködnie a megállapodás létrehozásában. Tiszteletben kell tartania a résztvevők méltóságát.⁶⁶⁴ Segítenie kell a feleket, hogy meghallgassák egymást, és közösen olyan megállapodást tudjanak kötni, mely mindegyikük számára megfelelő.

A közvetítői eljárás az ügyésznek az ügy közvetítői eljárásra utaló határozatával, vagy a bíróságnak a büntetőeljárást – a közvetítői eljárás lefolytatása érdekében hozott – felfüggesztő végzésével indul meg.⁶⁶⁵ A közvetítő e határozatnak a pártfogó felügyelői szolgálathoz – vagy ha ügyvéd jár el mediátorként, akkor a hozzá való – érkezésétől számított tizenöt napon belül kitűzi az első közvetítői megbeszélés időpontját. Az első megbeszélésre történő idézésében tájékoztatja a sértettet és a terheltet az eljárás lényegéről, jogkövetkezményeiről, jogairól és kötelezettségeiről.⁶⁶⁶

---

⁶⁵⁷ A továbbiakban: Bkt.

⁶⁵⁸ Be. 221/A. § (2)

⁶⁵⁹ Az Igazságügyi Hivatal 2010. évi beszámolója 22. o.

⁶⁶⁰ Btk. XII. fejezet I. és III. cím. [Btk. 36. § (1)]

⁶⁶¹ Btk. 36. § (1)

⁶⁶² Új Btk. 29. § (A továbbiakban: új Btk.)

⁶⁶³ Bkt. 3. § (1)

⁶⁶⁴ Bkt. 3. § (3)

⁶⁶⁵ Bkt. 6. §

⁶⁶⁶ Bkt. 9. §

A közvetítói megbeszélésen a közvetítő a feleket együttesen és külön-külön is meghallgathatja.⁶⁶⁷ Az eljárásban akkor jön létre megállapodás, ha a sértett és a terhelt azonos álláspontot képviselnek a bűncselekménnyel okozott kár megtérítésében, káros következményeinek egyéb módon való jóvátételében.⁶⁶⁸ Ekkor a közvetítő a megállapodást helyben írásba foglalja és azt a felek aláírják.⁶⁶⁹ Teljesítését a közvetítói eljárásban a közvetítő, azt követően a pártfogó felügyelői szolgálat ellenőrzi. Ha a terhelt nem teljesít, vagy a teljesítést a sértett akadályozza, erről az ügyészt vagy a bíróságot értesíteni kell.⁶⁷⁰

A közvetítói eljárást úgy kell megszervezni, hogy az az első megbeszéléstől számítva három hónapon belül befejezhető legyen, a megállapodást tartalmazó okirat és a közvetítói jelentés a büntetőeljárás felfüggesztése határidejének letelte előtt megérkezzen az ügyészhez, illetve a bírósághoz.⁶⁷¹ A közvetítő az eljárás befejezését követő tizenöt napon belül jelentést készít az eljárásról, amelyet az eljárás befejezésére alapot adó okirattal együtt megküld az ügyésznek, illetve a bíróságnak, s ezzel egyidejűleg a megküldés tényéről írásban tájékoztatja a sértettet, a terheltet és képviselőiket.⁶⁷²

2011-ben közvetítói tevékenységgel összefüggő feladatok ellátása közel hatezer ügyben került sor.⁶⁷³

3. A pártfogó felügyelet végrehajtásának általános szabályai

A pártfogó felügyelet végrehajtása a Pártfogó Felügyelői Szolgálat hatáskörébe tartozik.⁶⁷⁴ Vádemelés elhalasztása esetén az ügyész, próbára bocsátás, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén a bíróság, feltételes szabadságra bocsátás és javítóintézetből való ideiglenes elbocsátás esetén a büntetés-végrehajtási bíró határozata alapján látja el a pártfogó felügyeletet⁶⁷⁵ a pártfogolt lakóhelye⁶⁷⁶ szerint illetékes fővárosi, megyei igazságügyi szolgálat pártfogó felügyelője.⁶⁷⁷

---

⁶⁶⁷ Bkt. 11. § (2)

⁶⁶⁸ Bkt. 13. § (1)

⁶⁶⁹ Bkt. 13. § (4)

⁶⁷⁰ Bkt. 15. § (2)-(3)

⁶⁷¹ Bkt. 9. § (4)

⁶⁷² Bkt. 16. § (1)

⁶⁷³ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 27. o.

⁶⁷⁴ Bv. tvr. 94. § (1)

⁶⁷⁵ Pfr. 20. § (1)

⁶⁷⁶ Pfr. 20. § (4) Ha a pártfogolt tartósan nem lakóhelyén tartózkodik, valamint, ha az ügyész vagy a bíróság magatartási szabályként tartózkodási helyül nem a lakóhelyét állapítja meg, a pártfogó felügyeletet a tartózkodási hely szerint illetékes fővárosi, megyei igazságügyi szolgálat pártfogója hajtja végre. [Pfr. 20. § (5)]

⁶⁷⁷ A Btk. értelmező rendelkezése szerint [137. § 1. pont k) alpont] a pártfogó felügyelői szolgálatnál pártfogó felügyelői tevékenységet végző, igazságügyi alkalmazotti jogviszonyban állók 2007. január 1-től 2010. november 27-ig kiemelten nevesítve hivatalos személynek minősültek, ezt követően pedig a 137. § másik pontja

A pártfogó felügyelő fő feladatait⁶⁷⁸ a végrehajtás során három csoportba sorolja a Pfr.⁶⁷⁹: segítséget nyújt, ellenőriz és segélyben részesít. Segítséget nyújt a társadalomba való beilleszkedéshez és a bűnisméltés elkerüléséhez. Ennek keretében tanácsot ad az iskolai, munkahelyi, egészségi, szociális és egyéb problémák megoldásához és a támogatások igénybevételéhez, valamint szükség esetén személyesen jár el a pártfogolt érdekében.⁶⁸⁰ Ellenőrzi az előírt magatartási szabályok betartását, figyelemmel kíséri a pártfogolt magatartását munkahelyén vagy az oktatási intézményében, lakóhelyén, valamint beszámoltatja életkörülményeiről, életviteléről. Indokolt esetben segélyben is részesítheti a pártfogoltat.

A pártfogó felügyelő feladatai, kötelességei a pártfogolt jogait is meghatározzák. A pártfogoltat megilletik mindazok a jogok, amelyeket a Bv. tvr. az utógondozottak számára biztosít.⁶⁸¹ Eszerint segítségre jogosult a társadalomba való beilleszkedéshez, a szükséges szociális feltételek megteremtéséhez⁶⁸², a munkába álláshoz, letelepedéshez, szállásbiztosításhoz, megkezdett tanulmányai folytatásához, gyógykezeléshez és gyógyító eljáráshoz⁶⁸³, valamint szükség esetén a családi kapcsolatainak helyreállításához.⁶⁸⁴

3.1. A pártfogó felügyelet elrendelésének esetei

A pártfogó felügyeletet a Btk. járulékos intézkedési nemként szabályozza⁶⁸⁵, mely büntetés vagy intézkedés mellett⁶⁸⁶ alkalmazható. Célja⁶⁸⁷, hogy az elkövető ellenőrzésével és

---

szerint minősülnek hivatalos személynek [137. § 1. pont l) alpont: „jogszabály alapján közhatalmi, államigazgatási feladatokkal megbízott szervnél, testületnél az a személy, aki közhatalmi, államigazgatási feladatot lát el”]. Az új Btk. 459. §-ának 11. pont k) alpontja alapján minősülnek majd 2013. július 1. napjától hivatalos személynek a pártfogó felügyelők, mint központi hivatalnál közhatalmi feladatot ellátó vagy szolgálatot teljesítő személyek, akiknek tevékenysége a szerv rendeltetésszerű működéséhez tartozik. Az új Btk. indokolása alapján hivatalos személy, aki kormányhivatalnál közhatalmi feladatot lát el. (A megyei kormányhivatalok igazságügyi szolgálata keretében a Jogí Segítségnyújtó Szolgálat és az Áldozatsegítő Szolgálat mellett működnek a Pártfogó Felügyelői Szolgálatok.)

⁶⁷⁸ A pártfogónak feladata, hogy a pártfogoltat az egyéni képességeinek erősítésével alkalmassá tegye a társadalmi együttélésre, valamint az, hogy a közösséget elfogadóbbá tegye, és mind a pártfogolt, mind a közösség oldalán aktivizálja a bűnisméltés megelőzésének érdekében mozgósítható kapacitásokat. [HATVANI Erzsébet: A magyar Pártfogó Felügyelői Szolgálat szervezete és feladatai. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 189. o.]

⁶⁷⁹ Pfr. 21. §

⁶⁸⁰ Pfr. 22. §

⁶⁸¹ Bv. tvr. 92. § (2)

⁶⁸² Bv. tvr. 113. §

⁶⁸³ Bv. tvr. 114. § (1)

⁶⁸⁴ Bv. tvr. 114/A. § (2) c)

⁶⁸⁵ Btk. 70. § (1)

⁶⁸⁶ Kiutasítás mellett nincs helye a pártfogó felügyelet elrendelésének. [Btk. 82. § (2)]

⁶⁸⁷ Bv. tvr. 92. § (1)

irányításával elősegítse annak megakadályozását, hogy ismételten bűncselekményt kövessen el, és segítséget nyújtson számára a társadalomba való beilleszkedéshez és az ehhez szükséges szociális feltételek megteremtéséhez.

Elrendelésének lehetséges és megállapításának kötelező eseteit az 5. számú táblázat foglalja össze.

5. számú táblázat⁶⁸⁸

A pártfogó felügyelet elrendelésének és megállapításának eseteiről

Elrendelése lehetséges esetei	Megállapításának kötelező esetei
vádemelés elhalasztása	vádemelés elhalasztása: fiatalok esetén
próbara bocsátás	próbara bocsátás: visszaeső vagy fiatalok esetén
felfüggesztett szabadságvesztés	felfüggesztett szabadságvesztés: visszaeső vagy fiatalok esetén
feltételes szabadságra bocsátás	feltételes szabadságra bocsátás visszaeső vagy fiatalok esetén
	javítóintézetből való ideiglenes elbocsátás

Pártfogó felügyelet rendelhető el a vádemelés elhalasztásának⁶⁸⁹ és a feltételes szabadságnak a tartamára, a próbara bocsátás, valamint a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaidejére abban az esetben, ha az ügyész vagy a bíró úgy ítéli meg, hogy az elkövető rendszeres figyelemmel kísérése szükséges ezek eredményes elteltéhez.⁶⁹⁰ Ha a feltételes szabadságra vagy próbara bocsátott terhelt, illetve az, akivel szemben a szabadságvesztés végrehajtását felfüggesztették visszaeső, nem mérlegelendő, hanem kötelező⁶⁹¹ az intézkedés megállapítása.

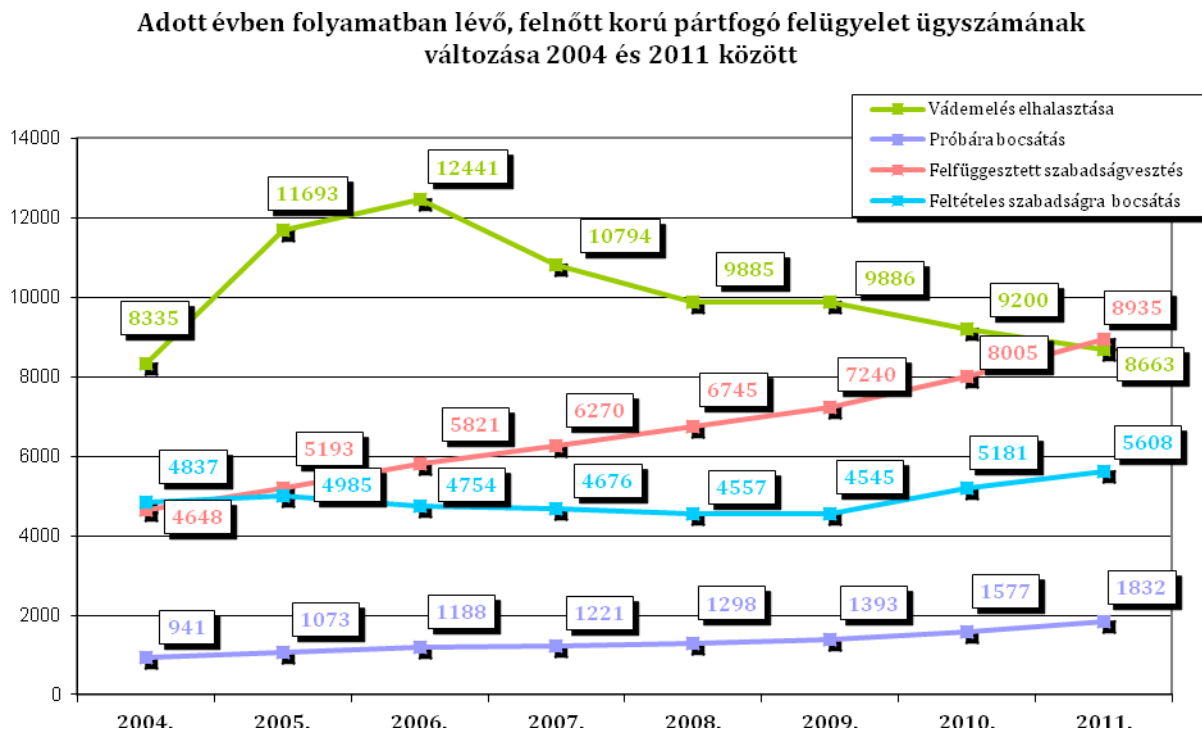
⁶⁸⁸ Saját szerkesztés a vonatkozó jogszabályok alapján.

⁶⁸⁹ Vádemelés elhalasztása esetén 2009. augusztus 8. napjáig a terhelt pártfogó felügyelet alatt állt. A Be. 225. § (1) bekezdését módosította a 2009. évi LXXX. törvény 56. § (5) d) pontja, így az „elrendeli a gyanúsított pártfogó felügyeletét” szövegrész „elrendelheti a gyanúsított pártfogó felügyeletét” megfogalmazásra változott.

⁶⁹⁰ Btk. 82. § (1) [BH1980. 231. A pártfogó felügyelet elrendelése akkor indokolt, ha alaposan feltételezhető, hogy ez az intézkedés is hozzájárul a vádlott eddigi életvitelének megváltoztatásához és az újabb bűncselekmény elkövetésétől való hatásos visszatartásához.]

⁶⁹¹ Btk. 82. § (2)

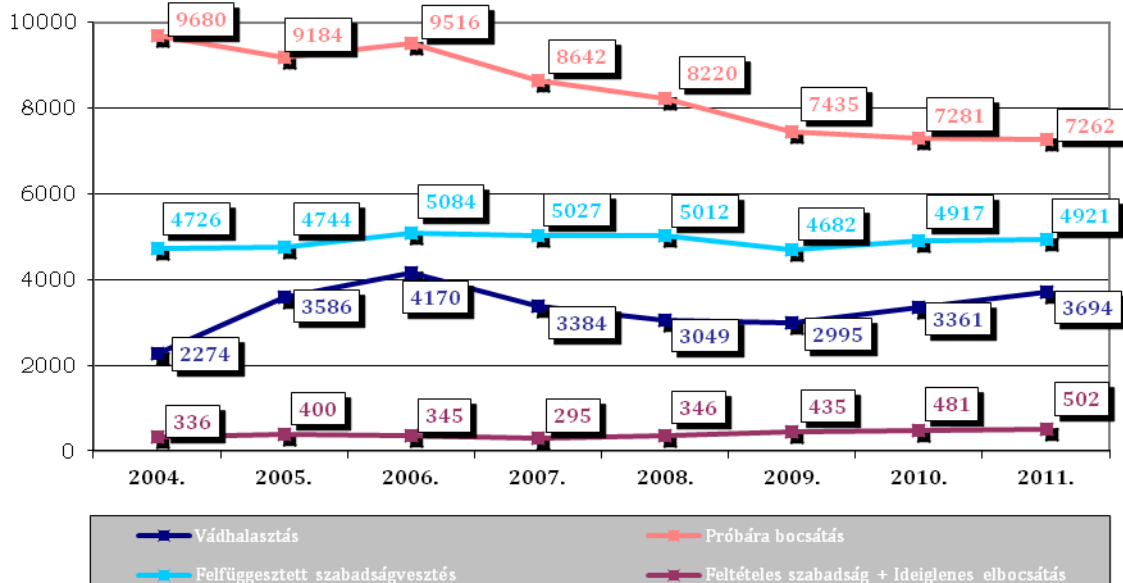
2004 és 2011 között a felnőtt korúak⁶⁹² és a fiatalok⁶⁹³ pártfogó felügyeleti ügyszámának változásait a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolójának ábrái szemléltetik.

⁶⁹² A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolójának 52. számú ábrája, 74. o.

⁶⁹³ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolójának 53. számú ábrája, 76. o.

Adott évben folyamatban lévő, fiatalkorúak pártfogó felügyelete
 ügyszámának változása 2004-2011. között

A felnőtt korúak intézkedései számának alakulását vizsgálva a felfüggesztett szabadságvesztés mellett alkalmazott pártfogó felügyeletek száma az elmúlt években folyamatosan emelkedett – különösen 2009-től –, ami a Btk. 2009. augusztusi módosításának köszönhető⁶⁹⁴, miszerint bővült azon bűncselekmények köre, melyek esetében lehetőséget biztosít a törvény a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésére.⁶⁹⁵

Folyamatos emelkedés figyelhető meg a feltételes szabadságra bocsátások mellett végrehajtott pártfogó felügyelet terén is, aminek oka az Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója⁶⁹⁶ szerint a fogvatartotti létszám növekedésében keresendő, valamint a Btk. 2009. augusztus 9. napjától hatályos rendelkezésének, mely szerint a visszaeső feltételes szabadságra bocsátottak pártfogó felügyelet alatt állnak.

A vádemelés elhalasztása mellett megállapított intézkedések száma 2007 óta folyamatosan csökken, ami szintén a jogszabályi változásokkal hozható összefüggésbe. Ez részben a közvetítői eljárás 2007. január 1. napjától történő bevezetésének, köszönhető, részben a Be. 2006. július 1-jétől hatályos rendelkezésének⁶⁹⁷, mely szerint az ügyésznek lehetősége nyílik a nyomozás felfüggesztésére, ha a kábítószer-élvező gyanúsított önként megkezdte a számára szükséges kezelést. Ezekben az esetekben tehát vádemelés elhalasztására már nem kerül sor.

⁶⁹⁴ A 2009. évi LXXX. törvény 2010. május 1-től hatályba lépő módosításának köszönhetően lehetővé vált a két évet meg nem haladó szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése.

⁶⁹⁵ Btk. 89. § (1); A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálata 2011. évi beszámolója. 74. o.

⁶⁹⁶ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálata 2011. évi beszámolója. 75. o.

⁶⁹⁷ Be. 188. § (1) bekezdés h) pont

Végül e tendenciához hozzájárult, hogy 2009 augusztusától a felnőtt korúak vádemelésének elhalasztása esetén nem kötelező a pártfogó felügyelet megállapítása.⁶⁹⁸

A fiatalokorúak esetkörében egyedül a vádemelés elhalasztása melletti pártfogó felügyeletek számában figyelhető meg feltűnő változás: csökkenés.

A pártfogoltak 2011-ben befejezett ügyeiben az elkövetett bűncselekmények közül a lopás (huszonnyolc százalék) fordult elő legtöbbször, valamint a garázdaság (tizenhárom százalék) és a kábítószerrel visszaélés (tizenhárom százalék), a testi sértés (nyolc százalék) és a rablás (öt százalék).⁶⁹⁹

3.2. A pártfogó felügyelet tartama

A pártfogó felügyelet tartama azonos a feltételes szabadság, a próbaidő, vagy a vádemelés elhalasztásának tartamával, de nem lehet hosszabb öt évnél.⁷⁰⁰ Végrehajtásának kezdő napja⁷⁰¹ az elrendelő határozat jogerőre emelkedésének napja, illetve szabadságvesztésből szabadulás⁷⁰² vagy javítóintézetből történő elbocsátás⁷⁰³ esetén a szabadulás/elbocsátás napja.

A végrehajtás során felmerülhetnek olyan körülmények⁷⁰⁴, amelyek kihatnak a kezdőnap meghatározására. Ha a terhelt más ügyben végrehajtandó szabadságvesztését tölti, a felfüggesztett szabadságvesztés mellett elrendelt/megállapított pártfogó felügyelet kezdőnapja nem egyezik meg a határozat jogerőre emelkedésének napjával. Ekkor a próbaidő meghosszabbodik⁷⁰⁵, a kezdőnap pedig a szabadságvesztésből való szabadulás napja lesz.

Ha a terhelt megszegi a magatartási szabályokat, sor kerülhet a próbára bocsátás és a pártfogó felügyelet tartamának meghosszabbítására⁷⁰⁶. Ilyen esetekben a meghosszabbítás a próbaidő korábbi határidejének elteltével kezdődik.⁷⁰⁷

Ha a próbára bocsátottn olyan szabadságvesztést hajtanak végre, amellyel kapcsolatban a bíróság a próbára bocsátást nem szüntette meg, a próbaidő meghosszabbodik⁷⁰⁸ a

⁶⁹⁸ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 75. o.

⁶⁹⁹ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 58. számú ábra alapján a 2011. évben befejezett pártfogó felügyeleti ügytípus bűncselekmények szerinti megoszlása. 81. o.

⁷⁰⁰ Btk. 82. § (3)

⁷⁰¹ Bv. tvr. 102. § (1)

⁷⁰² Feltételes szabadságra bocsátás melletti elrendelés vagy megállapítás esetén.

⁷⁰³ Javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátás esetén.

⁷⁰⁴ Ügymenetmodell: 224. o.

⁷⁰⁵ Btk. 91. § (2)

⁷⁰⁶ Btk. 73. § (1) A próbaidő egy ízben legfeljebb egy évvel hosszabbítható meg.

⁷⁰⁷ Bv. tvr. 82. § (2)

⁷⁰⁸ Bv. tvr. 82. § (3)

szabadságvesztés tartamával. A pártfogó felügyelet végrehajtásának kezdőnapja ebben az esetben is a szabadságvesztésből történő tényleges szabadulás napja.⁷⁰⁹

A pártfogó felügyelet megszűnik⁷¹⁰, ha a tartama letelt, ha a próbára bocsátást, a felfüggesztett szabadságvesztést, illetve a feltételes szabadságot a bíróság megszünteti a próbaidő/tartam letelte előtt⁷¹¹, ha a tartama alatt szabadságvesztés végrehajtását veszik foganatba, a foganatbavétel napján⁷¹², valamint ha a bíróság a pártfogó felügyeletet a fele része – de legalább két év – eltelte után megszünteti.⁷¹³

Vádemelés elhalasztása esetén elrendelt pártfogó felügyelet megszűnik⁷¹⁴, ha a meghatározott tartam letelik, ha ennek letelte előtt az ügyész vádat emel, vagy megszünteti a nyomozást. A Btk. általános szabályai alapján a pártfogó felügyelet végrehajtása öt év után is megszűnik.⁷¹⁵

2003. július 1-je óta egységesen, ügyek szerint történik az iktatás, vagyis ha ugyanahhoz a terhelthez több különböző elrendelés alapján végrehajtandó pártfogó felügyelet kötődik, akkor fő szabály szerint külön-külön, párhuzamosan kell eljárni.⁷¹⁶

Abban az esetben, ha a pártfogolt nem visszaeső, a pártfogó pártfogó felügyelői véleményben javasolhatja az intézkedés megszüntetését⁷¹⁷ fele részének – de legalább két évnek⁷¹⁸ – eltelte után, ha annak szükségessége már nem áll fenn.

Szemléletesen ismerteti az ügymenetmodell a pártfogó felügyelet tartamának alakulását az egyes elrendelési/megállapítási esetek szerint lebontva.

---

⁷⁰⁹ Ügymenetmodell: 224. o.

⁷¹⁰ Bv. tvr. 102. § (2)

⁷¹¹ Az erről szóló határozat jogerőre emelkedésének napján szűnik meg az intézkedés. [Ügymenetmodell: 224. o.]

⁷¹² Ügymenetmodell: 224. o.

⁷¹³ A Btk. 82. § (3) bekezdése alapján.

⁷¹⁴ Bv. tvr. 102/A. § (6)

⁷¹⁵ Btk. 82. § (3) A pártfogó felügyelet tartama legfeljebb öt év.

⁷¹⁶ Ügymenetmodell: 323. o.

⁷¹⁷ Btk. 82. § (3)

⁷¹⁸ Az új Btk. erre már egy év eltelte után lehetőséget biztosít. [70. § (3)] A KIM Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója szerint a 2009 augusztusától bevezetett kétéves szabály sem hozta meg a kívánt eredményt, annak ellenére, hogy korszerű, a költségek és a kapacitások racionalizálására, valamint az elitéltek motiválására alkalmas lehetőséget, mely az elkövető aktivitására épít a végrehajtás során. Jogértelmezési problémákkal magyarázza, hogy 2010-ben összesen ötvenkét felnőtt korú és tizenegy fiatalos ügyében tettek ilyen javaslatot a pártfogók, de a fiatalok ügyeiben egy esetben sem került sor megszüntetésre a javaslat alapján. A felnőttek ötvenkét ügyéből huszonkettő zárult idő előtt befejezéssel. 2011-ben pedig már csak harminchat ügyben tettek javaslatot a pártfogók. [KIM Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 77. o.]

6. számú táblázat⁷¹⁹

A pártfogó felügyelet tartamáról

	<i>Kezdőnap</i>	<i>Várható befejezés</i>	<i>Az ügy korábbi befejezése</i>	<i>Hosszabbítás, hosszabbodás</i>
<i>Vádemelés elhalasztása</i>	A határozat alaki jogerőre emelkedésének napja.	A tartam leteltekor.	Ha az ügyész vádat emel. Ha az ügyész a nyomozást megszünteti. ⁷²⁰	-
<i>Próbára bocsátás</i>	- Általában a határozat jogerőre emelkedésének a napja. - Kivételesen a korábbi próbaidő befejező napja. ⁷²¹ - Kivételesen a szabadságvesztésből történő szabadulás napja. ⁷²²	A tartam leteltekor.	- Ha a bíróság megszünteti, az erről szóló határozat jogerőre emelkedésének a napján. - A tartam alatti végrehajtandó szabadságvesztés foganatba vételének a napján. ⁷²³	- A magatartási szabályok megszegése miatt a bíróság határozatában megjelölt napig. ⁷²⁴ - A határozat jogerőre emelkedését megelőző végrehajtandó szabadságvesztésre ítélet miatt. ⁷²⁵
<i>Felfüggesztett szabadságvesztés</i>	- Általában a határozat jogerőre emelkedésének napja. - Kivételesen a szabadságvesztésből	A tartam leteltekor.	Ha a bíróság megszünteti, az erről szóló határozat jogerőre emelkedésének	- A korábbi próbaidő meghosszabbodik a későbbi felfüggesztett szabadságvesztésre

⁷¹⁹ Az ügymenetmodell 227. oldalán található táblázata alapján.

⁷²⁰ Bv. tvr. 102/A. § (6)

⁷²¹ Bv. tvr. 82. § (2)

⁷²² Bv. tvr. 82. § (3)

⁷²³ Bv. tvr. 102. § (2) c)

⁷²⁴ Btk. 73. § (1)

⁷²⁵ Btk. 82. § (3)

	történő tényleges szabadulás napja. ⁷²⁶		napján.	ítélés próbaidejéig. ⁷²⁷ - A tartama alatt végrehajtott szabadságvesztéssel. 728
<i>Feltételes szabadságra bocsátás</i>	A szabadságvesztésből történő szabadulás napja.	A tartam leteltekor.	Ha a bíróság megszünteti, az erről szóló határozat jogerőre emelkedésének a napján.	-

3.3. A pártfogó felügyelet tartalma

„A büntetés kiszabása során a differenciálásnak és az individualizációnak a cselekmény társadalomra veszélyességével és a bűnösséggel egyenrangú elvé kell válnia”⁷²⁹, írta Gönczöl Katalin 1986-ban. Az intézkedés végrehajtásának tartalmát az általános és – az egyéniesítést lehetővé tevő – külön magatartási szabályok adják. A Btk.-ban megfogalmazott általános magatartási szabályok⁷³⁰: a pártfogolt köteles a jogszabályban és határozatban előírt magatartási szabályokat megtartani, a pártfogóval rendszeres kapcsolatot tartani és részére az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást megadni.

A jogalkotó a Bv. tvr.-ben is megfogalmazott általános⁷³¹ magatartási szabályokat az intézkedés végrehajtására vonatkozó rendelkezések keretében. Jelentkezési kötelezettséget⁷³² ír elő: az intézkedést elrendelő határozat jogerőre emelkedése, illetve szabadságvesztésből való szabadulása után a jogszabályban meghatározott időben jelentkeznie kell a lakóhelye szerint illetékes rendőrkapitányságon és a pártfogó felügyelőnél. Ha munkaképes – a lehetőségekhez képest – köteles munkaviszonyban állni, vagy egyéb kereső foglalkozást folytatni. Köteles bejelenteni a pártfogónak a munkahelyének és lakóhelyének

⁷²⁶ Btk. 91. § (2)

⁷²⁷ Btk. 91. § (5)

⁷²⁸ Btk. 91. § (2)

⁷²⁹ GÖNCZÖL Katalin: A hatékonyabb speciális prevenció feltételei. Belügyi Szemle 1986. 10. sz. 52. o.

⁷³⁰ Btk. 82. § (4)

⁷³¹ Bv. tvr. 96. §

⁷³² Bv. tvr. 102/A. § (3) a)

megváltoztatására irányuló szándékát, teljesítenie kell a pártfogó felügyelőnek a magatartási szabályok megtartására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseit, és az intézkedés tartama alatt magánál kell tartania a pártfogó felügyeletet elrendelő határozatot – ha a rendőrség igazoltatja, azt személyazonosító igazolványával együtt be kell mutatnia.

Az ügyésznek és a bíróságnak lehetősége van arra, hogy határozatában külön magatartási szabályként⁷³³ kötelezettségeket és tilalmakat írjon elő a pártfogolt számára. A Btk. szerint elrendelheti, hogy ne tartson kapcsolatot a bűncselekmény elkövetésében részt vett személlyel, a sértettől⁷³⁴ tartsa távol magát, tartózkodjon bizonyos nyilvános helyek, rendezvények, közterületek látogatásától, ne fogyasszon szeszes italt nyilvános helyen, jelentkezzen meghatározott szervnél vagy személynél. Előírhatja továbbá külön magatartási szabály, hogy a terhelt vegye fel a kapcsolatot az állami foglalkoztatási szervvel, vagy jelentkezzen be közmunkára, folytasson tanulmányokat, vesse alá magát gyógykezelésnek vagy gyógyító eljárásnak.⁷³⁵ A Btk. vonatkozó felsorolása nem taxatív, a bűncselekmény jellegére, az okozott kárra és az elkövető társadalmi beilleszkedésének esélyeire való tekintettel a felsoroltakon kívül más magatartási szabály előírására is sor kerülhet.⁷³⁶

Vádemelés elhalasztása esetén a Be. alapján az ügyész határozatában a következő magatartási szabályok⁷³⁷ megtartására vagy más kötelezettségek teljesítésére kötelezheti a pártfogoltat. Előírhatja, hogy részben vagy egészben térítse meg a sértettnek okozott kárt, vagy más módon gondoskodjon a sértettnek adandó jóvátételről, teljesítsen anyagi juttatást meghatározott célra, vagy végezzen munkát a köz számára, illetve pszichiátriai vagy alkoholfüggőséget gyógyító kezelésen vegyen részt.⁷³⁸ Az általános és külön magatartási szabályok rendszerét a 7. számú táblázat mutatja be.

---

⁷³³ Btk. 82. § (5), Bv. tvr. 102/A. § (3) b)

⁷³⁴ A sértettől, annak lakásától, munkahelyétől vagy nevelési-oktatási intézménytől, ahová a sértett jár.

⁷³⁵ Ennek előírására hozzájárulása esetén van lehetőség.

⁷³⁶ Btk. 82. § (6)

⁷³⁷ Be. 225. § (2) [Az ügyész a felsorolt magatartási szabályok és kötelezettségek közül többet is, valamint ezeken kívül más is megállapíthat, más kötelezettséget is előírhat. 225. § (3); Kábítószer-élvező gyanúsított vádemelésének a Be. 222. § (2) bekezdése alapján történő elhalasztása során kötelezettségként elő kell írni a kábítószer-függőséget gyógyító kezelésen, kábítószer-használatot kezelő más ellátáson vagy megelőző felvilágosító szolgáltatáson való részvételt. 225. § (4); Tartás elmulasztása vétsége miatt a Be. 222. § (3) bekezdése alapján történő vádemelés elhalasztásának időtartama alatt a terheltnek teljesíteni kell tartási kötelezettségét. Be. 227. § (2); A terheltnek teljesítenie kell a közvetítői eljárás során létrejött megállapodást. 227. § (1) d)]

⁷³⁸ Az ügyész e külön magatartási szabályok közül többet is, illetve ezeken kívül más szabályt is megállapíthat, más kötelezettséget is előírhat. [Be. 225. § (3)]

7. számú táblázat⁷³⁹

Az általános és külön magatartási szabályokról

	Általános	Külön
Btk.	<ul style="list-style-type: none"> - a jogszabályban és határozatban előírt magatartási szabályokat tartsa meg; - a pártfogó felügyelővel rendszeres kapcsolatot tartson; - az ellenőrzéshez szükséges felvilágosítást adja meg.⁷⁴⁰ 	<ul style="list-style-type: none"> - a bűncselekmény elkövetésében részt vett, meghatározott személlyel ne tartson kapcsolatot; - a bűncselekmény sértettjétől tartsa távol magát; - meghatározott jellegű nyilvános helyeket, rendezvényeket, és közterületeket ne látogasson; - nyilvános helyen ne fogyasszon szeszes italt; - meghatározott helyen és időközönként, meghatározott szervnél vagy személynél jelentkezzen; - vegye fel a kapcsolatot az állami foglalkoztatási szervvel, vagy az önkormányzatnál közmunkára jelentkezzen be; - meghatározott tanulmányokat folytasson; - meghatározott gyógykezelésnek vagy gyógyító eljárásnak vesse alá magát;⁷⁴¹ - más magatartási szabály is előírható.⁷⁴²
Bv. tvr.	<ul style="list-style-type: none"> - az illetékes rendőrkapitányságon és a pártfogó felügyelőnél jelentkezzen; - álljon munkaviszonyban, vagy 	-

⁷³⁹ Saját szerkesztés a vonatkozó jogszabályok alapján.

⁷⁴⁰ Btk. 82. § (4)

⁷⁴¹ Btk. 82. § (5)

⁷⁴² Btk. 82. § (6)

	<p>folytasson egyéb kereső foglalkozást;</p> <ul style="list-style-type: none"> - a munkahelyének és a lakóhelyének megváltoztatására irányuló szándékát a pártfogó felügyelőnek előzetesen jelentse be; - a pártfogó felügyelőnek a magatartási szabályok megtartására és ellenőrzésére vonatkozó rendelkezéseit teljesítse; - a jogszabályban vagy a bíróság határozatában előírt egyéb kötelezettséget tartsa meg; - az intézkedést elrendelő határozatot tartsa magánál, igazoltatás esetén mutassa be.⁷⁴³ 	
<p>Be.</p>	<p style="text-align: center;">-</p>	<ul style="list-style-type: none"> - térítse meg a sértettnek a bűncselekménnyel okozott kárt; - más módon gondoskodjék a sértettnek adandó jóvátételről; - meghatározott célra anyagi juttatást teljesítsen, vagy a köz számára munkát végezzen; - pszichiátriai vagy alkoholfüggőséget gyógyító kezelésben vegyen részt;⁷⁴⁴ - más magatartási szabály is előírható.⁷⁴⁵

A magatartási szabályok keretében megfogalmazott kötelezettségek és tilalmak súlyát a megszegésükhöz fűzött jogkövetkezmények adják. A magatartási szabályok megszegése esetén a bíróság a feltételes szabadságot megszüntetheti.⁷⁴⁶ Nem csak lehetőségként áll

⁷⁴³ Bv. tvr. 96. §

⁷⁴⁴ Be. 225. § (2)

⁷⁴⁵ Be. 225. § (3)

⁷⁴⁶ Btk. 48. § (4); A Bv. tvr. 23/D. § (1) bekezdése 2013. július 1-jétől úgy rendelkezik majd, hogy „ha a határozott idejű szabadságvesztésből vagy az életfogytig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátott elítélt a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi, a büntetés-végrehajtási bíró a feltételes szabadságot megszünteti.”

azonban fenn a szabályok megszegéséhez fűződő hátrányos jogkövetkezmény próbára bocsátás⁷⁴⁷, felfüggesztett szabadságvesztés⁷⁴⁸ és vádemelés elhalasztása⁷⁴⁹ esetén, ám erre csak a szabályok súlyos⁷⁵⁰ megszegése esetében kerül sor.

A bíróság a határozatában előírt magatartási szabályokat módosíthatja, a módosítást a pártfogó felügyelő is javasolhatja, illetve a pártfogolt is kérheti.⁷⁵¹ Vádemelés elhalasztása esetén a külön magatartási szabályok módosítására az ügyész jogosult.⁷⁵²

A 2009 és 2011 között végrehajtott és ellenőrzött magatartási szabályok és kötelezettségek típusát és számát az alábbi táblázat foglalja össze.

8. számú táblázat⁷⁵³

A külön magatartási szabályok típusainak megoszlása az utóbbi években

Külön magatartási szabályok típusok szerinti megoszlása 2009-2011-ben			
Megnevezése:	2009-ben	2010-ben	2011-ben
Tanulmányok folytatása	1.519	1.671	1.640
Gyógykezelés előírása	866	858	740
Jóvátétel	1.053	401	644
Jelentkezési kötelezettség előírása	597	599	521
Szabadidő eltöltése	549	359	177
Egyéb	448	108	686
Álláskereső, közmunkára bejelentkezés	293	301	274
Távoltartás	240	268	267

⁷⁴⁷ A próbára bocsátást meg kell szüntetni, és büntetést kell kiszabni, ha a próbára bocsátott a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi. [Btk. 73. § (2)]

⁷⁴⁸ A felfüggesztett szabadságvesztést végre kell hajtani, ha az elkövető a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi. [Btk. 91/A. § d)]

⁷⁴⁹ Az ügyész vádat emel, ha a gyanúsított a magatartási szabályokat súlyosan megszegi, vagy a kötelezettségét nem teljesíti. [Be. 227. § (1) c)]

⁷⁵⁰ Nem minősül a magatartási szabályok súlyos megszegésének, ha az elkövető nem létesít állandó munkaviszonyt, de rendszeresen alkalmi munkát végez. [BH1985.460] Szintén nem súlyos szabályszegés, ha a pártfogolt nem jelenik meg a pártfogó meghallgatásain, de részben ő, részben élettársa rendszeresen beszámol a pártfogónak az életkörülményeiben bekövetkezett változásokról. [BH2007. 180.] Megvalósítja viszont a magatartási szabályok súlyos megszegését az a pártfogolt, aki az ítéletben számára előírt alkoholelvonó kezelést nem teljesíti és a pártfogó idézéseiivel szemben sorozatos engedetlenséget tanúsít, ellehetlenítve ezzel a kapcsolattartást. [BH2000. 336.]

⁷⁵¹ Bv. tvr. 100. §

⁷⁵² Bv. tvr. 102/A. § (4)

⁷⁵³ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 59. sz. ábra, 82. o.

Csoportos foglalkozáson való részvétel	536	857	964
Tanulásegítő programon való részvétel	9	30	39
Kapcsolattartás tilalma	185	260	198
Nyilvános helyek látogatásának a tilalma	179	207	201
Alkoholfogyasztás tilalma	229	242	224
Pszichológus igénybevétele	13	79	123
Tartási kötelezettség előírása	490	513	438
Összesen:	7.206	6.753	7.136

Figyelemre méltó emelkedés a külön magatartási szabályok között a csoportos foglalkozásokon való részvétel és a pszichológusi segítség igénybevétele körében tapasztalható. E tendenciát figyelembe véve különösen fontos – emeli ki az Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója⁷⁵⁴ – hogy a Szolgálat a közösségi foglalkoztatók fejlesztésével, a pártfogók viselkedés korrekciós tréningek⁷⁵⁵ tartására való képzésével képes legyen az előírt magatartási szabályokkal megfogalmazott igénynek megfelelni.

3.4. A pártfogó felügyelet végrehajtásában közreműködők

Az ügymenetmodell a pártfogó felügyelőt „ügy- és esetgazdának”⁷⁵⁶ nevezi, aki az intézkedés végrehajtását koordinálja, és ennek érdekében együttműködik a családsegítés és a gyermekvédelem intézményeivel, a rendőrséggel, a büntetés-végrehajtás szervezeteivel⁷⁵⁷, a javítóintézetekkel⁷⁵⁸, valamint a helyi önkormányzatokkal, a munkáltatókkal, a karitatív és öntevékeny szervezetekkel.⁷⁵⁹

A pártfogó felügyelői szolgálatot a szociális igazgatásról⁷⁶⁰ és a gyermekvédelemről szóló törvény⁷⁶¹ is a jelzőrendszer tagjaként sorolja fel, így feladatává teszi a megelőzés és a

⁷⁵⁴ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 83. o.

⁷⁵⁵ Szociális készségfejlesztés, agressziókezelés, önismereti, munkaerőpiaci és élménypedagógiai tréningek tartására kerül sor.

⁷⁵⁶ Ügymenetmodell: 234. o.

⁷⁵⁷ Például ha az elítélttel szemben más ügyben pártfogó felügyelet végrehajtása van folyamatban, a büntetés-végrehajtási intézet a befogadásról hetenkét órán belül tájékoztatja az elítélt lakóhelye/tartózkodási helye szerint illetékes szolgálatot. [Bvr. 18. § (1)]

⁷⁵⁸ Például javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátás elrendelése esetén a javítóintézet igazgatója erről értesíti az illetékes szolgálatot és megküldi a büntetés-végrehajtási bírő végzését, valamint a fiatalkorúról készített nevelői véleményt is. [A javítóintézetek rendtartásáról szóló 30/1997. (X. 11.) NM rendelet 55. § (1)]

⁷⁵⁹ Bv. tvr. 94. § (3)

⁷⁶⁰ A szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szocvtv.) 64. § (2). A családok segítése érdekében veszélyeztetettséget és krízishelyzetet észlelő jelzőrendszer működik. A jegyző, a járási hivatal, továbbá a szociális, egészségügyi szolgáltató, intézmény, valamint a gyermekjóléti szolgálat, a pártfogói felügyelői és a jogi segítségnyújtói szolgálat jelzi a családsegítést nyújtó szolgáltatóknak, intézményeknek, ha segítségre szoruló családról, személyről szereznek tudomást.

hatékony beavatkozás érdekében a folyamatos információáramlás biztosítását. A családok segítése érdekében veszélyeztetettséget, krízishelyzetet észlelő jelzőrendszer⁷⁶² működik. Tagjaként a pártfogó felügyelői szolgálat köteles jelezni a családsegítést nyújtó szolgáltatóknak, intézménynek, ha segítségre szoruló családról, személyről szerez tudomást.⁷⁶³

A Gyvt. 17. §-a a gyermekvédelmi jelzőrendszer tagjai között nevezi meg a Szolgálatot, ami jelzési, hatósági eljárás kezdeményezési kötelezettséget keletkeztet, valamint a jelzőrendszer tagjai kötelesek együttműködni és egymást kölcsönösen tájékoztatni.

A végrehajtás során a pártfogó felügyelő és a rendőrség⁷⁶⁴ egymást tájékoztatva, segítve jár el.⁷⁶⁵ A rendőrség közreműködik az intézkedés végrehajtásában és közbiztonsági szempontból ellenőrzi a pártfogolt magatartását. Közreműködése keretében nyilvántartásba veszi a pártfogoltat a pártfogó értesítése alapján⁷⁶⁶, teljesíti a pártfogó felügyelői szolgálat megkereséseit, ellenőrzi egyes magatartási szabályok megtartását⁷⁶⁷, javaslatot tehet a magatartási szabályok módosítására, tájékoztatja a szolgálatot a pártfogolt ellenőrzése során szerzett tapasztalatairól.⁷⁶⁸ A pártfogó igénybe veheti a rendőrség segítségét, ha a pártfogó felügyelet ellátása a pártfogolt vagy környezete magatartása miatt akadályba ütközik. Ha a pártfogolt megszegi a magatartási szabályokat, és emiatt vele szemben további intézkedésnek lehet helye⁷⁶⁹, a pártfogó erről az illetékes ügyészt, a rendőrség a pártfogót tájékoztatja.⁷⁷⁰

A pártfogó felügyelő javaslatot tesz a családvédelmi koordinációért felelős szervnek, ha hozzátartozók közötti erőszak veszélyét észleli az intézkedés végrehajtása során.⁷⁷¹

---

⁷⁶¹ A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény (a továbbiakban: Gyvt.) 17. §-a az (1) bekezdésben felsorolt intézmények – így különösen a pártfogó felügyelői szolgálat – számára a (2) bekezdésben előírja, hogy azok kötelesek jelzéssel élni a gyermek veszélyeztetettsége esetén a gyermekjóléti szolgálatnál, valamint hatósági eljárást kezdeményezni a gyermek bántalmazása, illetve súlyos elhanyagolása vagy egyéb más, súlyos veszélyeztető ok fennállása, továbbá a gyermek által előidézett súlyos veszélyeztető magatartás esetén.

⁷⁶² Szocvt. 64. § (2)

⁷⁶³ Ügymenetmodell: 237. o.

⁷⁶⁴ Pfr. 24. § [A pártfogó felügyelő a magatartási szabályokról is véleményt kérhet a rendőrségtől. Pfr. 31. §]

⁷⁶⁵ A pártfogó felügyeletet elrendelő határozatról, a pártfogó felügyelet kezdő időpontjáról, a pártfogó személyéről, illetve a pártfogolt tájékoztatásának megtörténtéről a pártfogó értesíti a rendőrkapitányságot. [Pfr. 25. § (5)]

⁷⁶⁶ Az IRM rendelet 4. § a) pontja szerint a pártfogó felügyelői értesítés alapján a pártfogoltat nyilvántartásba veszi, amely kiterjed a pártfogó felügyeletet elrendelő (megállapító) határozat adataira, a pártfogó felügyelet kezdő időpontjára, a pártfogó felügyelő személyére, valamint a magatartási szabályokra.

⁷⁶⁷ Btk. 82. § (5) a)-d) pont: kapcsolattartási tilalom, távoltartásra vonatkozó előírás, bizonyos helyek látogatásának tilalma, és nyilvános helyen való szeszes ital fogyasztásának tilalma. A rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 33. § (2) e) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki a pártfogó felügyelet – külön törvényben meghatározott és a rendőrség hatáskörébe tartozó – szabályait megszegi.

⁷⁶⁸ Bv. tvr. 94. § (2)

⁷⁶⁹ Feltételes szabadság megszüntetése [Btk. 48. § (4)], próbaidő meghosszabbítása [Btk. 73. § (1)], próbára bocsátás megszüntetése [Btk. 73. § (2)].

⁷⁷⁰ Pfr. 24. § (3)

⁷⁷¹ Pfr. 24. § (4)

3.5. A fiatalok pártfogó felügyeletére vonatkozó speciális szabályok

Fiatalok⁷⁷² az, aki a bűncselekmény elkövetésekor tizennegyedik életévét betöltötte, de tizennyolcadikat még nem. Ahogy a pártfogó felügyelet elrendelésének és megállapításának eseteit tartalmazó 5. számú táblázat is összefoglalja, a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt, próbára bocsátott, feltételes szabadságra bocsátott, a javítóintézetből ideiglenesen elbocsátott és az a fiatalok, akivel szemben a vádemelést elhalasztották, pártfogó felügyelet alatt áll.⁷⁷³

Az általános magatartási szabályok közül a Bv. tvr. 96. § b) pontja szerinti munkavégzési kötelezettség nem vonatkozik arra a pártfogóra, aki nevelési-oktatási intézmény nappali tagozatos tanulója, vagy foglalkoztatást elősegítő képzésben vesz részt, és az eltartása családon belül vagy otthon nyújtó ellátás keretében biztosított.⁷⁷⁴

Fiatalokra vonatkozó speciális rendelkezése a Pfr-nek, hogy külön magatartási szabályt a büntetés-végrehajtási bíróság részére maga a pártfogó felügyelő is javasolhat.⁷⁷⁵

A pártfogó felügyelet magatartási szabályainak megszegéséhez fűzött jogkövetkezmények javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátás⁷⁷⁶ esetén enyhébbek. A bíróságnak meg kell szüntetnie az ideiglenes elbocsátást, ha a fiatalok annak tartama alatt elkövetett bűncselekmény miatt szabadságvesztésre ítélik, vagy javítóintézeti nevelését rendelik el. Ha a bíróság más büntetést szab ki, vagy intézkedést alkalmaz, valamint ha a fiatalok a pártfogó felügyelet szabályait megszegi⁷⁷⁷, a bíróságnak lehetősége van az ideiglenes elbocsátás megszüntetésére. Az ideiglenesen elbocsátott pártfogó felügyeletének kezdő napja a javítóintézetből történő elbocsátás napja, az intézkedés pedig a tartam leteltekor fejeződik be. Hosszabbításra, hosszabbodásra nincs lehetőség, de korábbi befejezésre sor kerülhet: ha a bíróság megszünteti az ideiglenes elbocsátást, a pártfogó felügyelet befejezésére az erről szóló határozat jogerőre emelkedése napján kerül sor.⁷⁷⁸

Fiatalokra vonatkozó különös hatásköri szabályokat állapít meg a Pfr. A fővárosi, megyei igazságügyi szolgálat fiatalokkal foglalkozó pártfogó felügyelője látja el a fiatalok pártfogó felügyeletét, valamint olyan személyeket is, akik a pártfogó felügyelet tartama alatt töltik be tizennyolcadik életévüket, akik fiatalokként elkövetett bűncselekmény

⁷⁷² Btk. 107. § (1)

⁷⁷³ Btk. 119. §

⁷⁷⁴ Pfr. 36. §

⁷⁷⁵ Pfr. 38. §

⁷⁷⁶ Btk. 118. § (4)

⁷⁷⁷ A Bv. tvr. 2013. július 1. napjától hatályos szabályai alapján [112. § (2a)] „az ideiglenes elbocsátást meg kell szüntetni, ha a fiatalok a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegi.”

⁷⁷⁸ Ügymenetmodell: 227-228. o.

miatt pártfogó felügyelettel együtt járó felfüggesztett szabadságvesztésre ítélese, próbára bocsátása, javítóintézetből ideiglenes elbocsátása, illetve vádemelés elhalasztása időpontjában a tizennyolcadik életévüket betöltötték.⁷⁷⁹

A pártfogó együttműködik a gyermekjóléti szolgálattal, a járási (fővárosi) gyámhivatallal és a szociális és gyámhivatal gyermek- és ifjúságvédelmi koordinátorával.⁷⁸⁰ Ennek keretében tájékozódik a pártfogolt esetleges korábbi gondozásának, védelembe, nevelésbe vételének tapasztalatairól, a gyermekjóléti szolgálat vagy a gyámhivatal kezdeményezésére részt vesz az esetmegbeszéléseken vagy pártfogoltja ügyében szorgalmazza esetmegbeszélés tartását. A pártfogó a gyámhivatalnál gyermekvédelmi intézkedést kezdeményez⁷⁸¹ a fiatalkorú pártfogoltja érdekében, ha azt szükségesnek látja.

A pártfogónak a Pfr. 25. § (1) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettsége az előtte megjelenő kiskorú pártfogolt esetén annak törvényes képviselője felé is fennáll, valamint a tájékoztatásról készített jegyzőkönyvet a törvényes képviselő részére kell átadni.⁷⁸²

A fiatalkorúak esetkezelésére is a „más” elbánás jellemző. Életkori sajátosságaik – kialakulatlan értékrend, éretlen személyiség, befolyásolhatóság, kalandvágy – szükségessé teszik a pártfogó fokozottabb körültekintését, következetességét. Fiatalkorú pártfogoltak esetén kiemelt jelentősége van a kortársak bevonásával alkalmazott csoportos esetkezelésnek.⁷⁸³

3.6. A pártfogó felügyelet végrehajtási rendje

3.6.1. A végrehajtás előkészítése

Az adminisztratív előkészítés⁷⁸⁴ körébe tartozik a kezdőirat⁷⁸⁵ érkeztető bélyegzővel való ellátása és az igazgató általi szignálása az intézkedésre, eljárásra jogosult pártfogó felügyelőre. Az ügyelosztás során figyelembe vehető körülmények⁷⁸⁶, szempontok a következők: a fiatalkorú pártfogoltak ügyét fiatalkorúak ügyeinek intézésére, a felnőtt korú

---

⁷⁷⁹ Pfr. 33. §

⁷⁸⁰ Pfr. 34. § (1)

⁷⁸¹ Pfr. 34. § (2)

⁷⁸² Pfr. 35. §

⁷⁸³ Ügymenetmodell: 300. o.

⁷⁸⁴ Ügymenetmodell: 272. o.

⁷⁸⁵ Kezdőirat az intézkedés végrehajtását elrendelő irat, vagy értesítőlap. [Ügymenetmodell: 272. o.]

⁷⁸⁶ Ezeket a használatban lévő ügymenetmodell Az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői Szolgálat egységes iratkezeléséről szóló, hatályon kívül helyezett (hatálytalan 2009. október 1-től) 18/2003. (VI. 24.) IM rendelet alapján fogalmazza meg.

pártfogoltak ügyét felnőtt korúak ügyeinek intézésére szakosodott pártfogók lássák el; ne a pártfogó felügyelői véleményt készítő pártfogó lássa el a pártfogó felügyeletet; a megyei hivatal illetékességi területének felosztása, az ügy tárgya, valamint más szempontok is érvényesülhetnek az ügyelosztás során.⁷⁸⁷ Sor kerülhet a kijelölés módosítására is, így különösen a pártfogó kizárása, szolgálati jogviszonyának megszűnése, vagy tartós távolléte esetén, de az egyenletes munkateher biztosítása érdekében is.

Az érdemi előkészítés⁷⁸⁸ során a pártfogó felügyelet végrehajtására kijelölt pártfogó felügyelő az érkezett ügyiratot áttanulmányozza, és intézkedik, ha iratpótlásra⁷⁸⁹, adatok pontosítására, a végrehajtást elősegítő iratok, információk⁷⁹⁰ beszerzésére van szükség. A kettős pártfogás⁷⁹¹ elkerülése érdekében a pártfogó az iktató és nyilvántartó program segítségével meggyőződhet arról, hogy nincs-e más pártfogó felügyelőnél végrehajtás alatt ugyanaz az ügy.

3.6.2. A pártfogolt értesítése és tájékoztatása

A pártfogó az ügyész, illetve a bíróság határozatának kézhezvétele után haladéktalanul értesíti a pártfogoltat az intézkedést elrendelő határozatról, a pártfogó felügyelet kezdő időpontjáról, a pártfogó személyéről, elérhetőségeiről, és felhívja az értesítetteket, hogy az általa megjelölt időpontban⁷⁹² és helyen jelenjenek meg.⁷⁹³

A pártfogó felügyelő a megjelent pártfogoltat tájékoztatja⁷⁹⁴ az intézkedés céljáról, és a pártfogó végrehajtás során betöltött szerepéről, a magatartási szabályokról⁷⁹⁵, ezek megszegésének következményeiről, a kötelező jelentkezések időpontjáról, illetve azokról az időpontokról, amikor a pártfogolt szükség esetén megkeresheti a pártfogót. A tájékoztatásról jegyzőkönyvet készít a pártfogó, és annak egy példányát átadja a pártfogoltnak.⁷⁹⁶

---

⁷⁸⁷ Az ügymenetmodell felhívja a figyelmet arra is, hogy a média érdeklődésére számot tartó ügyekben célszerű a legtapasztaltabb pártfogó felügyelők közül választani a szignálás során. [Ügymenetmodell: 274. o.]

⁷⁸⁸ Ügymenetmodell: 275-279. o.

⁷⁸⁹ A végrehajtás alapjául szolgáló jogerős határozat beszerzése nem mellőzhető. [Ügymenetmodell: 275. o.]

⁷⁹⁰ A pártfogó megvizsgálja, hogy az irattárban van-e olyan irat (pl. korábbi környezettanulmány, pártfogó felügyelői vélemény), melyet fel tud használni. [Ügymenetmodell: 276. o.]

⁷⁹¹ Ügymenetmodell: 276. o.

⁷⁹² Legkésőbb a határozat kézhezvételétől számított tizenötödik napra kell kitűzni a megjelenés időpontját. [Pfr. 25. § (2)]

⁷⁹³ Pfr. 25. § (1)

⁷⁹⁴ Pfr. 25. § (3)

⁷⁹⁵ A magatartási szabályok jellegének megfelelően szükség lehet arra, hogy a teljesítés módja, ütemezése érdekében tett pártfogói kontrolláló és támogató intézkedéseket is ismertesse a pártfogó. [Ügymenetmodell: 281. o.]

⁷⁹⁶ Pfr. 25. § (4)

A pártfogolt meghallgatásának megtörténtéről – vagy ennek meghíusulásáról – tájékoztatást⁷⁹⁷ kell kibocsátani, megküldeni a pártfogó felügyeletet elrendelő ügyésznek vagy bíróságnak, a pártfogolt lakóhelye/tartózkodási helye szerinti rendőrkapitányságnak, fiatalkorú pártfogolt törvényes képviselőjének lakóhelye szerinti gyermekjóléti szolgálatnak és a gyámhivatalnak.

3.6.3. A pártfogó felügyelői terv

A fiatalkorúak pártfogó felügyeletét ellátó pártfogók már a gyermekvédelem rendszerében – 2003. július 1. előtt – terv alapján végezték munkájukat. A felnőtt korú terheltek esetkörében 2003. július 1. napjától kötelező a pártfogó felügyelői terv készítése, ami az individualizáció teljesebb érvényesülését szolgálja.⁷⁹⁸ Az egyéni terv készítését költséghatékonysági szempontok is indokolják: társadalmi elvárás a büntető igazságszolgáltatással szemben, hogy a beavatkozás ne haladja meg a szükséges és elégséges mértéket. A pártfogó felügyelői terv⁷⁹⁹ készítése pedig lehetőséget ad arra, hogy a pártfogó eldönthesse, mely módszerek alkalmazásával érhetőek el az intézkedés céljai költségkímélő módon.⁸⁰⁰

A pártfogó felügyelő egyéni pártfogó felügyelői terv⁸⁰¹ alapján hajtja végre az intézkedést. A tervet a pártfogolt tájékoztatását követő harminc napon belül készíti el.⁸⁰² Az ügymenetmodell hangsúlyozza, hogy a tervnek követnie kell a változásokat – a pártfogónak rendszeresen felül kell vizsgálnia –, hiszen ennek hiányában alapvető funkcióját veszíti el. Nem lehet sablonokat, sémákat alkalmazva jó tervet alkotni.⁸⁰³ A jó terv elkészítéséhez minden érdemi információt meg kell szereznie a pártfogónak, ami az állapot felmérésén alapuló szociális diagnózis felállítását lehetővé teszi.⁸⁰⁴ A tényfeltárás mélységét is az adott

⁷⁹⁷ Pfr. 25. § (5)-(6); 35. § (1) és (3) bekezdések

⁷⁹⁸ Ügymenetmodell: 284. o.

⁷⁹⁹ Minél előbb fel kell tárni a lényeges körülményeket, a kifogásolható cselekvést, életvezetést eredményező problémát, a problémagazda személyt, majd ennek ismeretében meg kell fogalmazni a tervet és az alkalmazandó módszereket. [Ügymenetmodell: 294. o.]

⁸⁰⁰ Ügymenetmodell: 285. o.

⁸⁰¹ Pfr. 23. § (1)

⁸⁰² Pfr. 25. § (7)

⁸⁰³ „Elfogadhatatlan például, ha a tervben szövegszerűen, vagy tartalmilag azonos módon megjelennek a pártfogó felügyelet végrehajtására vonatkozó általános jogszabályi rendelkezések.” (pl. a pártfogolt tartsa meg az általános magatartási szabályokat, a pártfogó felügyelő segítse elő a szociális feltételek javulását) Ügymenetmodell: 286. o.

⁸⁰⁴ Ennek érdekében a következő módszerekkel érdemes élnie: irattanulmányozás, előzetes pártfogó felügyelői tapasztalatok beszerzése, más közreműködő intézmények tapasztalatainak beszerzése, törvényes képviselő, családtagok, vagy más együtt élő személy megkeresése, interjú, környezettanulmány, helyszíni adatgyűjtés, családlátogatás. Ügymenetmodell: 287. o.

eset sajátosságai határozzák meg: míg fiatalos pártfogolt esetén nélkülözhetetlen a szülőktől származó információk beszerzése, felnőtt korúaknál erre nincs szükség.⁸⁰⁵

A tervnek tartalmaznia kell⁸⁰⁶ a bűncselekmény elkövetéséhez vezető okokon túl a bűnisméltés szempontjából veszélyeztető körülményeket, valamint ezek megszüntetéséhez szükséges teendőket: a pártfogolt kötelezettségeit, a pártfogó feladatait, valamint megnevezi azon intézményeket és személyeket, akiknek a segítségét a tervben foglaltak megvalósulása érdekében célszerű igénybe venni.

A tervben ki kell térni az elkövetett bűncselekményt indukáló okokra – külön azokra, melyek a terv elkészítésekor is fennállnak, és bűnisméltés szempontjából kockázati tényezőnek minősülnek. A kriminalitás okainak feltárásához az ügymenetmodell a pártfogóknak olyan szempontsor figyelembevételét javasolja, mely harmonizál az egységes nyomozóhatósági és ügyészégi bűnügyi statisztika kritériumaival. Ezeknek a szubjektív és objektív okoknak az összefoglaló táblázatával kívánja segíteni a pártfogók munkáját az ügymenetmodell.

9. számú táblázat⁸⁰⁷

Szempontsor a kriminalitás okainak és a veszélyeztető körülményeknek a feltárásához

Szubjektív okok:	Objektív okok:	
	Aktuálisan ható, krízis jellegű objektív okok:	Múltbeli vagy hosszantartó (eredeti) objektív okok:
Kóros elmeállapot, Hirtelen felindulás, Bosszú, féltékenység, Agresszivitás, A bűncselekménnyel kapcsolatos, téves, helytelen nézetek, Társadalomellenes tudati beállítottság, A cselekmény társadalomellenességének fel nem ismerése, Bűnözői életszemlélet, Anyagi haszonszerzés, Önző szemlélet, Szexuális vágy, kalandvágy, Egyéb vágy, szenvedély, Mának-élés,	Családi probléma, Lakóhelyi konfliktus, Rossz baráti környezet, Munkahelyi, munkával kapcsolatos gond, Iskolai konfliktus, Átmeneti pénzzavar, Más bűncselekmény leplezése, Egyéb.	Alacsony jövedelem, Rossz lakásviszonyok, Négy vagy több gyermek a családban, Dezorganizált családi élet, Kimaradás az iskolából, Osztályisméltés, bukás Gyenge tanulmányi eredmény, Durva szülői (nevelői) bánásmód, Helytelen szülői (nevelői) bánásmód, Alkoholista családi környezet, Bűnöző családi környezet, Egyéb.

⁸⁰⁵ Ügymenetmodell: 287. o.

⁸⁰⁶ Pfr. 23. § (2)

⁸⁰⁷ Ügymenetmodell: 288. o.

Felbujtás, Félelem, Csábítás, Befolyásolhatóság, Ellenséges politikai beállítottság, Járművezetői gyakorlat hiánya, Fáradtság, kialvatlanság, Forgalmi viszonyok hibás értékelése, Figyelmetlenség, Fegyelmezetlenség, Rosszullét, Iszákos életmód, Munkakerülő életmód, Kábítószer-függőség, Egyéb.		
---	--	--

A pártfogó a veszélyeztető tényezők alapos és teljes felmérése után határozhatja meg a beavatkozási pontokat, az intézkedés tartama alatt elérendő célokat, és az ennek érdekében tervezett konkrét és reális feladatokat.⁸⁰⁸ A pártfogolt kötelezettségeinek, feladatainak bemutatása során ki kell térni a pártfogóval való kapcsolattartás módjára, ütemezésére, az életviteléről, életkörülményeiről, szabadidő eltöltéséről való beszámolás rendjére, a magatartási szabályok és a pártfogói rendelkezések megtartása érdekében megvalósítandó feladatokra.⁸⁰⁹

A pártfogó felügyelet végrehajtásának befejezésekor a pártfogó felügyelő a tervben foglaltak megvalósulásáról összefoglalást készít.⁸¹⁰

3.6.4. A pártfogó tájékoztatási kötelezettségei

A pártfogó felügyelő néhány tájékoztatási kötelezettségéről már volt szó. A pártfogolt első jelentkezéséről és a jegyzőkönyv felvételéről a pártfogó a rendőrkapitányságot, az ügyészt vagy bíróságot, a gyermekjóléti szolgálatot, és a gyámhivatalt tájékoztatja.⁸¹¹ Az intézkedés végrehajtása során a pártfogó felügyelő és a rendőrség tájékoztatja egymást, együttműködik.⁸¹² A gyermekjóléti szolgálat felé is tájékoztatási kötelezettsége van a pártfogónak a gyermek veszélyeztetettségének észlelése esetén.⁸¹³ A pártfogó az összetett

⁸⁰⁸ Ügymenetmodell: 289. o.

⁸⁰⁹ Ügymenetmodell: 290. o.

⁸¹⁰ Pfr. 23. § (1)

⁸¹¹ Pfr. 25. § (5)-(6); 35. § (1) és (3) bekezdések.

⁸¹² Pfr. 24. § (1)

⁸¹³ Gyvt. 17. § (2)

problémák hatékony kezelése érdekében esetmegbeszélést kezdeményezhet valamennyi érintett szakember együttes jelenlétével.⁸¹⁴

A pártfogó felügyelő a pártfogolt magatartásának, körülményeinek alakulásáról szükség szerint tájékoztatja⁸¹⁵ az ügyészt, a bíróságot és a javítóintézetet. Indokolt a tájékoztatás az ügymenetmodell szerint minden olyan esetben, amikor a pártfogolt életkörülményeiben jelentős változás következett be – például munkavégzés céljából külföldre készül utazni.⁸¹⁶ Szükséges az intézkedést elrendelő tájékoztatása abban az esetben is, ha a pártfogó felügyelő tudomást szerez arról, hogy új büntetőeljárás indult a – vádemelés elhalasztása, feltételes szabadságra bocsátás és ideiglenes elbocsátás mellett megállapított/elrendelt pártfogó felügyelet végrehajtásának hatálya alatt álló – pártfogolt ellen.⁸¹⁷ Egyéb esetben az új büntetőeljárást folytatót kell értesíteni a pártfogó felügyelet tapasztalatairól.⁸¹⁸

A pártfogó tájékoztatja a rendőrkapitányságot, az ügyészt és a bíróságot – valamint ideiglenes elbocsátás esetén a javítóintézetet – arról is, ha az intézkedés letelt és a pártfogó felügyelet a pártfogolt kifogástalan magatartása vagy egyéb ok miatt megszűnt.⁸¹⁹

3.6.5. A pártfogó jelentési/javaslattételi kötelezettsége⁸²⁰

A pártfogó felügyelő javaslatot is tehet a büntetés-végrehajtási bírónak, az ügyésznek⁸²¹, valamint javasolhatja a rendőrség együttműködésbe vonását, ha a pártfogolt vagy környezete magatartása miatt akadályba ütközik a végrehajtás.⁸²² A javaslatához részletes indokolást kell fűznie, valamint csatolni kell a rendelkezésre álló bizonyítékokat.⁸²³

---

⁸¹⁴ Ügymenetmodell: 302. o.

⁸¹⁵ Pfr. 27. § (1) (Jogszámban meghatározott jelentési, kezdeményezési kötelezettségeiből eredő eseteken túl.)

⁸¹⁶ A külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény tartalmazza a külföldre utazást korlátozó rendelkezéseket. A pártfogoltak közül a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték [16. § (1) c) pont] külföldre utazását zárja ki a törvény, valamint 2013. január 1-jétől azokét is, akiknek javítóintézeti nevelését rendelte el a bíróság – a javítóintézeti nevelés tartama alatt, illetve az ideiglenes elbocsátás tartama alatt [16. § (1) e) pont].

⁸¹⁷ Ügymenetmodell: 303. o.

⁸¹⁸ Ügymenetmodell: 320. o.

⁸¹⁹ Pfr. 27. § (2)

⁸²⁰ A pártfogó felügyelő javaslatának lehetséges következményeit e fejezet 3.3. alfejezete részletezi.

⁸²¹ Pfr. 28. §

⁸²² Ilyenkor pontosan meg kell jelölnie a pártfogónak az akadályozó okot és az együttműködés pontos módját.

[Ügymenetmodell: 304. o.]

⁸²³ [Pfr. 28. § (2)]

A büntetés-végrehajtási bíró a bíróság által elrendelt pártfogó felügyelet végrehajtása érdekében lakcímfelügyelést, körözést rendelhet el, illetve elfogatóparancsot bocsáthat ki az ismeretlen helyen tartózkodó elítélt felkutatása érdekében.⁸²⁴

Ha a javaslattételt a jogszabály az általános és a külön magatartási szabályok megszegése esetén teszi lehetővé, ez a pártfogolt egyébként kifogásolható magatartásakor – szabálysértés vagy újabb bűncselekmény elkövetése⁸²⁵ – nem lehetséges, ilyen esetekben tájékoztatás keretében lehet értesíteni az elrendelőt.⁸²⁶ A pártfogolttal szemben indított új büntetőeljárás, előzetes letartóztatása a pártfogó felügyelet végrehajtására nincs joghatással. Ha a végrehajtás alatt a pártfogó arról értesül, hogy a pártfogolt újabb bűncselekményt követett el és/vagy előzetes letartóztatásban van, be kell szereznie az új büntetőeljárásra vonatkozó adatokat, majd háromhavonta tájékozódnia kell az esetleges változások figyelemmel kísérése érdekében. Ha a pártfogó felügyelet befejezéséig nem születik ügydöntő határozat, a végrehajtást be kell fejezni – tekintet nélkül arra, hogy a terhelt előzetes letartóztatásban van-e, ellene eljárás folyik-e.⁸²⁷

A magatartási szabályok megszegésének észlelése esetén a pártfogó felügyelőnek erre azonnal, késedelem nélkül reagálnia kell a kontroll fokozásával és a szükséges intézkedések megtételével. Fontos a következetesség. Nem teheti ezt „üres fenyegetőzéssel” – ahogy az ügymenetmodell mondja –, mivel az a büntetés-végrehajtás hitelességét veszélyezteti.⁸²⁸ A pártfogónak először kísérletet kell tennie a szabályszegés okának felderítésére és elhárítására. Ha nem jár sikerrel, kezdetben szóban, majd jegyzőkönyvben figyelmeztetnie⁸²⁹ kell pártfogoltját magatartása kifogásolható voltára és ennek következményeire.⁸³⁰ Ha ekkor sem változik viselkedése, hozzáállása, a következő javaslatok megtétele indokolt. Javasolhatja az illetékes ügyésznek a magatartási szabályok megváltoztatását⁸³¹, a vádemelést⁸³², a szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének indítványozását⁸³³, a próbára

---

⁸²⁴ Bv. tvr. 6/A. § (1)-(4)

⁸²⁵ Kivéve, ha az ezektől való tartózkodást előírta az elrendelő.

⁸²⁶ Ügymenetmodell: 307. o.

⁸²⁷ [Ügymenetmodell: 320. o.] Az új büntetőeljárásról a pártfogó automatikusan ritkán értesül, mivel az IRM rendelet 5. §-a csak a pártfogó felügyelet végrehajtásában közreműködő rendőrkapitányság számára ír elő tájékoztatási kötelezettséget.

⁸²⁸ Ügymenetmodell: 309. o.

⁸²⁹ A figyelmeztetésben részletezni kell a szabályszegést, valamint a feladatokat, amelyeket meg kell valósítani a jogkövetkezmények elkerülése érdekében. Ha szükséges, a pártfogó felügyelői terv módosítására is sor kerülhet ennek kapcsán. [Ügymenetmodell: 310. o.]

⁸³⁰ Ügymenetmodell: 309. o.

⁸³¹ Bv. tvr. 13/A. § (3) *Az ítéletben, illetve a bíróság határozatában előírt magatartási szabályok megváltoztatása iránt a pártfogó felügyelő tesz javaslatot a büntetés-végrehajtási bírónak. A magatartási szabályok megváltoztatása iránti javaslatnak a pártfogolt kérelme alapján is helye van.* [hatályos 2013. július 1-től]

bocsátás időtartama meghosszabbításának indítványozását⁸³⁴, javítóintézeti nevelés elrendelésének vagy büntetés kiszabásának indítványozását.⁸³⁵ Javaslatot tehet az ügyésznek a feltételes szabadság és a javítóintézetből való ideiglenes elbocsátás megszüntetésének indítványozására is,⁸³⁶ valamint a nem visszaeső pártfogolt pártfogó felügyelete megszüntetésének indítványozására, ha az intézkedés időtartamának fele része, de legalább két év eredményesen eltelt, és szükségessége már nem áll fenn.⁸³⁷

A pártfogó felügyelő javaslatot tesz az illetékes büntetés-végrehajtási bírónak⁸³⁸ az intézkedés megszüntetésére, valamint az említett esetekben⁸³⁹ a bíróság által megállapított magatartási szabályok megváltoztatására. A bíróság a határozatban előírt magatartási szabályokat a pártfogolt életvezetésétől, magatartásától függően módosíthatja – ilyen ügyben pártfogó felügyelői vélemény beszerzését rendelheti el.⁸⁴⁰

A pártfogó hivatalból, a rendőrség indítványára vagy a pártfogolt kérelmére javaslatot tehet az intézkedés tartamának vagy az előírt magatartási szabályoknak a megváltoztatására.⁸⁴¹

Ha a pártfogó felügyeletet a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésével kapcsolatban rendelték el, és a pártfogolt a magatartási szabályokat súlyosan megszegi, a pártfogó felügyelő, illetve a rendőrség az ügyészhez fordul.⁸⁴² Ha a magatartási szabályok megszegése miatt helye lehet a szabadságvesztés végrehajtása elrendelésének, az ügyész az ügyben első fokon eljáró bíróságnak tesz indítványt. Ilyen ügyben indítványa megtételéig az ügyész, azt követően a bíróság elrendelheti pártfogó felügyelői vélemény beszerzését.⁸⁴³

Ha a bíróság a szabadságvesztés végrehajtását nem rendeli el, a magatartási szabályokat módosíthatja.⁸⁴⁴

Magatartási szabály megváltoztatására csak abban az esetben tehet javaslatot a pártfogó, ha az alapeljárásban sor került magatartási szabály előírására. Ilyenkor is indokolt a javaslat megtétele előtt egyeztetni erről a pártfogóval⁸⁴⁵, és ha a szabályok a legkisebb mértékben is

---

⁸³² Ha a pártfogolt vádemelés elhalasztása során a pártfogó felügyelet magatartási szabályait súlyosan megszegte. [Pfr. 28. § (1) a) 2. pont]

⁸³³ Ha a felfüggesztett szabadságvesztésre ítélt a magatartási szabályokat súlyosan megszegte. [Pfr. 28. § (1) a) 3. pont]

⁸³⁴ Magatartási szabályok megszegése esetén. [Pfr. 28. § (1) a) 4. pont]

⁸³⁵ Magatartási szabályok súlyos megszegése esetén. [Pfr. 28. § (1) a) 4. pont]

⁸³⁶ Magatartási szabályok megszegése esetén. [Pfr. 28. § (1) a) 5-6. pont]

⁸³⁷ Pfr. 28. § (1) a) 7. pont

⁸³⁸ Pfr. 28. § (1) b)

⁸³⁹ A Pfr. 28. § (1) a) 1. és 2. pontban megjelöltek kivételével.

⁸⁴⁰ Bv. tvr. 100. §

⁸⁴¹ Pfr. 31. §

⁸⁴² Bv. tvr. 101. § (1)

⁸⁴³ Bv. tvr. 101. § (2)

⁸⁴⁴ Bv. tvr. 101. § (3)

⁸⁴⁵ Ügymenetmodell: 312. o.

változtak, arról tájékoztatni kell. Az ügymenetmodell szerint a pártfogó javaslatainak pedagógiai hatása általában azokban az esetekben is megnyilvánul, amikor az ügyész vagy a bíró nem ért egyet a javaslatban foglaltakkal: a pártfogoltak magatartása ilyenkor is kedvezően alakul.⁸⁴⁶

3.6.6. A végrehajtás befejeződése

A pártfogó felügyelet leteltéről, vagy egyéb okból történő megszűnéséről a pártfogó jelentése tájékoztatja⁸⁴⁷ a rendőrkapitányságot, az elrendelő ügyészt vagy bíróságot, ideiglenes elbocsátás esetén a javítóintézetet. Az ügymenetmodell szerint indokolt értesíteni a gyermekvédelem intézményeit is, mivel a kezdeti tájékoztatás feléjük csak a várható befejezés napját tartalmazta.⁸⁴⁸ A jelentésben ismertetni kell a megszűnés okát⁸⁴⁹, valamint a pártfogolt magatartását. Amennyiben kifogásolható volt, erről részletesebben kell beszámolni. A jelentésnek tartalmaznia kell a végrehajtás alatt indult új büntetőeljárás adatait, valamint azt is, ha a pártfogó felügyelő a magatartási szabályok megszegése miatt javaslattal élt az ügyész felé. Részletes ügyzáró jelentést kell kibocsátani, ha erre az elrendelő felhívja a pártfogó felügyelőt, valamint azokban az esetekben, ha külön magatartási szabály megállapítására került sor.⁸⁵⁰

A 2010-es adatokhoz képest 2011-ben 34,5 százalékkal emelkedett az eredménytelenül befejezett ügyek száma – különösen a próbára bocsátások megszüntetése és a felfüggesztett szabadságvesztések utólagos elrendelése körében –, amit a beszámoló⁸⁵¹ a pártfogó felügyelői kapacitások beszűkülésével magyaráz.

4. Az új Btk. pártfogó felügyeletre vonatkozó szabályai

A hatályos Btk. is járulékos intézkedésként szabályozza a pártfogó felügyeletet, de az intézkedésekre vonatkozó általános szabályok között⁸⁵² jelenleg csak annyit mond ki, hogy a pártfogó felügyelet büntetés vagy intézkedés mellett alkalmazható. Arról, hogy kiutasítás

---

⁸⁴⁶ Ügymenetmodell: 311. o., 313. o.

⁸⁴⁷ Pfr. 27. § (2)

⁸⁴⁸ Ügymenetmodell: 327. o.

⁸⁴⁹ A megszűnés eseteiről lásd e fejezet 3.2. alfejezetét.

⁸⁵⁰ Ügymenetmodell: 328. o.

⁸⁵¹ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 84. o.

⁸⁵² Btk. 70. § (2)

mellett nem rendelhető el, a pártfogó felügyeletre vonatkozó részletes szabályok rendelkeznek. Az új Btk. már az általános szabályok között kizárja ezt a lehetőséget.⁸⁵³

A pártfogó felügyelet elrendelése lehetséges eseteinek köre 2013. július 1-től bővül a jóvátételi munka előírása melletti elrendeléssel.⁸⁵⁴ A jóvátételi munka⁸⁵⁵ maga is új intézkedésként kerül a törvénybe, mely önállóan, büntetés helyett alkalmazható.⁸⁵⁶ A bíróság vétség, valamint háromévi szabadságvesztésnél nem súlyosabban büntetendő bűntett miatt a büntetés kiszabását egy évre elhalasztja és előírja jóvátételi munka végzését, ha alaposan feltehető, hogy a büntetés célja így is elérhető. Előírása mellett pártfogó felügyelet is elrendelhető.⁸⁵⁷ Az elkövető állami vagy önkormányzati fenntartású intézménynél, közhasznú civil szervezetnél, egyháznál vagy ezek részére végezheti a jóvátételi munkát.⁸⁵⁸ Ha elvégzését egy éven belül nem igazolja, vagy a pártfogó felügyelet szabályait súlyosan megszegi, a bíróság büntetést szab ki.⁸⁵⁹

2013 júliusától a pártfogó felügyelet kötelező megállapításának esetei is változnak. Kikerülnek e körből a visszaeső próbára bocsátottak, hiszen visszaeső próbára bocsátására az új Btk. szerint nem lesz lehetőség.⁸⁶⁰ Pártfogó felügyelet alatt fog állni azonban az is, akit életfogytig tartó szabadságvesztésből bocsátanak feltételes szabadságra.⁸⁶¹

Az eddigi generális maximumot, öt évet ír elő az új Btk., kivéve az új kötelező esetben: az életfogytig tartó szabadságvesztésből feltételes szabadságra bocsátott pártfogó felügyelete legfeljebb tizenöt évig tarthat.⁸⁶² A jóvátételi munka mellett elrendelt pártfogó felügyelet pedig addig tart majd, amíg a munkára kötelezett annak elvégzését nem igazolja, de legfeljebb egy évig.⁸⁶³

A pártfogó felügyelet elrendelésének lehetséges eseteiben jelenleg is lehetővé teszi a Btk. a pártfogó felügyelő számára az intézkedés fele részének, de legalább két évnek az eltelte

---

⁸⁵³ Új Btk. 63. § (3)

⁸⁵⁴ Új Btk. 69. § (1) d) pont

⁸⁵⁵ Új Btk. 67. §

⁸⁵⁶ Új Btk. 63. § (2)

⁸⁵⁷ Új Btk. 67. § (1) [Nem írható elő visszaesővel, valamint azzal szemben, aki a bűncselekményt bünszervezetben követte el, a szándékos bűncselekményt végrehajtandó szabadságvesztésre ítéltése után, a végrehajtás befejezése előtt, a szabadságvesztés felfüggesztésének próbaideje alatt követte el. Tartamát órákban kell meghatározni huszonnégy és százötven óra között. Új Btk. 67. § (2) és (4) bekezdések]

⁸⁵⁸ Új Btk. 67. § (3); A Bv. tvr. 2013. július 1. napjától hatályos 82/A. §-ának (5) bekezdése szerint „a pártfogó felügyelői szolgálat szükség esetén tanácsadással segíti az elítéltet a jóvátételi munka helyének kiválasztásában. Ennek érdekében a pártfogó felügyelői szolgálat önkéntes bejelentkezés alapján nyilvántartást vezet azokról az állami vagy önkormányzati intézményekről, közhasznú jogállású civil szervezetekről, egyházakról vagy egyházi intézményekről, amelyek jóvátételi munka végzésére elítéltet fogadnának.”

⁸⁵⁹ Új Btk. 68. § (2)

⁸⁶⁰ Új Btk. 65. § (2) a) pont

⁸⁶¹ Új Btk. 69. § (2) a) pont

⁸⁶² Új Btk. 70. § (1)

⁸⁶³ Új Btk. 70. § (2)

után, hogy véleményében javasolhassa a megszüntetést, ha annak szükségessége már nem áll fenn.⁸⁶⁴ Ezt a lehetőséget az új Btk. már egy év eltelte után megadja.⁸⁶⁵

Az általános magatartási szabályokat⁸⁶⁶ a hatályosakkal megegyezően szabályozza az új Btk., de a külön magatartási szabályok között egy régi, de eddig hatályba nem léptetett rendelkezés válik alkalmazhatóvá: elrendelhető, hogy a pártfogolt vegyen részt a pártfogó felügyelő által szervezett csoportos foglalkozáson vagy a pártfogó felügyelői szolgálat közösségi foglalkoztatójának programja szerinti más foglalkozáson.⁸⁶⁷

A fiatalok pártfogó felügyelete megállapításának kötelező esetei⁸⁶⁸ is bővülnek a jóvátételi munkavégzés előírása mellett történő elrendelés esetével⁸⁶⁹, valamint módosul a fiatal fogalma is. Az új Btk. szerint fiatal az, aki a bűncselekmény elkövetésekor tizenkettedik életévét betöltötte, de tizenhétadikát nem. Tizenharmadik életévét még be nem töltött fiatal a büntető igazságszolgáltatás elé akkor kerülhet csak, ha emberölést⁸⁷¹, erős felindulásban elkövetett emberölést⁸⁷², testi sértést⁸⁷³, rablást⁸⁷⁴ vagy kifosztást⁸⁷⁵ követ el, és az elkövetéskor rendelkezik a bűncselekmény felismeréséhez szükséges belátással. Ezen bűncselekmények elkövetése esetén is kizárólag intézkedés⁸⁷⁶ lesz alkalmazható azzal szemben, aki az elkövetéskor tizenharmadik életévét még nem töltötte be.

---

⁸⁶⁴ Btk. 82. § (3)

⁸⁶⁵ Új Btk. 70. § (3); Bv. tvr. 2013. július 1. napjától hatályos 13/A. § (1) *A Btk. 70. § (3) bekezdésében foglalt feltételek fennállása esetén a pártfogó felügyelő jelentést készít, és annak megküldésével a pártfogó felügyelet megszüntetésére tesz javaslatot az ügyésznek.*

⁸⁶⁶ Az Új Btk., tekintettel arra, hogy a pártfogó felügyelet tartalmát meghatározó magatartási szabályok végrehajtási szabályok, teljességében nem emeli át azokat az anyagi jogi szabályok közé. [2012. évi C. törvény 71. §-ának indokolása.]

⁸⁶⁷ Új Btk. 71. § (2) i) pont

⁸⁶⁸ Az új Btk. 2013. július 1. napjától hatályos 122. §-a szerint ha a fiatalok a javítóintézeti nevelésre ítélese után elkövetett bűncselekmény miatt a javítóintézeti nevelés vagy az ideiglenes elbocsátás alatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélik, a szabadságvesztés büntetést kell végrehajtani. Ebben az esetben a javítóintézeti nevelés hátralevő részét szabadságvesztésre kell átválttatni.

⁸⁶⁹ Új Btk. 119. § (2) [Akkor írható elő fiatalokkal szemben jóvátételi munkavégzés, ha az ítélet meghozatalakor tizenhatodik évét betöltötte. Új Btk. 117. §]

⁸⁷⁰ Új Btk. 105. § (1)

⁸⁷¹ Új Btk. 160. § (1)-(2)

⁸⁷² Új Btk. 161. §

⁸⁷³ Új Btk. 164. § (8)

⁸⁷⁴ Új Btk. 365. § (1)-(4)

⁸⁷⁵ Új Btk. 366. § (2)-(3)

⁸⁷⁶ Új Btk. 106. § (2)

IV. FEJEZET

A FIATALKORÚAK PÁRTFOGÓ FELÜGYELETE A GYAKORLATBAN – EGY BARANYAI KUTATÁS EREDMÉNYEI

Annak érdekében, hogy megtudjuk, az ismertett jogszabályi keretek között ténylegesen milyen eredménnyel zajlik a fiatalok pártfogó felügyelete, általában kik azok a fiatalok, akik pártfogói segítségre és felügyeletre szorulnak, az intézkedés végrehajtásának gyakorlatába kell betekintenünk. Ezt könnyíti meg a Baranya Megyei Igazságügyi Hivatal Pártfogó Felügyelői Szolgálatánál⁸⁷⁷ 2008-ban és 2009-ben végzett kutatás⁸⁷⁸ is, amely a 2006. évben e szolgálatnál pártfogó felügyelet ügycsoportban iktatott fiatalok pártfogó felügyeletének végrehajtása során készült háromszázhárom⁸⁷⁹ aktát dolgozza fel.

Az aktákat egy nyitott és zárt kérdéseket is tartalmazó kérdőív⁸⁸⁰ alapján tekintetem át négy kérdéscsoporton keresztül. A pártfogoltakra vonatkozó adatok összevetéséhez tizenkilenc kérdés nyújtott segítséget, ezek többek között az iskolai végzettségükről, családi háttérükről, szüleikről és anyagi helyzetükről tájékoztattak. Az elkövetett bűncselekmények jellegzetességeit négy, a pártfogó felügyelet mint intézkedés jellemzőit tíz kérdés segített csoportosítani. Az utolsó négy kérdés a bűnisméltés valószínűségére kereste a választ.

Az aktákból is sokat megtudhatunk az intézkedés hatékonyságáról, az utánkövetés módszerének alkalmazásával viszont arra is fény derül, hogy volt-e hosszú távú hatása a pártfogó jelenlétének a fiatal életében. 2011-ben a bűnügyi nyilvántartásban áttekinttem e háromszázhárom volt pártfogolt utóéletét annak vizsgálata érdekében, hogy a pártfogó felügyelet alapjául szolgáló bűncselekményt követően valósítottak-e meg újabb bűncselekményt – akár az intézkedés végrehajtása alatt, akár azt követően.

---

⁸⁷⁷ Mai elnevezés: Baranya Megyei Kormányhivatal Igazságügyi Szolgálatának Pártfogó Felügyelői Szolgálat.

⁸⁷⁸ A továbbiakban: baranyai kutatás.

⁸⁷⁹ Hogy a pártfogók munkáját ne akadályozzam és az ügyintézők munkaterhét se növeljem, az iktatószámok sorrendjében haladva mindig az irattárban fellelhető soron következő aktákat vizsgáltam. Valamennyi vizsgált intézkedés végrehajtása befejeződött a kutatás kezdetének időpontjára.

⁸⁸⁰ A kérdőívet lásd az 1. számú mellékletben.

1. Az elkövetők

1.1. Nemek és életkor szerinti megoszlás

A vizsgált háromszázhárom aktában a pártfogó felügyelők negyven lány (13,2 százalék) és kettőszázhatvanhárom fiú (86,8 százalék) pártfogó felügyeletéről számolnak be. A pártfogoltak életkora az intézkedés elrendelésekor, valamint a végrehajtás befejezésekor a 10. számú táblázatban foglaltak szerint alakult.

10. számú táblázat⁸⁸¹
A pártfogoltak életkora

Koruk a végrehajtás kezdetén:	Hány fő:	Megoszlás %		Koruk a végrehajtás befejezésekor:	Hány fő:	Megoszlás %
14 év	3	1		15 év	3	1
15 év	37	12,2		16 év	30	10
16 év	70	23,1		17 év	62	20,5
17 év	82	27		18 év	85	28
18 év	76	25		19 év	73	24
19 év	30	10		20 év	35	11,5
20 év	4	1,3		21 év	10	3,3
21 év	1	0,3		22 év	4	1,3
				23 év	1	0,3

A legfiatalabb pártfogolt tizennégy éves volt, a legidősebb huszonegy, mikor a végrehajtás kezdetét vette. A legtöbben tizenhét évesek voltak (huszonhét százalékuk). Átlag életkoruk ekkor tizenhét (16,99) év volt.

Az intézkedés végrehajtásának befejezésekor a legfiatalabb pártfogolt tizenöt, míg a legidősebb huszonhárom éves volt. A relatív többség tizennyolc éves volt (huszonnyolc százalékuk). Átlag életkoruk ekkor tizennyolc (18,2) év volt.

⁸⁸¹ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

1.2. Iskolai végzettség

Az intézkedés kezdetekor iskolai végzettségük a 11. táblázatban összefoglaltak szerint alakult.

11. számú táblázat⁸⁸²
A pártfogoltak iskolai végzettsége

Befejezett osztályok száma:	Hány fő:	Megoszlás %
4	3	0,99
5	15	4,95
6	15	4,95
7	23	7,59
8	96	31,68
9	52	17,16
10	50	16,5
11	27	8,91
12	11	3,63
nincs adat	11	3,63

Mindössze negyvenen voltak, akik tizenhatodik életévüket még nem töltötték be, vagyis tizennégy (három fő) és tizenöt (harminchét fő) évesek voltak. Az ő esetükben nem számít devianciának, hogy ekkor még nem rendelkeztek nyolcosztályos végzettséggel. Azonban negyvennél magasabb volt azok száma, akik a nyolc osztályt sem végezték el: ötvenhat fő. Az átlagos iskolai végzettség 8,57 osztály, vagyis átlagosan a kilenc osztályt sem érte el, annak ellenére, hogy a tizenhét éves fiataloknak évvessztesség esetén elképzelhető, hogy csak kilenc, de valószínűbb, hogy tíz-tizenegy osztályos végzettségük van, ha évismétlés nélkül sikeresen folytatják tanulmányaikat. A pártfogoltak tehát az életkoruknak megfelelő, elvárt iskolai végzettséghez képest több évvel is elmaradtak.

---

⁸⁸² Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

1.3. Iskolai magatartás

A pártfogó felügyelő gyakran a pártfogoltak iskolai viselkedését is jellemezte. Hetvenhét aktában – tizennégy lány és hatvanhárom fiú esetén – található utalás az iskolai magatartásukra, vagyis az akták negyedénél.

A lányokról szóló feljegyzések több mint harmadában (harmincöt százalék) található ilyen megjegyzés, míg fiúk esetében ez az arány rosszabb, az aktáknak kevesebb, mint a negyede (huszonnégy százalék) tudatja velünk, hogyan viselkedtek a fiúk az iskolában.

A lányokról szóló jellemzéseknek több mint a fele negatív.

12. számú táblázat⁸⁸³

A lányok iskolai jellemzése

(inkább) Pozitív:	Negatív:
„Jó tanuló, órákon kívüli tevékenységekben is aktív, kiemelkedő közösségi tevékenységet végez.”	„iskolában bűncselekményt követett el” (3 aktában)
„jól tanul” (2 aktában)	„igazolatlan hiányzásai vannak” (2 aktában)
„nincs vele probléma” (2 aktában)	„nehezen kezelhető, hazudozik”
„a bűncselekmény elkövetése óta nincs vele probléma”	„agresszív”
	„problémás”
<i>6 pozitív vélemény: a lányokra adott vélemények (összesen 14 db) 42,85%-a.</i>	<i>8 negatív vélemény: a lányokra adott vélemények (összesen 14 db) 57,14%-a.</i>

A fiúkról szóló jellemzések majdnem háromnegyede negatív. Legtöbbször a hiányzást és a magatartási problémát említi az akta.

⁸⁸³ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

13. számú táblázat⁸⁸⁴
A fiúk iskolai jellemzése

(inkább) Pozitív:	Negatív:
Nincs vele probléma: 13 fő	Igazolatlan hiányzások: 11 fő
„kitűnő képzőművészeti tehetség”	Rossz magatartás ÉS igazolatlan hiányzások: 5 fő
Rendesen tanul.	„rendszeresen késik”
„kilóg a sorból az egyetemi kollégiumban, mert nem iszik, nem dohányzik, ezt furcsállják”	Magatartási problémák: 13 fő
„tisztelettudó, nincs vele gond”	Agresszió: 5 fő
„segít a rosszabb képességűeknek; matek versenyen helyezést ért el”	Iskolában követte el a bűncselekményt: 3 fő
	„Zavarta a tanórákat”
	Fenyegette, szexuálisan zaklatta osztálytársait: 2 fő
	„Megsértette a tanárokat, dohányzott”
	„Kezelhetetlen, kés van nála az iskolában”: 2 fő
	„megbízhatatlan hangulatember”
<i>Fiúkról írt vélemények (összesen 63 db) 25,57%-a.</i>	<i>Fiúkról írt vélemények (összesen 63 db) 71,42%-a.</i>

1.4. Iskola intézkedése

Hét lány és harminchat fiú aktájában található adat arról, hogy az iskola intézkedett velük kapcsolatban. E negyvenhárom akta közül csak egy eset pozitív: egy fiút dicséretben részesítettek futóversenyen elért eredménye miatt. Arról, hogy az iskola „elbocsátotta”, „eltanácsolta”, „kizárta” a fiatalt, vagy „megszüntette hallgatói jogviszonyát”, a pártfogó a szülőktől, vagy a pártfogoltaktól értesült. Hogy az intézkedés pontos tartalma adott esetben mi

⁸⁸⁴ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

volt, hogy az elmondottak jogszabályi megfelelője⁸⁸⁵ melyik, nem tudhatjuk pontosan, de ez a lényegen – azon, hogy ezek a pártfogoltak szembesültek a társadalom elutasításával, azzal, hogy a jelenlétük egy osztályban, iskolában nem kívánatos – nem változtat.

A lányokkal szemben foganatosított, a pártfogó által dokumentált intézkedések a következők voltak: öt pártfogolt lányt „eltanácsoltak”, egyiküket a „második iskolából is el akarták tanácsolni, de nem találtak számára megfelelő iskolát, így ugyanabban az iskolában magántanuló lett”, valamint egy lányt „elbocsátottak”. Ennek oka többségében – öt esetben – az igazolatlan hiányzás volt, valamint két esetben bűncselekmény elkövetése.

A fiúkkal kapcsolatos intézkedések többsége is a hallgatói jogviszony megszüntetésére irányult. Tizennyolc fiút „eltanácsoltak”, ötnek „megszüntették a hallgatói jogviszonyát”, kettő „igazgatói megrovásban részesült”, egy fő „igazgatói megrovásban részesült, majd eltanácsolták”, két fő „osztályfőnöki megrovásban részesült”, két fiú aktájában írta a pártfogó, hogy „kizárták”, egy „szaktanári, majd osztályfőnöki megrovásban” részesült, egyikükkel szemben „fegyelmi eljárást indítottak”, egy fiút „fegyelmi büntetésben” részesítettek. Egy hallgatónál az akta arról tájékoztatott, hogy „minden iskolából elbocsátották”, egy pártfogoltat „nem vett vissza az iskola, mikor már nem volt tanköteles” és egy fiút dicséretben részesítettek. Az intézkedések okáról nem minden esetben tájékoztat az akta, de harminc esetben erre is fény derül. Általában a hiányzást jelölte meg a pártfogó okként – tizenhét esetben. Nyolc esetben a fiatal agresszív, erőszakos magatartását, rossz magaviseletét, négy esetben azt, hogy bűncselekményt követett el, valamint két esetben a hallgatónak az ellene indított fegyelmi eljárás miatt kellett távoznia az iskolából.⁸⁸⁶

---

⁸⁸⁵Gyakran a rossz magaviseletű tanulók szüleinek az iskola igazgatója azt „tanácsolta”, keressenek másik iskolát gyermeküknek. Az esetek többségében természetesen ez a többi gyermek érdekét szolgálta, és az eltanácsolt gyermek szülője általában meg is fogadta a tanácsot. A tanuló eltiltására, kizárására, másik iskolába való áthelyezésére csak a közoktatásról szóló 1993. évi LXXIX. törvény által meghatározott esetekben volt lehetőség. Ez a törvény a tankötelezettséget annak a tanévnek a végéig állapította meg, amelyben a tanuló tizennyolcadik életévét betöltötte. A tankötelezettség 2003. szeptember 1. előtt annak a tanévnek a végéig tartott, melyben a tanuló 16. életévét betöltötte, majd 2003. szeptember 1. napjától emelkedett tizennyolc évre. 2012. szeptember 1-től viszont újra a tizenhatodik életév betöltéséig tart a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény szerint. A vizsgált pártfogoltak esetében – bár pontos adatokkal nem rendelkezünk a tanulmányaik megkezdésének idejéről – életkoruk alapján valószínűsíthetjük, hogy tanulmányaikat az általános iskola első évfolyamán az 1997/1998. tanévben, vagy azt megelőzően kezdték meg, így a tankötelezettség tizennyolcadik életévre történő kiterjesztése rájuk nem vonatkozott, vagyis esetükben még a tizenhatodik életévükig tartó tankötelezettség érvényesült. [1993. évi LXXIX. törvény a közoktatásról, 129. § (1) bekezdés 2003. szeptember 1. napjától hatályos rendelkezése]

⁸⁸⁶Egy esetben két okot is megjelölt az akta.

1.5. Tanulmányok folytatása

A pártfogó felügyelet kezdetekor az aktában rögzített adatok⁸⁸⁷ alapján megállapítható, hogy a pártfogoltak közül hányan „jártak iskolába”, végezték még tanulmányaikat, illetve ez alapján láthatóvá válik az iskolába járók és a tanulmányaikat már nem végzők végzettsége közötti különbség.

A pártfogoltak közel fele, 45,87 százalékuk, százharminckilenc fő járt iskolába.⁸⁸⁸ Az iskolába járók átlag életkora 16,7 év, átlagos iskolai végzettségük 9,3 osztály volt.

14. számú táblázat⁸⁸⁹

Az „iskolába járó” pártfogoltak életkora

14 éves	15 éves	16 éves	17 éves	18 éves	19 éves	20 éves
6 fő	19 fő	38 fő	34 fő	32 fő	9 fő	1 fő

15. számú táblázat⁸⁹⁰

Az „iskolába járó” pártfogoltak iskolai végzettsége

4 oszt.	6 oszt.	7 oszt.	8 oszt.	9 oszt.	10 oszt.	11 oszt.	12 oszt.	13 oszt.	Nincs adat
1 fő	1 fő	5 fő	41 fő	26 fő	37 fő	18 fő	8 fő	1 fő	1 fő

A pártfogoltak többsége, százhatvanegy fő (53,13 százalék) az intézkedés végrehajtásának megkezdésekor azonban nem járt már iskolába. Az ő átlag életkoruk tizenhét év volt.

⁸⁸⁷ Arra vonatkozóan, hogy jár-e iskolába a fiatal, három akta nem adott választ.

⁸⁸⁸ Azoknak a fiataloknak az aktáiban, akik még jártak iskolába, többször olvasható a pártfogói feljegyzésben az iskolai oktatás minőségének kifogásolása: „az iskola véleményem szerint nagyon laza”, „az iskola csak névleg az”.

⁸⁸⁹ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁸⁹⁰ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

16. számú táblázat⁸⁹¹

Az „iskolába nem járó” pártfogoltak életkora

14 éves	15 éves	16 éves	17 éves	18 éves	19 éves	20 éves	21 éves
-	15 fő	31 fő	51 fő	43 fő	17 fő	3 fő	1 fő

Iskolai végzettségüket az alábbi táblázat foglalja össze. Átlagosan 7,96 osztályos végzettséggel rendelkeztek.

17. számú táblázat⁸⁹²

Az „iskolába nem járó” pártfogoltak iskolai végzettsége

4 oszt	5 oszt	6 oszt	7 oszt	8 oszt	9 oszt	10 oszt	11 oszt	12 oszt	Nincs adat
2 fő	15 fő	14 fő	17 fő	56 fő	26 fő	14 fő	2 fő	8 fő	7 fő

Az iskolába járók átlag életkora alacsonyabb, iskolai végzettségük viszont lényegesen magasabb, mint a tanulmányokat már nem folytató pártfogoltaké, tehát nem azért fejezték be tanulmányaikat, mert az elhelyezkedéshez szükséges végzettséget, szakmát, az érettségit megszerezték. A legtöbben közülük csak nyolc osztályt végeztek el, ami az elhelyezkedési esélyeik szempontjából kedvezőtlen. Negyvennyolc főnek a nyolc osztályos végzettsége sem volt meg.

Az akták többségéből kiderül, hogy a fiatalok miért nem jártak iskolába, ám e válasz sokszor nem érdemi, tartalmi jellegű, hanem formai, semmitmondó – különösen ennek számít, amikor a pártfogó csak annyit jegyez fel, hogy „megszakította tanulmányait”. Sajnos általában e kérdést is a pártfogoltak vagy szüleik válaszolták meg, így nem tudhatjuk biztosan, hogy ezen az iskolából való eltanácsolást, kizárást vagy a hallgatói jogviszony megszüntetését értették-e. Legtöbbször azonban az aktákból az derül ki, hogy a pártfogó akkor jegyezte fel a tanulmányok megszűnésének okaként annak „megszakítását”, amikor a fiatal folytathatta volna a tanulást, az iskola nem intézkedett vele szemben, egyszerűen csak „nem volt már kedve tanulni”. Azokban az esetekben pedig, amikor a hallgatói jogviszony az iskola

⁸⁹¹ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁸⁹² Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

akarataból szűnt meg, az „eltanácsolták” kifejezést leggyakrabban, ezért ezekben az esetekben az alábbi táblázat is egyöntetűen ezt a jelölést alkalmazza.

Legtöbben önszántukból hagyták abba a tanulást. Természetesen a családi környezet ösztönző hatásának hiánya, a szülők hasonlóan alacsony iskolai végzettsége, az a körülmény, hogy az iskola másik faluban, városban van – így sokat kell utazni –, vagy a tanulmányok során felmerülő kudarcok még nem jelentik, hogy nem mondhatjuk: esetükben megvolt a lehetőség arra, hogy tanuljanak, ők azonban a pillanatnyilag könnyebbnek tűnő utat választották. E százhat fő tehát saját maga vonta ki magát a tanulás kötelezettsége és lehetősége alól és „megszakította tanulmányait”. Lényegesen kevesebben voltak, akik esetében az oktatási intézmény jutott arra az elhatározásra, hogy deviáns magatartása miatt a tanuló nem illik az adott osztályba, iskolába. Húsz főt tanácsoltak el sok hiányzás, rossz magaviselet vagy bűncselekmény elkövetése miatt. Mindössze nyolc fő esetében mondhatjuk (az iskolába már nem járók 4,96 százaléka), hogy befejezte, amit elkezdett, megszerezte a tizenkét osztályos, középiskolai végzettséget, vagyis szakiskolai, szakközépiskolai vagy gimnáziumi tanulmányait befejezte.

Anyagi okokból hét főnek kellett abbahagynia a tanulást. Egyikük aktájában például okként az szerepelt, hogy anyja nem tudott neki bérletet venni, hogy bejárjon az iskolába, máshol pedig azt jegyezte fel a pártfogó, hogy nem tudták megvenni a képzéshez szükséges gyakorlati ruhát, ami huszonötezer forintba került. Öt lány terhessége miatt hagyta abba a tanulást, míg egy pártfogoltat anyja, egy másikat élettársa nem engedte továbbtanulni.

18. számú táblázat⁸⁹³

A tanulmányaikat már nem folytató pártfogoltak körében e körülmény oka

Miért nem jár iskolába?	Hány fő?
Megszakította tanulmányait	106 fő
Eltanácsolták (bűncselekménye, rossz magaviselete, sok hiányzása miatt)	20 fő
Befejezte tanulmányait (12 osztályt)	8 fő
Anyagi okokból	7 fő
Terhes lett	5 fő
Büntetés-végrehajtási intézetbe vagy javító	5 fő

⁸⁹³ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

intézetbe került előzetes letartóztatás, vagy végrehajtás foganatosítása céljából	
Szülő(k) büntetés-végrehajtási intézetbe került(ek), nem figyelt a fiatalra senki	3 fő
Tanfolyami keretek között folytatta tovább a tanulást	3 fő
Magántanuló lett	2 fő
Anyja kivette az iskolából	1 fő
Élettársa nem engedte iskolába járni	1 fő

A statisztikák⁸⁹⁴ szerint a nyilvántartott álláskeresők száma 2007-ben Magyarországon 426.915 fő volt. Ebből a Dél-Dunántúl régiójából Baranyában 22.100 fő volt, ami a 2006-os adatokhoz képest 4,6 százalékos, a 2005-ös adatokhoz képest pedig 4,8 százalékos növekedést mutat.

A nyilvántartott álláskeresők gazdaságilag aktív népességhez viszonyított relatív mutatója 2005-ben Baranyában 13,4 százalék, 2006-ban 13,3 százalék, 2007-ben 12,9 százalék volt, ami apró pozitív változást mutat ezen évek viszonylatában, ám még a 2007-es adatok is igen magasak a nyugat-dunántúli 6,9, a közép-dunántúli vagy a közép-magyarországi 3,4 százalékos átlaghoz képest.

A nyilvántartott álláskeresők iskolai végzettség szerinti megoszlását figyelembe véve a nyolc osztályos vagy annál alacsonyabb végzettséggel rendelkezők aránya 2005-ben 41,9, 2006-ban 42, 2007-ben pedig 42,4 százalék volt, vagyis számuk emelkedik.

A tartósan, egy éven túl nyilvántartott álláskeresők éves átlagos száma a nyilvántartott álláskeresők körén belül 2005-ben 5673, 2006-ban 6171, 2007-ben pedig 6644 főre emelkedett Baranyában.

E statisztikai adatok alapján a tanulmányaikat tovább folytatni már nem akaró pártfogoltak alacsony iskolai végzettsége vészjósló figyelmeztetés.

⁸⁹⁴ Forrás: http://nfsz.munka.hu/engine.aspx?page=full_afsz_eves_reszletes

1.6. A tanulmányokat már nem folytató pártfogoltak

A százhatvanegy iskolába már nem járó pártfogolt esetében fontos fényt deríteni arra, hogy közülük hányan tudtak elhelyezkedni, hányan találtak munkát, rendelkeznek-e szakmával.

Nincs szakmája száznegyvenhat főnek, vagyis a már nem tanuló pártfogoltak 90,68 százalékának. Mindössze tizenöten rendelkeztek valamilyen szakmával, melyet a következő táblázat foglal össze.

19. számú táblázat⁸⁹⁵

A tanulmányaikat már nem folytató pártfogoltak szakmája, munkaerőpiaci jelenléte

Milyen szakmával rendelkeznek? Dolgoznak-e?	
Szakmája:	Dolgozik-e?
Kőműves (2 fő)	Dolgozik
Faipari gépmunkás	Dolgozik
Eladó (tanfolyamon szerzett képesítés)	Nem
Fodrász	Dolgozik
Hús-hentesáru eladó (tanfolyamon szerzett képesítés)	Nem
Hegesztő	Dolgozik
Hentes	Dolgozik
Szociális gondozó	Dolgozik
Kosárfonó	Dolgozik (pultosként)
Eladói képesítés	Dolgozik (alkalmi munkát, nem szakmája szerint)
Könnyűgépkezelő (tanfolyamon szerzett képesítés)	Dolgozik
Vendéglátó ipari technikum	Dolgozik
Gépkezelő (tanfolyamon szerzett képesítés)	Dolgozik
„Szakmunkás bizonyítvány”	Dolgozik

⁸⁹⁵ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

A szakmával rendelkező tizenöt főből tizenhárom dolgozik, de a tizenhárom főből két fiatal nem a képesítése szerinti munkát végez.⁸⁹⁶

A szakmával nem rendelkező száznegyvenhat főből ötvenheten nem dolgoznak, alkalmi munkát⁸⁹⁷ végeznek negyvenhatan. Mindössze negyvenkét főnek van közülük állandó munkája.⁸⁹⁸

20. számú táblázat⁸⁹⁹

A szakmával nem rendelkező 146 fő a munkaerőpiacon

Nem dolgozik	57 fő (39,04 %)
Alkalmi munkát végez	46 fő (31,50 %)
Állandó munkája van	42 fő (28,76 %)
Nincs adat	1 fő (0,68 %)

A tanulmányokat már nem folytatók csoportjára tehát összefoglalva a következőkre derült fény.

21. számú táblázat⁹⁰⁰

A tanulmányokat már nem folytató pártfogoltak körében a szakmával rendelkezők és a dolgozók aránya

Összesen 161 fő „nem jár iskolába” ⁹⁰¹ (100%)		
Szakmával rendelkezik:	15 fő: 9,31 %	Ebből 13 fő dolgozik (a végzettséggel rendelkezők 86,6%-a)
Szakmával nem rendelkezik:	146 fő: 90,68 %	

⁸⁹⁶ A „kosárfonó” pultosként dolgozik, az „eladó” alkalmi munkaként gyógynövényeket gyűjt.

⁸⁹⁷ Például: méhészteljesítés mellett; rakodó; sörgyári munka; kőműves mellett dolgozik; mezőgazdasági munka; dinnyeszedés, facsetete telepítés, bodzaszedés; földmunka, erdő- és ároktisztítás.

⁸⁹⁸ Főleg építkezési vállalkozóknál segédmunka; Elcoteq: betanított munka; gépkocsivezető; konyhai kisegítő; családi vállalkozásnál; szülő munkahelyén kertészetben; autókozmetikában; TESCO-ban eladó; sertéstelepen; lógondozó; takarító a Plázában; baromfifeldolgozóban.

⁸⁹⁹ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹⁰⁰ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹⁰¹ A pártfogoltak közül mindössze ötvenegy fő tartja el magát részben, vagy egészben: ez a pártfogoltaknak csak 16,83 százaléka, vagyis ötödük sem. Ehhez képest százhatvanegy fő, 53,13 százalékuk nem jár iskolába, vagyis nekik már dolgozniuk kellene.

	Közülük nem dolgozik: 57 fő (39,04 %)
	Alkalmi munkát végez: 46 fő (31,50 %)
	Állandó munkát végez: 42 fő (28,76 %)
	Nincs adat: 1 fő (0,68 %)

1.7. Tanuláshoz/munkához való hozzáállásuk

A pártfogoltak többségének tanuláshoz, munkához való hozzáállására is fény derült az aktákból.

22. számú táblázat⁹⁰²

A pártfogoltak tanuláshoz/munkához való hozzáállása

Pozitív	19 fő (6,27 %)
Átlagos	190 fő (62,70 %)
Negatív	84 fő (27,72 %)
Nincs adat erre vonatkozóan	10 fő (3,30 %)

A fiatalok tizedéről sem mondható el, hogy pozitív, említésre méltó a hozzáállása a munkához vagy a tanuláshoz. Mindössze tizenkilenc főről, 6,27 százalékukról írja ezt a pártfogó, vagy vonható le velük kapcsolatban ez a következtetés a feljegyzésekből – például átlagon felül teljesített a munkában (három műszakban dolgozott), kitűnő tanuló volt, esetleg versenyeken helyezést szerzett, vagy tanult és mellette kitartóan dolgozott is.

Átlagosnak nevezhető a pártfogoltak többségének, 62,70 százalékuknak a hozzáállása. Azok a fiatalok sorolhatók ide, akik vagy a tanulás, vagy a munka terén próbálnak teljesíteni: törekednek az előrelépésre, a tanulásra vagy állás találására képességeikhez, lehetőségeikhez képest, vagy munkájukat átlagosan végzik. Nekik „van jövőképük” – e megközelítésen keresztül sokszor jellemzik a pártfogók a pártfogoltakat.

⁹⁰² Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

Akiket sem a tanulás, sem a munka nem motivál, nincs jövőképük, csak a mának élnek, az ő hozzáállásuk negatívnak mondható. Néhány idézet élethűen elénk tárja e fiatalok és családjuk életmódját, életfelfogását.

- „Mivel a család ragaszkodott a roma hagyományokhoz, így tanulmányait nem fejezte be, háztartásbeli lett, pedig szeretett volna továbbtanulni.”
- „Nem akar tanulni, gyermeket akart vállalni, és otthon maradni vele. A pártfogó felügyelet alatt terhes is lett, nem tanult tovább.”
- „Újra beiratkozott az iskolába, de csak az évnnyitóra ment el.”
- „Teljesen motiválatlan a tanulásban, gyermeket akar szülni, és vele otthon maradni.”
- „Hallani sem akar a tanulásról.”
- „Szeretne továbbtanulni, de a család nem támogatja.”
- „A családjából senki nem dolgozik, ő sem akar.”
- „Senkinek nincs munkája a családban.”
- „A környezete és családja hatására nincs igénye a továbbtanulásra. Jövőjét nem tervezi, a mának él.”
- „A család nem támogatja a tanulásban.”

1.8. Lakóhelyük

A pártfogoltak lakóhelyére a legtöbb aktából⁹⁰³ – kettőszázkilencvenöt esetben – fény derült.

23. számú táblázat⁹⁰⁴ A pártfogoltak lakóhelye

Pártfogoltak lakóhelye (295 fő = 100 %)	
Megyeszékhely: Pécs	111 fő (37,62 %) [a városban élők 59,35 %-a Pécsen él]
Város	187 fő (63,38 %)

⁹⁰³ Mindössze hat pártfogoltról nem tüntette fel a pártfogó, hogy hol lakik, valamint egy pártfogolt Jász-Nagykun-Szolnok megyei és egy Somogy megyei, így a vizsgálati alapot annak a kettőszázkilencvenöt baranyai pártfogoltnak az adatai képezték, akiknél ismert volt a lakóhely. (Baranya megye népessége: 398.355 fő háromszázegy településen.)

⁹⁰⁴ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

	Ebből megyeszékhelyen, Pécsett él:	111 fő (37,62 %)
Nagyközség	2 fő (0,67 %)	
Községben él	106 fő (35,93 %)	
	Ebből 500 fő alatti népességű községben él:	50 fő (16,94 %)

Az ötszáz főnél alacsonyabb lélekszámú községben élő ötven pártfogolt esetén érdemes külön megvizsgálni, hogy ez a körülmény milyen összefüggést mutat a bűnismétlésükkel, a lakhatási körülményeikkel, iskolai végzettségükkel és a bűncselekményhez vezető okokkal. Az ötven pártfogolt közül harminckettő, vagyis 58,18 százalékuk követett el újabb⁹⁰⁵ bűncselekményt. Ez a visszaesési arány rosszabb, mint a pártfogoltak csoportjának egészére kimutatott bűnismétlési hányad, ami 47,85 százalék.

Lakhatási körülményeiket külön vizsgálva megállapítható, hogy az ötven fő közül huszonnégy – negyvennyolc százalékuk – él nagyon rossz, szegényes, komfort nélküli körülmények között, vagyis e kisközségekben élők lakhatási körülményei a legrosszabbak a pártfogoltak közül. A nehéz anyagi körülményeik miatt a bűncselekményhez vezető, pártfogók által megnevezett okok is vizsgálandók. Az ötven pártfogolt közül nyolc aktában jelölte meg a pártfogó a rossz anyagi körülményeket a bűncselekmény okaként, vagyis tizenhat százaléknál, ami lényegesen magasabb arány, mint ennek az oknak az összes aktában való előfordulása: 6,6 százalék. Ennél is magasabb arányban említik azonban az akták a rossz baráti társaságot, mint elkövetéshez vezető okot. A rossz baráti társaság az összes pártfogoltat vizsgálva 8,9 százalék, míg az ötven külön vizsgált pártfogolt esetén huszonnégy százalék. Az intézkedés elrendelésekor átlagos iskolai végzettségük (8,5 osztály) és életkoruk (16,98 év) egy tizeddel sem különbözik a pártfogoltak teljes csoportjára vonatkozó átlagtól, vagyis nem állapítható meg, hogy iskolai végzettségük tekintetében lemaradása lenne az ötszáz fő lakosság alatti községben élő pártfogoltaknak.

1.9. Kivel élnek együtt a pártfogoltak?

Arra a kérdésre, hogy a pártfogoltak kivel laktak együtt, az alábbi táblázat ad választ.⁹⁰⁶

⁹⁰⁵ A pártfogó felügyelet 2006-os elrendelése óta.

24. számú táblázat⁹⁰⁷

Kivel laknak együtt a pártfogoltak?

Anyával	73	24,09 %
Apával	15	4,95 %
Szülőkkel	114	37,62 %
Anyával és nevelőapával	30	9,90 %
Apával és nevelőanyával	9	2,97 %
Nagyszülővel	8	2,64 %
Egyedül	3	0,99 %
Nevelőszülővel	7	2,31 %
Otthonban	11	3,63 %
Barátoknál	1	0,33 %
Élettárssal	10	3,30 %
Férjjel	2	0,66 %
Testvérrel	5	1,65 %
Más rokonnal	4	1,32 %
Nincs adat az aktában	11	3,63 %

Legtöbben szüleikkel laktak: a pártfogoltak közel negyven százaléka. Sajnos a többiek általában nem azért élek külön a szüleiktől, mert már önállósodva élettársukkal, házastársukkal vagy egyedül éltek. A többiek csak anyjukkal vagy csak apjukkal éltek, esetleg ezek új házastársával vagy élettársával, vagy más nevelte őket: nagyszülő, testvér, más rokon vagy nevelőszülő, esetleg otthonban nevelkedtek. A szüleivel lakó száztizennégy fő, valamint a férjével, élettársával együtt lakó, vagy már egyedül élő tizenöt fő, vagyis összesen százhuszonkilenc fő élete tekinthető csak megfelelőnek e kiragadott szempont alapján – arra sajnos nem derít fényt az akta, hogy a már egyedül élők alkalmasak-e az önálló életre, vagy a mostohaszülővel élők nem kiegyensúlyozottabbak-e, mint azok, akik vérszerinti szüleikkel laknak.

⁹⁰⁶ A táblázat csak a vizsgálat szempontjából releváns, a pártfogoltal együtt lakó felnőtteket vette figyelembe, testvért, gyermeket nem, illetve ha a szülői háznál a pártfogolt barátja/barátnője is ott lakik, akkor a szülőt.

⁹⁰⁷ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

1.10. Lakhatási körülményeik

A pártfogoltak lakhatási körülményeire vonatkozóan az akták közel negyedében nem található adat. A környezettanulmányok bizonyára minden pártfogolt esetében részletesen bemutatják e körülményeket, a környezettanulmányok egy példánya azonban ritkán található meg a pártfogó felügyeleti aktában. Ennek ellenére a fellelhető adatok összevethetők.⁹⁰⁸

25. számú táblázat⁹⁰⁹

A pártfogoltak lakhatási körülményei

„megfelelő”/„átlagos”/„jó”	160 fő	52,80 %
„szerény”	31 fő	10,23 %
„komfort nélküli”	39 fő	12,87 %
Nincs adat	73 fő	24,09 %

A fiatalok több mint felének megfelelőek voltak a lakhatási körülményei a pártfogó szerint – a pártfogó a „jó”, „megfelelő” vagy „átlagos” jelzőket használta esetükben.

Ennél rosszabb körülmények között élt hetven pártfogolt, azok, akik „szerény” körülmények között éltek és akik „komfort nélküli”⁹¹⁰ lakásban. Nem minden esetben a „szerény” jelző szerepelt az aktában, de e kategóriába kerültek azok a pártfogoltak, akiknek nem volt saját szobájuk: konyhában, ablak nélküli helyiségben aludtak, vagy három-négy fő aludt egy szobában, esetleg az akta szerint „felújítandó”, „rossz levegőjű” vagy „piszkos hely” volt a lakás.

1.11. Családi állapotuk

Családi állapotukat tekintve húsz pártfogolt emelendő ki. Házastársi kapcsolatban élt két fő, egy tizennyolc és egy tizenhét éves lány.

Élettársi kapcsolatban tizennyolc fő élt az akták adatai szerint, tíz fiú és nyolc lány.

⁹⁰⁸ Azt azonban figyelembe kell venni, hogy míg a környezettanulmányban hosszan, megadott szempontok szerint, az objektivitást elősegítve, kifejtve kell értékelniük e körülményt a pártfogóknak, addig a feljegyzésekben csak egy-egy értékelő szóval utalnak a pártfogoltak lakhatási körülményeire – ritkán adnak hosszabb jellemzést.

⁹⁰⁹ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹¹⁰ Egyik pártfogolt lakóhelyéről a következő feljegyzést készítette a pártfogó: „állatias körülmények között, lakásra nem alkalmas prэшázban lakik, apja kiköttette a villanyt, mert a fiú sokat számítógépezett”.

A lányok közül egyikük – saját elmondása szerint – ekkor már öt éve élt élettársi kapcsolatban, ami a szülők felelősségét, bűncselekmény megtörténtét feltételezi.

26. számú táblázat⁹¹¹

A pártfogoltak családi állapota

2 házastársi kapcsolatban élő		18 élettársi kapcsolatban élő	
2 nő	férfi	8 nő	10 férfi
18 éves	-	16 éves: 2 fő	15 éves: 1 fő
17 éves	-	17 éves: 4 fő	16 éves: 2 fő
		18 éves: 2 fő	17 éves: 2 fő
			18 éves: 5 fő

1.12. Van-e gyermekük?

A háromszázhárom pártfogolt közül húsz főnek, 6,6 százalékuknak már volt gyermeke az intézkedés végrehajtásának megkezdésekor, vagy annak végrehajtása alatt született.

27. számú táblázat⁹¹²

Arra a húsz pártfogoltra vonatkozó adatok, akik már szülők

Nemek szerint	9 nő		11 férfi	
	Életkor szerint	15 éves: 1 fő	16 éves: 4 fő	17 éves: 5 fő
Családi állapot szerint	Házas: 2 fő	Élettársi kapcsolatban él: 16 fő		Egyedülálló: 2 fő
Mikor született	Végrehajtás kezdetekor már megszületett a gyermeke: 12 fő		Végrehajtás alatt született: 8 fő	

1.13. Családi hátterük

A pártfogoltak több mint felének nem volt rendezett a családi háttere. Mindössze a fiatalok 30,03 százalékáról mondható el, hogy rendezett családi körülmények között élt.

⁹¹¹ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹¹² Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

28. számú táblázat⁹¹³

A pártfogoltak családi háttere

Rendezett	91 fő	30,03 %
Nem rendezett	193 fő	63,69 %
ennek oka⁹¹⁴:	Elváltak a szülei	65 fő
	Nem említ válást, vagy szülő halálát az akta, de egyik szülő egyedül neveli a gyermeket	21 fő
	Meghalt a szülő	45 fő
	Szülő bv. intézetben van	14 fő
	Nem szülő neveli a pártfogoltat	25 fő
	Nem tud az apjáról semmit	3 fő
	Alkoholizmus, agresszió a családban	13 fő
	Súlyos beteg a családban	13 fő
	Egyéb ok	11 fő
Nincs adat erre vonatkozóan	19 fő	6,27 %

A családi háttér rendezetlenségének leggyakoribb oka a szülők válása. Ezt hatvanöt aktában említi a pártfogó, de még huszonegy fiatalról tudjuk, hogy az adatok felvételekor egyedül nevelte az anyja (tizenhat főt) vagy az apja (öt főt), annak ellenére, hogy válásról nem esett szó az aktában.⁹¹⁵ Negyvenöt pártfogolt tapasztalta apja (huszonöt fő), anyja (tizenkilenc fő) vagy mindkét szülője (egy fő) halálát, ami e negatív körülmények közül a legmegrázóbb, legkevésbé feldolgozható a fiatalok számára. Tizennégy aktában írnak a pártfogók arról, hogy az anya (két fő), az apa (tíz fő) vagy mindkét szülő (két fő) büntetés-végrehajtási intézetben

⁹¹³ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹¹⁴ Egy fiatalot több helyen is feltüntettem ennél a csoportosításnál, ha több körülmény is vonatkozott rá: például ha meghalt az anyja, apja pedig büntetés-végrehajtási intézetben volt.

⁹¹⁵ Lehetséges, hogy a szülők sosem voltak házasok, vagy a válás körülményét nem rögzítette a pártfogó az adott aktában, hanem arról korábban a környezettanulmányban számolt be.

volt. A családi háttér rendezetlenségét jelenti, ha a pártfogoltat nem szülei nevelik, vagy nem szülei nevelték.⁹¹⁶ Erre vonatkozóan huszonöt aktában található utalás. Három pártfogolt semmit nem tud az apjáról, sosem látta, azt sem tudja, ki az. Tizenhárom aktában utalnak a pártfogók az alkoholizmus terhelő jelenlétére és az ezzel járó – főleg az apa, nevelőapa részéről megnyilvánuló – agresszióra a családban. Tizenhárom pártfogolt családjában él súlyos beteg.⁹¹⁷

Egyéb ok miatt nevezhető rendezetlennek tizenegy pártfogolt családi háttere. Az ő helyzetüket a pártfogók a következő jellemzéssel illették:

- „szülők néha együtt vannak, néha nem”
- „szülők és nagymama nevelésében súlyos különbségek, ellentétek, konfliktusok vannak”
- A szülők külföldön dolgoznak (két fő).
- Hét testvére van a pártfogoltnak, nem figyelnek rájuk.
- A szülők három műszakban dolgoznak, nem figyelnek a gyerekekre.
- „szétesett család”
- Mindig máshol lakik (apánál, anyánál, rokonoknál, nagyszülőnél).
- „elhanyagolt”
- Nevelőapja bántalmazza.
- „élettársa ötvenhárom éves, ő tizenhat”.

A pártfogók egy-egy, e fiatalok múltjára utaló mondata sokszor jobban megérteti velünk a jelent, mint egy teljes akta.

Egyik fiút és családját az anyja kiskorában elhagyta, apja börtönbe került, hét testvére átmeneti nevelt volt, ő is nevelőotthonba került. Próbálta tartani a kapcsolatot testvéreivel.

Egy másik fiú szülei öt éves korában elváltak, apjával akkortól kezdve nem tartotta a kapcsolatot. Anyja nevelte, de mikor tizenhárom éves volt, anyja meghalt, ekkor került a nagyanyjához.

Szintén egy fiú pártfogolt családi háttere a következő: „a szülők évekkorábban elváltak, de nem tudtak külön költözni, így azóta is együtt élnek, ami rendszeres konfliktusforrás. Az apa alkoholista, az anya igyekszik közben tartani a család ügyeit. A családban a pártfogolt pozitív példát nem látott, ezért a baráti társaság nagy hatással van rá. Az intézkedés két éve alatt

---

⁹¹⁶ Több pártfogolt újra az apjával/anyjával lakott, miután az szabadult a büntetés-végrehajtási intézetből, vagy hazaköltözött külföldről.

⁹¹⁷ Öt beteg anya, három beteg apa, négy fogyatékos testvér (és egy kábítószerfüggő nővér).

rádöbbsent arra, hogy milyen következményekkel jár, ha az eddigi életét folytatja. Magatartása pozitív irányba változott.”

„Másfél éves koráig élt szüleivel, majd mikor azok börtönbe kerültek, állami gondozott lett. Mikor szülei szabadultak, visszakerült hozzájuk. Apja is, anyja is többször volt büntetve.”

„A szülők válása után sokat kellett költöznie, semelyik szülőnél nem volt jó helye, az új élettársakkal nem volt jó a viszonya: anyja élettársa verte, apja élettársa nem akart vele lakni.”

„Hat éves volt, amikor anyja meghalt, apja nevelte, majd apja elhagyta amikor tíz éves volt. Ekkor került lakásotthonba.”

1.14. A pártfogoltak anyagi helyzete

Szintén a környezettanulmány fejt ki bővebben, hogy a pártfogoltak milyen anyagi körülmények között élnek, de az akták háromnegyede is tájékoztat erről. Családjuk anyagi helyzete a pártfogók értékelése alapján a következő három kategóriába sorolható.

29. számú táblázat⁹¹⁸

A pártfogolt/családja anyagi helyzete

Jó	98 fő	32,34 %
Átlagos	38 fő	12,54 %
Rossz	94 fő	31,02 %
Nincs adat erre vonatkozóan	73 fő	24,09 %

Azoknak a fiataloknak az anyagi helyzete tekinthető „rossznak”, akikről a pártfogó ezt írta, vagy azt, hogy „szerény körülmények” között élnek, „szűkösen”, „szegénységben”, „anya tartja el a négyfős családot egy ápolói keresetéből”, „kikapcsolták az áramot náluk”, „rokkantnyugdíjas mindkét szülő”.

Természetesen nem egységesen osztályoznak a pártfogók, más-más életkörülményeket minősítenek „rossznak”, „jónak” vagy „átlagosnak” – ez kiderül a konkrét körülmények részletezésekor –, de ez a hármass felosztás nagyjából körvonalazza a fiatalok közötti különbségeket.

⁹¹⁸ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

Az „átlagos” anyagi helyzetűek közé azok sorolhatók, akiknek nincsenek mindennapi megélhetési gondjaik. Megfelelő állandó jövedelemre számíthat a család – akár alkalmi munkából.

A jónak minősülő kategória öleli fel a legtágabb kört, hiszen a pártfogók a többi pártfogolthoz viszonyítva ítélik meg egy adott család anyagi helyzetét, így ha a családban mindkét szülőnek megfelelő keresete van, jónak minősül a többiekhez képest a helyzetük, valamint azok is ide tartoznak, akik „kiemelkedően jól” élnek – nem sok esetben minősítettek így a pártfogók.⁹¹⁹

A rossz anyagi helyzetű pártfogoltak iskolázottságát – téves következtetések elkerülése végett ehhez az átlagos életkorukat – és az általuk elkövetett bűncselekményeket érdemes önállóan is megvizsgálni, hogy fény derüljön arra, van-e lényegi eltérés e tekintetben a csak rájuk és a háromszázhárom pártfogoltra együttesen megállapított értékek között.

Kilencvennégy fő anyagi helyzetét nyilvánították a pártfogók kifejezetten rossznak. E pártfogoltak átlagos iskolai végzettsége – az intézkedés elrendelésekor – nyolc osztály, ami alacsonyabb, mint az összes pártfogoltra megállapított 8,57 osztályos végzettség. Azonban ha emellett figyelembe vesszük azt, hogy az összes pártfogolt esetén az átlagos életkor az intézkedés elrendelésekor 16,99 év volt, míg a rossz anyagi helyzetű fiatalok átlagos életkora 16,79 év, az iskolázottság terén mutatkozó különbségek részben magyarázhatók azzal, hogy a nehéz helyzetű pártfogoltak fiatalabbak voltak egy kicsivel.⁹²⁰

A rossz anyagi helyzetűek összesen kettőszázöt bűncselekményt követtek el. Ennek 66,82 százaléka lopás volt, de összességében elmondható, hogy 73,65 százalékban vagyoni elleni bűncselekményeket követtek el. Ez a szám lényegesen meghaladja az összes pártfogolt vonatkozásában kimutatható átlagot, a 43,92 százalékot.⁹²¹

1.15. A pártfogoltak édesanyjára vonatkozó adatok

A pártfogoltak többségének, kettőszázhetvenhárom főnek (90,09 százalék) élt az édesanyja. Tizenkilenc pártfogolté (6,27 százalék) nem élt. Tizenegy aktában nem volt fellelhető erre vonatkozó adat (3,63 százalék).

Az anyák iskolai végzettségét a 30. táblázat ismerteti.

---

⁹¹⁹ „Pécs leggazdagabb családjaként” jellemezte az egyik pártfogoltja családját a pártfogó.

⁹²⁰ Az életkorok ilyen csekély mértékű eltérése messzemenő következtetésekre nem adhat alapot, hiszen években, és nem években és hónapokban számoltunk az életkorokkal, vagyis tizenhét évesként számoltunk a tizenhét és tizenegy hónapos fiatalokkal, valamint a tizenhetedik életévüket éppen betöltőkkel is.

⁹²¹ Az összes pártfogolt összes bűncselekményének 43,92 százaléka volt lopás.

30. számú táblázat⁹²²

A pártfogolt édesanyjának iskolai végzettsége

Végzettség	Pártfogoltak száma, akik anyja ilyen végzettségű	Megoszlás (%)
Analfabéta	3 fő	0,99
2 osztály	2 fő	0,66
3 osztály	1 fő	0,33
4 osztály	3 fő	0,99
5 osztály	1 fő	0,33
6 osztály	8 fő	2,64
7 osztály	5 fő	1,65
8 osztály	87 fő	28,71
10 osztály	2 fő	0,66
11 osztály	1 fő	0,33
Érettségi	37 fő	12,21
Egyetem	3 fő	0,99
Szakközépiskola	10 fő	3,30
Szakmunkásképző	46 fő	15,18
Főiskola	10 fő	3,30
Nincs adat ⁹²³	65 fő	21,45
Meghalt ⁹²⁴	19 fő	6,27

Az értékelhető adatokat tekintve⁹²⁵ a legtöbben, nyolcvanheten (31,86 százalék) nyolcosztályos végzettséggel rendelkeztek. Ennél kevesebb befejezett osztálya huszonhárom főnek volt (8,42 százalék), ennél magasabb végzettsége pedig százkilenc anyának (39,92 százalék), közülük érettségije harminchét főnek, főiskolai végzettsége tíz főnek, egyetemi végzettsége három főnek, szakmunkásképzőben pedig negyvenhat fő végzett.

⁹²² Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹²³ Ezek közül tizenegy akta arra vonatkozóan sem tartalmaz adatot, hogy él-e az édesanya.

⁹²⁴ Náluk nem tüntet fel iskolai végzettséget a pártfogó.

⁹²⁵ Tizenkilenc fő esetében az anya halála miatt nem tartalmaz az akta adatot az iskolai végzettségről, így sem ezeket, sem azt a tizenegy aktát nem vehetjük figyelembe a számításoknál, melyek esetében az sem derül ki, hogy az anya él-e. (273=100%)

Arra a kérdésre, hogy dolgozott-e a pártfogolt anyja, az akták nyolcvan százalékából⁹²⁶ kaptunk választ.⁹²⁷

31. számú táblázat⁹²⁸
A pártfogolt édesanyja dolgozik-e?

	Pártfogoltak száma, akik édesanyja e kategóriába sorolható:	Megoszlás (%)
Dolgozik	123 fő	40,59
Nem dolgozik	96 fő (közülük 11 fő Gyes/Gyed-en volt)	31,68
Nyugdíjas	4 fő	1,32
Rokkant nyugdíjas	20 fő	6,60
Nincs adat ⁹²⁹	41 fő	13,53
(Mehalt	19 fő	6,27)

Az anyák kevesebb, mint fele dolgozott (40,59 százalék), illetve ha a releváns adatokat nézzük – levonva az összlétszámból azok számát, akik meghaltak, illetve azon anyákét, akikről azt sem tudjuk, hogy éltek-e – akkor kicsivel jobb ez az arány: 50,61 százalék. A kilencvenhat nő közül tizenegy gyermekének gondozása miatt nem dolgozott.

A dolgozó százhuszonhárom nő közül kilencvenkettőről (74,79 százalékukról) tudjuk, hogy mit dolgozott. Legtöbben eladóként, takarítónőként, vállalkozóként, varrónőként vagy ápolónőként dolgoznak.

1.16. A pártfogoltak édesapjára vonatkozó adatok

A pártfogoltak többségének, kettőszázhatvanöt főnek (87,45 százalék) élt az édesapja. Huszonöt pártfogolté (8,25 százalék) meghalt. Tizenhárom aktában nem található arra vonatkozó adat, hogy élt-e az apa az adat rögzítésekor (4,29 százalék).

⁹²⁶ 80,19 százalék; kettőszáznegyvenhárom akta.

⁹²⁷ Negyvenegy aktában nincs erre vonatkozó adat, valamint annak a tizenkilenc pártfogoltnak az aktájában sem, akik édesanyja meghalt.

⁹²⁸ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹²⁹ Ezek közül tizenegy akta arra vonatkozóan sem tartalmaz adatot, hogy él-e az édesanya.

Az apák iskolai végzettségét a 32. számú táblázat foglalja össze.

32. számú táblázat⁹³⁰
A pártfogolt édesapjának iskolai végzettsége

Végzettség	Pártfogoltak száma, akik apja ilyen végzettségű	Megoszlás (%)
2 osztály	1 fő	0,33
3 osztály	1 fő	0,33
5 osztály	1 fő	0,33
6 osztály	6 fő	1,98
7 osztály	1 fő	0,33
8 osztály	77 fő	25,41
Érettségi	16 fő	5,28
Szakk munkásképző	70 fő	23,10
Szakközépiskola	10 fő	3,30
Főiskola	8 fő	2,64
Egyetem	4 fő	1,32
Nincs adat	83 fő	27,39
Meghalt ⁹³¹	25 fő	8,25

Huszonöt pártfogolt apja nem élt⁹³², valamint még nyolcvanhárom pártfogolt aktájában nem szerepelt adat (akinek édesapja viszont élt), így százkilencvenöt akta adott csak választ erre a kérdésre: az alábbi százalékok e releváns százkilencvenöt akta vonatkozásában értendők. Az ő iskolai végzettségük így foglalható össze: nyolc osztálynál alacsonyabb volt a végzettsége tíz főnek (5,12 százalék), legtöbben, hetvenheten (39,48 százalék) az anyákhoz hasonlóan nyolcosztályos végzettséggel rendelkeztek. Ennél magasabb végzettsége száznolc apának volt az adatok rögzítésekor (55,38 százalék): érettségivel tizenhat fő, szakk munkásképzőben hetven fő, szakközépiskolában tíz fő, főiskolán nyolc fő, egyetemen négy fő végzett. Ez lényegében megegyezik az anyáknál megfigyelhető arányokkal a nyolc osztálynál magasabb végzettséggel rendelkezők terén.

⁹³⁰ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹³¹ Az iskolai végzettséget náluk nem tünteti fel a pártfogó.

⁹³² Tizenhárom pártfogolt aktájában nincs adat arra vonatkozóan, hogy él-e az apa (4,29%).

33. számú táblázat⁹³³

A pártfogolt édesapja dolgozik-e?

Vonatkozó adat:	Pártfogoltak száma, akik édesapja e kategóriába sorolható:	Megoszlás (%)
Dolgozik	119 fő	39,27
Nem dolgozik	69 fő	21,78
Nyugdíjas	2 fő	0,66
Rokkant nyugdíjas	23 fő	7,59
Nincs adat	65 fő	21,45
(Meghalt	25 fő	8,25)

Száztizenkilenc pártfogolt apja dolgozott (ez 55,86 százaléka a releváns kettőszáztizenhárom⁹³⁴ aktának) – ez az arány magasabb, mint az anyáknál.

A száztizenkilenc dolgozó édesapja közül csak kilencvenkilencről tudjuk, hogy mit dolgozott: legtöbben, tizenhatan vállalkozóként, tizennégyen sofőrként, kilencen kőművesként, nyolcan segédmunkásként és szerelőként.

1.17. A pártfogoltak szabadidős elfoglaltsága

A pártfogoltal folytatott beszélgetések során fény derülhetett arra, hogy a fiatalnak van-e hobbyja, értelmes, legális elfoglaltsága. Valószínűleg a környezettanulmányok e célból való áttekintése több eredményt hozott volna, de az esetek többségében nem csak hiányzik az aktából annak megjelölése, hogy a pártfogolt mit kezd magával szabadidejében, hanem a pártfogó kifejezetten jelzi, hogy a fiatalnak nincs semmilyen értelmes időtöltése, hobbyja. A pártfogoltak tizedéről sem mondható el, hogy szabadidejüket egy konkrét időtöltésnek élve, hasznosan töltik. Mindössze tizennyolc pártfogolt esetében beszélhetünk hobbyról – a pártfogoltak 5,94 százalékánál. Ezek a következők: a horgászás négy főt, a rajzolás három főt, a lovaglás és a barkácsolás két-két főt, valamint a break-dance, a zeneszerkesztés, a

⁹³³ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹³⁴ Ha nem számítjuk azt a huszonöt apát, akik meghaltak, illetve azokat, akikről nem szerepel adat: 213.

kertészkedés, a kertépítés, a színjátszás, a kórusban éneklés és a programozás egy-egy pártfogoltat köt le.

Sokaknál hobbyként is értékelhető a sport, azonban szintén nagyon kevesen sportolnak rendszeresen. Negyvenhárom fiatal sportol, 14,19 százalékuk. Legnépszerűbb a foci és a kézilabda.

1.18. Korábban elkövetett bűncselekmény vagy szabálysértés

Korábbi elkövetésekről vádemelés elhalasztása esetén csak a pártfogó feljegyzéseiből szerezhetünk tudomást, hiszen erre vonatkozó adatokat az ügyészégi iratok nem tartalmazzák. A pártfogók azonban nem részletezik egyforma alapossággal a pártfogoltak előéletét vádemelés elhalasztása esetén. Csak abban az esetben tudunk meg biztosan többet a pártfogolt előéletéről, ha a bíróság próbára bocsátotta, felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte vagy feltételes szabadságra bocsátotta. A pártfogoltak többségénél azonban vádemelés elhalasztása mellett került sor a pártfogó felügyelet alkalmazására – százhatvannégy esetben (54,12 százalék). A próbára bocsátott (kilencvenhat eset) és felfüggesztet szabadságvesztésre ítelt (harminckilenc eset) pártfogoltak esetén viszont – melyek együttesen (százharmincöt fő) a vizsgált akták 44,55 százalékát, tehát közel felét teszik ki – azt mondhatjuk, hogy közel minden második pártfogolt (46,66 százalék) követett már el korábban szabálysértést, vagy bűncselekményt. Összesen hatvanhárom aktában található tehát adat korábbi elkövetésekre, ez az összes pártfogolt 20,79 százaléka, azonban relevánsabb itt is a 46,66 százalékot figyelembe venni, vagyis azon akták számához viszonyítani, melyekben lehetőség volt arra, hogy a korábbi elkövetésre fény derüljön.

2. Bűncselekménnyel kapcsolatos adatok

2.1. Az elkövetett bűncselekmény

A vizsgált háromszázhárom pártfogolt összesen hatszázegy bűncselekményt követett el. A fiatalok többségét egy bűncselekmény elkövetéséért vonták felelősségre, de néhány fiatal – tizenkét fő – több mint öt bűncselekményt követett el.⁹³⁵

Az összes elkövetett – hatszázegy – bűncselekmény csoportosítása a következőképpen alakul.

---

⁹³⁵ Hatan több mint tíz bűncselekményt követtek el – egy pártfogolt huszonegyet, egy harmincat.

34. számú táblázat⁹³⁶

A pártfogoltak által elkövetett bűncselekmények

<i>Bűncselekmény</i>	<i>Hányszor valósult meg</i>	<i>Megoszlás (%)</i>
Lopás	Büntett: 73 Vétség: 181 Nem derül ki, hogy melyik alakzata: 10 Összesen: 264	43,92
Garázdaság	59	9,81
Testi sértés	Könnyű testi sértés: 31 Súlyos testi sértés: 21 Összesen: 52	8,65
Kábítószerrel visszaélés	Vétség: 42 Büntett: 3 Nem derül ki: 1 Összesen: 46	7,65
Közokirattal visszaélés	33	5,49
Rongálás	24	3,99
Szerzői jogok megsértése	21	3,49
Jármű önkényes elvétele	14	2,32
Szerzői jogokhoz kapcsolódó jogok megsértése	13	2,16
Rablás	10	1,66
Kézpénz-helyettesítő fizetési eszközzel visszaélés	6	0,99
Jogtalan elsajátítás	6	0,99
Személyi szabadság megsértése	5	0,83
Közlekedés biztonsága elleni bűncselekmény	5	0,83
Zsarolás	5	0,83

⁹³⁶ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

Pénzhamisítás	5	0,83
Egyedi azonosítójel meghamisítás	5	0,83
Sikkasztás	4	0,66
Csalás	3	0,49
Ittas vezetés	2	0,33
Közúti baleset okozása	2	0,33
Szemérem elleni erőszak	2	0,33
Magánlaksértés	2	0,33
Hivatalos személy elleni erőszak	2	0,33
Közveszélyokozás	1	0,16
Járművezetés tiltott átengedése	1	0,16
Megrontás	1	0,16
Közúti veszélyeztetés	1	0,16
Orgazdaság	1	0,16
Segítségnyújtás halált okozó elmulasztása	1	0,16
Közokirat hamisítás	1	0,16
Magánokirat hamisítás	1	0,16
Becsületsértés	1	0,16
Önbíráskodás	1	0,16
Hitelsértés	1	0,16

Legtöbbször a lopás tényállását valósították meg a pártfogoltak – ez a bűncselekmények 43,92 százalékát teszi ki, valamint garázdaság (9,81 százalék), testi sértés (8,65 százalék) és kábítószerrel visszaélés (7,65 százalék) miatt indult a legtöbb eljárás.

2.2. Elkövetői alakzat

A pártfogoltak többsége nem egyedül követte el a bűncselekményt. Hogy pontosan milyen elkövetői alakzatban⁹³⁷ valósult meg a cselekmény, az nem derül ki mindegyik aktából, de száznyolcvanhárom főről (60,39 százalékuk) tudjuk, hogy vagy társtettesként vagy

⁹³⁷ Ha a pártfogolt több bűncselekményt is elkövetett, és azok közül többet társtettesként, akkor nála elkövetői alakzatként a társtettségét rögzítettem.

részesként valósította meg a cselekményt, volt bűnsegéde vagy felbujtója, esetleg gyermekkorúval közösen követte el, vagy a kábítószeret közösen szerezték, fogyasztották.

Társtettesként való elkövetés esetei között többször előfordult, hogy a pártfogolt apjával, annak élettársával vagy szüleivel követte el a bűncselekményt.

Egyedül követte el a bűncselekményt százhusz fő, a pártfogoltak 39,60 százaléka.

2.3. Az elkövetés oka

A 35. számú táblázat a pártfogók által a bűncselekmény elkövetésének okaként⁹³⁸ leggyakrabban említetteket emeli ki. Ezekon kívül a sértetti közrehatást, a kíváncsiságot⁹³⁹, a szülő vagy egyéb felnőtt hatását, a féltékenységet, az agresszivitást, pszichés zavart, valamint a szülők válását vagy a jogszabály ismeretének hiányát említették az elkövetés okaként.

35. számú táblázat⁹⁴⁰

Az elkövetésben szerepet játszó okok

Mely ok milyen bűncselekmény elkövetésében játszott szerepet a pártfogó szerint?	
<i>Adott körülmény</i>	<i>Milyen bűncselekmény elkövetésében játszott szerepet?</i>
Ittasság	18 garázdaság 7 lopás 4 súlyos testi sértés 3 rongálás 1 jármű önkényes elvétele
Rossz baráti társaság	11 lopás 6 kábítószerrel visszaélés 6 garázdaság 3 rongálás

⁹³⁸ A „rossz baráti társaság” vagy az „ittasság” mint ok háttérében egyéb, közvetettebb ok is állhat, például a szülői kontroll hiánya, válás, családi problémák. Ez az átfedés, összefonódás azonban e kérdésben nem deríthető fel, hiszen csak azon adatokat dolgoztam fel, melyeket az aktában egyértelműen nevesített a pártfogó vagy a bíróság – ebben az ő mérlegelésük, szubjektív megítélésük mutatkozik meg. Ha több bűncselekményt követett el a pártfogolt, közülük a legsúlyosabb alapján került sor az okok besorolására, vagy az alapján, melynek kapcsán a pártfogó kitért az elkövetéshez vezető körülményekre.

⁹³⁹ Főként kábítószerrel való visszaélés esetén.

⁹⁴⁰ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

	1 zsarolás
Rossz anyagiak	18 lopás 1 rablás 1 jogtalan elsajátítás

Összesen százharminchárom főnél, vagyis a pártfogoltak 43,89 százalékánál állt a bűncselekmény elkövetése mögött valamelyik konkrét ok.⁹⁴¹

Leggyakoribb az ittasság – harminchárom pártfogolt esetében –, a rossz baráti társaság – huszonhét esetben – valamint a rossz anyagi helyzet – húsz esetben – volt. Természetesen egyértelmű lehet az ok és az okozat közötti összefüggés, mint a szegénység és a vagyon elleni bűncselekmények között, az ittasság és a garázda magatartás között, de vannak okok, melyek konkrétumok nélkül „bármilyen” deviáns magatartásra ösztönözték a fiatalt. Ilyen a rossz baráti társaság vagy a hiányzó szülői kontroll. Természetesen vannak okként nem értelmezhető körülmények – még ha a pártfogó okként tüntette is fel őket – mint jármű önkényes elvétele esetében az, hogy a fiatalok „siettek”. Az ok ismeretének elsődleges célja, hogy felismerése után annak kiküszöbölésével megkíséreljük a bűncselekmény megelőzését. Több körülmény esetén is megfontolandó a megelőzési lehetőségeket továbbgondolni. A jogszabály nem ismerete – mely például jogtalan elsajátítás⁹⁴² elkövetésének az okaként szerepelt –, a szülői kontroll hiánya, a rossz baráti társaság hatása nem csak arra adnak választ, hogy miért követte el a bűncselekményt a fiatal, hanem azt is megtudjuk, hogy az ő esetében – és sok hasonló esetben – mi kellett volna ahhoz, hogy ne kövesse el a cselekményt: a jogszabály ismerete, értelmes szabadidős elfoglaltság.

⁹⁴¹ Amikor lopásnál az ítélet, vagy a pártfogó az egyéni pártfogói tervben „anyagi haszonszerzést” jelölt meg okként, az nem vehető figyelembe, hiszen magának a bűncselekménynek a célzata, vagyis így önmagában semmitmondó információ. Ahol több okot tüntetett fel az akta, az ítélet, vagy az egyéni pártfogói terv, ott a bűncselekmény jellegéhez képest relevánsabbat emeltem ki, hogy ne legyen átfedés – ez nem okozott nehézséget, és mindössze két esetben merült fel.

⁹⁴² A fiatal nem volt tisztában azzal, hogy a talált idegen dolgot nem teheti magáévá.

2.4. Elkövetéskori életkor⁹⁴³

36. számú táblázat⁹⁴⁴

A pártfogolt életkora a bűncselekmény elkövetésekor

Életkora	Hány pártfogolt volt ennyi idős a bűncselekmény elkövetésekor?	Megoszlás (%)
14 éves	31	10,23
15 éves	69	22,77
16 éves	98	32,34
17 éves	102	33,66
Nincs adat	3	0,99

Legtöbben 17 évesen (33,66 százalék) követték el a bűncselekményt, de az átlag életkor 15,90 év volt.

3. A pártfogó felügyelet intézkedése

3.1. A pártfogó felügyelet időtartama

Az intézkedés időtartama az esetek többségében (százhetvenegy akta szerint), 56,43 százalékban egy év volt, míg két évig mindössze hatvanhat esetben, 21,78 százalékban tartott. Egyéb időtartam – tizenkét hónapnál hosszabb, huszonnégy hónapnál rövidebb – hatvanhat esetben fordult elő, vagyis az akták 21,78 százalékában.

Átlagosan az intézkedések időtartama 15,69 hónap volt, ám ez a mutató itt nem mérvadó, hiszen tizenöt hónapig tartó pártfogó felügyelet összesen tíz esetben, míg tizenhat hónapi tartó öt esetben fordult csak elő.

⁹⁴³ Ha több bűncselekmény elkövetése miatt került sor a pártfogó felügyelet elrendelésére, akkor a legkorábbi bűncselekményre vonatkozó elkövetéskori életkort vettem figyelembe.

⁹⁴⁴ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

3.2. A pártfogó felügyelet megállapításának esetei

37. számú táblázat⁹⁴⁵

A pártfogó felügyelet megállapításának esetei

Megállapításának esete	Hány esetben került rá sor	Megoszlás (%)
Vádemelés elhalasztása	164	54,12
Próbára bocsátás	96	31,68
Felfüggesztett Szabadságvesztés	39	12,87
Feltételes szabadságra bocsátás	3	0,99
Javítóintézetből való ideiglenes elbocsátás	1	0,33

Az intézkedés alkalmazására legtöbbször vádemelés elhalasztása mellett került sor, az akták több mint felében. Feltételes szabadságra bocsátás és javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátás mellett összesen négy esetben állt pártfogó felügyelet alatt a fiatal.

3.3. Előírt speciális magatartási szabályok

A háromszázhárom aktából mindössze százhatvanhat fiatal esetében, vagyis 54,78 százalékuknál került sor speciális magatartási szabály előírására. E százhatvanhat eset megoszlása a pártfogó felügyelet elrendelésének esete, vagyis elrendelője szempontjából érdekes eredményeket mutat:⁹⁴⁶

162 eset: vádemelés elhalasztása: 97,59 százalék

3 eset: próbára bocsátás: 1,80 százalék

1 eset: felfüggesztett szabadságvesztés: 0,60 százalék

A speciális magatartási szabály előírásának a lehetőségével – mely az intézkedést egyedivé, ezáltal hatékonyabbá teheti – szinte kizárólag az ügyészség élt.

⁹⁴⁵ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹⁴⁶ Százhatvanhat esetben került sor külön magatartási szabály előírására. (166 akta = 100%)

38. számú táblázat⁹⁴⁷

Az előírt külön magatartási szabályok száma

Hány külön magatartási szabály előírására került sor aktánként?		
<i>Előírt külön magatartási szabályok száma egy aktában</i>	<i>Hány esetben írtak elő ennyi magatartási szabályt</i>	<i>Megoszlás az összes olyan aktához képest, melyben külön magatartási szabály előírására került sor (166 akta = 100%) (%)</i>
1	59	35,54
2	43	25,90
3	33	19,87
4	24	14,45
5	5	3,01
6	2	1,20

Legtöbbször egy vagy két speciális magatartási szabály előírására kerül sor, de hét esetben öt vagy hat tilalmat, köteleiséget határozott meg az ügyészség.

E százhatvanhat aktában összesen háromszázhetvenhét speciális magatartási szabály előírására került sor, melyek tartalmukat tekintve sokszor általános kötelezettségeket ismételtek meg, mint például „tisztelje más tulajdonát”, „ne kövessen el újabb bűncselekményt”, de előfordul, hogy a cél olyan bűnmegelőzési szempontok érvényesítése volt, mint a bűntársakkal való kapcsolat megszakítása vagy a felelősségvállalás fontosságának érzékeltetése: javítsa meg a megrongált tárgyakat, kérjen bocsánatot. Legtöbbször tanulmányok folytatására, a fiatalok e téren való ösztönzésére irányultak a szabályok.

⁹⁴⁷ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

39. számú táblázat⁹⁴⁸

Az előírt külön magatartási szabály tartalma

Előírt külön magatartási szabály tartalma	Hány esetben írták elő
Iskolai tanulmányait képességeinek megfelelően folytassa	95
Tanítási órákon legyen jelen, ne hiányozzon	41
A kábítószer-függőséget gyógyító kezelésen, kábítószer-használatot kezelő más ellátáson vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vegyen részt	39
Iskola (egy esetben a lakásotthon) házirendjét tartsa be	22
Büntársakkal szakítsa meg a kapcsolatot	22
Sértett kárát térítse meg (egy esetben egészen konkrét megfogalmazás: „a levert vakolatot javítsa ki”)	20
Életvezetési vagy személyiségfejlesztő/önismereti tréningen vegyen részt	19
Munkaügyi központnál regisztráltassa magát, tartsa velük a kapcsolatot/ tanfolyamukon szakmát sajátítson el/ az általuk felajánlott munkát vállalja el	14
Szerezzen szakmát	12
21.00 óra után ne legyen szülői felügyelet nélkül nyilvános helyen	11
Szabadidejét hasznosan töltsse	10
Alkoholt is árusító szórakozóhelyeket 22.00 és 07.00 óra között/ vagy egyáltalán ne látogasson	6
Nyilvános helyen ne fogyasszon alkoholt	5
Engedély nélkül ne vezessen járművet	5
Vállaljon munkát	5
Szüleivel/családjával rendezze kapcsolatát, kerülje a konfliktust	5
A családgondozóval tartsa a kapcsolatot/aktívan vegyen részt a családterápiákon	5
Kérjen bocsánatot	4
Járjon pszichiáterhez/pszichológushoz	4

⁹⁴⁸ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

Szórakozóhelyre csak szülőkkel való egyeztetés után menjen	3
Dolgozzon, alkalmi munkák vállalásával járuljon hozzá a család megélhetéséhez	3
Tartózkodjon az agresszív magatartástól	2
Munkahelyén megfelelően dolgozzon	2
Anyjának/szüleinek adjon meg minden tőle telhető segítséget az otthoni munkában	2
Tanulmányi eredményén javítson	2
Vélt vagy valós sérelmeit ne önbíráskodással rendezze	1
Vezetéskor az út- és látásviszonyoknak megfelelő sebességgel közlekedjen	1
A KRESZ szabályait maradéktalanul tartsa be	1
Italboltok, játéktermek, más, korosztályának nem megfelelő intézmények látogatását kerülje	1
Más ingatlanára engedély nélkül ne lépjen be	1
A konfliktushelyzeteket kerülje	1
Az általános viselkedési normákat tartsa be	1
Rendszeresen vegyen részt korrepetálásokon	1
16. évének betöltése után vállaljon diákmunkát, és keresetéből térítse meg a sértett kárát	1
Tisztelje más tulajdonát	1
Ne kövessen el újabb bűncselekményt	1
Tartsa a kapcsolatot a gyermekjóléti szolgálattal	1
Jövedelmét célszerűen használja fel	1
Jogtisztá szoftvereket használjon	1
Ne folytassa az internetes kereskedést, hirdetést (amivel a bűncselekményt megvalósította)	1
Törekedjen továbbtanulásra, vagy munkaviszony létesítésére	1
A kisasszonyfai italboltot a vádemelés elhalasztásának idejére ne látogassa	1
Szeszes ital fogyasztását mellőzze	1
Eredményes érettségit tegyen	1

3.4. A pártfogó felügyelői terv

Harmincnégy akta nem tartalmazott pártfogói tervet.⁹⁴⁹ A vizsgálható kettőszázhatvankilenc tervről viszont megállapítható, hogy inkább leíró jellegűek, múlta visszatekintők, a jövőre vonatkozó tervszerű célkitűzéseket nem tartalmazzak.

A pártfogolt számára ritkán határoznak meg feladatokat, ha ilyet említenek is, az általában a hatóság által előírt speciális vagy általános magatartási szabályok megismétlése. Ezekről eltérő, új feladatok – a magatartási szabályokon túl, vagy ha ezek nincsenek: „helyettük” – huszonhat aktában találhatók. E huszonhat esetből húszban nem volt előírt speciális magatartási szabály, míg a maradék hat aktában volt ugyan, de a pártfogó emellett szükségesnek vélte a tervben új feladatok, célok kitűzését, megfogalmazását.

40. számú táblázat⁹⁵⁰

A pártfogó felügyelői tervben megfogalmazott kötelezettségek

A pártfogók által megfogalmazott cél/feladat	Hány aktában fordult elő
Tanulmányait legjobb tudása szerint végezze	8
Válasszon értelmes szabadidős programot	5
Kerülje a deviáns fiatalok társaságát	5
Ne hiányozzon az iskolából	4
Köteles kereső tevékenységet folytatni	4
Munkaügyi központnál regisztráltassa magát/végezzen tanfolyamot	3
Kerülje a konfliktusokat	3
Iskola házirendjét tartsa be	3
Drogambulanciát szükség szerint keresse fel	2
Büntársával szakítsa meg a kapcsolatot	2
Segítsen otthon	1
Tartson rendet maga körül	1
Járjon pszichológushoz	1

⁹⁴⁹ Az a kettőszázhatvankilenc akta képezi a száz százalékot, melyben pártfogó felügyelői terv volt fellelhető.

⁹⁵⁰ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

Zsebpénze felhasználásáról számoljon be	1
Sikeresen érettségizzen	1
Sportoljon, hogy levezesse a feszültségét	1
Anyjával való kapcsolatát rendezze	1

Ezek a célok, feladatok nagyon hasonlóak a speciális magatartási szabályokhoz, főként ezek hiányának pótlására szolgáltak.

Gyakran írnak a pártfogók a tervben arról, hogy a pártfogolt megbánta tettét. A visszaesés valószínűségét is fejtegetik, a veszélyeztető körülményekből következtetnek erre, majd az intézkedés leteltekor készített összegzéseik arról tanúskodnak, hogy akkor már jobban ismerve a pártfogoltat, pontosabb előrejelzést tudnak adni a bűnismétlés valószínűségéről. Leggyakrabban a pártfogói tervben a bűncselekmény okairól, a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható hátrányos körülményekről számolnak be.

Kettőszázharmincöt tervben⁹⁵¹ írt a pártfogó a bűncselekményhez vezető körülményekről, nevezte meg az okokat, vagyis a vizsgált pártfogói tervek közel kilencven százalékában.

41. számú táblázat⁹⁵²

A pártfogó felügyelői tervben megjelölt elkövetési ok

A tervben kiemelt okok/körülmények, melyek az elkövetésben szerepet játszottak	Hány aktában fordult elő
Rossz baráti társaság (közös elkövetés bátorító ereje)	83
Rendezetlen családi háttér, családi problémák (haláleset; válás)	52
Rossz anyagiak	38
Meggondolatlanság	23
Ittas állapot	22
Családi negatív példa (szülővel együtt követte el; családi bűnöző életforma)	20
Szülői kontroll hiánya	18

⁹⁵¹ A vizsgálható kettőszázhatvankilenc terv 87,36 százalékában tér ki az okokra.

⁹⁵² Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

Túlzott agresszivitás	15
Kíváncsiság	15
Kortársaknak, barátoknak való megfelelési vágy („menő akart lenni”)	11
Alacsony értelmi képesség	9
Értelmes időtöltés hiánya	3
Bosszú	3
Nem tudta, hogy bűncselekményt követ el	3
Egyéb (félelem; a sértett támadta meg; összeveszett a barátnőjével)	3

A leíró jellegű tervek a pártfogolt személyiségét vagy életkörülményeit elemzik. Ezzel talán a jövőbeli változtatási lehetőségekre kívántak rávilágítani a pártfogók, ám odáig egyikük sem jutott el, csak az ismertetésig, ami azonban a terv tényleges feladatát nem látja el. A tervek közel harmada⁹⁵³ csak leíró jellemzést ad, ami semmitmondó, ha csak a történeti tényállás ismételéséből áll, de hasznos lehet, ha azon körülményeket, személyes jellemzőket emeli ki, melyből a bűncselekmény ered, amin tervezetten változtatni, javítani lehetne/kellene – még ha ezt nem is mondja ki a pártfogó.

Pozitív példaként említésre méltó a következő összefoglaló, melyben az egyik pártfogó az elkövetéshez vezető objektív és szubjektív okokat külön felsorakoztatva kívánt rávilágítani a pártfogolt életében veszélyeztető körülményként fennálló tényezőkre. „Objektív okok: csonka családban él, apja 2004-ben elhunyt, anyja egyedül neveli rossz anyagi körülmények között. Bizonytalanok a lakhatási körülmények, gyakran költöznek, átmeneti otthonba is kerültek, mert apja halála után ki kellett költözniük az apai nagyszülők lakásából. Anyjával rossz a kapcsolata, anyja is pszichológushoz jár. Baráti társasága rossz hatással van rá, mindenáron meg akar felelni a kortársaknak. Szubjektív okok: alacsony intelligenciájú, mértéktelenül fogyasztja az alkoholt, nagyon könnyen befolyásolható.”

A következő tervben is jól rávilágított a pártfogó a bűncselekményhez vezető okokra. „Szubjektív okok: hirtelen felindulás, alkoholos befolyásoltság, egy hirtelen támadt veszekedés miatt került sor a verekedésre. Objektív okok: a túlzott jólét. Pécs egyik leggazdagabb családja. Játékgépeket üzemeltetnek, nagyon hirtelen gazdagodtak meg.”

⁹⁵³ 27,13 százalék (269 = 100%)

Még ha nincsenek is szubjektív és objektív okok külön megnevezve, a leírás néhány sorában jól összefoglalta a pártfogó a fiatal elkövetővé válását, az ittas állapotban elkövetett garázdaságot, lopást: „a szülők válása után nevelőszülőkhöz kerültek, majd átmeneti otthonba. A szülők a közüzemi tartozásaik miatt hajléktalanná váltak. A pártfogolt az állami gondoskodás ideje alatt próbálta a családi kapcsolatokat fenntartani, keresni, de sikertelenül. Az ide-oda kerülés, a család hiánya agresszívvé tette a fiút. Rendszeresen járt pszichológushoz az intézetből. Kapcsolatba került a drogokkal, alkohollal, a bűncselekményeket is ilyenkor követte el. Ha volt mellette valaki, akiben megbízhatott, akit szeretett, aki szerette, mindig megbízható volt és alkalmazkodó képes, tetteiért józanon mindig bocsánatot kért.”

Ugyan jövőbeli tervszerű célkitűzéseket nem tartalmaznak a következő leírások sem, ám a fiatalok életének alakulására részben magyarázatot adnak. „Rossz anyagi körülmények között él anyjával, mindig mindenből a legolcsóbbat kell megvenniük. Szeretett volna egy szép kabátot. Még soha nem volt márkás holmija.” „Az iskolába nem tudott beilleszkedni cigány származása miatt, nem fogadták be. Társai többször megvádolták olyasmivel, amit nem követett el. Hirtelen természetű, de a bűncselekményre is azért került sor, mert a társai olyasmivel vádolták, amit nem követett el, hogy ellopott egy telefonkártyát. Ez nem volt igaz, a kártya később meg is került.” „Nyolc testvérével az anya egyedül neveli őket. Bűnöző családi környezet, agresszivitás. Az egész család öntörvényű, agresszív. Társadalom-ellenes tudati beállítódás, a család nem dolgozik, segélyekből él.”

A vizsgált aktákban foglalt tervek elkészítésekor a korábbi, 2004-es ügymenetmodell volt hatályban⁹⁵⁴, ami azonban már ajánlotta az elkövetéshez vezető objektív és szubjektív okok vizsgálatát. Segítségképpen csoportosítva felsorolta ezeket az okokat.

---

⁹⁵⁴ Pártfogó felügyelői tevékenységre vonatkozó ügymenetmodell és iratminták tára az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálatának pártfogó felügyelői számára. 2004.

3.5. A kapcsolattartás gyakorisága

42. számú táblázat⁹⁵⁵

A kapcsolattartás gyakorisága

<i>Havonta hányszor találkoznak?</i>	<i>Hány esetben?</i>	<i>Ez az esetek hány százaléka?⁹⁵⁶</i>
Kéthavonta	31	10,23%
Havonta	246	81,18%
Kéthetente	14	4,62%
Hetente	1	0,33%
Nincs adat	11	3,63%

Az esetek többségében (81,18 százalék) a pártfogó havonta egyszer találkozik a pártfogolttal. Külföldön élő, dolgozó fiatalokkal a pártfogók telefonon tartják a kapcsolatot, illetve magyarországi tartózkodásuk alatt igyekeznek minél többször találkozni velük. Telefonos kapcsolattartás esetén természetesen nem tud olyan hatékonyan fellépni a pártfogó, mint azok esetében, akikkel havonta egy-egy alkalommal személyesen találkozik, ellenőrzi az iskolai érdemjegyeit, füzeteit. Előfordul azonban, hogy Magyarországon tartózkodó pártfogolttal sem tud az előirtak szerinti rendszerességgel találkozni a pártfogó, mert a fiatal munkája miatt sokat utazik az országban, vagy több műszakban dolgozik. Ezekben az esetekben is a telefonos kapcsolattartás a megfelelőbb, hiszen nagyon fontos, hogy a pártfogolt a munkáját ne veszítse el, a pártfogóval való kapcsolattartás érdekében nem hiányozhat a munkahelyéről. Abban az esetben, ha a pártfogó csak telefonon tudja elérni a fiatalot, fontos lehet a szülővel való kapcsolattartás is, ám ebben az a veszély rejlik, hogy a szülő gyermeke érdekében a pártfogónak nem a valóságot, hanem azt mondja, amit az hallani szeretne – bár természetesen sok esetben ez a fiatal személyes megjelenése esetén sem kiküszöbölhető probléma.

⁹⁵⁵ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹⁵⁶ 303 = 100%

3.6. Az intézkedés eredményessége a pártfogók összegző véleménye alapján

43. számú táblázat⁹⁵⁷

A pártfogó felügyelet eredményessége

Eredményes	213	70,29 %
Nem eredményes	78	25,74 %
Részben eredményes	9	2,97 %
Letelt, de nem releváns ⁹⁵⁸	3	0,99 %

A végrehajtott intézkedéseket összegző véleményükben értékelik a pártfogók. A háromszázhárom akta közel háromnegyedében (70,29 százalék) eredményesnek minősítették a pártfogó felügyelet végrehajtását. E minősítés alapja általában az volt, hogy a pártfogolt nem követett el újabb bűncselekményt az intézkedés időtartama alatt, megtérítette a sértett kárát, bocsánatot kért tőle, megszakította a kapcsolatot korábbi baráti társaságával, rendezte a viszonyát a szüleivel vagy befejezte tanulmányait, esetleg munkát vállalt.⁹⁵⁹

Azokban az esetekben, amikor az intézkedést eredménytelennek találta a pártfogó, a fiatal általában újabb bűncselekményt követett el, megszegte a magatartási szabályokat – főként a pártfogóval való kapcsolattartási kötelezettségének nem tett eleget –, esetleg semmilyen téren nem hozott változást a pártfogó felügyelet.⁹⁶⁰

Részben eredményesnek minősítette az intézkedést a pártfogó, ha a fiatal a magatartási szabályok közül néhánynak eleget tett, másokat azonban nem tartott be, így például a drogambulancián az elterelésen részt vett, de tanulmányait nem folytatta, nem vállalt munkát.

⁹⁵⁷ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹⁵⁸ Három fiatal gyakorlatilag az intézkedés teljes időtartama alatt büntetés-végrehajtási intézetben volt.

⁹⁵⁹ Egy pozitív pártfogói értékelés: „A pártfogó felügyelet alatt szinte folyamatosan dolgozott, külföldön is vállalt munkát. Tanfolyamon olyan végzettséget szerzett, mely külföldi munkavállalását is lehetővé tette. Amíg otthon volt, rendszeresen tartotta a kapcsolatot a pártfogóval. Rendkívül udvariasan viselkedett mindig, részletesen beszámolt életkörülményeiről. Szülei nagyon türelmesen bántak vele. Apja szerint azóta rendeződött az életvitele, amióta Angliában dolgozik. Itt megfelelő jövedelemre tett szert, amivel meg van elégedve.”

⁹⁶⁰ Ez utóbbi esetre példa a következő összegző vélemény: „a gyakorlatban hasznosítható tudással nem fog rendelkezni. Túl korán létesített élettársi kapcsolatot tettestársa testvérével. Ha gyermekük születik, hogy miből fognak megélni, az rejtély.”

3.7. A magatartási szabályok betartása

44. számú táblázat⁹⁶¹

A magatartási szabályok betartása

Betartotta	206	67,98%
Nem tartotta be	37	12,21%
Részben nem tartotta be	35	11,55%
Nincs adat	25	8,25%

Az intézkedés eredményessége tekintetében külön vizsgálható az előírt magatartási szabályok betartása. A pártfogoltak 67,98 százaléka betartotta a magatartási szabályokat, 12,21 százalékuk nem, 11,55 százalékuk pedig csak részben nem tartotta be azokat. Huszonöt aktában nem található a pártfogónak arra vonatkozó értékelése, hogy a fiatal magatartása megfelelt-e az előírtaknak.

A pártfogoltak legtöbbször a következő kötelezettségeiket szegték meg:

- pártfogóval való kapcsolattartási kötelezettség;
- elterelésen (drogambulancián) való részvétel, megjelenés;
- tanulmányok folytatása;
- házirend betartása;
- jelentkezési kötelezettség (elköltöztek, hónapokra eltűntek ennek jelzése nélkül);
- munkaügyi központnál tanfolyamon való részvétel;
- pszichológusnál való megjelenés;
- sértetti kár megtérítése.

A pártfogók közül egyikük nagyon precízen elemezte az intézkedés tartamának lejártakor a pártfogói tájékoztatóban az egyes magatartási szabályok betartását. A legtöbb pártfogó egy mondatban foglalta össze, hogy pártfogoltja betartotta-e a magatartási szabályokat, vagy sem. Az aprólékos elemzés részletesebb következtetések levonására ad lehetőséget, hiszen feltárja azt, hogy melyik magatartási szabálynak miért, vagy mennyiben nem tudott eleget tenni a fiatal.

Harminchárom pártfogoltról írta pártfogója, hogy a szabályokat „maradékalanul betartotta”, „kifogástalan magatartást tanúsított” vagy „a célok teljes mértékben teljesültek”,

⁹⁶¹ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

vagyis e harminchárom fiatal esetében tekinthetjük az intézkedést teljes mértékben eredményesnek. Az összes pártfogolthoz képest e harminchárom fiatal között lényegesen magasabb az aktívan sportolók aránya⁹⁶², alacsonyabb viszont a tanulmányaikat már nem folytatóké: 21,21 százalék⁹⁶³, ami fele az összes pártfogolt figyelembevételével megállapítható hányadnak.⁹⁶⁴ Családi hátterük is rendezettebbnek tekinthető – bár esetükben is előfordult szülő halála, válás. A háromszázhárom pártfogolt 63,69 százalékának családi háttere tekinthető rendezetlennek, míg e szűkebb körben vizsgálva ez az arány 39,39 százalék. Anyagi helyzetüket összevetve nem tapasztalhatók az előbbiekhöz hasonló lényegesen eltérő arányok: csak hét pártfogolt, 21,21 százalékuk anyagi helyzetét minősítették a pártfogók rossznak, míg az összes pártfogolt esetén ez 31,02 százalék.

Az utánkövetés módszerével 2011-ben vizsgálva őket a bűnügyi nyilvántartás szerint megállapítható, hogy e 33 pártfogolt bűnismétlési adatai kedvezőbbek az összes pártfogoltéhoz képest⁹⁶⁵: 11 fő, harmaduk (33 százalékuk) követett el újabb bűncselekményt. Az ő körülményeiknek a vizsgálata fényt deríthet a bűnismétlés okára, illetve arra, mi segíthetett a többieknek a törvénytisztelő életmód megtartásában. E tizenegy fő közül ötnek volt rendezetlen a családi háttere, négynek rossz az anyagi helyzete, és öt nem járt már iskolába, vagyis e körülmények tekintetében az eredményesnek minősített pártfogó felügyeletű fiatalok között ők rosszabb helyzetben voltak, mint azok, akiknek a bűnismétléstől is sikerült tartózkodniuk.

3.8. A pártfogolt együttműködő készsége

Szintén utal az intézkedés eredményességére, hogy a pártfogolt együttműködött-e a pártfogójával, bár előfordult, hogy olyan pártfogoltak pártfogó felügyeletét is eredményesnek nyilvánította a pártfogó, akik megjelenési kötelezettségüknek sokszor nem tettek eleget.

---

⁹⁶² Az összes pártfogolt (303 fő) 14,19 százaléka sportol aktívan, míg e külön vizsgált harminchárom fiatal 27,27 százaléka.

⁹⁶³ Hét fő még tanulhatott volna, de megszakította tanulmányait – két lány terhessége miatt, a többiek egyéb okból, de mindannyian dolgozni kezdtek.

⁹⁶⁴ Az összes pártfogolt (303 fő) közül 45,87 százalékuk nem járt iskolába a pártfogó felügyelet kezdetekor.

⁹⁶⁵ Az összes pártfogolt (303 fő) adatait vizsgálva 47,85 százalékos a bűnismétlési arány.

45. számú táblázat⁹⁶⁶

A pártfogolt együttműködő készsége

Együttműködött-e a pártfogolt?		
Igen	240 fő	79,21 %
Nem ⁹⁶⁷	24 fő	7,92 %
Nem mindig/nem mindenben	27 fő	8,91 %
Nincs adat	12 fő	3,96 %

A fiatalok többsége, 79,21 százalékuk együttműködött a pártfogóval, és ez általában szüleikről is elmondható, hiszen a szülők a pártfogó segítő szándékát megérezték, megértették. Több esetben is feljegyezték a pártfogók, hogy a „szülők nagyon hálásak”, vagy „az anya sokat segít a pártfogó felügyelet eredményességében”.

3.9. A pártfogolt életében/körülményeiben bekövetkezett változás az intézkedés tartama alatt

Nyolcvannyolc fiatal aktájában számol be a pártfogó egyértelmű pozitív változásról:

- rendszeren dolgozik: negyven fő
- tanulmányi eredménye javult: huszonegy fő
- szülői szigor, odafigyelés javult: tizenegy fő
- külföldre ment dolgozni (vagy családjához, testvéréhez, aki ott dolgozik): tíz fő
- leérettségizett: hat fő

A pozitív változás olykor csak látszatra az. Több pártfogó is említi, hogy a fiatalok nagyon gyenge oktatási színvonalú iskolában tanulnak. Az egyik pártfogó egy iskolaváltás utáni javulás ténylegességét kérdőjelezi meg: „iskolát váltott, sokkal jobbak az eredményei, de csak mert jóval gyengébb az iskola”.⁹⁶⁸

⁹⁶⁶ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

⁹⁶⁷ Különösen pártfogók ilyen, és ehhez hasonló feljegyzései esetén mondhatjuk a fiatalra azt, hogy nem működött együtt: „ötödszöre sem találtam otthon”, „többször előfordult, hogy nem jelent meg”.

⁹⁶⁸ Természetesen az alacsonyabb követelményszint lehet előny a fiatal életében, hiszen ha ennek köszönhetően nagyobb kedvvel jár iskolába, sikerélményt jelent számára a követelmények teljesíthetősége és nem kerül az iskolát.

Hatvanhét akta egyértelműen negatív irányú változásra⁹⁶⁹ utal, ezekben javulást, pozitívumot nem említ a pártfogó:

- újból bűncselekményt követett el: ötvenhárom fő
- szabálysértés követett el: két fő
- „kirúgták” az iskolából: két fő
- tanulmányait abbahagyta, nem is dolgozik: két fő
- előzetes letartóztatásba került: két fő
- tanulmányait abbahagyta, abortusza volt;
- barátnője szakított vele, depressziós lett, nem járt dolgozni: kirúgták;
- élettársát megverte, az élettárs elhagyta, ő pedig börtönbe került;
- szüleivel megszakadt a kapcsolata, nem akarják visszafogadni;
- megverte a szüleit;
- alkalmi munkákat vállal csak, de mindet otthagyja néhány nap után, mert nem tetszik neki a feladat.⁹⁷⁰

A körülményekben bekövetkezett változások között említendő, hogy huszonöt pártfogoltnak gyermeke született – az intézkedés tartama alatt teherbe esett ő vagy az élettársa. Házasságkötésről emellett azonban csak egy esetben tett említést az egyik pártfogó.

Nagyon gyakori a pártfogoltak életében a költözés. Egyik szülőtől a másikkhoz, vagy nagyszülőkhöz, testvérhez, otthonba vagy otthonból kiköltözés. Ezeknek a fiataloknak hiányzik az életéből az állandóság és a biztonság.

A fiataloktól független változások is sokszor nehezítik életüket: családtag betegsége vagy halála, válás, vagy az anyagi körülmények változása.⁹⁷¹

3.10. Az intézkedés kontroll funkciójának megnyilvánulása

A pártfogó felügyelet kontroll, felügyeleti funkciója általában a fiatal és a pártfogó személyes kapcsolattartásával⁹⁷² valósul meg.

---

⁹⁶⁹ Egy pártfogolt meghalt az intézkedés tartamának lejárta előtt: barátaival fürödtek, ő fejest ugrott a sekély vízbe.

⁹⁷⁰ Árokásás, facsemete ültetés, halott öltöztetés.

⁹⁷¹ Például: „édesanyja megbetegedett”, „anyja kórházba került, a pártfogolt gondozza beteg öccsét”, „apja meghalt”, „apja elhagyta a családot”, „szülők elváltak”, „kettőszázezer forintnyi bért nem fizetett meg a munkaadója a pártfogoltnak”, „apját lopással gyanúsították meg, mire kiderült, hogy nem ő követte el, kirúgták a munkahelyéről”.

⁹⁷² Két akta a kapcsolattartás semmilyen formáját nem dokumentálta. A pártfogó feljegyzéseiben sem a fiatal irodában való megjelenéséről, sem családlátogatásról nem számolt be.

Kilencvenegy aktában esik szó családlátogatásról. Egy pártfogó arról számolt be, hogy nyolcszor is fel kellett keresnie a pártfogoltat otthonában, mert nem jelent meg nála az irodában a megbeszélrt időben. Az otthonban lakó pártfogoltak esetén is említik a pártfogók, hogy meglátogatják lakóhelyükön a fiatalrt. Öt pártfogoltat büntetés-végrehajtási intézetben keresett fel a pártfogó. Telefonon, levélben vagy e-mailben tartották a kapcsolatot a pártfogók azokkal a pártfogoltakkal, akik külföldön éltek, vagy több műszakban dolgoztak. Az édesanyán keresztül történő kapcsolattartás is előfordult egy külföldön és egy börtönben lévő pártfogolt esetén.

3.11. A pártfogó felügyelet támogató funkciójának megnyilvánulása

A pártfogók legtöbbször az alábbi területeken támogatták, segítették a fiatalokat. A munkaügyi központtal kapcsolatban tizenhét esetben: ösztönözték a pártfogoltakat, hogy regisztráltassák magukat, végezzenek el egy tanfolyamot. Tanulmányaik folytatására, szorgalomra bíztatták őket, hogy ne hagyják abba a tanulást, ne hiányozzanak – tizenhat esetben. Ösztönözték a pártfogoltakat, hogy keressenek munkát, dolgozzanak – öt esetben. Figyelmeztették a szülőket, hogy figyeljenek jobban gyermekükre, annak tanulmányaira, baráti körére, kérték, hogy ők is ösztönözzék a fiatalrt a tanulásban vagy a munkavállalásban – négy esetben. Segély igénylését, adókártya kiváltását is segítettek elintézni a pártfogoltaknak – négy esetben.

Az egyedi esetekben a legalkalmasabb egyedi támogatási lehetőségeket kell felismerniük a pártfogóknak. Volt, aki arra próbálta rábeszélrt pártfogoltját, hogy első keresetét tartós, hasznos dolgokra, ne szórakozásra költse. Több pártfogó is beszámolt feljegyzéseiben arról, hogy a fiatal tanulmányi eredményeit jegyei havonkénti ellenőrzésével kísértte figyelemmel, illetve volt pártfogó, aki maga korrepetálta matematikából a tanulót hetente. Egyik pártfogó annak előnyeit használta ki, hogy két pártfogoltjával szemben egy közös verekedésük miatt indult eljárás: egy alkalommal megszervezte, hogy együtt jelenjenek meg nála, és sikerült őket kibékítenie.

Hét esetben maga a fiatal kért segítséget a pártfogótól, legtöbbször bűnügyi költség részletfizetése és munkakeresés kapcsán.

3.12. Pártfogolt részvétele csoportos tréningen, kezelésen

Kábítószer-függőséget gyógyító kezelésben, kábítószer-használatot kezelő más ellátásban részesült vagy megelőző-felvilágosító szolgáltatáson vett részt harminc fő.

Tizennégy pártfogolt a szolgálat által szervezett, pártfogók által vezetett munkaerőpiaci, életvezetési vagy önismereti, személyiségfejlesztő tréningen vett részt – két esetben úgy, hogy ez nem szerepelt az előírt magatartási szabályok között.

Sok esetben sajnos az aktából nem derül ki, hogy az előírt tréningen részt vett-e a pártfogolt.

3.13. Eredménytelenség esetén ennek oka – az intézkedés korábbi befejezése

Huszonegy pártfogolt estében került sor újabb bűncselekmény elkövetése miatt a pártfogó felügyelet hatályon kívül helyezésére⁹⁷³, valamint másik hat fő esetén ezt a magatartási szabályok be nem tartása indokolta. E huszonhét eset tizenkilenc vádemelés elhalasztása, négy próbára bocsátás, három felfüggesztett szabadságvesztés és egy feltételes szabadságra bocsátás mellett végrehajtott pártfogó felügyelet volt.

4. A bűnismétlés valószínűsége

46. számú táblázat⁹⁷⁴

A veszélyeztető körülmények és a bűnismétlés valószínűsége az intézkedés befejezésekor

Veszélyeztető körülmények fennállása és a bűnismétlés összefüggései			
Pártfogó „előrejelzése” az intézkedés lejártakor			Közülük hányan követtek el újabb bűncselekményt? Bűnismétlési arány:
Nem említ negatív, veszélyeztető körülményt a pártfogó: összesen 139 fő	„kizárt a bűnismétlés”:	3 fő	1 fő (33,33 %)
	„nem áll fenn a veszélye”:	39 fő	9 fő (23,07 %)
	Nem említ veszélyeztető körülményt:	97 fő	30 fő (28,77 %)
Negatív, veszélyeztető		164 fő	105 fő (64,02 %)

⁹⁷³ Az akták szerint két fő ellen indult szabálysértési eljárás a pártfogó felügyelet tartama alatt, ám a pártfogók e két fiatal pártfogolását eredményesnek minősítették.

⁹⁷⁴ Saját szerkesztés a baranyai kutatás eredményei alapján.

Az intézkedés tartamának lejártakor a pártfogó összegző véleményében nem csupán az intézkedés eredményességéről nyilatkozik, hanem összefoglalja azokat a veszélyeztető körülményeket, melyek a bűnismétlés kockázatát növelik, illetve azokat a kedvező, pozitív körülményeket, melyek a fiatalot az újabb bűnelkövetéstől sikeresen visszatartják. Sok esetben mind kedvező, mind hátrányos körülményeket is felsorol a pártfogó.⁹⁷⁵

A pártfogoltak kevesebb, mint fele (45,87 százalék) esetében nem hívta fel a figyelmet a pártfogó veszélyeztető körülmény fennálltára, mely az intézkedés tartamának lejárta után bűnismétléshez vezethetne. E százharminckilenc fő közül mindössze harminckilenc pártfogoltról (12,87 százalék) írta a pártfogó kifejezetten azt, hogy nem áll fenn a bűnismétlés veszélye, illetve három főről határozottan úgy vélekedett, hogy „a bűnismétlés veszélye kizárt”, a többiek esetén csupán nem említett visszaesést, bűnismétlést valószínűsítő okokat. Azok közül, akiknek a visszaesését kizártnak tartotta a pártfogójuk, egyikük zaklatást követett el, a többiek valóban nem szerepeltek a nyilvántartásban a 2006-os pártfogó felügyelet elrendelése óta. Akikről a pártfogó azt a véleményt írta, hogy nem áll fenn a bűnismétlés veszélye, azoknak is közel negyede (23,07 százaléka) ennek ellenére újabb bűncselekményt követett el. Kilencvenhét fiatal aktájában nem említett negatív, veszélyeztető körülményt a pártfogó, de közülük harminc fő mégis újra elkövetővé vált.

Azok visszaesési aránya, akik esetében negatív körülményekről számolt be a pártfogó természetesen sokkal magasabb: 64,02 százalék.

A pozitív, visszatartó körülmények – melyek közül több pártfogoltnál kettőt-hármat is kiemelt a pártfogó – a következő gyakorisággal fordultak elő:

- Becsületesen dolgozik/ munkát vállal: hatvanhat esetben
- Rendezett/rendeződő családi háttér: negyvenöt esetben
- Rendesen tanul, továbbtanul/szakmát szerez: ötvenegy esetben
- Szülők figyelnek rá/már szigorúbban felügyelik: huszonhárom esetben
- Az okozott kárt megtérítette/bocsánatot kért: tizenhat esetben
- Gyermeke született: tizennégy esetben
- Barátnője/élettársa pozitívan hat rá: hét esetben
- Elvégezte az elterelést: három esetben

⁹⁷⁵ Például: „a tetteitársával már nem tartja a kapcsolatot, de továbbra is rossz az anyagi helyzete”; vagy: „barátnője jó hatással van rá, de indulatait továbbra is nehezen kontrollálja”.

- A nővére elkezdett gondoskodni róla: három esetben
- A rá rossz hatással lévő barátaival megszakította a kapcsolatot: három esetben
- Nevelőotthonból/nevelőszülőktől visszakerült a családjába: két esetben
- Osztályfőnöke segít neki, figyel rá: egy esetben
- Nem csavarog: egy esetben
- Anyja hazajön külföldről: egy esetben
- Kirabolták, azóta rendőr akar lenni: egy esetben
- Lakást kapott a Lakmusz⁹⁷⁶ program keretében: egy esetben
- Szüleivel megszakadt a kapcsolata⁹⁷⁷: egy esetben.

A visszaesést valószínűsítő, negatív körülményeket a következő gyakorisággal említették a pártfogók:

- Rossz baráti társaság: ötven esetben
- Újabb bűncselekmény elkövetése, büntető/szabálysértési eljárás indult ellene: negyvenkilenc esetben
- Családi, szülői kapcsolatok problémája, nem figyelnek rá, nem felügyelik, következetlenek, elnéző szülők: harmincnégy esetben
- Nem tanul és/vagy nem dolgozik; nincs szakmája, nincs értelmes, hasznos szabadidős elfoglaltsága: huszonegy esetben
- Családtaggal követte el a bűncselekményt, vagy a szülők börtönben vannak, büntettet előéletűek: tizenöt esetben
- Korábbi bűncselekmények elkövetése (az intézkedés előtt): kilenc esetben
- Rossz anyagiak: nyolc esetben
- Agresszív: nyolc esetben
- Kábítószerfüggő vagy használó: öt esetben
- Könnyen befolyásolható: négy esetben
- Debilitása: három esetben
- Nem vett részt az elterelésen: két esetben
- „túlzott jólét”: egy esetben.

---

⁹⁷⁶ Ez a program állami gondozásból kikerült fiatalokat juttatott egyszobás, felújított lakáshoz, azonban sajnos azóta sikertelennek minősítették, hiszen a lakók többsége a közüzemi számláit nem tudta fizetni, így nagyon hamar tönkretették a lakásokat, a mozdítható berendezéseket, de még a nyílászárókat is eladták. Az a fiatal fiú, aki e program keretében Pécs mellett, Istvánaknán jutott így lakáshoz, nem szívesen élt ott, mert nem tetszett neki a környék.

⁹⁷⁷ Ezt pozitív változásként kellett e fiatal életében értékelni!

5. Bűnismétlés a bűnügyi nyilvántartás 2011-es adatai alapján

Százötvennyolcan nem követtek el újabb bűncselekményt 2011 januárjáig. Száznegyvenötven (47,85 százalék) újabb bűncselekményeket követtek el, vagyis a pártfogoltak közel fele. Nemek szerinti bontásban vizsgálva ezeket az adatokat: a lányok harminc százaléka, a fiúk 50,57 százaléka vált bűnismétlővé.

A pártfogók harminchárom pártfogoltról készítettek kimagaslóan jó véleménnyel összefoglaló értékelést az intézkedés befejezésekor.⁹⁷⁸ E fiatalok csoportját külön vizsgálva megállapítható, hogy közülük kevesebben követtek el újabb bűncselekményt: harminchárom százalékuk.

Érdemes külön vizsgálni azon pártfogoltakat is, akik már a vizsgálat tárgyát képező intézkedésre okot adó bűncselekmény elkövetését megelőzően is követtek el bűncselekményt vagy szabálysértést. E hatvanhárom fiatal közül negyvennyolc követett el a pártfogó felügyelet elrendelése után újabb bűncselekményt, vagyis esetükben a bűnismétlési arány még magasabb, 76,19 százalék volt.

---

⁹⁷⁸ „Maradéktalanul betartotta az előírt magatartási szabályokat”; „Kifogástalanul viselkedett”.

V. FEJEZET

A FIATALKORÚAK BŰNÖZÉSE

1. A fiatalok büntetőjogának fejlődése

1.1. Nemzetközi kitekintés

A világ országainak többségében külön anyagi és eljárási jogi szabályok vonatkoznak a fiatalok bűncselekményeinek elbírálására, valamint speciális normák szabják meg a szankciók végrehajtását is.⁹⁷⁹ A fiatalok bűnelkövetők esetében – a felnőttekhez képest – „más elbánásra”, vagyis a nevelés és a speciális prevenció hangsúlyozására lehetőséget biztosító igazságszolgáltatási rendszer a XIX. század végén az Amerikai Egyesült Államokban, a XX. század elején Európában is kialakult, majd a XX. század második felére megszületett a felismerés, hogy a fiatalok büntető igazságszolgáltatási rendszere önmagában nem képes e korosztály bűnözését visszaszorítani.⁹⁸⁰ Egyre hangsúlyosabbá vált a büntetőjogon kívüli bűnprevenzió, és megindult a fiatalok büntető igazságszolgáltatási rendszerére irányuló reformok sora, melyek irányát jelentősen meghatározták az ENSZ⁹⁸¹ és az Európa Tanács vonatkozó dokumentumai.⁹⁸² Az „ENSZ irányelvek a fiatalok bűnözés megelőzésére”⁹⁸³ és az Európa Tanács „Korai pszichoszociális beavatkozás szerepe a bűnelkövetés megelőzésében”⁹⁸⁴ című, valamint „A fiatalok bűnözés kezelésének új módszereiről és a fiatalok bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről” szóló ajánlása⁹⁸⁵ mellett az alábbi dokumentumok is orientáló jellegűek a fiatalok

⁹⁷⁹ KORINEK László: *Kriminológia II.* Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 12. o.

⁹⁸⁰ LÉVAY Miklós: Az Európa Tanács Rec (2003) 20. számú ajánlása a fiatalok bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről. *Család, Gyermek, Ifjúság* 2005. 3. sz. 21. o.

⁹⁸¹ Valamennyi vonatkozó ENSZ dokumentum a fiatalok büntetőjogának különállását, a felnőtt elkövetőkhöz képest „más elbánásra” lehetőséget nyújtó büntető igazságszolgáltatás fenntartását szorgalmazó irányzat szemléletét tükrözi, és ezt tartja a tagállamoktól elvárt iránynak. [CSEMÁNÉ VÁRADY Erika – LÉVAY Miklós: *A fiatalok büntetőjogának kodifikációs kérdéseiről – történeti és jogösszehasonlító szempontból.* Büntetőjogi Kodifikáció 2002. 1. sz. 14. o.]

⁹⁸² LÉVAY Miklós: Az Európa Tanács Rec (2003) 20. számú ajánlása a fiatalok bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről. *Család, Gyermek, Ifjúság* 2005. 3. sz. 22. o.

⁹⁸³ 45/112. United Nations Guidelines for the Prevention of Juvenile Delinquency (The Riyadh Guidelines) (Riyadi Irányelvek)

⁹⁸⁴ Rec (2000) 20 of the Committee of Ministers to member states on the role of early psychosocial intervention in the prevention of criminality.

⁹⁸⁵ Rec (2003) 20 of the Committee of Ministers to member states concerning new ways of dealing with juvenile delinquency and the role of juvenile justice.

bűnelkövetésének megértésében, okainak feltérképezésében, a megelőzési stratégia és a fiatalkorúak büntető igazságszolgáltatásának helyes alakításában.

Az ENSZ Közgyűlése által 1985. november 29-én elfogadott fiatalkorúak igazságszolgáltatási rendszerére vonatkozó ENSZ minimumkövetelmények⁹⁸⁶ szerint a fiatalkorú személyes szabadságát csak gondos mérlegelés alapján és minimális tartamban lehet korlátozni.

A gyermekek jogairól szóló New York-i Egyezmény⁹⁸⁷ 37. cikkének b) pontja szerint a gyermekkel⁹⁸⁸ szemben sebezhetősége miatt szabadságelvonás csak végső eszközként alkalmazható, akkor is a lehető legrövidebb tartammal. 40. cikke 3. pontjának b) alpontja alapján a részes államoknak minden lehetséges és kívánatos esetben intézkedéseket kell tenniük annak érdekében, hogy a gyermekek ügyeit bírói eljárás mellőzésével kezeljék. E lényeges pontokat ismétli és hangsúlyozza az Európa Tanácsnak a fiatalkorúak esetében alkalmazható büntetések és intézkedések európai szabályairól szóló ajánlása⁹⁸⁹ is.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a fiatalkori bűnözés megelőzése és kezelési módjai tárgyában adott véleménye⁹⁹⁰ szerint a fiatalkori bűnözés manapság egyre növekvő aggodalmat okoz. A bűncselekményt elkövető fiatalok megítélése az európai társadalmakban különösen rossz, ami főként azzal magyarázható, hogy viselkedésük társadalmi visszhangja nagyobb, mint a felnőtteké.⁹⁹¹

A II. világháború után – ahogy a bűnözés terén általában – a fiatalkori bűnözés körében is növekedés volt megfigyelhető, ami azonban egyes országokban – például Dániában, Hollandiában, Norvégiában, Skóciában vagy Svédországban – megtört, máshol folytatódott – például Finnországban, Angliában vagy Németországban.

Az EU-tagállamokra kiterjedő összehasonlító statisztika szerint a fiatalkori bűnözés⁹⁹² az össz-bűnözésen belül átlagosan tizenöt százalékot tesz ki – igaz, egyes országokban

---

⁹⁸⁶ United Nations Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice (The Beijing Rules) 1985. 17.1. cikk b) pont. (Az ún. „Pekingi szabályok”)

⁹⁸⁷ Az ENSZ Közgyűlése 1989. november 20-án fogadta el. Magyarország az egyezményt az 1991. évi LXIV. törvénnyel hirdette ki.

⁹⁸⁸ Az egyezmény 1. cikke szerint a tizennyolcadik évét be nem töltött, illetve más jogszabály folytán nagykorúvá nem váltak gyermeknek tekintendők.

⁹⁸⁹ Rec (2008) 11 of the Committee of Ministers to member states on the European Rules for juvenile offenders subject to sanctions or measures.

⁹⁹⁰ Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye "A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban" (2006/C 110/13) (A továbbiakban: Bizottság véleménye)

⁹⁹¹ Bizottság véleményének 1.1. pontja

⁹⁹² Nem egyszerű feladat az Unió tagállamaiban összehasonlító elemzést végezni e téren, hiszen a fiatalkori bűnözés körébe nem azonos cselekményeket sorolnak az egyes államok – például a fiatalkor alsó és felső életkori határai sem egyeznek meg.

meghaladja a húsz százalékot is. A látencia viszont magas⁹⁹³: a nyilvántartásba nem kerülő bűncselekményeket főként fiatalok követik el.⁹⁹⁴

Az egyes statisztikák szerinti növekedést vannak, akik pusztán a toleranciaküszöb változásának tulajdonítják: a mai fiatalok nem tűrik el kortársaiktól azokat az erőszakos cselekményeket, melyekbe korábban beletörődtek. E hozzáállás-változás miatt néhány kutató szerint tehát csak a látencia csökken, ami miatt növekedni látszik az elkövetett bűncselekmények száma.⁹⁹⁵

A statisztikai adatoktól függetlenül az európai országokban széles körben elterjedt nézet, hogy a fiatalok egyre több és egyre súlyosabb bűncselekményeket követnek el – a Bizottság véleménye ezt „túldramatizált felfogásnak” nevezi. A társadalmi elvárásnak megfelelően viszont számos országban szigorítják a fiatalkorúakra vonatkozó büntető jogszabályokat.⁹⁹⁶ Az, hogy a megelőzési politika és gyakorlat alkalmazásához képest népszerűbb a szigorítás, a represszió fokozása, magyarázható a kormányok és politikusok érdekeivel is. Mivel a megelőzés hosszú távú és költséges is, – főként ha több ágazat összehangolt fellépésén alapul – nem szolgál azonnali eredményekkel, vagyis azonnali politikai haszonnal.⁹⁹⁷

1.2. A fiatalkorúak büntetőjogának hazai alakulása

A fiatalkorúak büntető igazságszolgáltatási rendszere a jólétitől (I. Büntető Novella – 1908.) a bűnözés visszaszorításának modelljén (1951. évi 34. tvr.), illetve az igazságügyi modellen keresztül (1961. évi Btk. és az 1978. évi Btk.) jutott el a jelenlegi, az igazságügyi modell módosított formájához.⁹⁹⁸

A fiatalkorú terheltekkel szemben a büntető anyagi, eljárási és végrehajtási jog a felnőtt elkövetőkhöz képest több vonatkozásban eltérő szabályokat állapít meg, ugyanis a

---

⁹⁹³ Ennek egyik okaként a vélemény azt említi, hogy ezek a rejtve maradt bűncselekmények általában nem súlyosak, valamint azt, hogy a sértettek maguk is fiatalkorúak, akik kevésbé hajlamosak a hatósághoz fordulni.

⁹⁹⁴ Bizottság véleményének 1.4. pontja

⁹⁹⁵ CSEMÁNE VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, 2009. 252. o.

⁹⁹⁶ Bizottság véleményének 1.5. pontja

⁹⁹⁷ KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 22 o.

⁹⁹⁸ CSEMÁNE VÁRADI Erika – LÉVAY Miklós: A fiatalkorúak büntetőjogának kodifikációs kérdéseiről – történeti és jogösszehasonlító szempontból. Büntetőjogi Kodifikáció 2002. 1. sz. 23. o. A tanulmány ismerteti és összeveti a fiatalkorúak büntető igazságszolgáltatási modelljeit: a nevelési célt hangsúlyozó, a jóvátételi, a büntetőeljárásútról való elterelés modelljét, a büntető igazságszolgáltatási modellt és ennek módosított formáját, valamint a bűnözés visszaszorításának modelljét. A hatályos Btk. 1995-ös módosításai eredményezték az utóbbi modellváltást, mely modelltől az új Btk. sem tér el.

fiatalkorú erkölcsi értékrendje, értelmi fejlettsége még ebben az életszakaszban is alakul, változik – mondja az új Btk. indokolása.⁹⁹⁹ A „más elbánás” mibenlétének változása mellett maga a fiatalkorúság fogalma is többször módosult a magyar büntetőjogban.

A Csemegi Kódex szabályozása szerint az elkövetéskor tizenkét és tizenhat év közötti kiskorúak csak akkor voltak büntethetőek, ha rendelkeztek a cselekmény bűnösségének felismeréséhez szükséges belátási képességgel.¹⁰⁰⁰

Az I. Büntető Novella nem változtatott a büntethetőség alsó korhatárán, a felső határt azonban felemelte. Annak a felelősségre vonására, aki az elkövetéskor tizenkettedik életévét már betöltötte, de tizennyolcadikat még nem, csak akkor kerülhetett sor, ha megvolt a büntethetőséghez szükséges értelmi, erkölcsi fejlettsége.¹⁰⁰¹

A fiatalkorúság alsó korhatárát az 1961. évi Btk. emelte fel tizennégy évre.¹⁰⁰² E törvény fiatalkorú-fogalmát használja a jelenleg hatályos Btk. is.

Az Európa Tanács fiatalkorú bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről szóló 2003-as ajánlása szorgalmazza a fiatalkorúakra vonatkozó bánásmód alkalmazása lehetőségének megteremtését a huszonegyedik életévüket be nem töltött fiatal felnőttekre is. Ennek indokoltságát a fiatalkorból felnőttkorba való átmenet időszakának meghosszabbodásával támasztja alá.¹⁰⁰³ „Nem csupán azon kellene tehát elgondolkodni, hogy a zsengebb korú gyermekeket bevonjuk a közhatalom repressziójának hatókörébe, hanem azon is, hogy esetleg a mai rendszerből még jobban kivonjuk a nagykorúságukat még el nem érő fiatalokat”¹⁰⁰⁴ – írta Korinek László 2010-ben. Ennek ellenére az új Btk. a fiatalkorú fogalmát a hatályostól eltérően határozza meg a büntethetőség alsó korhatárának leszállításával: fiatalkorú az, aki a bűncselekménye elkövetésekor betöltötte tizenkettedik életévét, de tizennyolcadikat nem.¹⁰⁰⁵ A bűncselekmény elkövetésekor tizenegyedik életévüket még be nem töltött fiatalkorúakkal szemben csak intézkedés alkalmazását teszi

⁹⁹⁹ Új Btk. részletes indokolása a 105-106. §-hoz.

¹⁰⁰⁰ 1878. évi V. törvénycikk 84. § „A ki akkor, midőn a büntettet vagy vétséget elkövette, életkorának 12-ik évét már túlhaladta, de tizenhatodik évét még be nem töltötte, ha cselekménye bűnösségének felismerésére szükséges belátással nem bírt, azon cselekményekért büntetés alá nem vehető. Az ilyen kiskorú azonban javító-intézetbe való elhelyezésre ítélhetetik, de abban életkora huszadik évén túl nem tartathatik.”

¹⁰⁰¹ 1908. évi XXXVI. törvénycikk 16. § „Az, aki a büntett vagy vétség elkövetésekor életének tizenkettedik évét már meghaladta, de tizennyolcadik évét még be nem töltötte (fiatalkorú), ha a büntethetőséghez szükséges értelmi és erkölcsi fejlettsége nem volt meg, büntetőjogi felelősségre nem vonható.”

¹⁰⁰² 1961. évi V. törvény 20. § „Nem büntethető, aki a cselekmény elkövetésekor tizenegyedik életévét még nem töltötte be.” 85. § (1) „A büntető törvény alkalmazásában fiatalkorú, aki a büntett elkövetésekor a tizenegyedik életévét meghaladta, de tizennyolcadik életévét még nem töltötte be.”

¹⁰⁰³ LÉVAY Miklós: Az Európa Tanács Rec (2003) 20. számú ajánlása a fiatalkorú bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről. Család, Gyermek, Ifjúság 2005. 3. sz. 26. o. (Az önállósodás első lépései kitolódhatnak a húszas évek elejére, minek következtében a fiatal felnőttek egy hosszú időszakot félig függőségben élnek.)

¹⁰⁰⁴ KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 46. o.

¹⁰⁰⁵ Új Btk. 105. § (1)

lehetővé a törvény¹⁰⁰⁶, erre is csak abban az esetben kerülhet sor, ha emberölést¹⁰⁰⁷, erős felindulásban elkövetett emberölést¹⁰⁰⁸, halált vagy életveszélyt okozó testi sértést¹⁰⁰⁹, rablást¹⁰¹⁰ vagy kifosztást¹⁰¹¹ követnek el.¹⁰¹²

A korábbi szabályozással megegyezően az új Btk. a tizenhatodik¹⁰¹³ és a huszadik¹⁰¹⁴ életév elkövetés kori betöltésének tulajdonít még jelentőséget a büntetés kiszabásakor.¹⁰¹⁵

Az új Btk. indokolása szerint „A fiatalkor szabályozása alapvetően a gyermekkor szabályozására épül.”¹⁰¹⁶ Az indokolás ezen megállapítását Nagy Ferenc tévesnek nevezi, mivel „a fiatalkorúakra vonatkozó szabályozást a felnőttekre irányadó általános büntetőjogi rendelkezésekhez kell viszonyítani”¹⁰¹⁷, ahogyan az új Btk. is kimondja: a fiatalkorúakra a törvény rendelkezéseit a rájuk vonatkozó fejezetben meghatározott eltérésekkel kell alkalmazni.¹⁰¹⁸

Az új büntető törvénykönyv indokolása a büntethetőségi korhatár módosításának szükségességét abban látta, hogy a tizenkét-tizennégy év közöttiek körében egyre nagyobb mértékben terjed az erőszakos érdekérvényesítés. Hack Péter¹⁰¹⁹ szerint a változtatás megalapozottságát, szükségességét az indokolás elmulasztja adatokkal alátámasztani. Hack ellenben hivatkozik egy 2010-es tanulmányra, mely szerint a büntetőjogi felelősségre nem vonható gyermekkorú elkövetők száma csökkenő tendenciát mutat. Még ha valóban be is következett a kérdéses cselekmények növekedése az utóbbi években, akkor is hiányolja a szerző annak indokolását, hogy az eddigi eszközök miért nem voltak alkalmasak a gyermekkori kriminalitás kezelésére.¹⁰²⁰

---

¹⁰⁰⁶ Új Btk. 106. § (2) bekezdés

¹⁰⁰⁷ Új Btk. 160. § (1)-(2) bekezdése

¹⁰⁰⁸ Új Btk. 161. §

¹⁰⁰⁹ Új Btk. 164. § (8) bekezdés

¹⁰¹⁰ Új Btk. 365. § (1)-(4) bekezdés

¹⁰¹¹ Új Btk. 366. § (2)-(3) bekezdés

¹⁰¹² Új Btk. 16. §-a rendelkezik a gyermekkorról.

¹⁰¹³ Új Btk. 109. § (2)-(3) bekezdései a fiatalkorúakra kiszabható szabadságvesztés tartama vonatkozásában értékelik az életkort, míg a 112. § a közérdekű munka kiszabhatóságának feltételéül állítja az ítélet meghozatalakor tizenhatodik életév betöltését.

¹⁰¹⁴ A huszadik életév elkövetés kori betöltését az új Btk. 41. §-ának (1) bekezdése határozza meg az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabhatóságának feltételéül.

¹⁰¹⁵ A Gyvt. használja még a fiatal felnőtt fogalmát is: az a nagykorú személy, aki a huszonegyedik évét nem töltötte be. [5. § c) pont.]

¹⁰¹⁶ Új Btk. részletes indokolása a 105-106. §-hoz. (Kivéve, ha a tizenkettedik életévét betöltött fiatal a törvény 16. §-ában felsorolt öt bűncselekmény valamelyikét követi el.)

¹⁰¹⁷ NAGY Ferenc: A fiatalkorúak büntetőjoga. In: Belovics Ervin – Gellér Balázs – Nagy Ferenc – Tóth Mihály: Büntetőjog I. A 2012. évi C. törvény alapján. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2012. 538. o.

¹⁰¹⁸ Új Btk. 105. § (2)

¹⁰¹⁹ HACK Péter: Az Új Btk. büntetőpolitikai célkitűzései, és azok ésszerűsége. In: Kontroll és Jogkövetés, Magyar Kriminológiai Társaság, Kriminológiai Közlemények 71. szám, Budapest 2012. 63. o.

¹⁰²⁰ HACK Péter: Az Új Btk. büntetőpolitikai célkitűzései, és azok ésszerűsége. In: Kontroll és Jogkövetés, Magyar Kriminológiai Társaság, Kriminológiai Közlemények 71. szám, Budapest 2012. 64. o.

2. A fiatalkorúak bűnözésének fő jellegzetességei

A hazai kriminálstatistikai adatok szerint az elmúlt években csökkent¹⁰²¹ a gyermek- és fiatalkorú bűnelkövetők száma – e tendenciára természetesen a demográfiai mutatók is hatással vannak. Az ismertté vált bűnelkövetők tizenkét százaléka fiatalkorú. Az általuk elkövetett bűncselekmények terén – bár egyre csökkenő súllyal – még mindig a vagyoni elleni bűncselekmények dominálnak. Emelkedik az erőszakos és garázda jellegű bűncselekmények száma, a garázdaság, testi sértés, illetve rablás¹⁰²² fordul elő nagyobb számban.¹⁰²³

A fiatalkorú elkövetők személye, körülményei és az elkövetett bűncselekmény kapcsán a következő fő jellemzők állapíthatók meg.

Többségük teljes családból származik, ami rávilágít arra, hogy egyre több, a társadalmi funkcióját ellátni nem tudó, diszfunkcionálisan működő család.¹⁰²⁴ A deviáns viselkedést tanúsító fiatalok életére a strukturátlanság jellemző. Céltalanul lézengenek, családjuk nem figyel rájuk, és mindemellett nem rendelkeznek olyan szilárd értékészlettel sem, amelynek alapját a családnak kellett volna megteremtenie.¹⁰²⁵

A fiatalkori bűnözés legfontosabb sajátosságát az elkövetés motivációja adja: a kíváncsiság, könnyelműség, kalandvágy, társak előtti feltűnés iránti vágy, az élménykeresés.¹⁰²⁶

Az ismertté vált kiskorú elkövetők körében felülreprezentáltak a Borsod-Abaúj-Zemplén¹⁰²⁷, Szabolcs-Szatmár-Bereg megyéből, illetve a fővárosból és környékéről származó fiatalok.¹⁰²⁸

---

¹⁰²¹ A gyermeknépesség 0,25 százaléka, míg a fiatalkorú populáció 2,25 százaléka vesz részt a bűnözésben. [CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 258. o.]

¹⁰²² Az elmúlt tíz évben minden harmadik rablás elkövetője fiatalkorú volt. [CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 257. o.] Már 1967. és 1982. között több mint hatszorosára emelkedett a rablásért elítélt fiatalkorúak száma. [VÍGH József: A bűnmegelőzés elméleti és szervezeti problémái. Ügyészeti Értesítő 1984. 1. sz. 2. o.]

¹⁰²³ CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 257. o.

¹⁰²⁴ CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 258. o.

¹⁰²⁵ KEREZI Klára: A gyermek- és fiatalkorúak bűnözése és a gyermekkorú sértettek Magyarországon. Kriminológiai és Kriminológiai évkönyv, 1995., Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XXXII. IKVA, Budapest 1995. 120. o.

¹⁰²⁶ KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 29. o.

Az elkövetők többsége fiú¹⁰²⁹, és a bűncselekményt csak harmaduk követi el egyedül.¹⁰³⁰

A fiatalkorú elkövetők nagyjából harmada büntetett előéletű¹⁰³¹, de általánosságban az is megállapítható, hogy a gyermek- és fiatalkori bűnözés körében a bűnelkövetés nem előzmények nélküli.¹⁰³² Nagyon gyakori a prekriminális cselekmények előfordulása – például az iskolakerülés. Egy ezek vizsgálatával foglalkozó hazai kutatás a fiatalkori bűnözés súlypontját a tizenhatodik életév¹⁰³³ betöltésének időszakára teszi. Ennek betöltése előtt a tulajdon elleni, míg ezt követően az erőszakos, garázda cselekmények elkövetése dominál.¹⁰³⁴ Különbséget kell – és lehet is – azonban tenni a „krónikus életpálya-elkövetők” és a bűncselekményeket csak fiatal korukban megvalósítók között.¹⁰³⁵ A „karrierbűnözőkre” jellemző, hogy már tizenkét éves koruk előtt feltűnnek dühkitöréseikkel, a későbbiekben pedig több és súlyosabb jogsértést követnek el, a visszaesésük gyakorisága folyamatosan fokozódik. Azokra, akik bűnelkövetése csak epizódszerűen lép fel fiatalkorukban, általában nem jellemző a gyermekkori antiszociális magatartás. Az ő jogsértéseik a serdülőkor

---

¹⁰²⁷ „Az, hogy az ország keleti fele, mint bűnkibocsátó, a bűnözés utánpótlását biztosító régió jelenik meg, már évtizedek óta megfigyelhető. Borsod-Abaúj-Zemplén megye például csaknem ugyanannyi fiatalkorú bűnelkövetőt bocsát ki, mint a lakosságát tekintve több mint kétszer népesebb Budapest.” [CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 258. o.]

¹⁰²⁸ CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 258. o.

¹⁰²⁹ CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 258. o. Az ismertté vált felnőtt bűnözésben a nemi arány 5:1 a férfiak javára, a látens vizsgálatoknál a fiatal fiúk csak háromszor voltak többen, mint a lányok. [KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 28. o.]

¹⁰³⁰ CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 258. o.

¹⁰³¹ Köztük nagyon magas a hátrányos és halmozottan hátrányos körülmények között nevelkedők aránya.

¹⁰³² A látenciavizsgálatok évtizedek óta megállapítják, hogy a gyermek- és fiatalkori bűnözés nagyobb volumenű és arányú, mint amilyenek a bűnügyi statisztikák alapján tűni. [CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 258. o.]

¹⁰³³ „Az elítéltek átlagéletkora csökken, a bűnözés a fiatalabb évjáratok felé tolódik el”, írta Kerezi Klára már 1995-ben. [Kerezi Klára: A gyermek- és fiatalkorúak bűnözése és a gyermekkori sértettek Magyarországon. Kriminológiai és Kriminálisztikai évkönyv, 1995., Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XXXII. IKVA, Budapest 1995. 122. o.] A korábbi kutatások a bűncselekmény elkövetése szempontjából legveszélyeztetettebb életkornak még a tizenhetedik évet tartották. [Lásd: CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 258. o.]

¹⁰³⁴ CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 259. o.

¹⁰³⁵ KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 30. o.

„szerepvákuumával”¹⁰³⁶ együtt járó identitás-keresés tüneteiként értelmezhetők. Első normaszegéseiket tizenegy és tizenhárom éves kor között valósítják meg, súlyosságuk ismétlődés esetén sem növekszik, és általában el is maradnak a tizennyolcadik év betöltése körüli időszakban.¹⁰³⁷ Hibás tehát az a felfogás, mely szerint minden fiatalkori csínytevésben a bűnözői karrier kezdetét felismerve szigorú megtorlást kell alkalmazni. Az ilyen fellépés e fiatalok megbélyegzésével járna, mely önmagát beteljesítő jóslatként a „kriminalitás világába taszítaná őket”.¹⁰³⁸ „Az alkalmi devianciák inkább arra mutatnak, hogy fejlődése folyamán mindenkinek ki kell próbálni az eltérést, a bűnt, meg kell ismernie tiltott övezeteket. A szocializáció feltehetően nem mehet végbe súlyosabb patológiák nélkül abban az esetben, ha az egyén mindig ellenállt a normasértésnek. A gyermekek személyiségét, mentális épségét nem az ilyen kihívások, alkalmi esetek és kalandok veszélyeztetik, hanem más, tartós hatások.”¹⁰³⁹

3. A fiatalok bűnelkövetésének okai

Az Európai Parlament fiatalkori bűnözéssel kapcsolatos elvárásait rögzítő állásfoglalása alapjául szolgáló, a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság által készített jelentés indokolása szerint a fiatalok viselkedésének elemzését mindig annak a környezetnek a vizsgálatával kell kezdeni, amelyben fejlődnek: család¹⁰⁴⁰, iskola, barátok, társadalmi körülmények. Ezekre vezethető vissza minden ok és tényező, mely a fiatalkori bűnelkövetéssel kapcsolatos.¹⁰⁴¹ Számtalan kutatás bizonyítja, hogy „az elkövetővé válás folyamatában szerepet játszó tényezők köre legalább olyan sokféle, mint a személyiség alakulását befolyásoló körülmények általában”.¹⁰⁴²

---

¹⁰³⁶ A serdülőkori szerepvákuum a „már nem gyerek de még nem felnőtt” létből eredő nehézségeket jelenti, mely együtt jár a testi és társadalmi érettség közötti ellentmondásokkal és a függetlenség iránti vágygal. [KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 29. o.]

¹⁰³⁷ A kriminális karriereket vizsgáló kutatások eredményei szerint a fiatalok elkövetők körülbelül nyolcvanöt százaléka nem fog büncselekményt elkövetni huszonnyolc éves kora után. [BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 204. o.]

¹⁰³⁸ KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 29. o.

¹⁰³⁹ SOMLAI Péter: Szocializáció. A kulturális átörökítés és a társadalmi beilleszkedés folyamata. Corvina Kiadó, Budapest 1997. 132. o.

¹⁰⁴⁰ Kutatások bizonyítják, hogy a „bűnismétlő szülői környezet negatív viselkedési mintája szinte automatikusan öröklődik át a gyermekekre”. [GÖNCZÖL Katalin: A hatékonyabb speciális prevenció feltételei. Belügyi Szemle 1986. 10. sz. 50. o.]

¹⁰⁴¹ KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 20. o.

¹⁰⁴² GÖNCZÖL Katalin: A hatékonyabb speciális prevenció feltételei. Belügyi Szemle 1986. 10. sz. 51. o.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a fiatalkorúak bűnözésének megelőzése tárgyában alkotott véleménye¹⁰⁴³ a fiatalkori bűnözés okaiként – a szakértők által a legszélesebb körben elfogadottakként – a következőket sorolja fel, melyek különféle mértékben jelen vannak az Unió mindegyik tagállamában:¹⁰⁴⁴

1. Csonka családi környezet, valamint bármilyen nehézség vagy helyzet, mely a gyermekek elhanyagolásához vezet, ellenőrzésük elmaradásával jár.
2. Szegénység, társadalmi-gazdasági peremre kerülés.
3. Iskolakerülés, tanulási nehézségek és ezzel járó kudarcok, melyek már korán társadalmi megbélyegzéshez vezetnek.¹⁰⁴⁵
4. Munkanélküliség, az ezzel járó frusztráció, kétségbeesés.
5. A média által közvetített agresszió, ami hozzájárul az olyan értékrend kialakulásához, melyben az erőszak elfogadható viselkedésforma.
6. Kábítószer- és alkoholfogyasztás.
7. Személyiség- és viselkedészavarok.
8. Nem megfelelő a társadalmi vagy állampolgári értékekre¹⁰⁴⁶ nevelés, ezek szerepét haszonelvűbb értékek veszik át – individualizmus, versenyszellem, javak mértéktelen fogyasztása – mely folyamat társadalomtól való eltávolodást válthat ki.

„A rossz szociális helyzet, a mindennapi megélhetési problémák önmagukban nem hajlamosítanak a bűnelkövetésre, a szülők efféle gondjai azonban tovább gyűrűznek.”¹⁰⁴⁷ Egy „Peremen billegő fiatalok” címmel készített hazai kutatás – mely deprivált, marginalizált helyzetű bűnelkövető és szabálykövető fiatalok körében végzett összehasonlító felmérést – családon belüli, a bűnelkövetés szempontjából veszélyeztető tényezőként a családon belüli

---

¹⁰⁴³ Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: "A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban" (2006/C 110/13)

¹⁰⁴⁴ A Bizottság véleményének 2. pontja.

¹⁰⁴⁵ „A tömegoktatás elvére épülő általános iskolai oktatási rendszer a hátrányos helyzetűek esetében sem az erkölcsi értékeket közvetítő, átörökítő szerepének nem képes megfelelni, sem az egyéni képességek kibontakoztatásának terepét nem szolgál. A családból hozott előnytelen helyzetet nem tudja megváltoztatni, inkább konzerválja, erősíti azt.” [KEREZSI Klára: A gyermek- és fiatalkorúak bűnözése és a gyermekkorú sértettek Magyarországon. Kriminológiai és Kriminológiai évkönyv, 1995., Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XXXII. IKVA, Budapest 1995. 119. o.]

¹⁰⁴⁶ Például: szabályok betartása, szolidaritás, tolerancia, mások tisztelete, önkritika, empátia.

¹⁰⁴⁷ SOLT Ágnes: Támogató és gyengítő faktorok a kriminális érintettség kialakulásában. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 316. o.

erőszakot, a szülői figyelem hiányát és az alkoholproblémákat nevezi meg.¹⁰⁴⁸ E kutatás eredményeit ismertette Solt Ágnes hangsúlyozza azonban, hogy az elszenvedett erőszak önmagában nem valószínűsíti, hogy a fiatal bűncselekményt fog elkövetni. Abban az esetben, ha az agresszió nem társul szeretetteljes családi háttérrel, a gyermek motiváltabb lesz arra, hogy a társadalmi szabályokhoz alkalmazkodjon. Ahol viszont a család az erőszak jelenléte ellenére védő, óvó közeg is – ha időnként a szeretet is megnyilvánul –, a gyermek nem érzi ellentmondásosnak a bántalmazást a szeretetteljes kapcsolatokban sem, és e tanult mintához családján keresztül ragaszkodni fog.¹⁰⁴⁹

Annak alapján, hogy a veszélyeztető tényező mikor és milyen formában fejt ki hatását, négy életút modellt¹⁰⁵⁰ vázol fel a szerző, melyek közül az elhanyagolás és az erőszak jelenlétének következményeit vizsgáló áttekintése mindenképpen fontos a fiatalok bűnözésének eredményes megelőzését célzó beavatkozás, stratégia felépítéséhez.

Az „elhanyagolás generálta spirál”¹⁰⁵¹ elnevezésű tipikus életút szerint a gyermekekre nem irányul elég figyelem, nem kapja meg a kellő törődést a családban. Az iskolában olyasmint is megkövetelnek tőle, amit nem sajátított el, olyan készségeket, melyek átadásának terepül a családi közegnek kellett volna szolgálnia. Hiányosságai miatt folyamatos kudarcok érik, frusztrációját azonban a továbbra is elutasító család nem segít feldolgozni, teljesítménye pedig tovább csökken, mivel a növekvő elvárásoknak egyedül nem képes megfelelni. Újabb és újabb kudarcai miatt osztálytársaival való kapcsolata is megromlik, e közegekből pedig menekülni próbál, csavarogni kezd. Így kerül kapcsolatba hasonló nehézségekkel küzdő fiatalokkal. Közöttük meg is találja azt, amiben mindaddig hiányt szenvedett: biztonságot, összetartozást, pozitív megerősítést. E haveri körök fő időtöltésévé a csínytevések, bűncselekmények válnak. Kialakul a saját ideológiájuk a társas közegekről. Ha ezt a fiatal elsajátítja, megkezdődik a társadalom normáival való szembehelyezkedése, kiilleszkedése.

---

¹⁰⁴⁸ Lásd erről bővebben: SOLT Ágnes: Támogató és gyengítő faktorok a kriminális érintettség kialakulásában. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 318-320. o.

¹⁰⁴⁹ SOLT Ágnes: Támogató és gyengítő faktorok a kriminális érintettség kialakulásában. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 320. o.

¹⁰⁵⁰ Elhanyagolás generálta spirál; a családon belüli bántalmazásból fakadó veszélyeztetettség továbbgyűrűzése; szigorból engedékeny közegbe kerülés; engedékenyből szigorú közegbe kerülés.

¹⁰⁵¹ SOLT Ágnes: A fiatalok bűnelkövetők életútja és jellemzőik. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltás utáni kriminálpolitikában. Kriminológiai Közlemények különkiadás. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 244. o.

A családon belüli bántalmazásból eredő veszélyeztetettség továbbgyűrűzése¹⁰⁵² a következő folyamatként írható le. Ha a családban elfogadott a testi fenyegetés, gyakori a szülők közötti, vagy a gyermek ellen irányuló erőszak, a gyermek félelemérzése állandósul. Tele van feszültséggel, fájdalommal és elfojtott dühvel, melynek következtében ő is agresszíven viselkedik, bántja társait, folyamatosan konfliktusokba keveredik, minek következtében megromlik a kapcsolata osztálytársaival, ez viszont kudarcélményekkel jár, teljesítménygyengülést eredményez. Szintén e kudarcral való szembesülés elkerülése végett kezd csavarogni. Ha a család figyel rá, – sajnos szó szerint – „visszapofozzák” az iskolába, ahol kényszerből ugyan, de megpróbál alkalmazkodni. Abban az esetben viszont, ha a család elhanyagolja, valószínűbb, hogy az iskolán kívül talál társaságot, ahol a verekedés a szórakozása részévé válik. Bűncselekményei nagyobb valószínűséggel öltenek erőszakos jelleget, mint azoknál a fiataloknál, akik elhanyagoltságuk miatt keresnek maguknak megfelelőbb társaságot.

A fiatalok elkövetők körülményeinek, valamint a bűnelkövetést valószínűsítő veszélyeztető tényezőknek a vázlatos áttekintése után szükséges a megelőzés és a leghatékonyabb bűnözés-kezelés elveinek összefoglalása annak érdekében, hogy megvizsgálhassuk, a fiatalok pártfogó felügyeletére milyen feladatok hárulnak e téren, és e feladatokat hogyan látja el.

4. A fiatalok bűnözésének megelőzése, kezelése

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye¹⁰⁵³ szerint a fiatalok bűnözéssel való szembeszállás érdekében olyan stratégiát kell alkotni, amely megelőző¹⁰⁵⁴, beavatkozási és büntető-nevelő intézkedéseket is magában foglal. A megelőző és beavatkozási intézkedéseknek pedig kivétel nélkül az összes gyermek és fiatalok szocializációját és integrációját segítenie kell – elsősorban a családon, a közösségen, a kortársakon, az iskolán, a szakképzésen és a munkaerőpiacon keresztül. Minden intézkedés, ami a házasságok stabilitásának növelését, a magasabb iskolai végzettséget, valamint a

---

¹⁰⁵² SOLT Ágnes: A fiatalok bűnelkövetők életútja és jellemzőik. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltás utáni kriminálpolitikában. Kriminológiai Közlemények különkiadás. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 245. o.

¹⁰⁵³ A Bizottság véleményének 2.3 pontja.

¹⁰⁵⁴ A bűnözés megelőzésének társadalmi eszközeiről Vigh József már 1984-ben hasonló felsorolást ad, mint a ma szorgalmazott irányok (családi nevelés fokozása; a gyermekek szocializálási, személyiségfejlesztési feltételeinek javítása; a szabadidő kulturált eltöltésének jobb megszervezése; a munkanélküliség csökkentése; a hátrányosabb helyzetű családok fokozottabb szociális és egyéb irányú támogatása stb.). [VIGH József: A bűnmegelőzés elméleti és szervezeti problémái. Ügyészségi Értesítő 1984. 1. sz. 5. o.]

munkanélküliség csökkentését célozza, közvetve a bűnözés csökkentésére is hat.¹⁰⁵⁵ „A társadalompolitika szinte minden szférájában kialakíthatók olyan folyamatok, intézkedések, amelyek a bűnözés, vagy éppen a bűnismétlés megelőzését az eddiginél eredményesebben szolgálják. Ezek közül a büntetőpolitika hatáskörébe tartozó feladatok csak egyet, a végső eszközt, az ultima ratiót jelentik.”¹⁰⁵⁶

Az Európa Tanács fiatalok bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről szóló ajánlása¹⁰⁵⁷ szerint a fiatalok elkövetőkre vonatkozó beavatkozások meghatározásakor körültekintően, tudományos bizonyítékok figyelembevételével kell dönteni. Az ajánlás vonatkozó pontjának kommentárja tévesnek minősíti a „nothing works” doktrínát, és ezzel együtt megnevezi az eredményes intervenció fő jellemzőit¹⁰⁵⁸:

1. Az elkövetést okozó vagy azt elősegítő kriminogén tényezőkre – antiszociális attitűdökre, kábítószer élvezetre, ismeretek alacsony szintjére, iskolai kudarcokra, szülői elhanyagolásra – irányuló beavatkozás.
2. Az intervenció jellegét, intenzitását és időtartamát a bűnismétlés kockázata befolyásolja.
3. A beavatkozás során alkalmazott szakemberek oktatási módszere a fiatal tanulási módszeréhez, az oktatási anyag az elkövető szükségleteihez és képességeihez igazodik.
4. A beavatkozás intézményi elhelyezés helyett közösségi alapú, az elkövető lakóhelyi környezetéhez kapcsolódó.
5. Fontosak és eredményesek a kognitív magatartás alakításának módszerei is – például a társadalmi életben való jártasság növelését szolgáló tréning, az indulatkezelés és a probléma-megoldó technikák alkalmazása.

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye szerint a nevelő jellegű foglalkozás során a fiatalok saját környezetéhez, hiányosságaihoz illő eszközöket és intézményeket kell alkalmazni, mivel a cél azoknak a készségeknek a pótlása, melyek hiánya miatt összeütközésbe került a törvénnyel. E szükségletek pontos feltérképezése végett

---

¹⁰⁵⁵ VAVRÓ István: A gyermek- és fiatalok bűnözés. Kriminológiai Közlemények 59. 2001. 53. o.

¹⁰⁵⁶ GÖNCZÖL Katalin: A hatékonyabb speciális prevenció feltételei. Belügyi Szemle 1986. 10. sz. 52. o.

¹⁰⁵⁷ Rec (2003) 20 of the Committee of Ministers to member states concerning new ways of dealing with juvenile delinquency and the role of juvenile justice. 5. pont.

¹⁰⁵⁸ LÉVAY Miklós: Az Európa Tanács Rec (2003) 20. számú ajánlása a fiatalok bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről. Család, Gyermek, Ifjúság 2005. 3. sz. 25. o. Az ajánlás 1. pontja szerint az intézkedéseknek elsődlegesen a bűnelkövetés, bűnismétlés megelőzésére, a (re)szocializációra és (re)integrációra, valamint az áldozatok szükségleteinek megjelenítésére kell koncentrálniuk. [LÉVAY Miklós: Az Európa Tanács Rec (2003) 20. számú ajánlása a fiatalok bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről. Család, Gyermek, Ifjúság 2005. 3. sz. 24. o.]

szakembereknek kell fényt deríteni e hiányosságokra, és meghatározni a visszaesés csökkentésének hatékony módját.¹⁰⁵⁹ A fiatalok célzott segítségre szorulnak személyes autonómiájuk keresésében. Ha nem kaptak ilyen segítséget, sorozatos kudarcélményeik miatt nem tudnak alkalmazkodni környezetükhöz, ami növeli a visszaesés és a felnőttkori elkövetés kockázatát.¹⁰⁶⁰

Hangsúlyozza a vélemény, hogy a családdal való foglalkozás is szükséges, együttműködését biztosítani kell, fontos, hogy elkötelezett legyen a fiatalok nevelése és reszocializációja iránt.¹⁰⁶¹

A deficitikus kelléktáru szülőkkel kapcsolatos probléma, hogy nekik pótolniuk kellene a hiányosságaikat ahhoz, hogy ne vigyék át a következő generációra saját nehézségeiket. Meg kell tehát tanítani őket arra, hogy a gyermekeiknek milyen értékeket és hogyan közvetítsenek, hogy hogyan alkalmazzák a dicséret és a büntetés megfelelő eszközeit a nevelés következetességének biztosítása érdekében, valamint fontos a konfliktusok békés megoldására vonatkozó tudás átadása is. E célok sajnos csak a szülők kellő motiváltsága és együttműködése esetén valósíthatók meg, ami nem minden esetben áll fenn, ezért „a szülői háttérrel célszerű támogató programként értelmezni, de annak hiányában is célul kell kitűzni a veszélyeztetett gyermek viselkedési deficitjeinek korrigálását.”¹⁰⁶²

A cél a fiatal viselkedésének javítása, társadalmi interakciós nehézségeinek csökkentése, a helyes viselkedés, a problémamegoldás és a kommunikációs készség javítása, a konfliktusok békés megoldási lehetőségeinek átadása. A pszichikai hiányosságok korrekciója terén fontos, hogy a fiatal ismerje meg, ismerje fel és azonosítsa érzelmeit, tanulja meg kontrollálni agresszióját. Ennek feltétele, hogy javuljon önértékelése, empátiakészsége, valamint megértse az erőszak helytelen, káros voltát.¹⁰⁶³

A szülő vagy a tanár addig lehet képes pozitív hatást gyakorolni a fiatalra, amíg nem rögzül benne az elsődleges és a másodlagos szocializációs közegben tapasztalt elutasítás. Amikor a fiatal a kitaszítottság, elutasítottság egyértelmű jeleit tapasztalja – például kitagadás, nevelőotthonba kerülés vagy az iskolából való eltanácsolás –, a segítő szándékú beavatkozás önmagában már hatástalan. Ekkorra a fiatal esélytelennek és értelmetlennek érzi a beilleszkedésre irányuló törekvést, reménytelennek tűnik számára, hogy a közösség teljes

---

¹⁰⁵⁹ A Bizottság véleményének 4.2.1. pontja.

¹⁰⁶⁰ A Bizottság véleményének 4.2.2. pontja.

¹⁰⁶¹ A Bizottság véleményének 4.2.1. pontja.

¹⁰⁶² KORNEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 38. o.

¹⁰⁶³ KORNEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 39. o.

értékű tagja legyen.¹⁰⁶⁴ Ennek elkerülése érdekében a „reintegráló megszegés” elmélete hangsúlyozza, hogy a közösség rosszallását mindig úgy kell megfogalmazni, hogy azzal egyben nyomatékosítsuk a fiatal adott csoporthoz való tartozását is. Nem kirekeszteni tettéért, hanem felhívni a figyelmét a többiekért viselt felelősségére és arra, hogy adott közösséghez – családdhoz, iskolához, osztályhoz – tartozóként nem engedhet meg magának bármit.¹⁰⁶⁵

Volentics Anna¹⁰⁶⁶ a reszocializáció terén három alapelv érvényesítését szorgalmazza. A legfontosabb szerint „a fiatalok nem bűnözők, hanem olyan gyermekek, akit a szocializációs folyamatának nehézségei és/vagy személyiségfejlődési zavarai a bűnelkövetés útjára vezettek”. Ebből kiindulva reszocializációjában nem a büntetés az elsődleges, hanem a „segítés igényével fellépő nevelő-fejlesztő gondozás mint esélyt adó szolgáltatás”. Harmadik elvként pedig a gondozási formák és módszerek jellegéről mondja, hogy azoknak a „degradálási-degradálódási folyamat beindítása és fájdalomkórosítás nélkül” kell terelniük a fiatalot arra az útra, melyen megőrizheti emberi méltóságát.

A fiatalok segítésére, társadalmi beilleszkedésük folyamatának kísérésére nincs egyetlen, tévedhetetlen módszer, eszköz, ami garantálná a sikert,¹⁰⁶⁷ de minél átfogóbb és minél korábban történik a segítség, annál nagyobb a változás valószínűsége.¹⁰⁶⁸ Az Európa Tanács 2003-as ajánlása¹⁰⁶⁹ a fiatalok bűnözésére adott válasz megtervezettségének és koordináltságának fontosságát hangsúlyozza. Ez a rendőrség, pártfogói hálózat, ifjúsági és szociális szolgálatok, bíróság, ügyészség, oktatási intézmények, munkaügyi szervek, egészségügyi és lakásügyi hatóságok együttműködése révén valósulhat meg.

---

¹⁰⁶⁴ SOLT Ágnes: Támogató és gyengítő faktorok a kriminális érintettség kialakulásában. In: Borbíró Andrea – Kerecsi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 322. o.

¹⁰⁶⁵ KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010. 30. o.

¹⁰⁶⁶ VOLENTICS Anna: Gyermekvédelem és reszocializáció. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest 1996. 80. o.

¹⁰⁶⁷ A Bizottság véleményének 4.2.3. pontja.

¹⁰⁶⁸ KERECSI Klára: A gyermek- és fiatalok bűnözése és a gyermekkorú sértettek Magyarországon. 114-140. o. Kriminológiai és Kriminológiai évkönyv, Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok XXXII. IKVA, Budapest 1995. 121. o.

¹⁰⁶⁹ „A fiatalok bűnözésének új módszereiről és a fiatalok bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről” szóló R (2003) 20. számú ajánlásának 21. pontja.

VI. FEJEZET

A FIATALKORÚAK PÁRTFOGÓ FELÜGYELETÉNEK BŰNMEGELŐZŐ TARTALMA

1. A Pártfogó Felügyelői Szolgálattal szembeni elvárások a bűnmegelőzés terén

A társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája¹⁰⁷⁰ öt kiemelt területet határozott meg, mint a leghatékonyabb és legsürgetőbb beavatkozást igénylő pontokat: a gyermek- és fiatalkori bűnözés csökkentését, a városok biztonságának fokozását¹⁰⁷¹, a családon belüli erőszak¹⁰⁷² és az áldozattá válás megelőzését¹⁰⁷³, valamint a bűnismétlés megakadályozását. A Pártfogó Felügyelői Szolgálat számára mind az öt területen fogalmazott meg feladatokat a Stratégia. A gyermek- és fiatalkori bűnözés megelőzése, csökkentése¹⁰⁷⁴ érdekében korspecifikus magatartási szabályok végrehajtási feltételeinek megteremtését nevezte rendkívül fontosnak. Hangsúlyozta a pártfogó felügyelői vélemény szakmai követelményeinek folyamatos fejlesztését és a leghatékonyabbnak ígérkező magatartási szabályok körének bővítését. Kiemelte a fiatalok pártfogó felügyelete és utógondozása során a gyermek- és ifjúságvédelmi rendszerrel való fokozott együttműködés szükségességét és a pályakezdés támogatását is. A bűnismétlés megelőzéséhez¹⁰⁷⁵ a Stratégia szerint – a fentiekhez hasonlóan – a Szolgáltatnak szintén a pártfogó felügyelői véleményt mint a helyreállító és bűnismétlést megelőző igazságszolgáltatás eszközét kell széles körben alkalmaznia. Ki kell alakítania az elkövető közösségben történő kezelésének végrehajtási feltételeit, a pártfogó felügyeleti programok hatékonyságát, és feladata az igazságszolgáltatási és a szociális szféra folyamatos együttműködésének megteremtése is.

---

¹⁰⁷⁰ A társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája (Melléklet a 115/2003. (X. 28.) OGY határozathoz) 7. pont

¹⁰⁷¹ A városok biztonságának fokozása érdekében a stratégia szerint a szolgálatok együttműködési megállapodásokkal erősíthetik az utógondozás és a társadalmi integráció feltételeit. A közérdekű munkára ítélték számára olyan speciális programokat kell szervezni, melyek a városi környezet szépítését, helyreállítását szolgálják. [Stratégia 7.2. pont]

¹⁰⁷² „A Pártfogó Felügyelői Szolgálat közreműködésével felderíthetőek azok a tényezők, amelyek a családon belül az erőszakos konfliktusmegoldás szokását, tradícióját fenntartják”. E tényezők ismerete segítheti a megfelelőbb magatartási szabályok előírását és csökkentheti a bántalmazás ismételt elkövetésének esélyét. [7.3. pont]

¹⁰⁷³ A helyreállító igazságszolgáltatás céljait megvalósító közvetítői eljárás keretében eljáró pártfogó felügyelők (mediátorok) tevékenységével járul hozzá a bűnmegelőzés e kiemelt területén folytatandó küzdelemhez. [7.4. pont]

¹⁰⁷⁴ Stratégia 7.1. pont

¹⁰⁷⁵ Stratégia 7.5. pont

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság¹⁰⁷⁶ szerint a fiatalkorúak bűnözésére adott hatékony válaszingykedéseknek három fő pilléren kell alapulniuk: a megelőzésen, a büntető-nevelő intézkyedéseken és az elkövetők társadalmi integrációján, visszailleszkyedésén. E kiemelt fontosságú területek körvonalazzák a Pártfogó Felügyelői Szolgálat felelősségét és kulcsszerepét e téren.

Az Európa Tanács pártfogási szabályokról szóló ajánlása¹⁰⁷⁷ a pártfogó felügyelői szolgálatok elsődleges céljának a bűnismétlés megelőzését nevezi, melynek eszköze az elkövetővel kiépített támogató kapcsolat, ami a szükséges ellenőrzést is magában foglalja. Az, hogy a pártfogó felügyelet végrehajtása során a fiatalkorú elkövetők bűnismétlésének megelőzésében milyen tartalommal, eszközökkel és hatékonysággal működnek közre a pártfogó felügyelők, – valamint a szolgálat háttérintézményei – az az előírt magatartási szabályok körének és a pártfogói esetkezelési lehetőségeknek a vizsgálata alapján állapítható meg.

2. A pártfogó felügyelet tartalmának lényege

A pártfogó felügyelet, mint intézkyedés a fiatalkorúak bűnözésének megelőzésében nem a primer¹⁰⁷⁸ vagy szekunder¹⁰⁷⁹ megelőzésben kíván főszerepet játszani, hanem a terciér megelőzésben: a bűnismétlés megakadályozását tűzi ki célul.

A bűnismétlés megakadályozásának eredményes módját a kutatások a veszélyeztető körülmények kiiktatásában, hatásuk mérséklésében, vagyis az elkövetéshez vezető egyes okok felszámolásában vagy tompításában látják. Ezeknek a személyenként változó veszélyeztető körülményeknek a kiiktatására hivatott ez az egyéni szükségletekhez legtökéletesebben

---

¹⁰⁷⁶ Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: "A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban" (2006/C 110/13)

¹⁰⁷⁷ A Miniszteri Bizottság CM / Rec (2010) 1. sz. Ajánlása a tagállamok számára, az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól.

¹⁰⁷⁸ A cselekvési lehetőség és ennek címzettje szempontjából történő felosztás szerint a bűnmegelőzés lehet elsődleges, másodlagos vagy harmadlagos. [ROSTA Andrea: A bűnmegelőzés elmélete. Pázmány Társadalomtudomány 3. Budapest-Piliscsaba 2006. 28. o.] Az elsődleges bűnmegelőzés célcsoportja az egész lakosság, melynek során a társadalom értékrendjét elfogadó állampolgári attitűd kialakítása a cél. Fontos szerepe van e téren a nevelésnek, a szocializáció minden formájának, a biztonságos munka- és lakáskörülményeknek és a szabadidő kulturált eltöltésének. [PUSZTAI László: A bűnmegelőzés dilemmája. In: Kriminológiai és Kriminálisztikai Évkönyv XXXII. IKVA Könyvkiadó, Budapest 35. o.]

¹⁰⁷⁹ A másodlagos megelőzés már célirányosabb beavatkozást jelent a bűnelkövetővé még nem vált, de kriminális szempontból veszélyeztetett csoportok, egyének vagy bűnözési szempontból magas kockázatú helyzetek, körülmények vonatkozásában. [BORBIRÓ Andrea: Bűnmegelőzés. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 115. o.]

igazodni képes intézkedés, mely személyre szabott segítséget, beavatkozást, és ennek érvényesüléséhez szükséges felügyeletet képes nyújtani.

Az új Btk. indokolása¹⁰⁸⁰ szerint „a pártfogó felügyelet tartalmának lényege az elkövető ellenőrzését és reintegrációját elősegítő magatartási szabályok megállapítása”. Az intézkedést elrendelőnek a legnagyobb mozgásteret a külön magatartási szabályok megállapításánál van. Hogy a fiatalnak milyen tartalmú külön magatartási szabályra lenne a legnagyobb szüksége, azt a pártfogó képes megállapítani, méghozzá a pártfogó felügyelői vélemény elkészítésekor szerzett tapasztalatai alapján. Erre vonatkozó javaslatát meg is fogalmazhatja a véleményben. Lényeges, az egész intézkedés eredményességére kiható, több hónapos, éves munkát meghatározó hatása van tehát a pártfogó véleményének, felismerésének, annak, hogy mennyiben képes beazonosítani a szükségleteket, majd adekvát tartalommal felépíteni a konkrét beavatkozási stratégiát. A pártfogó felügyelet tartalmának meghatározását nem túlzás egy életmentő beavatkozás tervezéseként felfogni. Egy utolsó esély lehet, mely még a „más elbánás” lehetőségét kínálva figyelembe veszi, hogy egy olyan fiatalról van szó, akinek sokkal nagyobb kihívást jelent a társadalmi elvárásoknak megfelelő viselkedés, beilleszkedés, felnőtté válás, mint a veszélyeztető körülményekkel nem terhelteknek, sőt sokaknak ez nem is sikerül. A pártfogó felügyelet során az állam egy ilyen utolsó lehetőséggel próbálja megadni – vádemelés elhalasztásánál, próbára bocsátásnál, szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztésénél büntetés helyett – a fiataloknak azt, amiben láthatóan hiányt szenvednek. Körültekintően és óvatosan kell megtervezni ezt a beavatkozást, mert mint „peremen billegők”¹⁰⁸¹, segítő szándékkal könnyen a mélybe is taszíthatók. Sok múlik tehát a pártfogó felügyelői vélemény szakmaiságán, mind a fiatal, mind a társadalom szempontjából. A felületesen vizsgált fiatalnál a beavatkozás – bármennyire is egyedinek tűnik – nem ott fejt ki hatását, ahol kellene, vagyis nem jár fejlődéssel, eredménnyel, pozitív változással – akár káros hatása is lehet – ami a társadalomban annak a veszélyes kiábrándulásnak a feléledését – vagy rögzülését – eredményezi, hogy „semmi sem működik”.

---

¹⁰⁸⁰ Új Btk. részletes indokolása a 71. §-hoz.

¹⁰⁸¹ Az V. fejezet 3. alfejezetében hivatkozott, veszélyeztetett helyzetben lévő fiatalokkal kapcsolatos kutatás nevezte „peremen billegők”-nek a vizsgált fiatalokat.

3. A magatartási szabályok csoportjai

Az általános magatartási szabályokat a Btk. és a Bv. tvr. sorolja fel¹⁰⁸². Ezek főként a jelentkezésre, kapcsolattartásra, tájékoztatásra vonatkozó kötelezettségeket tartalmazzák, melyek az intézkedés felügyeleti, kontroll funkciójának érvényesítését teszik lehetővé, valamint a pártfogoltak munkaerőpiaci integrációját¹⁰⁸³ szorgalmazzák. Általánosságukból fakadóan minden pártfogoltra kötelezőek, vagyis az intézkedés személyre szabottságát nem ezek adják.

Az egyéniesítést a külön magatartási szabályok teszik lehetővé. A pártfogó felügyelet „speciális” magatartási szabályait vizsgáló, Kerezi Klára és Kó József által végzett kutatás¹⁰⁸⁴ nyolcszázharminckilenc elemből álló vizsgálati minta alapján értékelte e magatartási szabályok¹⁰⁸⁵ alkalmazásának gyakorlatát, végezte el e szabályok csoportosítását és fogalmazta meg jövőre irányuló javaslatait.¹⁰⁸⁶ A magatartási szabályokat három kategóriarendszert használva csoportosították. Az „A” típusú kategóriarendszer¹⁰⁸⁷ a szabály elrendelésének háttérében álló jogalkalmazói szándék szerint sorolta három csoportba a szabályokat. A „B” típusú kategorizálás¹⁰⁸⁸ aszerint osztotta fel őket, hogy azok milyen módon és mértékben reagáltak a bűnelkövetőkkel kapcsolatos jellemző problématerületekre. A „C” típusú felosztás¹⁰⁸⁹ pedig az alapján vette ketté ezeket, hogy azok az intézkedés kontroll vagy segítő funkcióját képviselték-e. E kategóriákat az alábbi táblázat szemlélteti.

---

¹⁰⁸² A magatartási szabályokat csoportosítva a 7. számú táblázat foglalja össze.

¹⁰⁸³ A pártfogoltak körében jellemző iskolázatlanság és a munkatapasztalat hiánya, vagy a megszerzett képzettség nem piacképes volta nagyon megnehezíti ennek teljesítését. [BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 218. o.]

¹⁰⁸⁴ A vizsgálati mintát a 2003. július 1. és 2004. december 31. között pártfogó felügyelet alá helyezett azon fiatalok és felnőtt pártfogoltak ügyiratai képezték, akiknél külön magatartási szabály előírására került sor. A mintából nyolcszázhuszonnégy ügy volt értékelhető. [KEREZI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006.]

¹⁰⁸⁵ A Kerezi Klára és Kó József kutatásának alapjául szolgáló intézkedések elrendelésének idején a Btk. már lehetővé tette „speciális” magatartási szabályoknak határozatlanul való előírását, ezek típusaira utalva példálózó jellegű felsorolást is adott [Btk. 82. § (6)]. 2005. szeptember 1-től szabályozta újra a törvény az intézkedést meghatározó rendelkezéseket, melynek során a 82. §-ának (5) bekezdésében részletesebb és pontosabb – szintén nem taxatív – felsorolást adott az elrendelhető külön magatartási szabályokról.

¹⁰⁸⁶ KEREZI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 42. o.

¹⁰⁸⁷ KEREZI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 44-52. o.

¹⁰⁸⁸ KEREZI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 52-55. o.

¹⁰⁸⁹ KEREZI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 55-56. o.

47. számú táblázat

A speciális magatartási szabályokat vizsgáló kutatási beszámoló magatartási szabályokat csoportosító kategóriáiról¹⁰⁹⁰

„A” típusú kategorizálás	„B” típusú kategorizálás	„C” típusú kategorizálás
I. Erkölcsi és büntetőjogi szabályok megerősítése ¹⁰⁹¹	I. Szociális problémákra reagálók ¹⁰⁹²	I. Kontroll funkciójú szabályok
II. Korlátozó szabályok ¹⁰⁹³	II. Kapcsolati problémákra reagálók ¹⁰⁹⁴	II. Segítő jellegű szabályok
		III. Erkölcsi követelményt megfogalmazó szabályok
III. Egészségügyi, szociális jellegű és munkavégzéssel kapcsolatos szabályok ¹⁰⁹⁵	III. Személyiségre, szenvedélybetegségekre reagáló szabályok ¹⁰⁹⁶	IV. Semleges szabályok

A kutatási eredmények szerint a fiatalok számára előírt speciális magatartási szabályok közül az „A” kategóriából az egészségügyi és szociális jellegű¹⁰⁹⁷, a „B” kategóriából a szociális problémákra reagáló¹⁰⁹⁸, míg a „C” típusú kategóriarendszerekből a segítő jellegű szabályok¹⁰⁹⁹ voltak a leggyakoribbak.

¹⁰⁹⁰ Saját szerkesztés Kerezi Klára és Kó József kutatási beszámolója alapján. [KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 44-56. o.]

¹⁰⁹¹ Ez a kategória négy alkategóriát tartalmazott: általános viselkedési szabályok; jogellenes tevékenységtől eltiltás; jogkövető magatartásra ösztönzés; pozitív magatartási minták megerősítése.

¹⁰⁹² Például: képzettségi hiányosságokkal, munkavállalással kapcsolatos szabályok.

¹⁰⁹³ E kategória alkategóriái a következők voltak: mozgás korlátozása; tevékenység korlátozása; magatartás korlátozása; bizonyos tevékenység, feladat elvégzésének előírása; kapcsolattartás vagy annak tilalma különböző személyekkel; kapcsolatba kerülés vagy kapcsolattartás hivatalos intézményekkel.

¹⁰⁹⁴ Családi és egyéb kapcsolati problémákra reagáló magatartási szabályok.

¹⁰⁹⁵ Alkategóriák e csoporton belül: gyógykezelésre, terápiára kötelezés; tanácsadason, tréningen való részvételre kötelezés; képzettség, képesség-növelő szabályok; saját vagy másokkal szembeni eltartási képesség erősítése; rendszerességre szoktatás; szabadidő eltöltés.

¹⁰⁹⁶ Például: agresszió és konfliktuskezelési hiányosságokra reagáló, mentális problémákkal, alkohol- vagy drogproblémával kapcsolatos szabályok.

¹⁰⁹⁷ A vizsgált magatartási szabályok megoszlása az „A” kategóriában fiatalok esetén: egészségügyi és szociális jellegű szabályok: 58,2 százalék; korlátozó jellegű szabályok: 30,8 százalék; erkölcsi és büntetőjogi szabályok 16,1 százalék volt. (Felnőtt korúaknál a korlátozó jellegű szabályok dominanciája volt megfigyelhető.) [KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 50. o.]

¹⁰⁹⁸ A szociális problémákra reagáló magatartási szabályok aránya hetven százalék feletti volt; húsz százalék feletti a személyiséggel és szenvedélybetegséggel kapcsolatos problémákra reagáló szabályok köre, míg a kapcsolati problémákat célzóké elenyésző, öt százaléknál kevesebb volt. [KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 55. o.]

A vizsgált fiatalok 86,1 százalékaival szemben vádemelés elhalasztásakor került sor külön magatartási szabály alkalmazására. Ezen ügyek esetében a magatartási szabályok főként a képzettség növelését, oktatási hiányosságok pótlását, a rendszerességre nevelést és a mozgásuk korlátozását célozták.¹¹⁰⁰

A sértetti szempontok alig jelentek meg: a fiatalok mindössze 4,2 százalékának speciális magatartási szabálya fogalmazott meg jóvátételi kötelezettséget annak ellenére, hogy a pártfogoltak több, mint fele nagyon elleni bűncselekményt követett el.¹¹⁰¹

Az eredményekre figyelemmel a szerzők javasolták a konkrétabb megfogalmazású magatartási szabályok előírásának szükségességét, ami ellenőrizhetőségüket is megkönnyítené. Hangsúlyozták, hogy a magatartási szabály alkalmazásának egyik mérőeszközeként az ellenőrizhetőséget kellene alkalmazni. Szorgalmazták a speciális magatartási szabályok hatékonyságának erősítésére a probléma-fókuszált csoportfoglalkozások rendszerének kialakítását, valamint jóvátételre irányuló szabályok gyakoribb elrendelését.¹¹⁰²

A IV. fejezetben ismertetett baranyai kutatás eredményei szintén azt mutatják, hogy leggyakrabban vádemelés elhalasztása esetén kerül sor külön magatartási szabály megállapítására¹¹⁰³, de összességében elmondható, hogy az intézkedést megállapítók csak az esetek picivel több, mint felében éltek a szankció egyéniesítésének lehetőségével¹¹⁰⁴, amin a bíróság szankció-specializáló hajlandóságával lehetne változtatni.¹¹⁰⁵ A baranyai kutatási eredmények szerint a leggyakoribb a tanulmányok¹¹⁰⁶ folytatásának kötelezettsége volt. A sértetti szempontok jóvátételi kötelezettség formájában való megjelenítésére nagyjából a

---

(A felnőtt pártfogoltak külön magatartási szabályai között a meghatározó – hetven százalék feletti – a személyiséggel, szenvedélybetegséggel kapcsolatos problémákra reagáló szabályok köre volt.) [KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 55. o.]

¹⁰⁹⁹ Segítő jellegű szabályokat ötvenkilenc százalékban, kontroll jellegűeket 24,5 százalékban, erkölcsi tartalmúakat tizenöt százalékban és semlegeseket másfél százalékban írtak elő a fiatalok számára. (A felnőttek esetében a kontroll jellegű szabályok voltak a leggyakoribbak, de hasonló mértékben segítő és erkölcsi tartalmú szabályok előírására is sor került.) [KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 56. o.]

¹¹⁰⁰ KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 57. o.

¹¹⁰¹ KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 57. o.

¹¹⁰² KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006. 77. o.

¹¹⁰³ A vádemelés elhalasztása esetén megállapított pártfogó felügyelet szinte mindegyikében, 97,59 százalékban sor került külön magatartási szabály megállapítására.

¹¹⁰⁴ A fiatalok 54,78 százalékánál állapított meg az ügyész vagy a bíróság külön magatartási szabályt.

¹¹⁰⁵ A vizsgált esetek közül kilencvenhat pártfogolt próbára bocsátottként állt pártfogó felügyelet alatt. E kilencvenhat esetből mindössze három esetben tartalmazott a pártfogó felügyeleti akta arra vonatkozó információt, hogy külön magatartási szabályt írt elő a bíróság.

¹¹⁰⁶ Kilencvenöt pártfogolt esetében szerepelt e kötelezettség külön magatartási szabályként.

külön magatartási szabályokat tartalmazó intézkedések tizedénél¹¹⁰⁷ került sor, ami a fent ismertetett kutatás eredményeihez képest fejlődés, azonban annak fényében, hogy az elkövetett bűncselekmények közel fele lopásnak minősült¹¹⁰⁸, valószínűleg több esetben lehetett volna ilyen tartalmú szabály előírására sort keríteni. Csoportos foglalkozáson való részvételi kötelezettséget a külön magatartási szabályt alkalmazó pártfogó felügyeletek tizede¹¹⁰⁹ már ekkor tartalmazott. A szabályok között vannak egészen konkrét kötelezettségek és tilalmak, így különösen: „jogtisztá szoftvereket használjon”, „a kisasszonyfai italboltot a vádemelés elhalasztásának idején ne látogassa”, „rendszeresen vegyen részt korrepetáláson”. Találunk azonban a pontosság tartalmi elvárásainak nem – és így az ellenőrizhetőség követelményeinek sem – megfelelő szabályokat: „szabadidejét hasznosan töltsse”, „tisztelje más tulajdonát”, „ne kövessen el újabb bűncselekményt”, vagy „a szeszes ital fogyasztását mellőzze”.

Az Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója a külön magatartási szabályokat¹¹¹⁰ öt fő csoportba¹¹¹¹ sorolja.

1. A bűncselekmények elkövetésével összefüggésben álló személyektől, magatartástól, tevékenységtől való eltiltás,
2. a bűncselekmény elkövetésével összefüggésben álló viselkedést, szokásokat érintő problémák, hiányosságok kezelésének előírása,
3. képzettségi hiányok felszámolását célzó előírások,
4. a munkaerőpiaci megjelenés javítása érdekében előírt kötelezettségek,
5. jóvátételt tartalmazó magatartási szabályok.

A beszámoló külön magatartási szabályok elrendelésének gyakorlatát összefoglaló táblázatából¹¹¹² kitűnik, hogy majdnem kétszeresére emelkedett 2009 és 2011 között a csoportos foglalkozáson való részvételt előíró külön magatartási szabályok száma¹¹¹³, ami azért üdvözlendő, mert külföldi tapasztalatok szerint az egyik leghatékonyabb külön magatartási szabálynak a csoportos foglalkozások bizonyulnak a fiatalok és a fiatal felnőttek

---

¹¹⁰⁷ Huszonegy esetben, vagyis az összes külön magatartási szabályt tartalmazó százhatvanhat ügy 12,65 százalékában került sor jóvátételi kötelezettség megállapítására.

¹¹⁰⁸ Az elkövetett bűncselekmények 43,92 százaléka.

¹¹⁰⁹ A százhatvanhat külön magatartási szabályt tartalmazó elrendelésből tizenkilenc, vagyis 11,44 százaléka.

¹¹¹⁰ Az elrendelhető külön magatartási szabályok Btk. 82. § (5) bekezdésében szabályozott c) és f) pontja módosult 2009-ben és 2007-ben, így a közterületek látogatásának tilalma elrendelhetővé vált.

¹¹¹¹ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 82. o.

¹¹¹² A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 82. o.

¹¹¹³ 2009-ben: 536, 2010-ben: 857, 2011-ben: 964 esetben került sor ilyen jellegű kötelezettség meghatározására. [A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 82. o.]

esetében.¹¹¹⁴ Tízszeresére nőtt a pszichológus támogatásának igénybevételére vonatkozóké is.¹¹¹⁵ Ritkábban került viszont sor 2010-ben és 2011-ben jóvátétel tartalmú szabály előírására, mint 2009-ben.¹¹¹⁶ Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság szerint különleges nevelési értékkel bír a helyreállítás, amennyiben sikerül elérni, hogy a fiatal – szembesülve a sértettel – elgondolkodjon tettének súlyáról, hiszen ez visszatarthatja az újabb bűncselekmény elkövetésétől¹¹¹⁷, fontos lenne tehát a jövőben a pártfogó felügyelet intézkedésének végrehajtása során is törekedni a sértetti szempontok megjelenítésére.

Abban, hogy a pártfogó felügyelet mennyire képes hatékonyan betölteni a kontroll és a támogató funkcióit adott fiatal vonatkozásában, meghatározó szerepe van a külön magatartási szabályok megválasztásának, vagyis a kockázatértékelési folyamatnak.

4. Kockázatértékelés

„A pártfogó felügyelet intézménye igen eltérő bűnelkövetői körrel szemben alkalmazható, ezért van igen nagy jelentősége annak”, hogy a magatartási szabályok „széles körű egyéniesítési lehetőséget biztosítanak a kötelezettségek és tilalmak meghatározásában”.¹¹¹⁸

Mind a szankció kiválasztásához, mind a pártfogó felügyelet megfelelő tartalommal való kitöltéséhez elengedhetetlen az egyén tulajdonságainak, körülményeinek, hiányosságainak, veszélyességének, a bűnismétlés valószínűségének feltérképezése.

Az 1970-es évekig erre egyedül az individuális értékelés módszerei szolgáltak: a büntetés-végrehajtásban dolgozók, vagy pszichológusok, pszichiáterek környeztanulmányok, pártfogói vélemények, valamint interjúk készítésével és a környezet felmérésével végezték.¹¹¹⁹

---

¹¹¹⁴ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja, módszertani ajánlás a megvalósításhoz. Pártfogó Felügyelői Szolgálat módszertani füzetek. 2012. (A továbbiakban: A közösségi foglalkoztató működésének protokollja.) 10. o.

¹¹¹⁵ 2009-ben tizenhárom, 2010-ben hetvenkilenc, 2011-ben százhuszonhárom esetben volt köteles a pártfogolt pszichológusi segítséget igénybe venni.

¹¹¹⁶ 2009-ben ezerötvenhárom, 2010-ben négyszázegy, 2011-ben hatszáznegyvennégy esetben ellenőrizte ilyen tartalmú szabály végrehajtását a Szolgálat. [A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 82. o.]

¹¹¹⁷ Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: "A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban" (2006/C 110/13) 4.4. pont

¹¹¹⁸ GYÖRGYI Kálmán: Büntetések és intézkedések. Közigazgatási és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1984. 392. o.

¹¹¹⁹ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 206. o.

Az 1970-es évektől tudományos módszerekkel kidolgozott statisztikai alapú értékelési rendszereket kezdtek alkalmazni a bűnisméltés pontosabb előrejelzése érdekében. Ezek a második generációs¹¹²⁰ nevezett kockázatértékelési rendszerek az elkövető múltját értékelték bizonyos statikus rizikófaktorok¹¹²¹ alapján, de mivel a viselkedést megváltoztathatatlanak hitték, a pártfogói esetkezelés számára nem adtak kellő információt, nem jelöltek meg beavatkozási pontokat.

A harmadik generációs rendszerek¹¹²² a statikusak mellett már dinamikus kockázati tényezőket¹¹²³ is értékelnek, melyek a pártfogói beavatkozás célpontjaiként felmerülhetnek, vagyis amellett, hogy felméri a bűnisméltés kockázatát, iránymutatást adnak a leghatékonyabb megelőző beavatkozásokról, vagyis a kockázatok mellett a szükségleteket is megjelölik.¹¹²⁴ Az esetkezelés új modellje a „risk-needresponsivity” modell¹¹²⁵, melyben a kockázat elve azt jelenti, hogy a beavatkozás intenzitását a bűnisméltés kockázatához kell igazítani, míg a szükséglet elve a dinamikus faktoroknak, mint kriminogén szükségleteknek a számbavételét és befolyásolását követeli meg, lehetővé téve a biztonság és a rehabilitáció elveinek együttes megvalósulását. Ezek az új modellek sem mellőzik azonban az individuális értékelést. Átlagosan hatvan-hetven százalékban adnak pontos előrejelzést a vizsgált személyről.¹¹²⁶

A magyar pártfogók nem használnak második és harmadik generációs eszközöket. Individuális értékelő módszerként a környezettanulmányt és a pártfogó felügyelői véleményt készítik el.¹¹²⁷ Opóczy László szerint „ne akarjanak kockázatot értékelni, helyette a szociális diagnózis felvételét erősítsék, ez alapján készítsenek pártfogói tervet, és azt következetesen hajtsák végre.”¹¹²⁸ A „megbélyegzés” elkerülése elvének szem előtt tartásával azonban

---

¹¹²⁰ Például az Egyesült Királyságban az Offender Group Reconviction Scale ilyen volt.

¹¹²¹ Például nem, életkor, korábbi elkövetések alapján.

¹¹²² Például a Kanadában az 1980-as években kidolgozott Level of Service Inventory (LSI-R), vagy az angol Home Office által a 2000-es évek elején kifejlesztett Offender Assessment System (OASys).

¹¹²³ Például: kábítószer-használat, szociális készségek.

¹¹²⁴ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 206. o.

¹¹²⁵ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 207. o.

¹¹²⁶ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 208. o.

¹¹²⁷ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 208. o.

¹¹²⁸ OPÓCZKY László: A pártfogó felügyelet reformja. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 256. o.

hazánkban is nagy szükség lenne a beavatkozó tevékenység szükséges irányainak minél professzionálisabb meghatározására, mind általában az alkalmazandó, kiszabandó szankció, mind a pártfogó felügyelet során előírandó külön magatartási szabályok pontos megválasztása során, mind ezen belül egy konkrét szabály, a csoportos foglalkozáson való részvétel kötelezettségének előírásakor a konkrét foglalkozás kiválasztásához. A menedzsment szemlélet érvényesítése ugyanis elvárás a pártfogás területén is – sőt, a társadalom a legkritikusabban az „érdemteleneknek” tartottak segítségét szemléli, attól sokkal többet vár, mint büntetésüktől. „Angliában a társadalom perifériájára kerültekkel való törődésnek erős tradíciói vannak, ami sajnos Magyarországról nem mondható el. A közgondolkodásban is meglévő szociális érzékenység óriási előny az angol pártfogó felügyelők számára, hiszen innen ered munkájuk társadalmi megbecsültsége, és mindazok az anyagi források, amelyek lehetővé teszik a kiterjedt intézményhálózat fenntartását, és hatékony működését.”¹¹²⁹

Ha érvényesíteni akarjuk azt az elvet, hogy a bűnözésre fordított költségek ne legyenek magasabbak, mint a bűnözéssel okozott kár¹¹³⁰, pontos tervezésnek kell megelőznie minden pártfogói beavatkozást.

5. A pártfogó felügyelői esetkezelés

A pártfogó felügyelet valódi szakmai kihívása mai is a kontroll és a támogatás kényes egyensúlyának megtartása.¹¹³¹ Az esetkezelésben a felügyeleti és a pártfogó funkció együttesen, szerencsés esetben a pártfogolt sajátosságainak megfelelő arányban és intenzitással van jelen.¹¹³² Ennek meghatározásához az első feladat az állapotfelmérés elvégzése, az elkövetéshez vezető okok feltárása¹¹³³, valamint a vizsgálat idején fennálló, a bűnisméltés szempontjából veszélyeztető körülmények meghatározása.¹¹³⁴ A múltra és jelenre

---

¹¹²⁹ VARGA Edit – PÓCSIK Ilona: A pártfogó felügyeleti rendszer szervezete, szerepe az angol büntetőpolitikában. *Kriminológiai Közlemények* 42. 1991. 106. o.

¹¹³⁰ HATVANI Erzsébet: A magyar Pártfogó Felügyelői Szolgálat szervezete és feladatai. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): *A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II.*, Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 187. o.

¹¹³¹ GÖNCZÖL Katalin: *Kriminálpolitika és bűnözéskezelés Magyarországon. Reformok 2002-2009.* *Kriminológiai Tanulmányok* 47., 2010. 78. o.

¹¹³² BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): *A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II.*, Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 212. o.

¹¹³³ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): *A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II.*, Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 213. o.

¹¹³⁴ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): *A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II.*, Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 214. o.

való tekintettel kell megszabni, hogy milyen téren és milyen mértékben szükséges a beavatkozás, segítség annak érdekében, hogy a jövőben ne kövessen el bűncselekményt a pártfogolt. „A pártfogó felügyelők munkájának egyik legfőbb szakmai kérdése, hogy a tevékenység során hogyan lehet meghatározni, és hogyan lehet kellő egyensúllyal alkalmazni az ellenőrző/támogató tevékenységet.”¹¹³⁵

A pártfogó felügyelet „végrehajtásának gerince az egyéni pártfogó felügyelői terv”.¹¹³⁶ Az esetkezelés egyediségének¹¹³⁷ kialakításához ez a terv, illetve az ezt megelőző tervezési folyamat járul hozzá. Az elkövetett bűncselekmény súlya a kontrollfunkciók intenzitását, a kapcsolattartás gyakoriságát és az ellenőrzés mértékét befolyásolják. A bűncselekmény jellege az esetkezelési módszerek kiválasztásakor lehet meghatározó.¹¹³⁸

Az esetkezelés során figyelembe veendő a terhelt egyedi sajátosságai és ezek változása is. Tekintettel kell lenni életviszonyaira, körülményeire, személyére, viselkedésére, együttműködési készségére, motivációjára, szociális készségeinek szintjére és a reszocializáció irányaira. Mindezek felmérése és együttes figyelembe vétele fontos a kezelési technikák megválasztásában. Előfordulhat az is, hogy az idő múlásával, a körülmények változása megköveteli a terv módosítását, vagy új terv elkészítését. A legfontosabb az, hogy mindez teljes körű tényfeltáráson alapuljon.¹¹³⁹

Mivel a fiatalkorúaknál egyes viselkedésformák még nem rögzültek, nagyobb az esély a korrekcióra, mint a felnőtteknél, vagyis ezt a lehetőséget kihasználva a fiatal befolyásolhatóságának előnyeit kiaknázandó – és hátrányait kiküszöbölendő – intenzívebben kell pártfogásuknak zajlania, mint a felnőtt korú elkövetőknél. Egy hónapnál szinte sosem lehet ritkább a kapcsolattartás gyakorisága, sőt, bizonyos krízishelyzetek a napi találkozást is

---

¹¹³⁵ HATVANI Erzsébet: Reform közben. In: Kriminológiai Közlemények 62. A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja. Budapest 2006. 9. o.

¹¹³⁶ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 215. o. (A pártfogó felügyelői terv készítésének szabályairól, tartalmáról lásd a III. fejezet 3.6.3. alfejezetét.)

¹¹³⁷ „A veszélyesség felmérésére a késő modern társadalomban kikristályosodott, tudományos eszközök állnak rendelkezésre, és a statisztikai pontossággal megállapított veszélyesség értékelésre épül a kockázat menedzsment terminusaiban meghatározott esetkezelés.” [BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 203. o.]

¹¹³⁸ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 215. o.

¹¹³⁹ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 216. o.

indokolttá tehetik.¹¹⁴⁰ A baranyai kutatási eredmények¹¹⁴¹ szerint a pártfogók általában havonta¹¹⁴² találkoztak a pártfogoltakkal. Az esetek tíz százalékában¹¹⁴³ azonban kéthavonta, még kevesebb esetben kéthetente¹¹⁴⁴ került erre sor.

A fiatal pártfogoltakra nem jellemző, hogy iskolai tanulmányaik után azonnal munkába állnak. Ebben az értelemben a szocializációs folyamatuk megtörik, napirendjük általában strukturálatlan. A pártfogók arra törekednek, hogy a tanköteles fiatalokat visszavezessék a nappali tagozatos képzésbe. Ennek érdekében a tanulássegítés különböző módszereit alkalmazzák. Az iskolából már kimaradt, nem tanköteles fiatalok képzését a munkaügyi szervezetek programjain keresztül igyekeznek megoldani, ám a nyolcosztályos végzettséggel sem rendelkezők felzárkóztatására itt már nem nyílik lehetőség.¹¹⁴⁵ A baranyai kutatás adatai szerint a vizsgált pártfogoltak közel ötöde nem rendelkezett nyolc osztályos végzettséggel.¹¹⁴⁶

A társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája a Pártfogó Felügyelői Szolgálat feladataként nevezi meg, hogy a gyermek-és fiatalkori bűnözés megelőzése, csökkentése érdekében toborozzon önkénteseket a pártfogók munkájának segítése érdekében, és kössön velük együttműködési megállapodásokat.¹¹⁴⁷ „A kortárssegítés az önkéntes munka speciális területének tekinthető.”¹¹⁴⁸ A fiatalok pártfogó felügyeletének esetkezelésében többféleképpen is használhatók a kortárs csoportok előnyei, illetve a kortárssegítés¹¹⁴⁹, vagy akár ennek speciális területe, a sorstárssegítés. Előfordul, hogy a pártfogó a bűncselekményt közösen elkövető baráti kapcsolatban lévő fiatalokkal együtt foglalkozik, vagy az egymással ellenséges fiatalok viszonyát próbálja meg közös kapcsolattartás során rendezni.¹¹⁵⁰ Az egyes

---

¹¹⁴⁰ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 221. o.

¹¹⁴¹ Lásd a IV. fejezet 3.5. alfejezetét.

¹¹⁴² A vizsgált ügyek 81,18 százalékában.

¹¹⁴³ Az ilyen adatot tartalmazó akták 10,23 százalékában.

¹¹⁴⁴ A kapcsolattartás gyakoriságára kitérő akták 4,62 százalékában.

¹¹⁴⁵ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 221. o.

¹¹⁴⁶ A vizsgált fiatalok 18,48 százaléka.

¹¹⁴⁷ 115/2003. (X. 28.) OGY határozat a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiájáról mellékletének 7.1. pontja.

¹¹⁴⁸ BOTH Emőke: Kortárssegítés. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 432. o.

¹¹⁴⁹ „A kortárssegítők olyan fiatalok, akik az egykorú partnerek között eredendően meglévő azonosulási képességet mozgósítva, mellérendelt szerepből igyekeznek segítséget nyújtani társaiknak. Sokszor töltik be a híd szerepét a fiatalok és a kompetens szakemberek között.” [BOTH Emőke: Kortárssegítés. In: Borbíró Andrea – Kerezi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 432. o.]

¹¹⁵⁰ A baranyai kutatás egyik aktájának feljegyzésében a pártfogó arról számolt be, hogy a két pártfogoltját, akik egy közöttük kialakult, verekedésbe torkolló konfliktus miatt álltak pártfogó felügyelet alatt, sikerült néhány közös találkozó alkalmával kibékítenie.

csoportfoglalkozások is építenek a kortárskapcsolatok fontosságára, hatására, befolyásoló erejére.

Alkalmazható a kortárssegítés a másodlagos bűnmegelőzésben úgy is, hogy a bűnelkövetés szempontjából veszélyeztetett gyermek- és fiatalkorúak válnak kortárssegítővé.¹¹⁵¹ E felelősségteljes feladatra való felkészülés során önismeretük erősödik, hasznosnak érzik magukat, ami hozzájárul a veszélyeztető körülmények ellensúlyozásához. A harmadlagos megelőzés terén a kortárssegítők feladata a pártfogó felügyelet alatt álló fiatalok számára pozitív példaként történő megjelenés.¹¹⁵² A kortárssegítés előnyeit mindkét fiatal élvezi, a segített és a segítő is, de „általánosságban megfogalmazható, hogy a segítőként közreműködő fiatalok mindig többet profitálnak a másoknak nyújtott segítségből, mint azok, akiknek segítenek”.¹¹⁵³ Mindkét fél számára a szabadidő hasznos eltöltését jelenti az együtt töltött idő.

A hazai esetkezelés jellemzően egyéni esetkezelést jelent, de kiegészítésként a – nemzetközi tapasztalatok szerint eredményesnek bizonyuló – csoportos kezelést is egyre gyakrabban alkalmazzák. Az egyéni esetkezelés előnye, hogy minden pártfogolt esetén alkalmazható és individualizációra, egyéni megoldásokra ad lehetőséget. Hátránya, hogy a pártfogolt problémái elszakadnak a szociális tértől, valamint kevésbé költséghatékony.

A helyreállító igazságszolgáltatás elveinek is érvényt szerezhettek a pártfogók a jóvátétel lehetőségének felderítésével, szorgalmazásával, valamint a pártfogó felügyelet keretében is lehetőség van a közvetítés módszerének alkalmazására, ha az érintett felek vállalják. Különösen kis közösségekben, állandósult konfliktushelyzet felszámolására tartja ezt hasznosnak az ügymenetmodell.¹¹⁵⁴

5.1. Egyéni esetkezelés

A pártfogói terv megvalósítása során a pártfogó szinte bármilyen módszerrel élhet: családlátogatással, családgondozással, elősegítheti a családi konfliktusok rendezését, resztoratív módszereket alkalmazhat, a pártfogolt tanulmányi, munka- és egyéb

---

¹¹⁵¹ BOTH Emőke: Kortárssegítés. In: Borbíró Andrea – Kerecsi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 437. o.

¹¹⁵² Az egyetemista, főiskolás kortárssegítők jó példája az ELTE ÁJK Kriminológia Tanszékén működő kortárssegítő program. Jogász, szociális munkás, pszichológus, szociológus és pedagógus hallgatók felveszik a kapcsolatot büntetés-végrehajtási intézetből vagy javítóintézetből szabaduló fiatalokkal, és beilleszkedésüket a szabadulás után is segítik. (Az ELTE kortárs segítő csoport honlapja <http://www.kortars.elte.hu/>)

¹¹⁵³ BOTH Emőke: Kortárssegítés. In: Borbíró Andrea – Kerecsi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 438. o.

¹¹⁵⁴ Ügymenetmodell: 301. o.

kötelezettségeit ellenőrizheti, teljesítésüket elősegítheti, tanácsot¹¹⁵⁵ is adhat.¹¹⁵⁶ A pártfogoltak többsége járatlan a pénzügyekben, a családi költségvetés tervezésében. Jellemző a máról holnapra élés, az eladósodás és az irreális fogyasztói szokások. Az esetkezelés során a pártfogolt segítséget¹¹⁵⁷ nyújt a pártfogónak a tervezésben.¹¹⁵⁸

„A szociális munkás legfontosabb munkaeszköze a saját személyisége – ami egyébként így van a pártfogás esetében is. És ha már munkaeszközként definiáltam ... ezt illik karbantartani.”¹¹⁵⁹ A pártfogó és a kliens kapcsolata proszociális mintanyújtáson kell, hogy alapuljon, vagyis normakövető viselkedésével a pártfogónak példát kell mutatnia. A pártfogoltat a pártfogás aktív résztvevőjeként kell tekintenünk, ami pozitív, konstruktív viszonyt követel meg közte és pártfogója között, melyre támaszkodva a pártfogó megerősíti a pártfogolt proszociális attitűdjét.¹¹⁶⁰

DeLude, Mitchell és Barber 2012-es tanulmánya a pártfogoltak észrevételeit vizsgálja a pártfogóikkal való kapcsolatukról és ezzel összefüggésben a pártfogó felügyelet hasznosságáról, kiindulva abból a megállapításból, amit a pszichológusok már bizonyítottak: a terapeuta és a páciens kapcsolatának minősége meghatározza a páciens eredményeit. A kutatások szerint e kapcsolat harminc százalékban felelős az eredményekért – kétszer olyan súlyos a befolyása, mint az alkalmazott terápia típusának. A jó kapcsolat három fő pillére, hogy bizalomteljes legyen, egyetértés legyen a terapeuta és a páciens között a kezeléssel elérni kívánt cél, valamint e cél megvalósulásához szükséges feladatok meghatározása terén.¹¹⁶¹ Egyes kutatások a visszaesés gyakorisága, valamint a pártfogó és a pártfogolt kapcsolatának milyensége között is találtak összefüggést. A pártfogoltak azt nevezték pozitív kapcsolatnak, amikor a pártfogó meghallgatta őket, empatikus volt, tisztelettel viszonyult hozzájuk, és engedte őket szabadon beszélni.¹¹⁶²

---

¹¹⁵⁵ A pártfogoltak leggyakrabban a költségmentesség, segély igényléséhez és a bűnügyi költség megfizetése kapcsán kéri a pártfogó közreműködését.

¹¹⁵⁶ Ügymenetmodell: 294. o.

¹¹⁵⁷ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 220. o.

¹¹⁵⁸ A baranyai kutatás során átnézett akták egyikében a pártfogó rögzítette feljegyzésében, hogy azt tanácsolta a pártfogoltnak, első keresetéből tartós dolgokat vásároljon (például ruhát), ne szórakozásra költse.

¹¹⁵⁹ GEDEON Andor: Pártfogó felügyelet és családsegítés. Kriminológiai Közlemények 62. 2006. 24. o.

¹¹⁶⁰ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 203. o.

¹¹⁶¹ DELUDE, Brian – MITCHELL, Damon – BARBER, Charles: The Probationer's Perspective on the Probation Officer-Probationer Relationship and Satisfaction with Probation. Federal Probation 2012. 76(1), June 35. o.

¹¹⁶² DELUDE, Brian – MITCHELL, Damon – BARBER, Charles: The Probationer's Perspective on the Probation Officer-Probationer Relationship and Satisfaction with Probation. Federal Probation 2012. 76(1), June 36. o.

DeLude, Mitchell és Barber kutatásukban azt vizsgálták, hogy a demográfiai mutatók (életkor, nem, etnikai hovatartozás) vagy a pártfogás jellemzői (városban vagy vidéken történő végrehajtás; egy pártfogó pártfogolása alatt álltak vagy változás következett be a pártfogó személyében; először voltak pártfogoltak vagy többszörre került erre sor) mennyiben befolyásolják a pártfogás hasznosságát.¹¹⁶³ A pártfogás sikerességének egyedüli és legjobb előrejelzőjéül a pártfogoltak elégedettségét állapították meg. Hogy mennyire elégedettek a pártfogóval való kapcsolatukkal, az egyértelmű kihatással van az intézkedés sikerességére.¹¹⁶⁴

A pártfogás teljes tartamára jellemző a tevékenység kétarcúsága, a kontroll és segítő funkció kettőssége. A pártfogók számára az egyik legnehezebb feladat e két elem közötti egyensúly megteremtése.¹¹⁶⁵ Ezek aránytalan jelenléte kihatással lehet a pártfogó és a fiatal pártfogolt közötti párbeszédre, a beavatkozás eredményességére.¹¹⁶⁶

Egy holland kutatás huszonkét fiatal pártfogójával folytatott beszélgetését elemezte, melynek során a felvételt a fiatalokkal és a pártfogókkal is többször meghallgattatták, véleményeztették.¹¹⁶⁷ A fiatalok többsége negatívan értékelte a beszélgetést. Arról számoltak be, hogy nem tudták, mit várjanak tőle, mi a célja a találkozásnak, a felhozott témáknak. Szinte mindegyikük nehezményezte, hogy a pártfogó uralta a beszélgetést, keresztkérdéseket tett fel nekik, és nem hagyott lehetőséget arra, hogy aktív résztvevői lehessenek a párbeszédnek. Nem szakították félbe a pártfogót, mikor nem értettek egyet valamivel, és nem is kérdeztek rá arra, amit nem értettek. A kutatást végzőknek azonban elmondták, hogy mindezt megtették volna, ha a pártfogó rákérdez a véleményükre, vagy érdeklődik, hogy van-e kérdésük. Néhányan szerették volna, ha a pártfogó kitartóan kérdezzeti őket egy-egy téma után a véleményükről, az érzéseikről. Szerették volna, ha kevésbé szigorúan, kedvesebben beszélnek velük, nem kiabálnak. Hiányolták a pártfogó megértését, véleményük iránti érdeklődését. A pártfogó beszélgetést uraló szerepét azon a téren is kifogásolták, hogy témaváltáskor nem kérdezte meg tőlük, hogy a korábbi témához kapcsolódóan van-e még mondandójuk, illetve többször félbeszakították őket. Elmondásuk szerint jobban örültek volna egy kevésbé számonkérő, párbeszédese beszélgetésnek. A pártfogók ugyanazt kifogásolták,

---

¹¹⁶³ DELUDE, Brian – MITCHELL, Damon – BARBER, Charles: The Probationer's Perspective on the Probation Officer-Probationer Relationship and Satisfaction with Probation. *Federal Probation* 2012. 76(1), June 37. o.

¹¹⁶⁴ DELUDE, Brian – MITCHELL, Damon – BARBER, Charles: The Probationer's Perspective on the Probation Officer-Probationer Relationship and Satisfaction with Probation. *Federal Probation* 2012. 76(1), June 38. o.

¹¹⁶⁵ Ügymenetmodell: 292. o.

¹¹⁶⁶ NIJNATTEN, Carolus – STEVENS, Gonneke: Juvenile Participation in Conversations With Probation Officers. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology* 2012. 56(3) 483. o.

¹¹⁶⁷ NIJNATTEN, Carolus – STEVENS, Gonneke: Juvenile Participation in Conversations With Probation Officers. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology* 2012. 56(3) 486. o.

mint a fiatalok, hogy azok nem vesznek részt a beszélgetésben. Állításuk szerint ők megpróbálták bevonni a pártfogoltakat, de úgy tűnt, egyáltalán nem érdekli őket a beszélgetés. Miután azonban meghallgatták a felvételt, beismerték dominanciájukat.¹¹⁶⁸

A beszélgetések elemzéseként a kutatók megállapították, hogy a pártfogók egyik esetben sem magyarázták meg a fiataloknak a találkozás, beszélgetés célját, nem beszéltek a feladataik kettős jellegéről, a pártfogás kontroll és segítő funkciójáról. Ritkán jelezték előre, hogy miről lesz szó, és tették lehetővé a fiatal számára, hogy javasoljon témát, mondja meg, hogy miről szeretne beszélni.¹¹⁶⁹

Schwalbe és Maschi kutatása háromszáznyolc amerikai pártfogó tervét, beavatkozási mintáját vizsgálta. Az ő kutatásuk kiindulópontja is az volt, hogy a sikeres, hasznos pártfogó felügyelethez nélkülözhetetlen a pártfogó és a pártfogolt közötti személyes, jó kapcsolat. A pártfogónak nyitottnak kell lennie, határozottnak de igazságosnak. Tudnia kell tanácsot adni, nevelni, bátorítani, mindig a pozitív elemeket hangsúlyozva, és egy érett, pozitív felnőtt képpel, szereppel is szolgálnia kell.¹¹⁷⁰ Az ilyen hozzáállás működőképes kapcsolat kialakítását célozza, ami képes a fiatalokat pozitív eredmények felé befolyásolni.¹¹⁷¹ Kutatások bizonyítják, hogy a pártfogó és a pártfogolt közötti erős személyes kapcsolat kedvezően hat a pártfogoltak szabálykövetési, együttműködési hajlandóságára, és csökkenti a bűnismétlést. A pártfogók a fiatal elkövetők pártfogolása során több megközelítésmódot is alkalmaznak az elkövetési körülményektől, a bűnismétlési kockázatoktól és a védőfaktoroktól függően. A legjobb gyakorlatokat a fenti körülmények figyelembevételével kialakított egyéniesített megközelítés eredményezi.¹¹⁷²

A kutatás eredményeiből világosan kitűnik, hogy a pártfogók által alkalmazott megközelítés, az általuk választott módszerek kiegészítik egymást, egyensúlyban vannak a fiatalkorú elkövetők pártfogolása során. Mind a felelősségbresztő¹¹⁷³, a rehabilitációs megközelítést, az

---

¹¹⁶⁸ NIJNATTEN, Carolus – STEVENS, Gonneke: Juvenile Participation in Conversations With Probation Officers. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology* 2012. 56(3) 487. o.

¹¹⁶⁹ NIJNATTEN, Carolus – STEVENS, Gonneke: Juvenile Participation in Conversations With Probation Officers. *International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology* 2012 56(3) 488. o.

¹¹⁷⁰ „A fiatal modellt keres, aki optimális esetben akár a pártfogó felügyelő is lehet.” [BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 221. o.]

¹¹⁷¹ SCHWALBE, Craig, S., – MASCHI, Tina: Investigating Probation Strategies with Juvenile Offenders: The Influence of Officers's Attitudes and Youth Characteristics. *Law and Human Behavior* 2009. 33. 358. o.

¹¹⁷² SCHWALBE, Craig, S., – MASCHI, Tina: Investigating Probation Strategies with Juvenile Offenders: The Influence of Officers's Attitudes and Youth Characteristics. *Law and Human Behavior* 2009. 33. 359. o.

¹¹⁷³ A reintegratív, befogadó szégyen keltése a helyreállító módszerek azon sajátossága, hogy az elkövető a tettének következményeivel való szembesülésen keresztül ébred rá felelősségére, ami csökkenti a bűnismétlés valószínűségét, míg a stigmatizáló szankció a tettel együtt a tettet is elutasítja, ami fokozza a bűnismétlés esélyét. [A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti

elrettetés és a kezelés, valamint a konfrontatív, tanácsadó és a viselkedésorientált módszert is alkalmazzák. A helyreállító szemléletet tükröző módszerek kevésbé hangsúlyosak munkájuk során.¹¹⁷⁴ A kutatás bizonyította, hogy a pártfogás tartalma és gyakorlata heterogén, és részben függ a fiatal elkövetők tulajdonságaitól és a pártfogó hozzáállásától.¹¹⁷⁵

5.2. Csoportos esetkezelés

A foglalkoztatók és a csoportos foglalkozások pártfogói munkába történő beilleszkedése összefüggött egymással. A foglalkozások előzményeiként lelkes pártfogók kezdeményezéseit tartják számon, akiknek kísérletei a kortárs csoport hatására és a szabadidő értelmes eltöltésének hasznosságára épültek. Miss Croker-King például az első világháború idején gyermekkorú pártfogoltjai számára lakását bocsátotta rendelkezésre, ahol azok beszélgethettek, játszhattak, melynek során ő jobban megismerte őket, ők egymást, így igyekezett viselkedésüket befolyásolni: türelemre, egymással való illendő beszédre tanította őket. Az 1948-as angol Büntető Igazságszolgáltatási Törvény vezette be a közösségi foglalkoztatókat¹¹⁷⁶ a szabadidő hasznos eltöltése érdekében.¹¹⁷⁷

1972-től kísérleti jelleggel pártfogó felügyelői foglalkoztatók¹¹⁷⁸ (day training centre) működtek az Egyesült Királyságban. Az 1982-es Büntető Igazságszolgáltatási Törvény rendelkezett úgy, hogy a bíróság a pártfogó felügyelet tartama alatt legfeljebb hatvannapi időtartamban előírhatja a foglalkoztató látogatását. Főként az enyhébb súlyú bűncselekményt elkövetett, tizenhét és huszonöt év közötti bűnismétlők esetében került erre sor. E

Minisztérium, Budapest 2009. 159. o. és KEREZSI Klára: A közösségi büntetések. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 166. o.]

¹¹⁷⁴ SCHWALBE, Craig, S., – MASCHI, Tina: Investigating Probation Strategies with Juvenile Offenders: The Influence of Officers's Attitudes and Youth Characteristics. Law and Human Behavior 2009. 33. 364. o.

¹¹⁷⁵ SCHWALBE, Craig, S., – MASCHI, Tina: Investigating Probation Strategies with Juvenile Offenders: The Influence of Officers's Attitudes and Youth Characteristics. Law and Human Behavior 2009. 33. 365. o.

¹¹⁷⁶ Volt olyan, mely totális felügyeletet gyakorolt, a hét hat napján látogatást követelt meg éjszakai nyomkövetéssel. De a foglalkoztatók összességében a rehabilitáció, a társadalmi integráció elősegítőiként vonultak be a pártfogás történetébe, megújítva a pártfogói esetkezelést. [BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 228. o.]

¹¹⁷⁷ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 229. o.

¹¹⁷⁸ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest, 2009. 230. o. 2003-tól a pártfogó felügyelői foglalkoztatók elnevezése közösségi rehabilitációs foglalkoztatóra változott (community rehabilitation centre) összhangban a pártfogó felügyelet alá helyezés elnevezésének módosulásával (community rehabilitation order). [i. m. 229. o.]

foglalkoztatók felállításának célja az volt, hogy programjaikkal (szociális, életvezetési készségek fejlesztése, egészségügyi és sport programok) a szabadságvesztés alternatívájaként szolgáljanak. A közösségi foglalkoztatóktól eltérően itt külső programok szervezésére is lehetőség nyílt. A foglalkoztatók nem csak a csoportos foglalkozásokon való részvételt követelték meg, hanem azt is, hogy a fiatal szabadidejének egy részét töltsse ebben az ellenőrzött térben.¹¹⁷⁹

A csoportos technikák alkalmazása mára a legtöbb európai ország pártfogói gyakorlatába beépült. A szocializációs deficit, a gyenge problémamegoldó és döntéshozó képesség, valamint az agressziókezelési készségek hiánya – mint a bűnelkövetés, bűnismétlés szempontjából kockázati tényezők – kezelésére hatékony eszközként szolgálnak a csoportos foglalkozások.¹¹⁸⁰ Szükség van rájuk, mivel az egyéni esetkezelés nem képes minden esetben segítséget nyújtani. A társas viselkedés gyakorlására ezek keretében kerülhet sor. A csoportos közeg elősegíti a társadalom és a fiatal közötti helyes verbális és nonverbális kommunikáció elsajátítását.¹¹⁸¹

A csoportos technikák előnyeiként¹¹⁸² említhető, hogy

- a csoporthoz tartozás növeli az empátiát, csökkenti a kitaszítottság érzését azáltal, hogy a pártfogolt felismeri, sokan küzdenek hasonló problémákkal;
- az elkövetéshez vezető helyzetek felismerésére, elkerülésére szolgáló módszereket sajátíttat el a résztvevőkkel;
- költséghatékony.

Amennyiben mind a csoportos, mind az egyéni esetkezelés hatékonyan valósul meg, hatásaik megsokszorozódhatnak.

---

¹¹⁷⁹ Az Egyesült Királyságban a foglalkoztatók látogatása a szabadságvesztés alternatívájaként szolgáló közösségi büntetés, mely ma is a szabadidő értelmes eltöltését célozza sportfoglalkozásokkal, készségfejlesztő foglalkozásokkal (írás-olvasásfejlesztés, főzés, elsősegély-nyújtás, pénzügyek kezelése, életvezetési készségek), de vannak az helyreállító igazságszolgáltatás szempontjait hangsúlyozó, az áldozatra gyakorolt hatást tudatosító, valamint függőséggel kapcsolatos programok is. [BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 229. o.]

¹¹⁸⁰ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 223. o.

¹¹⁸¹ BÉRES Andrea Eszter: Csoportfoglalkozásokkal a beilleszkedés elősegítéséért. Börtönügyi Szemle 2008. 1. sz. 69. o.

¹¹⁸² BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 224. o.

A csoportfoglalkozások célcsoportjai¹¹⁸³ az „általános”, az erőszakos bűnelkövetők, az alkohollal, kábítószerrel érintett, családon belüli erőszakot elkövetett pártfogoltak és a munkaerőpiacra való (re)integráció nehézségeivel küzdők.

A csoportos foglalkozások legelterjedtebb módszere¹¹⁸⁴ a kognitív viselkedésterápia, melynek célja egy hibásan tanult viselkedés, viselkedési elem feltárása és megváltoztatása, vagyis nem pszichoterápia, nem a személyiség vizsgálatát és átalakítását célozza. A bűnisméltés kockázataként felismert viselkedés, készséghiány megváltoztatása a cél. Az eredményesség érdekében szükséges, hogy a résztvevők maguk is felismerjék a problémát, belássák a változás szükségességét és így partnerként vegyenek részt az új viselkedés gyakorlásában.

Magyarországon a 2003-as reformot megelőzően a pártfogói gyakorlat kizárólag az egyéni esetkezelés módszereit alkalmazta, de a reform óta a szervezet egyik legfontosabb célja a csoportos technikák bevezetése.¹¹⁸⁵

6. Közösségi foglalkoztatók Magyarországon

A közösségi foglalkoztatóról a 177/2012. (VII. 26.) Korm. rendelet így rendelkezik: *„Az igazságügyi szolgálatok pártfogó felügyelői tevékenységet ellátó szervezeti egységei közösségi foglalkoztatókat működtethetnek.”*¹¹⁸⁶ A Pártfogó Felügyelői Szolgálatnak nincs minden hivatalra kiterjedő saját háttérintézménye, csak Miskolcon és a fővárosban segíti közösségi foglalkoztató a szolgálat tevékenységét.¹¹⁸⁷

2011-ben a fővárosi Jóvá-Tett-Hely Közösségi Foglalkoztató¹¹⁸⁸ hat csoportot indított, amelyet ötvenhat pártfogolt végzett el eredményesen. Egyéni pszichológiai tanácsadáson huszonegy fő vett részt, és húsz pártfogolt teljesített a közvetítésükkel egyéni jóvátételi tevékenységet.

---

¹¹⁸³ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 224. o.

¹¹⁸⁴ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 225. o.

¹¹⁸⁵ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 10. o.

¹¹⁸⁶ 177/2012. (VII. 26.) Korm. rendelet 3. § (3)

¹¹⁸⁷ Ügymenetmodell: 297. o.

¹¹⁸⁸ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 84. o.

Az országban a második közösségi foglalkoztató a miskolci¹¹⁸⁹ Zöld Pont Községi Foglalkoztató¹¹⁹⁰, ami 2011-ben négyszáztizenöt ügyfél számára nyújtott szolgáltatást. Községi jóvátételi programok működtek¹¹⁹¹, a szabadidő hasznos eltöltése érdekében internet és könyvtár hozzáférést, sportolási lehetőséget és társasjáték használatot biztosítottak a fiataloknak. A sikeres reintegrációt és a magatartási szabályok teljesülését csoportos foglalkozások, egyéni tanácsadás, tanulást segítő, munkaerőpiaci és drogrevenációs programok segítették. A foglalkoztatók szoros együttműködése a büntető igazságszolgáltatáson kívüli szereplőkkel, külső szakemberekkel, civil szervezetekkel, önkéntesekkel lehetőséget ad arra, hogy a foglalkoztatóban végrehajtott szankciók valóban községi büntetésként funkcionáljanak.¹¹⁹²

A foglalkoztatók külföldi gyakorlatától eltérően Magyarországon a külön magatartási szabály nem azt írja elő, hogy a fiatal a foglalkoztatóban mennyi időt töltsön el, hanem őt egy meghatározott programon való részvételre kötelezi.¹¹⁹³

„A társadalmi kohéziót erősítő bűnmegelőzési és reintegrációs programok módszertani megalapozása” című TÁMOP kiemelt projekt¹¹⁹⁴ egyik alprojektje a „Közöségi Foglalkoztató fejlesztése” alprojekt, melynek keretében két módszertani füzetben¹¹⁹⁵ került sor a foglalkoztatók megvalósítása és működése elveinek, valamint a csoportos foglalkozásokba belépők jövőbeli szűrési módszerének kidolgozására. A hátrányos helyzetű fiatalok-, és fiatal felnőtt elkövetők társadalmi beilleszkedésének korszerű támogatását szolgálná a foglalkoztatók országos hálózatának kiépítése, ami lehetővé tenné, hogy a

---

¹¹⁸⁹ 2006 szeptemberében jött létre Miskolcon az országban másodikként a Zöld-Ház községi foglalkoztató. Ügyfeleik száma 2007-ben negyvenhat, 2008-ban már hetvenöt fő volt. [BÁRDOS Zoltán: „Zöld Ház” – zöld út. Községi Foglalkoztató projekt Miskolcon. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 257. o. és 262. o.]

¹¹⁹⁰ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója. 84. o.

¹¹⁹¹ A Miskolci Állatkert és Kultúrparkban, a Szimbiózis Alapítvány majorságában és a Miskolci Állatsegítő Alapítványánál.

¹¹⁹² BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint községi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 232. o.

¹¹⁹³ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint községi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 231. o.

¹¹⁹⁴ TÁMOP 5.6.2-10/1-2010-0001 http://www.tamop.irm.gov.hu/TEtt_program Az Európai Unió támogatásával, az Európai Szociális Alap társfinanszírozásával megvalósuló kiemelt projektet a Belügyminisztérium a Miskolci Egyetem, az Igazságügyi Hivatal, a Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága, a Jász-Nagykun-Szolnok-, valamint a Baranya Megyei Kormányhivatalok Munkaügyi Központjai konzorciumi partnerként történő bevonásával valósítja meg.

¹¹⁹⁵ A községi foglalkoztató működésének protokollja, módszertani ajánlás a megvalósításhoz. Pártfogó Felügyelői Szolgálat módszertani füzetek. 2012. A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. Pártfogó Felügyelői Szolgálat módszertani füzetek. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat. 2012. (A továbbiakban: A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása.)

Szolgálat országosan egységes, külön magatartási szabályként előírható programokat, csoportos foglalkozásokat vezessen be.¹¹⁹⁶

A közösségi foglalkoztatók¹¹⁹⁷ feladata a külön magatartási szabályként előírható programok körének kialakítása. Egy intézményben koncentrálják a fiatalok és fiatal felnőttek számára magatartási szabályként meghatározható programokat és integrációt elősegítő szolgáltatásokat. Ezek korszpecifikusak, a fiatalok igényeihez igazodva a leggyakoribb bűnismétlési kockázatokra reagálnak: tanulmányi elmaradás, képzettség hiánya, kommunikációs-, konfliktuskezelési problémák, információbefogadási-, és kezelési problémák, szociális és szocializációs deficit. A foglalkoztató olyan közösségi térként is funkcionáló nappali intézmény, ahol lehetőség van a kortársakkal és szakemberekkel való találkozásra, ami csökkenti a szabadidő hasznos eltöltésének hiányából és a deviáns kortárs csoport hatásából eredő bűnismétlési kockázatot.

Egy olyan komplex bűnmegelőzési feladattal rendelkező pártfogó felügyelői háttérintézményként kell működniük, amely az intézkedés végrehajtása során lehetőséget biztosít a pártfogónak, hogy a pártfogoltat az egyéni igényeinek megfelelő programokra irányítsa. Segítséget nyújt a határozathozóknak, hogy pártfogói javaslatra a legalkalmasabb, ellenőrizhető és célorientált külön magatartási szabályokat írassanak elő.¹¹⁹⁸

A foglalkoztatók elsődleges célcsoportjai a külön magatartási szabály megtartására kötelezett pártfogoltak, azok a pártfogó felügyelet alatt álló fiatalok, akik nem magatartási szabály kötelezésére, hanem a pártfogó javaslatára¹¹⁹⁹ vesznek részt a programokon, a közvetítői eljárás terheltjei, közérdekű munka büntetés hatálya alatt állók¹²⁰⁰, valamint az utógondozottak.¹²⁰¹ Rajtuk kívül a volt ügyfelek, valamint a gyermekvédelmi alapellátásban részesülő veszélyeztetettek számára is a harmadlagos vagy a másodlagos bűnmegelőzés eszközeinek tere és megnyilvánulási esélye lehet a foglalkoztató.¹²⁰²

---

¹¹⁹⁶ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 11. o.

¹¹⁹⁷ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 10. o.

¹¹⁹⁸ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 16. o.

¹¹⁹⁹ A pártfogó felügyelő akkor is javasolhatja a pártfogoltnak, hogy vegyen részt csoportos foglalkozáson, ha ezt külön magatartási szabály nem írta elő. Lehetséges, hogy a pártfogó a kapcsolattartás során észlel olyan problémát, amit egyéni esetkezelés keretében nem tud orvosolni.

¹²⁰⁰ A közérdekű munka ügycsoporttal kapcsolatban: csoportos munkaerőpiaci reintegrációs tanácsadással tudja támogatni a foglalkoztató. [A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 33. o.]

¹²⁰¹ A foglalkoztató a szabadult utógondozottak számára is komplex, védett környezetben való hatékony támogatást biztosító terepet adhat. [A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 33. o.] Az új Btk. a közösségi foglalkoztató szempontjából fontos újdonsága, hogy bevezeti a jóvátételi munka jogintézményét, ami fiatalok esetében pártfogó felügyelettel jár együtt. Megvalósulási lehetőségeinek kimunkálásában és végrehajtásában a foglalkoztatók fontos szerepet tölthetnek be. [Új Btk. 71. § (2) i) pont; 119. § (2)]

¹²⁰² A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 17. o.

A közösségi foglalkoztatók tevékenysége¹²⁰³ a csoportfoglalkozások mellett resztoratív, szabadidős, egyéni programokra és családi döntéshozó csoportkonferencia¹²⁰⁴ megvalósítására is kiterjed. A jótételi és szimbolikus jótételi programok a megsértett helyi közösség kiengesztelésére szolgálnak. „Kiemelten fontos szerepe van annak, hogy az alternatív szankciók jelentőségét és az elkövetők társadalmi reintegrációjának fontosságát a társadalommal, a szűkebb és tágabb közösséggel is el tudjuk fogadtatni.”¹²⁰⁵ „A Szolgálat munkamódszereit – a közérdekű munka kapcsán – úgy kell kialakítani, hogy a végrehajtásoknál egyre nagyobb számban az ingyenes munkavégzés előnyei a helyi közösségnél jelentkezzenek (például városszépítés). Olyan, a közérdeket szolgáló hasznos munkát végezzen az elkövető, amelyre egyébként az adott állami, önkormányzati intézménynél nem lenne fedezet.”¹²⁰⁶

A foglalkoztató különböző elfoglaltságok felkínálásával, folyamatosan elérhető, önállóan igénybe vehető játékokkal és sportlehetőségekkel¹²⁰⁷ kívánja betölteni, biztosítani a közösségi tér funkcióját. Egyéni programokként pszichológiai tanácsadásra, korrepetálásra, tanulássegítésre, képzési- és álláskeresési tanácsadásra és szociális ügyintézésre van lehetőség. A foglalkoztatók szakmai kapcsolatban vannak a megye oktatási és szociális intézményeivel, civil szolgáltatókkal és munkaerőpiaci szervekkel is.¹²⁰⁸

Mint háttérintézményben, a foglalkoztatók feladatainak fókuszában a pártfogó felügyelet alatt állók külön magatartási szabályainak végrehajtása és a pártfogók egyéni esetkezelésének elősegítése áll.¹²⁰⁹ Előfordulhat azonban, hogy a pártfogoltak egyéni igényei az előírt külön magatartási szabályokban meghatározottaktól eltérő beavatkozást indokolnának. Az ilyen okból káros, vagy felesleges kezelés kiküszöbölésére szolgál a végrehajtást megelőző interjú elvégzése, mely a pártfogoltak szűrését teszi lehetővé.¹²¹⁰ Ennek eredménye alapján a foglalkoztató csoportvezetői dönthetnek¹²¹¹ úgy, hogy:

¹²⁰³ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 18-21. o.

¹²⁰⁴ A fiatal biztonságát és jólétét érintő kérdések közös meghozatalához a gyermekvédelmi szervek és a család közötti párbeszéd megteremtésére szolgál. [A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 20. o.]

¹²⁰⁵ HATVANI Erzsébet: A Pártfogó Felügyelői Szolgálat és a bűnelkövetők társadalmi reintegrációja. Börtönügyi Szemle 2006. 1. sz. 29. o.

¹²⁰⁶ HATVANI Erzsébet: A Pártfogó Felügyelői Szolgálat és a bűnelkövetők társadalmi reintegrációja. Börtönügyi Szemle 2006. 1. sz. 30. o.

¹²⁰⁷ Napi statikus szolgáltatások keretében könyvtár- és internethasználatot, társasjátékokat és sporteszközöket biztosíthat a foglalkoztató. [A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 27. o.]

¹²⁰⁸ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 34. o.

¹²⁰⁹ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 24. o. (Nem pártfogolt fiatalok programokba való bevonására csak szabad kapacitás esetén kerülhet sor.)

¹²¹⁰ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 25. o. (Itt felszínre kerülhetnek olyan szempontok, melyek előzetesen nem kalkulálhatóak, és a végrehajtás átgondolását teszik szükségessé – nemi arányok, mentális problémák, kompetencia hiányok, analfabetizmus.)

¹²¹¹ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 25. o.

- egy későbbi időpontra halasztják az ügyfél programba való bevonását;
- más, az elvárt célokat teljesítő programba kerül az ügyfél;
- egyéni keretek között biztosítják az előírt programot;
- javasolják a pártfogó felügyelőnek a magatartási szabály megváltoztatásának kezdeményezését.

Azokban a megyékben, ahol a pártfogolti létszám, vagy forráshiány miatt nem indokolt, vagy nem kivitelezhető a foglalkoztató létrehozása, szintén biztosítható a külön magatartási szabályok végrehajtását lehetővé tevő csoportos foglalkozások és programok adaptálása a pártfogók kompetenciájának folyamatos fejlesztésével.¹²¹²

7. A csoportos foglalkozások

7.1. A csoportos foglalkozások egyes típusai

A csoportos foglalkozások az elkövetőnek a rosszul rögzült magatartásformák helyett elfogadottak elsajátításához nyújtanak segítséget¹²¹³, viselkedését igyekeznek korrigálni, valamint a társadalom elvárásainak is eleget tesznek: szembesítik az elkövetőt tetteivel.¹²¹⁴

Csoportos foglalkozásokon való részvételt általában fiatalok vagy fiatal felnőtt elkövetők számára írnak elő, mivel annál valószínűbb a beavatkozás hatékonysága, minél korábban kerül erre sor, minél fogékonyabb a pártfogolt. Ebben az életkorban a bűnelkövetői szemlélet még nem mondható rögzültnek, még alakítható, vannak kitörési pontok. A csoportos foglalkozások egyik célja ezekre a kitörési pontokra való rávilágítás. Egy másik, ebben az életkorban jellemző körülményre is építenek: a kortárs csoport befolyásoló erejére.¹²¹⁵

A foglalkozások általában nyolc-tíz fős csoportokban zajlanak¹²¹⁶, harminc-negyven órában, heti rendszerességgel, alkalmanként minimum három órában, vagyis tíz-tizenkét alkalommal. Rendszerességet, pontosságot visznek a fiatal életébe. Lehetőséget adnak arra, hogy valós közösséggé formálódjon a csoport, ahol a „valahová tartozás” érzését átélhetik a pártfogoltak, ahol a hasonló problémákkal küzdő sorstársak között nem érzik magukat kirekesztve.¹²¹⁷

¹²¹² A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 38. o.

¹²¹³ Nem a személyiség megváltoztatását tűzik ki célul, nem indítanak el egy új szocializációs folyamatot.

¹²¹⁴ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 6. o.

¹²¹⁵ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 8. o.

¹²¹⁶ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 9. o.

¹²¹⁷ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 10. o.

Szerencsés, ha két, különmű csoportvezető¹²¹⁸ irányítja a foglalkozásokat. Egymással való kommunikációjuk is példát adhat e fiataloknak, akik jellemzően egyszülős családmódban élnek.

Az elkövetéshez vezető okok, a bűnisméltés veszélyeztető körülményei sokfélék, ezért van szükség az egyéniesítés érdekében többféle foglalkozásra, melyek mindegyike más-más készség, képesség fejlesztését szolgálja.¹²¹⁹ Az egyes foglalkozások célját, alkalmazásuk esetét és módszereit szemlélteti az alábbi összehasonlító táblázat.

48. számú táblázat
A csoportos foglalkozások összehasonlításáról¹²²⁰

	Bevonható ügyfelek jellemzői	Célok/elvárt eredmények	Módszerek
Szociális készségfejlesztés	Alacsony szintű szocializáltság, alacsony intellektuális szint esetén is alkalmazható.	Alapvető szociális készségek, ismeretek elsajátítása.	Egyszerű feladatok ¹²²¹ , drámapedagógiai módszerek, pozitív megerősítés.
Viselkedés korrekció (Aggression Replacement Training)	Az agresszió a problémamegoldás eszköze, alacsony frusztrációtűrő képesség. Alacsony intellektuális szint esetén is alkalmazható.	Konfliktus-megoldási készségek fejlődése, önkontroll erősödése, erkölcsi fejlődésbeli lemaradások csökkentése.	Szituációs gyakorlatok, pozitív megerősítés - a szociális készségfejlesztés, - indulatkontroll, - erkölcsi érvelés terén.

¹²¹⁸ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 11. o. A közösségi foglalkoztatónál foglalkoztatottak képzési előírásai megegyeznek a pártfogó felügyelői munkakör képzési előírásaival. Fontos az empátiakészség és a kimagasló kommunikációs készség. [A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 2012. 22. o.]

¹²¹⁹ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 12. o.

¹²²⁰ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 18-19. oldalán található táblázat alapján.

¹²²¹ E feladatok témakörei: értéktisztázás, felelősség, döntéshozatal, önkontroll, szabálykövetés, pozitív probléma-megoldási stratégiák, tudatos életvezetés. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 13. o.]

Csoportos munkaerőpiaci tanácsadás	Munkaerőpiacon megjelenők.	Álláskereséshez szükséges készségek elsajátítása. ¹²²²	Tanácsadás, tájékoztatás, gyakorlati felkészítés, tapasztalatcsere.
Élménypedagógia	Rendezett körülmények között élő, de éretlen gondolkodású, addikcióval veszélyeztetett fiatalok számára. ¹²²³	Felelősségérzet fejlődése, problémamegoldó, konfliktusmegoldó, alkalmazkodó képesség, kommunikációs készség fejlődése. ¹²²⁴	A kalandvágy kielégítésére törekszik összetett feladatokkal. Tapasztalatok útján történő tanulás.
Értékrend-korrektív foglalkozás	Komoly szociális hátrányokkal rendelkezők számára. Elégtelen szabálykövetés, rendezetlen életvitel. ¹²²⁵	Alapvető szociális készségek fejlesztése, társas kapcsolatok javítása, jóvátétel.	Kihelyezett és nyitott csoport, közösségépítő feladatok. ¹²²⁶

¹²²² A cél, hogy legyenek tisztában azzal, végzettségükkel milyen állást pályázhatnak meg sikerrel, legyenek képesek önéletrajzot írni, állásinterjún részt venni, legyenek meg a szükséges jogi ismereteik a munkavállaláshoz, ismerjék meg az alapvető álláskeresési és állásmegegyeztetési technikákat. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 15. o.]

¹²²³ Olyan, magasabb intellektussal és szocializációs szinttel rendelkezők számára, akiknél az elkövetéshez főként az unalom, céltalanság, megfontolatlanság, a kalandkeresés, a szabadidő strukturált eltöltésének hiánya vezetett. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 15. o.]

¹²²⁴ Legyenek képesek a frusztrációt, energiáikat pozitív irányba fordítani, szülessen meg bennük a felismerés, hogy szabadidejük izgalmas eltöltésének nem a bűnelkövetés az egyedüli módja. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 15. o.]

¹²²⁵ Mivel nincs rendezőelv az életükben, képtelenek lennének a többi csoportfoglalkozásnál megkövetelt szabályokat, kereteket, időpontokat betartani. Ez a foglalkozás akár önmagában is képes lehet eredmények elérésére, de alkalmas lehet a résztvevő készségeinek olyan szintre hozására, hogy a kötöttebb csoportos foglalkozásaiba is bevonható legyen. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 16. o.]

¹²²⁶ Itt nem állandó a csoportok összetétele, a résztvevők magukkal hozhatják családtagjaikat is. A készségfejlesztésnél hangsúlyosabb a közösségépítés: sport, jóvátételi, kézműves programok. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 17. o.]

7.2. Az egyes csoportokba belépők szűrésének módszerei

Fontos, hogy egy pártfogolt csoportba integrálása, a megfelelő csoport kiválasztása több tényező együttes figyelembe vétele után történjen meg.¹²²⁷ A leghatékonyabb eredmény csak így várható. Ennek érdekében a következő jellemzők vizsgálatára van szükség:

- az elkövetett bűncselekmény jellege,¹²²⁸
- családi, szociális körülmények,¹²²⁹
- egyén intellektusa,¹²³⁰
- elkövető egyénisége,¹²³¹
- életvitele, szabadidő eltöltési szokásai,¹²³²
- függőségre való hajlama.¹²³³

Csoportalkotásnál figyelni kell a nemek arányára és az életkori összetételre. A fiúk aránya a pártfogoltak között magasabb,¹²³⁴ figyelni kell arra, hogy ne forduljon elő, hogy csak egy lány kerül egy csoportba. Körülbelül azonos életkorú, vagy hasonló élethelyzettel rendelkezőket hasznos egy csoportba sorolni.¹²³⁵

Előfordulhat, hogy valamilyen oknál fogva mégsem vonható be a fiatal egy csoportos foglalkozásba, pedig azt külön magatartási szabályként előírták számára. Ilyen esetben

---

¹²²⁷ A csoportos foglalkozásba belépők szűrés módszerének kidolgozása. 20. o.

¹²²⁸ Legalapvetőbb különbségtétel, hogy a bűncselekmény személy vagy köznyugalom elleni, erőszakos jellegű, vagyon elleni, vagy egyéb. Önmagában azonban ez a jellemző sem elegendő szempont. A fiatal élettörténetének, családi hátterének vizsgálata is szükséges, hogy kiderüljön, előfordult-e máskor is agresszió a családban. Aki az erőszakot, mint problémamegoldó eszközt használja, annál indokolt a viselkedéskorrekció, de aki ittasan a baráti társaságban követ el ilyen jellegű bűncselekményt, annál az élménypedagógia vagy a szociális készségfejlesztés célravezetőbb lehet. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrés módszerének kidolgozása. 20. o.]

¹²²⁹ Ennek fényében ítélni lehet, hogy alapvető társadalmi készségei megvannak-e. Kiderülhet, hogy azért követ el bűncselekményt, mert a családi mintát követi, vagy azért, mert a család által közvetített normák ellen lázad. Egy vagyon elleni bűncselekmény is más problémát jelez, ha rendezett anyagi körülmények között élő követte el, vagy ha megélhetési problémákkal küzdő pártfogolt. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrés módszerének kidolgozása. 20. o.]

¹²³⁰ Kommunikációs készsége, problémamegoldó képessége, képes-e komplex feladatokat megoldani. Egyes foglalkozások bonyolult feladataihoz koncentráció és figyelemmegosztás kell. Szükséges lehet egyszerűbb feladatokkal operáló csoportba sorolni a pártfogoltat. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrés módszerének kidolgozása. 21. o.]

¹²³¹ A társas kapcsolatokban szerepet játszókat kell értékelni: hogyan viselkedik társaságban, vannak-e beilleszkedési problémái, együttműködésre képes-e. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrés módszerének kidolgozása. 21. o.]

¹²³² Van-e állandó, rendszeres elfoglaltsága, hobbija, vagy céltalanul, értelmetlen tevékenység nélkül tölti szabadidejét. Azért is fontos elfoglaltságairól tudni, mert ha állandó munkája van, vagy tanul, lehet, hogy nem tud részt venni a foglalkozásokon. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrés módszerének kidolgozása. 21. o.]

¹²³³ A foglalkoztatók által nyújtott csoportos foglalkozások nem alkalmasak függőség kezelésére, de bizonyos foglalkozások jól alkalmazhatók olyan fiataloknál, akik hajlamosak a függőségre: alkalmi kábítószer fogyasztók, vagy számítógépes játékok rajongói, esetleg minden bulizás során lerészegedők. E foglalkozások elősegíthetik az értelmes, konstruktív szabadidő-eltöltési formák felé fordulást, hogy élményéhségüket másképp éljék ki. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrés módszerének kidolgozása. 21. o.]

¹²³⁴ A baranyai kutatás vizsgált pártfogoltjainak 13,2 százaléka volt lány.

¹²³⁵ A csoportos foglalkozásba belépők szűrés módszerének kidolgozása. 22. o.

alternatívát kell keresni számukra, vagy a vonatkozó magatartási szabály megváltoztatását szükséges kezdeményezni. Azok közül, akik számára külön magatartási szabályban írtak elő egy foglalkozáson való részvételt, általában öt százalékuk ennek ellenére nem vonható be.¹²³⁶

A leggyakrabban előforduló okok, ami miatt az ügyfél nem integrálható az eredetileg számára meghatározott csoportba:

- időhiány¹²³⁷;
- túlságosan alacsony intellektus¹²³⁸;
- analfabetizmus¹²³⁹;
- túlságosan zárkózott személyiség.¹²⁴⁰

A külön magatartási szabályról az elrendelő dönt. Ha csoportos foglalkozást ír elő, gyakran meghatározza a csoport jellegét is. Azt gondolnánk, hogy a speciálprevenციót, egyéniesítést ez szolgálja a legjobban, de az elrendelő döntését még nem alapozza meg olyan előzetes szűrés, ami alkalmas a megfelelő foglalkozás kiválasztására. Ha döntését pártfogó felügyelői véleményben javasoltak alapján hozta is meg az elrendelő, a javaslatot tevő a pártfogó feltérképezési lehetőségeinek korlátait így sem tudja átlépni.¹²⁴¹ „Általánosságban elmondható, hogy a bíróság által előírt külön magatartási szabályok esetén csak az elkövetett bűncselekmény jellege határozza meg azt, hogy milyen magatartási szabály kerül előírásra.”¹²⁴² Ha egy meghatározott foglalkozáson való részvételt határoz meg az elrendelő, a pártfogónak ragaszkodnia kell a végrehajtásához, illetve amennyiben úgy gondolja, hogy más típusú foglalkozás megfelelőbb lenne, kezdeményeznie kell a módosítást, ami azonban hosszadalmas folyamat.

A külön magatartási szabályként előírt csoportos foglalkozásba bevont ügyfelek szűrésének jelenlegi gyakorlata¹²⁴³ a következő. A pártfogó a foglalkoztatóba irányítja a

---

¹²³⁶ A csoportos foglalkozásba belépők szűrésési módszerének kidolgozása. 23. o.

¹²³⁷ Előfordulhat, hogy munkahelyi vagy tanulmányi kötelezettségei nem teszik lehetővé, hogy részt vegyen a foglalkozáson.

¹²³⁸ Nem tudna beilleszkedni, háttérbe szorulna, így kirekesztve érezné magát, kudarcra pedig inkább a visszaesést valószínűsítene. Ilyenkor egyéni tanácsadás hasznosabb lehet, ami az adott fejlettségi szinthez és igényelt tempóhoz igazodik. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrésési módszerének kidolgozása. 24. o.]

¹²³⁹ A csoportos foglalkozások feltételezik, hogy a résztvevők tudnak írni és olvasni. Erre a feladatok megoldásához szükség van. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrésési módszerének kidolgozása. 25. o.]

¹²⁴⁰ A csoportba való kényszerítése szintén káros lehet. Pszichológiai tanácsadás javasolható részére, mely feltárhatja a gátlásosság okát, majd a későbbiekben ismét fel lehet ajánlani a csoportos foglalkozást. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrésési módszerének kidolgozása. 25. o.]

¹²⁴¹ A csoportos foglalkozásba belépők szűrésési módszerének kidolgozása. 26. o.

¹²⁴² A csoportos foglalkozásba belépők szűrésési módszerének kidolgozása. 27. o.

¹²⁴³ A csoportos foglalkozásba belépők szűrésési módszerének kidolgozása. 28. o. A pártfogó felügyelő véleményét azzal kapcsolatban, hogy milyen foglalkozáson vegyen részt a fiatal, két esetben kéri ki: amikor az előírás úgy szól, hogy „vegyen részt a pártfogó által javasolt foglalkozáson” – ez elég ritka a gyakorlatban –, vagy amikor a pártfogó javasolta a részvételét az erre külön szabályban nem kötelezettnek. Ilyenkor a pártfogó

pártfogoltat. A foglalkoztató munkatársa a meghallgatása után kitölt egy adatlapot, ami csak a legfőbb kockázati tényezők feltárására alkalmas, valamint a nyilvántartásra. Az adatlap alapján ütemezik a foglalkoztatóban a csoportfoglalkozásokat aszerint, hogy kinek, milyen foglalkozást írtak elő, és elkészítik a beosztást. A foglalkozások végén a pártfogó kap egy igazolást, hogy a pártfogolt teljesítette az előírtakat. Ebben röviden beszámol a fiatal fejlődéséről, beilleszkedéséről, együttműködéséről, a felszínre került erősségeiről vagy további esetkezelést igénylő beavatkozási pontokról is.

Érdeemes bepillantnunk az egyik hazánkban és világszerte kedvelt tréning, az ART felépítésébe, hogy láthassuk, mi is történik ezeken a foglalkozásokon, miért fontos az egyes csoportokba belépők körének pontos meghatározása és hogy indokolt az egyes módszerek, tréningek eredményességének utólagos mérése.¹²⁴⁴

7.3. Aggression Replacement Training (ART)

A holland pártfogó felügyelői szolgálattal való együttműködésnek köszönhetően a hazai szolgálat az ART tréning adaptálását évekkal ezelőtt megkezdte. A megyei hivatalokban¹²⁴⁵ kísérleti¹²⁴⁶ csoportfoglalkozásokat indítottak.¹²⁴⁷ A módszertani füzet szerint az agresszióhelyettesítési tréning a képzéseknek köszönhetően majdnem mindegyik megyében biztosítható.¹²⁴⁸ Elterjedt hazai alkalmazása okán érdemes a rövid bemutatásra.

---

keresi meg a foglalkoztatót és jelzi igényét. [A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 29. o.]

¹²⁴⁴ Egy norvég kutatás az ART tréningen résztvevő fiatalok szociális készségeinek javulását és magatartási problémáik csökkenését négy összetett módszerrel mutatta ki: CBCL, CADBI, SSRS és HIT. A CBCL (Child Behaviour Checklist) a gyerekek és fiatalok viselkedésének elemzésére a legalkalmasabbnak számon tartott eszköz. A CADBI-nak (Child and Adolescent Disruptive Behaviour Inventory) van egy szülők számára és egy tanárok számára készített változata, melyen keresztül a felnőttek különböző szempontok szerint számolnak be a fiatal viselkedéséről. Az SSRS (Social Skills Rating System) a szociális készségek, magatartási problémák mérésére szolgál. A HIT (How I Think) az antiszociális fiatalok kognitív torzításának mérését teszi lehetővé kérdőívek kitöltésén keresztül. [GUNDERSEN, Knut – SVARTDAL, Frode: Aggression Replacement Training in Norway: Outcome evaluation of 11 Norwegian student projects. Scandinavian Journal of Educational Research 2006. 50:1. 69. o.]

¹²⁴⁵ A miskolci Zöld-Ház közösségi foglalkoztató 2007-től kísérleti alkalmazásának egyik helyszínéül szolgált. [BÁRDOS Zoltán: „Zöld Ház” – zöld út. Közösségi Foglalkoztató projekt Miskolcon. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 259. o.]

¹²⁴⁶ Pécssett a Fiatalokorúak Regionális Büntetés-végrehajtási Intézetében kísértem figyelemmel 2008-ban egy „kísérleti” tréninget.

¹²⁴⁷ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 227. o.

¹²⁴⁸ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 14. o.

Az Aggression Replacement Training¹²⁴⁹ (ART) egy olyan gyakorlati foglalkozás, ami gyermekek, fiatalok vagy felnőttek agresszióval való megbirkózását segíti elő. Módszerét az Egyesült Államokban fejlesztették ki az 1980-as években. Arnold P. Goldstein,¹²⁵⁰ Barry Glick és John C. Gibbs nevéhez fűződik. Goldstein 2001-ben megalapította húsz másik ART szakértővel az International Center of Aggression Replacement Training-et¹²⁵¹, mely az ART Nemzetközi Központjaként a módszer gyakorlatának tökéletesítéséhez és a tapasztalatok megosztásához is hozzájárul.

Az ART¹²⁵² általában tíz hetes program, vagyis a résztvevők tíz héten keresztül hetente háromszor egy órát töltenek a képzett trénerekkel. Három komponense¹²⁵³ a szociális készségeket fejlesztő tréning, az indulatkontroll tréning és az erkölcsi érvelést fejlesztő tréning. A szociális készségeket fejlesztő tréning az agresszív viselkedés helyett más eszközt nyújt, az indulatkontroll tréning¹²⁵⁴ segít az agresszió mérséklésében, az erkölcsi érvelést fejlesztő tréning pedig kialakítja a résztvevők igényét arra, hogy akarjanak is más eszközzel élni.

A szociális/interperszonális készségeket fejlesztő program¹²⁵⁵ a szükséges, hiányzó készségek¹²⁵⁶ elsajátításával arra törekszik, hogy növelje autonómiájukat, belső kontrolljukat, megfigyelési és kommunikációs pontosságukat, a frusztráltsággal szembeni toleranciájukat, ambícióikat, hogy ezáltal könnyebben boldogulhassanak a mindennapi életben. Különböző szerepjátékok és házi feladatok segítik mindhárom komponens során a tanulást, építve az ismétlésre, a dicséretre, megerősítésre és a kortársak hatásának kamatoztatható előnyeire. A szociális készségeket fejlesztő komponens feltárja a résztvevők előtt, hogy az agresszív fellépés helyett mit tudnak tenni.

---

¹²⁴⁹ E tréningről részletesebben magyar nyelven: DÁVID Lilla: Aggression Replacement Training. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Kriminológiai Közlemények külöнкиadás. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 284-288. o.

¹²⁵⁰ <http://www.uscart.org/maingoldstein.htm>

¹²⁵¹ http://www.aggressionreplacementtraining.org/ABOUT_ICART.html

¹²⁵² <http://uscart.org/new/trainings/aggression-replacement-training/>

¹²⁵³ GLICK, Barry – GOLDSTEIN, Arnold P.: Aggression Replacement Training. Journal of Counseling and Development 1987. 65. 357. o.

¹²⁵⁴ HOLLIN, Clive R.: Aggression Replacement Training: Putting Theory and Research to Work. Reclaiming Children & Youth 2003. 12:3. 133. o.

¹²⁵⁵ (Structured Learning Training) AMENDOLA, A. Mark – OLIVER, W. Robert: LSCI and Aggression Replacement Training: A Multimodal Approach. Journal of Child and Youth Care Work 2009. 12. o. <http://uscart.org/new/wp-content/uploads/2010/03/LSCI-ART-Article.pdf>

¹²⁵⁶ Ilyen begyakorolandó készség az egyik foglalkozáson egy másik személy érzéseinek megértése, egy probléma higgadt felvetése és megbeszélése, máskor a verekedésből való kimaradás, vagy a kudarc élményének feldolgozása. [GLICK, Barry – GOLDSTEIN, Arnold P.: Aggression Replacement Training. Journal of Counseling and Development 1987. 65. 358. o.]

A második, érzelmekre orientált rész (indulatkontroll tréning¹²⁵⁷) azt tanítja, hogy mit ne tegyenek. A cél az önkontroll, önuralom javulása, és az agresszió csökkentése, kezelése. A kezdeti lépések arra irányulnak, hogy a résztvevőket meggyőzzük arról, hogy az agresszív viselkedés nem célravezető, nem kifizetődő. A foglalkozások lényege, hogy a tréner óráról-órára bővíti a résztvevők ismereteit az olyan technikákról, melyek segítségével az indulatok csökkenthetők. Ezeket mindig elmagyarázza, példákkal illusztrálja, majd szerepjátékokkal igyekszik a résztvevők viselkedésének szerves részévé tenni.

Az erkölcsi érvelést fejlesztő tréning¹²⁵⁸ a harmadik komponens. Ha a résztvevők magukévá tették a tanult szociális készségeket, és képesek az agresszió rendszeres elkerülésére, még mindig kérdéses, hogy a valóságban alkalmasak-e arra, hogy e képességeket alkalmazzák. Az erkölcsi fejlődésbeli lemaradás¹²⁵⁹ mérésére a tréning saját módszerrel rendelkezik. Kérdőíves formában egy olyan eszközt ad a trénernek, melynek segítségével feltérképezheti a résztvevők egocentrikus gondolkodásmódját, valamint fényt deríthet olyan jellemző tulajdonságok meglétére, illetve mértékére is, mint a pesszimista hozzáállás, mások okolása saját hibáért, valamint rossz döntések, antiszociális magatartás bagatellizálása. A foglalkozások olyan értékekre világítanak rá, mint az ígélet betartása, igazmondás, másoknak való segítségnyújtás. Ha a csoportból egyik „antiszociális” fiatalnak sem lenne fogalma a normákról és értékekről, akkor lehetetlen lenne az ilyen tréning végrehajtása.¹²⁶⁰ Azonban sokan képesek pozitív döntéshozatalra, és válaszaikat általában érett módon indokolják. Ebben a szakaszban a trénernek ezt a csírájában meglévő, általában többségi gondolkodást kell felhasználnia, tovább erősítenie. Az érett gondolkodás megbecsülését kell kifejlesztenie a csoportban.

Számtalan kutatás bizonyította már, hogy az ART csökkenti a fiatalok bűnisméltésének valószínűségét, valamint a nem bűnelkövető fiatalokra is kedvező hatást gyakorol.¹²⁶¹ Az amerikaiak mellett például egy norvég kutatás diákok tizenegy csoportjának részvételével végezte kísérletét. Az ART tréningen résztvevők szociális készségei jelentősen fejlődtek, viselkedési problémáik pedig csökkentek a kontroll csoportban tapasztalható

---

¹²⁵⁷ (Anger Control Training) GLICK, Barry – GOLDSTEIN, Arnold P.: Aggression Replacement Training. *Journal of Counseling and Development* 1987. 65. 357. o.

¹²⁵⁸ (Moral Education) GLICK, Barry – GOLDSTEIN, Arnold P.: Aggression Replacement Training. *Journal of Counseling and Development* 1987. 65. 357. o.

¹²⁵⁹ „És mindig ott a szóma, hogy haragunkat mérsékelje, kibékítsen ellenségeinkkel, hogy türelmesek és sokáig mindent elviselők lehessünk. A múltban ezeket a dolgokat csak nagy erőfeszítéssel lehetett elérni, s csupán több éves, kemény erkölcsi edzéssel.” Aldous Huxley: *Szép új világ*. Konkrét könyvek. 2003. 173. o.

¹²⁶⁰ A csoport összeállítása során erre is tekintettel kell lenni.

¹²⁶¹ CURRIE, M. R. – WOOD, C. E. – WILLIAMS, B., – BATES, G. W.: Aggression Replacement Training in Australia: Youth Justice Pilot Study. *Psychiatry, Psychology and Law* 2009. 16:3. 415. o.

eredményekhez képest.¹²⁶² Néhány átfogó vizsgálat azonban kimutatta, hogy a bűnözés és egyéb magatartási problémák ellen nem szolgált egy évnél hosszabban tartó ellenálló képességet. Ennek magyarázata a következő tanulmány¹²⁶³ tanulságában rejlik. Fiatalok három csoportjának összehasonlítására került sor. Az első csoporthoz tartozókat szüleikkel, családtagjaikkal együtt trenírozták. A második csoport fiataljai már egyedül vettek részt az ART foglalkozásokon, míg a harmadik csoportból senki nem részesült a programban, sem a szülők, sem a fiatalok. Az első két csoport kimagaslóan jó eredményeket ért el azokhoz képest, akik nem részesültek az oktatásban, viszont jelentős eltérés mutatkozott a két „ART-os” csoport között is. Szociális készségeiket és a büntető igazságszolgáltatás rendszerébe való visszakerülésüket tekintve azok a fiatalok értek el tartósabb „javulást”, akiknek a családja is részt vett a tréningben.

1987-ben már maga Goldstein említette, hogy szükség van annak vizsgálatára, hogy tartósabb, hatékonyabb-e a tréning abban az esetben, ha a fiatalokkal együtt szüleiket, családjukat is trenírozzák.¹²⁶⁴ A kutatások hamarosan igazolták a feltételezését, mára pedig megkérdőjelezhetetlen, hogy tartós sikereket a szakemberek e téren a fiatalok családjának bevonásával érhetnek csak el, mivel a család a legalkalmasabb közeg a gyermeke segítésére, pártfogolására, a tréninggel pedig alkalmassá tehető, hogy valóban jól lássa el ezt a neki szánt feladatot.¹²⁶⁵ „A szülők és a család a legalkalmasabb közvetítő, akire támaszkodva biztosíthatjuk, hogy a tanított készségeket eredményesen és ténylegesen alkalmazni fogja a fiatal, miután visszatér megszokott közegébe.”¹²⁶⁶ Az ART új, hatékonyabb és tartósabb eredményekkel kecsegtető alkalmazási lehetőségeként többféle módszert fejlesztettek ki családokra kiterjedő használatára.¹²⁶⁷

Megfontolandó tehát annak a lehetősége, hogy a szülők is kötelezhetőek legyenek a gyermekükkel, gyermekeikkel való együttes részvételre egyes csoportos foglalkozásokon a maradandó hatás elérése érdekében, hogy a fiatalok trenírozására fordított energia ne vesszen

---

¹²⁶² GUNDERSEN, Knut – SVARTDAL, Frode: Aggression Replacement Training in Norway: Outcome evaluation of 11 Norwegian student projects. *Scandinavian Journal of Educational Research* 2006. 50:1. 76. o.

¹²⁶³ <http://guide.helpingamericasyouth.gov/programdetail.cfm?id=292>

¹²⁶⁴ GLICK, Barry – GOLDSTEIN, Arnold P.: Aggression Replacement Training. *Journal of Counseling and Development* 1987. 65. 361. o.

¹²⁶⁵ CALAME, R. – PARKER, K. – AMENDOLA, M. – OLIVER, R.: Resiliency and Aggression Replacement Training with Families. *Reclaiming Children and Youth* 2011. 20:3. 48. o.

¹²⁶⁶ CALAME, R. – PARKER, K. (2004). Aggression Replacement Training: A learning process for the whole family. In A. Goldstein, R. Nensén, B. Daleflod, & M. Kalt (Eds.): *New perspectives on Aggression Replacement Training* (pp. 197-230.) Chichester, UK: Wiley. 226. Idézi: Calame, R., Parker, K., Amendola, M., & Oliver, R.: Resiliency and Aggression Replacement Training with Families. *Reclaiming Children and Youth* 2011. 20:3. 47-50. 49. o.

¹²⁶⁷ Lásd ezekről részletesen: CALAME, R. – PARKER, K. – AMENDOLA, M. – OLIVER, R.: Resiliency and Aggression Replacement Training with Families. *Reclaiming Children and Youth* 2011. 20:3. 49. o.

kárba. Norvégiában számos, a viselkedési problémák megelőzését és kezelését célzó programot alkalmaznak. A legambiciózusabb vállalkozás e téren az országszerte alkalmazott „parent management trainig”.¹²⁶⁸ Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a fiatalkorúak bűnözésének megelőzése tárgyában megfogalmazott véleménye¹²⁶⁹ említésre érdemesnek találta a „parenting order” intézményét, ami a bűncselekményt elkövető vagy iskolakerülő fiatal szüleinek legfeljebb három hónapos nevelési tanfolyam látogatására kötelezését jelenti. Hangsúlyozza a Bizottság, hogy a szülőknek arra van szükségük, hogy támogatást kapjanak a megfelelő gyermekneveléshez, nem arra, hogy a felelősséget rájuk hárítsák, valamint azt is kiemeli, hogy a fiatalkorúakról nem szabad levenni a felelősség terhét.¹²⁷⁰ Mindezen szempontok figyelembe vételével szükséges lenne a védelembe vétel mai szabályozása által biztosított lehetőségek analógiájára bevezetni e csoportos foglalkozáson a szülőkkel együtt való közös részvételt. Hogy erre milyen feltételekkel, milyen esetekben lenne lehetőség, azt szintén egy alapos mérlegelési folyamat során állapíthatnánk meg.

---

¹²⁶⁸ GUNDERSEN, Knut – SVARTDAL, Frode: Aggression Replacement Training in Norway: Outcome evaluation of 11 Norwegian student projects. *Scandinavian Journal of Educational Research* 2006. 50:1. 64. o.

¹²⁶⁹ Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: "A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban" (2006/C 110/13) 4.6.1. pont.

¹²⁷⁰ Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: "A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban" (2006/C 110/13) 4.6.2. pont.

VII. FEJEZET

A FIATALKORÚAK PÁRTFOGÓ FELÜGYELETÉNEK JÖVŐJE MAGYARORSZÁGON: TERVEK ÉS JAVASLATOK

1. A csoportos foglalkozásokba belépők szűrésének tökéletesítése

A közösségi foglalkoztatók országos hálózatának kiépítése mellett az ismertett okokból szükség van a csoportos foglalkozásba belépők szűréségi módszerének továbbfejlesztésére, amire a Pártfogó Felügyelői Szolgálat módszertani füzet¹²⁷¹ javaslatot is tesz. Elsősorban olyan magatartási szabályok előírását szorgalmazza, amelyek a pártfogóra bízzák annak eldöntését, hogy pontosan milyen foglalkozáson vegyen részt a fiatal, utalva „a pártfogó által meghatározott foglalkozásra” a külön magatartási szabályban. Ez a gyakorlat lehetővé tenné olyan szűréségi mechanizmusok alkalmazását, amire jelenleg nincsen alkalom. Hogy ennek szükségességét az elrendelők is felismerjék, tájékoztatni kell őket a foglalkozások sokféleségéről, azok célcsoportjainak, céljainak és eredményeinek eltérő voltáról, a választásnál a figyelembe veendő szempontok köréről és egy esetleges rossz választás veszélyeiről. E gyakorlat elterjedését a pártfogók is elősegíthetik azzal, hogy a pártfogó felügyelői véleményben már eleve javasolják a konkrét foglalkozás kiválasztásának későbbre hagyását.¹²⁷²

Egy standardizált szűréségi folyamat¹²⁷³ kidolgozásának szükségességére hívja fel a figyelmet a módszertani füzet, aminek alkalmazásához nem elég egy találkozás, és aminek vázát a következő fő pontokban határozza meg. A pártfogó felügyelet kezdetén a pártfogó – lehetőség szerint a foglalkoztató munkatársával – felkeresné a pártfogoltat. E családlátogatás¹²⁷⁴ során elsősorban az alábbiakra kellene kiemelt figyelmet fordítaniuk:

- lakókörnyezet jellege, lakás zsúfoltsága, rendezettsége;
- a családtagok iskolai végzettsége, munkaerőpiaci helyzete, jövedelme;
- család felépítése, családtagok egymáshoz való viszonya, összetartó erő;
- nevelési, számonkérési elvek, motivációs eszközök;
- család hozzáállása az elkövetett bűncselekményhez;

¹²⁷¹ A csoportos foglalkozásba belépők szűréségi módszerének kidolgozása.

¹²⁷² A csoportos foglalkozásba belépők szűréségi módszerének kidolgozása. 30. o.

¹²⁷³ A csoportos foglalkozásba belépők szűréségi módszerének kidolgozása. 32. o.

¹²⁷⁴ A csoportos foglalkozásba belépők szűréségi módszerének kidolgozása. 33. o.

- bűnelkövetés a családban.

Már a látogatás során fontos lenne a szülők kételyeinek eloszlatása, bizalmának megnyerése a csoportos foglalkozások általános céljainak, elveinek, működésének ismertetése által. A családlátogatás mellett a pártfogoltról egyéb forrásokból, iskolától, gyermekjóléti szolgálatról is tájékozódnia kellene.

Az ilyen jellegű adatgyűjtésen túl fontos, mással nem pótolható pártfogói tapasztalatra, és a döntés megalapozására szolgál a pártfogolt megismerése, ezért a csoportos foglalkozás konkretizálásáig érdemes lenne az intézkedés végrehajtásának kezdetétől egy-két hónapot várni.¹²⁷⁵ Ennyi idő alatt lehetőség nyílna a pártfogolt megismerésére, hiszen az első alkalom után, ha megnyílik a pártfogó előtt, egyénisége is feltárulkozik. A pártfogó személyes tapasztalatait mint szubjektív értékelést lehetővé tevő módszert egy objektív eszközzel kellene kiegészíteni, egy kérdőívvel, teszttel, attitűd skálával¹²⁷⁶, ami feltárná a főbb személyiségjellemzőket, a motivációt és az alapvető kompetenciákat, helyesbítve, kiegészítve vagy megerősítve ezzel a pártfogó értékelését.

Egy ilyen összetett értékelő folyamat elegendő információval szolgálna ahhoz, hogy rámutasson, melyik a legalkalmasabb csoportos foglalkozás az adott fiatal számára. A végleges döntést¹²⁷⁷ a pártfogó és a foglalkoztató munkatársa közösen hoznák meg, melynek eredményeként, ha kell, a pártfogó javaslatot tehetne a külön magatartási szabály megváltoztatására, megalapozva ennek szükségességét a körültekintő szűrési folyamat eredményeivel.

A Szolgálat a csoportos foglalkozások eredményességének mérésére¹²⁷⁸ szolgáló módszerek tökéletesítésének szükségességét is hangsúlyozza, hiszen a visszajelzés tanulságait figyelembe kell venni a hatékony tervezésnél. Ennek fontosságára az ART tréning hatékonyságával kapcsolatos vizsgálatok is felhívták a figyelmünket. A pártfogás legjobb gyakorlatának kialakításához szükség van a programok hatékonyságának állandó ellenőrzésére.¹²⁷⁹

---

¹²⁷⁵ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 34. o.

¹²⁷⁶ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 34. o.

¹²⁷⁷ A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. 35. o.

¹²⁷⁸ A közösségi foglalkoztató működésének protokollja. 26. o.

¹²⁷⁹ EVANS, Donald, G.: Seeking to Develop a Best Value Probation Service. Corrections Today 2006. July 84. o.

2. A közösségi foglalkoztatók profiljának lehetséges bővítési irányai

„A diverziós eszközök, alternatív eszközök alkalmazása esetében a döntés lényege éppen az, hogy az elkövetőt aktivitásra készítse, ne passzív „szenvedője” legyen a büntetésnek, hanem szembesüljön annak következményeivel.”¹²⁸⁰ A pártfogoltat – főként a fiatalokat, fiatal felnőtteket – az intézkedés csak akkor lesz képes aktivizálni, ha annak kontroll elemei arányban állnak támogató tartalmával. Nem a pártfogó felügyelettől, nem magától a pártfogótól várjuk, hogy a fiatal összes szociális problémáját megoldja, de azt igen, hogy annak megoldása érdekében a terheltet a problémára szakosodott intézmény felé irányítsa.¹²⁸¹ „Ha nincs hatékony szociálpolitika, amelyre a pártfogó felügyelet támaszkodhat, az intézmény légtüres térbe kerül, tagjai pedig ellenőrző-adminisztratív feladatokat ellátó hivatalnokokká lesznek.”¹²⁸² „Csak az a szervezet lehet képes a bűnelkövetők társadalmi integrálására, amely az egzisztenciális újrakezdésüket is támogatni tudja akár közvetlenül, akár saját eszközeivel, de főleg más intézményekkel való együttműködés révén.”¹²⁸³ A pártfogó felügyelőnek feladata, hogy közreműködjön a fiatalok „új életpályára” állításához szükséges szociális bázis megteremtésében.¹²⁸⁴ „Tehát miközben az elkövető a közösségben bűnhődik, aközben ugyanitt az integrációs esélyeket is biztosítani kell. Végre tudja-e hajtani ezt egyedül a pártfogó felügyelő? Egészen biztos, hogy nem.”¹²⁸⁵ A pártfogoltak lakhatási problémáira¹²⁸⁶ a pártfogó a hajléktalan-ellátás szervezeteinek segítségével próbálhat megoldást találni. Amellett, hogy a munkába állást és a képzettségbe jutást is megnehezíti, a tartós otthontalanság az intézkedés végrehajtását is ellehetetlenítheti, hiszen ez a rendszeres kapcsolattartáson alapul, ami hajléktalan pártfogolt esetén

¹²⁸⁰ HATVANI Erzsébet: Reform közben. In.: Kriminológiai Közlemények 62. A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja. Budapest 2006. 9. o.

¹²⁸¹ HATVANI Erzsébet: Reform közben. In.: Kriminológiai Közlemények 62. A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja. Budapest 2006. 10. o.

¹²⁸² VARGA Edit – PÓCSIK Ilona: A pártfogó felügyeleti rendszer szervezete, szerepe az angol büntetőpolitikában. Kriminológiai Közlemények 42. 1991. 106. o.

¹²⁸³ VARGA Edit – PÓCSIK Ilona: A pártfogó felügyeleti rendszer szervezete, szerepe az angol büntetőpolitikában. Kriminológiai Közlemények 42. 1991. 107. o.

¹²⁸⁴ VARGA Edit – PÓCSIK Ilona: A pártfogó felügyeleti rendszer szervezete, szerepe az angol büntetőpolitikában. Kriminológiai Közlemények 42. 1991. 106. o.

¹²⁸⁵ GÖNCZÖL Katalin: Az alternatív büntetési formák kiteljesedése – a megreformált pártfogó felügyelet lehetőségei. In: Korinek László – Köhalmi László (Szerk.): Acta Criminalia I. A „Pártfogó Felügyelői Szolgálat időszerű kérdései” címmel 2003. november 14-én Pécsen megrendezett kerekasztal-konferencia tanulmánykötete. Pécs 2004. 4. o.

¹²⁸⁶ BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 219. o.

nehézségekkel jár. E problémákból adódó kihívások súlyának tompításához a közösségi foglalkoztatók profilbővítése is hozzájárulhat.

Az önkéntes munkának, valamint az aktivizáló segítségnek is jó példája az Emmaüs szervezetek tevékenysége. Az Emmaüs mozgalom Franciaországból indult útnak. 2009-ben ünnepelte „alakulásának” hatvanadik évfordulóját. E hat évtized alatt szervezetei több mint negyven országban küzdöttek sikeresen a szegénység, kirekesztettség, bűnözés és reménytelenség ellen, még hozzá az értékteremtés eszközével. Hazánkban is nagy szükség lenne e szervezet által a szociálpolitika és a bűnmegelőzés terén kiaknázható energiára, mely a munkát értéknek tekinti, és az államtól nem állandó finanszírozást, teljes ellátást, hanem kamatoztatható eszközöket vár. A pártfogó felügyelet segítő funkcióját az anyagi korlátok miatt nehezen, részlegesen tudja csak teljesíteni. Sokszor a segítség kimerül a közvetítésben: a pártfogoltat a szociális intézményekhez irányítja a pártfogó. Többségüknek szüksége lenne arra, hogy felelősségén kívül azzal is szembesítsék, hogy az ő életének is lehet értelme, érezheti magát fontosnak, sikeresnek, megéri változtatni a körülményein. Nagy segítségére lehetne az Emmaüs szervezet ebben a pártfogó felügyeletnek, hiszen bűnmegelőző, visszaesést megakadályozó feladatai ellátása során világszerte bizonyította már hatékonyságát.

2.1. Emmaüs-kezdetek

Az Emmaüs közösségek, szervezetek létrejötté Pierre Abbé¹²⁸⁷ nevéhez fűződik. 1949-ben befogadott egy férfit, George-ot, aki húszévi szabadságvesztés büntetéséből szabadulva elkeseredettségében öngyilkosságot kísérelt meg. Nyomorúságát látva Pierre Abbé szállást adott neki, és meglepő módon emellett a segítségét kérte. Azt javasolta, „segítsen neki segíteni”, hiszen ő egyedül nem képes a sok rászorulóról gondoskodni.¹²⁸⁸ Ez a beszélgetés az alapja az első Emmaüs közösség megalapításának. George lett az első „segítő”, „társ” („compagnon”). Befogadása meghatározó esemény az Emmaüs közösség létrejöttében és tevékenységében. Ennek 60. évfordulóját ünnepelték 2009-ben világszerte. Minthogy Pierre Abbé első „társa” egy elítélt volt, a fogvatartottak azóta is az Emmaüs közösségek tevékenységének és figyelmének középpontjában állnak, a szolidaritás, segítőkészség és a

---

¹²⁸⁷ Abbé Pierre elements de biographie <http://www.emmaus-france.org/#> Kezdetben szerzetesként, majd papként tevékenykedett, jótékonykodott, melyre parlamenti képviselői tiszteletdíját használta fel.

¹²⁸⁸ „Én úgyszem tudok ennél többet segíteni neked, mint hogy felajánlom, segíts te is másokon”. [Abbé Pierre elements de biographie <http://www.emmaus-france.org/#>]

bűnmegelőzés minden lehetséges módszerének bevetésével küzdenek a kirekesztettségük, reményvesztettségük felszámolása érdekében.¹²⁸⁹

1954-ben Uruguayban, Montevideóban alakult meg az első külföldi Emmaüs szervezet. 1955 és 1958 között az egész világon elterjed a „compagnonok” híre. 1969 májusában, Bernben egy nemzetközi konferencia keretében tartották meg a világ Emmaüseinek találkozóját. Itt fogadták el az Emmaüs mozgalom nemzetközi kiáltványát. A második összejövetelük 1971-ben, Kanadában, Montrealban volt, ahol megalakult az Emmaüs International¹²⁹⁰ húsz ország kilencvenöt szervezetéből, mely mára több mint negyven ország szervezeteit fogja össze.¹²⁹¹

2.2. Az Emmaüs szervezetek tevékenysége

Az Emmaüs France szervezete¹²⁹² háromszintű. Ezek: a „kommuna ág” – a „bentlakók” közössége –, a „szociális és lakhatással foglalkozó ág”¹²⁹³, valamint a „beilleszkedést és a gazdasági szolidaritást egybefogó ág”. A kommunákban élők együtt laknak és dolgoznak, gondoskodnak magukról és a náluk szegényebbekről: ételt főznek és osztanak a hajléktalanoknak. Átmeneti időszakként az is előfordul, hogy találnak munkát, de amíg nem erősödnek meg anyagilag, addig nem költöznek ki a közösségből. A legtöbb Emmaüs által támogatott azonban nem szorul rá arra, hogy a lakhatásáról is gondoskodjanak. Legtöbbjüket „csak” az elhelyezkedéshez¹²⁹⁴ segítik hozzá, hogy el tudják tartani magukat és hozzátartozóikat.¹²⁹⁵

---

¹²⁸⁹ 1950 Húsvétján keresztelte el Pierre Abbé azt a Neuilly-i tábort Emmaüs-nek, ahová a rászorulókat befogadta, utalva a kis palesztin falura, ahol Jézus két tanítványa – „compagnon”-ok, akik el voltak keseredve Jézus halála miatt – megtalálta a reményt.

¹²⁹⁰ <http://emmaus-international.org/index.php?lang=english>

¹²⁹¹ Az Emmaüs International honlapján található térkép a 2008-as adatokat tartalmazva tünteti fel a világ nemzeti Emmaüs szervezeteit.

http://emmaus-international.org/index.php?option=com_content&task=view&id=141&Itemid=44

¹²⁹² www.emmaus-france.org/raci_hist/index.html

¹²⁹³ Az „Emmaüs Alternatíva” króniikus betegek (AIDS-fertőzöttek) valamint szociális problémákkal küzdők, egyedülálló kisgyermekes anyák, idősek számára nyújt segítséget a lakhatásukhoz azáltal, hogy kezességet vállalnak azért, hogy fizetni fogják a lakbért. Városban, megfelelő infrastruktúrával, tömegközlekedési adottságokkal rendelkező környéken kell lakniuk, hogy a rendszeres gyógykezelést igénybe tudják venni. A rászoruló körülből egy-másfél évig maradnak a szervezet segítségével a kérdéses bérleményekben. Az „Emmaüs Alternatíva” két évig kezkesedik azért, hogy pontosan fogják fizetni lakbérüket. <http://www.emmaus60ans.org/theme/habitat-logement>

¹²⁹⁴ A Charente megyei Emmaüs szervezet a vidéki fiatalok munkavállalás és álláskereső terén megmutatkozó hátrányait igyekszik kiküszöbölni azzal, hogy tizenöt ezer euró állami támogatásból tíz motorbiciklit vásároltak, melyet a fiatalok maximum négy hónapig bérelhetnek (kéthetente ellenőrzik a motorok állapotát, meglétét). Ötven eurót kell letétben helyezniük, majd naponta három euróért elvihetik a motort, hogy könnyebben intézzék a munkakereséssel járó adminisztratív feladataikat. <http://www.emmaus60ans.org/theme/les-jeunes>

¹²⁹⁵ Aidez nous a disparaitre: Agissez!!! <http://www.emmausagissons.fr/>

A francia Emmaüs szervezetén belül több ezer „compagnon”¹²⁹⁶ és fizetett alkalmazott tevékenykedik. Tanácsadó irodákban önkéntesek állnak a rászorulóknak rendelkezésére, tájékoztatják őket arról, hogy hogyan igényelhetnek segítyt, hogyan tanulhatnak szakmát, hol és hogyan kereshetnek munkát, vagy egyszerűen csak miként tudnak ésszerűbben, takarékosabban élni. Nyugdíjas pedagógusok tanítanak, orvosok praktizálnak náluk. Az önkéntesek harmada tizennyolc és harminc év közötti – legtöbben diákok, ami kedvező képet mutat a fiatalok¹²⁹⁷ szociális érzékenységéről.¹²⁹⁸

Az Emmaüs tevékenysége során nagy figyelmet fordít a környezetvédelemre¹²⁹⁹ is: szemetet gyűjtenek, lomtalanítanak. Használható ruhák összeszedésével, használati tárgyak begyűjtésével, javításával, eladásával foglalkoznak. Butikok megmaradt ruhakészletét és elkobzott tárgyakat is árusíthatnak. Amit olcsón árulnak, azt bárki megveheti, valamint a rászorulóknak ingyen is juttatnak belőle. Jelszavuk az volt, hogy „úgy termeljünk, hogy a környezetet megóvjuk, és azoknak is jusson, akik a legjobban rászorulnak”.¹³⁰⁰ 2007-ben kilencmillió eurót tudtak jótékonyásra fordítani tevékenységüknek köszönhetően. Legfőbb céljuk, hogy mindenki hasznosnak, értékesnek érezze magát, hogy termeljen, teremtsen valamit, annyit és úgy dolgozzon, amennyit képes.¹³⁰¹

Az Emmaüs kiemelt figyelmet szentel az elítélteknek¹³⁰², támogatja szabadulás utáni életük újrakezdését, valamint segíti őket, hogy lehetőleg minél előbb kikerülhessenek az intézetből, valamint a kirekesztettség és a szegénység ördögi köréből. A francia „compagnonok” huszonöt százaléka átélte a fogvatartotti lét élményeit, így hitelesen küzdenek e probléma ellen, hívják fel a figyelmet a megelőzés és az alternatív szankciók fontosságára. Jó példa erre a Moyembrie-ben található, 90-es évek óta működő picardiai

---

¹²⁹⁶ Ők élnek a kommunákban, ahol meghatározott szabályokat betartva képességeik szerint ellátják saját magukat a számukra biztosított szálláson, valamint a magukról gondoskodni már nem tudókat. Sokszor a lakhatásuk biztosításában, a lakhelyük kialakításában is részt vesznek. Rendelkezésre bocsátott elhagyott épületeket maguk hoznak rendbe, tesznek lakhatóvá. Az egyik mérnöki végzettségű Emmaüs társ, tíz társával és önkéntesekkel három hétvége alatt szigetelt be vályoggal egy régi istállót.
<http://www.emmaus60ans.org/theme/habitat-logement>

¹²⁹⁷ Az első Emmaüs közösség fiatalok táboraként jött létre. Ennek emlékére huszonöt francia közösség július 15-től szeptember 15-ig önkéntes fiatalokat fogad, akik részt vesznek a közösség mindennapi munkájában (adományok begyűjtése, javítási munkák, értékesítés, rászorulóknak segítése).
<http://www.emmaus60ans.org/theme/les-jeunes>

¹²⁹⁸ www.emmaus-france.org/raci_hist/index.html

¹²⁹⁹ Régi hűtőszekrényekből polcokat készítenek, melyeket könyvtárakban, közintézményekben helyeznek el, vagy eladják az Emmaüs boltokban. Bevásárló táskákat csinálnak papírból, plakátokból, anyagfecnikből, amit egyes vállalatok ajándéktárgyként, vagy marketing termékként rendelnek meg.
<http://www.emmaus60ans.org/theme/re-emploi-developpement-durable>

¹³⁰⁰ No. 26. Nov.Dec. 2004. Le Lettre d’Emmaüs France <http://www.emmaus-france.org/publications/pub/PDF%20LETTRE%2026.pdf>

¹³⁰¹ L’interpellation d’Emmaüs France <http://www.emmausagissons.fr/>

¹³⁰² Accompagner les personnes détenues vers la réinsertion <http://www.emmaus60ans.org/theme/prison-reinsertion>

biofarm,¹³⁰³ melynek lakója tizenhét szabadságvesztés büntetésének vége felé járó férfi, akik jó magaviseletük esetén itt tölthetik a kiszabott szankcióból fennmaradó hónapokat. Biozöldségek termesztésével foglalkoznak, kecskéket tenyésztnek. A bentlakók itt úgy végezhetik a munkát, hogy éjszakára sem kell visszamenniük az intézetbe, vagyis szabadabb életet élhetnek. A büntetésük kitöltése után még két évet tölthetnek itt. A farm legnagyobb érdeme, hogy az itt végzendő munka, az állatokkal és a növényekkel való állandó foglalkozás kötelessége felelősségvállalásra és alkalmazkodásra tanítja a munkásokat.

2.3. Az Emmaüs szemlélet közösségi foglalkoztatók profiljába integrálása mellett szóló érvek

Számos érv szól e szervezet formai és tartalmi sajátosságainak meghonosítása mellett.

1. A rászorulók, bűnelkövetők szempontjából a legfontosabb, hogy hatásai nem rövid távúak. Az életkörülmények (iskolai végzettség, szakma, munkalehetőség, lakhatás) és az életszemlélet megváltoztatásával, az önmegebecsülés érzésének felébresztésével mély, hosszú távú változásra ad lehetőséget.
2. Másodikként említendő a bűnmegelőzésben betöltött szerepe. Mind a másodlagos, mind a harmadlagos megelőzés terén segítséget nyújt. Ha ez a támogatás időben érkezik, az a társadalom és a potenciális elkövető számára is jobb, mint az esetleges utólagos beavatkozás.
3. A társadalom szempontjából három érv szól az Emmaüs-szemlélet, illetve szervezet mellett. A legfontosabb, hogy egy önellátó rendszerről van szó, mely nem szorul folyamatos anyagi támogatásra, képes fenntartani magát.
4. Tevékenysége során olyan értékekre hívja fel a figyelmet (munka, családi, baráti kapcsolatok, környezetvédelem, újrahasznosítás), melyek az egész társadalom számára nélkülözhetetlenek.
5. Végül megemlítendő az is, hogy lehetőséget teremt az önkéntesek széleskörű bevonására.

A hazai közösségi foglalkoztatók hálózatának kiépítése során megfontolandó a profilbővítés ilyen szemléletű irányba, ami segítséget nyújthatna a kriminálpolitika és a szociálpolitika finomabb összehangolásához, olyan feladatok megvalósításához, melyek a bűnmegelőzés, bűnisméltés elleni küzdelem terén létfontosságúak. A nemzeti köznevelésről szóló törvény¹³⁰⁴ az érettségi bizonyítvány kiadásának feltételeként ötven

---

¹³⁰³ Le bio pour échapper aux barreaux <http://www.emmaus60ans.org/theme/prison-reinsertion>

¹³⁰⁴ A nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXCV. törvény 6. § (4).

óra közösségi szolgálat elvégzését írja elő. A közösségi foglalkoztatók számára nagy segítség lehetne az érettségi előtt álló fiatalok önkéntes munkája, mely a kortárssegítés pozitív hatásaival is hozzájárulhatna az eredményes beavatkozáshoz.

3. A megelőző pártfogás

A Nemzeti Társadalmi Felzárkózási Stratégia végrehajtásának a 2012–2014. évekre szóló kormányzati intézkedési terve [a Kormány 1430/2011. (XII. 13.) Kormányhatározata mellékletében] a gyermek jóléttel, az oktatással, a foglalkoztatással, képzéssel, egészségüggyel, lakhatással és a közbiztonság javításával kapcsolatban fogalmazta meg elvárásait. A gyermek jóléttel összefüggésben a kormány a következő feladatokat írta elő: „Ki kell dolgozni a megelőző pártfogás rendszerét, és be kell illeszteni a fiatakorúak pártfogásának intézményét a gyermekvédelem rendszerébe a gyermekkorú és fiatakorú szabálysértést, bűncselekményt elkövetők szocializációjának és reszocializációjának elősegítése érdekében.”¹³⁰⁵ Hogy a kormány elvárásait helyesen tudjuk értelmezni, ezek teljesítésének lehetséges eseteit végiggondoljuk, majd kivitelezhetőségüket és ésszerűségüket értékeljük, külön kell vizsgálnunk a következő kérdéseket:

- Milyen értelemben várja a kormány a megelőző pártfogás vonatkozásában a „megelőző” tartalmat? A bűnelkövetés szempontjából még csak veszélyeztetettek pártfogolását kívánja a magyar hagyományokhoz visszanyúlva bevezetni, vagy a büntetőeljárás és a szabálysértési eljárás kezdetétől kívánja pártfogolni a fiatalokat?
- Elképzelhető-e azok megelőző pártfogolása, akik a bűnelkövetés szempontjából még csak veszélyeztetettek?
- A gyermekkorú és fiatakorú szabálysértést, bűncselekményt elkövetők megelőző pártfogása milyen formában és tartalommal lenne kidolgozható?
- Ésszerű megoldásnak tekinthető-e a megelőző pártfogás rendszerének kialakítása?
- Célszerű lenne-e a fiatakorúak pártfogásának intézményét beilleszteni, visszailleszteni a gyermekvédelem rendszerébe?

---

¹³⁰⁵ Kormányhatározat I/9. pont

3. 1. Miben álljon a megelőző pártfogás „megelőző”-tartalma?

A megelőző pártfogás rendszerének kidolgozásával kapcsolatban elsőként tehát felmerül a kérdés, hogy a „megelőző” jellegnek miben kellene megnyilvánulnia. Ennek eldöntéséhez segítséget nyújthat az Európa Tanács pártfogási szabályokról szóló 2010-es ajánlása.¹³⁰⁶ Értelmező rendelkezése szerint a pártfogás a bűnelkövetővel szemben alkalmazott összetett jogintézmény, melynek célja a társadalom védelme mellett az elkövető (re)integrációja. Függetlenül így definiálja a pártfogó felügyeletet: bűncselekmény elkövetőjével szemben alkalmazott közösségi szankciók és intézkedések végrehajtása, melynek eleme a felügyelet, az iránymutatás és a segítség. Az Európa Tanács értelmezése szerint tehát a pártfogás, illetve a pártfogó felügyelet bűncselekmény elkövetését feltételezi, az elkövetők reintegrációját hivatott elősegíteni, a bűnismétlést megelőzni. Azonban a bűnösséget megállapító határozatot megelőző értelemben vett megelőző pártfogás szabályozása nem állna ellentétben az Európa Tanács álláspontjával, hiszen az ajánlás szerint a szolgálatok ellátják a terhelt felügyeletét az ítélet, illetve a határozat meghozatalát megelőzően is.¹³⁰⁷ A szolgálatok hatáskörének ilyen tartalmú feladatokkal való bővítése tehát nem lenne ellentétes az Európa Tanács ajánlásával, azonban kérdéses, hogy a tervezett magyar szabályozás megvalósítása szükséges, illetve célravezető változást eredményezne-e.

Ha a bűnelkövetés szempontjából „még csak” veszélyeztetettek kívánjuk pártfogolni, – azokat, akik társadalomra veszélyessége bűncselekmény formájában még nem nyilvánult meg – azt büntetőjogi eszközökkel – sem kényszerintézkedés, sem intézkedés alkalmazásával – nem tehetjük meg. „A bűnmegelőzés mindig beavatkozás az egyén vagy a kisebb közösség életébe, bűnmegelőzés címén azonban kényszerítő vagy megbélyegző módon nem szabad beavatkozni.”¹³⁰⁸ A veszélyeztetettek, illetve a társadalom szempontjából „veszélyesek” kezelése kényes kérdés – hazánkban a rendőrhatalom felügyelet tett erre kísérletet.¹³⁰⁹ A védelemben vétel kötelező és lehetséges esetei viszont a büntetőjogi intézkedések megbélyegző hatása és a fiatalkorúak pártfogásának gyermekvédelem rendszerébe való illesztése nélkül a megelőző hatás mindkét – mind a bűnelkövetés szempontjából veszélyeztetettek pártfogolása, mind a büntetőeljárás kezdetén történő korai beavatkozás –

¹³⁰⁶ A Miniszteri Bizottság CM/Rec (2010) 1. sz. Ajánlása a tagállamok számára az Európa Tanács Pártfogási Szabályairól.

¹³⁰⁷ A nemzeti jognak megfelelően a pártfogó felügyelői szolgálatok ellátják a terhelt felügyeletét az ítélet, illetve határozat meghozatalát megelőzően, a tárgyalási szakasz során, és az ítélet vagy határozat meghozatalát követően. (Ajánlás 53. pont)

¹³⁰⁸ GÖNCZÖL Katalin: Kriminálpolitika és bűnözéskezelés Magyarországon. Reformok 2002-2009. Kriminológiai Tanulmányok 47. 2010. 76. o.

¹³⁰⁹ A rendőrhatalom (rendőri) felügyelet intézményét a II. fejezet 6.1. alfejezete mutatja be vázlatosan.

értelmében ellátják a kormányhatározat által elvártakat – legalábbis a vonatkozó törvényi szabályozás szerint. Annak megértéséhez, hogy e feladat ma miért a gyermekvédelem, szükséges visszatekintenünk a patronázs és a pártfogás történetének néhány mérvadó fordulópontjára.

3.2. A „megelőző pártfogás” hazai és külföldi történeti előzményei

A II. fejezetben ismertetett magyar történeti előzmények alapján megállapítható, hogy abban az időben, amikor a gyermekvédelem, a pártfogás és az utógondozás feladatai nem különültek el egymástól élesen, a patronázs kiterjedt a bűnelkövetés szempontjából még csak veszélyeztetett gyermekekre, fiatalokra is: „A patronage tehát felöleli nemcsak a büntetett, hanem általában a bűnözés veszélyeinek kitétt egyéneket.”¹³¹⁰ Ennek oka pedig az, hogy „Az állam és a társadalom tudatára ébrednek annak, hogy a büntettek, a társadalom belső ellenségei elleni küzdelemnek legeslegbiztosabb fegyvere a még nem büntetett, de az erkölcsi romlás lejtőjére került, vagy előreláthatólag odakerülő elzüllesnek indult és elhagyatott gyermekek megmentése az erkölcsi romlástól s ezzel a bűnözés útjától.”¹³¹¹

A megelőző tartalmú pártfogás jogszabályi alapot az I. Büntető Novellával kapott, ami létrehozta a fiatalkorúak felügyelő hatóságát. Ennek feladatai¹³¹² között szerepelt az erkölcsi romlásnak, züllesnek kitétt gyermekek, fiatalok ügyeinek felügyelete is. A Novella végrehajtására alkotott igazságügyminiszteri rendelet a hivatásos pártfogók feladatai között említi, hogy „a pártfogó jelen van a fiatalkorú terhelt ügyeinek tárgyalásánál is”,¹³¹³ tehát a pártfogónak lehetősége volt a büntetőeljárás korai szakaszában kapcsolatba lépni a fiatallal.

Az 56.000/1913. I.M. sz. rendelet alapján, ha a bíróság, ügyészség vagy más hatóság zülles veszélyének kitétt gyermekről vagy fiatalról tudomást szerzett¹³¹⁴ és érdekében sürgős intézkedésre volt szükség, értesítenie kellett a fiatalkorúak bíróságát. A fiatalkorúak bírósága¹³¹⁵ figyelmeztethette a szülőt, hogy gyermekére szigorúbban ügyeljen, utasíthatta is, hogy a kiskorút megfenyítse, iskolalátogatási kötelességének pontos teljesítésére kényszerítse, az erkölcsi fejlődésére veszélyes környezettől, foglalkozástól vagy életmódtól visszatartsa. A kiskorú nevelésének ellenőrzése és felügyelete végett ideiglenesen pártfogót is kirendelhetett,

¹³¹⁰ ANGYAL Pál: A patronage. Jogállam 1909. 7. sz. 483. o.

¹³¹¹ FINKEY Ferenc: A fiatalkorú büntettek és a modern törvényhozás. Jogállam 1909. 9. sz. 651. o.

¹³¹² FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 7. o.

¹³¹³ 27.100/1909. I. M. sz. r. 13. §

¹³¹⁴ ALFÖLDY Dezső: Bíróság és patronázs. Magyar Jogi Szemle 1943. 7. sz. 205. o.

¹³¹⁵ Az 1913. évi VII. tc. 66. §-ában foglalt intézkedéseket tehetette meg.

gondozását megbízható hozzátartozójára, vagy valamely gyermekvédő, patronázs-egyesületre bízhatta. A hatóságok a bíróság helyett a fiatalkorúak felügyelő hatóságához is fordulhattak ilyen esetben.¹³¹⁶

A fiatalkorú elkövetőkkel foglalkozó pártfogói szolgálat megalakítására – a gyermekvédelem rendszerében¹³¹⁷ 1970-ben került sor.¹³¹⁸ A gyámhatóság a büntetőeljárás körén kívül szükségesnek mutakozó védő- és óvintézkedést rendelhetett el a kiskorú érdekében, ha erkölcsi fejlődése, nevelése, gondozása nem volt biztosított. Az 1/1974. (VI. 27.) OM rendelet¹³¹⁹ 70. §-a alapján a gyámhatóság kötelező magatartási szabályokat állapíthatott meg, a szülőt is felszólíthatta, kötelezhette. A gyámhatóság a védő- és óvintézkedés elrendelése iránti eljárás bármely szakaszában pártfogót¹³²⁰ rendelhetett a veszélyeztetett kiskorú részére, fejlődésének folyamatos biztosítása és ellenőrzése végett. A pártfogó a felügyeletére bízott kiskorú magatartását figyelemmel kísérte, szükség esetén a szülőt is támogatta nevelési tevékenységében. A kiskorúakról való állami gondoskodásról, valamint a szülő és a gyermek kapcsolattartásának szabályozásáról szóló MT rendelet¹³²¹ lehetővé tette, hogy a gyámhatóság a veszélyeztetett kiskorú részére – függetlenül a büntetőeljárástól – fejlődésének folyamatos segítése és ellenőrzése, valamint a szülő nevelési tevékenységének támogatása érdekében pártfogót rendeljen ki.

Külföldi példát is találunk a megelőző pártfogás alkalmazására. Új-Zélandon¹³²² 1919-től lehetővé vált a gyermekeikkel nehezen boldoguló szülők számára, hogy maguk kérjenek pártfogói segítséget. Ez főleg azon anyák számára volt hasznos, akik egyedül birkóztak meg a nevelés nehézségeivel. Ez a megelőző pártfogóként („preventive probation”) számon tartott lehetőség népszerűvé vált.¹³²³ A pártfogó jelenléte által a szülők még idejében szembesültek azzal, hogy gyermeküket a bűnelkövetés veszélye fenyegeti, így a pártfogó beavatkozását,

---

¹³¹⁶ Erről részletesen a II. fejezet 2. alfejezete számol be.

¹³¹⁷ VÓKÓ György: Elmélkedés a pártfogó felügyeletről, Börtönügyi Szemle 2003. 1. sz.

¹³¹⁸ KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. IM Országos Büntelmegelőzési Bizottság Titkársága, Budapest 2006. 7. o.

¹³¹⁹ 70. § (1) *A gyámhatóság rendeli el a kiskorú érdekében a büntető eljárás körén kívül szükségesnek mutakozó védő- és óvintézkedést, ha a kiskorú erkölcsi fejlődése, nevelése, gondozása a szülő vagy gondozó környezetében nincs biztosítva.*

(2) *A gyámhatóság a védő- és óvintézkedés elrendelése iránt eljárást indít, ha*

a) a rendőrkapitányság, az ügyész, a bíróság, vagy társadalmi szervek a gyámhatóságot ezért megkeresik;

b) azt megalapozott bejelentés indokolja;

c) olyan körülményről szerez tudomást, amely azt szükségessé teszi.

¹³²⁰ A gyámhatósági eljárásról szóló 1/1974. (VI. 27.) OM rendelet 73. §.

¹³²¹ 51/1986. (XI. 26.) MT rendelet 2. § (3)

¹³²² DALLEY, Bronwyn: Family Matters: Child Welfare in Twentieth-Century New Zealand, Auckland 1998. University Press, 81. o.

¹³²³ 1925-ben a pártfogó felügyelők kettőszáznyolcvanhárom családnak és ötszázhuszonhat gyermeknek nyújtottak segítséget.

látogatásait többnyire szívesen fogadták, lehetőségként fogták fel, melynek alkalmával megbeszélhették valakivel problémáikat.¹³²⁴

Néhány európai pártfogó felügyelői szolgálat tevékenysége a nyomozati szakban is kiterjed az elkövetők és családjuk támogatására. Ilyen korai beavatkozást biztosítanak Angliában és Walesben, valamint Hollandiában is.¹³²⁵

A megelőző tartalom semelyik értelmében sincs tehát a magyar jogrendszerben jogszabályi múltja a megelőző pártfogásnak, mint büntetőjogi intézkedésnek vagy büntetőeljárás kényszerintézkedésnek, tartalmában viszont létezik/létezett e feladat a gyermekvédelem rendszerében. A hatályos szabályozás szerint a védelembe vétel látja ma el e feladatokat. Ennek a gyermekvédelmi intézkedésnek a tartalmát és célját érdemes áttekinteni, a pártfogó felügyelettel összevetni, hogy megvizsgálhassuk, a kormányhatározat ezen intézkedés mellett miért tartja szükségesnek a megelőző pártfogás rendszerének kidolgozását.

3.3. A gyermekek és fiatalok hatályos szabályozás szerinti védelembe vétele

A gyermekvédelemről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény¹³²⁶ szerint gyermek az, aki tizennyolcadik életévét még nem töltötte be.¹³²⁷ A gyermeknek joga van ahhoz, hogy segítséget kapjon a családban történő nevelkedéshez, személyiségének kibontakoztatásához, a fejlődését veszélyeztető helyzet elhárításához, a társadalomba való beilleszkedéshez.¹³²⁸ Joga van a fejlődésére ártalmas környezeti és társadalmi hatások, valamint az egészségre káros szerek elleni védelemre.¹³²⁹ A gyermek szülője jogosult arra, hogy a gyermeke felelős nevelését segítő ellátásokról tájékoztatást, neveléséhez segítséget kapjon.¹³³⁰

A Gyvt. célja – többek között – azoknak az alapvető szabályoknak a megállapítása, amelyek szerint az állam és a helyi önkormányzatok segítséget nyújtanak a gyermekek törvényben foglalt jogainak és érdekeinek érvényesítéséhez, a szülői kötelezettségek teljesítéséhez, illetve

---

¹³²⁴ A módszer népszerűsége a társadalmi részvételt is növelte: az 1920-as évek elejétől önkéntesek és vallási szervezetek munkájának bevonására is sor került e téren.

¹³²⁵ KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 16. o.

¹³²⁶ A továbbiakban Gyvt.

¹³²⁷ A törvény gyermek fogalma a Ptk. kiskorú fogalmával egyezik meg: kiskorú az, aki tizennyolcadik életévét még nem töltötte be, kivéve, ha házasságot kötött. (12. §)

¹³²⁸ A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény 13. § (2)

¹³²⁹ Gyvt. 6. § (4)

¹³³⁰ A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény 9. § (5)

gondoskodnak a gyermekek veszélyeztettségének¹³³¹ megelőzéséről és megszüntetéséről, a hiányzó szülői gondoskodás pótlásáról.

A gyermeknek kötelessége, hogy korának és fejlettségének megfelelően tartózkodjék az egészségét károsító életmódtól, gondozása és nevelése érdekében együttműködjön szülőjével,¹³³² valamint képességeinek megfelelően eleget kell tennie tanulmányi kötelezettségeinek.¹³³³

A gyermekek védelmének rendszere a Gyvt. szerint pénzbeli és természetbeni ellátásokra, gyermekjóléti alapellátásokra, gyermekvédelmi szakellátásokra és a gyermekvédelmi gondoskodás keretébe tartozó hatósági intézkedésekre épül.

A Gyvt. 15. § (5) bekezdése szerint a gyermekvédelmi rendszer része a bíróság által javítóintézeti nevelésre utalt, illetve előzetes letartóztatásba helyezett fiatalkorúak intézeti ellátása. 2003. június 30-ig a fiatalkorúak pártfogó felügyelete is ide tartozott, a védelembé vétel pedig ezt követően is a gyermekvédelmi rendszerben maradt.

A Gyvt. által szabályozott védelembé vételt – mely a gyermekvédelmi gondoskodás keretébe tartozó hatósági intézkedések egyike – fontos áttekintenünk annak eldöntéséhez, hogy szükség van-e a megelőző pártfogás intézményére.

Ha a szülő vagy más törvényes képviselő a gyermek veszélyeztettségét az alapellátások önkéntes igénybevételével megszüntetni nem tudja – vagy nem akarja –, de alaposan feltételezhető, hogy segítséggel a gyermek fejlődése a családi környezetben mégis biztosítható, a gyámhatóság¹³³⁴ a gyermeket védelembé veszi.¹³³⁵

A Gyvt. a védelembé vétel kötelező esete mellett három lehetséges esetről is rendelkezik. A gyámhatóság – a gyermekjóléti szolgálat javaslatának figyelembevételével – védelembé veheti a szabálysértési hatóság értesítése alapján a szabálysértést elkövetett fiatalkorút, a nyomozó hatóság nyomozást megtagadó határozata alapján a tizennegyedik életévét be nem töltött gyermeket, valamint a rendőrség, az ügyészség, illetve a bíróság jelzése alapján a bűncselekmény elkövetésével gyanúsított, vádolt fiatalkorút.¹³³⁶

A védelembé vétellel egyidejűleg – a gyermek gondozásának folyamatos segítése és ellátásának megszervezése, a szülői nevelés támogatása érdekében – a gyámhatóság a

---

¹³³¹ A Gyvt. 5. § n) pontja szerint olyan – a gyermek vagy más személy által tanúsított – magatartás, mulasztás vagy körülmény következtében kialakult állapot, amely a gyermek testi, értelmi, érzelmi vagy erkölcsi fejlődését gátolja vagy akadályozza.

¹³³² A családok védelméről szóló 2011. évi CCXI. törvény 13. § (2)

¹³³³ Gyvt. 10. § (1)

¹³³⁴ A járások kialakításáról szóló 2012. évi XCIII. törvény módosítása alapján nem a „települési önkormányzat jegyzője”, hanem a „gyámhatóság” veszi védelembé a gyermeket.

¹³³⁵ Gyvt. 68. § (1)

¹³³⁶ Gyvt. 68. § (2)

gyermek részére a gyermekjóléti szolgálat családgondozóját rendeli ki, és a veszélyeztetettség okának megszüntetése érdekében intézkedést tesz, mellyel a szülő, valamint a gyermek számára kötelezettségeket írhat elő, jogaikat korlátozhatja.¹³³⁷ Így különösen kötelezheti a szülőt, hogy gyermekével keressen fel valamely családvédelemmel foglalkozó személyt vagy szervezetet, hogy a gyermeke vegye igénybe az egészségügyi szolgáltatásokat, magatartási szabályokat állapíthat meg a gyermek számára a kifogásolt magatartás megszüntetése érdekében, figyelmeztetheti a szülőt helytelen életvezetésének, magatartásának következményére és felszólíthatja annak megváltoztatására. Utasíthatja a szülőt¹³³⁸ és a gyermeket arra is, hogy a nevelési-oktatási intézményben előforduló erőszak miatt kialakult helyzet, vagy más súlyos konfliktushelyzet kezelése érdekében jelenjen meg iskolapszichológusi vizsgálaton, illetve vegyen igénybe konfliktuskezelést segítő szolgáltatást. A családgondozó egyéni gondozási-nevelési tervet készít, mely biztosítja a gyermek egyéni igényei szerinti speciális beavatkozás lehetőségét.¹³³⁹

Jelenleg tehát a védelembe vétel jogintézménye látja el a gyermekkorúak és a fiatalkorúak megelőző pártfogásának szánt feladatokat – akár a pártfogó felügyelet intézkedéséhez hasonlóan magatartási szabályok előírásával – a „megelőző” jelleg mindkét értelmében: a bűnelkövetés szempontjából még „csak” veszélyeztetettek esetén, valamint a büntetőeljárás kezdeti szakaszán is. Lehetséges és kötelező eseteit, valamint a pártfogó felügyelethez való hasonlóságát a 49. számú táblázat szemlélteti.

---

¹³³⁷ Gyvt. 68. § (3)

¹³³⁸ Az 1995-ben Hollandiában és 1996-ban Franciaországban bevezetett, fiatalkorúakra vonatkozó büntetőjogi reform, valamint az Egyesült Királyságban 1994-ben hozott Büntetőjogi és Közrendről szóló Törvény értelmében bevezetésre került az ún. „parenting order”, amely a bűncselekményt elkövető vagy iskolakerülő fiatalkorú szüleit maximum három hónapig tartó, heti nevelési tanfolyamok látogatására kötelezi. [Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye "A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban" tárgyában (2006/C 110/13) 4.6.1. pont]

¹³³⁹ Gyvt. 68. § (4)

49. számú táblázat¹³⁴⁰

A védelembe vétel és a pártfogó felügyelet a gyermekkorúak és fiatalok közötti
 vonatkozásában

Védelembe vétel		Pártfogó felügyelet
<p>Kötelező esete: „még csak” veszélyeztetett tizenhétéves életévét be nem töltött</p>	<p>Lehetséges esetei:</p> <ul style="list-style-type: none"> • szabálysértést elkövetett fiatalok • 14. életévét be nem töltött büntetendő cselekményt megvalósító • bűncselekmény elkövetésével gyanúsított/vádolt fiatalok 	<p>Kötelező esetei: fiatalok</p> <ul style="list-style-type: none"> • vádemelésének elhalasztása • próbára bocsátása • felfüggesztett szabadságvesztése • feltételes szabadságra bocsátása • javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátása esetén
<p>cél:</p> <ul style="list-style-type: none"> • a gyermekek törvényben foglalt jogainak és érdekeinek érvényesítése • a gyermekek veszélyeztetettségének megelőzése és megszüntetése • a hiányzó szülői gondoskodás pótlása¹³⁴¹ • a gyermek ellátásának segítése, a szülői gondozói tevékenységének támogatása¹³⁴² • segítség a szülői kötelezettségek teljesítéséhez 		<p>cél:</p> <ul style="list-style-type: none"> • elősegítse annak megakadályozását, hogy ismételten bűncselekményt kövessen el¹³⁴³ • segítséget nyújtson a társadalomba való beilleszkedéshez és az ehhez szükséges szociális feltételek

¹³⁴⁰ Saját szerkesztés a vonatkozó jogszabályok és dokumentumok alapján.

¹³⁴¹ Gyvt. célja alapján.

¹³⁴² A Gyvt. indokolása szerint.

¹³⁴³ A pártfogó felügyelet Bv. tvr. 92. § (1) bekezdésében megfogalmazott célja.

	megteremtéséhez • a bűnismétlés kockázatának csökkentése ¹³⁴⁴
családgondozó által készített egyéni gondozási-nevelési terv alapján	pártfogó felügyelői terv alapján
<ul style="list-style-type: none"> • a gyermek/fiatal kötelező magatartási szabályok előírásával kötelezhető • a gyámhatóság a szülőt is kötelezheti a gyermek/fiatal veszélyeztetettségének megszüntetése érdekében 	magatartási szabályok előírásával kötelezhető a fiatalkorú

A kormányhatározat szűkszavú megfogalmazása értelmezhető úgy, hogy a megelőző pártfogás rendszerének kidolgozását a gyermekkorú és fiatalkorú szabálysértést, bűncselekményt elkövetők szocializációjának és reszocializációjának elősegítése érdekében tartja szükségesnek. E célcsoportban felismerhetjük a hatályos szabályozás szerinti védelembé vétel lehetséges eseteinek célcsoportját. Amennyiben a kormány a megelőző pártfogás rendszerének kidolgozását nem csupán a gyermekkorú és fiatalkorú szabálysértést, bűncselekményt elkövetők érdekében tartja szükségesnek – ez a kormányhatározat megfogalmazása szerint nem egyértelmű –, abban az esetben értelmezhetjük úgy is, hogy a megelőző jellegnek a bűncselekmény, szabálysértés elkövetését megelőzően is meg kell nyilvánulnia, vagyis az elkövetés szempontjából még csak veszélyeztetettek vonatkozásában is, így a kötelező védelembé vétel célcsoportja is a megelőző pártfogás célcsoportjává válna, ami a védelembé vétel jogintézményének kiüresedését eredményezhetné. Át kell tekintenünk a szakirodalom korai pártfogói beavatkozást szorgalmazó érveit, hogy megállapíthassuk, valóban szükséges-e a megelőző pártfogás rendszerének kidolgozása és az milyen formában képzelhető el.

3.4. A megelőző pártfogás vonatkozásában megfogalmazott igény

Dávid Ferenc már 1968-ban javaslatot tett a pártfogó felügyelővel szemben tanúsított közömbösség problémájának megoldására. „Tapasztalataink szerint a próbárobocsátást, a szabadságvesztés felfüggesztését az elítéltek és szüleik jó része ‚felmentésnek’ fogja fel. Az

¹³⁴⁴ A Pártfogó Felügyelői Szolgálatnak a Missziójában megfogalmazott célja.

ítélet előtti feszült izgalmi állapotot sok esetben a már szinte káros megnyugvás követi. Ebben a megnyugodott állapotban rendszerint nehezebb feladat a pártfogó felügyelő számára a fiatalok és a család között a megfelelő belső, bizalmas jellegű kapcsolat kiépítése. Ennek a kapcsolatnak a megteremtésére az ítélet meghozatala előtti fokozott izgalmi állapot lényegesen alkalmasabb. Álláspontunk szerint tehát a pártfogó felügyelőt nem az ítélet után, hanem a terhelte nyilvánítás, de legkésőbb a vádirat benyújtása után kellene kirendelni a fiatalok mellé.¹³⁴⁵

Gyolcs Judit¹³⁴⁶ is a pártfogó felügyelő minél korábbi beavatkozásának szükségességére hívja fel a figyelmet. Kifogásolja, hogy nincs jogszabályi előírás arra vonatkozóan, hogy mennyi lehet a fiatalok ellen meginduló eljárás kezdetétől eltelt, illetve a pártfogó felügyelet kiszabásáról szóló határozat és a pártfogó felügyelet végrehajtásának megkezdése közötti maximális időtartam.¹³⁴⁷ „Az időmúlásnak a fiatalok esetén fokozott a jelentősége, mivel személyisége gyorsan változik, így a végrehajtás előfordul, hogy már nem azt a személyiséget éri, akit célzott, ami miatt veszíthet hatékonyságából, vagy negatív hatást is érhet el.”¹³⁴⁸ Felhívja a figyelmet a határozathozatal és a végrehajtás között eltelt hosszú idő veszélyére. Ez alatt az idő alatt a fiatal megkezdheti kriminális karrierjét, így az intézkedés határfoka alacsonyabb lesz.

Egy bírókkal végzett fókuszcsoporthoz tartozó kutatás eredményeit idézi Gyolcs Judit¹³⁴⁹: „Jó-e a fiatalnak, hogy semmi sem készíti felelősségvállalásra, a kriminális út elkerülésére, hogy csökkentjük számára azon esélyt, hogy pozitív irányban változtathasson a helyzetén? Jó-e a társadalomnak, hogy hagyja, hogy az egyre telő idő alatt a fiatal netán még több bűncselekményt kövessen el és jó-e, ha hagyja, hogy elinduljon egy deviáns karrier?”¹³⁵⁰

---

¹³⁴⁵ DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. Magyar Jog 1968. 12. sz. 730. o.

¹³⁴⁶ GYOLCS Judit: A fiatalok pártfogó felügyelete végrehajtásának időproblémái. 47. o. In: Bíró Endre (Szerk.): Jogágazat születik... A gyermeki jogokról és érvényesülésükről Magyarországon. Gyermekjogi műhelytanulmányok – 1. Jogismeret Alapítvány 2010. 47. o.

¹³⁴⁷ Az Európa Tanács R (2000) 20. számú ajánlása a korai pszichoszociális beavatkozás szerepéről a bűnelkövetés megelőzésében, valamint az R (2003) 20. számú ajánlása a fiatalok bűnözés kezelésének új módszereiről és a fiatalok bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatás szerepéről szintén a minél korábbi, következetes beavatkozás szükségességét hangsúlyozza.

¹³⁴⁸ GYOLCS Judit: A fiatalok pártfogó felügyelete végrehajtásának időproblémái. 48. o. In: Bíró Endre (Szerk.): Jogágazat születik... A gyermeki jogokról és érvényesülésükről Magyarországon. Gyermekjogi műhelytanulmányok – 1. Jogismeret Alapítvány 2010. 48. o.

¹³⁴⁹ KEREZSI Klára – KÓ József – GOSZTONYI Gyula: A fiatalok büntető igazságszolgáltatásának hatékonysága: a fiatalok elítéltek utánkövetéses visszaesési vizsgálata. 2007. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest. 48. o. [Idézi GYOLCS Judit: A fiatalok pártfogó felügyelete végrehajtásának időproblémái. In: Bíró Endre (Szerk.): Jogágazat születik... A gyermeki jogokról és érvényesülésükről Magyarországon. Gyermekjogi műhelytanulmányok – 1. Jogismeret Alapítvány 2010. 49. o.]

¹³⁵⁰ GYOLCS Judit: A fiatalok pártfogó felügyelete végrehajtásának időproblémái. In: Bíró Endre (Szerk.): Jogágazat születik... A gyermeki jogokról és érvényesülésükről Magyarországon. Gyermekjogi műhelytanulmányok – 1. Jogismeret Alapítvány 2010. 49. o.

„Ahogy a már fentebb említett fókuszcsoporthoz tartozó kutatásban az egyik megkérdezett bírósági fogalmazott: „az úgynevezett ideiglenes vagy előzetes pártfogás, és a ’beavatkozó’ lehetne az ideiglenes vagy előzetes pártfogó, aki rögtön elkezd figyelemmel kísérni és segíteni a fiatalok magatartását – ha nem is ugyanazokkal a jogszabályokkal, és kötelezettségekkel, mint a későbbi vádelhalasztás, vagy bírósági ítélet utáni pártfogó. Sokan ezt szankciónak tekintik, és azt mondják, hogy bírósági ítélet nélkül ezt nem lehet megtenni. (...) És ekkor a fiatalok tudnák, hogy ’történik velem valami’.” Vaskuti András és Csernák Erzsébet szintén az előzetes pártfogó felügyelet¹³⁵¹, „előpártfogás”¹³⁵² szükségességére hívja fel a figyelmet, megfogalmazva a pártfogó eljárásba való korai bekapcsolódásának igényét. Váradi Erika és Lévay Miklós szerint a nyomozásban a pártfogóknak egyfajta „előgondozást”¹³⁵³ kellene végezniük.

3.5. A megelőző pártfogás szabályozásának lehetséges módja

Pálvölgyi Ákos¹³⁵⁴ már a 2011-es kormányhatározat fényében fogalmazta meg a megelőző pártfogás szükségességével és kivitelezhetőségével kapcsolatos gondolatait, szövegszerű javaslatot téve annak szabályozására. A nevelő hatás fokozottabb érvényesítése érdekében az azonnali reakciónak, a pártfogó korai beavatkozásának szükségességét emelte ki ő is a szabályozás céljaként. Elképzelése szerint a megelőző pártfogás a közvetítői eljárás és a kábítószerfüggők elterelésének analógiájára a terhelt és a törvényes képviselője önkéntes részvételével történne. Célja a fiatalok gyanúsított esetében a bűnméltetés kockázatának csökkentése a büntetőeljárás kezdeti szakaszán, és az eljárás elhúzódásával járó hátrányok kiküszöbölése lenne. Nem határozta meg, hogy a megelőző pártfogó felügyeletet az anyagi jogban hol helyezné el, hogy intézkedésként vagy büntethetőséget megszüntető okként képzele-e el, de nem kényszerintézkedésként javasolja szabályozását.

A Pálvölgyi Ákos által vázolt megelőző pártfogó felügyelet két szempontból sem tesz eleget a kormányhatározat szövegében megfogalmazott elvárásainak. Egyrészt nem vonatkozik a szabálysértést elkövetett fiatalokra annak ellenére, hogy a kormányhatározat a megelőző pártfogás kidolgozását – értelmezhető úgy, hogy – az ő érdekében is

---

¹³⁵¹ VASKUTI András: A pártfogó felügyelő szerepe az alternatív szankciók kiválasztásánál. *Kriminológiai Közlemények* 62. 2006. 34. o.

¹³⁵² DÉNESNÉ CSERNÁK Erzsébet: A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja ügyészi szemszögből. *Kriminológiai Közlemények* 62. 2006. 19. o.

¹³⁵³ CSEMÁNÉ VÁRADI Erika – LÉVAY Miklós: A fiatalok büntetőjogának kodifikációs kérdéseiről – történeti és jogösszehasonlító szempontból. *Büntetőjogi Kodifikáció* 2002. 1. sz. 27. o.

¹³⁵⁴ PÁLVÖLGYI Ákos: A megelőző pártfogás, mint a bűnmegelőzés egyik lehetséges eszköze. *Büntetőjogi Szemle* 2012. 2. sz. 29-34. o.

szorgalmazza. A másik probléma az általa javasoltakkal az önkéntesség. Az előzetes, megelőző pártfogás fontosságát hangsúlyozó szerzők nem a korai fellépés lehetőségének hiányára, hanem annak szükségességére figyelmeztetnek. A pártfogó felügyelő korai beavatkozására valószínű, hogy azoknak is nagy szükségük lenne, akik a büntetőeljárás kezdetén nem tennének beismerő vallomást, vagy nem járulnának hozzá a megelőző pártfogó felügyelethez. Kiindulva abból, hogy a megelőző pártfogó felügyelet kidolgozásától a kormány a pártfogó büntetőeljárás kezdetén való megjelenését várja, a megelőző pártfogás szabályozásakor kiemelt figyelmet kell fordítani arra, hogy ne a pártfogolt akaratán múljon a minél korábbi beavatkozás.

3.6. A megelőző pártfogás szabályozásának szükségessége vagy a hatályos szabályozás tökéletesítése

Különösen fontossá válik a veszélyeztetett vagy bűnelkövető fiatalkorúakkal való bánásmód újraértelmezése, hiszen az új Btk. rendelkezései szerint meghatározott súlyos bűncselekmények elkövetése esetén lehetővé válik a tizenkettedik életévüket betöltött fiatalkorúak felelősségre vonása. E kiterjesztett felelősség mellé az állam fokozottabb fellépésének, korábbi beavatkozásának kell társulnia a veszélyeztetett, büntetendő cselekményt elkövetett gyermekek, szabálysértést elkövetett, valamint bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy vádolt fiatalkorúak érdekében, lehetővé téve ezáltal a büntetőjog mint ultima ratio alkalmazásának elkerülését.

A fenti elvárásoknak eleget tennie a megelőző pártfogás létrehozása nélkül a védelembé vétel kötelező esetei körének bővítése után, mely nem hagyná, hogy „elinduljon a deviáns karrier”, mely esetében „történne valami”, ami nem szankció, mégis az előírható magatartási szabályokkal lehetőség lenne a szülő és a gyermek segítésére komoly kötelezettségek keletkeztetése által. A megelőző funkciót mindkét értelemben ellátja a védelembé vétel, mind a bűnelkövetés szempontjából veszélyeztetett gyermekek, fiatalkorúak védelmével, mind a büntetőeljárás kezdeti szakaszán a gyanúsított vagy vádlott fiatalok védelme által. A védelembé vétel szabályozásának felülvizsgálata és a pártfogó felügyelet intézkedésével való összehangolása tűnik az elvárt feladatokról való gondoskodás legésszerűbb módjának, melynek lehetséges megoldását az 50. számú táblázat mutatja be.

50. számú táblázat¹³⁵⁵

A pártfogó felügyelet és a védelembe vétel összehangolásának lehetséges esete

Védelembe vétel	Pártfogó felügyelet
Kötelező	Kötelező
	Változatlan tartalommal – de a szülők számára is előírható magatartási szabályokkal
<ul style="list-style-type: none"> • „még csak” veszélyeztetett tizennyolcadik életévét be nem töltött • szabálysértést elkövetett fiatalkorú • 14. életévét még be nem töltött büntetendő cselekményt megvalósító • bűncselekmény elkövetésével gyanúsított fiatalkorú 	fiatalkorú <ul style="list-style-type: none"> • vádemelésének elhalasztása • próbára bocsátása • felfüggesztett szabadságvesztése • feltételes szabadságra bocsátása • javítóintézetből történő ideiglenes elbocsátása esetén

E megoldás mellett szóló érvek a következők:

- A javasolt szabályozás ellen nem hozhatók fel azok az ellenérvek, melyeket a megelőző pártfogással, mint büntető anyagi jogi intézkedéssel vagy büntető eljárásjogi kényszerintézkedéssel szemben a szakirodalom említ (az ártatlanság vélelmének és a stigmatizáció tilalmának sérülése), hiszen a gyermekvédelem rendszerében honos intézkedésként a gyermek, a fiatal és a szülő kötelességeinek teljesítésében való segítése, támogatása, jogaik biztosítása dominálna a számukra megfogalmazott kötelezettségekben is.
- A speciálpreventív szempontok érvényesülését a védelembe vétel keretében is szolgálná – ahogy szolgálja most is – egy személyre szabott terv, vagyis az egyéni igények szerinti beavatkozás már ekkor megkezdődhetne.
- A szülők számára megállapítható kötelezettségek által felelősségérzetük már a büntetőeljárás/szabálysértési eljárás kezdetén felkelhető, együttműködő készségük már ekkor motiválható lenne.

¹³⁵⁵ Saját szerkesztés.

- Ennek a megoldásnak a keretében a szabálysértést elkövető fiatalnál is megkezdhető lenne az érdemi beavatkozás, nem csak a büntetőeljárás terheltje esetén.
- A megelőző pártfogás bevezetését szorgalmazó szerzők legfőbb elvárása megvalósulna, vagyis a szabálysértési és a büntetőeljárás kezdetétől megkezdődne a beavatkozás. Nem lenne „magára hagyva” a gyermek és a fiatal, akinek védelembe vétele kötelező, hiszen a szülővel együtt kötelezhető lenne. Terhelt fiatal esetén a védelembe vétel magatartási szabályainak betartásáról, a védelembe vétel eredményességéről, a szülő és a fiatal együttműködési hajlandóságáról a családgondozó beszámolna a pártfogó felügyelőnek, aki környezettanulmány vagy a pártfogó felügyelői vélemény készítésekor ezt dokumentálná, és véleményében erre tekintettel tenne javaslatot a pártfogó felügyelet időtartamára, vagy a magatartási szabályokra.

A védelembe vétel tehát eredményesen láthatná el a megelőző pártfogásnak szánt feladatokat, ha a jogintézmény diszfunkcióinak felszámolására irányuló törekvésekhez és a pártfogó felügyelettel való összehangolásához ténylegesen társulnának a kormányhatározatban előirányzott többi feladat megvalósítása érdekében tett lépések. A kormányhatározat többek között szorgalmazza az iskolai lemorzsolódás csökkentésére irányuló célzott programok indítását¹³⁵⁶, valamint annak elősegítését, hogy a középfokú végzettséggel vagy versenyképes szakmával nem rendelkező tanköteles koron túli fiatalok a szakképzésben való részvétel feltételeként alapfokú végzettséget, valamint munkaerőpiaci igényeknek megfelelő szakképzettséget szerezhessenek.¹³⁵⁷ A kormányhatározat több pontban kiemeli a fiatalok szabadidejének hasznos eltöltésére irányuló programok fontosságát.¹³⁵⁸ Vermes Miklós¹³⁵⁹ a fiatalok büncselekményeiről, családi, iskolai körülményeiről, társadalmi helyzetéről, szabadidejük otthoni, valamint házon kívüli eltöltésének tartalmi kérdéseiről és az elkövetett bűncselekményekről 1973-tól gyűjtött adatai alapján már 1978-ban az alábbi következtetésekre jutott. „A fiatalok szabad ideje sem tartalmában, sem tartalmi minőségében nem megnyugtató. (...) A szabad idő megfelelő eltöltése a szocializálódás folyamatának nélkülözhetetlen tényezője, mert az egyik alapja a társadalomba való beilleszkedésnek. Ellenkező esetben óhatatlanul káros befolyások érvényesülnek, mert ebben az összefüggésben

¹³⁵⁶ Kormányhatározat II/4. pont

¹³⁵⁷ Kormányhatározat III/8. pont

¹³⁵⁸ Elő kell segíteni a hátrányos helyzetű fiatalok diák- és szabadidősportban való részvételét. Szabadon használható, sportolásra alkalmas terek létrehozásával és meglévő sportlétesítmények, iskolai sportpályák délutáni és hétfélig nyitva tartásának támogatásával kell biztosítani a hétfélig és szünidei sportolási lehetőségeket, a fiatalok szabadidejének hasznos eltöltését (Kormányhatározat II/11. pont).

¹³⁵⁹ VERMES Miklós: A szabad idő szerepe a fiatalok büncselekményeinek megelőzésében. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok, Közigazgatási és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1978.

légüres tér nincs. Ha a szabad idő nincs kitöltve kulturált, társadalmilag hasznos vagy elfogadható tevékenységgel, akkor elkerülhetetlen teret kapnak a deviáns magatartások, esetleg bűnözés formájában.”¹³⁶⁰

3.7. Be kell-e illeszteni a fiatalkorúak pártfogásának intézményét a gyermekvédelem rendszerébe?

A megelőző pártfogás kidolgozását szorgalmazó 2011-es kormányhatározat kapcsán az utolsó vizsgálandó kérdés, hogy a fiatalkorúak pártfogásának intézménye beilleszthető, beillesztendő-e a gyermekvédelem rendszerébe.

A gyermekvédelmi rendszer része a bíróság által javítóintézeti nevelésre utalt, valamint az előzetes letartóztatásba helyezett fiatalkorúak intézeti ellátása. 2003. június 30-ig a fiatalkorúak pártfogó felügyeletének végrehajtása is a gyermekvédelem körébe tartozott. A 2003-as reform előtti években a fiatalkorúak pártfogó felügyeletével kapcsolatban megfogalmazott egyik legerősebb kritika az volt, hogy a fiatalkorúak pártfogó felügyelete nem tudta feloldani azt az ellentétet, amit a gyermekvédelemben való beágyazottsága és a büntetés-végrehajtási funkciók együttes jelenléte teremtett.¹³⁶¹ A reform egyik legfőbb eredménye ennek a problémának a megoldás, a Pártfogó Felügyelői Szolgálat felállításának és működésének szabályozási elveiről szóló 1183/2002. (X. 31.) Kormányhatározat mellékletében megfogalmazott követelmény teljesítése volt. Megtörtént az egységes szakmai irányítás megteremtése érdekében a felnőttekkel és a fiatalkorúakkal foglalkozó pártfogó felügyelők egy szervezetbe integrálása. Mindezek fényében a fiatalkorúak pártfogásának gyermekvédelmi rendszerbe helyezése átgondolatlan döntés lenne, egy múltbeli állapot, a 2003-as reform kevés megvalósult célkitűzéseinek visszaállítása, amit semmi sem indokol. Hosszú évtizedekbe került a pártfogói rendszer kialakítása során a mai szervezet és felépítés, a fiatalkorúak és a felnőttek pártfogó felügyelői szolgálatának egységes szervezeten belüli elhelyezése, és mivel az új Btk. indokolása szerint a Szolgálat beváltotta a hozzá fűzött reményeket, indokolatlan lenne a szervezet megbontása.

Arra való tekintettel pedig, hogy a javítóintézeti nevelésre utalt és az előzetes letartóztatásba helyezett fiatalkorúak intézeti ellátása a gyermekvédelem rendszerének része, a megelőző pártfogásnak szánt feladatok ellátására is alkalmasnak tűnik a védelemben a javasolt

---

¹³⁶⁰ VERMES Miklós: A szabad idő szerepe a fiatalbűnözés megelőzésében. Kriminológiai és Kriminológiai Tanulmányok, Közigazgatási és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1978. 214. o.

¹³⁶¹ DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz.

módosítások és esetleges működésbeli diszfunkciók kiküszöbölésének elvégzése, a pártfogó felügyelet intézkedésével való összehangolása után. „A XXI. századi magyar kriminálpolitikai reform megvalósítói figyelembe vették az Európai Unió ajánlásait, és nyomon követték az európai jó gyakorlatokat. Mindig törekedtek azonban arra, hogy a magyar megoldások illeszkedjenek a hazai jogi kultúra hasznosítható hagyományaihoz, ne szakadjanak el túlságosan a tradícióktól, és igazodjanak a társadalom morális elvárásaihoz”¹³⁶², írta Gönczöl Katalin 2010-ben. Mind a 2003-ban előirányzott, de máig nem teljesült, mind az új reformtörekvéseknek e fenti szempontok figyelembevételével kellene megvalósulniuk.

---

¹³⁶² GÖNCZÖL Katalin: Kriminálpolitika és bűnözéskontroll Magyarországon. Reformok 2002-2009. Kriminológiai Tanulmányok 47. 2010. 73. o.

VIII. FEJEZET

MEGÁLLAPÍTÁSOK, KÖVETKEZTETÉSEK

1. A fiatalok pártfogó felügyeletének szükségessége

A fiatalok pártfogó felügyeletének létjogosultsága megkérdőjelezhetetlen. Szankciórendszerünkben az intézkedések között a pártfogóra hangolható egyedi tartalmával egyedülállóan célozza a speciálpreventív szempontok érvényesítését. Céljának – az ismételt bűnelkövetés megakadályozásának elősegítése, a társadalomba való beilleszkedéshez és az ehhez szükséges szociális feltételek megteremtéséhez való segítségnyújtás – szem előtt tartásáról a modern büntető törvénykönyvek nem mondhatnak le. A fiatalok büntetőjoga a XXI. században elképzelhetetlen olyan intézkedés nélkül, mely a más elbánás elvének érvényesítése mellett – a bűnmegelőzés alkotmányos elveit szem előtt tartva minél korábban – az utolsó pillanatig igyekszik a veszélyeztető tényezők azonosítása segítségével az egyéni beavatkozási pontokra rávilágítani, és egy tervezett beavatkozási folyamat által a bűnismétlés kockázatát csökkenteni, megkísérelve ezzel a fiatalnak a társadalomba való visszavezetését. Az új Btk. a fiatal fogalmának módosításával kiterjeszti a büntetőjogi felelősségre vonás lehetőségét, ez az irány viszont az állam részéről megköveteli a korábbi, valamint fokozottabb beavatkozást a veszélyeztetett, vagy bűnelkövetővé vált fiatalok érdekében. A fiatalok bűnözésének okait és a megelőzés lehetőségeit vizsgáló nemzetközi dokumentumok és a vonatkozó szakirodalom következtetései szerint a pártfogó felügyelők és a szolgálatok kiemelt fontosságú szereplők a fiatalok bűnmegelőzésének terén. A pártfogás, patronázs jelentőségét a XX. század elején már néhány hazai szerző is felismerte, de a tényleges elismerést a 2003-as reform hozta meg: a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája az egyik főszerepet osztotta a Pártfogó Felügyelői Szolgálatra. Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak a fiatalok bűnözés megelőzéséről szóló véleménye szerint a fiatalok bűnözésére adott hatékony válaszintézkedéseknek három pilléren kell alapulniuk: a megelőzésen, a büntető-nevelő intézkedéseken és az elkövetők társadalmi integrációján, visszailleszkedésén. E kiemelt területek is körvonalazzák a Szolgálat, a pártfogó felügyelet és a pártfogók felelősségét, kulcsszerepét.

2. Alkalmas-e az intézkedés a kitűzött célok elérésére?

A fiatalok bűnelkövetésének okaként a szakértők által legelfogadottabbaként megnevezett körülményekkel, mint veszélyeztető tényezőkkel szemben a pártfogó felügyelet intézménye, a pártfogó fellépése önmagában nem elégséges. Minél átfogóbb és minél korábbi beavatkozás szükséges, mely az Európa Tanács 2003-as, a fiatalok bűnelkövetésének új módszereiről szóló ajánlása szerint a rendőrség, a pártfogói hálózat, az ifjúsági és szociális szolgálatok, a bíróság, az ügyészség, az oktatási intézmények, munkaügyi szervek, egészségügyi és lakásügyi hatóságok együttműködése révén valósulhat meg. A pártfogolt jogosult a társadalomba való beilleszkedéshez, a szükséges szociális feltételek megteremtéséhez¹³⁶³, a munkába álláshoz, letelepedéshez, szállásbiztosításhoz, megkezdett tanulmányai folytatásához, gyógykezeléshez és gyógyító eljáráshoz¹³⁶⁴, valamint szükség esetén a családi kapcsolatainak helyreállításához.¹³⁶⁵ Annak meghatározásában, hogy ezek közül pontosan mikor, mire és milyen formában van szüksége, fontos szerep jut a pártfogónak. Szállást, munkát, képzést, rendezett családi háttérrel azonban nem tud biztosítani számára. A pártfogó felügyelő tehát csak egyetlen szereplője ennek az összetett rendszernek, aki viszont jó közvetítőként rávilágítva a pártfogolt egyéni szükségleteire, meg tudja keresni számára a legmegfelelőbb „szolgáltatást”, segíteni tud a pártfogoltnak szert tenni azokra a készségekre, melyek birtokában képessé válhat a bűnelkövetéstől való tartózkodásra. A többi szereplő, intézmény, beavatkozás esetleges eszköztelensége, diszfunkcionális működése kihat a pártfogó felügyelet eredményességére is, azonban az ebből eredő kudarckok nem róhatók az intézkedés, a pártfogó terhére. A szülők, a közoktatás vagy a gyermekvédelem feltorlódott kudarcait is sokszor az intézkedésen kérik számon. Saját kudarcának azonban a szükségletek feltérképezésének, ennek alapján az egyéni tartalom kialakításának, a beavatkozási pontokra való rávilágításnak és a közvetítésnek az elmulasztása tekinthető, hiszen az egyéniesítésben rejlik a pártfogó felügyelet legfőbb lehetősége, illetve feladata.

A baranyai kutatás adatai alapján az „átlagos” fiatalok pártfogolt:

1. 15,9 éves és
2. 8,57 osztályos iskolai végzettséggel rendelkezik az intézkedés kezdetekor;
3. nagyobb az esélye annak, hogy ekkor már nem folytat tanulmányokat;
4. tanulásban, munkában való motiváltsága átlagos;

---

¹³⁶³ Bv. tvr. 113. §

¹³⁶⁴ Bv. tvr. 114. § (1)

¹³⁶⁵ Bv. tvr. 114/A. § (2) c)

5. szüleivel lakik;
6. megfelelőek a lakhatási körülményei;
7. családi háttere a szülők válása vagy a szülő halála miatt rendezetlen;
8. anyagi helyzete átlagos;
9. szülei nyolcosztályos végzettséggel rendelkeznek;
10. nincs hobbija, nem sportol;
11. lopás miatt áll pártfogó felügyelet alatt;
12. a bűncselekményt nem egyedül követte el.

Lehetséges, hogy volt néhány „átlagos” pártfogolt is a vizsgált fiatalok között, de a pártfogóknak fel kell készülniük azokra is, akik:

1. tizennégy vagy húsz évesek;
2. csak négy osztályos végzettséggel rendelkeznek, vagy már leérettségiztek;
3. még tanulnak;
4. kitűnően teljesítenek: három műszakban dolgoznak, vagy tanulás mellett végzik munkájukat; és arra is, akiről ehhez hasonló leírást ad a pártfogó: „hallani sem akar a tanulásról”, „szeretne továbbtanulni, de a család nem támogatja”, „teljesen motiválatlan a tanulásban, gyermeket akar szülni és vele otthon maradni”;
5. akiket szüleik egyedül nevelnek, akik nevelőszülőknél, nevelőotthonban, vagy már élettársukkal, házastársukkal laknak;
6. komfort nélküli lakásban élnek;
7. szüleik nem váltak el, de a család diszfunkcionális működése miatt nem képes ellátni feladatait, illetve azokra is, akiknek szülei szeretetteljes háttérrel biztosítanak gyermeküknek;
8. azokra, akiknek családjánál a szolgáltató kikapcsolta az áramot, mert nem tudták kifizetni a számlákat, és azokra, akiket kimagaslóan jómódúként jellemez a pártfogó;
9. szüleik felsőfokú végzettségűek, vagy analfabéták;
10. van hobbijuk, versenyszerűen sportolnak;
11. nem vagyon elleni bűncselekményt követtek el;
12. illetve akik a bűncselekményt egyedül követték el.

A statisztikai adatokat óvatosan kell szemlélni. Nem csak haszontalan, de káros következtetéseket is eredményezhet helytelen értékelésük. A kontrasztok elhalványulhatnak, az ellentétek semleges, semmitmondó információvá összeállva kiolthatják egymást, a jogintézmény esetleges eszköztelenségére így nem derül fény. Az empirikus vizsgálatok alkalmasak arra, hogy rávilágítsanak a fő beavatkozási irányokra, de nem az átlagos

pártfogolti igényeket kell láttatniuk velünk. Észre kell vennünk, milyen sokszínű az az „ügyfélkör”, amit a pártfogó felügyelet intézkedésének ki kell szolgálnia, és ehhez milyen sokoldalúnak kell lennie. Amiért tehát a pártfogó felügyelet mint intézkedés, a pártfogó felügyelő mint közvetítő felelősséggel tartozik, az az egyéni, akár időben változó kriminogén tényezők és a szükségletek feltérképezése, a beavatkozási pontokra való rávilágítás, hogy ezáltal lehetővé váljon az intézkedés tartalmának a fiatalra való hangolása. Az egyéniesítés e feladatát ma a következő tényezők akadályozzák:

- Az egyéni beavatkozási pontok meghatározása során a magyar pártfogók első generációs kockázatértékelési módszerként a pártfogó felügyelői véleményt használják, ami a második és harmadik generációs módszerekhez képest nem alkalmas arra, hogy a kockázatok mellett tudományos módszerekkel a szükségleteket is kimutassa. Az Európa Tanács fiatalkorú bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről szóló ajánlásának kommentárja szerint a fiatalkorú elkövetőkre irányuló beavatkozás meghatározásakor tudományos bizonyítékok figyelembevételével kell döntenet. ¹³⁶⁶
- A hatóságok, főként a bíróságok „szankció-specializáló hajlandósága” alacsony. A bíróságok ritkán írnak elő külön magatartási szabályokat. Nem élnek az intézkedés tartalmának egyéniesítési lehetőségével. A vizsgált baranyai intézkedések kicsivel több, mint felénél, szinte kizárólag vádemelés elhalasztása esetén került sor külön magatartási szabály előírására. Szükség lenne tehát a hatóságok, főként a bíróság e hajlandóságának javítására.
- A 2003-as reform alapjául szolgáló 1183/2002. (X. 31.) Kormányhatározat már célul tűzte ki a közösségi foglalkoztatók és a pártfogó felügyelői szállások országos hálózatának kiépítését – ez máig várat magára. A foglalkoztatók, mint a szolgálatok háttérintézményei jelentősen hozzájárulnának az egyéni esetkezelés kiegészítésére alkalmas csoportos foglalkozások, programok, képzések szervezéséhez, melyek a leggyakoribb bűnismétlési kockázatokra reagálva szolgálnák az intézkedés céljait, valamint a veszélyeztetettként gyermekvédelmi alapellátásban részesülők számára is hasznos közeget biztosíthatnának.
- A végrehajtás gerincének nevezett pártfogó felügyelői tervek sem mindig az ügymenetmodell elvárásainak megfelelően készülnek. A baranyai kutatás

---

¹³⁶⁶ Rec(2003)20 of the Committee of Ministers to member states concerning new ways of dealing with juvenile delinquency and the role of juvenile justice. 5. pont. LÉVAY Miklós: Az Európa Tanács Rec (2003) 20. számú ajánlása a fiatalkorú bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről. Család, Gyermek, Ifjúság 2005. 3. sz. 25. o.

tapasztalatai szerint általában leíró jellegűek, tartalmukban a múltra visszatekintőek, főként a bűncselekmény történeti tényállását foglalják össze, vagy megismétlik az előírt magatartási szabályokat, vagyis sablonosak, nem tartalmaznak a jövőre irányuló tervszerű célkitűzéseket. Kevesebb, mint a vizsgált tervek tíz százaléka fogalmazott meg új feladatokat. Erre főként akkor került sor, ha a bíróság vagy az ügyész nem írt elő külön magatartási szabályokat. Az ügymenetmodell nem szolgál kellő iránymutatással a pártfogó felügyelői terv készítéséhez annak ellenére, hogy minden fontos elvet hangsúlyoz. Jelen formájában az esetkezelés nem tervezett, a beavatkozás esetleges. A tervezettség érdekében is fontos lenne a modern kockázatértékelési módszerek bevezetése, hiszen azok tudományos tartalma a pártfogók individuális mérlegelésével kiegészítve pontos irányokat szabna a hatékonyabb beavatkozáshoz.

Végül a feltett kérdésre adott választ az intézkedés eredményessége is befolyásolja. A baranyai kutatás által vizsgált fiataloknak a bűnügyi nyilvántartás segítségével végzett utánkövetése megállapította, hogy az összes fiatal közel negyvennyolc százaléka követett el a vizsgált intézkedés alapjául szolgáló bűncselekményt követően újabb bűncselekményt. Azon pártfogoltak esetén, akiknél a pártfogó felügyelő az intézkedés tartamának leteltekor összegző véleményében veszélyeztető körülmény fennállásáról számolt be, a bűnismétlési arány magasabb, hatvannégy százalékos volt. A legmagasabb – hetvenhat százalékos – azoknak a bűnismétlési aránya volt, akik már az intézkedés alapjául szolgáló bűncselekmény elkövetését megelőzően követtek el szabálysértést vagy bűncselekményt. A pártfogolt fiatalok újabb bűnelkövetése önmagában nem minősíti az intézkedés és a pártfogó alkalmasságát, mivel a pártfogó felügyelőnek nem az a feladata, hogy megakadályozza az újabb bűnelkövetést, hanem az, hogy az elkövető ellenőrzésével és irányításával elősegítse annak megakadályozását, hogy ismételten bűncselekményt kövessen el, és segítséget nyújtson számára a társadalomba való beilleszkedéshez és az ehhez szükséges szociális feltételek megteremtéséhez. Eszköztelensége miatt azonban sokszor nem képes a szükséges segítséget felismerni, nyújtani vagy közvetíteni. 2011-ben 34,5 százalékkal emelkedett az eredménytelenül befejezett ügyek száma a 2010-es adatokhoz képest – különösen a próbára bocsátások megszüntetése és a felfüggesztett szabadságvesztések utólagos elrendelése körében – amit a beszámoló¹³⁶⁷ a pártfogó felügyelői kapacitások beszűkülésével magyaráz.

---

¹³⁶⁷ A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálat 2011. évi beszámolója 84. o.

Összességében a pártfogó felügyelet intézkedése alkalmas a bűnismétlés megakadályozásának elősegítésére, ám eszköztelensége, a 2003-ban előirányzott, már akkor szükségesnek mutakozó változások elmaradása és a fenti, összetett problémák miatt közel sem olyan hatékony intézkedés, mint amilyenek a szolgálatok, a pártfogó felügyelők ráfordított energiája alapján lennie kellene.

3. Megfelel-e az intézkedés hazai szabályozása és gyakorlata az Európa Tanács pártfogási szabályokról szóló ajánlásának?

Összességében megállapítható, hogy a pártfogó felügyelet hazai szabályozása, végrehajtása és a Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenysége megfelel az ajánlás elveinek. A pártfogó felügyelet az ajánlással összhangban bűncselekmény elkövetésével gyanúsított vagy vádolt személlyel szemben alkalmazott intézkedés, valamint a Pártfogó Felügyelői Szolgálatunk hatásköre és célja is az ajánlásban foglaltak szerint szabályozott. Már a 2003-as hazai reform során érvényesültek a pártfogók képzettsége, továbbképzése és munkaterhe vonatkozásában az ajánlásban megfogalmazott alapelvek, bár ennek ellenére a 2011-es beszámoló alapján is átlagosan 13,5 ügyel haladta meg a fiatalok pártfogóinak ügyszáma a pártfogolti limitet.

Két ponton érdemel figyelmet az ajánlás és a hazai ügymenetmodell, gyakorlat közötti különbség.

- A pártfogó felügyelet végrehajtásában elengedhetetlen a pártfogolt aktív közreműködése. Ennek elősegítése érdekében az ajánlás¹³⁶⁸ szerint a terheltnek lehetőséget kell adni arra, hogy részt vegyen a pártfogó felügyelői vélemény tartalmának formálásában: meg kell jeleníteni benne az ő véleményét is. A magyar ügymenetmodell szerint a pártfogónak arra kell csak kitérnie a véleményben, hogy a terhelt a kilátásba helyezett magatartási szabályokat vállalja-e, képes-e teljesíteni, vagy a sértettnek okozott kárt hajlandó-e megtéríteni. Megfontolásra érdemes azonban e lehetőség megteremtése a pártfogó együttműködési hajlandóságának motiválása érdekében.
- Az ajánlás a felügyelet folyamatát négy fő részre osztja: felmérésre, tervezésre, beavatkozásokra és a végrehajtás értékelésére. A felügyelet megkezdése előtt az eset alapos elemzésére van szükség: értékelni kell a kockázatokat, a pozitív

---

¹³⁶⁸ 44. pont

tényezők mellett a szükségleteket és az ezek kezelését célzó beavatkozásokat, valamint az elkövető ez utóbbiak iránti fogékonyságát is. Ezt a felmérést nem csak a büntetés vagy az intézkedés meghatározása előtt ajánlott elvégezni, hanem a felügyeleti időszak kezdetén, az elkövető életében bekövetkezett lényeges változások idején, valamint a felügyelet befejezésekor. A felmérést tervezésnek kell követnie. A kezelési tervet meg kell vitatni a terhelttel, fel kell vázolni a kilátásba helyezett beavatkozásokat és lehetőleg meg kell nyerni ehhez az egyetértését. A tervnek a felmérésen, a beavatkozásoknak a terven kell alapulniuk. A szolgálatoknak interdiszciplináris megközelítésű, biztos tudásanyagra épülő, eredményesnek bizonyult módszereket kell használniuk beavatkozásként. A végrehajtás értékelését rendszeres időközönként el kell végezni, és az eredményekhez mérten módosítani kell a tervet. Szintén a pártfogó felügyelői vélemény mint első generációs kockázatértékelő eszköz kezdetlegességére, és a pártfogói esetkezelés tervezésének hiányára, a beavatkozás esetlegességére és az egyéniesítés elmaradásából fakadó kevésbé hatékony pártfogói fellépésre hívják fel a figyelmet az ajánlás e vonatkozó pontjai.

4. Az intézkedés hatékonyabbá tétele érdekében megfontolandó javaslatok

4.1. A külföldi büntető törvénykönyvek tanulságai

A külföldi büntető törvénykönyvek fényében mind a hatályos, mind az új Btk. jól felépítetten, átláthatóan szabályozza a pártfogó felügyelet intézkedését. Pozitívuma a magyar törvénynek, hogy a pártfogó felügyelet alkalmazhatóságát nem köti meghatározott bűncselekmények elkövetéséhez, mint a német vagy a francia. Előnyére változott a pártfogó felügyelet szabályozása hazánkban, mikor 2003-ban megszűnt a magatartási szabályok önálló szabálysértésként való szankcionálása. Az ukrán törvény¹³⁶⁹ szerint ez hat hónaptól két évig terjedő szabadságvesztéssel, vagy ugyanilyen tartamú javító-nevelő munkával büntetendő. A német törvénykönyv is önálló bűncselekményként rendeli büntetni a pártfogó felügyelet szabályainak megszegését.¹³⁷⁰

A német Btk. alapján a bíróság a felsoroltakon kívül további utasításokat is adhat az elítélt számára képzésére, munkájára, szabadideje eltöltésére, vagyoni viszonyai rendezésére vagy

---

¹³⁶⁹ Ukrán Btk. 196. szakasz

¹³⁷⁰ Német Btk. 145a. §

tartási kötelezettségének teljesítésére vonatkozóan.¹³⁷¹ A magyar szabályozás előnye ehhez képest az, hogy az előírható egyéb magatartási szabályok körét nem korlátozza tartalmuk orientálásával.

A külföldi példák alapján néhány apró módosítás tűnik megfontolandónak.

A pártfogolt számára kötelező vagy mérlegeléstől függően meghatározható tilalmakat, kötelezettségeket a magyar Btk.-hoz hasonlóan szabályozzák a külföldi büntető törvénykönyvek is. A francia¹³⁷² és a román¹³⁷³ törvény lehetővé teszi annak előírását is, hogy a pártfogolt tartózkodjon meghatározott jármű vezetésétől, vagy olyan foglalkozástól, melynek gyakorlásakor vagy felhasználásával a bűncselekményt elkövette. Ennek lehetőségét a Btk. amellet teremt meg, hogy a járművezetéstől¹³⁷⁴ és a foglalkozástól eltiltást¹³⁷⁵ is szabályozza. A járművezetéstől való tartózkodás külön magatartási szabályként a német Btk.-ban¹³⁷⁶ is szerepel. Megfontolandó a magyar, konkrétan megfogalmazott külön magatartási szabályok körének bővítése a járművezetés és a foglalkozás korlátozásának lehetőségével. A magyar Btk. a büntetések között szabályozza a foglalkozástól és a járművezetéstől eltiltást, de egyrészt vádemelés elhalasztása esetén ezek alapján a pártfogolt nem tiltható el, másrészt foglalkozástól eltiltás esetén annak legrövidebb tartama egy év lehet.¹³⁷⁷

A német törvény szerint a magatartási szabályok megállapíthatóak a pártfogó felügyelet teljes tartamára vagy annál rövidebb időre is.¹³⁷⁸ Ennek a lehetőségnek az alkalmazása szintén az egyéniesítés eszköztárát bővítené, vagyis megfontolandó a bevezetése. Ma ahhoz, hogy a külön magatartási szabályok csak az intézkedés meghatározott idején kötelezzék a pártfogoltat, módosításuk kezdeményezése szükséges.

A pártfogó felügyelet idő előtti megszüntetésére az új Btk. az intézkedés fele részének, de már egy évnek az eltelte után lehetőséget biztosít. A hatályos szabályozás szerint ez két év után lehetséges. A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója¹³⁷⁹ szerint a 2009 augusztusától bevezetett kétéves szabály sem hozta meg a kívánt eredményt, annak ellenére, hogy korszerű, a költségek és a kapacitások racionalizálására, valamint az elítéltek motiválására alkalmas lehetőségről van szó.

---

¹³⁷¹ Német Btk. 68b. § (2)

¹³⁷² Francia Btk. 132-45. cikk 7. és 8. pont

¹³⁷³ Román Btk. 85. cikk (2) g) pont, j) pont

¹³⁷⁴ Francia Btk. 131-6. cikk 1. és 2. pont

¹³⁷⁵ Francia Btk. 131-6. cikk 11. pont

¹³⁷⁶ Német Btk. 68b. § (1)

¹³⁷⁷ A hatályos törvény szerint legrövidebb tartama egy év. Az új Btk. már egy hónapban határozza meg a járművezetéstől eltiltás legrövidebb tartamát. [56. § (3)]

¹³⁷⁸ Német Btk. 68b. § (1)

¹³⁷⁹ Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálatának 2011. évi beszámolója. 77. o.

Jogértelmezési problémákkal magyarázza a dokumentum, hogy 2010-ben összesen ötvenkét felnőtt korú és tizenegy fiatalok ügyében tettek ilyen javaslatot a pártfogók, de a fiatalok ügyeiben egy esetben sem került sor megszüntetésre a javaslat alapján. A felnőttek ötvenkét ügyéből huszonhárom zárult idő előtti befejezéssel. 2011-ben még ennél is kevesebb ügyben tettek javaslatot a pártfogók. A német¹³⁸⁰, a szerb¹³⁸¹, a szlovén¹³⁸² és a svéd¹³⁸³ büntető törvénykönyv is módot ad az intézkedés megszüntetésére a határidő letelte előtt, ha annak célja korábban megvalósult. Ennek lehetőségét azonban e törvények nem kötik meghatározott időtartam leteltéhez. Megfontolandó tehát a magyar szabályozásból e korlát kiiktatása.

4.2. Az egyéni esetkezelés

Külföldi kutatások sora¹³⁸⁴ számol be arról, milyen nagy szerepe van a pártfogóval való kapcsolat minőségének az intézkedés eredményessége szempontjából. A pártfogó felügyelő köteles a pártfogoltat tájékoztatni¹³⁸⁵ az intézkedés céljáról és a pártfogó végrehajtás során játszott szerepéről, a magatartási szabályokról, ezek megszegésének következményeiről és a kötelező jelentkezések időpontjáról. Erre a kötelezettségre nagyobb figyelmet, több időt kellene fordítani. A fiatalok egyszeri említésre szinte biztos, hogy nem jegyzik meg ezt a sok, számukra idegen információt. E tájékoztatás ismétlése a bizalom és a biztonságérzet kialakítását segíthetné. A pártfogó az első hónapok találkozásai alkalmával megismételhetné ezek lényegét, sőt, később „kikérdezhetné” a pártfogoltat, hogy egyedül is meg tudja-e fogalmazni, miért is van ott. Ennek érzékeltetése, felelevenítése hozzájárulna a tudatos pártfogolti létehez, a felelősség felismeréséhez, az intézkedés öncélúságáról alkotott esetleges kép lerombolásához.

A pártfogó felügyelőnek aktivizálnia kell a pártfogoltat. Az intézkedés közösségi szankcióként aktív pártfogolti részvételt feltételez: nem lehet elszenvetője a szankció végrehajtásának, abban tevékenyen részt kell vennie. Annak érdekében, hogy ez megvalósulhasson, a pártfogónak igyekeznie kell a külső motivációt belsővé tenni: a változtatási szándékot és az együttműködő készséget kialakítani.¹³⁸⁶ Ennek sikerét, valamint

---

¹³⁸⁰ Német Btk. 68e. § (1)

¹³⁸¹ Szerb Btk. 75. szakasz (4)

¹³⁸² Szlovén Btk. 57. cikkely (2)

¹³⁸³ Svéd Btk. 26. fejezet 11. szakasz

¹³⁸⁴ Lásd erről részletesen a VI. fejezet 5.1. alfejezetét.

¹³⁸⁵ Pfr. 25. § (3)

¹³⁸⁶ „A vádemelés elhalasztása alatt álló pártfogoltak többségénél ez az együttműködési szándék feléleszthető, viselkedésük korrekciója a különböző reintegrációs célok irányába számos esetben sikeres.” [KÓTA Tünde: A vádemelés elhalasztása mellett megállapított pártfogó felügyelet végrehajtásának gyakorlati tapasztalatai. In:

az intézkedés eredményességét a kutatások szerint a pártfogó és a pártfogolt kapcsolata jelentősen befolyásolja. A jó kapcsolat alapja a megfelelő kommunikáció, melynek során a pártfogói dominancia elkerülése nagyon fontos. A pártfogoltnak az intézkedés segítő, támogató funkcióját is érzékelnie kell, amihez szükség van arra, hogy pártfogója meghallgassa, érdeklődéssel fogadja, megpróbálja megérteni, empatikus legyen. Enélkül nem kerülhet sor a fiatal megnyílására. Mivel a kutatási eredmények¹³⁸⁷ szerint a pártfogás sikerességének legbiztosabb előrejelzője a pártfogolt elégedettsége – ezt pedig a pártfogóval való kapcsolat határozza meg –, az ügymenetmodellben szükség lenne e kapcsolat minőségére kiható pártfogói hozzáállás fontosságának és főbb elveinek összefoglalására.

Az intézkedési célok elérésében segítségére lehet a pártfogónak a fiatalok szülője, amennyiben együttműködő. A pártfogók felismerik ennek jelentőségét, illetve azt is, mennyire fontos, hogy a fiatal szüleivel, családjával való kapcsolata kiegyensúlyozott legyen. A baranyai kutatás alapján a pártfogók összefoglaló véleményükben a bűnismétlést akadályozó, legfőbb visszatartó körülmények egyikeként a rendezett vagy rendeződő családi kapcsolatokat nevezték meg. A pártfogónak fel kell ismernie a lehetőséget és meg kell ragadnia minden alkalmat arra, hogy a szülő bizalmát megszerezze. Fontos lenne ennek módszerét is összefoglalni, hangsúlyozni az ügymenetmodell szintjén, hiszen a szülői együttműködés megnyeréséhez más út vezet, mint a fiatalokéhoz. A szülő is igényli, hogy meghallgassák, megértsék problémáit, neveléssel kapcsolatos nehézségeit, de nem a szülő áll pártfogó felügyelet alatt, nem őt kell szembesíteni esetleges hanyag nevelésének következményével, nem őt kell felelősségre vonni. Éreznie kell viszont, hogy a pártfogónak a fiatal felügyelni, irányítani akaró szándékában benne van az is, hogy őt segítse nehéznek bizonyuló feladatában, ezért ne ellenségként, ne konkurensként, hanem szövetségesként tekintsen rá a szülő. Egy munkanélküli, alacsony iskolai végzettségű szülő bizalmát nem nyerheti el a pártfogó azzal, ha hangsúlyozza, fontos, hogy a gyermek ne maradjon ki az iskolából, mert különben egy munkanélküli, végzettség nélküli haszontalan felnőtt lesz belőle. A pozitívumokat kiemelve kell ráébreszteni a szülőt – aki, lehet, hogy maga sosem szokott hosszú és rövid távú előnyöket mérlegelni –, hogy gyermekének – illetve neki – mi áll érdekében.

Koncepciók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Kriminológiai Közlemények különkiadás. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 216. o.]

¹³⁸⁷ DELUDE, Brian – MITCHELL, Damon – BARBER, Charles: The Probationer's Perspective on the Probation Officer-Probationer Relationship and Satisfaction with Probation. Federal Probation 2012. 76(1) June 38. o.

4.3. A megelőző pártfogás intézménye

A Kormány 1430/2011. (XII. 13.) Kormányhatározatának mellékletében megfogalmazott feladat, miszerint „ki kell dolgozni a megelőző pártfogás rendszerét, és be kell illeszteni a fiatalkorúak pártfogásának intézményét a gyermekvédelem rendszerébe” indokolatlan, ártalmas lépés lenne. A gyermekvédelem mai rendszerében a védelembe vétel jogintézménye a kötelező esetek körének bővítésével képes lehetne teljesíteni mindazokat a feladatokat, melyek ellátatlanságára a megelőző pártfogás intézkedésének bevezetését szorgalmazó szerzők, valamint a 2011-es kormányhatározat hivatkoznak. Ez a gyermekvédelmi intézkedés „megelőző pártfogási” feladatokat végez a megelőző funkció mindkét értelmében. Segítséget nyújt a bűnelkövetés szempontjából „még csak” veszélyeztetett gyermekeknek és fiatalkorúaknak, valamint a szabálysértési és a büntetőeljárás kezdeti szakaszától a fiatalkorú terhelteknek. A védelembe vétel hatékonyságának, eszköztelenségének vizsgálata nem képezi e dolgozat tárgyát, az viszont feladata, hogy rámutasson annak ésszerűtlenségére, ha e jogintézmény hiányosságait a feladatainak ellátására képes, de már így is túlterhelt Pártfogó Felügyelői Szolgálat szervezetének megbontásával próbálják meg orvosolni. Az újjászervezett Szolgálat a gyakorlatban beváltotta a hozzá fűzött reményeket, tehát a védelembe vétel és a gyermekvédelem már létező feladatainak ellátására való alkalmatlanságát semmiképpen sem a Szolgálat megbontásával kell megoldani újjászervezésének tizedik évfordulóján.

5. A jogalkotás területén hasznosítható kutatási eredmények, javaslatok

- Szükséges a megelőző pártfogás és a fiatalkorúak pártfogó felügyelete vonatkozásában megfogalmazott elvárások felülvizsgálata. A védelembe vétel kötelező esetei körének bővítésével kell gondoskodni a megelőző pártfogásnak szánt feladatok ellátásáról.
- A fiatalkorúak pártfogásának intézménye nem illeszthető be a gyermekvédelem rendszerébe, hiszen az onnan történő kiemelése, az igazságszolgáltatáshoz kapcsolódó feladatoknak a gyermekvédelmi feladatoktól való különválasztása a 2003-as reform egyik sikeresnek bizonyult, teljesült intézkedése volt.

- A közösségi foglalkoztatók országos hálózatának kiépítését követően a szabadidő értelmes eltöltéséről való gondoskodás érdekében az előírható konkrét magatartási szabályok köre bővíthető lehetne a foglalkoztató látogatásának kötelezettségével.
- A külön magatartási szabályok köre bővítendő a járművezetést és a foglalkozás gyakorlását korlátozó tilalmakkal.
- Lehetővé kellene tenni a magatartási szabályok pártfogó felügyelet teljes tartamánál rövidebb időre történő megállapításának lehetőségét is.
- Az intézkedés idő előtti megszüntetésének lehetőségét ne kösse meghatározott időtartam elteltéhez a törvény.
- A jogalkotónak figyelemmel kell lennie a jogalkalmazás, valamint a jogirodalom jelzéseire. A pártfogók által leggyakrabban megjelölt veszélyeztető, visszaesést valószínűsítő körülményekre (rossz baráti társaság, családi, szülői kapcsolatok problémája, az, hogy a fiatal nem dolgozik, nem folytat tanulmányokat, nem rendelkezik szakmával, nincs értelmes szabadidős elfoglaltsága), mint a gyakorlat által kijelölt általános beavatkozási pontokra tekintettel összetett, hatékony, a fiatalokak bűnmegelőzési rendszerének minden szereplőjét mozgósító fellépés szorgalmazása és megvalósítása szükséges.

6. A jogalkalmazás területén hasznosítható kutatási eredmények, javaslatok

- Az ügyész, de főként a bíróság éljen a külön magatartási szabályok elrendelésének lehetőségével, hangolja az intézkedés tartalmát a pártfogoltra.
- Csoportos foglalkozáson való részvételi kötelezettséget előíró külön magatartási szabály esetén az elrendelő bízza a pártfogóra a foglalkozás kiválasztását, vagyis „biankó” külön magatartási szabály formájában írja elő, hogy a fiatal a pártfogó által számára legmegfelelőbbnek tartott csoportos foglalkozáson vegyen részt.
- Az ügyész és a bíróság részéről több, a sértetti érdekeket szem előtt tartó, valamint a terhelt felelősségérzetének felkeltésére alkalmas jóvátételi tartalmú külön magatartási szabály előírására lenne szükség.
- A pártfogó felügyelői vélemény helyett összetettebb kockázatértékelő módszer alkalmazása szükséges a kriminogén tényezők, szükségletek, beavatkozási pontok kimutatása érdekében az egyéniesítés tökéletesítéséhez.

- Az ügymenetmodell és a szolgálatok a felügyelet felépítését, folyamatát az Európa Tanács pártfogási szabályairól szóló ajánlásának megfelelően követeljék meg a pártfogóktól.
- A pártfogók a pártfogó felügyelői tervet az ügymenetmodell tartalmi és felépítésbeli követelményeinek megfelelően készítsék el.
- Fordítson nagyobb gondot az ügymenetmodell a pártfogó és a pártfogolt jó kapcsolata fontosságának hangsúlyozására, emelje ki az ennek érdekében szükséges kapcsolattartási elveket, módszereket.
- A pártfogó felügyelők a pártfogolttal való jó kapcsolat kialakítása érdekében fordítsanak kellő figyelmet a fiatalra, adjanak neki elég teret. A személyes kapcsolattartás során, annak jellegében ne a kontroll, ellenőrző tartalom legyen az egyedüli, melyet a pártfogolt érzékel.
- Ki kell építeni a közösségi foglalkoztatók, valamint a pártfogó felügyelői szállások országos hálózatát.
- A leggyakoribb veszélyeztető, visszaesést valószínűsítő körülmények (rossz baráti társaság, családi, szülői kapcsolatok problémája, az, hogy a fiatal nem dolgozik, nem folytat tanulmányokat, nem rendelkezik szakmával, nincs értelmes szabadidős elfoglaltsága) hatásának mérséklése, vagy felszámolása érdekében, valamint a visszatartó, pozitív körülmények (dolgozik vagy tanul, rendezett vagy rendeződött a családi háttérére, szülei figyelnek rá) kialakításáért, erősítéséért minden pártfogolt esetén erőteljesebb beavatkozást kell kezdeményezniük a pártfogóknak.
- A Szolgálat elmúlt tíz évének, a 2003-as reform gyakorlati megvalósulásának értékelése, felülvizsgálata és a megelőző pártfogás szabályozásával kapcsolatos kétélyek tisztázása érdekében miniszteri biztos kinevezése tűnik szükségesnek.

ABSTRACT

This dissertation aims to present an important legal institution which has a rich past, present and intended future – not only in Hungary. In 2010 the Council of Europe made a Probation Rules recommendation to its member states. In October 2013, the European Organisation for Probation is going to launch the first World Congress on Probation. In Hungary during the 1990s the institution of probation went through a crisis. In 2003 this crisis was brought to an end by reforms which restructured the Probation Service. According to the explanatory memorandum of the new Penal Code – Act C of 2012 – the reorganised service has in its practice lived up to expectations. This does not mean, however, that all the reforms’ objectives have been achieved, or that the institution of probation is fulfilling its tasks perfectly. The service aims to reduce the risk of recidivism, and probation officers can assist in meeting this objective through monitoring of the requisite degree and consistency, and through supporting activities which increase the potential for social integration.

In order to more clearly identify which problems have been permanently solved by the reforms of 2003, which pre-existing ones have remained unsolved and what new demands and challenges the 21st century will present, it is essential to make international comparisons. In the light of these one can understand the Hungarian historical development in this area and current legislation and legal practice related to it; consequently one can formulate ideas for the future.

Juvenile justice and preventing juvenile recidivism are evergreen topics offering endless opportunities for research. The need for examination of this area is particularly highlighted by those provisions of the new Penal Code which amend the age of criminal responsibility. This paper focuses on the intersection of these two fields. It therefore aims to examine how the legal institution of juvenile probation currently discharges its crime prevention tasks, and how it might be able to fulfil its role even better in the future.

To complete the research, the application of historical, prescriptive and comparative methodologies is vital. Thus it is essential:

- to review and analyse the Hungarian and foreign specialist literature, and international documents;
- to examine Hungarian and foreign legislation, the case management model defining the everyday work of the Probation Service, and the annual reports summarising the handling of the group of cases.

In order to evaluate the lessons learned by studying the above-mentioned documents in the light of practical experience, I also found it necessary to directly examine the legal institution. Therefore in 2008 and 2009 I studied 303 files concerning the implementation of probation at the Probation Service of the Baranya County Office of Justice. These files gave me an insight into the real lives of young people under probation. To form an opinion on the viability of this legal institution, it was essential to examine the practical implementation of the law's impersonal provisions. An important indicator in the assessment was whether the probationers had reoffended.

The tenth anniversary of the Probation Service's 2003 reforms was in itself sufficient justification of the need to evaluate this legal institution's effectiveness; recent plans for new reforms make the choice of topic even more relevant, however. The annex to Government Decree No. 1430 of 2011 (XII. 13.) refers to the following tasks: "The system of preventive probation must be developed, and the institution of juvenile probation must be integrated into the child protection system in order to promote the socialization and reintegration of child and youth offenders who have committed crimes and minor offences."

FELHASZNÁLT IRODALOM

ALFÖLDY Dezső: Bíróság és patronázs. Magyar Jogi Szemle 1943. 7. sz. 200-209. o.

AMENDOLA, A. Mark – OLIVER, W. Robert: LSCI and Aggression Replacement Training: A Multimodal Approach, Journal of Child and Youth Care Work. 2009. 9-17. o.
<http://uscart.org/new/wp-content/uploads/2010/03/LSCI-ART-Article.pdf>

ANGYAL Pál: A patronage. Jogállam 1909. 7. sz. 481-490. o.

ANGYAL Pál: Benyomások a második Országos Patronage Kongresszusról. Jogállam 1909. 8. sz. 604-612. o.

BAKONYI Kálmán: A próbárabocsátás. Bűnügyi Szemle 1913. 8. sz. 390-393. o.

BALOGH Jenő: A patronage-egyesületek szervezésének irányelvei. Jogállam 1909. 8. sz. 587-603. o.

BÁRDOS Zoltán: „Zöld Ház” – zöld út. Közösségi Foglalkoztató projekt Miskolcon. In: Koncepciók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 257-262. o.

BECCARIA, Cesare: A bűnökről és a büntetésekről. Eötvös József Könyvkiadó. Budapest 1998.

BELOVICS Ervin – GELLÉR Balázs – NAGY Ferenc – TÓTH Mihály: Büntetőjog I. A 2012. évi C. törvény alapján. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2012.

BENKE Nándor: A környezetükben romlás veszélyének kitett fiatalkorúaknak magánégyénéknél való elhelyezése. Bűnügyi Szemle 1917. 2. sz. 48-58. o.

BÉRES Andrea Eszter: Csoportfoglalkozásokkal a beilleszkedés elősegítéséért. Börtönügyi Szemle 2008. 1. sz. 69-74. o.

BOCHEL, Dorothy: Probation and After-care: its development in England and Wales. 1976. Scottish Academic Press. Edinburgh and London.

BOGSCHÜTZ Zoltán: A pártfogó felügyelet fejlődése. Collega 2005. 2. sz. 137-141. o.

BOGSCHÜTZ Zoltán – KÓTA Tünde – VELEZ Edit: A pártfogó felügyelet mint közösségi büntetés. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 197-240. o.

BOGSCHÜTZ Zoltán: A pártfogás kialakulása, külföldi fejlődése. Miskolci Egyetem ÁJK Deák Ferenc Doktori Iskola, Doktoranduszok Fóruma, 2003. november 6. Miskolc 2004.

BOTH Emőke: Kortárssegítés. In: Borbíró Andrea – Kerecsi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 429-441. o.

BORBÍRÓ Andrea: Bűnmegelőzés. In: Borbíró Andrea – Kerecsi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 111-140. o.

BROWN, Sarah Alice: Kids Are Not Adults. State Legislatures 2013. 39(4) April 20-23. o.

CALAME, R. – PARKER, K. – AMENDOLA, M. – OLIVER, R.: Resiliency and Aggression Replacement Training with Families. Reclaiming Children and Youth, 2011. 20(3) 47-50. o.

CARNEY, Louis: Probation and Parole: legal and social dimensions. McGraw-Hill Book Company. 1977.

CARTER, Robert – WILKINS, Leslie: Probation and Parole. 1970. John Wiley & Sons, Inc. New York, London, Sydney, Toronto

CROMWELL, Paul Frank: Probation and Parole in the Criminal Justice System. 1987. West Publishing Company. St. Paul, New York, Los Angeles, San Francisco.

CURRIE, M. R. – WOOD, C. E. – WILLIAMS, B., – BATES, G. W. Aggression Replacement Training in Australia: Youth Justice Pilot Study. Psychiatry, Psychology and Law 2009. 16(3) 413-426. o.

CSEMÁNÉ VÁRADI Erika: Helyzetkép Magyarországon és a világban: kiskorú elkövetők és áldozatok. In: Borbíró Andrea – Kerecsi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 249-271. o.

CSEMÁNÉ VÁRADI Erika – LÉVAY Miklós: A fiatalkorúak büntetőjogának kodifikációs kérdéseiről – történeti és jogösszehasonlító szempontból. Büntetőjogi Kodifikáció 2002. 1. sz. 12-27. o.

DALLEY, Bronwyn: Family Matters: Child Welfare in Twentieth-Century New Zealand. Auckland, 1998. University Press

DÁVID Ferenc: A pártfogó felügyelet a gyakorlatban. Magyar Jog 1968. 12. sz. 725-732. o.

DÁVID Lilla: Aggression Replacement Training. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Kriminológiai Közlemények különkiadás. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 284-288. o.

DELUDE, Brian – MITCHELL, Damon – BARBER, Charles: The Probationer's Perspective on the Probation Officer-Probationer Relationship and Satisfaction with Probation. Federal Probation 2012. 76(1) June 35-39. o.

Denis SZABO: Kriminológia és kriminálpolitika. (Ford.: Szabó András) Gondolat Kiadó, Budapest 1981.

DÉNESNÉ CSERNÁK Erzsébet: A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja ügyészi szemszögből. Kriminológiai Közlemények 62. 2006. 18-22. o.

DÉR Mária: Vádirat a pártfogó felügyelet tárgyában. Belügyi Szemle 1990. 10. sz. 25-32. o.

DURNESCU, Ioan: Romania. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 869-904. o.

DURNESCU, Ioan: Some Reflections on Community Sanctions and Measures in Europe. Varstvoslovje, Journal of Criminal Justice and Security 2009. 4. sz. 548-558. o.

ENGELBERG: A büntetendő cselekmények megelőzése különös tekintettel a patronage-ra. (Ford.: Bogsch Árpád) In: Büntetőjogi Értekezések 1909. szeptember és október

EVANS, Donald, G.: Seeking to Develop a Best Value Probation Service. Corrections Today 2006. July 84-85. o.

FEHÉR Csaba: A pártfogó felügyelet ellentmondásai. Jogpolitika 1986. 1. sz. 4. o.

FERENCZI Flóra, Asztalosné: A rendőrhatósági felügyelet új szabályainak alkalmazása Hajdú-Bihar megyében. Belügyi Szemle 1987. 7. sz. 84-87. o.

FINKEY Ferenc: A patronage a háború alatt és a háború után. Bűnügyi Szemle 1915. 9. sz. 385-397. o.

FINKEY Ferenc: Patronázs-munka és a Fiatalkorúak Felügyelő Hatósága. Magyar Jogi Szemle 1943. 1. sz. 1-16. o.

FINKEY Ferenc: A fiatalkorú büntettek és a modern törvényhozás. Jogállam 1909. 9. sz. 644-657. o.

FÖLDVÁRI József: Kriminálpolitika. Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1987.

GANDINI, Luisa – ZINNA, Sebastiano: Italy. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 487-521. o.

GEDEON Andor: Pártfogó felügyelet és családsegítés. Kriminológiai Közlemények 62. 2006. 23-31. o.

GLICK, Barry – GOLDSTEIN, Arnold P.: Aggression Replacement Training. Journal of Counseling and Development 1987. 65. 356-362. o.

GÖNCZÖL Katalin: A hatékonyabb speciális prevenció feltételei. Belügyi Szemle 1986. 10. sz. 50-55. o.

GÖNCZÖL Katalin: Kriminálpolitika és bűnözéskontroll Magyarországon. Reformok 2002-2009. Kriminológiai Tanulmányok 47. 2010. 72-86. o.

GÖNCZÖL Katalin: A bűnözés társadalmi reprodukciója, deviancia-kontroll, bűnözéskontroll. In: Borbíró Andrea – Kerezsi Klára (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 21-36. o.

GÖNCZÖL Katalin: Az alternatív büntetési formák kiteljesedése – a megreformált pártfogó felügyelet lehetőségei. In: Korinek László – Kőhalmi László (Szerk.): Acta Criminalia I. A „Pártfogó Felügyelői Szolgálat időszerű kérdései” címmel 2003. november 14-én Pécsen megrendezett kerekasztal-konferencia tanulmánykötete. Pécs 2004. 3-6. o.

GREGORY, Marilyn: Probation Training: Evidence from Newly Qualified Officers. Social Work Education 2007. 1. sz. 53-68. o.

GUNDERSEN, Knut – SVARTDAL, Frode: Aggression Replacement Training in Norway: Outcome evaluation of 11 Norwegian student projects. Scandinavian Journal of Educational Research 2006. 50(1) 63-81. o.

GYOLCS Judit: A fiatalkorúak pártfogó felügyelete végrehajtásának időproblémái. In: Bíró Endre (Szerk.): Jogágazat születik... A gyermeki jogokról és érvényesülésükről Magyarországon. Gyermekjogi műhelytanulmányok – 1. Jogismeret Alapítvány 2010. 45-52. o.

GYÖRGYI Kálmán: Büntetések és intézkedések. Közigazgatási és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1984.

GYURKÓ Szilvia: A fiatalkorúak büntetőjoga az Egyesült Államokban – reformfolyamatok és koncepciók. In: Koncepciók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Kriminológiai Közlemények különkiadás. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 229-235. o.

HACK Péter: Az Új Btk. büntetőpolitikai célkitűzései, és azok ésszerűsége. In: Kontroll és Jogkövetés, Magyar Kriminológiai Társaság, Kriminológiai Közlemények 71. szám, Budapest 2012. 48-67. o.

HATVANI Erzsébet: A magyar Pártfogó Felügyelői Szolgálat szervezete és feladatai In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 187-195. o.

HATVANI Erzsébet: Reform közben. In: Kriminológiai Közlemények 62. A magyar pártfogó felügyeleti rendszer reformja. Budapest 2006. 7-13. o.

HATVANI Erzsébet: A Pártfogó Felügyelői Szolgálat és a bűnelkövetők társadalmi reintegrációja. Börtönügyi Szemle 2006. 1. sz. 27-32. o.

HOLLIN, Clive R.: Aggression Replacement Training: Putting Theory and Research to Work. Reclaiming Children & Youth 2003. 12(3) 132-135. o.

HORVÁTH András – POLCZ Gyula: A rendőrhatalom kényszerintézkedések és a pártfogói felügyelet összhangjáról. Belügyi Szemle 1985. 10. sz. 65-67. o.

HOWE, Brian R.: Children's Right as Crime Prevention. International Journal of Children's Rights 2008. 16(4) October 457-474. o.

JESCHECK, Hans-Heinrich: A Nemzetközi Büntetőjogi Egyesület és a Nemzetközi Büntetőjogi Társaság hatása a modern kriminálpolitika nemzetközi fejlődésére. Jogtudományi Közlöny 1982. július 539-546. o.

KALMTHOUT, Anton – DURNESCU, Ioan: European Probation Service Systems. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 3-42. o.

KALMTHOUT, Anton – TIGGES, Leo: Netherlands. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 677-723. o.

KEREZSI Klára: A hazai pártfogó szolgálatok átalakítása. Belügyi Szemle 2002. 2-3. sz. 185-201. o.

KEREZSI Klára: A pártfogás dilemmája: kontroll vagy segítő kapcsolat? Esély 1990. 5. sz. 53-65. o.

KEREZSI Klára: A gyermek- és fiatalok bűnözése és a gyermekkorú sértettek Magyarországon. Kriminológiai és Kriminalisztikai évkönyv, Kriminológiai és Kriminalisztikai Tanulmányok XXXII. IKVA, Budapest 1995. 114-140. o.

KEREZSI Klára: A közösségi büntetések. In: Borbíró Andrea – Kiss Anna – Velez Edit – Garami Lajos (Szerk.): A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve II., Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 165-185. o.

KEREZSI Klára: Az alternatív szankciók helye és szerepe a büntetőjog szankciórendszerében. Büntetőjogi Kodifikáció 2001. 2. sz. 14-24. o.

KEREZSI Klára: Kontroll vagy támogatás: az alternatív szankciók dilemmája. Complex Kiadó, Budapest 2006.

KEREZSI Klára – GOSZTONYI Géza – BOGSCHÜTZ Zoltán – ÉLIÁS Dávid: Hungary. In: Kalmthout, Anton – Roberts, Jenny – Vindig, Sandra (Szerk.): Probation and probation services in the EU accession countries. Wolf Legal Publishers, 2003. 138-181. o.

KEREZSI Klára – KÓ József: A pártfogó felügyelet speciális magatartási szabályai. Budapesti Szociális Forrásközpont, Budapest 2006.

KING, Joan: The Probation Service. Butterworth & Co. Ltd. London 1958.

KLAUS, Jon: Handbook on probation services. United Nations Interregional Crime & Justice Research Institute. Rome, London 1998.

KOLSTAD, Arnulf: Imprisonment as Rehabilitation: offenders' assessment of why it does not work. Journal of Criminal Justice 1996. 4. sz. 323-335. o.

KORINEK László: Kriminológia II. Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2010.

KÓTA Tünde: A vádemelés elhalasztása mellett megállapított pártfogó felügyelet végrehajtásának gyakorlati tapasztalatai. In: Konceptiók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Kriminológiai Közlemények külöнкиadás. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 206-216. o.

KUN Béla – MARSCHALKÓ János – ROTTENBILLER Fülöp (Szerk.): A fiatalkorúak támogatására hivatott jótékony célú intézmények Magyarországon. http://mtdaportal.extra.hu/books/a_fiatalkoruk_tamogatasara_hivatott_jotekonycelu_intezmenyek.pdf (2012. december 20.)

LÉVAY Miklós: Az Európa Tanács Rec (2003) 20. számú ajánlása a fiatalkorú bűnelkövetőkre vonatkozó igazságszolgáltatási rendszerről. Család, Gyermek, Ifjúság 2005. 3. sz. 21-27. o.

LŐRINCZ József: Büntetőpolitika és börtönügy. Rejtjel Kiadó, Budapest 2009.

LUKÁCS Tibor: Szervezett dilemmánk: a börtön. Magvető Kiadó, Budapest 1987.

MAIR, George – BURKE, Lol: Redemption, Rehabilitation and Risk Management. A history of probation. Routledge. London and New York 2011.

MCCARVA, Roger: England and Wales. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 255-293. o.

MILLER, Jerome: The Debate on Rehabilitating Criminals: Is it True that Nothings Works? Washington Post 1989. (március) <http://www.prisonpolicy.org/scans/rehab.html> (2012. 11. 10.)

NAGY Ferenc: Az utógondozás – pártfogó felügyelet hazai fejlődéséről. In: Utógondozás. Pártfogó felügyelet. Igazságügyi Minisztérium. Tanulmánykötet 10. 1985. 31-72. o.

NAGY Ferenc: A fiatalkorúak büntetőjoga. In: Belovics Ervin – Geller Balázs – Nagy Ferenc – Tóth Mihály: Büntetőjog I. A 2012. évi C. törvén alapján. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó, Budapest 2012. 534-556. o.

NUNATTEN, Carolus – STEVENS, Gonneke: Juvenile Participation in Conversations With Probation Officers. International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology 2012. 56(3) 482-499. o.

OPÓCZKY László: A pártfogó felügyelet reformja. In: Koncepciók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 251-256. o.

ÖRDÖGH László: Gondolatok a pártfogó felügyeletről. Magyar Jog 1992. 2. sz. 95-97. o.

PÁLVÖLGYI Ákos: A megelőző pártfogás, mint a bűnmegelőzés egyik lehetséges eszköze. Büntetőjogi Szemle 2012. 2. sz. 29-34. o.

PELISSIER, Bruno – Perrier, Yves: France. In: Kalmthout, Anton – Durnescu, Ioan (Szerk.): Probation in Europe. Wolf Legal Publishers, Nijmegen 2008. 349-380.

PETERS, Clark: Social Work and Juvenile Probation: Historical Tensions and Contemporary Convergences. Social Work 2011. 56(4) 355-365. o.

PÉCSVÁRADY László: A pártfogó felügyeleti szabályok, mint a bírói ítékezés új elemei. Magyar Jog 1982. 10. sz. 903-913. o.

POLLÁK Illés: Állam vagy felekezet? Utóhang a Patronage kérdéshez. Jogállam 1909. 9. sz. 640-644. o.

PONGRÁCZ Zsolt: Egy „pártfogós-konferencia” margója. Jogpolitika 1988. 5. sz.

PÖLZL, Viktoria: *Bewährungshilfe in Österreich*. Facultas Verlags- und Buchhandels AG, Wien 2007.

PUSZTAI László: A bűnmegelőzés dilemmája. In: *Kriminológiai és Kriminálisztikai Évkönyv XXXII*. IKVA Könyvkiadó, Budapest 5-57. o.

RICH, Michael L.: *Harvard Journal of Law & Public Policy* 2013. 36(2) Spring 795-484. o.

ROSTA Andrea: *A bűnmegelőzés elmélete*. Pázmány Társadalomtudomány 3. Budapest-Piliscsaba 2006.

SCHWALBE, Craig, S., – MASCHI, Tina: *Investigating Probation Strategies with Juvenile Offenders: The Influence of Officers's Attitudes and Youth Characteristics*. *Law and Human Behavior* 2009. 33. 357-367. o.

SOLT Ágnes: Támogató és gyengítő faktorok a kriminális érintettség kialakulásában. In: Borbíró Andrea – Kerecsi Klára (Szerk.): *A kriminálpolitika és a társadalmi bűnmegelőzés kézikönyve I*. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2009. 313-328. o.

SOLT Ágnes: A fiatalok bűnelkövetők életútja és jellemzőik. In: *Koncepciók és megvalósulásuk a rendszerváltozás utáni kriminálpolitikában*. *Kriminológiai Közlemények* különnkiadás. Bíbor Kiadó, Miskolc 2009. 236-247. o.

SOMLAI Péter: *Szocializáció. A kulturális átörökítés és a társadalmi beilleszkedés folyamata*. Corvina Kiadó, Budapest 1997.

SZŰK László: Helyzetkép a pártfogó felügyeletről. *Belügyi Szemle* 1985. 1. sz. 34-41. o.

TÖRZS Edit: *A pártfogó felügyelet rövid története*.

<http://www.kih.gov.hu/alaptev/partfogo/bemutatkozas/tortenet/tortenet.html> (2010. 03. 03.)

VANSTONE, Maurice: *The international origins and initial development of probation*. *The British Journal of Criminology* 2008. 6. sz. 735-755. o.

VARGA Edit – PÓCSIK Ilona: *A pártfogó felügyeleti rendszer szervezete, szerepe az angol büntetőpolitikában*. *Kriminológiai Közlemények* 42. 1991. 86-112. o.

VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyleteink és a modern patronázs munka. (1. rész) *Bűnügyi Szemle* 1913. 6. sz. 274-279. o.

VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyleteink és a modern patronázs munka. (2. rész) *Bűnügyi Szemle* 1913. 7. sz. 327-335. o.

VARGA NAGY István: Régi rabsegélyező egyleteink és a modern patronázs munka. (3. rész) Bűnügyi Szemle 1913. 8. sz. 384-390. o.

VASKUTI András: A pártfogó felügyelő szerepe az alternatív szankciók kiválasztásánál. Kriminológiai Közlemények 62. 2006. 32-35. o.

VATHY Ákos: Az alternatív büntetési formák és a pártfogó felügyelet. Rendészeti Szemle 1992. 4. sz. 23-33. o.

VAVRÓ István: A gyermek- és fiatalkori bűnözés. Kriminológiai Közlemények 59. 2001. 48-54. o.

VERMES Miklós: A pártfogó felügyelet hatékonyságának vizsgálata. Kriminológiai és Kriminálisztikai Tanulmányok XIX. 1982. 114-152. o.

VERMES Miklós: A szabad idő szerepe a fiatalkori bűnözés megelőzésében. Kriminológiai és kriminálisztikai Tanulmányok, Közigazgatási és Jogi Könyvkiadó, Budapest 1978. 208-251. o.

VÍGH József: A bűnmegelőzés elméleti és szervezeti problémái. Ügyészségi Értesítő 1984. 1. sz. 1-9. o.

VOLENTICS Anna: Gyermekvédelem és reszocializáció. Nemzeti Tankönyvkiadó, Budapest 1996.

VÓKÓ György: Utógondozás. Belügyi Szemle 1996. 2. sz. 50-62. o.

VÓKÓ György: Szabadságvesztéssel nem járó büntetések végrehajtásáról. Magyar Jog 1998. 11. sz. 660-669. o.

VÓKÓ György: A pártfogó felügyelő szerepe a bűnügyi tudományokban. Ügyészek Lapja 2006. 6. sz. 63-71. o.

VÓKÓ György: Elmélkedés a pártfogó felügyeletről. Börtönügyi Szemle 2003. 1. sz. 49-69. o.

WALGRAVE, Lode: Lehetőségek és főbb kérdések a helyreállító igazságszolgáltatással kapcsolatban. In: Gyökös Melinda, Klopfer Judit, Lányi Krisztina (Szerk.): A helyreállító igazságszolgáltatás európai jó gyakorlatai a büntetőeljárásban. Konferenciakötet. Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium, Budapest 2010. 29-45. o.

EGYÉB FORRÁSOK

Pártfogó felügyelői tevékenységre vonatkozó ügymenetmodell és iratminták tára az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői és Jogi Segítségnyújtó Szolgálatának pártfogó felügyelői számára. 2004.

A pártfogó felügyelői tevékenységre vonatkozó jogforrások, definíciók, ügymenetmodell, válogatott szakbibliográfia és iratminták tára. Az Igazságügyi Hivatal Pártfogó Felügyelői Szolgálatának munkatársai számára. 2009. Igazságügyi Hivatal

A csoportos foglalkozásba belépők szűrési módszerének kidolgozása. Pártfogó Felügyelői Szolgálat módszertani füzetek. Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálata. 2012.

A közösségi foglalkoztató működésének protokollja, módszertani ajánlás a megvalósításhoz. Pártfogó Felügyelői Szolgálat módszertani füzetek. 2012.

A Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Igazságügyi Szolgálata 2011. évi beszámolója

Az Igazságügyi Hivatal 2010. évi beszámolója

A társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiája (Melléklet a 115/2003. (X. 28.) OGY határozathoz)

40/33. United Nations Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice (The Beijing Rules) 1985.

45/112. United Nations Guidelines for the Prevention of Juvenile Delinquency (The Riyadh Guidelines) 1990.

45/110. United Nations Standard Minimum Rules for Non-custodial Measures (The Tokyo Rules). 1990.

Rec (1992) 16 of the Committee of Ministers to member states on the European Rules on Community Sanctions and Measures

Rec (2000) 20 of the Committee of Ministers to member states on the role of early psychosocial intervention in the prevention of criminality

Rec (2000) 22 of the Committee of Ministers to member states on improving the implementation of the European rules on community sanctions and measures

Rec (2003) 20 of the Committee of Ministers to member states concerning new ways of dealing with juvenile delinquency and the role of juvenile justice

Rec (2008) 11 of the Committee of Ministers to member states on the European Rules for juvenile offenders subject to sanctions or measures

Rec (2010) 1 of the Committee of Ministers to member states on the Council of Europe Probation Rules

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság vélemény – Tárgy: „A fiatalkori bűnözés megelőzése. A fiatalkori bűnözés kezelésének módjai és a fiatalkorúakra vonatkozó igazságszolgáltatási rendszer szerepe az Európai Unióban" (2006/C 110/13)

A World of Probation: Perspectives on Community Justice
http://www.worldcongressonprobation.org/default.asp?page_id=372 (2013. 02. 11.)

Summary information on probation in Denmark
http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Denmark.pdf (2010. 05. 05)

Summary information on probation in France
http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20France.pdf (2012. 11. 06.)

Summary information on probation in Poland
http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Poland.pdf (2012. 11. 06.)

Summary information on probation in Croatia
http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Croatia.pdf (2012. 11. 06.)

Summary information on probation in Romania
http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Romania.pdf (2012. 11. 06.)

Summary information on probation in Germany
http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Germany.pdf (2012. 11. 09.)

Summary information on probation in Austria
http://www.cepprobation.org/uploaded_files/Summary%20information%20on%20Austria.pdf (2013. 01. 03.)

<http://www.westmerciaprobation.org.uk/probation/hostels.html> (2010. 05. 09.)

The European Organisation for Probation

http://www.cep-probation.org/default.asp?page_id=58 (2010. 04. 29.)

The European Organisation for Probation - Organisation

http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=54 (2010. 04. 29.)

The European Organisation for Probation – Types of membership

http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=125&name=About%20CEP%20Membership (2010. 04. 29.)

The European Organisation for Probation – Why would I become a member?

http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=70&name=Becoming%20a%20CEP%20Member (2010. 04. 29.)

The European Organisation for Probation – CEP International Register of Experts

<http://www.cep-probation.org/page/126/register-of-experts> (2012. 11. 09.)

The European Organisation for Probation – Affiliate members of CEP

http://www.cepprobation.org/default.asp?page_id=60 (2010. 04. 29.)

European Forum for Restorative Justice

<http://www.euforumrj.org/about-the-forum/origins-of-the-forum/> (2013. 02. 16.)

<http://guide.helpingamericasyouth.gov/programdetail.cfm?id=292> (2008. 08. 13.)

Pártfogó Felügyelői Szolgálat

http://kih.gov.hu/partfogo-felugyeloi-szolgalat/-/asset_publisher/4frusdbuyVxX/content/partfogo-felugyeloi-szolgalat?redirect=http%3A%2F%2Fkih.gov.hu%2Fpartfogo-felugyeloi-szolgalat%3Fp_p_id%3D101_INSTANCE_4frusdbuyVxX%26p_p_lifecycle%3D0%26p_p_state%3Dnormal%26p_p_mode%3Dview%26p_p_col_id%3Dcolumn-2%26p_p_col_count%3D1 (2012. 12. 20.)

Tett Program TÁMOP 5.6.2-10/1-2010-0001 http://www.tamop.irm.gov.hu/TEtt_program (2013. 02. 20.)

Abbé Pierre elements de biographie <http://www.emmaus-france.org/#> (2011. 05. 1.)

In fond memory of Arnold P. Goldstein <http://www.uscart.org/maingoldstein.htm> (2011. 05. 01.)

International Center for Aggression Replacement Training

http://www.aggressionreplacementtraining.org/ABOUT_ICART.html (2013. 02. 16.)

Aggression Replacement Training

<http://uscart.org/new/trainings/aggression-replacement-training/> (2013. 02. 16.)

Emmaus International

<http://emmaus-international.org/index.php?lang=english> (2011. 05. 01.)

Emmaus International – The world map

http://emmaus-international.org/index.php?option=com_content&task=view&id=141&Itemid=44 (2011. 05. 01.)

Aidez nous a disparaitre: Agissez!!! <http://www.emmausagissons.fr/> (2009. 09. 05.)

www.emmaus-france.org/raci_hist/index.html (2009. 09. 05.)

Habitat/Logement

<http://www.emmaus60ans.org/theme/habitat-logement> (2010. 01. 01.)

Les Jeunes

<http://www.emmaus60ans.org/theme/les-jeunes> (2010. 01. 02.)

Re-Emploi & D. Durable

<http://www.emmaus60ans.org/theme/re-emploi-developpement-durable> (2010. 01. 01.)

No. 26. Nov.Dec. 2004. Le Lettre d'Emmaüs France

<http://www.emmaus-france.org/publications/pub/PDF%20LETTRE%2026.pdf> (2009. 09. 5.)

L'interpellation d'Emmaüs France <http://www.emmausagissons.fr/> (2009. 09. 05.)

Accompagner les personnes détenues vers la réinsertion

<http://www.emmaus60ans.org/theme/prison-reinsertion> (2011. 05. 01.)

Le bio pour échapper aux barreaux <http://www.emmaus60ans.org/theme/prison-reinsertion> (2011. 05. 01.)

FELHASZNÁLT JOGSZABÁLYOK

1878. évi V. törvénycikk a magyar büntetőtörvénykönyv a büntettekéről és vétségekről
1908. évi XXXVI. törvénycikk a büntetőtörvénykönyvek és a bűnvádi perrendtartás kiegészítéséről és módosításáról
1913. évi VII. törvénycikk a fiatalkorúak bíróságáról
1961. évi V. törvény a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről
1968. évi I. törvény a szabálysértésekről
1978. évi IV. törvény a Büntető Törvénykönyvről
1989. évi LIV. törvény a Büntető Törvénykönyv módosításáról
1993. évi III. törvény a szociális igazgatásról és a szociális ellátásokról
1993. évi XVII. törvény a büntető jogszabályok módosításáról
1993. évi XXXII. törvény a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról szóló 1979. évi 11. törvényerejű rendelet módosításáról
1993. évi LXXXIX. törvény a közoktatásról
1994. évi XXXIV. törvény a rendőrségről
1995. évi XLI. törvény a büntető jogszabályok módosításáról
1997. évi XXXI. törvény a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról
1998. évi XII. törvény a külföldre utazásról
1998. évi XIX. törvény a büntetőeljárásról
1998. évi LXXXVIII. törvény a büntetőeljárásról szóló 1973. évi I. törvény módosításáról
1999. évi LXXII. törvény a polgárok személyes adatainak kezelésével összefüggő egyes törvények módosításáról
1999. évi LXXV. törvény a szervezett bűnözés, valamint az azzal összefüggő egyes jelenségek elleni fellépés szabályairól és az ehhez kapcsolódó törvénymódosításokról

2001. évi CXXI. törvény a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról

2005. évi XCI. törvény a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény és más törvények módosításáról

2006. évi CXXIII. törvény a büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységről

2009. évi LXXX. törvény a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról

2011. évi LXXXIX. törvény az egyes eljárási és az igazságszolgáltatást érintő egyéb törvények módosításáról

2011. évi CXC. törvény a nemzeti köznevelésről

2011. évi CCXI. törvény a családok védelméről

2012. évi XCIII. törvény a járások kialakításáról

2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről

A 2012. évi C. törvény indokolása

Francia Büntető Törvénykönyv

Román Büntető Törvénykönyv

Svéd Büntető Törvénykönyv

Szerb Büntető Törvénykönyv

Német Büntető Törvénykönyv

Szlovén Büntető Törvénykönyv

Ukrán Büntető Törvénykönyv

1951. évi 34. törvényerejű rendelet a fiatalkorúakra vonatkozó büntetőjogi és büntető eljárási rendelkezésekről

1975. évi 20. törvényerejű rendelet a szabadságvesztésből szabadult személyek utógondozásáról

1979. évi 11. törvényerejű rendelet a büntetések és az intézkedések végrehajtásáról

1984. évi 19. törvényerejű rendelet a Büntető Törvénykönyvről szóló 1978. évi IV. törvény módosításáról

115/2003. (X. 28.) OGY határozat a társadalmi bűnmegelőzés nemzeti stratégiájáról

55/1960. (XII. 22.) Korm. rendelet a börtönből szabadult személyek munkába állításáról

12/1965. (VII. 11.) Korm. rendelet a szabadságvesztésből szabadult személyek munkába állításáról

218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet az egyes szabálysértésekről

72/2003. (V. 28.) Korm. rendelet az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői Szolgálat Országos Hivatala létrehozásáról, valamint ehhez kapcsolódóan egyes kormányrendeletek módosításáról

117/2003. (VII. 30.) Korm. rendelet az egyes szabálysértésekről szóló 218/1999. (XII. 28.) Korm. rendelet módosításáról

144/2005. (VII. 27.) Korm. rendelet az Igazságügyi Hivatalról

177/2012. (VII. 26.) Korm. rendelet a Közigazgatási és Igazságügyi Hivatalról

1183/2002. (X. 31.) Korm. határozat a Pártfogó Felügyelői Szolgálat felállításának és működésének szabályozási elveiről

1430/2011. (XII. 13.) Korm. határozat a Nemzeti Társadalmi Felzárkózási Stratégiáról, valamint végrehajtásának a 2012-2014. évekre szóló kormányzati intézkedési tervéről

27.100/1909. I. M. sz. rendelet

56.000/1913. I. M. sz. rendelet

M. kir. belügyminiszter 1939. évi 760. számú rendelete a kitiltásra, valamint a rendőrhatalósági felügyeletre és az őrizet alá helyezésre vonatkozó részletes szabályok megállapításáról

1/1957. (III. 19.) BM rendelet a kitiltásról és a rendőrhatalósági felügyelet alá helyezésről

1/1974. (VI. 27.) OM rendelet a gyámhatósági eljárásról

4/1976. (VII. 24.) BM rendelet a rendőrhatalósági kényszerintézkedésekről

7/1979. (VI. 29.) IM rendelet a pártfogó felügyelet végrehajtásának és az elítéltek utógondozásának részletes szabályairól

6/1980. (VI. 24.) OM rendelet

4/1985. (VII. 20.) BM rendelet a rendőrhatalósági kényszerintézkedésekről

51/1986. (XI. 26.) MT rendelet a kiskorúakról való állami gondoskodásról, valamint a szülő és a gyermek kapcsolattartásának szabályozásáról

6/1996. (VII. 12.) IM rendelet a szabadságvesztés és az előzetes letartóztatás végrehajtásának szabályairól

30/1997. (X. 11.) NM rendelet a javítóintézetek rendtartásáról

28/1999. BM rendelet a bűnmegelőzési ellenőrzésről

9/2002. (IV. 9.) IM rendelet a büntetőügyekben hozott határozatok végrehajtása során a bíróságokra és egyéb szervekre háruló feladatokról

17/2003. (VI. 24.) IM rendelet a Pártfogó Felügyelői Szolgálat tevékenységéről, valamint ehhez kapcsolódóan egyes igazságügyminiszteri rendeletek módosításáról

18/2003. (VI. 24.) IM rendelet az Igazságügyi Minisztérium Pártfogó Felügyelői Szolgálata egységes iratkezeléséről

23/2003. (VI. 24.) BM-IM együttes rendelet a belügyminiszter irányítása alá tartozó nyomozó hatóságok nyomozásának részletes szabályairól

1/2007. (I. 25.) IRM rendelet a büntető ügyekben alkalmazható közvetítői tevékenységgel összefüggésben egyes igazságügy-miniszteri rendeletek módosításáról

21/2007. (V. 23.) IRM rendelet a pártfogó felügyelői tevékenységgel kapcsolatos rendőri feladatok végrehajtásáról

22/2010. (XII. 28.) KIM rendelet a pártfogó felügyelői, jogi segítségnyújtó és áldozatsegítő szolgálatként, valamint kárpótlási hatóságként kijelölt szervnél működő pártfogó felügyelők, kormánytisztviselők és kormányzati ügykezelők ügyviteli vizsgájáról

1.105/1954. (XII.17.) sz. Minisztertanácsi határozat

131/1970. (M.K. 15.) MM utasítás

Magyar Népköztársaság Belügyminiszterének 22/1983. számú utasítása

7/1977. számú BM utasítás

47/2003. (X. 27.) AB határozat

MELLÉKLET

A BARANYAI KUTATÁS SORÁN FELHASZNÁLT KÉRDŐÍV:

I. Elkövető: (Környezettanulmány/PF vh-a során észlelték alapján)

1. *nem:* nő férfi PF elrendelésekori kora: PF lejártakori kora:
2. *iskolai végzettsége a PF kezdetekor:*
3. *iskolai magatartása:*
4. *az iskola vele szemben foganatosított intézkedései:*
5. *jár-e iskolába rendszeresen, ha nem, miért nem?*
6. *foglalkozása:*
munkahelye:
7. *tanuláshoz, munkához való hozzáállása/családjáé:*
8. *lakóhelye (városrész):*
9. *kivel lakik:*
10. *lakhatási körülményei:*
11. *családi állapota: nőtlen/hajadon nős/férjezett*
12. *van-e gyermeke: van/nincs*
13. *családi háttere:*
14. *a család anyagi helyzete:*
15. *anyja él-e; iskolai végzettsége, foglalkozása, dolgozik-e:*
16. *apja él-e; iskolai végzettsége, foglalkozása, dolgozik-e:*
17. *hobbyja:*
18. *sport:*
19. *korábbi elkövetései, (bcs., szab. sértés):*

II. Bűncselekmény:

1. *elkövetett bűncselekmény:*
2. *elkövetői alakzat:*
3. *elkövetés oka:*
4. *elkövetéskori életkora:*

III. Pártfogó felügyelet:

1. *PF időtartama:*
2. *megállapításának esetei: vádemelés elhalasztása próbára bocsátás*
felfüggesztett szabadságvesztés feltételes szabadság
javítóintézetből való ideiglenes elbocsátás
3. *előírt magatartási szabályok:*
4. *egyéni pártfogói terv pártfogoltra, pártfogóra vonatkozó lényeges elemei, célkitűzései:*
5. *kapcsolattartás gyakorisága:*
6. *a végrehajtott pártfogó felügyelet eredményessége:*

- a) az előírt magatartási szabályok betartása:
  - b) a pártfogolt és a törvényes képviselők pártfogóval való együttműködése:
  - c) a pártfogolt életében, körülményeiben bekövetkezett, a PF végrehajtása során beálló változás:
- 7. PF kontroll funkciójának megnyilvánulása:
  - 8. PF. támogató funkciójának megnyilvánulása:
  - 9. pártfogolt részvétele a PF során csoportos tréningen, kezelésen:
  - 10. eredménytelensége esetén ennek oka:

IV. Bűnismétlés valószínűsége (visszaesésre vonatkozó adatok):

- 1. a reintegrációt segítő körülmények:
- 2. a visszaesést valószínűsítő körülmények:
- 3. életvitelében, viselkedésében bekövetkezett pozitív változások a PF alatt:
- 4. életvitelében, viselkedésében bekövetkezett negatív változások/változatlan negatívumok a PF alatt: